

Giới thiệu Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại

Edit: Ngọc Luyen

Số chương: 85 chương

Thể loại: Hiện đại, trùng sinh, niên hạ, ông trời tác hợp, điền văn làng giải trí

Từ nhỏ cho tới khi mất đi thì Quý Nguyên đều trải qua vô cùng thuận buồm xuôi gió. Tuy nhiên chỉ có một điều khiến anh hối hận là anh không thể chung sống hòa thuận với Chu Diễm dù chỉ một lần.

Nhưng không còn quan trọng nữa, vì nay anh đã được sống lại rồi, anh sẽ bù đắp lại cho cô.

Cả đời Chu Diễm, hối hận duy nhất chính là không thể kìm chế mình sống hòa thuận với Quý Nguyên quá một lần.

Nhưng mà không sao, hiện tại cậu cũng sống lại rồi.

* Hai đời sói con chưa vừa lòng bệnh của cậu càng thêm nghiêm trọng* Tiểu Diễm biu biu biu~

Vòng tròn Làng Giải Trí, công có bệnh chữa bệnh.

Chọc trời chọc đất mạnh mẽ có chấp CP niên hạ công.

Nhân vật: Quý Nguyên, Chu Diễm

Bình luận tác phẩm: Quý Nguyên cả đời không có tai họa không có khó khăn, muốn nói có chỗ nào không hài lòng, chỉ sợ là ở vẫn không thể xuất đầu trong làng giải trí. Mà cho tới bây giờ anh vẫn luôn bình tĩnh đối đãi tất cả, có ngày chợt phát hiện là do ngựa tre Chu Diễm cố tình làm. Sau khi sống lại anh cố gắng hi vọng thay đổi quỹ đạo số mạng đời trước, có thể đến cuối cùng anh vẫn bị Chu Diễm lập kế hoạch thành đồ sở hữu của mình, nắm chắc trong tay. Khác biệt duy nhất là đời này Quý Nguyên cam tâm, Chu Diễm tình nguyện. Toàn bộ vấn đề sẽ bắt đầu từ sau khi trưởng thành của hai nhân vật chính, vướng mắc ở hiện tại đan xen với hồi ức thanh xuân tình cảm mông lung. Sau khi sống lại hai nhân vật chính không biết đối phương sống lại, giả vờ đứng đắn đến sống lại thật sự hiểu rõ tâm của nhau, quá trình thú vị khô khan. Tình tiết văn chương lưu loát, thay đổi trong lòng nhân vật tự nhiên, đặc biệt lột tả được cả tính của hai vị nhân vật chính hết sức rõ nét, tự sự rõ ràng, liên tục, bày ra hình ảnh cuộc sống sinh hoạt của hai người, vẫn có thể xem là một tác phẩm xuất sắc.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 1: Chu Diễm đàn độn

Cẩn thận nói ra, Quý Nguyên sống đến hai mươi bảy tuổi một năm này nhìn lại cuộc sống của mình, trên căn bản là thuận buồm xuôi gió. Lúc học đại học tình cờ quay một bộ phim nhỏ sau đó cũng rất hot, mặc dù một đường đi vào vòng này không có đó tía (nhân vật được người ta chú ý), từ đầu đến cuối năm sáu đường quanh quẩn một chỗ, nhưng mà danh tiếng rất tốt, có kỹ thuật có bề ngoài, chỉ thiếu một chút bạo mà thôi.

Hai mươi bảy tuổi vẫn có thể xông xáo, anh cũng không có nản chí.

Nhưng sốt ruột bên trong chỉ có một mình Quý Nguyên biết, ở phương diện khác anh có thể nói là xui xẻo đến uống nước lạnh cũng tê răng.

Ví dụ như tiền đồ trở lại, những năm gần đây bao nhiêu kịch bản tốt đưa đến tay anh, cuối cùng lại rơi vào tay người khác, khi đó anh vừa định tiến vào tổ diễn tốt lại có thể biến mất. Cuối cùng chính Quý Nguyên đã định ra một luật, nhưng phạm là những cảnh có ôm ấp đùa giỡn tình ái cũng không tới phiên anh, anh một khối tiểu thịt tươi cứng rắn đều muốn mãi thành thịt khô, ngay cả trên truyền hình cũng không dâng ra nụ hôn đầu.

Cũng không biết là trúng tà gì.

Trên web có không ít người suy đoán có phải Quý Nguyên bị kim chủ hẹp hòi nào đó bao nuôi không, nếu không làm sao ngay cả cảnh tình cảm cũng không có.

Chính Quý Nguyên cũng thật sự bị đè ép có khổ mà không nói được.

Vậy cũng coi như xong, càng làm cho Quý Nguyên khó chịu chính là cách yêu của mình. Vào nghề sáu bảy năm nay, trong giới ngoài giới anh đã gặp qua không chỉ một người động lòng, chỉ cần mình cứng rắn bày tỏ cho đối tượng biết mình là một trực nam, hoặc chính là mập mờ thật tốt, đối phương không giải thích được nửa đường quyết định không muốn làm cơ hữu, còn có về sau người bị anh tỏ tình trong nháy mắt đã tìm được bạn trai mà đóng cửa không gặp, nhiều lần, đến bây giờ làm cho lòng tự tin của Quý Nguyên dần chìm xuống đáy cốc, muốn nói yêu đương cũng vô cùng cẩn thận như mãi

dao.

Quý Nguyên soi gương kéo cổ áo, lại chỉnh lại mấy sợi tóc đang bay loạn. Tư chất của anh rất tốt, trời sinh có một đôi mắt đào hoa ẩn tình, làn da trắng nõn, môi mỏng khẽ mỉm, lúc mỉm môi có thể nhìn thấy má lúm đồng tiền bên quai hàm, nhìn khuôn mặt non nớt của mình, nhìn như đứa trẻ năm sáu tuổi.

Quý Nguyên nhìn người cực kỳ có tinh thần trong gương đó rồi thở ra một hơi thật sâu, âm thầm mong đợi tới nay có thể thuận lợi.

Lúc này điện thoại trên bàn rung lên.

Tri Lập An: Anh đến rồi.

Tri Lập An là người đã gặp trong công việc tháng trước, so sánh với Quý Nguyên, mặc dù cũng không có địa vị gì, nhưng chức vụ của Tri Lập An cũng không phải nhỏ, trong giới rất có địa vị.

Đối phương nhận đóng vai nam chính trong bộ phim truyền hình của Quý Nguyên. Ở trong đó Quý Nguyên diễn nhân vật phản diện nam phụ, hai người ngang sức ngang tài nhưng không có nhiều phân đoạn, lại ngoài ý muốn cạ sát ra lửa.

Ở trong giới danh tiếng của Tri Lập An rất tốt, cũng công nhận sự thực bị bề cong. Vốn cho là lớn hơn mười tuổi sẽ làm cho hai người có khoảng cách, nhưng không ngờ trong một khoảng thời gian chung sống trong tổ diễn, tính tình cử chỉ của anh ta cực kỳ hợp khẩu vị của Quý Nguyên. Ra án hiệu qua loa với đối phương nhưng hình như trên phương diện kia đối phương cũng có ý tứ, quan hệ giữa hai người nóng lên thật nhanh, lần này ra ngoài trượt tuyết chính là Tri Lập An chủ động nói.

Nhắc tới tiến triển trong quan hệ của hai người đều rất khiến Quý Nguyên hài lòng, duy nhất một điểm khiến Quý Nguyên bất mãn chính là, trước mắt động tác thân mật nhất của hai người cũng chỉ là nụ hôn trên gò má của Tri Lập An lúc chia tay lần trước.

Đây cũng quá ngây thơ rồi, Quý Nguyên có chút không chịu nổi.

Mặc dù những năm gần đây anh mới chỉ lên giường với một người, nhưng tốt xấu gì Quý Nguyên cũng không ngồi yên một chỗ, nhìn thấy một khối thịt ngon còn không chạy tới, ý niệm đầu tiên đương nhiên là trước tiên ăn vào trong bụng.

Bằng không một đóa hoa của tổ quốc như anh sẽ thiếu nước đến chết khô.

Thừa dịp lần trượt tuyết này, nói thế nào cũng muốn duy trì một kích, Quý Nguyên soi gương cắn răng nghiền lợi.

Anh cầm điện thoại di động lên nhấn một tin cho Tri Lập An "Lập tức tới ngay" sau đó nhìn cái mông của mình trong gương một chút, hôm nay anh mặc cũng không phải là quần lót bình thường, tất cả đều vì quyền rũ Tri Lập An mà chuẩn bị trang bị mới.

Quý Nguyên tràn đầy lòng tin mở cửa phòng khách sạn đi ra ngoài, không ngờ khi ra cửa thiếu chút nữa đụng vào một người.

"Xin lỗi." Mặc dù không phải là lỗi của mình, Quý Nguyên vẫn là lập tức dừng bước theo bản năng dùng Anh ngữ nói xin lỗi.

Đối phương là con trai người da trắng, chỉ thiếu chút nữa là tay chân của hai người sẽ chạm nhau trong nháy mắt ánh mắt của Quý Nguyên chú ý tới tay của cậu ấy lập tức bỏ vào bên hông, cả người bày ra trạng thái vô cùng phòng bị. Nhưng trong nháy mắt khi nhìn rõ mặt Quý Nguyên, cậu ấy lại thu hồi sự không vui đang hiện ra trong ánh mắt: "Không có việc gì."

Sau khi nói xong mặt không chút thay đổi đi thẳng.

Không giải thích được.

Quý Nguyên liếc mắt nhìn bóng lưng của cậu ấy nghĩ thầm, hai người một trước một sau cùng đi vào thang máy đi xuống.

"Em đang ở trong thang máy rồi." Anh lại báo cáo tọa độ cho Tri Lập An, tránh cho đối phương chờ đợi quá lâu mà không bình tĩnh.

Nhưng mà khi nhấn tin này Quý Nguyên lại cảm thấy là mình quá lo lắng. Trước mắt Tri Lập An mới chỉ tỏ ra dịu dàng săn sóc, cùng với tu dưỡng tốt đều hết sức hợp tâm ý của mình, mà trước mắt ưu điểm lớn nhất của Tri Lập An chỉ là quá mức thể những không có chày.

Quý Nguyên nhớ tới trước kia mình mới muốn chính thức tiến đến quan hệ yêu thương thế nhưng sợ bao đối tượng, không khỏi cảm động một chút với Trình Lập An, hận không được ngay khi com nước xong lập tức ôm người trở về phòng lăn lộn trên giường.

Mà người con trai da trắng đứng bên cạnh anh bây giờ đang gọi điện thoại, tốc độ nói của cậu ta rất nhanh, ngược lại Quý Nguyên anh đang đoán đây là ngôn ngữ của quốc gia nào. Nhưng dù sao cũng chỉ là người qua đường, Quý Nguyên đắm chìm trong tình yêu không có để ý những chi tiết này.

Cửa thang máy vừa mở, anh không kịp chờ đợi bước ra đi, vội vã đi về phía chỗ ngồi của Tri Lập An.

Anh lên đường tương đối bí ẩn, bình thường cũng không cùng chụp gì với chó săn, bởi vì cũng không sợ các loại ánh sáng, ước hẹn đều là tự nhiên thanh thản.

"Xin lỗi chờ lâu." Đến nơi rồi, Quý Nguyên mỉm môi cười một tiếng, đôi mắt đào hoa khẽ cong lên, loáng thoáng đi theo lộ ra má lúm đồng tiền bên quai

hàm. Anh cố ý săn sóc, lúc này ngôn hành cử chỉ cũng càng lộ vẻ tuấn đạt ưu nhã.

Trì Lập An ngồi đối diện đeo một mắt kính gọng đen, bởi vì hành trình khá là vội vàng, quần áo trên người không có tý mĩ như Quý Nguyên nhưng mà thành thực anh tuấn của anh ta không giảm đi chút nào, tối thiểu từ bên ngoài nhìn vào hai người hết sức xứng với nhau.

"Anh cũng vừa tới." Trì Lập An đưa thực đơn cho Quý Nguyên, mỉm cười nói: "Xem một chút muốn ăn cái gì."

Sau khi chọn món ăn, trong thời gian hai người đang đợi bụng món ăn lên bàn thì nói chuyện phiếm. Tính tình Quý Nguyên vốn là sáng sủa hay nói, lại thêm Trì Lập An hết sức kéo đề tài, hai người từng câu từng chữ càng nói càng hợp.

Nói đến vui vẻ, Quý Nguyên duỗi chân ra phía trước, vốn muốn giãn gân cốt một chút, không ngờ mũi giày chạm phải giày của Trì Lập An ở bên cạnh, động tác vô ý này lại mang theo một chút cử chỉ ám muội.

Quý Nguyên sững sờ, đang muốn thu chân mình lại, nhưng không nghĩ tới Trì Lập An mặt không đổi sắc cũng đưa chân mình về phía trước, vốn chân của hai người có khoảng cách nhất định bây giờ lại chạm vào nhau. Ám hiệu vô tình lại biến thành cố ý, hai người bốn mắt nhìn nhau hiểu mà không nói ra.

Trái tim Quý Nguyên rạo rực, đôi mắt phát sáng đầy mong đợi đối với tối nay.

Nhưng mà vào lúc này, sau gáy Quý Nguyên chợt lạnh, anh giơ tay sờ sờ cổ của mình. Thế nào anh lại có cảm giác có người nào đó đang nhìn mình chăm chăm? Rất nhanh, cảm giác lạnh như băng ở cổ này từ từ theo người chạy dọc xuống, không chỉ là gáy, ngay tiếp theo cả sống lưng cũng không cảm thấy thoải mái.

Quý Nguyên nhìn ngó xung quanh, người ăn cơm trong phòng ăn không nhiều lắm, nhưng đều ở đây hưởng thụ bữa tối lãng mạn với người mình yêu, không ai có rãnh rỗi với tâm tình hết nhìn đông tới nhìn tây.

Có lẽ là do mình nghĩ hơn nhiều, không khí giữa anh và Trì Lập An quá mức tốt, khiến ngay sau đó Quý Nguyên vắt suy nghĩ này qua một bên.

Nửa bữa tối, không khí giữa hai người càng ngày tự nhiên. Bỗng nhiên Quý Nguyên muốn đi vệ sinh, anh nhẹ nhàng để nĩa xuống, nói với Trì Lập An: "Xin lỗi, em muốn đi toilet một chút."

Không ngờ chờ anh vừa đứng lên, ánh mắt lạnh lẽo mang theo cảm giác khó chịu trước đó lập tức lại rơi trên người anh, hơn nữa càng mang theo cảm giác tồn tại mãnh liệt. Quý Nguyên không hiểu có chút bất an, nhưng mà ngoài mặt anh khẽ gật đầu đối với Trì Lập An, vững vàng bước ra bên ngoài.

Xuyên qua ánh sáng vàng mờ tối của phòng ăn, đi về phía hành lang vắng vẻ của phòng vệ sinh.

Tất cả các cánh cửa của nhà vệ sinh nam đều mở ra. Quý Nguyên đi vào xả nước, mặc xong quần lúc rửa tay nghe thấy tiếng bước chân truyền đến từ sau lưng, sau đó tiếng mở cửa nhà vệ sinh cũng vang lên, có người đến.

Quý Nguyên vẫn như cũ cúi đầu rửa tay dưới dòng nước, suy tư một lát làm sao mới có thể mời Trì Lập An đến phòng mình mà không quá đột ngột.

Đợi đến khi anh phát hiện có gì không đúng thì tiếng bước chân đã dừng ở phía sau anh, mũi chân của đối phương gần như đụng phải gót giày của anh.

Quý Nguyên không cần ngẩng đầu cũng có thể dùng dư quang từ trong gương nhìn ra bóng lưng đáng cao lớn của người phía sau, bóng dáng ước chừng cao hơn anh nửa cái đầu.

Quý Nguyên giật mình, mạnh mẽ ngẩng đầu lên nhìn bóng dáng của người phía sau từ trong gương, đồng thời muốn bước sang bên cạnh để rời khỏi bồn rửa tay và không gian chật hẹp đè nén với người sau lưng, nhưng không ngờ bị người đàn ông sau lưng ôm vai tiếp tục áp bức, trong nháy mắt tạo thành tư thế hai người đối mặt.

Nhưng mà cũng bởi như thế, Quý Nguyên nhận ra người phía sau.

"Chu Diễn, làm gì vậy chứ?! Làm tôi giật mình."

Cho dù đã bảy năm không gặp, cho dù Chu Diễn không còn mang bộ dáng trẻ trung như trong ký ức của anh, nhưng mà mặt của Chu Diễn anh sẽ không quên, dù sao cậu cũng là người đàn ông đầu tiên và cũng là duy nhất mà Quý Nguyên ngu chung.

Quay ngược lại ký ức, lần cuối cùng Quý Nguyên gặp Chu Diễn là năm 3 đại học của mình, Chu Diễn mười bảy tuổi. Lúc đó Chu Diễn vẫn cực kì ngoan, mở miệng một tiếng anh Quý Nguyên, giống như một cái đuôi nhỏ đi theo anh. Thế nào cũng thấy vô hại, vậy mà hôm nay đứng trước mặt anh đã dậy thì thành công trở thành một người đàn ông lạnh lùng, thế nào cũng không giống đứa nhóc trước kia.

Oán thầm thì oán thầm, sau lưng cũng không phải là cơn đồ hung ác gì, cũng không cần lo lắng cho tính mạng của mình điều này làm cho Quý Nguyên thờ phào nhẹ nhõm. Mặc dù sau khi hai người ngủ với nhau thì không gặp nữa những khi nghĩ lại những việc đã xảy ra vẫn có chút xấu hổ, Quý Nguyên vẫn mạnh miệng hỏi: "Trùng hợp vậy, cậu cũng tới đây trượt tuyết sao?"

Quý Nguyên tới một nước nhỏ của Âu châu thật ra thì không tính là địa điểm nổi danh để trượt tuyết, ở chỗ này gặp Chu Diễn thật sự rất kỳ lạ.

Chu Diễn nhỏ hơn Quý Nguyên ba tuổi, khi Quý Nguyên mười lăm tuổi đã chuyển đến đối diện nhà cậu. Đoán là thời kỳ phản nghịch của tuổi trẻ, ngay

từ đầu đã là một đứa trẻ đơn độc tính tình thối tha, về sau khi hai người chung sống cùng nhau lâu hơn nên quan hệ ngược lại cũng không tệ lắm. Nhưng mà nhờ một năm kia Quý Nguyên lên đại học đột nhiên Chu Diển chuyển đi, chờ đến kỳ nghỉ đông đại học anh về nhà gặp lại Chu Diển thì đối phương đã rút đi bộ dáng trẻ con, nhìn qua thật giống một sự việc rồi.

Đại khái là bị bè ngoài lừa gạt, Quý Nguyên bị ma quỷ ám ảnh, thế nhưng cùng lúc ấy mới mười bảy tuổi đã ngủ cùng Chu Diển, mỗi lần Quý Nguyên nhớ tới cũng đỏ mặt.

Mà lúc này trong trí nhớ của anh Chu Diển và thiếu niên kia đã là hai hình dáng.

Ngoại trừ nốt ruồi đen nhỏ trên khung xương bên cạnh lồng ngực bên trái kia vẫn y nguyên như cũ, Quý Nguyên cho rằng lúc này mình đang nằm mơ.

Khuôn mặt anh khí của cậu, đường cong sắc bén, sắc mặt lãnh băng nhưng nơi nào đó vẫn hiện ra tình cảm vương mắc và ánh sáng nóng rực, bả vai dày rộng và áp áp ôm Quý Nguyên thật chặt khiến anh không thể động đậy.

Chu Diển cũng không trả lời Quý Nguyên nhằm chán muốn tìm đề tài để đánh vỡ trầm mặc, anh cũng không có ý định thay đổi tư thế đang dán sát của hai người.

Giữa lúc tình thế của hai người đang dừng lại, không phải dùng từ ngữ đơn giản lúng túng hoặc là căng thẳng có thể dễ hình dung.

Mà đối với Quý Nguyên mà nói, xem ra anh chỉ bị ôm chặt vòng eo, nắm chặt cổ tay, hai người đàn ông trưởng thành đang đánh cờ ở giữa, có lẽ anh hơi giãy giụa một chút là có thể đạt được tự do, nhưng Quý Nguyên giống như bị rơi vào một hầm băng, không biết làm sao lúc xoay người lại phát hiện một đầu quái vật đưa mắt nhìn mình hồi lâu, cảm giác như không có lực phản kháng dường như đang nghĩ ngợi lúc nào có thể một hóp nuốt con mồi bé bỏng vào trong bụng.

Nhưng mà ánh mắt của Chu Diển khiến cho Quý Nguyên lo sợ nghi hoặc, tiến lùi không tự chủ được, giữa hai người quyền chủ động toàn bộ rơi vào tay Chu Diển, tình thế rất là không ổn.

Trên thực tế Quý Nguyên đoán không sai, Chu Diển quả thực muốn ăn Quý Nguyên.

Nhiều năm như vậy ôm Quý Nguyên vào trong ngực lần nữa, ánh mắt của cậu nhìn khỏe mắt của Quý Nguyên, miệng, trượt đến cổ lộ ra xương quai xanh bị cổ áo bao quanh của Quý Nguyên, mỗi tác đều khơi lên dục vọng từ sâu thẳm con người cậu.

Hôn anh, ôm anh, chiếm toàn bộ cơ thể anh, nếu như giết chết anh ăn sạch thịt của anh uống sạch máu của anh, có thể sẽ khiến anh hoàn toàn dung nhập vào cơ thể mình đúng không, cũng sẽ không chạy được nữa?

Nếu như nói ra khỏi miệng có thể sẽ khiến Quý Nguyên run rẩy trong đầu Chu Diển nghĩ cách không thể nào điều khiển bản thân.

Cậu vẫn không có nói chuyện, hô hấp trầm xuống. Giết anh rồi, ăn anh! Ở nơi Quý Nguyên không nhìn thấy, tay Chu Diển nắm thật chặt thành quả đắng, nôi gân xanh.

Quý Nguyên càng khản trương, anh không khống chế được nhịp tim đang tăng lên, cả người cứng nhắc như một khối thiếc. Quý Nguyên thử lui về phía sau kéo tay mình ra, sức lực của Chu Diển như hình vói bóng, hơn nữa lập tức dùng sức đè Quý Nguyên trên giường, khiến Quý Nguyên càng không thể động đậy.

Hai người kề sát nhau, càng có thể cảm nhận rõ ràng được hiện tượng sinh lý mạnh mẽ của Chu Diển, Quý Nguyên bị dọa sợ đến lập tức không dám động, chỉ sợ Chu Diển phát điên lên.

Tôi thao, tôi thao! Cái loại bầu không khí một giây tiếp theo giống như muốn xảy ra hung án lại vẫn có thể tiến vào hình thức hard sao?!

Lúc hai người đang giằng co, bên ngoài chợt truyền đến tiếng người, hình như có người muốn dùng nhà vệ sinh, trong lòng Quý Nguyên dấy lên hi vọng, anh nhỏ giọng mà vội vàng nói với Chu Diển: "Bên ngoài người đến, trước cậu buông tay ra, chúng ta có lời gì từ từ nói, đừng nên để bạn bè ngoại quốc phải chê cười?"

Một anh không có thiếu Chu Diển tiền, hai không có giành người khác, ánh mắt này của cậu quả thật muốn ăn mình, Quý Nguyên vừa sợ vừa không hiểu, nhưng từ lời nói chỉ có thể dụ dỗ cậu trước.

Giọng nói của người bên ngoài rất nhanh đã đi xa, không biết có lý do gì mà rời đi rồi, Quý Nguyên tuyệt vọng nhìn.

"Quan hệ của anh và người kia như thế nào?" Rốt cuộc Chu Diển mở miệng, giọng nói của cậu trầm thấp, mơ hồ có pha chút sắc dục, thành thật mà nói hết sức hấp dẫn, khiến trong nháy mắt Quý Nguyên có chút hoảng thần.

Chu Diển không thể nghi ngờ trong trí nhớ của mình người này khá xa với cậu thiếu niên ngày trước, giờ phút này người đang chen ép anh là một thanh niên, cả người tràn đầy lực lượng đàn ông.

Sự thật không thể nào phủ nhận này khiến Quý Nguyên không khỏi một chút chột dạ, sau đó là trước sau vừa nghĩ vừa một hồi tức giận: "Quan hệ của tôi và anh ấy mắc mớ gì tới cậu?"

Sức mạnh của hai người khác xa nhau, Quý Nguyên không chiếm được một chút ưu thế nào, nếu như không phải cổ tay Chu Diển dùng lực giữ chặt eo

của anh, không nghi ngờ nào cả người Quý Nguyên sẽ ngã nhào trên bồn rửa tay.

Rõ ràng Chu Diễn cũng không để anh trong mắt, đôi mắt Quý Nguyên phôi trương thanh thế, thậm chí cậu còn cười nhẹ một tiếng, gờ tay lên dùng ngón cái từ từ từng lau khô môi mềm mại của Quý Nguyên.

Vẫn mềm mại giống như trong trí nhớ.

"Chu Diễn!" Quý Nguyên không thể nhịn được nữa hô lên tên của cậu, hai mắt bởi vì lửa giận bùng lên mà càng có sức sống mãnh liệt hơn so bình thường. Đồng thời ngọn lửa này cũng rơi vào trong tim Chu Diễn, phá vỡ một chút nhẫn nại cuối cùng của cậu, trong nháy mắt dục vọng thoát ra.

Cậu chọt cúi đầu, nghiêng đầu hôn lên môi Quý Nguyên, bắt lấy cảm của Quý Nguyên, khiến cho Quý Nguyên không thể không mở miệng, đầu lưỡi của Chu Diễn tiến quân thần tốc, lúc liếm qua đầu lưỡi của Quý Nguyên còn có thể ném được vị rượu bỏ đào trên lưỡi anh.

Chu Diễn hôn mãnh liệt lại tham lam, trong phúc chốc Quý Nguyên cảm giác đại bảo mình bị tê dại và ngu ngốc quét sạch tất cả, anh bị buộc miệng mở rộng chịu toàn bộ nhiệt tình của đối phương.

Không có khóa vòi nước nên nước vẫn chảy rào rào, âm thanh hôn môi mập mờ của hai người giống như nhịp tim đang hò reo như đánh trống, giờ phút này hợp thành âm của khung cảnh này.

Tác giả có lời muốn nói:

Đọc cần phải chú ý:

Quý Nguyên thụ X Chu Diễn công, tiểu công chính là biến thái tam quan bất chính, nhưng bốn vẫn ngọt.

Bối cảnh không có thật, hôn nhân đồng tính hợp pháp.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Chu Diễn đàn độn 2

Quý Nguyên nhớ nụ hôn đầu tiên của hai người là vào bảy năm trước, biểu hiện của Chu Diễn quả thật vừa ngốc lại đàn độn, lờ mờ cời quần áo của anh sau đó còn đỏ mặt hỏi anh tiếp theo phải làm thế nào.

Mặc dù nội tâm của Chu Diễn mạnh mẽ vẫn chưa từng thay đổi, nhưng ngây thơ khi đó của cậu không thể nghi ngờ vẫn dễ thương hơn so với người đàn ông đang mạnh mẽ hôn anh bây giờ.

Một cho mình nửa đêm còn nằm mơ cảm thấy đang tàn phá đóa hoa nhỏ Chu Diễn này, nào có nghĩ đến có một ngày người biến thành bộ dáng hoa ăn thịt người trở về hành hung làm ác như hiện tại.

Đây coi là báo ứng sao? Khiến cho người đàn độn u mê! Suy nghĩ của Quý Nguyên bay tán loạn.

Anh không cách nào ngăn cản xâm chiếm của Chu Diễn, đại não tự động trốn tránh bằng cách bắt đầu nhớ đến những chuyện đã xảy ra ngày xưa, có rất nhiều truyện trong trí nhớ của Quý Nguyên đã quên lãng theo thời gian.

Từ nhỏ Chu Diễn đã không phải là một đứa trẻ bình thường, lúc chuyển đến đối diện nhà Quý Nguyên gần nửa năm đều không có tiếng động, xem ai cũng giống như kẻ thù giết cha. Mẹ Quý Nguyên biết con trai mình ngoan, không cần quan tâm, bà cảm thấy rõ ràng thời kỳ phản nghịch của đứa trẻ đáng thương như vậy, cộng thêm việc không bao giờ gặp cha Chu Diễn, mẹ ruột của cậu cũng không đáng tin, cơ bản một tuần có sáu ngày không ở nhà, duy nhất trở về nửa ngày cũng chỉ ở nhà có nửa tiếng.

Sau khi mẹ Chu Diễn biết Chu Diễn đến nhà bọn họ ăn cơm, sau thời gian dài mẹ Chu Diễn dứt khoát đóng tiền cơm cho cậu, một bộ hoàn toàn yên tâm ném con ruột cho người không biết hình dáng nói cũng chưa nói nửa câu ở cửa đối diện.

Khi còn bé Chu Diễn và Quý Nguyên đã từng mong đợi được trải qua những ngày có em trai khác nhau, lúc ấy cảm giác không rõ ràng lắm, nhưng hôm nay hồi tưởng lại, Chu Diễn trưởng thành sớm. Về phần thân phận gia đình Chu Diễn, từ năm cậu mười hai tuổi dời đến cửa đối diện rồi sau đó đột nhiên rời đi, cũng vẫn không tiết lộ chút nào, đối với việc này Quý Nguyên không biết gì cả.

Nhưng mà nói ra từng có một đoạn thời gian trước kia anh có một chút thực thích Chu Diễn.

Cho nên sau vài năm gặp mặt bạn học lại nhìn thấy khuôn mặt không quá giống nhau của Chu Diễn trừ kinh ngạc thì Quý Nguyên còn có vui mừng. Chu Diễn thừa dịp anh say rượu ngây ngô trong ngõ ngách hôn anh, mới đầu anh cũng ồm ồm, nửa ngăn cản sau đó hoàn toàn chủ động ngủ với người ta.

Không biết xấu hổ.

Ông..... Ông..... Ông.....

Bỗng nhiên điện thoại trong túi Chu Diễn rung lên kéo Quý Nguyên về hiện tại, anh nghĩ thừa dịp Chu Diễn không chú ý đẩy người xa một chút, không ngờ Chu Diễn trước mặt vẫn giống Tường Đồng Vách Sắt như cũ, vẫn đứng ở tại chỗ không nhúc nhích, nhưng mà miệng lưỡi đang chiếm đoạt Quý Nguyên cũng từ từ chậm lại, cho đến lúc cuối cùng thì ngừng lại.

Tiếng thờ dóc của Chu Diễn ngay bên tai, chính Quý Nguyên cũng không kém là bao, mở lớn miệng hít không khí giống như người sắp chết ngạt, sắp mềm thành một bãi nước, mặt nóng giống như bị đốt cháy, dưới loại tình thế này trong lòng cũng muốn phê bình mẹ Chu Diễn một chút, trong miệng cũng khó mà mắng ra khí thế.

Huống chi đối với tình huống như vậy, mở miệng chửi một câu ba chữ "Tôi thảo. Cậu", hình như bầu không khí anh vừa vất vả mang lại đã dễ dàng biến mất. Quý Nguyên qua lại rồi rầm, cuối cùng mở miệng nói vài câu không hề có sức uy hiếp thành thạo còn kèm theo tiếng thở gấp: "Chu Diễn, con mẹ nó, có phải muốn lên trời hay không?"

Điện thoại của Chu Diễn trong túi vẫn còn đang rung, không có ý dừng lại chút nào.

Theo sau nụ hôn chính là một câu mắng đổ ập xuống, đoán chừng người nào đó tâm tình không được tốt, nhưng Chu Diễn lại không, cậu còn có thể bật cười.

Quý Nguyên đoán có phải người này mấy năm gần đây trở lên biến thái hơn không.

Chu Diễn khẽ nâng đầu lên, vốn là cổ của hai người tiếp xúc nhau biến thành chớp mũi chạm nhau, rõ ràng trong mắt của cậu có ánh sáng vui vẻ: "Đừng nói trước."

Cậu cúi đầu hôn một cái lên miệng Quý Nguyên, lúc này đối với Quý Nguyên giống như thảo được gong cùm xiềng xích.

Khi đó Quý Nguyên muốn đè Chu Diễn xuống đất đánh toi bời, vậy mà nghĩ đến mới vừa rồi cảm nhận được bắp thịt, lại kinh sợ xoay người đóng vò nước lại, trong lòng im lặng mắng chửi người.

Chu Diễn nhận điện thoại, cực kỳ lưu loát nói ra một đoạn ngoại ngữ, Quý Nguyên cẩn thận nghe, giống với ngôn ngữ mà người trong câu thang máy nói.

Cách cửa nhà vệ sinh có thể thấy rõ hai bóng người, liên lạc từ đầu đến cuối Quý Nguyên không nghi ngờ Chu Diễn cũng biết hai người kia chút nào. Cứng rắn chạy sẽ không chạy được, có thể dùng lý trí nói chuyện khác được không.

Quý Nguyên sờ sờ túi, điện thoại di động của anh đặt lên mặt bàn không có mang theo, lập tức tiến lùi đều khó.

Chu Diễn nói mấy câu trầm thấp, quay đầu lại nhìn Quý Nguyên, đôi phương đang soi gương.

Quý Nguyên nhìn mình trong gương, có chút sợ hãi. Trong mắt mang nước, gương mặt đỏ hồng, người nhìn giống như vừa ăn một bữa Thập Toàn Đại Bỏ này là ai!? Đặc biệt quả thật mới vừa rồi giống như pháo nổ vậy. Đỉnh ấy với một ít định lực Quý Nguyên cũng cảm thấy mất mặt, chớ nói một lát còn phải đi ra ngoài tiếp tục ăn cơm với Trì Lập An.

Mặc dù nói bây giờ anh và Lập An còn không có nửa điểm quan hệ trách nhiệm, nhưng nếu bây giờ rời khỏi, cục diện cũng rất là lúng túng.

Trước mặt kế hoạch to lớn sự nghiệp to lớn muốn ngủ cùng người lúc này cũng toàn bộ dừng lại, nghỉ ngơi nghỉ ngơi con gà ấy, coi như bây giờ anh có thể thành công từ nhà vệ sinh này đi ra ngoài, nghĩ đến Chu Diễn cũng ở nhà hàng này, cũng có thể dọa anh đến rũ xuống rồi.

Quý Nguyên dứt khoát cúi đầu, lần nữa mở vòi hoa sen hắt nước về phía mặt mình, lần nữa ngẩng đầu lên tùy tiện nắm một mảnh khăn giấy lau mặt mình, cuối cùng cổ vũ mình cố chờ đến khi Chu Diễn cúp điện thoại.

Chu Diễn thấy Quý Nguyên nhìn mình, lại đưa tay thân mật sờ sờ cổ Quý Nguyên, khiến cho cả người Quý Nguyên nổi da gà.

Cũng may không bao lâu Chu Diễn đã điện thoại cúp.

"Chúng ta có thể nói chuyện một cách bình thường được không?" Quý Nguyên lấy tay Chu Diễn từ trên cổ mình ra, "Tôi trả lời vấn đề cậu hỏi kia, người đi ăn cơm chung với tôi gọi là Trì Lập An, là đối tượng tôi dự tính muốn kết giao, chúng ta cũng không phải là trẻ con, bảy năm không gặp cậu còn cần rõ quấy rối cái gì hả?"

Mấy năm qua Quý Nguyên đã trải qua những ngày tháng ăn chay niệm Phật, nhưng anh cũng không biết Chu Diễn cũng thế. Tối thiểu vào lúc này gặp nhau, từ đầu đến chân Chu Diễn đều lộ ra khiêm tốn phú quý khí, cái đồng hồ mà cậu đang đeo trên tay kia cũng phải tiêu tốn hơn trăm vạn, lại càng không nói Chu Diễn trẻ tuổi đẹp trai còn là 1, đặt ở trong vòng gay cũng là nhân vật chiếu lấp lánh làm cho người ta tranh nhau cướp.

"Em rất nhớ anh, Nguyên Nguyên." Chu Diễn cầm tay Quý Nguyên để trên bờ môi hôn một cái.

Khiến cho da gà cả người Quý Nguyên vừa mới run hết lại quay trở lại, thiếu một chút nữa là anh đã nhảy dựng từ trên mặt đất lên: "Nguyên Nguyên cái đầu cậu, cậu muốn cái cọng lông, bảy năm này sống hay chết ngay cả một ít tin tức cũng không có, vừa thấy mặt miệng đã kêu ngoạ như xe lửa chạy?"

Tuy nói năm đó Quý Nguyên đã bước vào thời kỳ trưởng thành và xác thực ngủ cùng Chu Diễn không có cách nào quay lại, nhưng mà sau đó Chu Diễn chủ động biến mất không có tung tích cũng là sự thật. Quý Nguyên không phải là không có nghĩ tới việc liên lạc với Chu Diễn, nhưng số điện thoại và Email tất cả đều không thể liên lạc được, Quý Nguyên không có cách nào khác, chỉ đành phải từ bỏ.

Tóm lại mà nói, Chu Diễn hoàn toàn đoạt quyền chủ động, thổ lộ lời tôi rất nhớ anh như thế, khiến Quý Nguyên cảm thấy chưa đủ chân thành.

"Chưa tới tìm anh là vì an toàn của anh," sắc mặt của Chu Diễn vẫn ôn hòa như cũ, nhưng nửa câu sau lại bắt đầu phát bệnh, "Rất xin lỗi, nhưng anh nói muốn cùng người khác kết giao, việc này không thể được."

Chu Diễn cũng chưa nói gì uy hiếp, nhưng mà sự chắc chắn trong mắt khiến cho Quý Nguyên không hiểu sao lại cảm thấy hoảng hốt.

Lúc này, cửa nhà vệ sinh chợt bị người từ bên ngoài mở ra, là một người đàn ông châu Á đứng ở cửa thoáng gật đầu đối với Chu Diễn: "Chu tiên sinh, mời lên đường."

Chu Diễn vẫn nhìn Quý Nguyên như cũ, trong miệng đáp lại nói: "Đã biết."

Người nọ lại lui ra ngoài, đối với việc không hiểu tại sao Chu tiên sinh nhà mình lại chặn một tiểu minh tinh nước C cũng không hiện ra một chút kinh ngạc nào.

"Chờ em trở lại." lời nói dịu dàng Chu Diễn lên tiếng lần nữa, một chút cũng không di chuyển. Lực tay mạnh mẽ bỗng nhiên ôm Quý Nguyên lại, khiến cho đỉnh đầu Quý Nguyên không phòng bị chút nào chạm đến ngực trái, sau đó cúi đầu ở chỗ không che đậy kia. Lộ ra ngoài trắng nõn tuyệt đẹp, ngon miệng hấp dẫn người mút một cái trên cổ tạo thành một vết hôn đỏ sậm.

Động tác của cậu như nước chảy mây trôi lại hoàn toàn ngoài dự đoán của Quý Nguyên, chờ đến khi Quý Nguyên kịp phản ứng, Chu Diễn đã sửa quần áo ngay ngắn sai bước ra khỏi nhà vệ sinh.

Quý Nguyên lập tức xoay người lại nghiêng đầu nhìn về phía gương, trên cổ của anh nhiều hơn một vết hôn chói lọi không thể nào dùng cổ áo che được, vô cùng mập mờ.

Cái này phải giải thích với Trì Lập An thế nào? Ra ngoài đi vệ sinh trở về kèm theo vết hôn, chẳng lẽ muốn nói không cẩn thận bị đụng vào à?

Quý Nguyên chỉ hận mới vừa rồi không có can đảm đập vỡ đầu Chu Diễn. May mà anh chưa quên hộp phấn xinh xắn dùng để trang điểm trong túi trang điểm, mặc dù hiệu quả che đậy giống như nhau, nhưng có chút ít còn hơn không.

Quý Nguyên cầm hộp phấn mân mê trong nhà vệ sinh cả buổi, rốt cuộc cũng thấy tạm tạm, rốt cuộc mới mê mê ra khỏi nhà vệ sinh.

Ra khỏi cửa nhà vệ sinh mới thấy Chu Diễn cũng không có thật sự rời đi, cậu đứng ở cổng nhà hàng, từ góc đại sảnh có thể nhìn thấy rõ đối phương. Tìm Quý Nguyên vừa bình ổn lại không lâu lại mãnh liệt nhảy lên, nhà vệ sinh coi như xong, nếu như Chu Diễn nổi điên ở chỗ này, ngay cả cơ hội giải thích anh cũng không có.

Ở trong nhà vệ sinh trì hoãn quá lâu, hiện tại sẽ không trở về thì sẽ có vẻ vô cùng thất lễ. Bước chân của Quý Nguyên cứ chần chừ chần chừ, còn phải đi qua trước mặt Chu Diễn. Trong lòng anh đang cầu ông nội xin bà nội, kết quả như mong thậm chí ngay cả nhìn Chu Diễn cũng chưa từng nhìn anh một cái, cứ như vậy để cho Quý Nguyên đi qua.

Lập tức Quý Nguyên thờ phào nhẹ nhõm, trong lòng lại tiến thoái lưỡng nan, giống bên người chôn một quả bom hẹn giờ.

Lúc này Trì Lập An cũng ngẩng đầu nhìn tới đây, nhìn thấy Quý Nguyên trở lại, còn cười cười với anh.

Trước có Trì Lập An, sau có Chu Diễn, Quý Nguyên trở về cho Trì Lập An một nụ cười nếu không có bản lĩnh với kỹ thuật diễn nhiều năm như vậy, thật đúng là cười không nổi.

"Nhà vệ sinh xảy ra chút vấn đề, em ở chỗ đó đợi mất một lúc." Quý Nguyên sắp xếp lời nói dối để giải thích.

Trì Lập An gật đầu, ánh mắt lại liếc qua chỗ Chu Diễn, làm cho Quý Nguyên vội vã cuống cuồng.

"Thế nào?"

"Cậu ấm nhà họ Chu, " Ánh mắt Trì Lập An thong thả ung dung cắt thịt bò bít tết trong khay kim loại, trong miệng giải thích với Quý Nguyên, "Chọn nơi ra ngoài chơi sai rồi, nơi nào có cậu ta chắc chắn sẽ không yên ổn."

"Vì sao, tại sao lại như vậy?" Thứ nhất là bội phục Trì Lập An liệu sự như thần, thứ hai Quý Nguyên là hoàn toàn không biết Trì Lập An thế nhưng nhận được Chu Diễn.

"Em chắc là không quen những việc này, " Trì Lập An cười, "Cũng là bởi vì trưởng bối trong nhà là bạn cũ với Chu gia cho nên biết một chút, phía trước là anh lỡ lời, có chút nói quá sự thực, bọn họ làm chuyện của bọn họ, chúng ta chơi chúng ta, không ảnh hưởng."

Chu gia? Quý Nguyên không hiểu rõ bối cảnh nhà Chu Diễn, lúc này nghe Trì Lập An nói mới biết thì ra người cha vẫn cho là đã chết sớm của Chu Diễn

vẫn còn sống, trong vòng xác thực là có tin đồn Trì Lập An có chút bối cảnh, như vậy có quen biết, Chu gia cũng sẽ không phải là gia đình bình thường rồi.

Đột nhiên Chu Diễn biến mất thì ra là trở về Chu gia, chỉ vờ vện từ những miêu tả ngắn gọn của Trì Lập An, cũng biết Chu gia không phải hiền lành.

Trước mặt có thể tin lời Chu Diễn là vì an toàn của mình sao?

Suy nghĩ của Quý Nguyên lại không nhìn được bay ra ngoài, anh cầm dao nĩa lên lần nữa, nghe cổng nhà hàng có tiếng bước chân đi xa, khẽ nghiêng đầu dùng dư quang nhìn lên, Chu Diễn và đoàn người đã đi ra ngoài rồi.

Trong đám người, bóng dáng cao lớn của Chu Diễn đối với Quý Nguyên mà nói có chút xa lạ.

Hình như vết hôn trên cổ do Chu Diễn hôn mơ hồ nóng lên, vì vậy mặc dù nửa sau bữa ăn vẫn còn lời đề tán gẫu với Trì Lập An, nhưng trong lòng Quý Nguyên vẫn có chút không yên.

Sau khi lên lầu hai người chia ra trước cửa thang máy.

Xem ra với Trì Lập An, Quý Nguyên là một hậu bối hết sức có tiềm lực, là người cũng cố gắng chân thành, cách nói chuyện lộ ra đáng yêu, anh thật sự rất thích Quý Nguyên.

Mà sau nửa đường biểu hiện của Quý Nguyên không có ở đây anh cũng đã nhìn ra, mặc dù nói không biết là nguyên nhân gì, nhưng Trì Lập An cũn muốn an ủi tâm tình của anh.

"Vào trong phòng anh ngồi một chút không?" Anh dừng bước chân lại, nghiêng đầu nhìn Quý Nguyên.

Nếu trước khi gặp lại Chu Diễn, nghe âm thị như vậy của Trì Lập An, Quý Nguyên nhất định lập tức phe phẩy cái đuôi nhỏ rất là vui vẻ đi theo người, nhưng bây giờ anh cũng không còn tâm tình gì nữa.

"Chênh lệch thời gian còn có chút đảo lộn, hơi mệt, tối nay em muốn nghỉ ngơi thật tốt một chút." Quý Nguyên uyển chuyển cự tuyệt lời mời của Trì Lập An.

Trì Lập An hơi thất vọng một chút, nhưng mà không có thể hiện ở trên mặt: "Vậy ngủ ngon, ngày mai gặp."

Anh cúi đầu tiến lùi vẫn phong độ như cũ hôn trên mặt Quý Nguyên, nhưng mà một giây kia khi rời khỏi từ ánh đèn trang trí trên trần nhà, hình như anh thoáng nhìn thấy màu đậm trên cổ Quý Nguyên.

Trì Lập An sững sờ, Quý Nguyên đã lui về phía sau một bước dài.

"Ngủ ngon!" Anh nói xong bước nhanh tách khỏi Trì Lập An, nếu như không phải sợ bị Trì Lập An nhìn ra khác thường, Quý Nguyên hận không được chạy đi.

Vốn kế hoạch thật tốt cũng bị Chu Diễn làm loạn, lúc này tâm tình của Quý Nguyên vô cùng không tốt.

"Chu Diễn, Thảo Nê Mã!" Quý Nguyên đóng cửa phòng, nín nửa đêm lên tức lập tức không nhìn được hóa thành lời mắng chửi, bởi vì không hề lo lắng bị người nào nghe thấy, giọng nói cũng không thu nhỏ lại.

Ai ngờ một giây kế tiếp, anh đang ngồi trên sofa bị một bóng người hù đến cả đuôi mềm nhũn.

"Không bằng anh trực tiếp thảo tôi." Ánh sáng mờ mờ, Chu Diễn vừa cời đồng hồ trên tay của mình vừa vân đạm phong khinh nói với Quý Nguyên, cửa sổ sau lưng cậu còn mờ, gió lạnh đang thổi vào bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Chu Diễn đàn độn 3

Phản ứng theo bản năng đầu tiên của Quý Nguyên là đưa tay nắm tay nắm cửa, muốn thừa dịp Chu Diễn còn cách mình một đoạn chạy trốn, sau đó bước chân của anh lại dừng lại.

Anh không có nơi để chạy, hơn nữa nghĩ kỹ một chút có chạy cũng không được, chẳng bằng có bệnh thì chữa bệnh, có vấn đề thì giải quyết vấn đề.

Quý Nguyên ôm tâm tình mặc kệ tất cả, lại xoay người lại, bực bội xông lên đầu khiến cả người anh giống như con mèo xù lông, phát tiết cảm xúc.

"Chu Diển đến cùng thì cậu muốn làm cái gì, sáu bảy năm không gặp sao vừa đến lại càng rờ làm liều như vậy?"

Giọng điệu khi của anh khi nói chuyện không nhịn được vẫn coi Chu Diển như đứa trẻ choai choai ngày xưa, nhưng khi nhìn Chu Diển, chỉ thấy một chút cánh tay lộ ra bên ngoài cũng đều tinh tráng bèn chắc, mâu thuẫn giữ trí nhớ và thực tế khiến Quý Nguyên có chút không biết theo ai, không tìm được giọng điệu chính xác để nói chuyện cùng cậu.

Mặt khác, Quý Nguyên hoàn toàn không giải thích được tại sao sau bảy năm Chu Diển lại quay lại tìm mình, quay đầu lại giống như người không liên quan tới can thiệp cuộc sống của anh.

Như thế nào, trong mệnh của Quý Nguyên anh lại gặp phải một người bệnh thần kinh vậy à?

Bảy bảy tám tám tâm tình loạn thành một đoàn, cứng rắn muốn Quý Nguyên xử lý tốt tất cả là không thể nào.

Chu Diển đứng dậy đi tới bên cạnh Quý Nguyên, thân mật nắm tay của anh, dẫn anh vào trong nhà. Mà vừa rồi câu nói câu giận mưòi phần kia của Quý Nguyên chỉ như gió thoảng qua tai, không có một chút động tĩnh gì.

So với cảm xúc bất đầu dâng trào giống như cả người Quý Nguyên muốn phun lửa, Chu Diển lúc này tỉnh táo đến đáng sợ.

"Em một mực chú ý anh," mắt cậu nhìn Quý Nguyên, giọng nói có thể coi là dịu dàng, nhưng ánh mắt sâu thẳm đó lại giống như lưỡi rắn mang theo lạnh lẽo thấu xương quần lên Quý Nguyên, Chu Diển mở miệng giải thích những gì đã trải qua trong những năm này, "Em trở lại chỗ cha ruột, mấy năm qua ở đó cũng không yên ổn, nếu như khi đó anh và em có quan hệ gì có thể anh sẽ bị kẻ thù làm bị thương, cho nên em vẫn không tìm anh"

Quý Nguyên là một người rất dễ mềm lòng, Chu Diển nói như vậy hình như cũng rất khổ tâm, anh thật sự khó có thể mắng ra tiếng được, vì vậy anh không lên tiếng, nghe Chu Diển tiếp tục nói: "Những năm này mỗi một quảng cáo, mỗi một bộ phim truyền hình của anh, em đều biết, đều kiểm định qua....."

"Kiểm định?" Quý Nguyên chợt nghe ra có cái gì không đúng, anh cắt đứt lời nói của Chu Diển hỏi ngược lại cậu, "Kiểm định cái gì?"

Đầu ngón tay Chu Diển vuốt vuốt khóe mắt của Quý Nguyên, rất muốn cúi đầu hôn mí mắt anh, nhưng mà vẫn phải kiềm chế lại cảm giác kích động này, nói: "Nhưng chỉ nhìn một chút xem kịch bản kia có hợp với anh không."

Trong đầu Quý Nguyên là một tiếng ong ong.

Anh không biết Chu gia, cũng không hiểu rõ rốt cuộc những năm này Chu Diển đã làm cái gì, nhưng mà từ Trì Lập An giữ kín như bưng cùng với sự thay đổi của Chu Diển hôm nay, anh cũng không khó có thể đoán ra Chu gia tất nhiên không phải là một gia đình bình thường, có thể can thiệp vào con đường của một Tiểu Minh Tinh như anh dễ như trở bàn tay.

Cái gọi là chỉ nhìn một chút của Chu Diển, cũng rất có thể là một trong những nguyên nhân khiến tiền đồ của anh trở lên quý dị trong những năm nay.

Tại sao rõ ràng có rất nhiều tài nguyên tốt, nhưng cuối cùng đến tay anh đều là những tiết mục có chút ngoài ý muốn?

Tại sao rõ ràng anh địa vị không lớn, nhưng cũng không phải chịu quá nhiều khó khăn?

Tại sao vài năm dần đẩy đường tình cảm của anh nhấp nhô không ngừng, còn nhiều đối tượng vừa lâm trận đã bỏ chạy?

Trước kia Quý Nguyên có chút đắn đo u mê không đoán được nguyên nhân vấn đề, lúc này cũng đã có đáp án. Mặc dù trong đầu Quý Nguyên thoáng tồn tại cái giả tưởng này nhưng cũng không khỏi quá phong phú rồi, nghĩ thôi cũng khiến anh sợ hãi.

"Tứ Hôn, Thanh Nịnh, Kỳ Phùng Dịch Thủ, đều là do cậu từ chối sao?" Quý Nguyên không thể tin được mà hỏi Chu Diển.

Đây là ba bộ phim rất hot, mà lúc ban đầu diễn viên chính là Quý Nguyên. Tứ Hôn là một bộ phim cổ trang, Thanh Nịnh là bộ thanh xuân vườn trường, Kỳ Phùng Dịch Thủ là cường cường kinh doanh. Kịch bản của ba bộ phim này đều rất hay, vô cùng hợp khẩu vị của Quý Nguyên, nhưng cũng giống nhau, vào lúc cuối cùng lại đổi diễn viên chính của ba bộ phim này, khiến Quý Nguyên vô duyên với ba bộ phim này, mà diễn viên chính đều trở thành đại minh tinh.

Chu Diển không nặng không nhẹ ừ một tiếng.

Lúc trước Quý Nguyên vẫn luôn cho rằng mình gặp phải những chuyện này chẳng qua do mình xui xẻo, kết quả tương lai của anh bị người ta nắm lấy? Anh là người bình thường, anh thích nhất là diễn, muốn diễn hay, thứ hai đương nhiên anh cũng có dục vọng, cũng có hòa, muốn đi xa hơn trên con đường này.

Anh tức đến trong khoảng thời gian ngắn nói không ra lời, cả người không tự chủ được run rẩy.

Khóe môi Chu Diển khẽ nâng lên: "Lạnh sao?" Cậu đứng dậy đóng cửa sổ lại.

Quý Nguyên đang ở trước mặt mình, đối với Chu Diển thật sự mà nói rất ngọt ngào, tâm tình của cậu chưa từng tốt như vậy.

"Tại sao cậu làm vậy?" Rốt cuộc Quý Nguyên cũng tìm về giọng nói của mình, nhưng mà cổ họng vẫn không ổn như cũ, "Tại sao cậu có thể yên tâm

thoải mái chỉ tay năm ngón với cuộc sống và lựa chọn của tôi?"

Thì ra lúc trước anh cảm thấy Chu Diễn điên khùng vậy cũng vẫn còn nhẹ nhàng, anh cảm thấy nhất định Chu Diễn chính là có bệnh!

Chu Diễn đứng đưa lưng về phía anh, cậu bắt đầu từ từ kéo rèm cửa sổ lên.

"Em cũng đã hỏi mình tại sao," rèm cửa sổ từ từ khép lại, khiến gian phòng nhỏ nhỏ này hoàn toàn ngăn cách với bên ngoài, Chu Diễn quay người lại nói: "Bắt đầu từ hai năm qua em đã đi khám rất nhiều bác sĩ tâm lý, trong nước ngoài nước, nổi danh lẫn vô danh, "

Giọng nói của cậu quá mức bình thản, bất luận nói qua cái gì đều không có một chút gợn sóng, nhưng từng chữ từng chữ rơi vào tai Quý Nguyên lại nóng rực đến kinh người.

"Còn uống qua rất nhiều thuốc, các loại thuốc, " Chu Diễn nửa quỳ ở trước mặt Quý Nguyên, ngược nhìn anh từ dưới lên trên, "Nhưng lại không có tác dụng, không có chỗ dừng, em vẫn muốn anh, muốn thương anh, muốn ăn anh, những thứ này kích động em không khống chế được."

Chu Diễn nói như vậy, nhưng giọng nói vẫn bình thường như cũ giống như là chuyện đương nhiên.

Quý Nguyên bắt đầu sợ: "Cậu...Cậu điên rồi sao?"

Chu Diễn nghe vậy lại cười.

Cậu thật sự điên rồi, hơn nữa Chu Diễn rõ ràng biết mình điên rồi.

Tinh thần của cậu giống như có hai người hết sức cực đoan, như thể vẫn luôn có một người luôn bình tĩnh lý tính nhìn bản thân lúc đó làm ra vô số chuyện điên cuồng. Lúc đầu, một mặt cậu hiểu được trạng thái của mình có cái gì không đúng, cho nên mới phải đi kiểm tra bác sĩ tâm lý, muốn khống chế tâm tình của mình từ đó sẽ không tiến một bước tạo ra thương tổn với Quý Nguyên. Mà một mặt khác, cậu không có cách nào ngừng lại việc từng chút nắm Quý Nguyên trong tay cùng với việc khống chế cuộc sống hàng ngày của anh mà chỉ càng lún sâu hơn.

Kết quả cuối cùng đúng là, cậu hoàn toàn học được cách khống chế cảm xúc bên ngoài, nhưng bên trong không có cách nào lấp đầy chỗ trống dục vọng, như cánh tay khô héo của con quỷ muốn kéo Quý Nguyên vào trong giếng cạn để cùng nhau cắn nuốt.

Cậu không có nhiều thứ thực sự muốn tìm, chỉ riêng có một loại giống như nghiện đến tận xương tủy chính là Quý Nguyên.

"Nếu như anh muốn điên," Chu Diễn trêu mếu hôn một cái lên tay Quý Nguyên, "Anh muốn điên cái gì cũng được, điều kiện tiên quyết là cùng với em."

Bị cậu hôn mu bàn tay giống như bị một dòng điện nhỏ chạm vào, Quý Nguyên không nhịn được co rút lại, lúc này đầu óc anh rối một mui, theo bản năng hỏi Chu Diễn: "Kích gì cũng có thể?"

"Ừ....." Chu Diễn dừng lại hơi suy tư một chút, "Không điên cảnh trên giường được, điên cảnh hôn, có thể thử một chút?"

Giọng điệu mấy câu thắc mắc cuối cùng, phảng phất giống như nói ra việc thử là vô cùng hào phóng.

Quý Nguyên nghiêng người trên giường dùng gối đầu đập vào mặt Chu Diễn, chặn lại cái khuôn mặt anh tuần kia.

Anh tuần cũng là biến thái, biến thái không biết xấu hổ.

"Nếu như tôi không cần?" Quý Nguyên hít sâu một hơi, mở miệng hỏi.

"Không cần cái gì?" Chu Diễn để gối đầu qua một bên, ngưng mắt nhìn mặt Quý Nguyên, mặc dù giọng nói vẫn không có biến hóa gì, nhưng người lại từ từ đứng lên.

Người ngồi phía trước cảm giác bị áp bức co rút cả người, lúc này đứng lên lần nữa, bóng dáng cao lớn hoàn toàn bao lại Quý Nguyên, mà Chu Diễn đột nhiên thu lại nụ cười càng làm cho cả người cậu càng thêm lạnh lẽo, vốn là một bầu không khí hòa bình chợt trở lên bén nhọn căng thẳng.

Quý Nguyên có dự cảm, lúc này chỉ cần anh nói sai một câu nói, tình hình phía sau sẽ hoàn toàn mất khống chế. Nhưng trong lòng anh tức giận, rồi vô cùng bất mãn với Chu Diễn, có thể nói mang theo chút mâu thuẫn đan vào cảm hận, vì vậy lời nói phía sau câu kia 100% sẽ chọc giận Chu Diễn, Quý Nguyên cũng nói một hơi ra ngoài.

"Tôi không muốn cùng với cậu." Anh ngẩng đầu không sợ hãi chút nào thẳng vào mắt Chu Diễn nhìn, từng chữ từng câu đều là những câu Chu Diễn không muốn nghe nhất.

Trong lòng Chu Diễn như một cái giếng cạn quý quái lập tức bay ra, hận không được kéo Quý Nguyên xuống đập vỡ rồi nuốt luôn sạch sẽ, làm trong miệng của anh không thể nói ra những lời này.

Tối thiểu không phải hiện tại. Sáu chữ này Quý Nguyên giấu ở trong lòng, bởi vì nếu như nói ra, chính anh cũng sẽ cảm thấy mình thật không có tiền đồ.

Không giải thích được bị Chu Diễn bức đến quyết mọi việc, cuộc sống của anh bị đảo lộn thành ra như vậy, như vậy nhưng anh không có biện pháp gì từ trong đáy lòng ghét Chu Diễn.

Cuối cùng là do cấp độ của Chu Diễn cao.

Rõ ràng cậu biết lúc này trong lòng Quý Nguyên cũng không chứa người khác, cho dù là Trì Lập An, đó cũng là do lòng hiếu kỳ và cảm giác mới mẻ của Quý Nguyên quá phá mà thôi, nói thật sự thích, tình cảm từ đầu tới đuôi của Quý Nguyên cũng chỉ là nhân nhạ rồi rầm khi còn trẻ với mình, nhiều năm như vậy chưa bao giờ cậu cho rằng Quý Nguyên có cơ hội động lòng với người khác.

Lúc nghe thấy chính miệng Quý Nguyên nói ra câu không muốn ở chung với mình, mặc dù Chu Diễn biết tâm tình của Quý Nguyên, cậu cũng không cách nào đè nén tức giận của mình.

Chu Diễn một tay áp đảo Quý Nguyên trên giường, ánh mắt của cậu giống như thú dữ, dưới con thịnh nộ phát ra khí thế to lớn khiến Quý Nguyên không nhìn được co rúm lại. Tay chân của cậu bị Chu Diễn giữ chặt, chỉ có thể cảm nhận từng nụ hôn y như lửa cháy rơi trên mặt mình, khóe môi và cần cổ.

"Chu Diễn, cậu," anh nghĩ muốn mở miệng trách cứ hành động của Chu Diễn, lại bị Chu Diễn nghiêng đầu cố định, tùy ý đùa bỡn.

Quý Nguyên hoàn toàn bị động bị Chu Diễn đè xuống giường ta lấy ta đoạt, lần trước thân mật như vậy của hai người là vào bảy năm trước, lúc này tình cảnh trao đổi tâm tình của hai người lại hoàn toàn khác nhau.

Chu Diễn mang theo tức giận hôn khiến Quý Nguyên rất không thoải mái. Quý Nguyên muốn nói, Chu Diễn con mẹ nó dựa vào cái gì mà dám tức giận?

Anh hoàn toàn tức giận, bởi vì biết Chu Diễn cố ý phòng bị, cho nên dứt khoát buông lỏng thân thể của mình, thậm chí giữa môi và lưỡi nghênh hợp tiến lên.

Cảm nhận được đầu lưỡi mềm mại của Quý Nguyên Nhu đang cuốn lấy của mình, trong phúc chốc Chu Diễn mất hồn, theo sau là một tiếng thở trầm, cậu đưa tay xuống phía dưới muốn cởi áo khoác của Quý Nguyên, không ngờ Quý Nguyên lại cong chân lên đá mạnh vào giữa chân cậu.

May mà Chu Diễn bị Quý Nguyên đá phải chỗ đau, thoáng cái tránh sang bên cạnh.

Nhân cơ hội này Quý Nguyên lập tức nhảy xuống giường vừa lau miệng vừa tận lực cách xa Chu Diễn.

Hai người bốn mắt nhìn nhau, đột nhiên Chu Diễn mở miệng gọi một tiếng: "Anh Quý Nguyên."

Bộ dáng có chút đáng thương.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Chu Diễn đàn độn 4

Quý Nguyên xoay mặt không nhìn cậu, không thể làm gì khác hơn nói: "Tôi muốn nghỉ ngơi, mời ra ngoài."

Sự mềm lòng của anh toàn bộ rơi vào trong mắt Chu Diễn, càng làm cho cậu thêm vài phần tình thế bất buộc.

Chu Diễn ngồi dựa vào tường, mặc dù mới vừa rồi bị người đá xuống dưới giường nhưng cũng không lộ chút nhếch nhác nào, lúc này điện thoại di động của Quý Nguyên vang lên.

Tầm mắt của hai người đồng loạt nhìn về điện thoại di động của Quý Nguyên.

Quý Nguyên cầm điện thoại lên nhìn thoáng qua, là tin nhắn Trì Lập An gửi tới.

Trì Lập An: nghỉ ngơi thật tốt, ngày mai gặp. 【 trái tim 】

Dưới tầm mắt như điện cao áp của Chu Diễn Quý Nguyên gõ mấy chữ rồi gửi lại rất nhanh.

Quý Nguyên: ngày mai gặp, ngủ ngon. 【 trái tim 】

Vốn là không khí thật tốt lại bị Chu Diễn quấy rối, khiến mình gõ chữ cũng thấy xấu hổ.

Nhớ tới cái này Quý Nguyên giận dễ sợ, để điện thoại di động xuống dứt khoát nói với Chu Diễn vẫn đứng nguyên tại chỗ: "Cậu không đi ra ngoài, không đi tôi tự đi."

Bây giờ chỉ cần nhìn thấy Chu Diễn là muốn đánh đầu chó của đối phương, nhưng tự sâu trong lòng Quý Nguyên biết trị giá võ lực của mình không đủ, dứt khoát mắt không thấy, tâm không phiền là tốt nhất.

"Thích anh ta sao?" Chu Diễn nhỏ giọng hỏi, dục niệm mới bị đè nén xuống lại dâng trào lên lần nữa, anh thật sự không ngoan chút nào.

Quý Nguyên không nghe rõ, cau mày hỏi: "Cậu nói cái gì?"

"Thích Trì Lập An sao?" Đôi mắt Chu Diễn không hề chớp mà chăm chú nhìn theo Quý Nguyên, sắc mặt cậu thâm trầm, khiến Quý Nguyên không đoán được đến cùng thì tâm tình của cậu như thế nào.

Chu Diễn từ từ tiến gần Quý Nguyên, bởi vì mỗi bước đi không lấy được đáp án của Quý Nguyên mà mặt đen thêm một chút, cho đến khi hoàn toàn đứng trước mặt Quý Nguyên, hai người chỉ cách một chút, Quý Nguyên mới nhìn rõ kinh khủng và mặt không chế cảm xúc trong mắt cậu.

"Mắc mớ gì tới cậu!" Quý Nguyên cũng không thể nhịn được nữa, hoàn toàn bộc phát, một quyền của anh đánh về phía mặt của Chu Diễn, bị Chu Diễn lùi về phía sau tránh được, lại chặn lại tay của Quý Nguyên, Quý Nguyên đã diễn qua cảnh đầu võ, trong lúc đó có học qua một chút võ thuật, lúc này vẫn là coi là thuận thế, dưới chân đồng thời đạp về phía xương bả chân của Chu Diễn, nhưng làm gì cũng bị Chu Diễn tránh thoát.

Chu Diễn một tay ôm lấy người, ngã xuống giường bên cạnh, lăn nửa vòng lại trở thành tư thế Quý Nguyên bị cậu đè ở dưới người. Phần lưng của cậu cong lên, giống như mãnh thú giữ chặt con mồi, đưa con mồi tới miệng chuẩn bị xơi tái sạch sẽ.

Trong lòng có một trăm loại thủ đoạn khiến Quý Nguyên nghe lời, để cho anh khóc, cho anh biết khéo léo, nhưng đối với Quý Nguyên Chu Diễn không nở ra tay độc ác.

Đôi mắt Quý Nguyên không nhận thua chút nào, lòng dạ sắt đá của Chu Diễn lại mềm đi.

"Anh ngoan một chút, Nguyên Nguyên." Chu Diễn hạ xuống ba bốn nụ hôn rơi vào trên mặt Quý Nguyên, "Nếu không em sẽ không chế không được muốn giết anh ta." Sau đó khóa người lại.

Dù cậu có lại điên cũng không sẽ không ra tay với Quý Nguyên, nhưng ngoài Quý Nguyên ra sẽ không chia cho người khác một chút lý trí và đồng tình nào.

Quý Nguyên giãy giụa thở hỗn hển, nghe những lời này lại có cảm giác rợn cả tóc gáy. Rõ ràng anh biết những lời này của Chu Diễn cũng không phải là nói giỡn, cái tên biến thái này căn bản không quan tâm sống chết của người khác.

Anh mở to hai mắt nhìn Chu Diễn: "Làm sao cậu biết biến thành như vậy, rõ ràng trước đây vẫn tốt mà."

Mặc dù trong ký ức của anh Chu Diễn không phải là đứa trẻ ngoan, nhưng ít nhất vẫn coi như bình thường, làm sao mới qua bảy năm đã biến thành tên biến thái xem kỷ luật như không hoành hành ngang ngược tự cho là đúng?

Nhưng thật ra chưa bao giờ Chu Diễn biết rốt cuộc thì Chu Diễn đang suy nghĩ gì. Cho dù thời gian trở lại lúc Chu Diễn mới dời đến đối diện nhà anh, Chu Diễn là người như thế nào cũng mới chỉ là hình thức ban đầu.

Từ khi Chu Diễn bắt đầu hiểu chuyện đến năm mười hai tuổi, vẫn luôn sống ở Chu gia. Đây là ý của Lão Thái Gia Chu gia, trong tưởng niệm của cậu, cho dù có phải vợ sinh ra hay không cũng phải sống trong nhà chính, nhiều nhất cũng chỉ phân cho con trưởng thôi. Nhưng cha của Chu Diễn và vợ hết sức chán ghét Chu Diễn và mẹ cậu, cha của Chu Diễn cũng không coi cậu và mẹ cậu là chuyện gì, hiển nhiên dưới nình nọt của mọi người cũng không thật sự coi Chu Diễn là con.

Mẹ đẻ của Chu Diễn cũng không phải là một người có trách nhiệm, bà hưởng thụ cuộc sống vinh hoa phú quý, Chu Diễn chỉ là một công cụ bảo bà có thể thom lây từ Chu gia, không hơn không kém.

Đợi đến năm ấy Chu Diễn mười hai tuổi, Lão Thái Gia Chu gia bị bệnh qua đời, trong gia tộc không thấy một người nào tiếng nói có trọng lượng để Chu Diễn ở lại, cuối cùng bởi vì nguyên nhân mắt không thấy, tâm không phiền, sau tang lễ nửa tháng Chu Diễn bị đuổi khỏi nhà tổ, mỗi tháng cậu và mẹ đẻ cầm mấy vạn tiền sinh hoạt sống qua ngày.

Đợi ba năm sau con trưởng Chu gia gặp sự cố ngoài ý muốn tử vong, vốn con riêng này bị Chu gia đuổi ra khỏi nhà lại một lần nữa xuất hiện trong tầm mắt của tất cả mọi người, đột nhiên trở nên quan trọng, Chu Diễn đều đã nhìn thấu bọn họ.

Cho tới nay cậu chưa có cái gì đặc biệt muốn tìm, chờ trở lại Chu gia, nhìn lại hình dáng lúc đó của những thứ kia. Lúc này những khuôn mặt lạnh lùng lại là những khuôn mặt hết sức xu nịnh, lần đầu tiên Chu Diễn nhớ một người, lại có dục vọng đoạt lấy một người.

Cậu chán ghét tất cả chung quanh, nhưng cậu thích Quý Nguyên, vô cùng thích Quý Nguyên.

Quý Nguyên không rõ trong khi giằng co với Chu Diễn mình ngủ lúc nào, chờ lúc rạng sáng anh tỉnh lại Chu Diễn đã không có trong phòng, ngay cả dấu vết cậu từng ở đây cũng đã biến mất không thấy, giống như tất cả mọi chuyện tối hôm qua đều là Quý Nguyên nằm mơ.

Quý Nguyên ngồi dậy từ trên giường, mở đèn ở đầu giường lên sau đó từ từ đứng dậy đi tới trước gương, anh tự tay chà xát một chỗ trên cổ, không quá hai lần đã lộ ra dấu vết hơi mờ bị che che giấu ở bên trong.

Quả nhiên tối ngày hôm qua không phải một giấc mộng.

Anh lại kiểm tra cửa sổ nhà vệ sinh từ treo quần áo, cuối cùng khóa trái cửa phòng lại, lúc này mới trở lại trên giường nằm ngửa nhìn hoa văn phức tạp trên trần nhà, thờ dài một tiếng.

Chu Diễn biến thành một người khiến anh vừa xa lạ vừa sợ hãi.

Quý Nguyên phần nộ với hành động của Chu Diễn, tức giận, nhưng rất khó có thể căm hận cậu. Nhưng mà trên cơ sở như vậy muốn anh ở chung một chỗ với Chu Diễn, quả thật Quý Nguyên không thể làm được.

Anh lật người qua ôm gối đầu, nhớ tới những năm qua đã gặp qua rất nhiều đối tượng tốt, nhớ đến biểu hiện cuối cùng của họ, rõ ràng là do thủ đoạn của Chu Diễn, làm cho người ta thấy anh như thấy quỷ. Trì Lập An là người duy nhất sắp sửa lui tới bước này cùng anh.

Nếu biết Chu Diễn điên, anh không thể hại Trì Lập An, Quý Nguyên trong mâu thuẫn quần quít mơ mơ màng màng nghĩ tới trời sáng, ngày hôm sau lúc rời giường cả người cũng có chút tiêu tụy.

Anh rửa mặt xong trang điểm một chút, người khó có thể trang điểm một cách nghiêm túc để che đi thái tình thả không tốt của mình. Cũng may hôm nay muốn trượt tuyết, không cần quá vất vả mặc dày để che giấu vết hôn trên cổ, Quý Nguyên mặc một cái cao cổ che đi giấu vết trên cổ.

Trì Lập An đã sớm có mặt ở phòng ăn chờ anh đến ăn điểm tâm, sau khi thấy Quý Nguyên ăn mặt tí mĩ như vậy hai mắt tỏa sáng, cho là Quý Nguyên làm vậy là vì gặp anh.

Nghiêm khắc mà nói đích xác là vì anh, nhưng là ý nghĩa bên trong lại không giống nhau.

"Tôi hôm qua ngủ có ngon không?" Trì Lập An hỏi.

Bữa ăn sáng không tìm thấy đồ ăn Châu Á, điều này làm cho khẩu vị của Quý Nguyên kém hơn, mà đối mặt với câu hỏi của Trì Lập An anh cũng chỉ có thể nói láo: "Không tồi, hơi lạ giường một chút."

Trì Lập An nhìn ra thức ăn không vừa mắt Quý Nguyên: "Ở gần đây có một nhà hàng cung cấp bữa trưa và bữa ăn tối món trung quốc, không biết chính tông hay không chính tông, không bằng buổi trưa đi ăn thử một chút?"

"Được," Quý Nguyên gật đầu, vẻ mặt đau khổ nói, "Buổi sáng em hay ăn cháo với bánh bao, bánh mì và cà phê làm trà chiều thì tạm được."

"Nhớ khi ở trong đoàn kịch chuyện em ăn đồ nướng buổi tối thêm chết một đám người," Trì Lập An cười, "Em là diễn viên đầu tiên anh thấy nửa đêm còn có can đảm ăn nhiều đồ vừa cay lại nhiều dầu mỡ như vậy, nói thật chính là từ lần đó về sau anh bắt đầu để ý em."

"Em là không phải quá lợi hại, không mọc mụn lại không mập ha ha ha." Hai người nói chuyện phiếm thoải mái tự tại, Quý Nguyên đã vất Chu Diễn ra sau đầu.

Cho đến khi——

"Lập An ca." Trì Lập An nghe tiếng và Quý Nguyên quay đầu lại, nụ cười trên mặt hai người cứng lại, đã nhìn thấy Chu Diễn đang cầm đĩa đứng phía sau.

Tác phong Chu Diễn nhanh nhẹn, mặt đầy nụ cười nhìn bọn họ, nhưng mà trong đáy mắt không chứa nụ cười.

Nụ cười trên mặt Trì Lập An không thay đổi, vẻ mặt Quý Nguyên cứng lại.

"Cậu Chu, đứng dậy." Mặc dù Trì Lập An không hiểu vì sao đột nhiên Chu Diễn lại đi lên chào hỏi mình, nhưng đều là người quen biết, cũng phải cho nhau mặt mũi, "Cậu cũng tới đây nghỉ phép sao?"

"Ừ, trùng hợp có mấy ngày nghỉ." Ánh mắt của Chu Diễn không biến sắc xẹt qua người Quý Nguyên, "Tôi ngồi chung có được không?"

Mặc dù Trì Lập An bị đề nghị ngoài ý muốn này của Chu Diễn làm giật mình, nhưng cũng không tiện phản đối, cuối cùng ba người ngồi vào một chỗ.

Vốn Quý Nguyên không có khẩu vị, hiện tại càng không đói bụng rồi, chỉ hận không thể xuất linh hồn bay khỏi địa ngục này.

"Tôi đã xem qua rất nhiều tác phẩm của Quý Nguyên, cũng coi là người hâm mộ của anh," Chu Diễn cười hí mắt nhìn Quý Nguyên, "Không nghĩ đến sẽ gặp được anh ở chỗ này, hai người các anh đang kết giao sao?"

Trái tim Quý Nguyên nhảy thình thịch, cảm giác nếu như lúc này trả lời hai người đang kết giao, Chu Diễn là có thể hắc hóa tại chỗ.

Cũng may Trì Lập An trả lời được vấn đề này, nói: "Nghiêm chỉnh mà nói là tôi đang đeo đuổi Quý Nguyên."

"Oh." Chu Diễn sáng tỏ gật đầu.

Quý Nguyên lập tức nhớ tới lời nói giết người phóng hỏa tới qua của cậu, trái tim cuồng loạn vội vàng mở miệng ngăn đề tài này lại: "Một lát còn phải trượt tuyết, em không biết trượt tuyết, có thể tay chân sẽ khá vụng về."

"Không sao, tôi có thể dạy anh, tôi cũng coi như có chút kinh nghiệm trượt tuyết, một mình tôi tới được, mới vừa có cảm giác nhàm chán, các người không chê tôi làm kỳ đà cản mũi chứ." Ở dưới bàn com Chu Diễm đựng một cái vào chân Quý Nguyên, Quý Nguyên lập tức lùi về phía sau né tránh, trên mặt bàn hận không được dùng nữa đâm vào Chu Diễm.

Lời nói ra và biểu hiện của Chu Diễm đều hết sức vô hại, cho dù Trì Lập An cảm thấy kỳ quái cũng không thể nào nghĩ đến phương diện khác.

"Không cần làm phiền cậu, Lập An vừa nói sẽ dạy tôi." Quý Nguyên phủ quyết đầu tiên.

Chu Diễm da mặt dày đuổi theo một câu: "Anh Quý Nguyên, tôi sẽ không chiếm đoạt quá nhiều thời gian của hai người, coi như anh thỏa mãn một nguyện vọng nho nhỏ của tôi đi, buổi chiều tôi muốn đi."

Mẹ nó, kỹ thuật diễn max điểm của cái tên biến này, làm sao cậu ta lại không vào Làng Giải Trí chứ?

Trên mặt bàn thì giả trang dưới mặt bàn thì dùng chân cọ chân anh, chân Quý Nguyên đã sớm lui đến không còn chỗ để lui nữa. Phòng bị Chu Diễm quấy rầy đồng thời còn phải nhớ kỹ không để cho Trì Lập An phát giác.

"Buổi chiều cậu muốn đi?" Quý Nguyên hỏi ngược lại.

"Ừ." Chu Diễm gật đầu.

Quý Nguyên nhìn về phía Trì Lập An, Trì Lập An cười, nửa là an ủi nói: "Buổi chiều chúng ta có thể trượt cho tốt."

Sau khi ba người com nước xong nghỉ ngơi một lát, đổi lại quần áo tiến về phía sân trượt tuyết.

Sân trượt tuyết không coi là có rất nhiều người, rải rác đã bắt đầu trượt tuyết.

Ngoài dự liệu của Quý Nguyên, Chu Diễm nói dạy anh trượt tuyết vẫn thật sự dạy anh trượt tuyết, động tác chỉ đạo vào ngôn ngữ không khác người địa phương chút nào, cơ hồ đến khiến Quý Nguyên giảm một phần cảnh giác.

Coi như Quý Nguyên cũng có năng khiếu, một lát đã có thể trượt có hình có dạng, phóng tầm mắt giữa trời đất chỉ còn mấy bóng người trắng như tuyết.

Mặc dù tư vị ngã xuống rồi bò dậy lần nữa thật sự không dễ chịu, nhưng mà mỗi một lần thành công tự do lướt đi ở trong trời đất và cảm giác sung sướng đối với Quý Nguyên mà nói là trước nay chưa có.

Mấy cái vấn đề phiền não kia của anh, Chu Diễm, trước kia, hiện tại, chuyện muốn tính về sau, ngay bây giờ tất cả đều không có ý nghĩa.

"Quý Nguyên, chậm một chút!" Anh nghe thấy Chu Diễm nói như vậy.

Nghe lời này cậu quả thật muốn lập tức gia tốc, nhưng Quý Nguyên tiếc mạng cực kì, anh còn từ từ giảm tốc độ chậm lại. Chu Diễm rất nhanh trượt đến bên cạnh anh, Quý Nguyên quay đầu lại nhìn lên chung quanh đã không thấy những người khác.

"Anh trượt rất tốt." Chu Diễm mặt lộ vẻ nụ cười, đứng ở phía sau người Quý Nguyên một tay ôm lấy anh không chút để ý hôn một cái.

Nếu như bỏ qua các vấn đề tình cảm trong quá khứ, lúc này hai người bọn họ giống như đôi tình nhân bình thường đến đây trượt tuyết.

Quý Nguyên cũng không biết tại sao có chút mất mát.

Thật ra thì nếu như Chu Diễm không điên như vậy, từ từ tiến đến, nói không chừng anh còn có thể tiếp nhận cậu.

Cái ý niệm này vừa hiện ra đã khiến Quý Nguyên sợ hết hồn, anh đẩy Chu Diễm ra, có một cổ tức giận với Chu Diễm và với cả mình: "Chớ mò mẫm hôn!"

Trong ánh mắt của Quý Nguyên có thể nhìn thấy Trì Lập An đang từ nơi xa tới đây, anh đang muốn nói chuyện, lại nhìn thấy tuyết đọng chỗ cao cao hình như đang sạt xuống.

Một giây kế tiếp truyền đến một tiếng vang thật lớn, tuyết tràn cả bầu trời xé rách giả dối, không có kỳ chút nào đổ xuống, không có cho bất kỳ ai có thời gian phản ứng, nơi nó đi qua quét sạch cả sự sống.

"Nguyên Nguyên!"

Trí nhớ còn sót lại của Quý Nguyên là giọng nói đầy lo lắng của Chu Diễm và cái ôm của cậu.

"Này, tiểu tử, chớ ngủ, đến." Một giọng nói trầm thấp có lực vang lên ở bên tai Quý Nguyên, đầu anh đầy mồ hôi lạnh giựt mình tỉnh lại, phát hiện mình đang ngồi phía sau một chiếc xe taxi.

Trong radio đang vang lên giọng nói vui sướng của người dẫn chương trình: "Trong nháy mắt năm 2010 đã qua rồi....."

Nghỉ đông năm 2010, Quý Nguyên 20 tuổi, Chu Diễm 17 tuổi, hai người còn chưa ngủ với nhau.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Quý Nguyên ngây thơ 1

Quý Nguyên mơ mơ màng màng từ trên xe taxi xuống, phóng tầm mắt nhìn ra, đây thực sự là khu phố bên ngoài nhà mình, nhưng mà không phải cửa tiệm kia đã sớm đổi từ tiệm ăn sáng thành tiệm bán quần áo rồi sao? Nhớ không lầm thì năm ngoái bác gái bán nước ép hoa quả đã dẫn cháu nội về quê.

Tình cảnh lộn xộn của loại thời không này khiến Quý Nguyên gan dạ cũng có loại cảm giác như đang nằm mơ.

Anh cúi đầu nhìn qua quần áo của mình một chút, là một chiếc áo khoác rất mỏng, đây là cái anh thích nhất khi còn học đại học, về sau không biết làm sao lại bị mất khiến cho anh đau lòng thật lâu, làm sao bây giờ lại mặc trên người mình? Anh còn có chút không phản ứng kịp, sau khi xuống xe theo bản năng sẽ đi về phía trước, người lái xe taxi nhô đầu ra từ cửa sổ nhỏ vội vã lẫn lo lắng gọi anh lại: "Ai, tiểu tử, cậu không cần hành lý ở cốp sau à?"

Quý Nguyên vội vàng ồ một tiếng, mặc dù còn mơ hồ, những tốt xấu gì đầu tiên cũng phải lấy hành lý của mình ra khỏi cốp xe đã.

Xe taxi đi mất, mơ hồ còn có thể nghe tiếng oán trách của bác tài.

Mới vừa rồi radio truyền thanh còn có thể nói là nghe lầm, nhưng bây giờ trong mắt nhìn cảnh sắc trên đường cũng có cảm giác xuyên qua như vậy, Quý Nguyên không thể không rung mình một cái.

Trí nhớ của anh phân chia rất rõ ràng, rõ ràng không phải anh vẫn còn ở sân trượt tuyết sao?

Lúc băng tuyết cuốn sạch tất cả, tất cả bốn phía [size=150]đều[/size] bị cắn nuốt không chút lưu tình nào, cuối cùng cảm giác duy nhất còn lại chỉ là lòng ngực của Chu Diễn.

Quý Nguyên mở bàn tay của mình ra liếc mắt nhìn, lúc đầu khi đóng kịch từng có một vết thương trên mu bàn tay, lúc này đôi tay lại bóng loáng hoàn hảo, không có một vết sẹo nào.

"Nguyên Nguyên!" Quý Nguyên sững sờ, mẹ ruột của anh đã xuất hiện trong tầm mắt.

"A, mẹ, " Quý Nguyên sững sờ trả lời.

"Sao vậy, bị lạnh đến ngu à? Nhanh trở về một chút, từ sáng sớm ba con đã vào bếp làm đồ ăn ngon cho con rồi, bây giờ vừa kịp lúc." Mẹ Quý Nguyên tiến lên nhận lấy rương hành lý trong tay Quý Nguyên, bà túm chặt lấy Quý Nguyên kéo người vào bên trong, "Ở trường học như thế nào, có chuyện gì phiền lòng không, đã có bạn gái chưa?"

Quý Nguyên mặc cho mẹ mình lôi kéo, tỉnh táo lại một chút, anh vội vã hỏi: "Ai, mẹ, sang năm là năm nào ạ?"

"Năm 2011," Mẹ Quý Nguyên không giải thích được nhìn anh một cái, giống như nhìn kẻ ngu vậy, "Con đọc sách đến ngơ ngẩn à, cái này cũng không biết?"

Bà nói xong lại nhìn Quý Nguyên một lần từ trên xuống dưới, vừa đau lòng lại ghét bỏ kéo áo khoác của anh, lấy vải vóc mỏng manh tới làm bằng chứng cho lời của mình: "Xem xem con đang mặc cái gì, cũng không sợ bị đông lạnh sao, tay chân đều lạnh như băng vậy?"

"À?" Cả người Quý Nguyên là cũng bị khiếp sợ và không thể tin được bao phủ.

Cảm giác mẹ anh kéo một cái vuốt nữa thì ngã không phải là giả, nhưng anh cũng hoàn toàn có thể xác định mình đã qua tuổi hai mươi sáu, nhưng những gì xảy vào bảy năm trước cũng là sự thật.

Nếu như tất cả đều là sự thật, như vậy hình như anh thật sự từ cuối năm 2017 trở lại cuối năm 2010, trở lại khi rất nhiều chuyện anh không mong muốn xảy ra còn chưa xảy ra.

Trong lòng Quý Nguyên là một mảng sương mù, lại không thể lộ cảm xúc như dòng sông lấp biển ra ngoài, đi theo anh mẹ đi về nhà mà không biết phải làm sao.

Bên ngoài hành lang dán câu đối thư pháp của ông lão trong chung cư, tất cả các loại câu đối đều viết là hi nghênh 2011, cụ già ở lầu dưới dẫn theo cháu gái đẩy xe em bé từ trong hành lang đi ra chào hỏi bọn họ. Trong trí nhớ cô bé lúc nào cũng ồn ào kia lại biến thành đứa bé ngậm núm cao su nằm trong xe em bé.

Trái tim Quý Nguyên cuồng loạn, hoàn toàn không dám tin tưởng mình thật trở lại bảy năm trước.

Hai người đi vào trong hành lang, mẹ Quý Nguyên nhìn thấy chiếc xe đã để ở kia thật lâu không ai động vào, xe đạp mà Chu Diễm ở nhà đối diện từng đạp đi học, nhớ tới trước kia Quý Nguyên có quan hệ rất tốt với Chu Diễm, thờ dài một hơi nói: "Hiện tại cũng không biết Chu Diễm thế nào, nháy mắt đã đi hơn một năm."

Bà đối với Chu Diễm rất tốt, coi Chu Diễm như nửa đứa con trai mà cưng chiều, với việc Chu Diễm rời khỏi nhớ thương không dứt.

Bị một câu nói của mẹ mình đáng thức, Quý Nguyên cúi đầu nhìn về chiếc xe đạp vẫn lẳng lặng dựng ở đó, Chu Diễm cũng theo sau nhảy đến trong đầu anh.

Bảy năm trước kỳ nghỉ đông năm hai đại học anh trở về, ở trong hành lang loáng thoáng có một đoạn đối thoại của anh và mẹ về chiếc xe đạp của Chu Diễm.

Sau đó ngày thứ ba trên đường trở về khi đi tham gia gặp mặt bạn học đã gặp Chu Diễm, do uống quá nhiều nên ngủ cùng cậu!

Thao rồi.

Nhớ tới đã từng có đoạn này, Quý Nguyên không biết nói gì cho phải, nếu dựa theo quỹ đạo ban đầu tiến hành tiếp, tất nhiên là anh và Chu Diễm sẽ gặp nhau.

"Sững sờ cái gì đấy?" Mẹ Quý Nguyên thấy Quý Nguyên không có trả lời, có chút kỳ quái hỏi, "Đọc đường đi không yên lòng."

"Không có ạ, " Quý Nguyên phục hồi tinh thần lại, phát huy hết kỹ thuật diễn dơi trước luyện thành nhếch miệng cười một cái với mẹ anh, "Con thật sự rất đói, muốn nhanh trở về ăn cơm."

Mẹ Quý Nguyên cười đi theo, mặt ngoài cực kỳ ghét bỏ đẩy anh đi.

"Hừ, ta còn không biết tuổi này mấy đứa trẻ các con thích làm cái gì nhất sao, nói với mẹ một chút, có phải con có người yêu không? Con đã 20 rồi, qua hết năm là 21, mẹ lại không trách con yêu sớm." Mẹ Quý Nguyên bình chân như vại, trong miệng tuôn ra những câu giảng dạy liên tiếp, "Nhưng mà mẹ cũng muốn nói trước với con một chút, mặc dù con còn nhỏ, nhưng mà lại càng không được làm ra chuyện kích động, dù sao con cũng là con trai, càng phải chịu trách nhiệm hơn, không thể làm ra cái loại chuyện chiếm tiền nghi của người khác rồi bỏ chạy, biết không? Nếu không ta cắt đứt chân của con."

"Vâng, sẽ đối xử tốt với con gái, phải chịu trách nhiệm, con đều biết, từ nhỏ đến lớn mẹ đã nói những lời này bao nhiêu lần rồi ạ?" Quý Nguyên bắt đắc dĩ, thuận mồm nói: "Lại nói con không thích con gái."

Hình như cảm giác mơ hồ sống lại hoàn toàn bị bữa tiệc này của mẹ anh nói kéo đến hiện thực.

Quý Nguyên nhìn con số không ngừng hiện trên thang máy, bắt đắc dĩ thở phào nhẹ nhõm, không ngờ chuyện huyền hoặc như sống lại này còn có thể dơi trên đầu anh. Căn bản cũng là một loại vận khí tương đương với việc lần đầu tiên trượt tuyết đã gặp Tuyết Lữ.

"Làm sao lại không thích tiểu cô nương?" Mẹ Quý Nguyên liếc anh một cái, "Nếu không con thích gì?"

Quý Nguyên nhớ ra bảy năm trước mình còn chưa nói ra với người trong nhà, lúc này bề trên nhà anh còn trông cậy vào anh có thể tìm một cô gái nói chuyện yêu thương kết hôn sinh con gì gì đó.

"Con thích con trai." Sớm muộn cũng phải nói ra, Quý Nguyên thuận miệng nói.

Mặc dù mẹ anh có chút sững sờ, nhưng mắt lại nhìn Quý Nguyên từ trên xuống dưới không nói chuyện, sau một lát cửa thang máy vừa mở bà mới nói: "Ta đây cũng sớm nghĩ ra, cũng biết trong bụng con tất cả đều là chủ ý xấu."

Trong giọng nói có thất vọng, tốc độ tiếp nhận còn nhanh hơn việc Quý Nguyên nói ra với bà.

"Ai, chuyện tính hướng này có qua hệ với việc trong bụng chỉ toàn chủ ý xấu à?" Cái này Quý Nguyên có chút không phục, anh vừa tò mò hỏi, "Ai, làm sao mẹ tiếp nhận nhanh như vậy?"

Mẹ con hai người đi về nhà, vừa mở cửa vừa nói chuyện.

"Tại sao không phải một bụng toàn chủ ý xấu? Chu Diễm ở cửa đối diện, không phải nuôi người ta như nuôi nàng dâu nhỏ sao? Một chút ý kia của con đều viết ở trên mặt rồi, có thể không nhìn ra được sao." Mẹ Quý Nguyên một câu đã nói toạc ra Thiên Cơ, khiến Quý Nguyên nghẹn họng không phản đối được.

"Nói vớ vẩn, con là người rất ngay thẳng, con không thích cậu ấy." Quý Nguyên nói xong chào ba mình đang mò mịt đến gần một tiếng, kéo rương hành lý vào phòng mình, đóng cửa phòng sau đó nằm trên giường một lúc.

Bãi trí trong phòng vẫn giống hệt bảy năm trước, thậm chí các loại tài liệu ôn tập cấp ba trên giá sách cũng không có thu lại. Trên bàn sách còn bày một cái khung hình, bên trong là ảnh một tay anh đang khoác lên vai Chu Diễm, hai người cười với ống kính.

Quý Nguyên nhìn chằm chằm ảnh chụp kia, nghĩ đến lời mẹ anh vừa nói "Không phải coi nuôi người ta như nuôi nàng dâu nhỏ sao?"

Khách quan mà nói, lời này cũng không có gì sai. Năm xưa Chu Diễm rất đáng yêu, đáng đáp sạch sẽ đẹp trai, hai người đã quen biết từ lâu, bởi vì vẫn luyện tập các loại kỹ thuật thực chiến, đánh nhau còn là một người lão luyện. Khi Quý Nguyên học năm hai cao trung bị bệnh hoàn toàn nhìn ra, cũng không phải là một bát thập toàn đại bổ, cả ngày nhớ kỹ muốn uống một hộp này.

Mà ngay khi anh vừa nói ra câu mình không thích Chu Diễm kia, cũng cảm thấy có chút chột dạ?

"À!" Nghĩ tới đây, Quý Nguyên phiền não cuốn chăn ở trên giường lăn một vòng, vẫn muốn mắng chính mình một câu ngu vcl như cũ~.

Nhớ lại, bảy năm trước khi anh về nhà nghe thấy mẹ anh nhắc tới Chu Diễm, trong lòng còn rất đau lòng, dù sao không có người không nói một câu đã chạy mất hút, anh giống như thất tình vậy. Đại khái cũng thông suốt trong thời gian kia, sau khi gặp lại Chu Diễm, cũng không quan quan hệ của hai người như thế nào, thừa dịp men say càn rỡ cùng người thân mật.

Chuyện có ngu hay không xảy ra sau khi anh chủ động lấy môi hôn cậu.

Từng chút gỡ rối sự tình, nói cho cùng là chính bản thân anh không nhận được quyền rũ tiểu biến thái chưa trưởng thành.

Quý Nguyên không thể sinh ra tình yêu, không thể trách ai ngoài trách anh.

Nhưng mà Quý Nguyên nghĩ lại nghĩ, hiện tại chuyện này cũng không phải là không có thuốc nào cứu được. Dù sao bây giờ anh trở lại trước hai ngày sự việc xảy ra, hoàn toàn có khả năng ngăn cản loại chuyện hồ đồ này.

Không ngủ cùng Chu Diễm, như vậy phía sau cũng sẽ không liên quan đến cậu, anh có thể thuận lợi đi trên con đường sự nghiệp, đường tình cảm cũng sẽ không phải trải qua những chuyện ly kỳ cổ quái như vậy.

Những thứ nhớ mãi không quên kia, không cho phép bất kỳ cái gì không cho phép người này có chỗ, làm thế nào thoát khỏi Đại Biến Thái Chu Diễm này, làm thế nào tiếp tục con đường của mình, trong đó xử lý mối quan hệ của mình với Trì Lập An như thế nào.

Sau khi sắp xếp logic rõ ràng, việc khiến Quý Nguyên vô cùng nhức đầu nhưng hôm nay tất cả những việc từng xảy ra đều đã tan thành mây khói, Quý Nguyên rộng mở trong sáng, lập tức thấy sự tuyệt vời của việc trùng sinh

Anh đang trên giường mình lăn qua lăn lại cười thành một đóa hoa.

Lần này tôi không ngủ với cậu, xem cậu quản tôi kiểu gì.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Quý Nguyên ngây thơ 2

Mùa đông thành phố J ướt lạnh, đặc biệt là sáng sớm hôm nay bắt đầu mưa, trong không khí càng cảm thấy một cỗ lạnh lẽo làm người ta không vui, liều mạng xuyên qua những khe hở chui vào trong người.

Nhưng mà điều này cũng không thể ngăn cản kế hoạch đi ra ngoài của ba mẹ Quý Nguyên, từ sáng sớm hai vợ chồng đã ra khỏi cửa đến hái rau trong một nông trại nhỏ ở ngoại ô thành phố, nói là đồ ăn mới mẻ, cho Quý Nguyên mở mang khẩu vị.

Trong quá khứ năm thứ hai đại học của Quý Nguyên, nhất định anh ở nhà không dậy nổi, nhưng đồng hồ sinh học trong bảy năm cũng theo đến đây, vừa đến tám giờ anh đã bò dậy.

Vào nhà vệ sinh giải quyết, Quý Nguyên mê mẩn nhìn người trong gương kia, tóc ở thái dương đã dài đến tai, kiểu tóc giống như mây đen che đỉnh nhìn qua hơi dài không quá quê mùa, nhưng đây là kiểu tóc lưu hành lúc này.

Xấu xí là thật xấu xí.

Nếu không phải thật sự do khuôn mặt giàu collagen như bảy tuổi kia của Quý Nguyên, Quý Nguyên cũng không dám soi gương.

Mà đột nhiên trở lại kỳ nghỉ đông năm thứ hai đại học, Quý Nguyên cảm thấy có gì đó không phù hợp với thời trang và thẩm mỹ nơi này, ví dụ như lúc này anh đưa ra điện thoại thông minh anh đã quen dùng, căn bản không khác gì món đồ chơi của trẻ em, dùng như thế nào cũng khiến tâm mệt mỏi. Từ ngữ lưu hành trên ti vi trên internet cũng khiến anh lúng túng đến cả người lông nổi da gà.

Vào lúc này một đứa con trai liên tục nhắn tin cũng còn kém hơn nửa tháng mới ra ngoài. Đối với Quý Nguyên mà nói một không biết giá cả của cổ phiếu trên thị trường, hai không biết dãy số trúng thưởng, thú thật niềm vui sống lại sự thật là ít ỏi.

Quý Nguyên hắt lên mặt mình hai vốc nước lạnh, vào phòng bếp tìm được hai cái bánh bao nóng trở lại phòng thuận tay cầm lên số của Cầu Cầu, đợi lát

nữa lớp trưởng cao trung của bọn họ sẽ tới tìm anh nói chuyện gấp mặt ngày hôm sau.

Mẹ Quý Nguyên tự mình làm bánh bao nhân thịt quyen rũ con sâu thềm ăn của người, Quý Nguyên đang phòng má nhai hăng say, giương mắt nhìn thấy nụ cười hiếm khi mới hiện ra của Chu Diên ở bên cạnh. Lập tức anh một miếng nghẹn họng, Quý Nguyên giờ tay hạ khung ảnh xuống, lạch cạch một tiếng che ở trên bàn.

Mắt không thấy tâm không phiền.

Chờ Quý Nguyên ăn xong một cái bao, phía dưới góc phải máy vi tính địa chỉ Cầu Cầu vẫn không có động tĩnh, ngược lại sừng vật Cầu Cầu nhảy loạn cả màn hình.

Cách mấy năm nhìn lại cái này Quý Nguyên cảm thấy có chút ngu ngốc chọc cười, nhưng anh vẫn thuận tay cho chim cánh cụt nhỏ tắm lại cho ăn, sau đó nhìn chằm chằm sừng vật Cầu Cầu cái trên màn hình máy vi tính kia, anh đột nhiên nhớ tới, sừng vật này còn có thân phận là đã kết hôn.

Anh nuôi một con cái, Chu Diên nuôi một con đực, mà chính Quý Nguyên còn làm mọi cách để hai quả Cầu Cầu này kết hôn.

Bây giờ nhớ lại không chỉ có vô cùng ngây thơ, mà còn vô cùng xấu hổ.

Quý Nguyên vội vàng cho sừng vật Cầu Cầu lui ra, tránh cho nó gọi tới gọi lui không ngừng nhắc nhở bản thân đã từng làm ra những chuyện xấu hổ.

Cũng may đột nhiên vào lúc này Cầu Cầu bắt đầu nhảy lên, khiến lực chú ý dời đi.

Quý Nguyên mở tin nhắn ra, quả nhiên giống như đời trước lớp trưởng cao trung tìm anh rồi.

Lớp trưởng: Viên Viên! Ngày mai chúng ta gặp mặt bạn học, cậu tới chứ? 【 mắt lấp lánh 】

Viên Viên là biệt danh khi học trung học của Quý Nguyên.

Sở dĩ kiếp trước Quý Nguyên chọn con đường diễn viên, cũng là bởi vì sau khi kết thúc buổi gặp gỡ này, cậu của một người bạn làm công việc có liên quan tiện đường đến đón người, nhìn trúng khuôn mặt của Quý Nguyên, sau này mới thuận đường liên lạc với Quý Nguyên, gọi anh đi thử vai một chút.

Mặc dù cuối cùng bộ phim truyền hình này cũng không tới lượt Quý Nguyên, nhưng ngay sau lần đó anh có cơ hội thử vai cho bộ phim Tiểu Hỏa trên mạng. Kết quả cuối cùng, bộ phim truyền hình này được nhà sản xuất cho điểm trên trang mạng lời khen ngợi bộ phim còn chưa được một nửa. Không khí ngày càng mạnh mẽ từ trong vòng luẩn quẩn, các phân đoạn từ trên trời rơi xuống cũng không để ý đến thành quả, mỗi người chỉ một nghĩ tới liệu mình có thể viết lên một nét bút từ chỗ này hay không. Từ điện ảnh và truyền hình đến âm nhạc, không có chỗ nào mà không phải là như vậy, sản xuất lớn không còn đồng nghĩa với chất lượng tốt.

Quý Nguyên đứng trên đỉnh các loại mặt tiểu thịt tươi, đối với loại không khí này thật ra thì rất chán ghét, cho tới đời sau chờ khi anh có chút danh tiếng, anh cũng chưa từng nhận kịch bản tình cảm không sâu sắc nào.

Lúc này gặp mặt bạn học, đương nhiên là anh cũng phải đi, lập tức phải nắm được cơ hội.

Quý Nguyên: mình đến, cậu nói thời gian và địa điểm cho mình biết.

Lớp trưởng: Yes Sir, bốn rưỡi chiều mai mọi người gặp mặt ở công viên Nhân Dân, chúng ta đi ăn cơm rồi đi hát karaoke, không phải rất nhiều người, chỉ có bảy tám thôi.

Quý Nguyên: được.

Lớp trưởng: đã mấy tháng rồi chúng ta không nói chuyện với nhau, làm sao mà cậu cũng đổi tính rồi, nói chuyện cảm thấy rất nghiêm túc. 【 nghi vấn 】

Lớp trưởng một câu nói có chút lay tỉnh Quý Nguyên.

Ngược lại không phải anh cố ý nể nể, chỉ là đối với anh mà nói, không phải mới chỉ có một học kỳ không nói chuyện với lớp trưởng, lúc này nói chuyện với nhau đều là cảm giác xa lạ. Càng đừng nói là muốn lặp lại đoạn đối thoại của bảy năm trước.

Quý Nguyên: ha ha ha ha, không phải đâu, là do tay mình bị lạnh, viết chữ có chút chậm.

Lớp trưởng: tin cậu mới là lạ, dù sao ngày mai nhớ đến đúng giờ ha.

Một khoảng thời gian sau, vẫn là lớp trưởng gửi tin nhắn đến hỏi.

Lớp trưởng: ôi chào, ai, ôi, đúng rồi, quên hỏi cậu, Chu Diên có tới hay không?

Dù sao trước kia Chu Diên vẫn chơi cùng với Quý Nguyên, một đám bọn họ chơi chung với nhau đều biết Chu Diên.

Lớp trưởng: không phải là mình muốn hỏi, mà là Thường Đình Đình hỏi 【 cười mờ ám 】

Quý Nguyên:??

Đây là cái tiết tấu gì? Anh đã sớm quên sạch tất cả chi tiết nhỏ của bảy năm trước, Thường Đình Đình anh biết, chính là cậu của cô nhìn trúng Quý Nguyên bảo anh đi thử vai. Nhưng mà ngược lại Quý Nguyên chưa bao giờ nghĩ Thường Đình Đình lại thích Chu Diễn.

Lớp trưởng: Thường Đình Đình thích Chu Diễn, cậu muốn làm bà mối?

Quý Nguyên: Chu Diễn mới 17 thôi?

Nói ra lời này giống như một cái tát vào mặt Quý Nguyên năm đó, cách không gian cũng làm cho khuôn mặt non nớt lúc này của Quý Nguyên đỏ lên.

Lớp trưởng: qua năm hết tết đến cũng 18 rồi, có cái gì không tốt, đã nghe câu lấy nữ lớn hơn ba tuổi như mang vàng về nhà chưa, làm sao cậu lại cổ hủ như vậy.

Quý Nguyên: Chu Diễn dọn nhà cũng một năm rồi, mình không có liên lạc với cậu ấy, không làm được bà mối rồi.

Lớp trưởng: thiệt hay giả, Chu Diễn không liên lạc với cậu? Trước kia quan hệ của hai người rất thân thiết mà.

Phía sau tốt đến cũng không mặc quần, còn không phải là bảy năm không gặp.

Quý Nguyên ở trong lòng châm chọc, phun xong lại tự phi nhổ mình một câu.

Quý Nguyên: dù sao thì cũng không liên lạc.

Lớp trưởng thấy anh nói như vậy, cho là trải qua ân đoạn nghĩa tuyệt gì đó, vì vậy cũng sẽ không hỏi.

Lớp trưởng: vậy cũng tốt, vậy mình nói qua với Thường Đình Đình một câu, để cho cô ấy đừng nhớ nhung, cậu coi như mình không có hỏi, cậu cũng đừng để trong lòng.

Quý Nguyên chống cằm nhìn chăm chăm màn hình máy vi tính, mình ôm lấy hùng tâm tráng chí lần này muốn thoát khỏi Chu Diễn, nhưng còn chưa đến một ngày đã phát hiện ra nút này, thật ra thì Chu Diễn tràn ngập trong mọi sinh hoạt mọi xó xỉnh mọi phương diện so với bản thân, gần như khiến cho người ta thấy bất lực.

Đợi đến khoảng thời gian muốn ăn cơm trưa, ba mẹ Quý Nguyên từ bên ngoài trở lại.

"Đồ ăn tươi ngon tự tay chúng ta hái, " Mẹ Quý Nguyên lôi kéo Quý Nguyên đi vào phòng bếp chọn món ăn, lại cùng anh nói thầm, "Đúng rồi, hình như hôm nay lúc mẹ đi ra ngoài có nhìn thấy Chu Diễn ấy."

Quý Nguyên ngậm một lọ sữa trẻ em, nghe mẹ anh nói một câu không chút để ý như vậy thiếu chút nữa ói sữa ra, anh tròn to hai mắt hỏi "Chu Diễn, mẹ gặp ở chỗ nào?"

Đời trước lúc này cũng không có loại kế hoạch này nảy ra, trái tim Quý Nguyên phù phù nhảy, chỉ sợ có tình tiết nào không bị khống chế xuất hiện.

"Mẹ nói là hình như, lại không nói là thằng bé, cách xa như vậy làm sao mẹ nhìn rõ." Mẹ Quý Nguyên nói, "Nếu là Chu Diễn ở đây, mẹ không thể nào gọi thằng bé về đây ăn cơm."

Trong lòng Quý Nguyên thờ phào nhẹ nhõm, không lên tiếng.

Mẹ Quý Nguyên hái một đồng rau thơm mang về, Quý Nguyên không quá tình nguyện đi theo thu thập một lát.

"Mẹ người mua nhiều rau thơm như vậy về làm chi, thái chết người." Quý Nguyên ngửi đầu ngón tay của mình, chớp mũi đều đã nhăn lại.

"Ta thích ăn, ba con cũng thích ăn, thế nào, một lát ta còn phải nấu trong nồi, chỉ con không thích ăn, đáng đời thái chết con." Mẹ Quý Nguyên không chút lưu tình phá, "Chu Diễn cũng thích ăn, con nói có khi nào con chui ra từ khe đá không?"

"Người nói đến cậu ấy làm gì, người cũng không có ở đây." Quý Nguyên oán trách nói, "Người hãy thương lấy người trước mắt, quan tâm nhiều hơn đến con ruột của người đi."

Mẹ Quý Nguyên trừng mắt nhìn anh, đưa tay làm bộ muốn vịn lỗ tai của Quý Nguyên, sau khi Quý Nguyên linh hoạt tránh thoát nói: "Chu Diễn là bé nhất, con còn ghen tỵ với nó sao?"

Quý Nguyên cũng không thể nào giải thích cùng mẹ anh rằng ngày sau cái thằng nhóc đáng thương này biến thành một tên đại biến thái, chỉ có thể ngậm bồ hòn làm ngọt, đều tự mình nuốt tất cả khổ vào trong bụng đi.

Cách một lát, Quý Nguyên lại không nhịn được mà hỏi.

"Ai, mẹ, mẹ nói có phải hoàn cảnh sinh hoạt khi còn nhỏ ảnh hưởng lớn hay không lớn đến tính cách, nếu là khi còn bé giáo dục tốt, có phải cũng không dễ dàng làm ra những chuyện vi phạm pháp luật, trong lòng vẩn vơ hay không?"

Anh thuần túy là nhớ tới Chu Diễm, khi còn bé thấy thế nào cũng là một đứa trẻ bình thường, ít ra mà nói cũng không phải là cái loại tật xấu không có thuốc nào cứu được, tại sao về sau lại biến thành cái dạng kia?

Mẹ Quý Nguyên hết sức chấp nhận gât đầu: "Cái này dĩ nhiên, nếu không tại sao cô Mạnh lại chuyển nhà đến ba lần, hoàn cảnh đối với đứa bé ảnh hưởng quá lớn, không từ mà biệt, con là đang nói Chu Diễm đi, mới chuyển đến nhà đối diện chúng ta là hình dáng gì, về sau lúc đi là hình dáng gì? Giống như hai đứa trẻ đấy."

Quý Nguyên khó chịu ừ một tiếng, cảm thấy mẹ anh nói rất có đạo lý, cũng không trách bà nói đến Chu Diễm.

Không nói chính xác lúc này Chu Diễm còn chưa bắt đầu biến thái đâu, thay đổi từ rề còn có thể cứu?

Mặc kệ nói thế nào, đời này Chu Diễm có thay đổi đến thế nào cũng không có quan hệ với mình, trong lòng Quý Nguyên đang gây bản tính, cuối cùng cho ra một kết luận tốt đẹp như cũ.

Sáng sớm hôm sau, Quý Nguyên đi chỉnh sửa mái tóc, trong quá trình đã từ chối thẳng thừng những đề nghị của lão sư Tony, cuối cùng mang một mái tóc nhẹ nhàng khoan khoái lưu loát không dùng keo xịt tóc tham gia gặp mặt bạn học.

Thời tiết vẫn là kiểu âm trầm bất định như hôm qua.

Lúc Quý Nguyên xuống khỏi xe taxi trời đang đổ mưa, bên trong công viên Nhân Dân không nhiều người lắm, giọt mưa rơi vào lá cây thường xanh, lại đi xuống thấp rơi vào trong đất.

Tiếng cười nói của nam nữ không cách nào bị tiếng mưa rơi che kín, truyền ra từ chỗ đình nghỉ mát trong công viên.

Quý Nguyên quẹo khúc quanh, tiến vào tầm mắt mọi người, lập tức có người cười lên.

"Ai, Quý Viên Viên đến rồi!"

Đứng trong đình nghỉ mát có năm người, hai nam ba nữ, Quý Nguyên đến vừa đúng ba nam ba nữ. Nhóm bọn họ có quan hệ khá tốt khi học cao trung, trong lúc học đại học ít nhất nghỉ đông và nghỉ hè cũng phải gặp nhau một lần.

"Mẹ nó, không có thiên lý Quý Viên Viên, làm sao cậu lại đẹp trai lên nhiều như vậy?" Thường Đình Đình đã chạy tới không chút nào kiêng dè ôm bả vai Quý Nguyên, "Giá trị nhan sắc của cậu để cho mình từ trong tâm lý thất tình đi ra, mình thích cậu, chúng ta nói yêu thương chứ?"

Quý Nguyên cho nàng chọc cười, nhìn lại những người khác đứng bên cạnh, từng người đều trẻ hơn rất nhiều so với trí nhớ của Quý Nguyên. Lúc này mọi người còn không phải bị hiện thức làm cho mệt mỏi, sau đánh về bận rộn bốn ba ở công việc sự nghiệp mà dần dần xa lánh nhau, mọi người tinh thần tràn trề sức sống, sống chung thân mật lại tự nhiên.

Vốn cho là muốn tìm một chút thời gian để dung nhập vào sinh hoạt của Quý Nguyên mười chín tuổi giống như đi tìm cảm giác ban đầu.

"Vậy định trước," Quý Nguyên đẩy Thường Đình Đình tiến vào đình nghỉ mát trước, "Đợi sang năm thi đi lính chúng."

Lớp trưởng nói: "Quý Nguyên, trong mắt những tiểu cô nương này sẽ không người khác, còn dư lại hai Đại lão gia chúng ta không phải rất chua cay rồi hả?"

Có nữ sinh khác cười: "Ai bảo Quý Nguyên đẹp trai như vậy, các cậu không phải so."

Mọi người chung đụng không khí náo nhiệt, khiến Quý Nguyên hoàn toàn quên mất cảm giác khó chịu khi sống lại, đợi com nước xong xuôi hát ca, quả nhiên cậu của Thường Đình Đình tới đón người.

Lần này Quý Nguyên ăn mặc gọn gàng mắt sáng rất nhiều so với lần trước, cậu của Thường Đình Đình Thường Nhạc nhìn một cái là chú ý tới anh. Thường Nhạc vốn không có ý định cùng những đứa nhỏ hơi say rượu đang vui đùa âm ỉ nói gì nhiều đi ra ghế lái, hỏi Quý Nguyên: "Ồ đâu, bên trong xe của ta còn có thể trở được năm người, thuận đường chở mấy đứa về cùng?"

Mấy nữ sinh cũng đã ngồi lên xe, Thường Đình Đình cũng từ ghế lái phụ thò đầu ra nói: "Ai, đúng vậy, Quý Viên Viên, cậu cùng đi chung với chúng tôi luôn?"

"Cảm ơn cậu, chẳng qua nhà cháu và nhà Đình Đình nhà không thuận đường, hơn nữa trở lại bên này cũng là chuyện bốn năm km, đi xe phải mất mười phút, mấy nam sinh chúng cháu buổi tối không sợ, trước cậu chở mấy cậu ấy về nhà trước."

Thường Nhạc gât đầu: "Vậy cũng được, chính các cháu trên đường chú ý an toàn một chút."

Nói xong thì quay lại trong xe lái xe đi.

Đời trước chỉ có hai mắt Thường Nhạc nhìn anh, lúc đó ngay cả nói cũng không muốn nói nhiều với anh một câu. Lúc này lại chủ động nói ra thuận đường đưa bọn họ về nhà, trong lòng Quý Nguyên không khỏi nắm chặt thêm mấy phần, tâm tình tốt hơn không ít.

Cũng xem chừng lúc trước anh uống nhiều rượu, nhìn đầu óc choáng váng không có tinh thần gì hết, hao tổn không ít điểm ấn tượng với Thường Nhạc. Thứ nhất là vì lúc này Quý Nguyên làm cho người ta lưu cái ấn tượng tốt, thứ hai là vì giữ được cái mộng của mình, chỉ nhẹ nhàng uống vài ngụm rượu, còn lâu mới có được đến trình độ say như lần trước. Còn nữa, gặp mặt lần này anh có đề nghị thời gian kết thúc sớm hơn nửa giờ, tỷ lệ đụng phải Chu Diển càng nhỏ.

Trong lòng Quý Nguyên tự khen mình một chút, hiện tại anh muốn làm chính là nhanh lên xe đi về nhà, tránh cho nửa đường gặp phải Chu Diển.

Anh ngựa không ngừng vó chạy vào trong nhà, chờ khi nhìn thấy ánh sáng vàng ấm áp trong hành lang, cả người cũng bình ổn lại.

Con số trong thang máy nhảy lên từng chút, chờ khi dừng ở tầng nhà anh, Quý Nguyên không nhịn được cười hi hi ra tiếng.

Chu Diển ơi Chu Diển, đời này lão tử và cậu mỗi người đi một ngã rồi...!

Một tiếng leng keng, cửa thang máy từ từ mở ra. Ánh sáng bên trong thang máy hình chữ nhật chiếu đến bóng tối trong hành lang, Chu Diển đang đứng dựa tường chờ thang máy ngừng đầu lên, nhìn về phía Quý Nguyên đang đi ra khỏi cửa thang máy.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Quý Nguyên thật ngây thơ 3

Đèn cảm ứng trong hành lang không tiếng động sáng lên, chiếu rọi dáng người Chu Diển càng thêm rõ ràng. Cậu mặc một cái áo khoác ngoài màu đậm, đôi tay nhét trong túi, nghe tiếng ngừng đầu rõ ràng cho thấy không để ý, nhưng mà tầm mắt cậu vừa thấy Quý Nguyên lập tức tập trung lại, hơn nữa động tác vốn là dựa vào tường cũng đổi thành đi về phía trước một cách tự nhiên.

Lúc này Chu Diển của mình còn không có cao như đời sau, nhưng mà cũng cao khoảng 175, thoáng so với 179, nhưng theo dự định thường thường sẽ cao thành 180 nên lùn hơn Quý Nguyên một chút. Khuôn mặt của cậu có chút trẻ con, khác một trời một vực với bộ dáng sắc bén về sau, nhìn ánh mắt Quý Nguyên mang theo kinh ngạc và ngoài ý muốn.

Còn chưa ra khỏi thang máy nụ cười của Quý Nguyên đã cứng ngắc ở trên mặt, trong đầu một tiếng ong ong, gặp nhau bất ngờ như vậy khiến anh không biết lúc này nên tiến lên phía trước hay lùi về phía sau thì tốt hơn.

Trong đầu BGM hận không thể lên trời mụn năm trăm năm nữa.

"Anh Quý Nguyên," Chu Diển tiến lên ngăn lại bởi vì Quý Nguyên sững sờ muốn đóng cửa thang máy lại, sau đó dẫn theo Quý Nguyên không có cảm xúc lăm lăm cong môi một cái nói, "Đã lâu không gặp."

Lúc này Chu Diển còn chưa phải là biến thái, lúc này Chu Diển còn chưa phải là biến thái. Ở trong lòng Quý Nguyên không ngừng lăm lăm cố gắng tẩy não mình, chớ nói là nếu coi số tuổi thực, hiện tại anh có thể lớn hơn Chu Diển mười tuổi. Thế nào cũng không nên so đo với một đứa con nít.

Đã lâu không gặp, khi gặp nhau lần trước, cậu nhô ra từ sau những người khác, Quý Nguyên nhớ mang máng Chu Diển cũng nói câu đã lâu không gặp. Bóng tối dưới chân tường, Quý Nguyên nghe xong câu này không nói hai lời mang theo chút tức giận mà người đẩy tới trên tường cúi đầu hôn một cái.

Về sau hai người như ma xui quỷ khiến thuê một phòng ở khách sạn gần đó.

Thực tế và quá khứ đánh nhau trong đầu Quý Nguyên, khiến tâm tư anh pháp phòng không yên, anh bất ngờ phát hiện mình lại còn có chút để ý.

"Anh Quý Nguyên?" Giọng nói đầy nghi ngờ của Chu Diển vang lên bên tai Quý Nguyên, cậu đã dừng ở bên cạnh Quý Nguyên, một tay đi vòng qua án nút mở cửa thang máy, để ngăn cửa thang máy đang đóng lần nữa kẹp vào Quý Nguyên.

Động tác này giống như cậu đưa tay ôm toàn bộ Quý Nguyên, cậu chột đến gần, thiếu chút nữa chóp mũi chạm vào mặt Quý Nguyên, lúc nói chuyện hơi thở thổi vào tai Quý Nguyên, mang theo cảm giác mềm xốp.

Lập tức thần trí của Quý Nguyên trở về, anh kéo ra khe hở với thân thể và đầu ngón tay như sắt của Chu Diển, đẩy Chu Diển ở bên cạnh ra cúi đầu mở cửa nhà mình, giọng nói trầm muộn: "Ừ, đã lâu không gặp."

Năm đó anh mới gặp Chu Diển cảm xúc cũng hơi khác biệt không khác gì lắm, một mặt vui sướng khi gặp lại, một mặt cũng có oán giận, đối với thái độ của Chu Diển tự nhiên cũng không tăng được nhiệt tình.

Hơn nữa làm thế nào Quý Nguyên cũng không thể nào nghĩ đến lúc này Chu Diển sẽ xuất hiện ở nhà mình, hiện tại nên bảo cậu ấy vào nhà hay không?

Mẹ Quý Nguyên nghe tiếng cửa mở, buông sách đang đọc trong tay đứng dậy, đi tới cửa bị Quý Nguyên đúng lúc đẩy cửa vào đụng vào mặt.

"Ôi chào, ài, ôi, sao con về sớm vậy?" Mẹ Quý Nguyên vừa kéo Quý Nguyên vào nhà, lại nghiêng đầu nhìn Chu Diển, cười nói, "Mẹ biết ngay Chu Diển còn chưa đi mà, chân trước mới vừa đóng cửa, chân sau con đã mở ra, vừa rồi Chu Diển nói muốn đi tìm con."

Nửa câu cuối quay đầu nhìn về phía Quý Nguyên nói.

Lần này thì hay rồi, không cần Quý Nguyên rồi rầm hay không rồi rầm, mẹ anh đã kéo Chu Diển vào trong nhà.

Nhưng mà dựa theo lời nói của bà gờ rồi gờ, từ đầu đến cuối sự việc cũng không sai. Dựa theo đòi trước, vào lúc này anh vẫn còn ở KTV chưa hề đi ra, sau khi Chu Diển đến nhà anh hỏi về anh, sau đó sẽ ngồi xe tìm anh, từ đầu đến cuối trì hoãn một chút không sai biệt lắm cũng chính là khi đó, vẫn theo con đường cũ kia mà phát triển.

Hiện tại sở dĩ mang đến cho anh loại cảm xúc không ngờ, là bởi vì trước đến giờ anh tự làm rối loạn trật tự phát triển của sự việc mà thôi.

Thật ra thì lúc trước không phải Quý Nguyên không nghĩ tới khả năng Chu Diển sẽ trùng sinh. Dù sao khi hai người chết đều là cùng nhau gặp tai nạn, không có đạo lý một mình anh như vậy mà Chu Diển không vậy.

Nhưng vô luận trước đó có bao nhiêu nghi ngờ, vào lúc này tất cả đều bị xóa bỏ. Dựa theo tính khí chó điên sau khi biến thái kia của Chu Diển, làm sao có thể từng bước làm theo con đường đã đi kia, bằng không ở cửa thang máy đã có trận Thập Bát Sờ.

Quý Nguyên cởi áo khoác của mình treo lên, khỏe mắt lại len lén liếc Chu Diển đi theo anh mẹ ngồi trên ghế sa lon, tiếp tục suy nghĩ lúc trước, đừng nói bộ dáng đứa trẻ ngoan ngoãn lúc này của Chu Diển, với cậu khi trưởng thành thật tương như hai người.

Nghĩ rõ ràng như vậy, vốn lo lắng cũng tan thành mây khói, trong đáy lòng Quý Nguyên thở phào nhẹ nhõm, tâm tình cũng tốt hơn rất nhiều, dù sao đối phó với tiểu biến thái vẫn dễ hơn Đại Biến Thái nhiều.

"Nguyên Nguyên, đi đâu vậy?"

Mẹ Quý Nguyên nói một câu gọi lại Quý Nguyên đang yên lặng đi về phòng mình.

Quý Nguyên mề neho quay người lại, mắt cũng không nhìn Chu Diển: "Con trở về phòng ngủ đi."

"Ngủ cái gì, Chu Diển thật vất vả và trở lại một chuyến, con lại đi ngủ? Một lát lại đi." Mẹ Quý Nguyên hạ từ lệnh, "Tối đây ngồi."

Quý Nguyên liếc mắt nhìn về phía này, vừa đứng nhìn thấy ánh mắt tha thiết của Chu Diển, nhìn còn có chút đáng thương.

Anh hết cách rồi, chỉ có thể từ từ đi tới, cách chỗ Chu Diển nửa mét rồi ngồi xuống, ý tứ lạnh nhạt rõ ràng.

"Hai người các con trò chuyện," Mẹ Quý Nguyên đứng lên, không biến sắc đẩy Quý Nguyên lại, "Mẹ đi rửa cho các con chút trái cây."

"Con đi." Quý Nguyên đi theo, lại bị mẹ anh trở tay ấn về, thiếu chút nữa ngã trên sô pha.

"Bình thường xương cốt toàn thân con còn có thể bán, hiện tại chịu khó rồi? Trở về ngồi cho mẹ." Mẹ Quý Nguyên đi ra mang theo một cái trừng mắt, bà nhìn ra một chút tâm tư kia của Quý Nguyên, lại chỉ cho là đang giận đối với Chu Diển, cũng không biết nguyên nhân bên trong khiến lúc này Quý Nguyên như đứng đông đờ, lại càng không hoà giải khó chịu với Chu Diển.

Có vấn đề giải quyết vấn đề, trốn tránh không có bất kỳ tác dụng nào. Đây là quan điểm của Mẹ Quý Nguyên.

"Anh Quý Nguyên, có phải anh giận em hay không?" Chu Diển xích lại gần Quý Nguyên hơn một chút, thấp giọng hỏi anh.

Mới vừa gặp phải biến thái kiểu mẫu Quý Nguyên thật sự có chút không thích ứng bộ dáng cẩn thận dè dặt của Chu Diển.

Quý Nguyên thoáng quay đầu đi nửa gương mặt quay về phía anh, suy nghĩ một chút nói: "Cũng may, không tức giận," anh dừng một chút, tâm trí bắt đầu login, trong lúc nói nào trở về bên câu của Chu Diển, "Anh thật sự không có tức giận, hai người chúng ta lại không có hôn phối, chúng ta còn phải nhìn về tương lai phía trước có đúng không? Anh hiểu em."

Nhưng mà khi nói ra khỏi miệng lại có cảm giác hơi lạ, làm sao việc này lại giống như đôi tình nhân âm dương quái khí đang cao giọng cãi nhau.

Vì để cho lời nói của mình có tính thuyết phục, Quý Nguyên lại vòng vo gần nửa vòng về phía Chu Diển, hoàn toàn đối diện anh, dùng tới mười phần kỹ thuật diễn của mình, ánh mắt chân thành, giọng nói động lòng người, dĩ kỳ thông qua ngôn ngữ đạt tới mục đích tẩy não Tiểu Chu Diển.

"Hiện tại anh vô cùng tốt, về sau em học cho giỏi, thi một trường đại học, anh đã nói với em, đại học rất thú vị, đặc biệt nhiều cô gái xinh đẹp và rất nhiều anh chàng đẹp trai, anh đây chẳng hạn," Quý Nguyên tự trưng ra khuôn mặt tuấn tú của mình, mở mắt nói mò không lưu luyến, "Loại diện mạo này của anh, ném vào trong đại học cũng chỉ là người qua đường, những cái này xứng đôi với nam nữ có kiến thức văn hóa rèn luyện hàng ngày, nhất định rồi!"

Chu Diển nghi ngờ nhìn chằm chằm Quý Nguyên, hỏi: "Có thật không?"

Đương nhiên là giả.

Quý Nguyên mặt không đổi sắc tiếp tục lừa dối: "Đương nhiên là thật, có lúc nào anh lừa em không?"

"Đúng vậy, " Chu Diển gật đầu một cái, nhìn khéo léo lại nghe lời, "Em nhớ kỹ rồi."

Như vậy cũng dễ dạy, Quý Nguyên không khỏi có chút bóp cổ tay, nếu như đòi trước anh không sót ruột vội vàng lại hoảng sợ. Dục vọng xông lên đầu muốn tìm người ngủ, cùng người kẻ gối một đêm, nói không chừng mầm non méo mó Chu Diển này còn có thể bẻ trở lại?

Ai, quả nhiên trên đầu chữ sắc có cây đao, lời nói của người xưa vẫn có đạo lý.

Mẹ Quý Nguyên bưng trái cây từ phòng bếp đi ra, bà hỏi Chu Diển: "Chu Diển, làm sao ngày trước con lại dòi đi vội vàng như vậy, hiện giờ con đang sống ở đâu?"

Chu Diển nhận lấy trái cây trên tay bà, nói về: "Con quay về bên chỗ cha, bây giờ đang ở thành phố A."

"A thị a," Mẹ Quý Nguyên lập tức nói, "Trường Nguyên Nguyên học cũng trong thành phố A, làm sao con lại không liên lạc với nó? Nó nhớ con lắm."

Mặc dù mẹ mình đâm thủng tâm tư bảy tám năm trước của Quý Nguyên, Quý Nguyên vẫn là không có nhin được lập tức mặt đỏ tới mang tai: "Mẹ người đừng nói bừa!"

"Lúc trước con bị mất điện thoại, không nhớ số điện thoại ở bên này." Chu Diển giải thích.

Trong lòng Quý Nguyên yên lặng phỉ nhổ Chu Diển.

Xem con gà càn rỡ vô nghĩa kia, điện thoại di động rớt là một chuyện, còn có thể quyen Cầu Cầu kia sao, muốn tìm người cũng không dễ, chính xác là có muốn tìm hay không.

Một bên anh vừa oán vừa nghe thăm Mẹ Quý Nguyên và Chu Diển nói chuyện, giống như một con chuột khoét kho thóc gặm trái cây ngồi ở bên cạnh.

Trong miệng lưu lại hương vị giòn giòn.

Anh hoàn toàn không để ý đến ánh mắt thay đổi liên tục của Chu Diển rơi trên người anh, chỗ sâu đáy mắt cất giấu cảm xúc u ám, bởi vì vậy anh được phản chiếu hoàn toàn trong mắt.

Chu Diển không nghĩ tới mình đã chết một lần lại ngoài ý muốn trùng sinh về năm mười bảy tuổi này, vốn cậu không tính trong đêm đầu sẽ khiến Quý Nguyên thiệt thòi, vì vậy cậu từng bước chuẩn bị muốn tái hiện lại đêm kia một lần nữa.

Dĩ nhiên, để cho cậu làm lại một lần, cậu tuyệt sẽ không là một người tay chân vụng về nữa, còn khiến Quý Nguyên chủ động, nói thế nào đều muốn ăn người trong tủ trong ra ngoài một cách sạch sẽ triệt để.

Nhưng mà may là Chu Diển cũng không cho rằng trong nháy mắt sự tình có thể thoát khỏi lòng bàn tay, tình tiết biến thành hoàn toàn khác. Trùng sinh hai ngày qua, cậu cẩn thận so sánh các loại đối lập kiếp trước và kiếp này, Chu gia bên kia không hề khác thường, tất cả vẫn tiến theo sự mong đợi của cậu.

Nghĩ đến thành phố J bên này cũng sẽ giống vậy, Quý Nguyên vẫn là Quý Nguyên.

Nhưng bây giờ, rõ ràng Quý Nguyên này lại không phải là Quý Nguyên đó.

Chu Diển cầm một quả cát đường kết (hình như là tên một loại quýt thì phải), đã lột vỏ đưa cho Quý Nguyên, nhìn Quý Nguyên nhận lấy không hề ngần ngại bỏ vào miệng ăn một miếng, khoe miệng cậu hiện ra nụ cười không rõ ràng.

Hoặc là nói, Quý Nguyên hiện tại vẫn là Quý Nguyên đó?

"Vừa rồi đợi ở đây bao lâu?" Mẹ Quý Nguyên hỏi Chu Diển, rồi sau đó lấy quả Quý Nguyên đang cầm trên tay đưa cho anh quả quýt mới, đưa trả vào tay Chu Diển, "Để tự nó bóc, cũng không phải là không có tay."

Quý Nguyên uất ức: "Cũng không phải là con bảo em ấy bóc cho con."

Hiện tại tiểu biến thái đang một lòng hướng thiện, anh cũng không thể ngăn không đúng? Vậy anh Quý Nguyên đã loại người gì, anh là cái loại người không thể gặp người tốt sao?

Chu Diển nắm quả trong tay, nói về: "Chiều mai có máy bay, ở nhà bên kia còn có chút việc."

"Có phải trường báo nghỉ đông trường luyện thi cho con không?" Mẹ Quý Nguyên định cười nhạo nhẹ nhàng. "Trước kia Nguyên Nguyên cũng không đồng ý đi, con xem đi học thành tích vẫn rất tốt, cũng đỗ các trường được xếp hạng quốc gia, nên ta nói không cần quá ép buộc."

"Nghỉ đông trường luyện thi?" Quý Nguyên ghé đầu nhìn về phía Chu Diển, rất là khó tin.

"Ừ, nghỉ đông trường luyện thi." Chu Diển gật đầu khẳng định, anh cũng không coi là nói dối. Ở Chu gia mỗi một ngày đều trôi qua giống như ở trường

luyện thi, chẳng qua là bổ túc nội dung không giống nhau thôi, lại không có văn sử triết càng không có toán lý hóa.

Anh nói xong thừa dịp Mẹ Quý Nguyên không chú ý lại nhét trái cây trên tay kia vào tay Quý Nguyên.

"Rất tốt rất tốt, " Quý Nguyên a ô một miếng ăn hết quả quýt vào trong miệng, sau đó vỗ bả vai Chu Diễn nói, "Tiền đồ của em sáng láng là anh yên tâm "

"Ai, đúng rồi, Chu Diễn hôm nay ở đây nhé." Chợt Mẹ Quý Nguyên đột nhiên nhớ ra, há miệng nói một câu chính là ván đã đóng thuyền, "Di không dọn phòng khách, nhưng mà chần trong phòng Nguyên Nguyên đều mới phơi qua sạch sẽ, hai người các cậu ngủ chung càng ảm đung không."

Quý Nguyên vừa mới mở cho mình một lọ sữa nhi đồng, mặt có chút không nén giận được, anh mặt mờ từ chối: "Tướng ngủ của con không tốt, sợ ảnh hưởng đến việc nghỉ ngơi của Chu Diễn."

"Tướng ngủ của con không tốt cũng không phải là chuyện mới mẻ gì, người nào không biết? Các con không phải là chưa từng ngủ chung." Mẹ Quý Nguyên quăng ý kiến của con ruột qua một bên, cười híp mắt nhìn về phía Chu Diễn, "Chu Diễn không ngại là được."

Những lời không phải chưa từng ngủ chung này rơi vào trong lỗ tai của Quý Nguyên, một mũi tên trúng đích, lúc anh hao tâm tổn sức muốn mở miệng từ chối, Chu Diễn lên tiếng.

"Cháu không ngại." Chu Diễn nhìn mẹ Quý Nguyên, ánh mắt chân thành và lại xuất phát từ nội tâm nói, "Cám ơn dì ạ."

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Quý Nguyên thật ngây thơ 4

Quý Nguyên thừa dịp mẹ mình vào phòng bếp làm bữa khuya cũng đứng lên đi theo, quay đầu lại nói với Chu Diễn: "Anh đi giúp một tay, em ngồi ở đây."

"Con vào đây làm gì?" Mẹ Quý Nguyên nghe tiếng cửa kính bị người ta kéo ra, quay đầu nhìn lại, thấy Quý Nguyên.

Quý Nguyên không vui lắm với việc mẹ Quý Nguyên tự ý quyết định, mẹ Quý Nguyên lại cảm thấy vốn hai đứa trẻ quan hệ tốt như vậy có ngủ chung một đêm cũng không có gì.

"Lại nói Chu Diễn khó đến đây được một chuyến, ngày mai đã phải đi, con trò chuyện với nó cũng được không đúng?" Mẹ Quý Nguyên nhỏ giọng khuyên Quý Nguyên, "Nói thật ra, hôm nay mẹ vừa gặp Chu Diễn, nhớ lại chuyện hai năm trước nó ở nhà chúng ta ăn lễ mừng năm mới, trong nhà cũng không có ai quan tâm nó, lúc này có thể tự mình chạy tới, mẹ đoán chừng cũng là bởi vì cuối năm trong lòng không có tính toán gì?"

Nếu không phải là bây giờ nó muốn trở về thành phố A, mẹ tính sẽ giữ nó ở nhà chúng ta mừng năm mới."

Chu Diễn ở đối diện nhà anh ba năm, có hai năm đã trôi qua ở nhà Quý Nguyên. Ở bên ngoài Chu Diễn và mẹ cậu cùng ở nơi này, nhưng trên thực tế mẹ ruột của Chu Diễn, tổng cộng trong ba năm Quý Nguyên cũng chỉ gặp qua hai ba lần, đại đa số thời gian hoặc là bà đi sớm về trễ, hoặc là căn bản mấy tháng liên tiếp cũng không về nhà.

Mới đầu cả ngày không thấy người, về sau là dứt khoát có nhà không trở về, tự mình trải qua những ngày tháng thoải mái, căn bản là mặc kệ con trai.

Đối với việc Chu Diễn sống một mình ở nhà đối diện, mẹ Quý Nguyên nhìn cậu độc lai độc vãng rất đau lòng, để Quý Nguyên đi gọi người sang nhà mình ăn cơm, thường xuyên qua lại, mẹ ruột Chu Diễn ở bên kia biết, còn mừng rỡ nhẹ nhõm, đưa cho nhà Quý Nguyên một khoản tiền ăn, hoàn toàn mặc kệ việc quản lý con ruột rồi.

Dưới tình huống này, việc tính tình của Chu Diễn có chỗ thiếu hụt mẹ Quý Nguyên cũng coi đó là bình thường. Bà có dạy dỗ, có chút đáng tiếc hạt giống tốt đi chệch đường. Như vậy đủ loại, từ mẹ Quý Nguyên là đúng có chút đau lòng cho Chu Diễn biến thành quý mến, một người nhất định có thể quay trở lại.

Quý Nguyên im lặng để bà nói tiếp.

Thật ra thì xác thực lúc này Chu Diễn coi như là một thằng nhóc đáng thương, muốn anh độc ác đuổi đi, Quý Nguyên cũng không làm được. Nhẹ nhàng nói bên tai anh, vốn lúc trước vào phòng bếp hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang muốn thuyết phục mẹ anh cho Chu Diễn ngủ phòng khách cũng có chút dao động.

"Được," Mẹ Quý Nguyên thấy con trai mình thấp đầu giống như là không vui lắm, đưa tay sờ sờ mặt Quý Nguyên, dụ dỗ anh, "Ngày mai con muốn ăn món gì mẹ làm cho con, còn nữa mẹ sẽ dẫn con đi ra ngoài mua quần áo?"

Nếu giọng điệu của mẹ anh cứng rắn, Quý Nguyên còn có thể phản đối với bà. Nhưng cố tình Quý Nguyên chính là một nhân vật thích mềm không thích cứng. Mẹ Quý Nguyên vừa nói như thế, anh đã hoàn toàn cúi đầu.

"Đi mua quần áo." Mặt Quý Nguyên nghiêm nghị nói ra sự việc vắn đã đóng thuyền.

Vậy cũng là một chuyện nghiêm túc, hiện tại mấy bộ quần áo treo trong tủ kia của anh thật sự khiến anh khó tiếp nhận được thẩm mỹ của mình vào bảy tám năm trước, hơn phân nửa trào lưu quần áo cũng có thể hù dọa Quý Nguyên nhảy dựng lên.

Thật ra mẹ Quý Nguyên cũng rất hiểu con mình, vì vậy gật đầu đáp, dù sao cũng phải đỡ người ra ngoài.

Trong phòng khách, Chu Diển còn duy trì tư thế từ khi Quý Nguyên vào phòng bếp. Quý Nguyên đóng kỹ cửa phòng bếp đi tới, nghiêm chỉnh một cái đã thay đổi giọng điệu: "Một lát là có sơi mì ăn, em đi rửa tay trước đi."

"Được." Chu Diển đứng dậy.

Quý Nguyên thừa dịp cậu đi nhà vệ sinh, chạy về phòng của mình như một làn khói, từ trong ngăn tủ đầu giường lấy ra một cái chăn bông sạch sẽ và một cái gối đầu mới tinh. Lại dài chăn của mình ra chiếm nửa cái giường.

Phải ngủ như thế, phải chia chăn để ngủ. Loại việc như thế này khẳng định mẹ Quý Nguyên lười làm cho nên Quý Nguyên phải một mình ra tay.

Anh cởi giày lông chăn bông mới vào vỏ chăn, động tác mặc dù không tính là thành thạo, nhưng là có thể nhìn ra. Nhưng mà chăn bông mùa đông vừa nặng lại dày, đứng lên lông chăn có chút vất vả. Quý Nguyên chống hông lên thở hắt hắt dùng lực mà nhét góc chăn rơi ra phía trước vào bên trong vỏ chăn, thật vất vả nhét được, anh sắp tê liệt rồi.

Trong phòng đèn tiết kiệm năng lượng có chút cũ vừa mới sáng lúc mới bật ánh sáng có chút mờ mờ, bước chân của Chu Diển dừng ở cửa phòng, không biến sắc nhìn vào bên trong thì thấy dưới ánh đèn tại âm đạm, Quý Nguyên chống hông lên nơi này lác lác nơi kia dịch dịch.

Thật là khiến người ta muốn nhào nặn một phen.

Tiếng bước chân của cậu lọt vào trong tai Quý Nguyên, Quý Nguyên quay đầu nhìn lại là Chu Diển, lập tức tỉnh táo lại ngồi xổm xuống: "Đừng nhìn, tự mình tôi đây làm."

Chu Diển nhắc chân đến gần, mặc dù hai tay cho vào trong chăn vẫn không nhúc nhích, cậu và Quý Nguyên thương lượng: "Tướng ngủ của em rất tốt, buổi tối sẽ không động, anh chia cho em một ít chăn là được, đừng giày vò cái chăn sạch nữa?"

Quý Nguyên ngồi trên mép giường mang giày, nghe vậy nói: "Lát nữa anh sẽ đạp em xuống gầm giường, nửa đêm em có thể chết rét."

"Sẽ không." Chu Diển nghiêng đầu nhìn chằm chằm cái cổ trắng nõn của Quý Nguyên, rất muốn tiến lên hôn ra một cái dấu đỏ ở phía trên, suy nghĩ một chút đã cảm thấy xinh đẹp.

Quý Nguyên quay đầu lại giả hung ác: "Anh nói sẽ là sẽ."

Ánh đèn của đèn tiết kiệm năng lượng từ từ bắt đầu sáng lên, ánh sáng lạnh trắng sáng hướng từ trên xuống hắt vào trên mặt Quý Nguyên, đôi mắt hoa đào của anh có chút lười biếng, lúc này Chu Diển đang nghiêng đầu từ trên cao nhìn về phía bên này lại nhìn thấy tươi hồng nhiên đẹp không ngờ, vừa đúng lúc nhìn thấy sắc môi của Quý Nguyên, vừa nhìn cũng biết cảm giác rất mềm, nhìn thấy khiến trái tim Chu Diển nóng lên, đưa tầm mắt ra chỗ khác.

Trong đầu anh tưởng tượng ra những thứ kiều diễm không bị khống chế, mắt Quý Nguyên cực kỳ đẹp, khi bị khi dễ dữ sẽ khóc lên, trong hốc mắt long lanh lóe lên ánh sáng, lộ ra xa hoa. Môi khê mở, ngay cả thở cũng làm cho Chu Diển run sợ.

Chu Diển sợ mình nhìn lại một cái, không khống chế được xé rách nguy trang ngay tại đây, kéo người vào bên trong ăn sạch sẽ.

Thật ra thì hiện tại Quý Nguyên cũng đang trong trạng thái tâm lý mâu thuẫn, một mặt khi biết rõ những tình tiết phía sau, anh thật sự không thể nào trở lại tâm tình lần đầu làm chuyện đó với Chu Diển như năm đó được, mặt khác mà nói, lúc này Chu Diển cũng không làm ra chuyện gì với anh, những việc khống chế sinh hoạt của anh trong tối hay ngoài sáng kia, chờ đợi sự thay đổi của Chu Diển, những thứ này về sau sẽ không xảy ra.

Đừng nói đòi trước thật sự Quý Nguyên cũng không hận đến cắn răng, trở lại đoạn thời gian này, anh càng không thể nào tồn tại tâm tư chán ghét đối với Tiểu Chu Diển.

Trong lòng Quý Nguyên có thể nói là hết sức mâu thuẫn.

Vào lúc này anh vừa mới hung ác xong đã nhìn thấy Chu Diển quay đầu không nói, Quý Nguyên cho là Chu Diển mất hứng, lập tức lại cảm thấy mình cố gắng ác với một đứa bé không biết gì cũng thật không giống như một sự việc, suy nghĩ một chút lại điều chỉnh giọng nói bổ sung thêm một câu: "Dù sao thì trước tiên trải cho tốt đã, giữa mùa đông nếu bị cảm lạnh sẽ không tốt."

Toàn bộ sự nhẹ dạ của anh Chu Diển đã nhớ hết trong đầu. Mềm lòng là tốt rồi, mềm lòng mới có thể nước ấm nấu ếch.

Ăn mì xong, tắm rửa, Quý Nguyên đi lên máy vi tính liếc mắt đã nhìn số của Cầu Cầu, không có động tĩnh. Anh lại mở ra websites xem tin tức gần đây, tính toán xem một chút tình hình vừa qua.

Cũng coi như trùng hợp, mở ra một trang web bát quái nổi danh, tên Trì Lập An xuất hiện chói mắt trong một tiêu đề lớn.

Quý Nguyên không chút do dự ấn vào, nội dung bài viết là về lộ trình và hình ảnh một bộ phim Trì Lập An đang đóng. Lúc này Quý Nguyên còn là một người qua đường A không chút danh tiếng, nhưng mà Trì Lập An bên này đã hai lần đạt ảnh đế sớm nổi tiếng trong vòng.

Quý Nguyên nhìn chằm chằm hình ảnh nhìn một lúc, lúc ấy trước khi tuyết lở hình như anh nhìn thấy Trì Lập An, không biết ở thế giới bên kia anh sống hay chết, không khỏi có chút cảm thán.

Những ý nghĩ khác thật không có bao nhiêu, nói trắng ra là, cho dù là bây giờ anh nhớ lại đời trước cũng là do Hormone hôn mê đầu óc, hảo cảm đối với Trì Lập An, hơn nữa Quý Nguyên là đến từ sùng kính và ngưỡng mộ. Trước khi Chu Diễn xuất hiện anh không nhìn ra, sau khi Chu Diễn xuất hiện anh mới biết sự khác biệt bên trong.

Ở cùng với Trì Lập An sẽ cảm thấy rất thoải mái, cho dù là trên công tác hay là cuộc sống riêng tư, Trì Lập An phong độ nhẹ nhàng tiến lùi có lẽ, cũng là một đối tượng rất tốt. Nhưng mà anh và Chu Diễn khác nhau, tối thiểu đối với Quý Nguyên mà nói cảm giác hoàn toàn khác nhau, ở cùng với Trì Lập An căn bản anh sẽ không cảm giác có tìm đập rộn lên.

Quý Nguyên mất hồn, nhất thời quên mất thoát khỏi bài báo, anh đứng dậy ra ngoài uống nước, chậm chạp một lát trở lại trong phòng thì nhìn thấy Chu Diễn đang ngồi ở trước máy vi tính, nhìn cậu hoàn toàn không thấy bài báo kia, ánh mắt chuyển chú lại nghiêm túc.

Mặc dù nói lúc này căn bản Chu Diễn cũng không biết Trì Lập An là ai, nhưng mà Quý Nguyên vẫn không nhận được vội vã như cũ, anh nhìn chằm chằm mặt của Chu Diễn, cẩn thận quan sát biến hóa trên mặt, may mà sau khi phát hiện được loại bài báo đó không có sắc thái điên cuồng.

Quý Nguyên thả lỏng, càng xác định Chu Diễn không sống lại.

Nghe Quý Nguyên vào phòng, Chu Diễn quay đầu nhìn anh, ánh mắt đã thật bình tĩnh, đứng dậy khi sắp đến bên cạnh Quý Nguyên hỏi thăm anh: "Anh Quý Nguyên, người thích anh à?"

Giọng nói vẫn không chút dao động.

Ở nơi Quý Nguyên không nhìn thấy, bàn tay buồn bên người Chu Diễn gặt gao nắm thành quả đắng, hô hấp thâm trầm, cảm xúc bị anh đè nén xuống đang dâng lên từng chút, có thể phát tác hay không phát tác hoàn toàn là do một câu nói của Quý Nguyên.

"Kỹ thuật diễn của anh ấy vô cùng tốt, có rất chỗ nhiều đáng để học tập," Quý Nguyên nói thật, "Nhưng hiện tại người anh còn chưa gặp qua, anh thích anh ấy làm gì."

Quý Nguyên ở sau lưng đẩy Chu Diễn một cái, "Nhanh đi tắm, tắm xong ngủ sớm một chút."

Chu Diễn thật sự đi nha.

Tâm lớn như biển Quý Nguyên còn không biết tình thế cấp bách vừa rồi, thiếu chút nữa đã khôi phục biến thái. Anh tắt máy vi tính nằm trên giường một lát, lại móc điện thoại đi động ra.

Thói quen cuộc sống về đêm phong phú của bảy năm sau, trở lại lúc này thật sự khó có thể thích ứng, anh lăn qua lộn lại một lúc lâu cũng không buồn ngủ.

Trong nhà lớn đèn đã tắt, chỉ còn dư lại đèn nhỏ ở bên này đang tán mát ra ánh sáng của Quý Nguyên.

Quý Nguyên nhìn đường ranh giới nước sông không phạm nước giếng bằng chắn giữa mình và Chu Diễn một chút, cảm thấy chỉ đơn thuần ngủ một đêm cũng sẽ không có cái gì, trong bụng buông lỏng, rốt cuộc mê man cũng buồn ngủ.

Cửa phòng bị người vặn mở, Quý Nguyên khẽ hạ mí mắt nhìn lại, nhìn thấy Chu Diễn chỉ mặc con quần cộc tiến vào.

Chỉ mặc quần cộc!

Sâu ngủ của Quý Nguyên bị sợ bay mất lên trời rồi.

Vóc người Chu Diễn trong thời kì chuyển tiếp giữa thiếu niên và thanh niên, nhưng rõ ràng càng tiến về phía thanh niên, trên tứ chi thon dài không thể coi thường đường cong của bắp thịt, màu da hiện ra màu mặt ong nhàn nhạt, lại càng không nói có nhiều chỗ tuổi còn trẻ trách nhiệm lại không nhỏ, chỗ phình một mảng nhỏ lên trong quần.

Vui buồn lẫn lộn, làm cho người ta lộ vẻ xúc động.

Quý Nguyên vỗ trang đầy đủ mặc trọn bộ quần áo ngủ chui vào trong chăn co rút lại, chỉ lộ ra một đôi mắt tối chất vấn Chu Diễn: "Em làm gì đấy sao lại không mặc quần áo?"

"Đi báo em cởi ra sáng mai đi giặt," Chu Diễn đứng dưới giường, có thể cảm nhận rõ ràng ánh mắt lưu luyến không ngừng của Quý Nguyên trên người mình, vì vậy ngậm đi lòng vòng về phía bên Quý Nguyên, "Hon nữa buổi tối ngủ có thể sẽ nóng, xác thực cũng không cần mặc."

Hiện tại đột nhiên cảm thấy hơi nóng Quý Nguyên không để ý lí lẽ cạy mạnh càng muốn nói ngược lại: "Nóng cái rắm."

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Vua diễn Chu Diễn

Quý Nguyên đuổi chân ở trong chăn, ngủ chung một giường với người khác khiến anh hơi mất tự nhiên, đặc biệt khi đối tượng lại là Chu Diễn.

Anh quay cái ót về phía Chu Diễn, nhìn qua không nhúc nhích giống như là ngủ thiếp đi, nhưng trên thực tế lại rất khấn trương, ở trong chăn nén lút đưa tay kiểm tra lại nút áo ngủ đã cài hay chưa lần nữa. Bình thường anh ngủ đều quay về phía bên Chu Diễn ngủ, như bây giờ thật ra thì không quá thoải mái, nhưng bây giờ cũng chỉ có thể nhẫn nhịn.

Chu Diễn thích anh, Quý Nguyên anh không phủ nhận, nhưng anh không biết tại thời điểm này tình cảm của Tiểu Chu Diễn đối với mình là như thế nào. Trước đây anh vẫn cảm thấy có thể mình thích Chu Diễn nhiều một chút, nhưng sau này lại thấy hình như Chu Diễn thích anh nhiều hơn một chút.

Quý Nguyên nghĩ tới nghĩ lui có chút hồ đồ, cái loại cảm giác mâu thuẫn rồi rắm đó lại hiện lên trong lòng lần nữa, khiến cho người ta phiền lòng.

Nằm như vậy hơn nửa tiếng, trong căn phòng yên tĩnh và tối đen như mực chỉ có một góc phòng được chiếu vài tia sáng từ cái đèn ngủ, hô hấp của hai người liên tiếp chập chùng, nghe vào tai hình như Chu Diễn đang ngủ thiếp đi.

Quý Nguyên đoán là như vậy, vì vậy từ từ xoay người muốn đổi cho mình một tư thế ngủ thoải mái, ai ngờ vừa quay người đã đối diện với Chu Diễn, cậu nằm sát bên gối đầu, đôi mắt nhắm lại vừa đúng lúc có thể nhìn thấy hàng mi dày đậm, khẽ vênh lên, khó có khi lộ ra an tĩnh và đáng yêu.

Quý Nguyên điều chỉnh ánh sáng của đèn ngủ tối hơn một chút, cẩn thận nhìn kỹ khuôn mặt của Chu Diễn.

Chu Diễn không giống mẹ của cậu, tối thiểu ở kiếp trước ấn tượng của Quý Nguyên đối với mẹ của cậu là bề ngoài có nhiều chỗ không giống Chu Diễn. Như vậy chắc là Chu Diễn giống bố rồi, mỗi một bộ phận trên mặt của Chu Diễn không tính là quá đẹp, nhưng nếu gộp chung lại thì lại trở nên anh tuấn. Mũi của cậu rất cao, đôi môi dày mỏng vừa phải, lúc nhắm mắt thu ánh sáng vào bên trong, mở mắt ra là có thể nhìn thấy ánh sáng bên trong giống như nhũ khí. Nhưng mà Quý Nguyên thích nhất là nốt mụn ruồi đen nhỏ ở bên cạnh xương lông mày trái của Chu Diễn kia, mỗi lần nhìn thấy rất muốn lấy tay đụng một cái.

Quý Nguyên quan sát cậu một lát, lại nghĩ rốt cuộc mình cũng trở lại để thay đổi những chuyện hoang đường trong quá khứ, y theo hiệu ứng bướm, từ nay về sau đại khái mình sẽ không còn bao nhiêu quan hệ với Chu Diễn nữa.

Nghĩ như vậy, Quý Nguyên lại không nhịn được duỗi ngón tay ra, quơ quơ trước mắt Chu Diễn.

Chu Diễn không có phản ứng.

Quý Nguyên đánh bạo đưa tay tới đụng một cái lên cái mụn ruồi đen nhỏ ở bên cạnh xương lông mày của cậu, vừa chạm vào đã lập tức rời khỏi.

Anh tạm thời coi như là hài lòng, thu tay lại chuẩn bị đi ngủ, nhưng không nghĩ Chu Diễn lại mở mắt ra, nhìn về phía anh không rõ cảm xúc.

Bất tại trận.

Quý Nguyên không chút sợ sệt nào, mở mắt nói dối: "Có con muỗi vừa mới đốt em, anh đập chết rồi."

"Anh Quý Nguyên, " Chu Diễn mở miệng, vẫn là giọng điệu của một đứa bé đang thương như cũ, một cái đã nắm được điểm yếu của Quý Nguyên, "Có phải anh giận em hay không?"

Quý Nguyên bị cậu nói như thế, cứng họng.

Chu Diễn tiếp tục nói: "Bởi vì bố em ở bên kia xảy ra một chút chuyện ngoài ý muốn, cho nên đột nhiên phải trở về, không có cách liên lạc, cũng không thể bớt chút thời gian qua đây một chuyến, rảnh hai ngày này, em lập tức trở lại."

Lời này là nửa thật nửa giả.

Quả thực là không có cách nào liên lạc, nhưng nói không có thời gian trở lại tìm người cũng không hoàn toàn là thật.

Khi Chu Diễn trở lại Chu gia, thân là con ruột của Chu Hoàn Uy, trong mắt mọi người "Trưởng tử" đại thiếu gia Chu gia vừa mới chết không bao lâu, trên dưới Chu gia là một mảnh hỗn loạn. Nếu không phải Chu Hoàn Uy sớm đã bị thủ đoạn của Chu phu nhân làm cho không cách nào sinh con, bằng không thể nào cũng không đến lượt Chu Diễn trở về chia cho một chén này canh.

Mới đầu trong hơn nửa năm đầu, Chu Diển cũng không được coi trọng nhiều. Cậu đánh cuộc một lần trở lại Chu gia, hiển nhiên cả ngày lẫn đêm đều không được xao nhãng. Chu Diển biết mình thích Quý Nguyên, nhưng lúc đó cậu không nghĩ rằng mình thích Quý Nguyên nhiều như vậy. Hơn một năm về sau cậu hiểu rõ tâm ý của mình, trở lại tìm Quý Nguyên thì lại có chút không thích hợp.

Chu gia hồi sinh sau sóng gió, cậu không thể không tạm thời rời khỏi Quý Nguyên để bảo đảm rằng anh không phải là điểm yếu của cậu.

"Đương nhiên là anh có chút tức giận, " Quý Nguyên rất rõ tâm tình của mình năm đó, "Nhưng mà bây giờ anh không tức giận, em cũng đừng suy nghĩ nhiều, ngủ sớm một chút."

Anh nghĩ sớm kết thúc đề tài này một chút, mong thời gian ngủ chung đêm nay sớm kết thúc, nhưng mà Chu Diển ở bên kia lại đung đung về phía bên này của anh.

Lập tức Quý Nguyên rút về sau một chút.

Chu Diển dán sát lại, Quý Nguyên co lại co lại, cuối cùng nhanh chóng đẩy Quý Nguyên đến cạnh giường, anh giận: "Em làm gì thế?"

Quý Nguyên co lại đồng thời kéo cả chân lui về phía sau, Chu Diển tiến đến ném chăn qua một bên, lúc này da thịt đã lộ ra hơn nửa. Phần trên hở ra, đặc biệt là đường cong bắp thịt của bụng ở trong chăn như ẩn như hiện, cực kỳ hấp dẫn người khác.

"Anh Quý Nguyên, em thích anh." Giọng nói và vẻ mặt của Chu Diển vẫn mơ mơ màng màng giống như đứa trẻ năm đó bị Quý Nguyên hôn.

Nếu cuối cùng Chu Diển cứng rắn với anh, Quý Nguyên nhất định không đi vào khuôn phép. Nhưng anh chính là không chịu nổi cái loại tấn công yếu ớt lại đánh thẳng vào lòng người này, ngay khi nghe xong những lời này trái tim giống như bị ai đó nắm chặt lại, trái tim có chút mềm mại hơn.

"Đừng nói mò, " Quý Nguyên nói năng thô lỗ che giấu chột dạ, "Em thì biết cái gì? Liệu có thể phân định được đâu là tình bạn đâu là tình yêu không?"

Anh vừa nhìn về phía thân thể lộ ở bên ngoài của Chu Diển, mặc dù trong phòng mở máy điều hòa, nhưng mà nhiệt độ không cao lắm, ngủ như vậy vẫn sẽ lạnh, Quý Nguyên thấy Chu Diển không động đậy, dứt khoát đưa tay chuẩn bị đắp cho Chu Diển cái chăn phía sau cậu.

Quả nhiên anh vẫn quan tâm mình, Chu Diển bởi vì một hành động mờ ám như vậy của Quý Nguyên, trong lòng này lập tức cháy lên ngọn lửa, nóng đến cậu không chịu nổi. Hận không được nhào tới liếm láp khe cắn toàn thân Quý Nguyên phát tiết vui sướng và rung động lúc này một lần.

Chính xác là Chu Diển cũng không nhịn được.

Mà Quý Nguyên, anh không ngờ là một cái gờ tay bình thường như vậy, Chu Diển có thể trượt vào như con cá chạch, một cái chui vào chăn của Quý Nguyên, ôm chặt lấy anh, bộ dáng nổi điên này giống như muốn ăn thịt người.

Cách quần áo Quý Nguyên có thể cảm thấy cả người Chu Diển nóng lên, chỗ nào giống như bị lạnh.

Quý Nguyên dùng sức muốn tránh thoát, vốn nghĩ cuối cùng cũng có thể tránh khỏi thời điểm này, nhưng không ngờ sức lực của Chu Diển lại lớn ngoài sức tưởng tượng của anh, ôm chặt lấy anh căn bản khiến anh không thể động đậy.

Sống lại vẫn là gà bệnh như cũ, quả thật Quý Nguyên muốn cho mình một miệng rộng.

Chu Diển cho là mình có thể kìm chế, nhưng trong nháy mắt được ôm Quý Nguyên lần nữa, có mấy câu nói không cần suy nghĩ cũng bật thốt lên.

"Em thích anh, em muốn thương anh... Thích." Chu Diển hạ thấp giọng, giọng nói trầm ổn, chợt lộ ra ngoài ý vị xâm lược khiến Quý Nguyên có cảm giác giống như trở lại nhà về sinh dưới lầu phòng ăn của khách sạn khi đi trượt tuyết, cảm giác áp bức khi bị thành niên Chu Diển ngăn ở góc, từng chút từng chút hiện ra cái ớn lạnh và những nơi anh bị Chu Diển ôm, giống như sóng to gió lớn khiến anh không biết bám vào ai.

Cũng may lúc này Chu Diển nhớ tới không thể hù dọa Quý Nguyên.

Cậu dùng sức hôn một cái trên mặt Quý Nguyên, sau đó mê man một bộ không biết tiếp theo phải làm như thế nào, cậu ngừng lại.

"Em, " Lần này Quý Nguyên bị làm cho nghẹn khuất không biết nên nói thế nào mới phải. Rõ ràng một phút trước còn như sói như hổ, lời nói ra làm cho người ta không kịp nghe, nhưng trong nháy mắt đã có thể vô tội như vậy.

Nhưng nghĩ lại, lúc này Chu Diển chỉ thích mình cũng chỉ là suy luận kèm theo, mặc dù nói ra ngoài như dát vàng lên mặt, nhưng mà vẫn là bộ dáng đứa trẻ ngây thơ như cũ, khiến ý tưởng muốn đẩy người xuống rồi tấn công cậu một trận của Quý Nguyên cũng không cách nào thực hiện được.

Hai chân Chu Diển ở phía dưới chân mền cuốn lấy Quý Nguyên, là một tư thế hết sức lệ thuộc lại chiếm đoạt. Thân thể của hai người không thể tránh khỏi áp sát vào nhau, Quý Nguyên không thể lui được nữa, sợ nếu nhúc nhích một cái có thể đẩy hai người cùng nhau lăn xuống gầm giường, vì vậy cũng không dám cử động nữa.

Anh mắt Chu Diển nhìn về phía anh kiên định lại chấp nhất, mang theo tính toán của mình nên không biết phải làm sao, từng chút cảm xúc như vậy khiến cho Quý Nguyên mềm lòng, Chu Diển đều đã nắm chắc vô cùng thích đáng.

Quả nhiên Quý Nguyên nói không ra lời, mà vẫn coi cậu như làm một đứa con nít, tận tình khuyên bảo khuyên lơn.

"Chu Diễn, bây giờ em còn nhỏ, " Quý Nguyên mở miệng, cũng cảm giác Chu Diễn chọc chọc anh, tại nơi anh không quá quen thuộc nhưng cũng chạm qua vài lần, đứng lên.

Phân lượng nặng như Thái Sơn, vừa mới nói xong câu em còn nhỏ hiện tại Quý Nguyên hoàn toàn mất mặt.

"Tuổi em còn nhỏ, " Quý Nguyên sửa lại miệng, cong mông mình lên trốn về sau, "Đối với chuyện tình cảm không cần quan tâm nhiều, có thể có chút nghi ngờ."

Chu Diễn chen đầu qua, dán lên gò má của Quý Nguyên, ánh mắt sáng quắc nhìn anh, giống như đang nghiêm túc nghe lời anh nói.

Trái tim Quý Nguyên nhảy bùm bùm, cảm thấy như vậy không hướng dẫn được, anh lui một bước nói: "Nói như thế, đương nhiên về sau nhất định em sẽ rất bận rộn, về sau em cũng sẽ không trở về thành phố J nữa, hai người chúng ta sẽ không gặp nhau quá nhiều, coi như bây giờ em yêu thích anh, tình cảm cũng sẽ trở lên phai nhạt"

Trái qua đời trước, cho nên anh vô cùng chắc chắn từ tối này về sau anh sẽ không gặp lại Chu Diễn nữa sẽ bỏ lỡ bảy năm trong cuộc đời anh.

Có lẽ khiến Chu Diễn nhớ mãi không quên là bởi vì lần ngủ chung năm đó của bọn họ, cho dù là nam hay nữ, đều sẽ khắc sâu ấn tượng với người ngủ chung với mình lần đầu tiên. Thêm nữa trên con đường đó cũng không ai biết tại sao Chu Diễn lại hắc hóa, cuối cùng lại thành cái đức hạnh như vậy.

Quý Nguyên nghĩ là như vậy, lúc này cũng cảm thấy đã thành công tránh cho biến thái Chu Diễn trở lên hắc hóa.

Chu Diễn nghe vậy từ từ buông lỏng Quý Nguyên ra, một lần nữa đầu của hai người chỉ cách nhau năm sau cm.

Có lẽ Quý Nguyên cũng không rõ ràng lắm, tự mình khuyên giải an ủi một chút, trong lỗ tai của Chu Diễn Quý Nguyên đều kín đáo nói ra nội tâm của mình.

Nếu như ban đầu Chu Diễn và anh không có khoảng trống sáu bảy năm kia, thật ra anh và Chu Diễn có thể có kết quả.

Chu Diễn không phải là hạt giống tốt, muốn anh nói, Chu gia có thể nuôi sống đều không phải là mầm non tốt, lại càng không nói cậu từ nhỏ đã bị ném qua một bên như vậy. Thế nên về sau khi một tay cậu nắm quyền cả Chu gia, ở sau lưng cậu những người hình dung cậu khi đó cũng không có một lời ca ngợi.

Từ nhỏ cậu đã không có gì, mới đầu cái gì cũng không tranh, thò ơ nhìn người khác nọt nọt dùng mắt chó nhìn người. Về sau có thể tranh, có tranh đoạt, rồi lại phát hiện những thứ danh lợi tài phú và quyền thế kia đều không phải là thứ cậu thật sự mong muốn.

Vào giờ phút này gương mặt của Quý Nguyên đỏ bừng rực, giống như là bị sốt, giống như là thẹn thùng, giống như là trái cây bắt đầu chín, hiện ra khi chất mới mẽ mẽ người.

Anh là thứ duy nhất mà Chu Diễn mong muốn.

Cắn xuống một cái tất nhiên ngọt đến ra nước.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Vua diễn Chu Diễn 2

Quý Nguyên ở trong chăn lật người, thiếu chút nữa là lăn từ trên giường xuống.

Anh tỉnh lại từ trong mộng, mê mang dụi khóe mắt, vừa mở mắt anh đã nhìn thấy khuôn mặt mềm mại của Chu Diễn mà sợ hết hồn.

"#\$%, em đứng ở đây làm gì?" Rèm cửa sổ trong phòng bị kéo ra, ngăn ánh sáng ở bên ngoài cực kỳ chặt chẽ, Quý Nguyên có chút không phân rõ thời gian, từ trong chăn anh đưa cánh tay trần ra, máy điều hòa không khí ở bên ngoài đã tắt sau đó bị không khí lạnh lẽo đông lạnh một cái về sau mới phát hiện có gì không đúng, vội vàng rút về, Quý Nguyên vô cùng bất an mà nhìn chăm chăm vào Chu Diễn, trong lòng có hoài nghi nhưng khó mà nói ra miệng, chỉ hỏi, "Bây giờ là mấy giờ rồi, quần áo của anh đâu?"

Một tay khác của anh âm thầm duỗi xuống sờ sờ quần cộc của mình, thật may là quần cộc vẫn còn, nên không có xảy ra vấn đề gì lớn về tiết tháo.

Nhìn Chu Diễn còn giống như thật không biết chuyện gì, đành hoàng nói: "Em không biết, anh ngủ đến nửa đêm vẫn động trong chăn kia mà, có thể là tự mình cởi?"

Lời này khiến Quý Nguyên không có cách nào đáp trả, thật sự anh có một tật xấu là khi ngủ mà nóng sẽ tự cởi quần áo, như vậy không thể phủ nhận kết luận là Chu Diễm giờ trở. Mà nếu cẩn thận nói tiếp, nếu Chu Diễm hỏi ngược lại anh một câu tại sao lại không mặc quần áo, Quý Nguyên lại cảm thấy vô cùng mất mặt.

Anh đang ở đây hoài nghi nghĩ trước nghĩ sau, dưới giường tiểu biến thái lại lên tiếng rồi.

"Chín giờ rồi, em lập tức đến phi trường, " ở bên giường Chu Diễm nửa quỳ xuống, thừa dịp Quý Nguyên chưa kịp phản ứng hôn một cái thật nhanh lên mặt anh, sau đó lập tức đứng dậy, "Anh ngủ thêm một chút nữa đi, em đi trước."

Làm cho người ta mặc danh kì diệu bị hôn một cái như vậy, Quý Nguyên cũng không biết phải trừng mắt thế nào, mắng cậu một trận? Chu Diễm hỏi hột, đánh cậu một trận? Quần áo mình lại xóc xếch, cuối cùng không thể làm gì khác hơn là núp ở trong chăn phùng mang trốn má nhìn Chu Diễm đi.

Chu Diễm cũng giống đời trước, vội vã trở về một lần, trước khi đi cũng rất là vội vàng, căn bản giống như chưa từng tới.

Quý Nguyên sớm ngồi ở bên cạnh bàn ăn cơm trưa, nghe bố mẹ anh nói chuyện.

"Nhìn qua Chu Diễm có vẻ lớn lên không ít nhỉ?" Tối hôm qua phải làm thêm giờ lúc về nhà bố Quý Nguyên cũng không gặp Chu Diễm.

"Ừ, cũng không ít, cũng không biết nó sống ở bên kia như thế nào." Đây là mẹ Quý Nguyên nói.

"Cảm thấy không tốt lắm, anh nhìn cái kiểu không phụ trách đó của mẹ Chu Diễm, lại nói nếu bố nó là người có trách nhiệm, thì lúc trước cũng không ném Chu Diễm ở nơi này rồi, Chu Diễm là người thành phố A nhỉ? Mẹ của nó cũng không giống người thành phố J."

Đối với mấy cái này một chút Quý Nguyên cũng không biết, nhưng mà thông qua đôi câu vài lời của Trì Lập An cũng có thể thoáng suy đoán ra Chu gia không phải là gia đình bình thường. Xem chừng Chu Diễm tới Thành phố J sinh sống mấy năm chính là bị đẩy đến biên cương.

Nhưng mà thế thì sao, về sau có ít nhất bảy năm anh và Chu Diễm không gặp nhau. Quý Nguyên cố gắng hết sức tránh phải nghe chuyện phiếm của bố mẹ anh, có thể vứt Chu Diễm ra sau đầu là vứt xa ra sau đầu.

Buổi chiều không có chuyện gì, Quý Nguyên và mẹ anh cùng nhau xem phim trên sofa, vừa đúng lúc phim điện ảnh là《Hiệu ứng bướm bướm》, mẹ Quý Nguyên vừa đan len vừa nhìn, đến cuối cùng nghi vẫn không ngừng.

"Như vậy là thế nào tới tới lui lui đoạn trước đoạn sau, cũng không biết đang nói cái gì."

"Chính là ngày trước bất kỳ một hành động thay đổi nho nhỏ nào của chúng ta đều có khả năng dẫn đến một loại hiệu ứng giống như hiệu ứng bướm bướm làm thay đổi kết quả trong tương lai, " Quý Nguyên cắn ông hút sữa không chút để ý giải thích điện ảnh cho mẹ anh.

Nhưng mới nói xong chính anh đã ngây ngẩn cả người trước.

Vào giờ phút này chính anh đã thành công đập cánh con bướm bướm kia, như vậy về sau anh và Chu Diễm, hoặc là cuộc sống tương lai của anh sẽ có thật nhiều biến số mà anh không đoán trước được sao?

Liệu có thể vẫn còn tồn tại khoảng trống bảy năm như trước sao?

Anh đang suy nghĩ, điện thoại đặt trên khay trà của Bàn trang trí chợt vang lên. lập tức thần trí của Quý Nguyên quay trở về, anh đi qua cầm di động lên phát hiện là Thường Đình Đình gọi điện thoại tới.

Quý Nguyên vội vàng đứng lên, bởi vì nếu như anh đoán không lầm, cú điện thoại này là Thường Đình Đình gọi tới nói cho anh biết về chuyện cậu của cô có thể làm trung gian giới thiệu giúp anh.

Quả nhiên chính là như vậy.

"Tối hôm qua trên đường về nhà cậu của mình hỏi tin tức của cậu, cái gì mà số tuổi chiều cao..., vô cùng cặn kẽ, mình còn tưởng rằng cậu mình muốn làm gì, không ngờ là nhìn trúng cậu á..., " Thường Đình Đình ở bên kia điện thoại khúc khích vui mừng, "Bình thường cậu ở Thành phố A làm việc, lần này khó có khi trở lại, quả thật là quá đúng dịp, lúc trước mình đã nói với cậu ấy là có một bạn học vô cùng đẹp trai, cậu ấy đều không tin, cuối cùng hôm qua cũng tận mắt gặp cậu, nhờ vậy mới không có nói.

Mình gọi cho cậu trước, để cho cậu chuẩn bị tâm lý, mình sẽ cho cậu ấy số điện thoại của cậu được không? Bây giờ cậu ấy đang làm ở bộ phận sản xuất phim, mình nói với cậu, bộ phim này rất nổi tiếng, nam chính là Trần Hoa, nữ chính là Lý Duyệt, cụ thể cậu ấy sẽ nói với cậu?"

Trần Hoa và Lý Duyệt đều là một ít người nổi tiếng trong vòng luẩn quẩn, hiện tại Thường Đình Đình nhắc tới bộ phim này Quý Nguyên cũng biết, năm đó phổ biến mấy loại tuyên truyền cũng coi là phù hợp, cộng thêm việc công chiếu vừa đúng kỳ nghỉ hè, nhờ vậy cũng khá nổi tiếng. Nhưng mà cuối cùng danh tiếng của bộ phim này rất kém, ở cho điểm trên website ngay cả năm phần cũng không được.

Nếu như dựa theo phát triển lúc ban đầu, Quý Nguyên bị Thường Nhạc đề cử đi thử vai chính là một nhân vật phụ, nhưng mà sau đó bởi vì lúc quay phim biểu hiện của anh bình thường cũng không thể thử vai thành công.

Mặc dù nói bây giờ kỹ thuật diễn và biểu hiện của anh, như vậy Quý Nguyên cảm thấy có thể nắm chắc 100%, nhưng mà một bộ phim như vậy Quý

Nguyên lại không muốn đồng ý.

Toàn bộ bộ phim không chỉ có kịch bản gây sốc, kỹ thuật diễn của các diễn viên còn quá nông cạn, hiệu quả hậu kỳ chế tác chỉ đáng năm xu, so với tuyên truyền thì hoàn toàn là hàng không đúng vốn, thành ý của tác phẩm chính là một vòng tiền bạc, sau đó mới có mấy đoạn video ngắn thường thường bị cắt nối biên tập thành gói hoặc biểu cảm gây sốc được truyền thông truyền bá rộng rãi.

"Được, cậu cho số điện thoại của mình cho cậu ấy đi." Quý Nguyên sáng khoái đáp ứng, khiến Thường Đình Đình thờ phào nhẹ nhõm. Đúng là cô ở trước mặt cậu của mình ba hoa chích chòe về Quý Nguyên, nói toàn lời hay về anh, nếu là lúc này Quý Nguyên không muốn vậy thì toi rồi.

Sau khi Quý Nguyên kết thúc điện thoại của Thường Đình Đình, ước chừng chỉ sau năm phút đồng hồ, tiếng chuông điện thoại di động của anh lại vang lên.

Trên màn hình điện thoại di động hiện ra số lạ, đoán chắc là Thường Nhạc được rồi.

"Này, Xin chào, là Quý Nguyên sao? Tôi là cậu của Đình Đình Thường Nhạc, " bên đầu kia điện thoại truyền tới một giọng nam trầm ồm.

"Cháu chào cậu." Quý Nguyên miệng ngọt, vừa nói ra chính là một câu làm quen.

Thường Nhạc đối với việc anh gọi bằng cậu cũng không có ý kiến, anh có một đứa cháu gái là Thường Đình Đình, đối với việc Thường Đình Đình khen Quý Nguyên lên tận mây xanh, tự nhiên cũng sẽ có hảo cảm hơn.

"Có thể Đình Đình cũng đã nói sơ qua về tình huống với cháu, tôi cũng không vòng vo nữa, " Thường Nhạc gọn gàng dứt khoát, nhưng mà nửa câu sau lại ngoài dự đoán của Quý Nguyên rất nhiều, "Cháu biết se-cret đi, sắp tới bọn họ cần một người mẫu để quay thử quảng cáo, nếu như trên phương diện này cháu đồng ý, tôi có thể giới thiệu vài người bạn cho cháu."

Dĩ nhiên Quý Nguyên biết se-cret, tên nhãn hiệu được dịch ra tiếng Trung nghĩa là mê, đây là một nhãn hiệu xa xỉ và nổi tiếng thế giới, chủ yếu kinh doanh nước hoa và túi xách, còn là một nhãn hiệu chuyên cung cấp đồ trang điểm cao cấp, nước hoa là một trong đó, cơ hồ mỗi một lọ đều là kinh điển trong kinh điển, cho dù vừa ra đời đắt bao nhiêu cũng có thể đưa tới một phong trào mới.

Hiện tại Thường Nhạc đang nhắc tới cái quảng cáo này Quý Nguyên cũng biết, bởi vì năm 2011 mới ngừng việc sản xuất hàng loạt sản phẩm này rất nhiều năm về sau đều được tôn sùng là hoàn mỹ không thể vượt qua, về sau không sản xuất nữa lúc đó hàng loạt bình không cũng bị người có lòng đôn giá đến lúi cả lưỡi. Mà có một nguyên nhân khác khiến người ta khắc sâu ấn tượng sau một năm quảng cáo, nước hoa se-cret vì mở ra tiêu thụ ở khu vực Trung Quốc, lần đầu tiên, cũng mở đầu cho tiền lệ một lần quay hai quảng cáo.

Phải biết cao ngạo giống như se-cret, trước đó chưa từng thiên vị đối với khu vực nào nên vì thế tạo ra một trình độ mới cho quảng cáo.

Chính bởi vì như vậy, việc quay quảng cáo này làm cho vô số minh tinh bon chen nhau, bề đầu đều mong muốn nắm chắc cơ hội này trong tay, các loại thủ đoạn kéo dãn thông qua địa vị bản thảo đấu tranh gay gắt, khiến cho khi đọc tin tức được truyền ra ngoài có một vài vụ có cảm giác như phim cung đấu.

Cơ hội này của se-cret so với bộ phim gây sốc kì nghỉ hè kia còn tốt hơn nhiều, trái tim Quý Nguyên đập mạnh một chút, lập tức nói: "Cháu biết, cảm ơn cậu, cháu đồng ý!"

Thường Nhạc ở bên đầu điện thoại kia nói: "Ừ, cháu cũng không cần phải gấp, chính thức thử vai cũng phải năm sau, tôi nghe Đình Đình nói cháu đang học đại học ở thành phố A, như vậy khoảng cách cũng gần, đến lúc đó tôi lại liên lạc với cháu."

Quý Nguyên hết sức khách khí chào tạm biệt Thường Nhạc xong, một cuộc điện thoại lập tức kích động nhảy lên trên giường, thiếu chút nữa là đưa tay đâm giường.

Nhưng mà chỉ trong chớp lát Quý Nguyên cũng tỉnh táo lại.

Mặc dù cơ hội Thường Nhạc trao cho rất khó có được, trước ống kính anh cũng rất nắm chắc, nhưng mà trong Làng Giải Trí chuyện không phải anh có thực lực mà anh có thể đạt được cơ hội, cách thức vận hành phía sau và lực lượng rộng lớn thật sự không phải một nhân tài hay có năng lực là có thể hoàn toàn chống lại.

Chớ nói chi hiện tại một anh nghèo hai anh trắng còn là một một người qua đường không chút nổi tiếng, muốn tranh đoạt cơ hội chạm tay vào có thể bóng với những người ít nổi tiếng nhất kia không khác nào người điên nói lời mộng.

Ngay cả việc thử vai còn lâu mới bắt đầu Quý Nguyên cũng biết kết quả sẽ không khác lắm.

Nhưng mà cái này cũng không khiến anh nản chí, nếu cơ hội cạnh tranh trong nước không được, tại sao muốn khẳng khẳng ở đây? se-cret đã quay quảng cáo nhiều năm như vậy đã phát triển đã thành việc cả thế giới nhất định phải xem, thay vì tham gia một cuộc cạnh tranh khốc liệt trong nước. Kien. Cơ hội, chẳng bằng đưa mắt vượt ra thị trường toàn cầu rộng lớn.

Trong thời gian quảng cáo của se-cre chưa bao giờ để ý đến mức độ nổi tiếng của người mẫu, thành công tham gia diễn xuất căn bản đồng nghĩa với bốn chữ lan tỏa toàn cầu.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Dã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 11: Vua diễn Chu Diễn 2

Về việc tại sao lần này Thường Nhạc không lựa chọn cho Quý Nguyên cơ hội thử phim truyền hình, mà lại cho anh một cơ hội tốt hơn hẳn, Quý Nguyên nghĩ nguyên nhân chắc là do sự khác biệt bởi ấn tượng ban đầu.

Đời trước sau khi gặp mặt bạn học về, một đám nam sinh bọn họ cười cười nhón nháo đến rất muộn, đều là một bộ dáng say rượu, siêu vẹo muốn tỉnh thần không có tinh thần, muốn lễ phép cũng không có lễ phép, so với đời này anh luôn có thói quen cười ba phần khi gặp người, kiểu ngoài miệng bôi mặt rớt đường khác nhau một trời một vực. Cộng với việc Quý Nguyên lại quan tâm đến ngoại hình, độ đẹp trai cũng hơn nhiều so với đời trước.

Vừa nghĩ đến cơ hội ngoài dự đoán này, Quý Nguyên lập tức xem lại tất cả quảng cáo trên trang web chính thức của se-cret kể từ đầu thiên nhiên kỷ. Bình thường mỗi một quảng cáo của se-cret sẽ dung nạp tất cả các sản phẩm của năm đó vào trong từng chi tiết, mà hàng năm mỗi quảng cáo hàng loạt sản phẩm chủ đề đều phối hợp ăn ý với nhau.

Youth (thanh xuân), poi-son (độc. Dược), lux-ury (xa hoa)..... Cũng từng là hàng loạt sản phẩm chủ đề của se-cret khiến cả thế giới phải kinh ngạc.

Với việc se-cret nổi tiếng, chưa bao giờ che giấu sự yêu thích tuần nam mỹ nữ của mình, cho tới bây giờ gần như mỗi một năm quảng cáo ở Trung Đô sẽ xuất hiện vụ vật (báu vật, uru tú) xinh đẹp khiến một mọi người thần phục.

Trên Website chính thức những tin tức liên quan đến việc quay quảng cáo năm này cực kỳ ít, nhưng mà Quý Nguyên vẫn tìm được một cuộc phỏng vấn trong nước gần đây với Tổng giám đốc thiết kế nước hoa Danae đã tiết lộ ra ngoài một từ then chốt: nar-cis-sism (tự luyến).

Quý Nguyên bị cái từ then chốt này lay tỉnh.

Quảng cáo một năm này mặc dù có thể trở thành kinh điển, chính là bởi vì cái từ mang tính then chốt này, hàng loạt sản phẩm của se-cret cũng là một nét bút điểm thêm cho cái từ then chốt này. Kể từ khi se-cret ra đời tới nay, chưa từng che giấu thái độ "Tự luyến" của mình. Họ cao ngạo, lạnh nhạt, cực kỳ giống thân ở trong đám mây lại nghĩ thần linh thương xót cho mình, đối với vật phẩm trần phàm tục chẳng thêm ngó tới. Nhưng mà lúc trước vẫn nói sẽ giấu kín sản phẩm bên trong, nhưng lần này rõ ràng lại nói ra miệng rồi.

Cùng lúc Quý Nguyên cũng nhớ lại sau khi mình thấy phóng sự về lần quảng cáo này, trong đó Danae đã từng xác nhận chi tiết tiến hành đối với việc quay quảng cáo này, mặc dù khen ngợi như nước thủy triều, nhưng thật ra thì lần này quảng cáo từ việc tuyển vai đến thành phẩm cuối cùng mà nói, cũng không được như cô mong muốn.

"Gần như tất cả người mẫu lúc đó đều không có cách nào đạt được hiệu quả mà người ta mong muốn, cho dù là diễn viên chuyên nghiệp cũng như thế, mình nghĩ bọn họ nên cảm tạ Thượng Đế đã cho bọn họ gương mặt hoàn mỹ, nếu không với cái kiểu biểu hiện ngu ngốc kia, ngay cả mình còn không chịu được, nhất định người xem cũng sẽ không mua.

Hiện tại còn chưa bắt đầu tuyển diễn viên, mình còn ngây thơ nghĩ, có lẽ lại có một người như thế, vẻ đẹp khiến ông trời cũng phải ghen tỵ, lại thêm ông trời ban cho cách cư xử, nhưng sự thật chứng minh không thể nào cùng lúc mở ra nhiều cánh cửa được."

Sau khi se-cret tung ra hai cái quảng cáo, Quý Nguyên đã xem hết tất cả. Thật ra chất lượng của bản Quốc tế kia vô cùng tốt, dùng ánh mắt chuyên nghiệp mà nhìn lại bản trong nước quả thật không được như ý muốn một chút. Dẫn đến trong lần phỏng vấn đó, Danae cũng không nhắc tới cái quảng cáo thứ nhất ở Trung Quốc, phóng viên hỏi vấn đề liên quan đến việc này thì cô cũng không vui, rất nhanh đã nhảy qua vấn đề khác.

Thực tế phải khuất phục tiền tài, tiền tài cũng thường thường phải khom lưng vì thực tế. Ở nơi này một năm se-cret bắt đầu hi vọng mở ra thị trường Đông Phương rộng lớn, tự nhiên muốn dốc hết vốn liếng phục vụ cho khách hàng. Dẫn đến gần một nửa là mình tình mời tới quay quảng cáo này.

Đầu tiên phải nói, làm như vậy rõ ràng là chỗ tốt nhiều hơn chỗ xấu. Có mình tình công nhận có thể mang đến đề tài và mức độ tuyên truyền, từ đó có thể tối ưu hóa quảng cáo tạo lên hiệu quả một cách tốt nhất. Tiếp theo, hiệu quả của fan cũng mang đến sức mua không thể khinh thường.

Sau cái quảng cáo này se-cret lấy tên nhãn hiệu theo tiếng Trung là mê tiền quân vào thị trường phương Đông, quả thực làm mọi việc đều thuận lợi, thậm chí cái kiểu từ trước đến giờ không dính khói lửa nhân gian cũng trở nên thân dân. Nhưng mà chỗ xấu cũng có, từ đó gần như việc tuyên truyền của thị trường trong nước và thị trường nước ngoài chia ra làm hai, kết hợp lại nhìn thế nào cũng rất kỳ lạ. Vài năm sau nhìn lại cái quảng cáo chụp một mình kia, bắt đầu có không ít bình luận tiêu cực xuất hiện, sớm đã không còn đáng về được mọi người khen ngợi hết lời năm đó.

Quý Nguyên giải thích đơn giản suy nghĩ, cảm thấy cũng có lo lắng. Nhưng mà sau khi anh xem một vài hình ảnh về dáng người của nam nữ trong màn hình máy tính, lại néo thịt trên người mình, cảm giác thế nào cũng giống một đứa trẻ.

Mặc dù vóc người của anh cũng tốt, chơi bóng rổ tập thể dục đều không tụt dốc, nhưng mà chưa từng được huấn luyện một cách bài bản. Hiện tại đang là thời kỳ đầu của sự phát triển cơ bắp, cũng chỉ vèn vện dừng ở đây.

Bây giờ nhìn lại có chút không đủ.

Ban đêm Quý Nguyên tắm xong, lùa thể. Thể đứng ở trước gương quay một vòng, vốn là muốn soi gương nhìn cơ bắp của mình, ai ngờ được vừa mới quay được một vòng bỗng nhiên trong mắt nhìn thấy vài chấm đỏ sau lưng.

Anh vội vàng quay trở lại trước bồn rửa mặt, lau sạch hơi nước trên gương rồi tiến lại gần nhìn kỹ, lần này nhìn càng thêm rõ ràng, sau lưng anh có năm sáu chấm đỏ, chẳng chịt lộn xộn rơi trên da anh, bây giờ đã bắt đầu chuyển thành màu đỏ nhạt, rõ ràng không phải là do muỗi đốt, ở phía dưới cũng có một cái in trên mông anh rồi.

Lập tức Quý Nguyên nghĩ tới Chu Diễn, so với dáng vẻ thành thật trước kia của cậu.

Lão tử thật sự tin cái không bình thường của cậu!

Tức giận của Quý Nguyên bay đến tận trời, chỉ hận ngay bây giờ không thể hành hung Chu Diễn một trận, thừa dịp anh ngủ như chết thậm chí ngay cả chuyện bị ối như vậy cũng làm ra được. Quý Nguyên tức giận đến hai gò má cũng đỏ lên, đưa tay che đi những vết đỏ kia, không biết tại sao lại cảm thấy có chút nóng lên, làm cho anh sợ đến vội vàng rút lại, dứt khoát lau khô người mặc quần áo từ tế.

Mắt không thấy, tâm không phiền.

Từ đó về sau Quý Nguyên đã cố gắng hết sức trong cả kỳ nghỉ đông, mỗi ngày vừa không chế ăn uống vừa tập thể dục, khiến cho bố mẹ anh sợ hết hồn.

Mẹ Quý Nguyên nghĩ đến trước đây đứa con của mình trong mấy ngày nghỉ tết này không phải ăn ăn uống uống mập đến ba cân, nếu không thì chính là mỗi ngày đều ngủ đến khi tự tỉnh, nhưng hiện tại ngày ngày chạy trong phòng Gym của chung cư như cần thuốc lắc. Nghĩ lại từ đầu đến cuối Quý Nguyên khác thường như vậy bắt đầu từ sau khi Chu Diễn rời đi không lâu.

Hiện tại không phải là Chu Diễn lại rời đi lần nữa, không phải là vì cùng một nguyên nhân chứ?

Trước khi Chu Diễn đi đã cho Mẹ Quý Nguyên số điện thoại, Mẹ Quý Nguyên nghĩ trước nghĩ sau vẫn lặng lẽ gọi điện thoại cho cậu.

Mặc dù là tháng giêng, không khí ở nhà họ Chu lại hoàn toàn bất đồng, người một nhà ngồi chung một chỗ ăn một bữa cơm có thể nói là u ám và nóng nảy, Chu Hoành Uy ngồi ở vị trí chủ vị (chủ nhà), mặc dù tay cầm đũa nhưng không có gấp thức ăn, những người khác ở phía dưới cũng không cầm đũa lên. Duy chỉ có một mình Chu Diễn tới trễ, cậu vừa ngồi xuống, chiếc đũa của Chu Hoành Uy đã đập xuống bàn, một cái nặng đến rung trời, khiến những người khác cũng bị dọa sợ đến run một cái.

Tiếng đũa rơi xuống đất vang lên khắp phòng.

Chu Diễn giương mắt nhìn lên, ánh mắt bình thản, lúc nhìn thẳng vào mắt Chu Hoành Uy không hề có chút gọn sóng: "Làm sao vậy, bố?"

"Bố" giọng nói này rơi vào trong tai Chu Hoành Uy có hơi châm biếm, vậy mà chờ khi ông nhìn kỹ lại về mặt hết sức nghiêm túc của Chu Diễn, giống như thật sự không hiểu tại sao ông lại tức giận.

Đối với đứa con trai này, Chu Hoành Uy chưa bao giờ để ở trong lòng, hôm nay không thể không tìm Chu Diễn trở về từ tận trong đáy lòng ông cũng không mong muốn. Đặc biệt là từ sau khi trở về, Chu Diễn hoàn toàn giống như là biến thành người khác, khiến cho ông nhìn không thấu.

Đến bây giờ địa vị nhà họ Chu là do ông mở rộng, nhưng ngay cả suy nghĩ của một đứa trẻ mười bảy tuổi cũng không đoán ra. Chu Hoành Uy không biết là tự giấu trong lòng hơn hay là thất bại nhiều hơn.

Lúc này người phụ nữ trẻ tuổi ngồi bên cạnh Chu Hoành Uy lên tiếng hoà giải, bà gọi người giúp việc ở bên cạnh đến: "Đổi cho ông chủ một đôi đũa, " bà lại quay đầu lại nói với Chu Hoành Uy, "Ăn cơm trước, có lời gì ăn xong lại nói là được."

Sau khi Chu Hoành Uy cãi nhau với vợ của mình, những người phụ nữ mà ông từng có quan hệ lại thường thường xuất hiện tại nhà họ Chu. Sống lại nhìn một chút, mặc dù Chu Diễn vẫn chán ghét mẹ mình như cũ, nhưng cũng không thể không nói bà là người thông minh nhất.

Những người phụ nữ ở trong nhà này không có ai ngu đến mức sẽ nói chuyện tình cảm với Chu Hoành Uy, nhưng mà dã tâm của các cô quá lớn, đều muốn trở thành Chu phu nhân. Chỉ có mẹ của Chu Diễn cầm tiền của nhà họ Chu ủng hộ tự tại qua ngày, thường ngày gần như không có xuất hiện cùng một lúc với Chu Hoành Uy. Trước khi trở lại nhà họ Chu có làm quen với người đàn ông khác, về sau khi trở lại nhà họ Chu lại càng an phận thủ thường.

Đương nhiên Chu Hoành Uy và mẹ của Chu Diễn cũng không tính là tốt lành gì, Chu Diễn nghĩ cũng là gieo tai họa cho nhau thôi.

Bữa cơm này cũng may là thuận lợi ăn xong, về phần có bao nhiêu người ăn không biết ngon cái này không cần phải biết rồi.

Chu Diễn rời khỏi bầu không khí ngột ngạt ở nhà chính nhà họ Chu, vừa lên xe sắc mặt đã trầm xuống. Chiếc xe từ từ lái ra ngoài, anh ngồi ở ghế sau nhìn ra phía ngoài. Đi chậm chậm đến khu náo nhiệt, các loại quảng cáo đập vào mi mắt. Trong đó có một nhan hiệu trà sữa mà Quý Nguyên đã nói qua, mặc dù anh có giúp đỡ nữ chính đó để quay quảng cáo nhưng lại khiến Chu Diễn ăn dăm đến phát điên, nhưng quả thật hiện tại anh khắc sâu ấn tượng đáng yêu của Quý Nguyên khi đóng cái quảng cáo đó.

Quý Nguyên nhếch khóe miệng lộ ra má lúm đồng tiền, chỉ cách màn hình tivi quả thật kiến Chu Diễn phát điên rồi.

Tài xế lái xe phía trước yên lặng nhìn cậu một cái từ kính chiếu hậu, thật sự không hiểu tại sao cảm xúc của Chu Diễn biến chuyển nhanh như vậy. Vừa rồi ra cửa còn giống như là muốn giết người, hiện tại đã giống hệt như một thiếu niên biết yêu.

Chu Diễn đang say sưa nghĩ đến Quý Nguyên, điện thoại di động trong túi chợt rung lên. Cậu móc ra liếc mắt nhìn, là một dãy số chưa được lưu, nhưng số điện thoại chưa lưu này anh cũng có thể đọc thuộc lòng.

"Cháu chào cô?"

Mẹ Quý Nguyên núp ở trên ban công gọi điện thoại cho Chu Diễn, xuyên qua cửa sổ có thể nhìn thấy Quý Nguyên đang ngồi trên ghế sa lon, muốn hỏi gần đây Chu Diễn có liên lạc với Quý Nguyên không, hoặc là gần đây hai đứa có mâu thuẫn gì không.

Chu Diễn hoàn toàn phủ nhận, Mẹ Quý Nguyên còn nói: "Kể từ sau ngày cháu về, bắt đầu giặt đồ, hiện tại mỗi ngày đều ăn thức ăn vô cùng kỳ lạ."

Mặc dù mẹ Quý Nguyên không có nói thẳng, nhưng là ý tứ rất rõ ràng, cậu nghĩ hẳn là Quý Nguyên.

Trong lòng Chu Diễn mừng như điên, hận không được ngay bây giờ có thể đi qua bên đó ức hiếp Quý Nguyên mềm mại đến khóc.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Viên Viên đi thử vai

Còn hai ngày nữa là kết thúc kỳ nghỉ đông, rốt cuộc Thường Nhạc cũng gọi điện lại cho Quý Nguyên, hơn nữa nói cho anh biết ba ngày sau se-cret sẽ bắt đầu quay thử ở nước C, bảo anh phải đến trường quay đúng giờ.

Quý Nguyên rút ra một ngày để chuẩn bị đồ dùng cần cho học tập, ngày hôm sau đã chạy tới trường học.

Mặc dù hoạt động quay thử của se-cret không có giống trống khua chiêng thông báo, nhưng kỳ thật bao năm qua bản quảng cáo quốc tế đều có cơ hội tự mình đăng ký.

Thể trọng của Quý Nguyên được khống chế tốt vô cùng, thông qua việc kiên trì rèn luyện thể hình, trong thời gian ngắn cũng có thể đạt tới "cảnh giới" tốt nhất, vốn là bắp thịt lỏng lẻo nay săn chắc hơn một chút, thân thể thon dài tuyệt đẹp. Bởi vì ăn uống khoa học và vận động khỏe mạnh, vốn làn da trắng bóc của Quý Nguyên gần như đạt tới trạng thái không chút tỳ vết.

Anh dựa theo bản yêu cầu đăng ký của se-cret gửi tài liệu đăng ký cơ bản và video tài liệu, sau đó việc phải làm chính là quá trình đi quay thử một đoạn quảng cáo ở trong nước.

Cho nên nói là quá trình, là bởi vì Quý Nguyên biết rất rõ ai là người sẽ tham gia đóng quảng cáo này. Ba nam ba nữ không phải một đường Tiểu Hoa thì chính là một lão đại nổi tiếng, còn dư lại chính là một đơn vị có liên quan. Một người như anh muốn quan hệ không có quan hệ muốn biện pháp không có biện pháp, căn bản là không thể so sánh với người ta.

Nhưng mà vốn Quý Nguyên cũng không tính so sánh với người khác, sở dĩ anh vẫn rất coi trọng cơ hội quay thử trong nước này, hoàn toàn là bởi vì ngày đó Danae sẽ ở hậu trường quay thử phim, mà lần quay thử trong nước này vẫn sớm hơn bản quốc tế, đây là một cơ hội thể hiện rất tốt.

Quý Nguyên ngủ thẳng đến khi đồng hồ báo thức vang, tự tay anh tắt rung điện thoại di động. Vừa đúng lúc hôm nay không có lớp, anh đứng lên đi tắm một chút sau đó ngựa không ngừng vó đến địa chỉ Thường Nhạc cho, thời gian cũng mới tám giờ rưỡi sáng.

Lúc Thường Nhạc gọi điện cho Quý Nguyên, hi vọng chính là giờ này anh có thể rời giường, nhưng không nghĩ mới mở miệng đã nghe thấy tiếng người vang ở sau lưng mình.

"Chú Thường," thật ra Quý Nguyên nói một câu khiến Thường Nhạc ngoài ý muốn, phân biệt rõ ràng giữa công việc và chuyện cá nhân là chuyện tốt.

Lúc này hai người bọn họ đang đứng trước đại sảnh người đến người đi, phần lớn những người này đều là nhóm người, đều ở đây bận rộn chuyện quay thử phim. Vốn Thường Nhạc không hi vọng nhiều vào sự cơ trí của Quý Nguyên, nếu Quý Nguyên lại gọi mình là cậu, lỗ tai bên cạnh (người ở bên cạnh) nghe cũng không có gì, dù sao cũng không phải là một mình mình dẫn theo người tới.

Nhưng mà không ngờ Quý Nguyên lại gọi anh là "chú Thường". Số năm mà Thường Nhạc ở trong làng cũng không tính là ít, người quen biết cũng rất nhiều, thật ra thì có thể coi chỉ có một mình Quý Nguyên gọi là chú Thường. Có thể coi là một ngoại hiệu, có khi thật sự gọi theo bốn phần. Tóm lại gọi một tiếng "chú Thường" cần phải khiêm tốn hơn nhiều so với việc gọi cậu.

Lúc này Quý Nguyên gọi như vậy, quả nhiên không có đưa tới quá nhiều sự chú ý của người bên cạnh.

"Ừ, " Thường Nhạc đáp một tiếng, "Một lát ta có việc sẽ đi trước, bạn của ta sẽ tới dẫn cháu đi, cố gắng hết sức biểu hiện cho tốt, cho dù lần này không được, không chừng về sau trong giới cũng có một con đường."

"Cám ơn cậu, " Quý Nguyên nhỏ giọng nói, bộ dáng cảnh giác lại cơ trí khiến Thường Nhạc thiếu chút nữa không nhận được cười.

Quả nhiên chỉ trong chốc lát đã có người từ trên lầu đi xuống, phải nói là người Quý Nguyên cũng quen, đây đã từng là người đại diện của anh lúc mới vào giới Luru Phong. Kỳ thật cũng không thể coi Luru Phong là một người đại diện ưu tú được. Tính tình của anh ta không đủ khôn khéo không nói, là người lại không đủ lời dõng, bình thường cũng không biết tiến lùi, ngược lại đối với nghệ sĩ lại cực kỳ nghiêm khắc.

Cũng không phải Quý Nguyên rất thích anh ta.

"Dáng vẻ tạm được, đi lên trước xem một chút đi, " Luru Phong tỏ rõ là đang đánh giá toàn thể Quý Nguyên một lượt, mặc dù trong ánh mắt có kinh ngạc, nóng lòng không che giấu chút nào muốn đối xử với Quý Nguyên như người mới trong giới, giọng nói ngạo mạn, "Biểu hiện tốt một chút về sau nói không chừng ta còn có thể còn có thể dẫn dắt anh."

Cũng không khác đời trước lắm anh bị Luru Phong lừa gạt chính ở chỗ này, kết quả hoặc là cho một ít tài nguyên vô cùng kỳ lạ, hoặc chính là ném qua một bên quần cũng không quần, ban đầu có rất nhiều cơ hội hợp tác còn là Quý Nguyên tự mình nghĩ cách kéo tới.

Ngay trước mặt Thường Nhạc Quý Nguyên mới gạt đầu một cái, thật ra trong lòng thì cho Luru Phong một trăm tám mươi cái liếc mắt.

Hai người một trước một sau vào thang máy, vừa muốn đóng cửa, đã có một cô gái trẻ tuổi vội vàng vàng chạy tới: "Ai ai, đợi chút."

Quý Nguyên vội vàng đưa tay ấn vào nút mở cửa, cô bé còn vác một cái bao, hôm nay lạnh như vậy trên mặt còn đang đỏ mề hôi, lúc này thở hồng hộc vào thang máy nói một tiếng cảm ơn với Quý Nguyên, chờ sau khi thấy rõ khuôn mặt của Quý Nguyên sau đó lại nhìn đôi mắt của Quý Nguyên.

"Xin lỗi, hai người chờ một chút." Cô vẫn không rời tay khỏi nút bấm mở cửa, quay đầu lại áy náy nhìn về phía Luru Phong và Quý Nguyên.

Đợi mười mấy giây, ở bên ngoài ngay cả tiếng bước chân đến gần cũng không có, Quý Nguyên có chút nghi ngờ, còn lại Luru Phong rất không bình tĩnh: "Cô gái liệu có phải người cô muốn chờ còn đang kẹt xe ở ngã năm không? Hoặc là cô buông tay hoặc là cô chờ thang máy khác, thời gian của người khác không phải thời gian sao?"

Mặc dù Quý Nguyên và Luru Phong không hợp nhau lắm, nhưng anh cảm thấy mấy câu này Luru Phong nói không sai.

Mặt cô gái cũng đỏ lên, là kiểu người mới bước vào xã hội, bên ngoài có người khác đi vào, nhưng mà đều không phải là người cô đợi, vì vậy trong thang máy lại biến thành bốn năm người nhìn chằm chằm lưng cô gái.

Quý Nguyên dựa vào cửa thang máy cũng có thể cảm nhận được cảm giác đứng ngồi không yên của cô gái kia, anh cũng hơi nhăn lông mày lại một chút, dù sao hành động như vậy thật sự rất không lễ phép.

Lúc này Luru Phong ở trong thang máy hận không được ra tay đẩy cô gái sang một bên, rốt cuộc động tác kiên trì bấm nút mở cửa đã có hồi báo.

Bên ngoài truyền đến một hồi tiếng bước chân chậm rãi, tiếp theo hiện ra khuôn mặt bị mất kính che mắt nửa khuôn mặt, từ dáng người có thể thấy được là một người đàn ông.

"May là vừa kịp, " cô gái rất cẩn thận nói với người đàn ông kia, "Trên thang máy đi rất nhanh."

Nghe giống như là bắt đầu nói chuyện, vậy mà người đàn ông kia lại không nói tiếng nào, một bộ mặc kệ người, một lúc sau người này nói: "Nhìn thấy người là đã thấy phiền."

Căn bản là một chút cũng không cảm thấy có lỗi vì mình mà khiến những người trong thang máy phải chờ đợi.

Vốn những người khác trong thang máy đang oán trách người này, bao gồm cả Luru Phong cũng không nói một câu. Bởi vì tới người đàn ông này không phải ai khác, chính là nam minh tinh có thể chụp trong buổi gặp gỡ người nổi tiếng trong giới Trần Hách Anh, đương nhiên cũng không thể đặc tội.

Thật ra lịch sự đến tối của Trần Hách Anh cũng rất nhiều, ví dụ như không chỉ một lần yêu sách đùa giỡn ngôi sao lớn, theo thói quen ép diễn trò, ngủ khi trang điểm lại giả vờ vô tội, am hiểu mua chuộc báo để trả thù vân vân. Nhưng mà mặc dù bây giờ Internet còn chưa có phát triển như đời sau, nhưng là đủ loại dấu vết đã tìm được một chút đầu mối. Marketing lăng xê cũng biến chuyển từng ngày, đừng nói tẩy trắng một hai điểm đen, cho dù tẩy trắng một tấn điểm đen cũng là chuyện đương nhiên. Người hâm mộ có thói quen mau quên và bao dung, người luôn cảm thấy Trần Hách Anh bị ăn (hại) một miếng này là có điều dân muốn hại trăm.

Đương nhiên Quý Nguyên cũng không thích anh ta, nhưng mà kết quả quay thử ngày hôm nay Quý Nguyên rất rõ, không thể nghi ngờ Trần Hách Anh sẽ diễn vai nam chính.

Trong thang máy bây giờ không khí trầm lắng, trong lòng mọi người đều đang đâm chiêu.

Chờ cửa thang máy vừa mở, Trần Hách Anh dẫn đầu đi ra ngoài trước.

Chuẩn bị quay thử đã làm tốt, so sánh với sự ồn ào của tầng dưới, một mảng im ắng ở nơi này gần như làm cho tâm trạng càng thêm lo lắng.

Rất nhanh đã có nhân viên tới đón người, bảo bọn Quý Nguyên và Trần Hách Anh nhanh lên một chút sắp bắt đầu quay thử.

Cảnh quay thử rất đơn giản, trên bàn dài phủ lên một cái khăn trải bàn trắng, phía trên bày là mấy sản phẩm mới còn chưa tung ra thị trường của se-cret, bên ngoài trường quay Danae ngồi sau máy quay, đáng vẻ không có trang điểm cũng không có ăn diện nhưng nhìn qua cũng khó thể phi phạm.

Giờ phút này cô không che giấu sự bất mãn của mình chút nào, đang dùng tiếng Anh oán trách với người khác: "Xem kìa biểu diễn uốn éo kiểu cách! Có lẽ ta nên tháo kính sát trùng ra, khiến thị giác của ta không cần trải qua khổ sở như vậy."

Lúc này Trần Hách Anh không bình tĩnh lắm nghiêng đầu qua nghe tiểu phụ tá vừa rồi cùng đi vào với mình nhanh chóng phiên dịch lời nói của Danae.

Một lượt biểu diễn kết thúc, tầm mắt của Danae nhìn về phía bên này của bọn Quý Nguyên, Trần Hách Anh cho là đang nhìn anh ta, lập tức mặt mày ửng đỏ, khiến cho Danae lập tức thu hồi ánh mắt của mình.

Bình thường Trần Hách Anh nhận được nhiều sự tìm kiếm, đối với mình rất có tự tin, cho dù nhiều lần kỹ thuật diễn của anh ta thâm hiểm không nở nhìn, vẫn có vô số fan hâm mộ tán dương anh ta tiến bộ rất lớn như cũ, tiếp tục tích lũy theo thời gian ngược lại coi như đúng rồi.

Ở đây bọn họ được cho chủ đề quảng cáo, quả nhiên giống như phỏng đoán lúc đầu của Quý Nguyên là hai chữ "Tự luyện".

Trần Hách Anh liếc mắt nhìn chủ đề, không có suy nghĩ nhiều đã đến trước máy quay. Trên bàn là những sản phẩm mới rực rỡ màu sắc, cảm xúc của anh ta giống như đang lưu luyến quá khứ, ánh mắt dừng lại trên sản phẩm không bỏ được.

"Cực kì hồng bét, bộ dáng của anh ta nhất định chính là Grandet nhìn thấy rương vàng, ngây đến cực điểm" Danae không chút lưu tình châm chọc, tốc độ nói cực nhanh giọng điệu lại mang vẻ giễu cợt.

Quý Nguyên đứng ở một bên nghe rất rõ ràng, thiếu chút nữa nhìn không được bật cười. Thật ra thì Quý Nguyên rất muốn nói cho Trần Hách Anh, mấu chốt chính là những sản phẩm vừa rồi anh cảm lên không giống nhau, sản phẩm chính Trần Hách Anh chạm cũng chưa từng chạm, ít nhất việc này nói rõ Trần Hách Anh không học chút nào. Dù sao sản phẩm chính của se-cret đã được làm rõ trên trang web chính thức.

Về mặt của Quý Nguyên vừa lúc bị Trần Hách Anh nhìn thấy, lúc đó mặt anh ta có chút đen rồi, chờ sau khi kết thúc anh ta nhanh chóng đi đến bên cạnh phụ tá hỏi cô vừa rồi Danae nói cái gì, phụ tá sợ chọc giận anh ta không dám nói, chỉ nói là phê bình nhân viên quay thử khác.

"Thật là ngay cả chó mèo cũng dám tới quay thử," Trần Hách Anh liếc mắt nhìn Quý Nguyên một cái, giọng nói không nhỏ, vừa vặn có thể để cho Quý Nguyên nghe thấy.

Quý Nguyên không thèm để ý đến lời nói của Trần Hách Anh chút nào, anh vừa nhận được thông báo của nhân viên làm việc, cất bước đi đến trước máy quay.

Tất cả mọi người ở đây đều bị thay đổi trong nháy mắt của anh làm rung động, quả thật, không có lên đài (sân khấu) trước dáng người của Quý Nguyên cũng đã hấp dẫn tất cả tầm mắt của mọi người, nhưng mà khí chất ôn hòa của anh, lại không có bất kỳ ngôn hành cử chỉ vượt trội nào. Ai có thể ngờ tới chỉ một thoáng khi đứng trước máy quay giống như là biến thành người khác, đầu tiên là ánh mắt hồ hững, tiếp theo là động tác và cử chỉ cũng tỉ mỉ tới cực điểm, cánh tay đặt bên người cũng là đường cong vừa vặn.

Quý Nguyên bước từ từ, một mặt nhìn về phía bàn dài một mặt khác đi tới, bộ dáng cao ngạo của anh, đối với tất cả những thứ quanh mình đều không có hứng thú.

Vốn Danae đang châm chọc lúc này đột nhiên yên tĩnh lại, cô nhìn chằm chằm Quý Nguyên, quan sát từng động tác nhỏ xíu và vẻ mặt của anh.

Rốt cuộc lúc mọi người đang đưa mắt nhìn Quý Nguyên lại đi tới một phía bàn dài khác, sau đó ngồi xuống ghế, một tay anh chống cằm đầy nhàm chán, mà khoe mắt đuôi mày đều lộ ra ưu nhã và cao quý, cho đến ánh mắt quét qua một cái bình thủy tinh trước mặt mới giống như là rốt cuộc bị cái gì hấp dẫn, anh vươn tay, đầu ngón tay thon dài trắng nõn, ngón tay đụng phải một cái bình nhỏ nhỏ.

Đây là sản phẩm chính của se-cret trong năm nay, trong đầu của Danae nói tốt.

Thân bình trong lòng bàn tay anh chuyển một cái vừa vặn đối diện với ống kính, Quý Nguyên chậm chạp hơi cong môi một cái, giống như là được thứ thần thánh lấy lòng, rốt cuộc thoáng nhìn một cái xuống nhân gian.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Dã Sống Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Viên Viên đi thử vai 2

So sánh với biểu hiện nồng nặc của Trần Hách Anh, xem như Quý Nguyên mới chính là người biểu hiện thái độ tự luyện vô cùng tinh tế. Người tự luyện

thật sự là người sẽ không dễ dàng để mọi thứ vào trong mắt ngoại trừ bản thân, đối với những thứ không phải là bản thân thì cho dù có thương thức thì cũng chỉ được một chút.

Ngay cả Trần Hách Anh nhìn thấy cũng phải sửng sò, hoàn toàn bị khí thế quanh người của Quý Nguyên và bầu không khí được tạo ra kéo vào, mãi cho đến khi trợ lý ở bên cạnh kéo anh một cái, nhắc nhở anh không còn có nhiều thời gian thì Trần Hách Anh mới trở lại vị trí, từ trong tình cảnh kia đi ra ngoài.

Trong lòng anh ta mắng một tiếng.

Tuyên bố kết thúc quay thử với cấp dưới, Quý Nguyên lập tức thoát khỏi vai diễn, hơi khản trương nhìn qua Danae. Thiếu chút nữa làm cho người ta không nhận ra anh là người vừa diễn kia

Danae vuốt vuốt khoe mắt của mình, sắc mặt vốn u ám rồi cuộc cũng dịu đi không ít, ánh mắt tràn ngập tán thưởng nhìn về phía Quý Nguyên: "Cuối cùng cũng không phí công Bạch Phi ta tới đây một chuyến, anh trúng tuyển." Cô nói với Quý Nguyên.

Lưu Phong đứng ở một bên hoàn toàn không nghĩ tới người mới mà Thường Nhạc giới thiệu cho mình lại có thể trực tiếp khiến người nổi tiếng là bất bẻ và lời nói ác độc như Danae nhìn trúng bản lãnh. Phải biết vì đến kịp máy bay buổi trưa, từ chiều hôm qua tới sáng sớm hôm nay cô đã phải kiểm tra mấy chục người, trong đó có hơn phân nửa đều là người có uy tín danh dự đang là đại minh tinh nổi tiếng trong giới, chưa từng có một ai có thể để cho Danae tự mình mở miệng khen ngợi. Biểu hiện tốt vẫn vui vẻ, ngay cả câu khích lệ cũng không cho, biểu hiện không tốt càng có thể mắng người xối xả.

Sau khi tất cả quay thử phim xong, vậy mà cuối cùng chỉ có một mình Quý Nguyên.

Lúc xuống lầu, thái độ của Lưu Phong đối với Quý Nguyên khác rất nhiều so với lúc lên lầu. Anh ta mang theo nụ cười, nhìn Quý Nguyên nói: "Lúc trước xem thường anh, xem ra anh cũng có năng lực, về sau sẽ phát triển."

Quý Nguyên cũng cười cười với anh ta, không nói nhiều thêm một câu. Anh biết Lưu Phong có ý gì, nếu không trải qua đòi trước cái gì cũng không hiểu bị lừa dối một lần, còn có thể bị thêm lần nữa này. Lưu Phong là người có ánh mắt không đủ lâu dài, kinh tế công ty hiện tại cũng chia hơn ba hướng, làm việc lại thường thường thiếu suy xét, có thể lẫn lộn đến bây giờ đều là vận khí tốt, Quý Nguyên nào có thể buộc mình trên người anh ta.

Lưu Phong thấy Quý Nguyên không nói lời nào, lại hơi lo lắng lúc này dẫn người tới đây là lót đường bắc cầu không công cho người ta rồi. Trên tay anh ta bây giờ không có nghệ sĩ ra lò, lại nghe nói bên phía Thường Nhạc có một người không tồi, phải tới nhìn một chút. Thật ra thì Thường Nhạc ở bên kia không biết người của Lưu Phong không thể lên, anh ta chính là có chút bệnh nghề nghiệp, nhìn thấy điều kiện này của Quý Nguyên cảm thấy anh có thể đi thử một chút, bảo Lưu Phong thuận tiện dẫn anh đi.

Đầu tiên Lưu Phong cũng nghĩ như vậy, thuận tiện khiến Thường Nhạc thiếu anh ta một cái nợ nhân tình, nhưng bây giờ nhìn thấy biểu hiện của Quý Nguyên lại cảm thấy nếu không ký được thì đáng tiếc. Vì vậy lập tức chuyển ý định nói: "Anh là người mà ta mang tới, hiện tại cơ hội quảng cáo này thành công, nhất định anh phải thương lượng với ta, bằng không một mình anh là người mới, bị người ta ăn tươi nuốt sống cũng không biết, chụp xong tiền quảng cáo cũng không biết tìm ai để đòi."

Nói những điều như vậy để dọa người, kiểu đẩy ra ngoài, nếu như Quý Nguyên là một người mới, thật sự bị anh ta dọa sợ.

Anh ừ qua loa vài câu sau đó thuận miệng nói: "Tôi muốn cái quảng cáo này cũng không nhất định là của tôi."

Cơ hội như thế không biết có bao nhiêu người muốn, một hành động nhỏ có thể đổi đi cái vai phụ này của anh không phải là rất đơn giản sao. Danae không dính khói bụi nhân gian, càng không biết chi nhánh của se-cret ở nước ngoài sẽ thực hiện việc này như thế nào, hơn nữa đang theo đuổi con đường truyền truyền hiệu quả, hy sinh một chút chất lượng quảng cáo thì có làm sao, nhóm fan và phần lớn người đi đường chắc sẽ không để ý những chi tiết này.

Lưu Phong nghĩ trước nghĩ sau, ngược lại cảm thấy Quý Nguyên rất thông suốt, ngược lại coi như là an ủi anh, "Không phải là không còn biện pháp, chỉ cần anh có năng lực, không cần lo lắng quá nhiều, càng lắm thì chính là chịu đựng thêm hai năm."

Bên kia Trần Hách Anh vừa ngồi vào xe người giúp việc đã đi lên, bởi vì bất mãn mà nói nhiều. Trong xe trong kể cả người giúp việc tài xế và hai phụ tá đều là người anh ta hết sức quen thuộc, cũng đều đã ký qua hợp đồng bảo mật, không cần lo lắng lời anh ta nói ra sẽ bị truyền đến tai người khác, cho nên anh mở miệng cũng không chút kiêng kị gì.

"Nói hai câu thì mất nhiều thời gian lắm sao, cũng không biết là thật hay giả."

Lời nói này là trước khi kết thúc buổi quay thử anh ta muốn nói chuyện với Danae, Trần Hách Anh cảm thấy đây đã là một hành động rất tôn trọng người khác, anh ta giận thật lâu, nhưng ra bên ngoài người hâm mộ anh ta không ít, lại không nghĩ rằng thứ nhất là bởi vì Danae thật sự không có thời gian, thứ hai là tiếng anh của anh ta thật sự không tốt, Danae chỉ tính tiến lên chào anh ta một câu, đã vội vã rời đi.

Vì vậy Trần Hách Anh cảm thấy vô cùng bất mãn, càng cảm thấy mới thử qua một lần mà Danae đã định hợp tác với Quý Nguyên là rất không thích hợp, chẳng lẽ có ý không cho mình mặt mũi?

Trên thực tế ngay cả anh ta là ai Danae cũng không biết, ở trong mắt của cô Quý Nguyên và Trần Hách Anh cũng như nhau.

Vốn lịch quay thử của Trần Hách Anh là ngày hôm qua, thậm chí ngay cả bảy tám minh tinh những người hơi có địa vị một chút căn bản cũng bị xếp lịch thử vai trước từ hôm qua, nếu ngày hôm qua đoàn làm phim tuyển được nhiều người, vậy thì hôm nay không tính quay thử nữa. Trần Hách Anh vốn cũng

được xếp lịch ngày hôm qua, nhưng mà do trước đó anh ta không cân nhắc đến cho nên đến ngày hôm qua có thông báo muốn đuổi cũng không được, cho nên kéo dài thời gian xếp lịch đến hôm nay.

Trong lòng Trần Hách Anh cũng rõ ràng tình hình trước mắt, anh ta còn kìm nén bất mãn, tiếp theo lấy chuyện này ra để nói lại.

"Sao lại xếp Vũ Dật Phi và Nhạc Nhạc vào ngày hôm qua? Mấy người nhìn xem người cùng đến đây hôm nay với ta đều là hạng người gì, đi bên cạnh ta cũng cảm thấy mất mặt." Trần Hách Anh oán trách không ngừng, vốn hai trợ lý ở bên cạnh đã cực kì sợ tính khí của anh ta lại càng nom nớp lo sợ không dám nói chuyện.

Đi lên cùng với Trần Hách Anh, cũng chính là trợ lý giữ cửa thang máy không chịu buông tay thiếu chút nữa bị người ta đập ra ngoài đương nhiên là nhìn thấy sự khác biệt giữa biểu diễn của Quý Nguyên và biểu diễn của Hách Anh, là một người nhìn ra được hai người ai tốt ai xấu, lúc này nghe Trần Hách Anh nói như vậy, trong lòng cô yên lặng oán thầm: nếu không phải tiền lương anh ta trả cao, ai nguyện ý làm việc cho người ngu này.

Nhưng mà trên mặt vẫn là nụ cười, không hề nói gì. Có tiền là ông lớn, lại càng không nói ông chủ bây giờ nằm cũng kiếm được tiền.

Buổi chiều Trần Hách Anh còn phải chạy về tổ quay phim, vốn trên đường muốn nghỉ ngơi, nhưng mà hiện tại trong lòng anh ta nhớ đến một chuyện, càng nghĩ càng khó. Tầm quan trọng của cái quảng cáo này ai cũng biết, đương nhiên ai cũng muốn, anh ta nghe nói bên phía Vũ Dật Phi có ý sẽ không nhận tiền quay quảng cáo. Mặc dù nói không biết thật hay giả, nhưng cũng có khả năng này, dù sao cái này có thể mang lại cơ hội tỏa sáng trên trường quốc tế không phải tùy tiện là có thể có được.

Nói đến Vũ Dật Phi cũng là một đường đi thẳng lên trong giới, lúc nổi tiếng cũng không khác Trần Hách Anh là mấy, đi lót đường cũng là tám chín phần mười, tự nhiên hai người cũng có chút bất hòa. Cơ hội quảng cáo lần này hai người cũng muốn chia một chén súp, Trần Hách Anh cực kỳ chú ý đến hướng đi của Vũ Dật Phi, bên phía phòng công tác cũng phải suy nghĩ biện pháp về việc này một phen.

Mà Trần Hách Anh lo lắng sự thay đổi bên phía Vũ Dật Phi, là một, mặt khác mà nói, lúc quay thử phim hôm nay đột nhiên nhìn thấy Quý Nguyên cũng làm cho anh ta lo lắng. Mặc dù nói gần nói xa chê bai Quý Nguyên các kiểu, nhưng mà phải nói thật, Trần Hách Anh tự biết mình có một khoảng cách rất lớn với Quý Nguyên. Anh ta xuất thân chính quy, vậy mà những năm gần đây một không để tâm đến việc diễn, hai không luyện tập nhiều, cho dù là diễn vai gì cũng là một lời nuốt vào lại ối ra, đương nhiên việc này mang đến kết quả không tiến ngược lại thụt lùi đi.

Còn nói, năm nay Trần Hách Anh đã hai mươi lăm tuổi, anh ta liếc về ngoài của Quý Nguyên một cái, nhân tài hai mươi tuổi, trong lúc này khoảng cách không cần nói nhiều cũng rõ. Xác định Quý Nguyên không cần hóa trang cũng có thể làm nổi bật lên làn da như nước, so với bộ dáng thường thường thức đêm mặt trắng bệch không thể gặp người, khó tránh khỏi xấu xí. Lại càng không nói ngũ quan của Quý Nguyên từng chỗ vừa vặn, xa xỉ mà không hoang phí, tuấn (đẹp) mà không tục.

Mặc dù trong lòng Trần Hách Anh cũng không vui khi khen Quý Nguyên, nhưng mà điều kiện bên ngoài của đối phương không cách nào phủ nhận.

Xe đang chạy vào khu vực giảm tốc độ, một hồi lắc lư. Trần Hách Anh không nhịn được mở mắt, anh ta dứt khoát lấy điện thoại di động mở mạng xã hội ra, tìm đến tin nổi bật có không ít bài được đẩy lên chiếm trang đầu.

【 Tin Trần Hách Anh được mời đóng vai chính trong quảng cáo của se-cret ở khu vực Trung Quốc 】

Người hâm mộ thứ nhất: A a a! Tiểu Trần thật sự là quá lợi hại á! Điện cuồng vỗ tay.

Người hâm mộ thứ hai: Se-cret rất có tầm nhìn..., tiểu Trần đại ngôn (*phát ngôn) thật như tên ~# Trần Hách Anh #

Người hâm mộ thứ ba: Mẹ của ta, se-cret chủ động muốn mời! Sử thượng là người đầu tiên!

Loại tin tức này đương nhiên đều là một nước thổi phồng, chỉ cần không tuyên truyền quá lớn, bên phía se-cret sẽ không quá để ý, có thể kiếm được sự chú ý và sự tỏa sáng, từ xa xưa tới nay không ít minh tinh đều được thổi phồng như vậy.

【 Trần Hách Anh tiếp nhận phỏng vấn: sẽ cố gắng làm tốt hơn! 】 người hâm mộ rùm beng dưới bài báo này.

Người hâm mộ thứ tư: ha ha cách cách, fan của Dật Phi cũng đừng ngã nữa chứ, tiểu Trần chỉ muốn yên lặng làm xong công việc của mình, muốn cộ độ nổi tiếng của nam thần sao?

Người hâm mộ thứ năm: nhìn thấy tiểu Trần nhà ta nhận được lời mời, có phải mất sắp tóe lửa rồi không hả? Ha ha cách cách, cái loại muốn ở trên hình như rất khó coi nha.

Anh ta tùy tiện kéo một phen, sau đó đột nhiên có linh cảm

Muốn tranh đoạt với người như Vũ Dật Phi có khả năng vẫn xảy ra chuyện xấu, nhưng mà với Quý Nguyên muốn bối cảnh không có bối cảnh nhân vật quan trọng cũng không có như vậy, nhưng nếu Trần Hách Anh thoáng có dã tâm, cắt đứt về sau của anh, nói trắng ra dễ dàng giống như nghiền chết một con kiến, việc Trần Hách Anh cần làm cũng chỉ là một bài báo mà thôi.

Quý Nguyên ôm quả bóng xanh cùng các bạn trong phòng trở lại từ trận bóng rổ, mồ hôi trên trán bị gió thổi qua có chút lạnh. Nhưng mà trên người bọn họ giống như cái lò, một chút cũng không cảm thấy lạnh, thậm chí chạy đến siêu thị của trường mua nước lạnh uống.

Cả người Quý Nguyên thoải mái, người cao vóc người đẹp, bộ dáng chảy mồ hôi, cộng với việc sau khi cắt tóc toàn bộ khuôn mặt hiện ra, khuôn mặt

càng thêm khôi ngô.

Có mấy nữ sinh đi qua đi lại chỉ để nhìn Quý Nguyên thêm mấy lần, chọc cho các bạn cùng phòng cố ý trêu ghẹo anh.

Quý Nguyên cũng không cảm thấy khó chịu, ngược lại lộ ra nụ cười, không có xác minh hướng tính, nhưng xem ra tâm tình của mọi người rất tốt.

Chờ sau khi đi từ siêu thị ra, Quý Nguyên mở nắp bình rót cho mình một hộp nước lớn, sau đó thở ra một hơi thật sâu, trở lại thời gian học đại học thật sự là vui đến không nói lên lời. Ngày trước không chú ý quá nhiều đến nhưng chi tiết nhỏ kia bây giờ nhìn lại đều vô cùng đáng yêu.

"Anh Quý Nguyên."

Quý Nguyên đi về phía trước, loáng thoáng nghe thấy giọng nói của Chu Diển.

Nhất định là nghe nhầm. Quý Nguyên mắt nhìn thẳng, bước nhanh hơn, nhưng mà da đầu đã bắt đầu tê dại.

"Anh Quý Nguyên?"

Một tiếng này vừa dứt, Chu Diển đã đứng trước mặt anh, ánh mắt rất ngoan, mắt đều sáng lên.

Không biết có phải là ảo giác hay không, chỉ mới hai tháng không gặp, Chu Diển giống như năm trước lại cao hơn một chút, đứng ở bên cạnh cậu sắp bằng nhau rồi. Chu Diển mặc một cái áo lông, đội mũ áo lông trên đầu, buộc chặt hai sợi dây lại, kiểu cực kỳ sợ lạnh.

Quý Nguyên dừng bước lại, kinh ngạc nhìn cậu: "Sao em lại đến đây?"

Chu Diển thẳng thắn thật lòng: "Em nhớ anh lắm, nên tới đây gặp anh."

Ánh mắt không chớp vẫn mắt nhìn Quý Nguyên chằm chằm như cũ, trong đôi mắt bắt đầu sáng lên. Cả người Quý Nguyên hơi run rẩy, giống như lạnh lẽo từ nước lạnh dâng lên, khiến cho cả người người anh khẽ run rẩy, chỉ sợ mọi người nhìn ra một chân vô hình giữa anh và Chu Diển.

Một tay anh ném quả bóng xanh cho bạn cùng phòng ở bên cạnh, nói với bọn họ: "Đây là em trai ở nhà đối diện nhà mình, các cậu đi lên trước đi."

Chu Diển theo lời Quý Nguyên quay đầu nhìn bọn họ một cái, giọng nói khéo léo hết sức: "Các anh là bạn của anh Quý Nguyên sao? Cảm ơn các anh đã chăm sóc anh ấy hàng ngày."

Các nam sinh bị sự lễ phép của Chu Diển làm cho cả người rất thoải mái, thế nên ai trong nhóm trực nam cũng rần rần cũng không nghĩ nhiều đến quan hệ trong đó của Chu Diển và Quý Nguyên, lên tiếng chào hỏi với Chu Diển, sau đó rời đi trước.

Quý Nguyên đang ở nơi nào đó lo lắng vớ vẩn.

Anh một mạch kéo Chu Diển đến hai dãy phòng ngủ đã lâu không mở cửa của khu ký túc xá trường, chỗ này căn bản là không có người nào đến.

Vừa nhìn thấy Chu Diển Quý Nguyên đã nhớ lại mấy dấu vết trên móng mình, sau đó lại nghĩ lá gan của thằng nhóc này quả thật rất lớn. Dựa vào thói quen ngủ như heo chết của anh làm xằng làm bậy, cũng không sợ anh tỉnh lại một cước đạp người ra ngoài sao.

"Em đến đây làm gì?" Mặt Quý Nguyên tràn đầy phòng bị, trên mặt còn ửng đỏ do mới vận động xong, khoe mắt lại có anh khí (khí khái hào hùng).

Vốn Chu Diển đang kìm nén đến sợ, bị anh nhìn một cái như vậy tiểu kê kê thiếu chút nữa đứng thẳng, cậu vội vã rũ mắt che giấu ánh mắt đối khát như sói như hổ của mình, tránh cho Quý Nguyên nhanh chân chạy mất.

Chuyện như vậy Quý Nguyên tuyệt đối làm được.

"Em nhớ anh lắm, tới thăm anh một chút." Chu Diển cúi đầu, mũi chân đá mấy cái trên mặt đất, kiểu ngây thơ nhất.

Kì thực trong lòng hả hê. Trong lòng đã sớm đẩy Quý Nguyên vào bụi cỏ bên cạnh vừa cúi đầu cường hôn vừa mười tám sờ, cơ bản đã vác súng ra trận làm người đến khóc.

Lúc trước cũng đã nói Quý Nguyên người này thích mềm không thích cứng, nếu Chu Diển vẫn mạnh bạo như đời trước, nói không chừng bây giờ Quý Nguyên vừa nhìn thấy cậu đã đạp chết cậu. Nhưng hiện tại Chu Diển đổi thành bộ dáng này, Quý Nguyên ngược lại không ra tay được rồi.

Ra tay thế nào cũng có cảm giác đang tàn phá đóa hoa của tổ quốc.

Hai người trầm mặc một lúc, Quý Nguyên hỏi cậu: "Em không phải đi học à?"

"Đi học," Chu Diển vẫn như cũ cúi đầu, hai tay lại bắt đầu cời nút thắt bên ngoài áo lông kia, "Xế chiều hôm nay trường học có việc bận, không cần lên lớp, em đã len lén chạy tới đây."

"Hiện em học ở trường Nhị Trung." Chu Diển lại bổ sung một câu, lúc này đã cời hết toàn bộ nút thắt áo lông của mình, yên lặng bắt đầu kéo khóa áo rồi.

Thực sự là trường Nhị Trung cách trường đại học của Quý Nguyên không xa, đi xe buýt cũng chỉ mất ba trạm, Chu Diễn nghĩ như vậy là rất ngoan rồi. Quý Nguyên cảm thấy lời nói dối lần trước của mình Chu Diễn có thể nghe lọt một chút được.

"Ừ, được rồi, gặp rồi thì về đi." Anh mở miệng đuổi người, mềm lòng thì vẫn mềm, nhưng là ý tứ không thể giảm, bằng không có lần một cũng sẽ có lần hai, dung túng nữa thì sẽ không có giới hạn rồi.

Một cơn gió lạnh thổi qua, Quý Nguyên run run, rốt cuộc Chu Diễn cũng ngẩng đầu lên, cậu tiến lên một bước, mở rộng áo lông của mình ra từ hai bên bọc Quý Nguyên lại, mạnh mẽ kéo cả người vào lòng: "Đừng để bị lạnh."

Trên ngã ba nhỏ có một đôi nam nữ đang thì thầm đi về phía này, vốn cũng muốn tìm một góc yên tĩnh để làm chuyện không tiện nói ra, ai biết vừa mới nghiêng đầu đã nhìn thấy hot boy đẹp trai bội phận ở buổi khai giảng bị một nam sinh khác bọc trong áo lông ôm chặt trong lòng.

Thật xin lỗi, quấy rầy, 【chấp tay】

Tình nhân nhỏ yên lặng lui ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Viên Viên đi thử vai 3

Sau khi vận động cả người Quý Nguyên đều là mồ hôi, chính mình còn ghét bỏ mùi trên người mình, kỳ lạ là Chu Diễn còn có thể ôm mãi không buông tay.

"Anh không lạnh, em buông tay ra cho anh!" Quý Nguyên không hề phòng bị, bị hai cánh tay như kẽm sắt của Chu Diễn trói chặt lại, tay anh có vụng vẫy thế nhưng không có rung chuyển được động tác của Chu Diễn chút nào, Quý Nguyên không khỏi có chút căm tức, lúc gọi tên Chu Diễn còn mang theo ý tứ căm rãnh nghiêng lợi, "Chu Diễn, em có nghe không?"

Anh nào có biết Chu Diễn biến thái này nghe được tên của mình từ chính miệng Quý Nguyên nói ra cũng có thể làm cả người thoải mái.

Trong lòng Chu Diễn biết cái người Quý Nguyên này thích mềm không thích cứng, sau khi sống lại một lần rõ ràng là có chút sợ mình, nếu trực tiếp hành động theo ý mình dọa người thì không được. Vậy nên phải từ từ tiếp cận, giống như hạt đậu ngâm nước cũng phải ngâm cho mềm sau này mới có thể từng miếng từng miếng nuốt người vào bụng mà không hề phản kháng.

Cho nên khi Chu Diễn biết Quý Nguyên đã tức giận đến giới hạn, lập tức thả lỏng tay ra.

"Em thật sự rất nhớ anh, cho nên không nhịn được muốn ôm anh một chút... anh đừng có giận em." Chu Diễn lui về sau một bước, ánh mắt đáng thương, ngẩng đầu giống như sau lưng mình dài ra một cái đuôi, nếu là như vậy, lúc này nhất định đã vừa vui sướng vừa nhiệt tình vẫy về phía Quý Nguyên.

Quý Nguyên bị chính cái tướng tượng về hình ảnh vô cùng kỳ lạ này làm cho ngây người một lúc, khi phản ứng lại tức giận bùng lên lúc trước đã bị Chu Diễn làm giảm đi hơn phân nửa.

"Thực sự muốn đánh em." Quý Nguyên căm giận nói.

"Em vô cùng thích anh." Chu Diễn chân thành nói.

Ông nói gà bà nói vịt.

Mặt Quý Nguyên lại bị Chu Diễn nói cho đỏ lên. Nếu lời này để cho người khác nói, Quý Nguyên sẽ cảm thấy đối phương miệng lưỡi trơn tru, nhưng mà là Chu Diễn nói, anh lại cảm thấy câu nói này mang mười phần chân thành, khiến Quý Nguyên hoàn toàn không có thể hoài nghi tính chân thật trong lời nói của đối phương, thế nhưng sau câu thổ lộ đầy non nớt của Chu Diễn trong lòng anh trở lên ngứa ngáy.

Đây cũng không phải là một biểu hiện tốt.

Quý Nguyên lập tức không lưu tình nữa, đẩy người đi ra bên ngoài khu ký túc xá, đưa mắt nhìn người lên xe buýt sau đó mới xoay người vòng vèo trở về phòng ngủ còn muốn chạy 800m như điên chữ mình một tiếng bánh bao kích động.

Trần Hách Anh nhận được thông báo, bên phía se-cret đã chọn được những ứng viên tiếp theo, anh ta, Vũ Dật Phi còn có mấy nữ minh tinh đều vào chọn trong đó. Trong danh sách ngoại trừ Quý Nguyên do chính miệng Danae chỉ định, những người khác hoặc là có quan hệ vững chắc, hoặc là người có địa vị cao, cần nhắc đến mọi phương diện hiệu quả của quảng cáo, cộng với kỹ năng diễn đều là cấp bậc khiến mặt cơ quắp cong môi lẻ lười.

Thật ra thì đến mức này, dù về sau Quý Nguyên tham gia sẽ bị nói thành quảng cáo không đảm bảo chất lượng, kỹ thuật diễn của anh và giá trị nhan sắc

cũng đủ để gây đại họa cho anh về sau một phen, vừa xuất hiện đã gặp may cũng không phải vấn đề khó khăn gì. Nhưng có thể thuận lợi biểu diễn hay không đó cũng không chắc chắn.

Cũng không chỉ có một mình Trần Hách Anh có ý kiến với Quý Nguyên, nữ minh tinh bên kia còn được, cho dù so sánh thì mọi người cũng sẽ không cột nam nữ chung với nhau, nhưng mà Trần Hách Anh và Vũ Dật Phi sau khi nhìn đoạn video thử vai của Quý Nguyên thì cực kỳ khó chịu.

Kỹ thuật diễn của bọn họ như thế nào tự bọn họ rõ nhất, lúc bình thường diễn vai nam nữ chính, vừa đọc kịch bản, cũng không có người xinh đẹp đè ép bọn họ. Nhưng một đoạn quảng cáo như vậy lập tức có thể so sánh rồi, có thể nói là chọc vào trái tim rồi.

Người giúp việc ở trong xe.

Ngồi ghế của Vũ Dật Phi ra phía sau, trên mắt che bằng miếng chụp mắt, trong miệng ừ rừ: "A a! Tiểu Lý cậu nói bao giờ thì cái quảng cáo này bắt đầu?"

Trợ lý Tiểu Lý ở một bên lướt điện thoại di động, thuận miệng nói: "Tháng sau."

Vũ Dật Phi lại ừ rừ gào thét.

Trợ lý Tiểu Lý lại rắc muối lên vết thương của anh: "Bình tĩnh một chút, dù sao trong một tháng thì kỹ thuật diễn của anh cũng không tăng nhanh được, từ từ đi, trước tiên chúng ta cần học xong lớp diễn xuất rồi lại nói."

Vũ Dật Phi gạt miếng chụp mắt, mở trừng hai mắt hỏi Tiểu Lý: "Ta nghe nói người mới đó tuổi còn rất nhỏ, hơn nữa không phải xuất thân chính quy, tại sao có thể diễn tốt như vậy, đến lúc quay quảng cáo ta phải lấy kinh nghiệm như thế nào?"

Mặt Tiểu Lý nghiêm túc: "Anh không cần làm Nam Thần à? Cao lãnh, cao lãnh có nhớ được không, thỉnh thoảng khi nói chuyện với bên truyền thông thì hãy tiết lộ một chút tin tức của mình hằng ngày, giọng nói phải mạnh mẽ một chút, người hâm mộ rất thích kiểu này."

Vũ Dật Phi có chút khó chịu, Tiểu Lý vỗ vỗ vai anh ta, như dỗ đứa bé: "Sau khi tham gia xong hoạt động này, chúng ta đi ra ngoài ăn lẩu."

"Lẩu cay?" Vũ Dật Phi ngồi thẳng, cặp mắt sáng lên.

"Lẩu nấm." Tiểu Lý khẽ mỉm cười với anh ta.

Vũ Dật Phi hoàn toàn ỉu xiu, anh ta lấy điện thoại di động ra dùng nick Microblogging lướt một lát, lướt một lát chợt thấy một câu.

Tiểu Lý tiến tới nhìn: "Thế nào?"

"Trần Hách Anh lại có động tác mới." Vũ Dật Phi nhú mày, hoàn toàn không ngờ Trần Hách Anh đầu một trận với mình còn chưa tính, hiện tại gặp phải một người mới còn có thể ra tay không chút lưu tình chặn đường lui của người khác như vậy.

【Tin tức người trúng tuyển quay quảng cáo của se-cret? Trần Hách Anh nói thẳng người mới không tuân theo quy củ.】

Tương tự với tiêu đề này còn có mấy cái, ý tứ cũng không khác biệt lắm, bên trong có rất nhiều câu trả lời của của Trần Hách Anh khi tiếp nhận phỏng vấn vào sáng sớm hôm nay ở hậu trường, cũng có cả video.

Phóng viên: "Cho nên hiện tại se-cret đã xác định hợp tác với ai chưa? Đại khái khi nào thì bắt đầu quay quảng cáo?"

Trần Hách Anh: "Đúng, đã xác định, tháng sau sẽ bắt đầu vào quay quảng cáo."

Phóng viên: "Nghe nói bộ phận tuyển dụng quảng cáo xảy ra một chút chuyện không vui?"

Trần Hách Anh: "Không tính là không vui, chỉ là trong các ứng viên thử vai thật sự có người được chọn thông qua con đường không chính đáng lắm, " anh ta cười, "Ta chỉ là người không thích việc cạnh tranh không công bằng, từ góc độ vào trong giới sớm hơn cậu ta mà nói, người mới vừa mới được chọn vẫn nên giữ quy củ một chút, nếu không có thể sẽ không công bằng với những người mới khác."

Mặc dù đã có sáu cái tên được xác định để quay thử quảng cáo, nhưng cũng không công bố ra ngoài. Nhưng mà nhóm phóng viên chỉ cần nghĩ một chút cũng biết năm minh tinh kia là ai, chỉ không có thông tin của Quý Nguyên, cũng không tiết lộ chút tin tức nào.

Như vậy có thể đoán ra được trong lời nói của Trần Hách Anh đang chỉ trích là ai cũng quá rõ ràng, không phải là nhắm mũi nhọn vào Quý Nguyên sao?

Hiện tại tất cả mọi người không biết Quý Nguyên là ai, tất cả lời đồn đại chỉ vờn vờn với suy đoán. Nhưng một khi cạnh tranh nhau để quay quảng cáo, khi đó sẽ là cơ hội tỏa sáng nhất của Quý Nguyên, cho dù là người hâm mộ hay là truyền thông cũng sẽ không bỏ qua "Yêu sách" lần này của Trần Hách Anh. Đến lúc đó cái gì quy tắc ngầm, cái gì người mới không tuân quy củ, cứ như vậy cái mũi nhọn này sẽ đâm về phía Quý Nguyên.

Đây chính là không có lửa làm sao có khói, còn muốn "Tây trắng" đã khó lại càng khó.

Cứ như vậy bên dưới bài báo, đã có không ít người qua đường hoặc là người hâm mộ suy đoán rồi rít thậm chí mở miệng chửi bới.

A: A a a, tiểu Trần thật tốt, vì những người mới khác mà bất bình.

B: Ủ, kỳ thật tiểu Trần hoàn toàn không cần để ý đến loại người mới có bối cảnh này..., nhưng mà anh ấy vẫn lựa chọn đứng ra nói lên, thật sự là không phải người bình thường nào có thể làm được. Ha ha vết đen của mấy người đã bị lão nắm được chuyện này sẽ không tha đâu, có ý tứ, vẫn chỉ ủng hộ những tác phẩm mới của tiểu Trần thôi.

C: Oạt Tào, đây coi là vấn đề lớn sao, chờ sau khi quảng cáo kia quay xong xem người mới trâu bò đến mức nào.

Chờ khi Vũ Dật Phi nhìn thấy tin tức này, Quý Nguyên cũng đã xem xong rồi.

Cái này ở trong dự liệu của anh, cái người Trần Hách Anh này hoàn toàn có thể làm ra được loại chuyện như vậy. Quý Nguyên cũng không lo lắng, ngược lại anh hi vọng bây giờ Trần Hách Anh có thể nói nhiều một chút, càng khoa trương càng tốt, những viên đá này anh ta ném về phía anh về sau anh cũng sẽ ném từng viên từng viên về phía anh ta.

Xem ai đập chết ai nào.

Quý Nguyên không chút hoang mang đăng nhập trang web của mình kiểm tra hộp thư, phát hiện đơn đăng ký tham gia quay thử quảng cáo của se-cret quốc tế tạm thời còn chưa có hồi âm. Nhưng mà việc này cũng không thể nóng vội, dù sao bản quay thử quốc tế vẫn muộn hơn bản quay thử trong nước cả một tháng, hiện tại thời gian vẫn còn sớm.

Đang suy nghĩ, bên phía Lưu Phong gọi điện tới cho Quý Nguyên.

"Quý Nguyên?" Lưu Phong mở miệng gọn gàng dứt khoát, "Cái quảng cáo kia có thể nói không với cậu rồi."

"Tại sao?" Mặc dù là trong dự liệu, nhưng mà Quý Nguyên vẫn đặt ra câu hỏi.

Lưu Phong nói: "Ta cũng không hiểu có chuyện gì xảy ra, nhưng ta đoán đây là ý của bên trên." Lúc này Lưu Phong đang nói ngược với sự thật vì cảm thấy đáng tiếc cho Quý Nguyên, dù sao cơ hội một bước lên trời đến tay rồi cũng có thể chạy đi như vậy, cho dù là ai trong lòng cũng khó chịu.

Thật ra thì anh ta biết cụ thể là nguyên nhân gì, nhưng mà không muốn nói cho Quý Nguyên. Dù sao thì kể cả nói thì cũng có ích lợi gì đâu rồi, hiện tại Quý Nguyên không có khả năng.

Bây giờ Trần Hách Anh là người nổi tiếng nhất, công ty lớn còn muốn nâng lên, đừng nói là lòng dạ Trần Hách Anh hẹp hòi, thật ra thì bên phía công ty cũng không vui khi nhìn thấy nghệ sĩ dưới trướng của mình một mực bị đè ép mà không biết gì, đến lúc đó quảng cáo vừa ra, không phải là khiến Quý Nguyên đập trên đầu vị tiểu thít tươi này sao. Đồi lai Quý Nguyên bị đẩy xuống còn có thể nâng một người khác đi lên, hiệu quả quảng cáo cũng có vẻ cân đối, tại sao lại không làm.

Chi nhánh của se-cret ở nước C khác hoàn toàn so với Danae không dính khói bụi nhân gian dâng hiến toàn bộ cho nghệ thuật này, trong Làng Giải Trí bọn họ biết rất rõ những nước hoa này, cũng biết so với một người mới với một minh tinh trong Làng Giải Trí một minh tinh có mặt mũi có thể mang lại hiệu quả khác nhau. Huống chi là một quảng cáo khiến mọi người tranh nhau đến vỡ đầu như vậy, bên phía bọn họ thì tiền quảng cáo là cơ sở đầu tiên, mời thêm một người cũng không có phí tiền đâu.

Hai bên lại hợp kế, quyết định thay đổi Quý Nguyên dễ dàng rồi.

"Ủ, tôi biết rồi, cảm ơn chú Lưu." Quý Nguyên nói.

Lưu Phong còn muốn dụ dỗ Quý Nguyên mấy câu khiến anh ký hợp đồng với mấy chỗ, nhưng cũng bị Quý Nguyên đánh Thái Cực đẩy đi.

Quý Nguyên cúp điện thoại, đang muốn đứng dậy, chợt vang lên tiếng nhắc nhở của hộp thư.

Anh vừa mở hộp thư của mình ra nhìn, thư đến lại là bên phòng công tác của Danae gửi tới. Nghĩ là chi nhánh se-cret ở nước C đã vội vã quyết định thay người, còn chưa kịp nói với Danae, trên danh sách bên phía Danae vẫn có tên Quý Nguyên như cũ.

Thư viết rất đơn giản, đại ý là muốn mời Quý Nguyên cùng mấy minh tinh khác cùng đi ăn tối ở khách sạn chỗ Danae ở.

Đầu ngón tay của Quý Nguyên gõ nhẹ hai cái trên mặt bàn, bên môi lúc chợt lộ ra một chút tươi cười, cơ hội trời cho như vậy đương nhiên là muốn đi.

Quý Nguyên tắm rửa sạch sẽ thay quần áo khác, trước khi đi lại nhận được một bức thư khác

Email này đơn giản hơn, trực tiếp báo địa điểm và phòng ăn.

Cái này cách cái trước không bao lâu, khiến người vừa mới xuống máy bay vào khách sạn nghỉ ngơi không bao lâu là Danae tức giận vô cùng.

"Các người coi lần quảng cáo này thành cái gì?" Danae cầm điện thoại, thỉnh thoảng nói tiếng Pháp thỉnh thoảng lại nói Anh mắng người phụ trách chi nhánh nước C đến đầu rơi máu chảy, "Coi viên ngọc duy nhất mà ta để ý thành tảng đá, Oh my God, để cho ta và năm viên đá không hề có linh khí hợp tác cũng đã đủ gãy vỡ rồi, bây giờ còn thành sáu! Các người nhất định chính là muốn mạng của ta!"

"Ha, đừng nói là làm khó các người, ánh mắt thiên căn không phân biệt được trắng đen! Hoặc là tìm người lại cho ta, hoặc là ta không quay cái quảng

cáo này nữa!"

Người phụ trách của nước C không dám nói thật cho Danae, nhưng thật sự là họ đã từng liên lạc với tổng bộ. Mặc dù người của tổng bộ không tán thành nhiều với quyết định này, nhưng mà trong mắt thương nhân dĩ nhiên là lấy ích lợi làm trọng. Bên phía Danae hò hét là tốt, hoặc là để cô phóng túng (thả) trên chuyện khác một chút.

Danae cúp điện thoại, trợ lý ở bên cạnh có chút bận tâm hỏi cô: "Như vậy, tí nữa cô có muốn hủy bỏ bữa ăn tối với Quý tiên sinh không?"

"Hủy bỏ, " Danae dứt khoát chối chủ ý, "Nhưng không phải hủy bỏ với Quý Nguyên, mà hủy bỏ với mấy người kia, những người khác đổi thành sau chín giờ sau thì gặp."

Nếu bọn họ đã muốn can thiệp vào quảng cáo của cô, như vậy đương nhiên là cô cũng muốn đáp lễ.

Vì vậy email phía sau chỉ có một mình Quý Nguyên nhận được.

Quý Nguyên theo địa chỉ tìm được phòng ăn, không thể nghĩ đến là một nhà hàng lẩu. Anh đi theo chỉ dẫn của người phục vụ đến cửa phòng, đầu tiên là gõ cửa, sau đó đợi hai giây mới đẩy cửa ra.

Danae ngồi bên bàn tròn, trên mặt sạch sẽ không trang điểm, hơn sau mười tuổi nhìn qua vẫn tràn đầy sức sống như cũ, có sức quyến rũ trên người ngay cả nếp nhăn trên mặt cũng thấy đáng yêu.

"Rất hân hạnh gặp cô, Danae." Quý Nguyên cười một cái với Danae, thái độ thân mật tự nhiên, đổi thành người khác ai cũng không dám thẳng gọi tên của Danae như vậy, nhưng giọng điệu của Quý Nguyên lại khiến nó trở thành một chuyện cực kỳ bình thường.

Trợ lý ở bên cạnh cũng được gọi như vậy.

Danae vốn có chút hảo cảm với Quý Nguyên, lúc này thấy anh như vậy, bực bội trong lòng vui đi một chút. Cô hơi gật đầu với Quý Nguyên, thừa dịp Quý Nguyên cúi áo khoác ra lại nhìn anh thêm một lần từ trên xuống dưới.

So sánh với người mẫu truyền thống, chiều cao của Quý Nguyên chỉ có thể coi là vượt qua kiểm tra, nhưng là trên người anh có một cổ khiến Danae thật thưởng thức đó chính là phong cách Đông Phương. Bao gồm rất nhiều chi tiết từ khuôn mặt đến động tác giọng điệu của Quý Nguyên đều để lộ ra.

Quý Nguyên rất khác với những người mẫu hay minh tinh mà Danae tiếp xúc trong công việc hàng ngày, ngay cả người bên ngoài nước C cũng có chút sự khác biệt. Danae nhớ tới biểu hiện trước và sau khi lên sân khấu của hôm Quý Nguyên quay thử phim đó, kết hợp với vẻ dịu dàng hiện tại, thật sự rất khó tưởng tượng anh mới chỉ là thanh niên mười chín mới chuyển sang hai mươi.

Quý Nguyên ngồi xuống chỗ của mình.

"Chắc cậu cũng đã nhận được thông báo." Danae mở miệng.

"Đúng, tôi đã nhận được, tôi bị loại khỏi danh sách quảng cáo." Quý Nguyên mở miệng, tiếng anh lưu loát đến căn bản không nghe ra khẩu âm.

Danae lại có chút ngoài ý muốn: "Cậu không cảm thấy bất công hoặc là khổ sở với việc này sao?"

Cô cho rằng sẽ có sự xúc động của tuổi trẻ, có thể càng cảm thấy không đồng ý với quyết định của bên trên hơn so với mình.

"Đương nhiên là tôi cảm thấy không công bằng, " Quý Nguyên nói, "Nhưng mà mục tiêu của tôi chưa bao giờ là quảng cáo ở đây, cho nên cảm xúc khổ sở cũng không nhiều."

"Vậy mục tiêu của anh là ở đâu?" Danae theo lời nói của Quý Nguyên tiếp tục hỏi, nhưng trong lòng lại mong đợi đối với lời nói tiếp theo của Quý Nguyên.

Sắc mặt Quý Nguyên chắc chắn, cực kỳ giống cái cảm giác tự luyện khi quay quảng cáo của người: "Tôi hi vọng có cơ hội có thể tham gia quay quảng cáo với người."

Trong mắt anh có ánh sáng, nếu muốn nói Danae, nhất định Quý Nguyên phải trở thành ngôi sao sáng chói, không để Quý Nguyên quay quảng cáo đó chính là thua thiệt.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đả Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Chó sói nhỏ Chu Diễn

Thói quen sinh hoạt có người đại diện và trợ lý, hiện tại mọi chuyện đều là tự lực cánh sinh, khiến Quý Nguyên hơi không quen. Trừ lần đó ra trong việc học cũng cần phải chú ý rất nhiều, dù sao cũng đã tốt nghiệp rất nhiều năm, đã quên gần hết, bình thường thì không sao, nhưng đến kỳ thi thì phải cố gắng hết sức.

Từ phong cách ăn mặc đến cách nói chuyện của Quý Nguyên, khác một trời một vực với đời trước. Cho nên khi học kỳ mới vừa bắt đầu, thay đổi của anh khiến không ít người để ý. Có học thức đầy người, vừa anh tuấn đẹp trai, là người ôn hòa thú vị, dù trong tối hay ngoài sáng có không ít cô gái thích anh, cũng có rất nhiều cô gái dám thổ lộ với anh.

Nhưng sau vài ngày có được cơ hội quay quảng cáo, đột nhiên anh chú ý tới ánh mắt của những người bên cạnh nhìn anh thật lạ, mấy cô gái thích anh cũng ít hơn. Vì thế lúc buổi sáng rửa mặt Quý Nguyên nhìn chòng chọc vào gương một lúc lâu, cũng không thấy mình có thay đổi gì.

"Cậu không biết gì à? Bởi vì trên đường mọi người đồn cậu là Gay." Sau khi bạn cùng phòng biết được thắc mắc của Quý Nguyên đã cười to, "Mình cũng không biết ai nói, nhưng có tin đồn cậu và một người đàn ông hôn nhau ở phía sau ký túc xá ha ha ha ha ha."

Rõ ràng giọng điệu của cậu ta cho thấy không tin, chỉ coi đây là chuyện cười thôi.

"Mình cảm thấy đây là chuyện đùa, nên không nói với cậu, nhưng hình như là có không ít người tin."

Chó Chu Diễn.

Ngoài mặt Quý Nguyên cười hi hi, trong lòng đã mắng cả tổ tông mười tám đời của Chu Diễn. "ba người thành một cái chợ" lời đồn mà nhiều người nói ra thì đó là sự thật, nhất định là cái ngày mà Chu Diễn ôm mình bị người khác nhìn thấy, một đồn mười, mười đồn trăm, nói không chừng lần sau anh nghe thấy tin đồn này sẽ đổi thành anh ngủ chung với Chu Diễn ở phía sau ký túc xá ngay cả con cũng sinh rồi.

Nhưng mà bây giờ đã cách lần đó nửa tháng, Chu Diễn ngược lại không có xuất hiện, cũng không có động tĩnh gì khác, hi vọng là cậu đi học cho tốt, để cho giá trị cốt lõi của Xã Hội Chủ Nghĩa bồi dưỡng đại náo biến thái của cậu.

A! Nghĩ có quý.

Quý Nguyên gõ đầu của mình một cái, một cước đá bay Chu Diễn trong suy nghĩ của mình ra ngoài vạn dặm.

Xác định thời gian quay quảng cáo bản quốc tế là trong tháng tư, trước nhất thời gian còn hơn một tháng. Theo ý của Danae, trong khoảng thời gian này Quý Nguyên cần tập thể hình cho tốt. Âm chỉ đến lúc đó có thể sẽ có một chút trần trụi. Lộ trước ông kính, nhưng mà Danae lại không để cho Quý Nguyên tập quá mức, cô nghĩ muốn bày ra trạng thái tự nhiên nhất của bắp thịt.

Mà nửa tháng sau sẽ bắt đầu chuẩn bị quay bản quảng cáo trong nước nên càng thêm khẩn trương.

Vũ Dật Phi mặc áo khoác màu xanh lá cây nằm trên ghế, phía dưới còn có hai cành tre khô, anh và trợ lý Tiểu Lý hai người đang hít đất cùng nhau hưởng thụ cuộc sống an nhàn trong góc phòng sáng sủa không có gió.

Tiểu Lý ngồi ở bên cạnh lướt tin tức, chợt a một tiếng.

Vũ Dật Phi nhấc mí mắt lên: "Thế nào?"

Tiểu Lý nhìn chằm chằm điện thoại di động một hồi, xác nhận với Vũ Dật Phi: "Quảng cáo của se-cret, thay đạo diễn rồi."

"Hả?" Vũ Dật Phi ngồi dậy, chỉ vào giữa củ khoai lang trong chậu than, "Cầm một củ ra, hai ta chia, đổi người rồi?"

Tiểu Lý gật đầu: "Đoán chừng thay người cũng là do chuyện kia bị lộ ra, cô ấy đúng là một người nóng tính."

"Cô không nhìn ra sao?" Vũ Dật Phi liếc cô một cái, rất oan ức lại tự than thở, "Nếu ngày đó cô đi xem tôi thử vai, cô ấy còn mắng tôi một trận đến máu chó đầy đầu, nếu không phải có nhiều người nhìn tôi như vậy, tôi đã bị cô ấy mắng đến khóc."

"Mẹ của tôi ơi, giống hệt như thầy dạy toán thời trung học của tôi, nhớ tới là trong lòng lại có bóng ma." Vũ Dật Phi nhận lấy củ khoai nóng mà Tiểu Lý đưa tới, suy nghĩ một chút còn nói, "Nhưng mà cô ấy vừa đi, tôi còn có thể phát huy năng lực của mình tốt hơn một chút."

Khác với sự lạc quan của Vũ Dật Phi, với việc rời khỏi của Danae bên phía Trần Hách Anh lại có chút thất vọng, dù sao toàn bộ tiền của quảng cáo này cũng có liên quan đến Danae.

"Vậy trước khi thử vai, còn nói tôi?" Trần Hách Anh nói: "Cái này không phải đùa giỡn sao?"

Người đại diện cười: "Thật ra người như thế cũng giống như hoa trong kính, miệng đầy mơ ước tín niệm, thật ra khi muốn đối mặt thực tế, một cơn gió là có thể thổi bay cô ta đi, anh cũng đừng để ở trong lòng, cô ta là đạo diễn thì cũng không phải đạo diễn, trong nước cũng không thiếu gì đạo diễn, nói không chừng độ chấp nhận của khán giả trong nước cao hơn một chút."

Mặt khác mảnh khóc này vẫn còn, dù sao đây cũng là lần đầu tiên se-cret quay quảng cáo tại một thị trường, không chỉ trong nước chúng ta mà ngay cả truyền thông nước ngoài cũng sẽ chú ý rất nhiều đến chuyện này, biểu hiện của anh là tốt nhất, về sau sẽ có không ít chỗ tốt."

Tạm thời coi như Trần Hách Anh nghe lọt được, anh ta gật đầu nói: "Chính tôi nghĩ đến chuyện này cũng cảm thấy rất buồn cười, vì một người mới mà nháo thành như vậy có đáng giá không?"

"Câu mới vào giới à?" Người đại diện vỗ vỗ bờ vai của anh ta, "Không lợi lộc không dậy sớm, không có chuyện gì cũng sẽ không có ân cần, tôi đoán tám chín phần mười. Có đến chín người là lém phéng với người khác."

Rõ ràng câu ám hiệu này không dứt, Trần Hách Anh sững sờ, tiếp theo cũng cảm thấy rất có thể, trong bụng cười một tiếng, cho dù là không có bất kỳ chuyện gì, cũng khiến anh có mấy phần xem thường Quý Nguyên.

Những giễu cợt hoang đường và phong phú trong lòng mấy người này Quý Nguyên không thể nào biết được.

Thời gian quay quảng cáo là vào tháng tư, địa điểm quay quảng cáo bản quốc tế vẫn sẽ là nước C, nhưng mà tạm thời địa chỉ còn chưa xác định được. Trong khoảng thời gian này Danae thường xuyên nhắn tin email với Quý Nguyên.

Nguyên quán của Danae là người nước F, sau đó đến nước M, Quý Nguyên có học qua tiếng Pháp, nhưng mà về sau không nói nên có chút không quen, trong lúc email nói chuyện với Danae thuận tiện luyện tập tiếng Pháp. Mà trong công việc Danae rất ít sử dụng tiếng mẹ đẻ cũng vì vậy rất nguyện ý nhắn tin email với Quý Nguyên, có lúc trừ linh cảm công việc còn có thể nói đến chuyện vụn vặt trong cuộc sống, ngược lại dần dần thành bạn tri kỷ.

Trước khi bắt đầu quảng cáo còn có một vấn đề khác, về sau một khi bắt đầu làm việc, bởi vì nguyên nhân quản lý phòng ngủ, Quý Nguyên nhất định phải thuê phòng ở bên ngoài. Trong khoảng thời gian này một bên anh xin ở trường, một bên anh bắt đầu tìm nhà ở bên ngoài.

Tiền thuê phòng ở thành phố A cho dù là bảy năm trước hay là bảy năm về sau đều làm người ta chắc lưỡi hít hà, Quý Nguyên tính toán đầu ra đẩy tiền tiêu vặt trên tay chỉ còn trên dưới hai vạn, vẫn chưa tính là anh còn phải mua quần áo và một ít mỹ phẩm cần thiết, cái có thể sử dụng tạm thời thật sự không nhiều lắm.

Vị trí anh muốn thuê cũng không phải là rất chéch, tiền mướn phòng càng không cần phải nói rồi. Vì vậy Quý Nguyên tính có thể tiết kiệm thì tiết kiệm, nghĩ biện pháp không cần người môi giới tự mình đi thuê phòng.

Quý Nguyên dùng chính tài khoản của mình lên diễn đàn xem tin tức, cẩn thận phân biệt, thật lâu về sau cũng không tìm ra được ngôi nhà nào. Bất đắc dĩ trước khi logout chỉ có thể tự mình tạo ra một cái tiêu đề, yêu cầu sửa chữa tâm lý giá cả đều nói, sau đó thoát ra.

Ngày thứ hai Quý Nguyên lên tài khoản của mình, trong thư đầy các loại tin tức từ người môi giới, trong đó cũng có mấy người thật sự là chủ cho thuê nhà, nhưng không phải vị trí không được thì là giá cả không hợp yêu cầu.

Chính khi đang cực kỳ thất vọng thì một cái tin từ bên ngoài nhảy vào.

Lão công (chồng) của viên viên: chung cư có vườn hoa, lấy ánh sáng thông gió tốt, hai phòng ngủ một phòng khách một phòng bếp, mới trang hoàng, 90 mét vuông.

Mẹ nó.

Quý Nguyên nhìn thấy cái này ID, cả người có chút rung động. Nhưng mà anh tự an ủi mình: thế giới rất to lớn, 89% là trùng hợp. Quý Nguyên chỉ có thể tận lực coi thường thông tin của cái ID kia, thoáng nói chuyện với người này đôi câu.

Cũng may nói chuyện với người đối diện này rất bình thường.

Rõ ràng từ cách nói chuyện của đối phương có thể thấy được không phải là người môi giới, giá cả thực sự cũng coi như bình thường thậm chí thấp hơn không ít. Quý Nguyên nói muốn giảm giá, lão công của Viên Viên nói nhà mới mua, vẫn chưa có người ở, trông thì vẫn trống, vì vậy dứt khoát cho thuê.

Hai người trực tiếp nói chuyện cũng tiết kiệm được phí môi giới, đối với hai bên đều tốt.

Phòng lớn hơn suy nghĩ của Quý Nguyên, nhưng mà một phòng ngủ một thư phòng vẫn là không tệ, mấu chốt giá cả thật sự rất phù hợp. Vì vậy hai người hẹn nhau chiều nay đi xem phòng.

Lão công của Viên Viên: hi vọng tất cả thuận lợi. 【 hôn 】

Có lẽ là con gái, Quý Nguyên nhìn đoạn nói chuyện của bọn họ lại nhìn nụ hôn trên màn hình nghĩ như vậy.

Ban đêm

Ban ngày bị ID này kích thích, Quý Nguyên ngủ bắt đầu nằm mơ, anh trở lại sân thể dục trường trung học, trên tay cầm một chai sữa, Chu Diễn từ đằng xa ôm một quả bóng màu xanh đi tới, Chu Diễn càng đến gần, cả người Quý Nguyên bắt đầu nhỏ lại, đợi đến khi Chu Diễn dừng lại trước mặt anh, thì Quý Nguyên đã thành công trở thành một cục thịt.

"Oa a, " Quý Nguyên đứng lên hạ xuống, gò má đỏ lên ngẩng đầu nhìn về phía Chu Diễn, cũng có cảm giác có nguy hiểm nên lui về sau một bước, tiếng con nít ngây ngô nói, "Tại sao anh càng ngày càng nhỏ mà em lại càng ngày càng to?"

Chu Diễn cao lớn trước mắt đột nhiên lác mình một cái thành dáng vẻ Đại Biền Thái, cậu nhếch môi cười nói: "Bởi vì em là lão công của Viên Viên,

đương nhiên là phải lớn rồi."

Chu Diễn nói xong đưa tay phải qua nắm lấy cục thịt, Quý Nguyên vội vàng muốn chạy, nhưng lại ngã đập đầu xuống đất vì trượt chân khỏi cầu thang sau lưng, một lần thất bại.

Trên thực tế Quý Nguyên cảm thấy việc mình bị trượt chân này là do chân bị đá mạnh một cái, lập tức từ trong mộng tỉnh lại.

"Tôi chửi con mẹ nó chứ....." Anh lấy tay che mặt, trong lòng luôn miệng nói mấy câ#\$%, rồi sau đó nằm ngang ở trên giường thờ đốc.

Mẹ của tôi ơi, may mà đây là mơ.

Quý Nguyên nghĩ lại, biến thái trong mộng cũng không bỏ qua cho anh?! Thật muốn đánh người.

Bởi vì một cái ID lại làm hại mình gặp một con ác mộng như vậy, ngày hôm sau lúc đi đến chỗ hẹn Quý Nguyên cực kỳ muốn nhìn rõ cuộc phía sau cái ID này là một người như thế nào.

Đến bên ngoài khu chung cư như đã hẹn, Quý Nguyên tin nhắn cho đối phương, nói cho anh ta biết hôm nay mình mặc gì.

Ngay sau đó đối phương đã nhắn lại, "Nhìn thấy cậu rồi, tôi đang đỗ xe, lập tức tới ngay."

Quý Nguyên đứng tại chỗ ngẩn đầu chung quanh, xa xa nhìn thấy có một người đàn ông trung niên đang đi về phía mình, vừa chạy vừa vẫy tay. Đối phương có hơi hói, tuổi chừng hơn bốn mươi, Quý Nguyên lại nhớ tới 【 hôn 】 sau khi kết thúc cuộc nói chuyện của hai người ngày hôm qua, đột nhiên cảm thấy sợ người này không phải là biến thái chứ?

Anh nắm chặt quả đấm của mình, nghĩ tới một lát nếu thật sự xảy ra chuyện gì mình có thể quật ngã đối phương hay không.

Trước tiên người đàn ông thờ hồng học lên tiếng: "Cậu là Quý Nguyên sao? Ngày hôm qua người ở trên mạng nói chuyện với cậu là con gái của tôi, buổi chiều tôi không có nhiều thời gian lắm, chúng ta đi xem nhà thôi, nếu cậu cảm thấy ổn thì có thể ký hợp đồng?"

Cũng may giọng nói của đối phương hiền hòa, hơn nữa quả nhiên người nhắn tin cùng mình là cô gái.

Quý Nguyên thờ phào nhẹ nhõm, lập tức cảm thấy cái ID ảo công của Viên Viên này sao lại đáng yêu như thế?

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Chó sói nhỏ Chu Diễn 2

Trong ô tô.

Người đàn ông trung niên vừa rồi dẫn Quý Nguyên đi xem nhà bây giờ đang đảm nhận chức vụ lái xe, đang cẩn thận nói lại những gì đã nói và trao đổi với Quý Nguyên cho người phía sau nghe, cũng nói: "Lúc tôi vừa mới đi qua, hình như cậu ấy nhìn tôi xem có phải người nói chuyện với cậu ấy, cho nên tôi nói tôi là người nói chuyện với cậu ấy, " tài xế dừng một chút, liếc mắt nhìn về mặt của Chu Diễn từ trong kính chiếu hậu một cái, có chút chần chờ nói, "Là con gái của tôi, cậu xem thế có được không?"

Thật ra tài xế cũng không hiểu tại sao lại bị Chu Diễn gọi tới diễn một vở kịch như thế, con gái anh ta nói với anh ta phải tùy cơ ứng biến mà bịa chuyện, hiện tại lại lo lắng Chu Diễn đối với lần này không vui, nên không dám nói qua loa.

Dù sao tính tình nhà họ Chu đều là kiểu quái gở, cậu hai mới trở lại không lâu này càng thêm âm trầm, cậu chủ không dễ phục vụ. Một câu nói của cậu có thể thay đổi cả tính người, rất khó mà không sợ Chu Diễn có ý kiến với việc này.

Nhưng mà Chu Diễn không nặng không nhẹ ừ một tiếng, coi như là ngầm cho phép. Ngoài việc tài xế kể về Quý Nguyên còn chuyện khác thì cậu cũng không để ý lắm. Cậu cầm điện thoại di động, trong màn hình là tấm hình thừa dịp Quý Nguyên ngủ chụp lại lần trước, ảnh chụp thẳng góc làm cho hiệu quả của bức ảnh vô cùng tồi, nhưng nếu Quý Nguyên nhìn thấy nhất định sẽ muốn cướp cái điện thoại có bức ảnh xấu xí này. Chu Diễn cố tình hạ thấp mí mắt vừa yêu thương lại vừa say đắm nhìn nửa ngày, còn có thể từ trong đó nhìn ra sự đáng yêu.

"Có nói lúc nào vào ở không?" Chu Diễn để điện thoại di động xuống mở miệng hỏi.

"Nói là cuối tuần vào ở, dù sao cái chìa khóa và thẻ ra vào chung cư tôi đều đã đưa cho cậu ấy, cậu ấy đã thanh toán tiền mặt cho tôi."

Cuối tuần. Ở trong lòng Chu Diễn đoán một chút, cách thời gian Quý Nguyên tham gia quảng cáo kia cũng không còn bao lâu nữa.

Lần này sống lại, không chỉ là cậu, hiển nhiên Quý Nguyên cũng tiến lên phía trước nhanh hơn cậu.

Rốt cuộc đã giải quyết xong chuyện nhà cửa, Quý Nguyên cảm thấy an tâm định không ít. Sau một khoảng thời gian, anh lại vội đầu vào chuẩn bị cho quảng cáo.

Bởi vì thời gian chụp quảng cáo trong nước sớm, lại có ngoại cảnh, lại lộ ra không ít ảnh Reuters cộng thêm việc bên phía chính phủ cố ý tuyên truyền và tô vẽ thêm, marketing và vô số các bài báo tung ra, ngay cả khi không có quảng cáo thì bầu không khí cũng xôn xao lên.

Mấy mình tình tham gia đóng quảng cáo trên truyền thông kết hợp tuyên truyền với Eyth, ngoài mặt cũng là vô cùng hài hòa, nhưng cũng âm thầm mắng nhau mấy câu đả độn đó gọi là ngầm hiểu lẫn nhau.

Nhưng mà chuyện tạm thời thay đạo diễn cũng lên trang đầu của báo quai, căn bản báo quai trong truyền thông không có qui cách nhất định, nói thành Danae muốn làm đạo diễn hai cái quảng cáo nhưng không đủ thời gian, vì vậy chỉ có thể đặt trọng tâm vào bản quốc tế. Nhưng mà trước mắt hàng loạt tin Trần Hách Anh nói người mới không tuân quy củ, mà trước khi bắt đầu quảng cáo thì tên người mới lại bị thay thế thành tên một người khác là một mình tình mà mọi người quen thuộc.

Trước sau liên lạc, cộng thêm việc bên phía Trần Hách Anh có thủy quân trợ giúp, bình thường trong lòng của những cư dân mạng căn bản đều cho rằng Quý Nguyên bị vạch trần là người đi cửa sau, không thể không bỏ xuống suy nghĩ trong lòng, mà Trần Hách Anh bởi vì bênh vực lẽ phải, thuận thế lảng xê một phen, tạo lên hình tượng người tốt chưa từng có trên internet.

Tháng tư mới bắt đầu, mọi người đang chú ý đến bản quảng cáo quốc tế của se-cret, rốt cuộc trong buổi giao lưu với truyền thông Danae đã tuyên bố danh sách tham gia, hơn nữa đã xác định chủ đề quảng cáo của năm nay.

Chủ đề của quảng cáo là tự luyện, tổng cộng có ba người tham gia diễn xuất, trừ Quý Nguyên, hai người khác đều là người mẫu đã có chút danh tiếng. Theo thường lệ hàng năm, Danae đưa ra tư liệu cơ bản của ba người, trong đó có hai người là cư dân mạng có thông tin có thể tìm trên internet, chỉ có thông tin của Quý Nguyên vẫn sạch sẽ không thể tìm ra như cũ.

Danh sách tham gia đóng quảng cáo và quốc tịch cũng được công bố, lập tức internet nước C dậy sóng. Không vì cái khác, hàng năm bản quảng cáo quốc tế có rất ít người Châu Á, trong tổng số năm mươi sáu mươi người, tính đi tính lại đến bây giờ cũng mới chỉ có hai người Châu Á xuất hiện, một trong hai người đó là con lai sống ở nước ngoài, tính cả người mẫu trên trường quốc tế của nước C cũng chưa từng thành công thông qua thử vai mà trúng tuyển.

Hôm nay đột nhiên có người như chui ra từ trong khe đá, đầu tiên là làm cư dân mạng nước C sợ hết hồn, sau đó chính là một hồi vui mừng như thủy triều dâng.

#Quý Nguyên là ai #

#se-cret đã chọn được diễn viên #

Vân vân... những chủ đề liên quan trở lên bùng nổ trên bảng tìm kiếm, nhưng mọi người cũng đều không tìm được bất cứ manh mối nào. Ngay cả truyền thông chuyên báo quai (tám chuyện) cũng là người nhìn ta ta nhìn người, giống như đoàn người không có thủ lĩnh.

Dân mạng tập thể bùng nổ.

Luna tới bắt làm qua những ví dụ về quảng cáo kinh điển trước đây, cảm giác tiêu ca ca Quý Nguyên này lại là một nhân vật ghê gớm, thật mong sớm được nhìn thấy người thật lớn lên trông như thế nào!

Len lén ăn khoai tây chiên: cảm thiên động địa (xúc động), cảm thiên động địa, năm nay có bản trong nước, không ngờ bản quốc tế cũng có người của chúng ta, quả thật thành công tiến vào bên trong rồi.

Bình tĩnh một chút tương đối khác: tôi cảm thấy được mọi người vẫn không nên quá kích động, đây không phải là chính sách mà bên phía se-cret muốn tiến vào thị trường sao, mọi người xem hiện tại đã rất thành công, dân mạng giống như là cắn thuốc lác. Tổng giám đốc thực hiện đã đứng trước máy quay nói rõ ràng trong năm nay sẽ tập trung khai thác thị trường nước C, toàn bộ chỉ là vỏ bọc mà thôi.

Thường Nhạc ở bên kia cũng lập tức gọi điện thoại cho Quý Nguyên.

Sau khi biết cơ hội này là tự Quý Nguyên giành lấy được, vừa khen anh mấy câu, còn vừa dặn dò anh: "Hiện tại có ai liên lạc với cháu chưa? Nếu ký công ty nào, trước đừng có gấp, ta kiểm tra giúp cháu, chớ bị người lừa gạt.

Nếu Lưu Phong tới tìm cháu, cháu cứ mặc kệ, bên anh ta không phải chỗ tốt lành gì để đi."

Lúc trước Thường Nhạc giới thiệu Quý Nguyên cho Lưu Phong, một là không ngờ năng lực của Quý Nguyên lập tức có thể bay cao như vậy, hai cũng là muốn cho Quý Nguyên một cơ hội, cũng không có tính để cho anh ở chung một chỗ với Lưu Phong. Hiện tại sợ Quý Nguyên dễ bị gạt, để cho Lưu Phong dụ dỗ mất, vì vậy tới trước một bước để ngăn chặn.

"Vâng, cháu biết rồi cậu." Quý Nguyên lên tiếng, "Hiện tại liên lạc với cháu cũng không nhiều, với lại tạm thời cháu cũng không có ý định ký."

Nếu như không có Thường Nhạc ở bên này mở đường giúp anh, Quý Nguyên không thể nào có cơ hội quay thử bản quảng cáo trong nước, hơn nữa

cũng sẽ không có cơ hội tiện đường biết được Danae như bây giờ, cho nên Quý Nguyên vẫn là rất cảm tạ Thường Nhạc. Cộng với việc Thường Nhạc đối với anh cũng có mấy phần quan tâm của trường bối đối với tiểu bối, Quý Nguyên cũng có thể cảm nhận được.

Cúp điện thoại của Thường Nhạc, Quý Nguyên đã thu thập xong đồ đạc, chuẩn bị buổi chiều dọn sang bên chung cư có vườn hoa ở.

Chuẩn bị quay quảng cáo, Danae và hai người mẫu khác đã chuẩn bị lên đường tới nước C. Vốn sắp xếp như vậy là bởi vì bản trong nước cũng là do Danae làm đạo diễn quay phim, sau đó công việc cần tham gia không ít, dứt khoát chọn nước C làm nơi quay quảng cáo, như bây giờ là thuận tiện cho Quý Nguyên.

Bên này Quý Nguyên đang thờ hồn hên khuôn đồ, bên kia buổi quay quảng cáo đã kết thúc, Trần Hách Anh ở trong đoàn phim đang tức giận lúc này lại kinh sợ nhảy dựng lên, đôi mắt như hạt châu cũng sớm trợn lồi ra rồi.

Anh ta thế nào cũng không nghĩ đến mới đây Quý Nguyên từ bản quảng cáo trong nước ra, mà anh lại có thể nhảy tốt một cái lên bản quốc tế rồi.

Sự chú ý của bản trong nước, còn lâu mới có thể so sánh với bản quốc tế, cái này ở trên quốc tế tương đương với một cơ hội nổi tiếng. Đi một vòng ở bên ngoài rồi trở về như vậy, quay lại độ nổi tiếng trong nước là có thật, ai cũng không ngờ, thuận thế làm ra một vở kịch Tổng Nghệ như vậy, độ nổi tiếng trên người tự cho là ổn.

Bây giờ truyền thông bắt quái và cư dân mạng thật lợi hại, Trần Hách Anh không phải là không biết. Lúc này anh ta lại nhớ tới lúc trước từng có ý nói ra những lời đó, chợt cảm thấy vô cùng nguy hiểm.

Quý Nguyên có thể tức giận truy cứu những việc này hay không thì Hách Anh cũng không biết, nhưng mà vì để lãng xê Quý Nguyên tuyệt đối sẽ không bỏ qua điểm này.

Trần Hách Anh bị chuyện như vậy làm cho gấp gáp tức giận, nhin một buổi tối ở trên má xuất hiện một cái mụn, ảnh hưởng đến tiến độ quay ngày hôm sau.

Trong đoàn phim Vũ Dật Phi đang tám chuyện với trợ lý Tiểu Lý sau lưng.

"Thất đức là rất dễ bị nhiệt." Tiểu Lý ha ha.

"Không trách được da của tôi tốt như vậy." Vũ Dật Phi ha ha ha.

Ba giờ rưỡi chiều, trước cửa phòng 502 chung cư có vườn hoa 1.

Quý Nguyên kéo theo rương hành lý đứng móc chìa khóa, chợt cửa phòng 501 mở ra một kẽ hở, Quý Nguyên theo bản năng nghiêng đầu nhìn sang, từ cái khe hở kia vẫn không có động tĩnh gì, mà ngược lại đang từ từ đóng lại, để mắt mèo đối diện mình.

Thật đúng là quan hệ hàng xóm láng giềng lạnh lẽo, Quý Nguyên nghĩ như vậy, rốt cuộc lúc này lại tìm được chìa khóa, giờ tay đẩy cửa ra.

Chờ khi anh vào cửa, cửa phòng 501 mới từ từ mở ra, Chu Diễn tựa vào cửa nhìn 502 như có điều suy nghĩ.

Vốn Quý Nguyên định sau khi vào ở sẽ dọn dẹp phòng cẩn thận một lần, nhưng không nghĩ tới chủ nhà rất là tốt bụng, đã sớm thuê người giúp việc theo giờ dọn từ bên trong đến bên ngoài ngay cả cửa sổ cũng lau đến sạch bong, làm tấm gương điển hình của chủ nhà tốt bụng.

Điều này làm cho Quý Nguyên giảm đi không ít việc, dù không để ý lắm nhưng anh mới dọn dẹp sơ qua một phen cũng mệt đến tê liệt ngã xuống ghế sofa.

Anh lấy điện thoại ra lướt tin tức, chợt hai tin tức bất quá nhảy vào trong mắt anh.

【 Quý Nguyên chính là người thần bí thứ sáu trong bản quảng cáo trong nước? 】

【 Tin tức lộ ra, người biết chuyện tiết lộ Quý Nguyên là người thứ sáu bị thay đổi ngay trước giờ quay! 】

Hai tin tức này vừa tung ra, Quý Nguyên có thể nhìn thấy phía dưới đã bị thủy quân chiếm đóng, nhiệt tình giống mấy cái bình luận khinh thường lúc trước.

Cư dân mạng số 1: kết hợp những tiết lộ của Trần Hách Anh lúc đầu, người mới không tuân quy củ, khi bị đá khỏi quảng cáo cũng là người mới, kết hợp với sự kiện này, chính là Quý Nguyên không sai được. Cho nên đi cửa sau đi tới bản quốc tế luôn? Cái này mất mặt hơi nhiều rồi.

Cư dân mạng số 2: thật ra trước đây mọi người còn cổ vũ vui mừng, ngược lại tôi cảm thấy một lời khó nói hết. Cơ hội bản trong nước đã tranh giành đến bể đầu như thế, đừng nói đến bản quốc tế, tôi cảm thấy một người mới không có bối cảnh thì không thể nào làm được chuyện này.

Cư dân mạng số 3: chuẩn bị chuyển đường..... Hay là nên yêu mến người xứng đáng hơn.

Đại khái những bình luận có ý gần giống như vậy cũng xuất hiện tại các điểm nóng của khu vực bình luận sau khi được các phương tiện truyền thông phát ra, đến đến đi đi thoải phồng như vậy, phần lớn những người trên mạng lập trường không kiên định và không biết sự thật rất nhanh đã bị đẩy đến rãnh nước. Những người trên internet vừa ủng hộ Quý Nguyên lúc trước chỉ một thoáng đã bị đè xuống đáy cốc.

Quý Nguyên nhìn kỹ, không khó tìm ra dấu vết từ trong đó.

Nói cho cùng vẫn là Trần Hách Anh lôi kéo để tạo độ thiện cảm, thuận thế đập anh thành số âm thôi. Người nào ở sau lưng làm ra chuyện không thể giải thích được như vậy cũng không khó đoán ra.

Trần Hách Anh tự đào cho mình một cái hố, hiện tại cười hồ hồ khó xuống, không thể không dùng cái loại thủ đoạn này để áp chế sự phát triển của Quý Nguyên duy trì hình tượng của mình trước mặt người khác, nếu như may mắn, anh ta thành công khiến Quý Nguyên không có chỗ đứng trong giới Giải Trí, như vậy anh ta sẽ được cả danh và lợi. Nhưng mà tình huống phía sau nhất định là ngược lại, hiện tại Trần Hách Anh là đen càng ác, về sau sẽ càng mất mặt hơn.

Mà thay vì hiện tại chưa thể tung ra con át chủ bài làm lộn xộn, đã thương đối thủ một nghìn tổn hại tám trăm, chẳng bằng ngồi dưỡng sức rồi tát bay Trần Hách Anh.

Trong lòng Quý Nguyên không hề gọn sóng, tắt điện thoại đi động muốn nghỉ ngơi một chút, đột nhiên số Cầu Cầu nhảy lên một cái thông báo.

【Hôn Viên Viên】Gửi yêu cầu thêm bạn tốt. Ghi chú tin tức: Em là lao của anh, em là Chu Diễn.

Da đầu Quý Nguyên tê rần, đôi mắt mở to.

Đây là có ý không cắt bỏ nửa câu trước, thậm chí khiến người ta tưởng tượng đến một hành động dư thừa nào đó, Quý Nguyên thống nhất coi nó trở thành sự khiêu khích của Chu Diễn.

Tuyệt đối là có ý!

Anh lập tức cự tuyệt, cũng kèm theo tin tức, "Anh là ông ngoại em!"

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Chó sói nhỏ Chu Diễn 3

Cách một bức tường, gần như Chu Diễn có thể hoàn toàn tưởng tượng ra vẻ mặt sinh động của Quý Nguyên khi gõ ra mấy chữ này. Má lúm đồng tiền ở khóe miệng nhất định là giãn đến lộ ra rồi, rõ ràng trên mặt không có bao nhiêu thịt, nhưng bên trên lại có thứ đáng yêu như vậy, bên trong giống như đang thấm đầy mật ngọt vậy. Lông mi cao vút cực kỳ sinh động, khi bĩu môi thịt trên khóe miệng lại cọ sát vào nhau.

Chu Diễn bởi vì tưởng tượng của mình mà có chút ngại ngùng, mắt một lúc mới trở lại bình thường.

Quý Nguyên đặt điện thoại trên ngực mình, mới vừa rồi tư thế nằm thoải mái bao nhiêu hiện tại cả người đều cảm thấy không thoải mái bấy nhiêu, điện thoại đi động đề lên tiếng tìm đập thành thịch thịch thịch của anh, không có một hồi cao một hồi thấp, là một thông báo mới.

【Hôn Viên Viên】Gửi yêu cầu thêm bạn làm bạn tốt. Ghi chú tin tức: Anh Quý Nguyên.

Hiện tại là đáng về dụ dỗ người.

Đây không phải là đánh một cái rồi cho cục đường sao, thật sự là muốn ăn đòn.

Quý Nguyên nhìn chằm chằm cái ID lại mang theo ý khiêu khích, cảm thấy thay vì tự mình ở chỗ này tức giận, còn không bằng trực tiếp mở miệng giáo dục Chu Diễn một phen.

Anh mở ra giao diện, đầu tiên sửa lại tên của mình, sau đó kích vào đồng ý, nhảy ra thông báo tăng thêm bạn tốt thành công, đối diện gửi tới tin mới.

Hôn Viên Viên : 【chiêm chiếp】【cong môi hôn】

Quý Nguyên lạnh lùng cười một tiếng, trên tay viết chữ lưu loát, không chút nào vì biểu tình thân mật nịnh hót của Chu Diễn mà dao động.

Đánh đầu Chu Diễn: làm gì? Có chuyện cứ nói. 【dao găm】【mang dao găm máu】

Hôn Viên Viên: hôm trước em đến trường tìm anh, bạn cùng phòng anh nói hiện tại anh muốn chuyển ra ngoài sống?

Đương nhiên là Chu Diễn sẽ không thật sự đi tìm Quý Nguyên, cậu chỉ thuận miệng nói, cũng chắc chắn loại chuyện vặt vãnh này Quý Nguyên sẽ không đặc biệt đi tìm người hỏi.

Đánh đầu Chu Diễn: ừ.

Hôn Viên Viên: em có thể đến ở nhờ anh một thời gian được không? 【 hai mắt đầm lệ 】

Cũng không biết Chu Diễn tìm cái gói biếu cảm này từ đâu tới, một bộ so một bộ sáu (ta không hiểu lắm, hãy tha thứ cho sự ngu muội của ta. Bạn nào biết chỉ ta với!!!), cách màn hình người không biết là cậu còn cho rằng cậu là một cô gái mềm mại dễ thương.

Nếu không phải Quý Nguyên đã biết bộ dạng biến thái sau này của cậu, cùng với thời kỳ phản nghịch trước kia, hiện tại cũng bị thái độ này của cậu dễ dàng lừa gạt.

Nhưng mà Chu Diễn vừa nói như thế, Quý Nguyên vẫn do dự một chút. Ngày trước khi Chu Diễn ở đối diện nhà anh đã có thể nhìn ra quan hệ gia đình phức tạp của cậu, cha ruột mẹ ruột đều không đáng tin, hiện tại cho dù trở về thành phố A, như vậy trong thời gian ngắn cũng không thể thoát khỏi bối cảnh lớn như vậy.

Đối với việc Quý Nguyên vẫn rất dễ mềm lòng với Chu Diễn, lúc này vừa vận bị Chu Diễn lợi dụng .

Trong khung chat nhảy ra tin nhắn mới, quả nhiên dùng mắt thường cũng có thể thấy được giọng điệu của Quý Nguyên ở bên trong đã thoải mái hơn rất nhiều.

Đánh đầu Chu Diễn: thì sao, không xảy ra chuyện gì chứ?

Bất luận như thế nào vẫn phải là hỏi trước một chút.

Hôn Viên Viên: em không sao, nhưng mà nhà có một ít chuyện, cũng không có gì, nhưng mà tạm thời phải ở bên ngoài hai ngày, chính là Chủ nhật. Nhưng ở bên này em chưa có người bạn nào cả, bây giờ chỉ có thể nhờ anh được thôi.

Những yêu cầu trước kia cũng không có gì, hiện tại Chu Diễn chỉ là đứa trẻ chưa thành niên, không có chỗ để đi xin anh chứa chấp mấy ngày, đoạn văn này thật sự chột trùng xương sườn mềm của Quý Nguyên.

Dù sao căn hộ này có hai phòng, vốn phòng nhỏ tính làm thư phòng nhưng vẫn để trống vậy để Chu Diễn ở vài ngày cũng được. Hơn nữa trong khoảng thời gian này anh muốn quay quảng cáo, thật ra thì thời gian ở nhà cũng không nhiều, bản thân Chu Diễn cũng phải đi học, thời gian hai người thật sự có thể gặp nhau rất ít.

Coi như là chăm sóc em trai đi

Quý Nguyên nghĩ thông suốt, lập tức cũng không do dự nữa.

Đánh đầu Chu Diễn: chung cư có vườn hoa phòng 502, tôi đây nói trước với anh một tiếng, nếu không thời gian không chính xác, có khả năng anh không ở nhà.

Hôn Viên Viên : 【 hôn 】

Đánh đầu Chu Diễn: nếu lại gửi một cái icon có quan hệ với cái hôn này nữa thì em cũng không cần phải qua nữa đâu, còn nữa, lập tức bỏ nick name này đi 【 nổ. Bắn ra 】

Chu Diễn giả chết không hồi phục.

Thông qua bình luận nhiệt tình hai ngày qua, căn bản đám người trên mạng đều cho rằng Quý Nguyên là người vô dụng phải đi cửa sau, nếu không phải thật sự không tìm được tài liệu của anh, người trùng tên trùng họ còn nói, lúc này Quý Nguyên đã sớm bị đảo ngược lên trời rồi.

Mặt khác, trong khoảng thời gian này độ thiện cảm của Trần Hách Anh cũng được cư dân mạng coi như thượng thần. Những lịch sử đen tối lúc trước đã được tẩy trắng. Bản thân mấy cư dân mạng am hiểu nhất là quen lãng và tha thứ, bảy năm trước như thế, bảy năm sau cũng sẽ làm theo như vậy. Đã sớm biết việc này của họ đối với lần này Quý Nguyên cũng không ôm mong đợi lớn.

Lại trải qua hai ngày lên men, rốt cuộc bản quảng cáo trong nước cũng hoàn thành hậu kỳ, tung ra quảng cáo chính thức.

Kinh phí đầu tư quảng cáo cao, dốc hết vốn liếng, minh tinh mời tới thấp nhất cũng là hạng hai, thời gian tuyên truyền lại được không chế được rất tốt, một đường đi tới bây giờ chưa bao giờ thiếu đề tài để nói. Lúc này quảng cáo chính thức được tung ra, phong cách hoa lệ xa hoa lãng phí, thông qua cát nổi biên tập nhờ hậu kỳ gia công, bù đắp những chỗ thiếu hụt lúc trước, thật sự cũng có thể coi là một quảng cáo bình thường có chất lượng cao rồi.

Nhưng mà muốn so sánh với bản quốc tế của se-cret năm trước, ý vị ít đi tám phần, cao lãnh càng mất thêm chín phần. Cũng may là các fan đều rất ủng hộ mua sách, lúc này người hâm mộ không chế bình luận còn không về sau sẽ thành quy mô thành hệ thống như vậy, nhưng mà phóng tầm mắt nhìn bình luận của truyền thông trên mạng, đại đa số đều là khen.

Mà tiểu thị tươi Tiểu Hoa ngược ngùng bị đám bọn họ đuổi theo để phỏng vấn.

【quảng cáo XX của se-cret tốt đẹp, khả năng bùng nổ】

【 Trần Hách Anh tươi trẻ trở lại thời kỳ đỉnh phong! Chín bức tranh đẹp mắt 】

Nói tóm lại, ngoại trừ việc lần này bên phía Danae rất không hài lòng. Cho dù là thị trường hay là mình tình hoặc là người hâm mộ, phần lớn mọi người đối với hiệu quả của thành phẩm quảng cáo này đều đánh giá cao.

Dưới bối cảnh này, bản quảng cáo quốc tế cũng bắt đầu tiến vào giai đoạn quay chủ chốt.

Mặc dù lúc trước hai người mẫu cùng quay quảng cáo với Quý Nguyên không đóng qua quảng cáo của se-cret, nhưng mà trên trường quốc tế cũng coi là người mẫu có chút danh tiếng, một người tên là Allen, một người tên là Bren-da, cả hai đều là người có thể bay đến các nơi trên thế giới, lần này đến nước C quay bọn họ cũng không có gì dị nghị, ngược lại coi nó trở thành một chuyến du lịch vui vẻ.

Quý Nguyên vừa gặp bọn họ đã lập tức trở lên quen thuộc bởi tính cách thoải mái, không độc kịch bản đã thân thiết.

Nhưng Danae lại rất nghiêm túc, từ ánh đèn đến đạo cụ, tất cả các chi tiết cô đều tự mình kiểm tra. Chờ khi giao kịch bản cho bọn họ lúc đó còn làm mặt nghiêm nghị: "Xem thật kỹ, một lát tập luyện mấy lần rồi thử bối cảnh bên trong"

Đầu tiên Quý Nguyên cầm trong tay rồi nhìn qua một chút, mới phát hiện thay vì nói đây là kịch bản, chẳng bằng nói là bối cảnh giới thiệu. Danae muốn ba người họ tái hiện lại nguồn gốc bắt đầu của nar-cis-sus, nhưng chỉ lựa chọn sử dụng cốt truyện khái quát, mà tất cả tính cách nhân vật đều để xử lý và tách ra, cuối cùng giữ lại kết cục của nar-cis-sus là kiêu mở.

Cho nên nói là bối cảnh giới thiệu, đó là bởi vì trong kịch bản ba người cũng không có một câu thoại nào, còn không bằng diễn phim câm. Nói thâm nhất chính là, phim câm còn có thể dùng ngôn ngữ tay chân để diễn tả tình cảm, cái kịch bản này là thật sự là trông cậy vào ba người Thần Tiên Phụ Thế, Thiên Linh thông suốt mới có thể làm được biểu cảm sinh động rồi.

Nhưng chỉ cần là thứ có thể biểu diễn ra ngoài, Quý Nguyên đều không lo lắng. Duy nhất khiến anh không ngờ chính là, nhìn thấy kịch bản trước mắt, anh vẫn cho là mình chỉ có thể diễn vai phụ ven đường, đây không tính là anh tự ti, mà là thực tế trong hoàn cảnh nghệ sĩ châu Á đảm nhận nhân vật chính thật sự rất ít. Đây là do việc kỳ thị từ ngày xưa, cũng còn để lại rất nhiều vấn đề.

Lại không nghĩ rằng nhìn kịch bản, mình diễn lại là nar-cis-sus, nơi khởi nguồn của một từ tự luyến, cái đó làm cho người thiếu niên không cách nào đòi tầm mắt, quảng cáo được định sẵn là nhân vật chính duy nhất.

Quý Nguyên chỉ cần ở trước màn ảnh mặt biểu hiện sự tự luyến của nar-cis-sus, hối tiếc, đồng thời còn muốn biểu hiện ra kiêu ngạo và cao ngạo của anh, anh không coi ai ra gì là chuyện đương nhiên, bầu vật trời sinh thậm chí làm cho người ta không đành lòng trách cứ, giống như từ nhỏ đã sống trên đám mây cao cao được mọi người theo đuổi.

Bên cạnh đó ở đây cũng hoàn toàn thể hiện thái độ của Danae đối với hàng loạt sản phẩm này, lẽ ra bọn họ nên được nhận hết muôn vạn yêu thương, lẽ ra nên sống ở nơi tầm mắt của mọi người có thể nhìn lên.

Công việc vừa bắt đầu, ưu thế của Quý Nguyên càng được thể hiện rõ ràng hơn, anh nhanh chóng tiến vào vai diễn, cảm xúc đủ, hoàn toàn có thể không nhìn ống kính cũng làm cho người khác cảm giác khẩn trương, gần như chỉ để cho Danae nhắc nhở một lần là đã thể hiện được cảm xúc mà cô muốn ra ngoài, do đó anh kết thúc sớm nhất, tạm thời ngồi ở bên cạnh nghịch điện thoại di động, Allen và Bren-da còn cần Danae tự mình chỉ đạo, ở bên cạnh không ngại phiền toái làm mẫu lặp đi lặp lại.

Quý Nguyên ngồi trên ghế sa lon cầm lên một chai nước lọc uống một hớp, cô gái lúc trước giúp Quý Nguyên trang điểm đang đi qua tháo trang sức. Mặc dù không chính thức quay, nhưng là vì người lạc vào cảnh giới kỳ lạ, ba người cũng đã trang điểm xong. Ở trước ống kính trang điểm đậm còn không nhìn ra, nhưng mà phải về nhà nên phải tháo ra.

"Vừa rồi cậu diễn rất tốt, " cô gái trang điểm nhỏ giọng nói với Quý Nguyên, lại hỏi anh, "Cậu diễn nhân vật chính sao?"

Nhân viên làm việc ở bên cạnh cũng không rõ nội dung cụ thể lắm.

"Không phân biệt vai chính hay vai phụ, ba người cũng không khác nhau lắm." Quý Nguyên nói.

Di động trong túi của anh rung lên, cắt đứt cuộc nói chuyện của hai người, Quý Nguyên lấy điện thoại di động ra vừa nhìn, là Chu Diễn nhắn tin cho anh.

Hôn Viên Viên: em vừa tan học, ở cửa nhà chờ anh được không?

Đánh đầu Chu Diễn: ừ, anh cũng sắp xong rồi.

Cô gái đang đổ nước nên bỗng tẩy trang dừng một chút, liếc một cái về màn hình điện thoại di động của Quý Nguyên, có chút bà tám hỏi: "Ha ha, là bạn gái của cậu sao?"

"Hả?" Quý Nguyên ngẩng đầu nhìn cô gái, có chút không hiểu.

"Đây không phải tên của người yêu sao?" Cô gái mở to hai mắt nhĩ cách gọi tên giống nhau trong màn hình điện thoại chép miệng.

Hôn Viên Viên.

Đánh đầu Chu Diễn.

Trước nhiều ánh mắt và ống kính nhìn chăm chăm biểu hiện vô cùng tự luyến như người bệnh của anh như vậy Quý Nguyên cũng không cảm thấy xấu hổ, nhưng vừa bị cô gái nói như vậy anh lại cảm thấy tâm lý có chút dao động kỳ lạ.

"Không phải, cái này là tôi và bạn gọi chơi mà thôi." Quý Nguyên lập tức phát huy bản lãnh diễn của mình, phủ nhận mà mặt không đỏ tim không đập, giọng nói chắc chắn khiến người tin phục.

Mặc dù trong lòng thực sự rất muốn đập vỡ đầu chó của Chu Diễn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Chó sói nhỏ Chu Diễn 4

Trong trường Nhị trung, rốt cuộc trước giờ tự học cuối cùng của một tuần lễ kìm nén là được tan học nhóm học sinh cũng không còn nhảy nhót bao nhiêu.

Dù sao còn hai tháng nữa sẽ phải thi cao đẳng, không có ai không khẩn trương vì việc này, dĩ nhiên, trừ Chu Diễn ra. Bởi vì cậu ngồi sau mấy hàng, bày ra bộ dáng mặt lạnh, nhưng bởi vì khuôn mặt đẹp trai không hiểu sao lại hợp với hình ảnh nam chính lạnh lùng trong phim thần tượng được rất nhiều bạn nữ yêu thích, mặc dù Chu Diễn vẫn một mực đáp lại là không thêm để ý.

Cho nên không bao lâu, trong trường Nhị Trung đã biết Chu Diễn lớp mười hai mới chuyển trường tới là người không để ý không quan tâm đến người khác, nhưng ai biết mới vừa rồi cậu còn ở trên Cầu Cầu nhấn tin yêu đương với người khác, nghiêm nhiên hoa si.

"Oa, cái người Quý Nguyên này phiền quá đi." Trong giờ học nữ sinh ở hàng trước lướt điện thoại di động, không biết nhìn thấy tin tức gì, đang cùng mấy nữ sinh khác bàn luận xôn xao.

Một tay Chu Diễn đang lấy sách dưới gầm đọc lập tức ngừng đầu, mở miệng lạnh giọng hỏi: "Cậu vừa nói cái gì?"

Bởi vì thật sự cậu rất ít khi mở miệng nói chuyện với các cô, nữ sinh ở hàng trước sững người ra mới nghiêng đầu nhìn Chu Diễn, có chút do dự và không xác định nói: "Cậu, nói chuyện với mình sao?"

Chu Diễn không hề chớp mắt mà nhìn cô, khiến cô gái thấy phải đỏ mặt: "Ừ, mới vừa rồi cậu nói Quý Nguyên làm sao?"

Nữ sinh ở hàng trước không biết thần kinh mẫn cảm của Chu Diễn bị chọc trúng một cây gọi là Quý Nguyên, còn tưởng rằng nam sinh này muốn tám chuyện cùng cô, vì vậy nhiệt tình chia sẻ cùng cậu: "Chính là Quý Nguyên này, chính là Quý Nguyên quay bán quảng cáo quốc tế của se-cret đó."

"Vừa bắt đầu mình còn cảm thấy anh ta vô cùng tốt, ai biết là người đi cửa sau dùng quy tắc ngầm, cảm thấy người như vậy trên trường quốc tế cũng sẽ rất mất mặt."

"Cũng không biết hình dáng anh ta thế nào, nhưng mà loại người này nhất định là khó coi đi, không thể nào so sánh với tiểu Trần."

"Đúng vậy đúng vậy, thật ra lúc trước mình không thích tiểu Trần lắm, cảm thấy lịch sự của anh ấy hơi đen tối, nhưng mà trong quảng cáo lần này anh ấy thật sự rất đáng yêu, hơn nữa còn bênh vực lẽ phải, lại cực kỳ đẹp trai, quả thật quý gối, chuyển đường."

Hai nữ sinh một trước một sau nói Trần Hách Anh phỏng vấn ở chỗ nào lên tiếng nói Quý Nguyên đi cửa sau không tuân quy củ, bố trí lợi dụng cái người rom dâ này để tẩy trắng như thế nào, hành động người ta như thế nào cũng nói luôn với Chu Diễn, dĩ nhiên, những thứ này là từ góc nhìn của Chu Diễn, mấy nữ sinh không rõ ý tưởng, còn sâu sắc cảm thấy Trần Hách Anh Good Job .

Toàn bộ sự chú ý của Chu Diễn đều đặt ở trên người Quý Nguyên, còn không rõ những thứ cong cong queo queo này của làng giải trí, không ngờ mới chớp mắt một cái còn có thể xảy ra nhiều chuyện như vậy.

Chu Diễn khép sách trước mặt mình lại, trong ánh mắt chờ mong của hai nữ sinh vừa nói dứt lời, chợt cười một cái.

"Cám ơn, mình đã hiểu."

Hơn sáu giờ trời đã tối hơn nhiều, Quý Nguyên từ trên xe taxi xuống, tài xế còn không đợi Quý Nguyên thu tay lại sau cái đóng cửa, đã lập tức khởi động xe chui vào trong dòng xe cộ.

Buổi tối muộn của phố A mười năm vẫn như một vẫn làm cho người ta chắc lưỡi hít hà.

Quý Nguyên bước chân đạp ở trên lá rụng giẫm ra tiếng giòn xộp, cảnh tượng vội vã của những người xung quanh, trên dòng người qua lại mỗi người đều có hướng đi riêng, hoặc là đi thành nhóm, hoặc cô đơn lẻ bóng.

Tay Quý Nguyên để trong túi, bước chân có chút chậm, bởi vì biết lúc này Chu Diển đã ở trên lầu chờ anh, suy nghĩ của anh không nhận được bay tán loạn một chút. Quý Nguyên không phải là một người có nhiều bạn bè, ngày trước vào Làng Giải Trí, quả thật là có không ít bạn bè, nhưng tri kỷ thì lại vô cùng ít, phần lớn là bạn bè hình thức, phần lớn chỉ là bạn bè quen qua loa trong giới. Thình thoảng cũng có khi tự mình về nhà, khi thời tiết lạnh lúc đó đeo lên cái mũ khâu trang, từ từ dạo bước về nhà cũng không còn người biết.

Cái thời gian đó giống như bây giờ, sẽ làm Quý Nguyên cảm thấy cô đơn một chút.

Quý Nguyên luôn luôn nghĩ đến những chuyện xảy ra trước và sau khi sống lại, ý nghĩa của việc sống lại trong cái giai đoạn này đối với anh là việc bắt đầu lại lần nữa, thoát khỏi sự khống chế của Chu Diển ở đời trước, hơn nữa cho mình thêm một cơ hội nữa. Nhưng thật sự trở lại thời khắc này, đi tới hôm nay, Quý Nguyên lại dần dần hiểu ra cho dù như thế nào anh cũng không thể hoàn toàn đẩy Chu Diển ra khỏi cuộc sống của mình.

Ảnh hưởng của Chu Diển với mình, vẫn đang từ từ xâm lấn cuộc sống hiện tại của anh như cũ. Đối với lần này, Quý Nguyên có chút luống cuống, nhưng lại có chút qua loa cho xong chuyện, thẳng thừng mà nói, thậm chí anh không cách nào phủ nhận bây giờ mình vẫn còn thích Chu Diển một chút.

Chu Diển cũng thích anh.

Như vậy nếu như nói đời này Chu Diển có thể biểu hiện tốt, ở chung một chỗ ..., hình như cũng không phải là không thể? Ý nghĩ như vậy thình thoảng thì sẽ xẹt qua từ trong đầu Quý Nguyên, sau đó anh lại bị chính suy nghĩ của mình hù dọa, lúc này cũng giống vậy.

"Suy nghĩ bậy bạ gì vậy." Quý Nguyên nhẹ nhàng làm bầm một câu, dưới chân bước nhanh chút, chờ đi đến dưới lầu ngừng đầu nhìn lên trên, hành lang tối đen giống như một con đường vô tận, có chút kinh khủng, giống như chỉ cần bước thêm một chút nơi đó cũng sẽ bị cắn nuốt sạch sẽ.

Quý Nguyên thở ra một hơi, thoáng điều chỉnh lại tâm lý, cúi đầu bước vào trong bóng tối.

Đèn cảm ứng bị chấn động từ từ sáng lên, chiếu sáng hàng lang nho nhỏ, Quý Nguyên đưa tay ấn phím bấm thang máy, có chút mát mẻ.

Nhưng mà hiện tại Chu Diển hình như cực kỳ nghe lời, suy nghĩ của Quý Nguyên lại bay ra ngoài, dù sao hiện tại Chu Diển đang lớn lên dưới mí mắt của anh, nếu như là vậy, những cái như kỳ quái, bá đạo, kèm theo tính cách hơi biến thái một chút có phải có thể xoay ngược tình thế hay không?

Quả thật giống như là mình sinh ra một đứa bé đáng ghét.

Quý Nguyên đi vào thang máy, dùng sức bấm một cái "5". Giương trong thang máy phản chiếu ra đôi mắt bên trên khẩu trang, động tác hạ thấp mí mắt che phủ đôi mắt.

Dọc theo đường đi, anh không hề suy nghĩ bất cứ điều gì, nhưng sự thật là Chu Diển vẫn đang ở trên lầu chờ anh là không thay đổi.

Một lát lên lầu tìm cho cậu một cái ga trải giường, tùy tiện ăn một tô mì, cái gì cũng không quan, nếu chẳng nhóc đó dám mò mẫm, lập tức sẽ đạp cậu từ tầng năm xuống.

Nếu như Chu Diển là một người yêu vừa tri kỷ vừa đáng yêu, cảm giác trong nhà có người như vậy chờ mình khiến Quý Nguyên cảm giác thật tốt.

Cửa thang máy từ từ mở ra, còn không đợi Quý Nguyên bước ra, Chu Diển tha thiết đứng đợi trước cửa thang máy lập tức nhào lên người Quý Nguyên làm nũng: "Anh Quý Nguyên em sắp chết rét rồi."

Tay Quý Nguyên bị Chu Diển tùy tiện kéo, thật sự giống như khối băng dán sát vào cơ thể khiến người ta cảm thấy lạnh lẽo.

Vì vậy Quý Nguyên không nhẫn tâm rút tay mình lại: "Nếu không đi ra ngoài cửa thang sẽ máy đóng, nhanh lên một chút."

Một bên anh vừa mở cửa vừa quở trách Chu Diển: "Có phải em bị ngu không, sao không xuống siêu thị ở dưới đi mấy vòng, hoặc là ngồi trong quán trà sữa ở tầng dưới một lát sao? Vô ích chờ ở cửa như vậy, nếu anh trở về muộn hơn chút nữa, có thể em sẽ bị đông lạnh thành cột băng luôn."

Cửa phòng bị đẩy ra, Quý Nguyên sờ tới công tắc điện ở bên tường, đèn xuống công tắc bật đèn chỉ một thoáng đã thấp sáng cả căn phòng khách.

"Phòng nhỏ có giường, tí nữa tự mình trải giường cho tốt, anh đi nấu mì." Nói xong, Quý Nguyên cảm thấy trời chày đến khó hiểu.

Chu Diển mơ hồ đáp một tiếng, cùng Quý Nguyên cởi áo khoác treo lên trên móc treo mũ.

Hai người cùng nhau vào cửa, một làm việc nhà một nấu cơm cảm giác thật sự rất giống đôi tình nhân nhỏ. Câu kia của Quý Nguyên chính là tự mình xuống dưới, nói xong trong lòng Chu Diển vừa ấm vừa căng, một dòng nước ấm chảy qua, thật muốn nhào tới hảo hảo yêu thương Quý Nguyên.

May là lúc này Quý Nguyên đang ở trong phòng bếp, nếu như anh nghiêng đầu nhìn Chu Diển một cái, đầu tiên sẽ bị ánh mắt tối tăm của Chu Diển hù dọa, thứ hai là bị đôi mắt kia liếc mắt nhìn, Chu Diển tuyệt đối không nên được dao động trong nội tâm.

Vài bước đi ngắn ngủi mà bình thân của Quý Nguyên không có gì lạ, kì thực lại là những bước nguy hiểm.

Nguyên liệu trong nhà rất ít, Quý Nguyên bóc ra một gói mì, lấy hai cây rau cải cùng mấy miếng thịt khô, mỗi người một quả trứng luộc.

"Em nhìn thấy tên của anh trên báo." Chu Diễn nhắc tới chuyện này, "Có một người cũng gọi là Quý Nguyên."

Quý Nguyên cúi đầu ăn canh: "Ừ, chính là anh."

Đối với việc này Quý Nguyên không cảm thấy có gì cần phải giấu giếm, có thể sớm cho Chu Diễn hiểu thế nào là cong cong queo queo, cậu có thể sẽ điên ít hơn một chút.

"Anh Quý Nguyên này, về sau anh muốn đi trên con đường này sao?" Chu Diễn cúi đầu ăn một miếng lớn, uống nước canh suông nhạt nhẽo mà giống như ăn sơn hào hải vị.

Hai người một dò đường, một ném đá, đều ở đây cố gắng hiểu được suy nghĩ của đối phương.

"Ừ." Quý Nguyên ăn chậm rì rì, nhớ tới những bình luận trên mạng lúc này, lại bổ sung một câu, "Em đừng quan tâm mấy thứ linh tinh trên mạng."

"Rõ ràng mấy cái đó đều là những câu nói lung tung, em không tin." Rõ ràng giọng nói của Chu Diễn rất bình thân, nhưng Quý Nguyên ngẩng đầu nhìn cậu một cái lại cảm thấy trong mắt cậu có điểm gì đó bất thường.

Không tin là một chuyện, còn muốn quản hay không lại là chuyện khác.

Mặc dù bây giờ Quý Nguyên cũng rất hoài nghi hiện tại Chu Diễn mới mười bảy tuổi có thể làm ra chuyện gì, nhưng mà trước hết anh vẫn phải nghĩ tới phương pháp phòng ngừa cho mình.

"Bây giờ có chuyện gì, anh đều sẽ tự mình giải quyết," Quý Nguyên mở miệng, nói ra câu này không chỉ là đối với Chu Diễn hiện tại, mà còn là đối với Chu Diễn trước kia, "Nếu lựa chọn con đường này, bình yên hay không bình yên đều là chuyện của anh, không liên quan đến chuyện của người khác."

Lời này ở đây Chu Diễn có thể không nghe ra ý gì, nhưng nghe được và nghe lọt được lại là hai chuyện khác nhau.

Quý Nguyên cảm thấy mình có thể thay đổi Chu Diễn lúc này, làm sao Chu Diễn không cảm thấy Quý Nguyên thay đổi để thích ứng với mình đây.

"Còn nữa," Quý Nguyên nghĩ thầm, nếu nói chuyện này, không thể nói rõ trong một lần, "Loại thủ đoạn giẫm lên người khác là rất bình thường, Làng Giải Trí còn rất nhiều, sau khi quay còn có thể lăng xê bằng xì căng đan, bắt tay hôn môi hay quay cảnh nóng, đều là chuyện rất bình thường, em đừng ngạc nhiên."

Bắt tay, hôn môi, quay cảnh nóng.

Ba cái này, toàn bộ chộc cho Chu Diễn sắp điên rồi. Thật ra thì còn mấy câu Quý Nguyên còn chưa nói, nhưng liếc mắt nhìn thấy sắc mặt của Chu Diễn, muốn sống thì anh phải phanh lại.

"Nhìn cái gì vậy?" Anh miệng cợt gan thỏ, lờn người không hề lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Viên Viên nó có tròn không

Một cái chớp mắt như vậy, Quý Nguyên cảm thấy Chu Diễn trước mặt này chính là người tùy ý không chế cuộc sống đời trước của anh, tùy tiện xâm phạm không gian an toàn của anh, tự mình quyết định lại cho là đương nhiên lẫn lộn trong chuyện đến gần hay xa lánh trong quan hệ của hai người.

Chu Diễn buông lỏng tay một chút, tạm thời đặt đôi đũa đang cầm trong tay lên chén, tay cậu thả lại trong túi, để tránh Quý Nguyên nhìn thấy nắm đấm nổi đầy gân xanh của cậu lúc này.

Trong lòng có vô số giọng nói dụ dỗ Chu Diễn, nói cho cậu biết Quý Nguyên sẽ hôn môi với người khác, sẽ thân mật với người khác, cho nên không bằng vậy anh lại trong thế giới của bản thân, không bằng giấu Quý Nguyên đi. Tâm ma như vậy đã quán Chu Diễn hai đời, cậu thường xuyên cảm thấy

điều này cũng có lý, thậm chí đã quyết định làm như vậy.

Nhưng mỗi khi nhìn thấy dáng vẻ tràn ngập sinh khí của Quý Nguyên, Chu Diễn lại không có cách nào xuống tay làm như vậy. Cậu biết mình không bình thường, tự chủ hôm nay chỉ sợ cũng là tạm thời, rõ ràng Chu Diễn biết việc cố chấp của mình sợ rằng còn nghiêm trọng hơn đời trước.

Cậu nhìn Quý Nguyên, có lúc muốn biến thành bướm bướm nhẹ nhàng đậu trên mí mắt của anh hôn anh một cái, như vậy trong lòng Chu Diễn sẽ nhẹ nhàng hơn. Nhưng có lúc cậu lại không nhận được hận không thể từng miếng từng miếng ăn tươi nuốt sống Quý Nguyên, như vậy mới có thể làm hoàn toàn biến anh thuộc về mình.

Nhưng vào giờ phút này, Chu Diễn còn bảo vệ được lý trí của mình hiểu rõ Quý Nguyên thích mềm không thích cứng, cho nên lúc này còn phải tiếp tục giả vờ thành dáng vẻ vốn có của Chu Diễn mười bảy tuổi. Hoặc có thể nói, khó có thể làm giả được dáng vẻ của Chu Diễn mười bảy tuổi.

Chu Diễn mười bảy tuổi nghiêm nhiên trở thành người không có sự khác thường trong tam quan, chuyện khác cậu hạ đao không do dự, nhưng mà đưng phải chuyện của Quý Nguyên thì ranh giới cuối cùng là anh không bị thương tổn chỉ là giờ tay lên chém xuống mà thôi.

Nội tâm Quý Nguyên đang nhảy thùm thùm, mặc dù là nhìn chằm chằm người ta, nhưng không có sức, hai chân mềm nhũn muốn quay đầu bỏ chạy, chỉ sợ bây giờ Chu Diễn kéo mình vào trong phòng làm một vài chuyện không thích hợp với giá trị cốt lõi của Xã Hội Chủ Nghĩa.

Ánh mắt và động tác của Chu Diễn, giống như mãnh thú đang ẩn núp, tùy lúc chuẩn bị sẵn thú.

Mẹ, mẹ à, con trai bảo bối của người sợ rằng sẽ gặp nạn trong tay biến thái.

"Anh biết rõ nói như vậy em sẽ không vui, " Chu Diễn mở miệng, giọng nói không đáng sợ giống như trong dự đoán của Quý Nguyên, ngược lại trong giọng nói không vui còn lộ ra một chút uất ức nói, "Em thích anh lắm."

Câu tỏ tình này không chứa một chút cảm xúc giả dối nào, cho nên nghe cực kỳ động lòng người.

Hai đời, mặc dù Quý Nguyên biết rõ Chu Diễn thích mình, nhưng nói thật tỏ tình vừa bình tĩnh mặt đối mặt vừa thật thà như vậy thì đây là lần đầu tiên anh nghe được.

Tìm anh lại đập nhanh lên, nhưng mà khác với cảm giác vừa rồi, mới vừa rồi là sợ, bây giờ là hoảng, tâm hoảng ý loạn cực kỳ.

"Chớ có nói lung tung, " Quý Nguyên mặt đỏ tới mang tai, khó có thể che giấu tâm tình chấp chôn, "Em thích cái rắm."

Chu Diễn nhìn phản ứng của Quý Nguyên, quả nhiên thái độ của anh mềm xuống, trong mắt cũng không có thử dò xét và phòng bị như trước, vì vậy đề nén sống gió trong lòng mình lại, nói tiếp.

"Anh chưa từng yêu ai, đi diễn không phải để cho người ta chiếm tiện nghi sao?" Câu này của Chu Diễn là nói thật.

Đừng nói Quý Nguyên hiện tại, ngoài trừ đời trước trước khi chết Quý Nguyên từng có một đoạn thời gian mập mờ với Trì lập An, anh là một đứa trẻ ngây thơ chưa từng yêu ai.

Nhưng sự thật là một chuyện, nói ra lại là một chuyện khác.

Anh chưa từng nói chuyện yêu đương là do ai làm hại? Lừa giận trong lòng Quý Nguyên như muốn phun ra ngoài, nhưng nghĩ đến Chu Diễn trước mắt này cũng không phải là Chu Diễn đời trước đó, lại cứng rắn đề xuống tức giận, lời đến khóe miệng chuyển một cái, thành: "Cái gì là chiếm tiện nghi với không chiếm tiện nghi, đó là quay phim, đã nói với em như vậy chẳng lẽ sau này có người yêu có vợ có con thì phải rút khỏi Làng Giải Trí sao?"

Anh nhìn Chu Diễn còn bày ra một bộ dáng nguy hiểm, muốn nhắc chân đạp cậu, không ngờ chân Chu Diễn lại dài như cái bàn vậy, hai chân vừa động đã kẹp chặt chân của Quý Nguyên trong bắp đùi.

"Buông ra." Quý Nguyên dùng sức rút ra, thật sự là một cái đã rút được ra, nhưng bị tay của Chu Diễn nắm được, mạnh mẽ nắm cổ chân của anh, khiến Quý Nguyên đột nhiên làm ra hành động tiếp theo mất đi thăng bằng.

Vì vậy cái câu buông ra kia rất không có tính uy hiếp.

Cách tát, Chu Diễn cũng có thể sờ tới mu bàn chân mềm mại của Quý Nguyên. Quý Nguyên này nhìn gầy, nhưng có rất nhiều chỗ giấu thịt, làn da thì mềm mại. Chu Diễn nhìn không được, một tay nhéo mu bàn chân của Quý Nguyên, rồi sau đó trước khi Quý Nguyên tức giận lập tức buông lỏng tay ra.

Trải qua một hồi âm ỉ của bọn họ như vậy, sợi mì trước mặt đã bắt đầu bị ngâm nước đến nở ra.

Quý Nguyên cũng không muốn dây dưa quá nhiều những vấn đề này với Chu Diễn, dứt khoát cúi đầu cầm đũa lên lần nữa: "Mau ăn, ăn xong rửa chén đi."

Chu Diễn vẫn còn nghe lời, ngoan ngoãn ăn xong đi rửa chén. Quý Nguyên thở ra một hơi, tự mình đi qua ghế sa lon tiêu com, lại có chút phát sầu mình tại sao mềm lòng cho Chu Diễn vào ở như vậy.

Chu Diễn rửa chén xong trở lại, đến cạ bên cạnh Quý Nguyên, có ý nhân cơ hội chiếm tiện nghi: "Vậy nụ hôn đầu của anh có phải cũng mất khi quay"

phim không?"

Quý Nguyên liếc xéo cậu một cái, trước không lên tiếng.

Chu Diễn còn nói: "Em thích anh...anh cũng thích em, vậy chúng ta chờ để tiện nghỉ cho người ngoài."

Ý của cái câu này chính là để bọn họ hôn trước một cái.

Quý Nguyên cảm thấy Chu Diễn coi anh là đồ ngốc.

Anh nhấc chân, chân vừa đứng lúc đặt vào tim Chu Diễn, ngăn cản động tác muốn tiếp tục đến gần của Chu Diễn, bởi vì com tối ăn quá no, hơn phân nửa hơi sức đều dùng trong lúc ăn, lúc nói chuyện mang theo chút lười biếng, đôi mắt khép hờ thu lại ánh mắt sắc nhọn, Chu Diễn chưa từng cảm thấy sự lạnh lùng trên người Quý Nguyên: "Chu Diễn, có phải em coi anh như đứa ngốc không?"

Không biết có phải là ảo giác hay không, Quý Nguyên cảm thấy trái tim của Chu Diễn bị đập dưới chân, bỗng nhiên nhịp đập của trái tim bên trong chợt dồn dập hơn không ít.

Mới vừa rồi chỉ là động tác ngăn cản đối phương đến gần, lúc này lại trở thành cú khoai lang phòng tay, Quý Nguyên vội vàng dùng một chân đạp Chu Diễn ra, rồi sau đó thu chân mình lại, nhảy qua một chỗ khác, thẹn quá thành giận buột miệng mắng: "Thao, sao em lại có thể đặc biệt hạ miệng cắn móng lão tử, em có thể chưa hôn anh sao?"

Nợ cũ này trong lòng Quý Nguyên vẫn nhớ, chính là không tính nói ra. Ai ngờ Chu Diễn đánh rần trên cây, còn muốn dùng đến cái này để chiếm ưu thế.

Chu Diễn không ngờ Quý Nguyên biết chuyện này, nhất thời không nói một câu nào.

Quý Nguyên nhân cơ hội này đứng dậy, đứng lên như một làn khói chui vào nhà vệ sinh rửa mặt, sau khi xong ra ngoài ném cho Chu Diễn cái gối: "Tự mình dọn dẹp một chút rồi ngủ đi, không được ồn ào."

Anh xoay người vào phòng mình, lách cách khóa cửa phòng lại, suy nghĩ một chút còn lấy ra một cái ghế chặn lại, lúc này mới thoáng an tâm.

Quý Nguyên xoay người nhào vào chăn, với chính mình chỉ hận không thể rèn sắt thành thép. Anh đối với đề nghị hôn tiếp của Chu Diễn vừa rồi, thậm chí có một chút động lòng.

Quả thực là trên đời này không có tiền đồ nhất là người đó!

Mất mặt là thật mất mặt.

Quý Nguyên lẩn qua lộn lại không ngủ được, trong căn phòng nhỏ Chu Diễn đi nhặt gối đầu cũng không ngủ được.

Cậu lẩn qua lộn lại đều là hình ảnh Quý Nguyên ngồi trên ghế sa lon nhấc chân mềm mại đạp vào ngực mình, đôi mắt Quý Nguyên tự cho không thấy, nhưng mà, lạnh nhạt dụ dỗ người, vẻ ngoài của Quý Nguyên thật sự rất tốt, chỗ cần nhiều thịt thì nhiều mà chỗ cần ít thịt thì ít, sống mũi cao lại không cao ngất, hình dáng và màu sắc của đôi môi rất hoàn hảo, mỗi khi trên mặt có hành động gì thì má lúm đồng tiền như ẩn như hiện càng làm cho Chu Diễn miệng đắng lưỡi khô.

Rất muốn muốn hung hăng thương yêu anh.

Chu Diễn nghĩ vậy trong lòng bốc hỏa, thật sự nhịn không được từ trên giường thờ hồn hên muốn làm, chạy vào phòng vệ sinh sát vách Quý Nguyên giải quyết một lần.

Đạo lý nếu không biết nhẫn nhịn thì chỉ có thể tồn tại trong một thời gian ngắn, hiện tại Chu Diễn đang nghĩ làm thế nào để phá cửa xông vào đè người tại chỗ mà khi dễ.

Quý Nguyên ở bên kia thuần khiết hơn nhiều so với Chu Diễn, lúc này rất miễn cưỡng Chu Diễn nào đó, chuyện hôn môi bỏ qua một bên, chợt điện thoại di động nhảy ra một cái thông báo.

Quý Nguyên lấy điện thoại di động ra híp mắt liếc mắt nhìn.

Hôn mặt tròn tròn: 【 hôn 】【 hôn 】【 hôn 】

Quý Nguyên đang buồn ngủ bị icon cái hôn này của Chu Diễn làm giật mình, không chỉ con buồn ngủ bay mất, mà nhớ tới ý tưởng hoang đường này của mình, ngay sau đó lại nhớ đến chuyện sáng nay bị người trang điểm hiểu lầm tên của mình và Chu Diễn là tên của người yêu.

Mặc dù tiện tay thay đổi nhưng anh thay đổi cũng chỉ được một nửa, nhưng Quý Nguyên vẫn cảm thấy phần lớn trách nhiệm là do Chu Diễn.

Cái lưới rách này, lưới rách này còn quấy nhiễu giấc ngủ của anh.

Đánh đầu Chu Diễn: em đổi lại nick name của Cầu Cầu đi. 【 chủ thủ 】

Quý Nguyên mở miệng, một loại lạnh lẽo như băng.

Hôn mặt tròn tròn: không muốn đổi.

Không phải, cả người lạnh lùng, động tác thật nhanh thêm vào một chữ sau tên của mình, sau đó lập tức nhấn tin cho Chu Diển.

Đánh đầu chó Chu Diển: 【 mỉm cười 】【 mỉm cười 】【 mỉm cười 】

Đánh đầu chó Chu Diển, hôn mặt Viên Viên, một là tên hai người không còn đối xứng nhau nữa, nhìn như vậy không còn giống tên của người yêu nữa? Quý Nguyên nhìn chung quanh, tạm thời hải lòng.

Cầu Cầu an tĩnh giấy lát.

Tích tích một tiếng, trong bóng tối lần nữa Quý Nguyên với di động nhìn.

Hôn Viên Viên mặt non nớt: 【 xấu hổ 】【 xấu hổ 】【 xấu hổ 】

Hôn Viên Viên mặt non nớt, đánh đầu chó Chu Diển, lập tức càng giống như tên của tình nhân.

Trong đầu Quý Nguyên bị Chu Diển da mặt dày chọn trúng, đập thành thạch không ngừng, anh đang trên giường lăn lộn, dùng sức đập xuống giường.

Đáy lòng găm thét: Chu Diển, Thảo Nê Mã, Thảo Nê Mã em nghe không? !

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Viên Viên nó có tròn không 2

Quý Nguyên dậy rất sớm muốn đến trường để học, lịch học buổi sáng khá kín, buổi chiều mới dành ra thời gian để quay quảng cáo.

Vốn rời giường không có ý định để ý tới Chu Diển, nhưng không nghĩ tới mới đẩy cửa đi ra ngoài đã nhìn thấy Chu Diển đứng ở bên cạnh bàn loay hoay qua lại, bộ dáng nghiêm túc cực kỳ. Mặc dù thời tiết lạnh, nhưng trên trán cậu còn có một lớp mồ hôi mỏng, nhưng hơi thở lại rất ổn định, không nhìn ra mệt mỏi.

Quả nhiên không giống như người bình thường, Quý Viên Viên nhớ phiền muộn tối hôm qua, hiện tại lại có chút bụng dạ hẹp hòi.

Chu Diển không tới sáu giờ đã thức dậy, đầu tiên cậu xuống công viên có không khí không tệ lắm ở dưới lầu chạy ba bốn vòng, bởi vì thật sự không tìm được nơi có thể tập thể dục, cho nên cậu dứt khoát chạy vào mấy dụng cụ tập thể dục của người già trong công viên một lát. Sức của cậu lớn, thiếu chút nữa mấy động tác của cậu làm hỏng dụng cụ, khiến cho một ông lão nhìn thấy trong lòng phải run sợ.

Nhưng không có biện pháp thói quen vận động của cậu đã được sắp xếp mỗi ngày, nếu không làm gì đó cả người đều sẽ không thoải mái. Trong nhà có các loại dụng cụ bao cát để cho cậu dùng, hiếm khi không ra một trận chạy mệt mỏi, hôm nay thật sự là vì nơi này không có dụng cụ nên không thể không chấp nhận. Về sau những sức lực này đều dùng trên người Quý Viên Viên, sợ là sẽ lấy của anh nửa cái mạng.

Chờ Chu Diển vận động không sai biệt lắm, anh quay lại cửa hàng bán đồ ăn sáng ở bên ngoài chung cư, mỗi loại đồ ăn sáng lại lấy một phần, đầy ắp giống như là muốn xách về cho mười người ăn.

"Anh ra ngoài một lát, chắc là tối hôm nay sẽ về muộn, hôm nay em còn ở lại đây không?" Quý Nguyên hỏi Chu Diển.

Chu Diển gật đầu: "Em vẫn ở đây."

Tuy nói con chó chết bầm này làm cho người ta phiền lòng, nhưng thật sự lúc này Chu Diển không còn ai có thể tin tưởng được, Quý Nguyên cũng không biết tối hôm qua Chu Diển có ý đứng ở cửa chờ là để cho anh mềm lòng đau lòng, vì vậy lấy chìa khóa nhà mình đưa cho cậu: "Em cầm theo đi, sau khi tan học thì về đây, đừng cố đứng đợi ở bên ngoài nữa."

Thật ra thì trên tay Chu Diển cũng có chìa khóa này, nhưng so với việc dùng để làm chuyện biến thái không thể cho người khác biết thì Quý Nguyên tay giao chìa khóa nhà cho cậu, ý nghĩa là hoàn toàn khác biệt. Mọi người nghĩ xem, nửa câu sau, bảo cậu đừng cố đứng ở bên ngoài, rõ ràng chính là quan tâm cậu đấy.

Từ trước đến giờ trái tim đã từng biến hóa của Chu Diễm đối với Quý Nguyên nay đã được trấn an, bây giờ hận không được ôm Quý Viên Viên hôn một cái.

Quý Nguyên không biết một câu nói của mình mà Chu Diễm có thể suy nghĩ nhiều như vậy, dù sao Chu Diễm không lên tiếng, Quý Nguyên cũng không có để ý. Anh vòng qua Chu Diễm vừa định đi vào nhà vệ sinh rửa mặt, liếc một cái thấy trên bàn đầy ắp các loại đồ ăn sáng, thật sợ hết hồn.

"Em mua nhiều đồ như vậy làm gì?" Đòi mất Quý Nguyên tròn tròn, tặc mao (xù lông), "Tất cả đồ ăn sáng ở quán em đều mang về sao, chúng ta ăn không hết nhiều như vậy."

"Anh thích ăn cái gì thì ăn không thích thì không ăn." Thứ nhất là Chu Diễm sẽ không để ý đến chuyện lãng phí lương thực, cậu chỉ lo lắng đến chuyện khẩu vị của Quý Nguyên có giống với mình hay không, thứ hai là cậu hai nhà họ Chu là một người không quá quan tâm đến mức sống hàng ngày của người khác, ở phương diện chi tiết cũng không chú ý nhiều lắm.

Quý Nguyên nhìn thấy quả thật cậu rất muốn ăn đòn.

"Lãng phí em có biết không," Vốn anh muốn bước chân vào nhà vệ sinh nhưng lại quay trở lại, đi thẳng tới trước bàn ăn, đếm đông đếm tây, mười bánh bao, không biết là nhân gì, tất cả năm cái bánh treo rán xiu mại, còn có một phần sữa đậu nành tào phớ, tất cả bốn cái bánh tiêu trứng luộc trong nước trà.

Quý Nguyên xếp mọi thứ thật cẩn thận, trong lòng tính toán thật nhanh, cau mày hết sức cầu kỳ, trầm giọng nói: "Ừ, như vậy, uống sữa đậu nành và tào phớ, cái khác em xem em ăn được bao nhiêu thì ăn, cũng đừng cố, còn dư lại buổi tối quay lại hâm nóng lên để làm bữa tối."

Cái kiểu tính toán tỉ mỉ này của anh giống hệt một cô dâu nhỏ, trong mắt Chu Diễm lại là một chuyện cực kỳ đáng yêu.

Nàng dâu nhỏ Quý Viên Viên tự mình ăn hết đồ ăn sáng sau đó thoải mái đi thay đồ.

Bên kia Chu Diễm cũng phải đi học, mặc dù bây giờ kiến thức ở trường học đối với cậu mà nói dễ như trở bàn tay, cậu đi học không nghe cũng được. Nhưng mà bởi vì thành tích mỗi lần thi của cậu đều có thể xếp trong Top 5, thêm vào đó bối cảnh trong nhà không thể nói ra, thầy cô cũng không quá để ý đến Chu Diễm.

Gần đến buổi chiều, mẹ của Chu Diễm gọi điện thoại cho Chu Diễm.

"Buổi tối có bữa tiệc, Chu Hoàn Uy bảo con đi cùng. Cố gắng một năm cuối cùng cũng bắt đầu để cho con gặp người khác." Mẹ của Chu Diễm đối với Chu Hoàn Uy, cũng chính là cha ruột của Chu Diễm cũng không hảo cảm, mặc dù hiện tại Chu Hoàn Uy đang ở riêng tại nhà chính của nhà họ Chu, mẹ của Chu Diễm cũng không muốn đến gần lấy lòng Chu Hoàn Uy.

Bình thường bà cũng không hay liên lạc với Chu Diễm, cũng không biết tại sao lúc này lại nói tin này cho cậu.

"Biết rồi." Thái độ của Chu Diễm càng thêm lạnh nhạt, vừa nói dứt lời đã cúp máy.

"Ai," Hình như mẹ của Chu Diễm hơi do dự một chút, còn gọi lại cho Chu Diễm, "Buổi tối sẽ có rất nhiều người quan trọng, con đừng cẩu thả với cha con."

Vừa nói xong ở bên này Chu Diễm đã dứt khoát cúp điện thoại rồi.

Bữa tiệc lần này có những ai, Chu Diễm suy nghĩ một chút vẫn có thể nhớ rõ. Một phần là những bạn bè có quan hệ lâu đời với nhà họ Chu, một phần là những đối tác làm ăn, ngồi chung một chỗ đều là nhân vật nổi tiếng. Nhưng hứng thú của Chu Diễm với việc này thật không có bao nhiêu, Chu Hoàn Uy không mở miệng, để cho mẹ cậu nói chuyện như vậy, xem chừng cũng không quá mong Chu Diễm đi, hoặc chính là Hoa Hồ Điệp ở bên cạnh nói bên tai Chu Hoàn Uy.

Đời trước không đi, đời này Chu Diễm tính đi, cậu cũng không muốn ở trong tay Chu Hoàn Uy lâu như vậy.

Vốn Quý Nguyên tính sau khi học xong buổi sáng, buổi trưa tùy tiện ăn một chút ở phòng ăn là có thể chạy đi quay quảng cáo. Ai biết lịch học lịch học tạm thời thay đổi, buổi chiều kéo tới dài tới ba giờ rưỡi mới chạy tới phim trường.

Cũng may là mấy người Danae cũng còn thông cảm, cũng không nói Quý Nguyên cái gì, chỉ bắt đầu vội vàng giúp anh trang điểm nhanh hơn một chút.

Thừa dịp thời gian nghỉ ngơi và hóa trang Allen ngồi tám chuyện với Quý Nguyên.

"Quý, anh đã tới, từ sáng sớm tới và đã Bren-da đã bị D mắng sắp khóc rồi." Anh ta thở ra một hơi, trên mặt anh tuần lâm ra vẻ sầu khổ, thiếu chút nữa chọc cười Quý Nguyên.

Allen là người mẫu xuất thân thể gia, cha mẹ anh ta đều là lão đại nổi tiếng trong giới, mặc dù anh ta dựa vào quan hệ của nhà mà xuất hiện, nhưng mà sau này cũng rất cố gắng, bây giờ đang có danh tiếng không nhỏ trong giới ở Âu Mỹ, nhưng mà anh ta lại là người hiền hoà tính tình sáng sủa, sống chung rất thoải mái.

Bởi vì Quý Nguyên trang điểm cứng cả mặt, lại một lần nói xin lỗi: "Ngày mai tôi sẽ xin phép trước, hôm nay thật sự là làm mất thời gian của mọi người."

"Không mất thời gian đâu, " Allen nhanh mồm nhanh miệng nói, "Hai chúng tôi còn rất nhiều chỗ cần điều chỉnh, D rất hài lòng với cậu, hai chúng tôi, nói thật ra, ngày hôm qua tôi nhìn lại cảnh quay thử của mình, đến tôi cũng nhìn thấy nó rất không ổn, còn muốn hỏi cậu một chút có thể truyền thụ cho tôi một ít kỹ thuật được không."

Quả nhiên, giống hệt Allen, rốt cuộc chờ đến khi Quý Nguyên trang điểm xong lúc chính thức khai mạc, bên Danae vẫn đang ở chỗ cũ tìm cảm giác cho Bren-da, mỗi một chi tiết nhỏ của quảng cáo đều trong phạm vi theo dõi của Danae, cô hận không thể nhìn mỗi một động tác nhỏ nhất hay vẻ mặt của mỗi diễn viên, thậm chí trong mắt cô còn có cảm giác theo dõi đúng lúc.

Như vậy sau khi quay, không chỉ mất nhiều thời gian, mà thể lực và cảm xúc của mọi người cũng dần tiêu hao.

Nếu khuôn mặt của Quý Nguyên để chung một chỗ với hai người da trắng sẽ cảm thấy yếu hơn một chút nhưng mà cũng không kém chút nào. Hoặc nói một cách khác, ngược lại khuôn mặt của Quý Nguyên khi đặt chung một chỗ với bọn họ lại hiện ra một loại sức quyến rũ Đông Phương hiếm có.

Đường cong khuôn mặt của Quý Nguyên rất tốt, không hề giống với cảm giác gọt sặc của người Âu Mỹ, nhưng lại bởi vì trung hòa mà tăng thêm một bậc. Sau khi trang điểm thân hình và gương mặt của cậu gần như là bước ra từ trong bức tranh thời Trung Cổ Âu Mỹ xa hoa lãng phí, trong xa hoa lãng phí lại có một sự tự nhiên ngây thơ trong suốt. Theo từng ánh mắt phù hợp trong vai diễn kéo dài ra, hóa thành cảm xúc thích hợp mọi nơi, từ ánh mắt đến ngón chân, không có một người nào một chỗ nào không làm cho Danae cảm thấy hài lòng.

Cô chỉ có thể âm thầm may mắn vì bị người ta ngăn cản như vậy trong một năm còn có thể gặp được một Quý Nguyên làm cô cảm thấy được an ủi.

Cảm giác khi diễn của Quý Nguyên cùng bề ngoài tục tưng chính là được ông trời ưu ái, cộng với việc ngày mai cố gắng, kỹ thuật diễn tự nhiên như lửa cháy.

So sánh với anh một người nhìn như người mới nhưng kỳ thật anh đã có sáu bảy năm kinh nghiệm biểu diễn, thật sự là Allen và Bren-da đã cố gắng rất nhiều, nhưng ăn mừng của Danae cũng nhiều hơn nhiều. Trong cuộc sống có thể coi Danae là một người rất dễ nói chuyện, nhưng một khi dính đến công việc của cô, là không được dính một chút tỳ vết nào.

Bọn họ quay liên tục đến hơn tám giờ tối, kết thúc cũng chỉ có mấy cảnh quay mà Danae hài lòng thôi.

Cùng thời điểm đó, lúc này Chu Diễn đang ở trong phòng bao riêng tham gia bữa tiệc với Chu Hoành Uy.

Bố con hai người họ Chu cũng có thể diễn, dưới trường hợp này ngoài mặt nhìn qua quan hệ cha con hòa hợp lại tự nhiên, không để cho người ngoài có cơ hội nhìn ra chút manh mối nào. Ăn cơm được một lúc, mấy người trẻ tuổi nói muốn ra ngoài tìm chỗ khác, người lớn cũng không cản, để bọn họ tự mình đi.

Trước kia mấy người trẻ tuổi này đều cùng chơi với con cả nhà họ Chu, đối với đứa con riêng Chu Diễn cái rất không thích. Ngược lại đối với chuyện này Chu Diễn cũng không thêm để ý, bọn họ không chào đón không muốn gặp cậu, căn bản cũng không sao cả.

Trước mặt người lớn mấy người họ không dám biểu lộ thái độ không tốt ra ngoài, chờ khi ra khỏi phòng lập tức vút Chu Diễn ra phía sau, tính ra oai phủ đầu cậu. Dĩ nhiên, bên trong vẫn có một phần nguyên nhân là tuổi của Chu Diễn nhỏ hơn bọn họ không ít, để mà nói thì cũng khó có thể chơi với nhau đi.

Chu Diễn đi phía sau cách bọn họ cũng không xa lắm, từ trong túi lấy điện thoại di động ra liếc mắt nhìn.

Quý Nguyên nhắn cho cậu một tin nói là nửa giờ sau sẽ về, hiện tại lại không có động tĩnh gì.

Cậu đang suy nghĩ, bước chân đi qua cửa một căn phòng, đúng lúc nhân viên phục vụ bùng nổ từ bên trong ra ngoài, cửa mở ra một cái khe nhỏ, lộ ra bên trong, Chu Diễn liếc mắt một cái thấy được, vừa đúng lúc nhìn thấy gương mặt quen quen.

Trần Hách Anh ngồi ở bên trong.

Phải nói tại sao hôm nay Trần Hách Anh lại ngồi ở chỗ này, thật ra thì cũng không phải là ý của anh ta, nhưng mà không có cách gì khác đành phải nể mặt, bên phía người đầu tư là người có mặt mũi rất lớn, trước khi bắt đầu cùng nhau ăn một bữa cơm để ổn định công việc cũng là chuyện bình thường.

Lúc này Chu Diễn nhìn thấy, Trần Hách Anh cũng đang nhìn ra ngoài cửa, nhìn hai người, Trần Hách Anh không nhìn Chu Diễn, chỉ nhìn người đi phía trước Chu Diễn.

Anh ta không biết Chu Diễn, nhưng anh ta biết người đi phía trước Chu Diễn, có mấy cái đều là công khai trong giới.

Nhưng mà không khéo hôm nay đi không thoát, Trần Hách Anh nghĩ thầm.

Mặc dù trước kia có một số người cũng không chào đón Chu Diễn, nhưng bây giờ cũng không phải là thật sự muốn trở mặt với Chu Diễn, ngược lại, vào lúc này thật là hợp tác với Chu Diễn. Con cả nhà họ Chu đã chết hơn một năm, hiện tại rõ ràng chính là Chu Diễn kế vị, không nói đến lý do làm quan hệ cứng nhắc trước kia.

Chỉ chờ bọn họ quẹo khúc quanh đến cửa thang máy, vừa quay đầu lại đã phát hiện không thấy Chu Diễn.

"Ai, người này?" Mọi người hai mắt nhìn nhau.

"Có lẽ là nhát gan chạy trời."

"Cũng có thể, rốt cuộc cũng chỉ là đứa trẻ mười bảy mười tám tuổi thôi."

Mọi người không để ý lắm, Chu Diễn không có ở đây, bọn họ có thể tự tìm nơi để vui chơi.

Thật vất vả Quý Nguyên mới quay xong một cảnh Danae, có thể nghỉ ngơi trên ghế sa lon mười mấy phút. Lúc này đã là chín giờ rưỡi tối, anh lấy điện thoại di động ra, suy nghĩ một chút gửi một tin nhắn cho Chu Diễn.

Đánh đầu chó Chu Diễn: Em về nhà chưa? Đã ăn tối chưa.

Trong lòng anh nghĩ có mấy cái bánh bao bánh treó ấy Chu Diễn có ăn hay không, nếu nói không ăn thì lúc đó anh sẽ về thẳng nhà mà không mua đồ ăn khuya rồi.

Chu Diễn nhận được thông báo lấy điện thoại di động ra nhìn thấy tin này, trong lòng cảm thấy thật sự là Quý Nguyên rất quan tâm mình, hỏi kỹ việc này như vậy.

Nhìn anh như nàng dâu nhỏ, nhớ mình như vậy.

Nhưng mà chuyện cậu đang làm bây giờ không thích hợp vào Cầu Cầu lắm.

Phía sau bãi đậu xe có một nơi không có giám sát và cũng không có đèn đường, còn có một thùng rác rất lớn. Trần Hách Anh cũng không biết mình gặp phải chuyện xui xẻo gì, vốn là muốn lấy xe, ai biết sẽ bị người lạ kéo vào góc, ngay cả cơ hội mở miệng hét ra tiếng cũng không có, lực của người phía sau rất lớn, xách anh ta như xách một con gà.

Đối phương đánh còn đặc biệt chọn nơi làm cho người ta không nhìn thấy, rat ay đều rất độc ác, vừa nhìn là biết đây là người ra tay rất có kinh nghiệm.

Trần Hách Anh không xin tha, đánh cũng đánh không lại, cả người bị đánh đau đến thiếu chút nữa ngất đi.

Tuyệt vọng nhất chính là tại sao đối phương đánh anh ta cũng không nói, quả thật ngày chó.

Vốn Chu Diễn còn muốn đánh anh ta thêm một một lát, thấy Quý Nguyên nhắn tin cho cậu trên Cầu Cầu nên dừng lại động tác, đập người kia một cước, sau đó buông lỏng tay che miệng Trần Hách Anh ra, động tác linh hoạt nhảy ra bờ tường phía sau đi ra ngoài, đi qua nửa con đường rồi lên một chiếc xe đã đợi sẵn cậu ở chỗ này, nghênh ngang rời đi.

Trần Hách Anh lại càng không biết cũng không nhìn thấy người đánh mình là ai, sau đó một lúc lâu mới lết dậy lấy điện thoại di động của mình ra gọi điện thoại cho trợ lý, để anh ta tới đón người.

Cứ như vậy bị một thân thương tích, nhưng cũng không thể tùy tiện đi bệnh viện. Hiện tại có thể nói những chó săn tin bất quai chỗ nào cũng nhúng tay vào, tùy tiện thêm một chút gió họ có thể viết đến nổi bật lên, Trần Hách Anh tạm thời chỉ có thể nuốt tức giận vào trong lòng, ngay cả người nào đánh cũng không biết.

Đến lúc cuối cùng anh ta nghĩ mình đã gây thù với những ai, lại cảm thấy mỗi người đều có khả năng tìm người đến đánh mình, rốt cuộc cũng không biết là ai ra tay như vậy, nghĩ như vậy lại tức thêm lần thứ hai, sau một năm cũng không dám ra ngoài một mình.

Tài xế trên xe Chu Diễn, nhìn sắc mặt lạnh băng, khi cậu lên xe tài xế liếc nhìn cậu một cái từ trong kính chiếu hậu, nhìn thấy trên tay Chu Diễn có chỗ bị cọ rách da, lại nghĩ tới mới vừa rồi cậu để cho mình chờ cậu ở một nơi vắng vẻ như vậy, hơi một suy nghĩ cũng biết có thể cậu làm ra chuyện gì. Nhưng mà Chu Diễn đánh người nào chi tiết này tài xế không biết.

Tài xế đặc biệt đưa đón Chu Diễn đã hơn một năm, đi đi lại lại làm làm việc như vậy, đã tính ý hơn nhiều, nhìn người rất chuẩn. Bằng không ngày đó cũng sẽ không biết Quý Nguyên nghi ngờ mình, mới nói người nói chuyện trên mạng với anh là con gái mình.

Giống vậy, đối với Chu Diễn này, tài xế cũng nhìn ra được một ít manh mối. Mặc dù thời gian cậu hai được chính thức công nhận rất ngắn, trước mắt cũng nhìn không ra bao nhiêu động tĩnh, nhưng mà tính tình tuyệt đối không phải là người bình thường, về sau có lúc chơi đùa lớn. Cũng là bởi vì cái này, hiện tại Chu Diễn sai tài xế làm rất nhiều chuyện, tài xế tận tâm làm xong, cũng không nhiều lời với người bên ngoài.

Nhưng mà có một thứ tài xế không hiểu chút nào, rốt cuộc tại sao cảm xúc của người này lại thay đổi nhanh đến vậy?

Thí dụ như nói Chu Diễn, hàng năm đều là mặt lạnh, nhìn chính là kiểu mất hứng, nhưng mà vừa lên xe một lúc, cậu cúi đầu liếc mắt nhìn điện thoại di động là có thể hiện ra khuôn mặt tươi cười.

Giống như trong điện thoại có bảo bối gì.

Hôn Viên Viên mặt non nớt: hôm nay có tiết tự học buổi tối, bây giờ em mới về nhà, một lát cùng nhau ăn cơm thôi. 【 thân ái 】 【 xấu hổ 】

Chu Diễn ngồi ở ghế sau, cả người đầy sát khí trên tay đầu máu mặt không chút biểu tình gõ ra đoạn tin nhắn này.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Nóng giận tuổi dậy thì 1

Quý Nguyên nhấn cho Chu Diển xong sau đó bắt xe chuẩn bị về nhà, xe taxi tới rất nhanh, nhưng mà trên đường có chút buồn.

Quý Nguyên ngồi trên xe chán đến chết, giết thời gian bằng cách cẩn thận nghe radio của bác tài. Bác tài cũng không biết nên bật kênh radio nào, bây giờ đang ở chương trình trực tiếp.

Chương trình trực tiếp đang nói về sự nóng nảy của tuổi dậy thì khiến nhiều thiếu niên ngu ngốc đã làm ra một loạt những chuyện phạm pháp.

"Theo lời khai của anh ta, tình nghi phạm tội là bởi vì nhìn tranh X của nước ngoài, dẫn tới sự kích động quá mức, cho nên. Thời kỳ dậy thì của thiếu niên, đặc biệt là nam sinh, có hiện tượng này cũng rất phổ biến, trong lúc này cần sự hướng dẫn đúng đắn của gia đình và xã hội, để tránh làm ra những việc làm đường lối bước. Nếu như không thể hướng dẫn chính xác, có thể tạo thành hậu quả không cách nào thay đổi được."

Ngược lại Quý Nguyên nghe lọt được, anh không chỉ có là nghe lọt, mà lúc này anh còn nghĩ tới Chu Diển.

Lúc này Chu Diển rất nguy hiểm.

Quý Nguyên lấy điện thoại di động từ trong túi ra, đầu tiên liếc mắt một cái thấy thông báo tin nhắn Chu Diển gửi tới. Gần đây hai người nói chuyện phiếm rất nhiều, trong lúc nói chuyện Quý Nguyên có thể nhìn ra trong lòng Chu Diển càng ngày càng nóng nảy.

Đây cũng không phải là điềm tốt gì. Hai người lại ở tại chung một mái nhà, nhớ tới cả người đẩy cơ bắp kia của Chu Diển, lại nghĩ tới cánh cửa mỏng manh kia của mình, thế nào cũng không phải là kiểu có thể chịu được một cước của Chu Diển.

Mới vừa nghe "Trong độ tuổi dậy thì nam sinh rất dễ nóng nảy mà phạm sai lầm" Quý Nguyên bị tẩy não lập tức đóng giao diện Cầu Cầu, mở điện thoại di động ra lướt web, gõ vào khung tìm kiếm thật cẩn thận "Làm thế nào để đối phó với thiếu niên trong thời kỳ dậy thì?"

Tìm xong rồi nhìn, một nửa trước mặt là quảng cáo của các bệnh viện, nửa còn lại là những tin linh tinh trên các web nhỏ, tóm lại không có bao nhiêu nội dung mà Quý Nguyên muốn tìm, anh lướt tới lướt lui không tìm thấy cái gì, bên này xe taxi đã ngừng lại.

"Đến nơi rồi."

"Cảm ơn bác tài."

Quý Nguyên tiện tay ấn tắt điện thoại di động, xuống xe đi trở về. Lúc này Chu Diển còn chưa tới nhà đấy.

Trên đường cũng gặp kẹt xe, lượng người này cũng không thể chống chọi, thật sự không có cách gì, Chu Diển xuống xe chạy như bay về nhà, nhưng vẫn vào hành lang chậm hơn Quý Nguyên hai bước.

Hai người người nhìn ta ta nhìn người, ai cũng không mở miệng nói câu gì, Quý Nguyên lại chuyển tầm mắt của mình xuống, đúng lúc nhìn thấy mấy vết thương trên tay Chu Diển. Thời tiết lạnh, lúc đánh người không có chú ý, mặc dù có mấy chỗ bị trầy da, nhưng mà Chu Diển cũng không có cảm giác bị thương.

Chu Diễn đi học, trẻ như thể mới trở lại trên tay còn thương, đi làm những việc gì rất rõ ràng. Lúc trước Quý Nguyên không để ý, nhưng vào lúc này đột nhiên lại phục hồi tinh thần, hận không được đánh thẳng nhóc này một trận.

"Em ở bên ngoài làm cái gì vậy?" Quý Nguyên cầm tay Chu Diễn giờ lên trước mặt, ánh sáng trong hành lang nhìn rõ hơn một chút, không thấy có vết thương nào khác, sắc mặt mới hơi giãn ra một chút, nhưng mà ánh mắt vẫn không tha vẫn theo dõi Chu Diễn như cũ.

"Gặp phải một đứ đừ ngu~, đánh cho anh ta một trận." Chu Diễn nói như vậy cũng không thể hoàn toàn coi là nói láo, chính là cá thái độ thờ ơ khiến Quý Nguyên không tán thành.

"Cái gì gọi là tuân thủ pháp luật, cái gì là công dân tốt trong Xã Hội Hiện Đại em có hiểu hay không?" Quý Nguyên chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, giọng nói lại hết sức cẩn thận.

Suy nghĩ của anh là muốn kéo Chu Diễn đang bị làm đường lạc lối trở về, đối với loại chuyện như vậy phải cực kỳ chú ý, giảng từng bộ từng bộ đạo lý, "Tâm vinh dự và tâm sự si nhục cốt lõi trong giá trị quan của Xã Hội Chủ Nghĩa, ở trường không có học qua khóa tư tưởng chính trị, có thể dùng bạo lực để đàn áp bạo lực sao?"

Anh nói một tràng dài, cửa thang máy cũng mở ra, hai người một trước một sau đi vào trong.

Lúc này ánh mắt của Quý thủ phạm cực kỳ có hồn, nhìn người còn vô cùng chuyên chú. Thí dụ như hiện tại, tất cả tầm mắt của anh đều đặt trên người Chu Diễn, không hề chớp mắt, nhìn chăm chú khiến Chu Diễn lòng ngứa ngáy khó nhịn, về phần Quý Nguyên nói ra được những lời đó, cậu nghe thấy giọng nói dễ nghe của Quý Nguyên nhìn thấy gương mặt dễ nhìn của Quý Nguyên, cái khác dĩ nhiên Chu Diễn là vào tai này đổ ra tai kia, lại nhìn một lát Chu Diễn sợ mình sẽ đi lên hôn mất, dứt khoát cúi thấp đầu xuống.

Quý Nguyên đứng đối diện Chu Diễn ở trong thang máy, thấy Chu Diễn không nói lời nào, cho là cậu không đồng ý, vì vậy lại hỏi: "Ngẩng đầu, nói chuyện."

Cậu nhanh nhẹn linh hoạt, Chu Diễn dựa người về sau, cơ thể thon dài tựa vào trên vách thang máy, có chút lười biếng.

"Ngẩng đầu anh cho hôn không?" Chu Diễn hỏi ngược lại.

Quý Nguyên hoàn toàn không nghĩ tới Chu Diễn không chỉ không có những suy nghĩ sai lầm, mà còn có thể suy nghĩ đến những chuyện như vậy, trong khoảng thời gian ngắn đã muốn nhảy ra đánh người, vừa muốn lui về phía sau hai bước cách ra khoảng cách an toàn với Chu Diễn, lại nghĩ tới sự bất ổn của tuổi thiếu niên.

"Em muốn ăn đòn phải không?" Quý Nguyên phô trương thanh thế, vội ho một tiếng lấy điện thoại di động ra, "Anh xem tin tức một chút, em đừng phiền anh."

Rõ ràng là đang lảng ra chuyện khác, sao Chu Diễn có thể không nhìn ra được. Cậu cười nhẹ, lại đứng thẳng người đi về phía trước một bước, cúi đầu đặt cằm trên vai Quý Nguyên: "Em cùng xem với anh?"

Lòng ngực Chu Diễn dày rộng, hoàn toàn không giống như kiểu mỏng manh mà một thiếu niên mười bảy tuổi nên có. Như vậy dựa vào sau lưng Quý Nguyên, hơi thở đầy Hormone nam tính đập vào mặt, sống lại một đời nhưng Quý Nguyên vẫn là lão ngay thơ vẫn không nhận được chân có hơi hướm một chút. Anh giật giật bả vai, không có đẩy Chu Diễn xuống.

Đầu ngón tay nắm điện thoại di động của anh dùng sức đến trắng bệch, trong lòng có hai người đang điên cuồng đánh nhau.

Người số một chống nạnh: sợ cái gì, cũng không phải là không ngủ qua! Anh quên Chu Diễn lợi hại thế nào sao!

Người số hai roi lệ: ta nhỏ vào! Anh không biết xấu hổ sao, Chu Diễn không hiểu chuyện anh cũng không hiểu chuyện sao? Sống uống phí hai mươi sáu năm sao?

Bên này hai người trong suy nghĩ của anh còn đánh nhau chưa có kết quả, bên kia điện thoại di động của Quý Nguyên bị chính anh ngu ngốc ấn sáng lên.

"Làm thế nào để đối phó với thiếu niên trong thời kỳ dậy thì?" mấy cái chữ thật to đập vào tầm mắt Chu Diễn, bỗng nhiên anh nắm được suy nghĩ gì đó trong đầu.

Lúc này Quý Nguyên mới đưa mắt nhìn màn hình điện thoại, lập tức mặt anh đỏ tới mang tai, một tay lấy điện thoại di động tắt đi rồi nhét vào trong túi, nhị cả buổi cũng không nói ra lời.

Lúng túng khiến cho không khí như đóng băng lại, lúng túng khiến cho không khí quý dị.

"Là vì anh muốn cả thân xác và tinh thần của em đều khỏe mạnh, " Quý Nguyên cãi chày cãi cối.

Ừ, đúng vậy, đúng là như vậy, trong lòng anh đang tự cổ vũ cho mình, tự tin khiến người tin phục.

Ngược lại vào lúc này Chu Diễn đã dựng thẳng thắt lưng. Nhưng mà không thu lại động tác tựa vào vai Quý Nguyên, hình như cậu đang cười, hơi thở nóng rực phả vào trên tai của Quý Nguyên, khiến cho anh vốn đã đỏ mặt hiện lại đỏ đến tận vành tai.

Đỏ rực cực kỳ khả ái.

Quý Nguyên cảm giác mình sắp hít thở không thông, cả người đều rất không thoải mái.

Chu Diễn lập tức nghiêng đầu, động tác vừa nhẹ vừa nhanh chóng hôn một cái lên vành tai Quý Nguyên.

Cứu, cứu mạng!

Cả người Quý Nguyên vừa cứng ngắc vừa như nhũn ra, bình thường nhất định là muốn quay đầu mắng ra tiếng, ngay sau đó có một sự chột dạ và xao động không nói nên lời. Ngón tay đặt trong túi của anh nắm chặt lại, hoàn toàn là kiểu không biết phải làm sao.

Phản ứng này của Quý Nguyên là hoàn toàn ngoài dự đoán của Chu Diễn, cái này chứng minh có thể Quý Nguyên thích cậu nhiều hơn cậu nghĩ. Đầu tiên là Chu Diễn kinh ngạc, sau đó trong mắt hiện ra ánh lửa, vốn bàn tay đang thả bên người nhưng rõ ràng muốn giơ tay lên nắm lấy bả vai của Quý Nguyên.

Vào lúc này cửa thang máy lại ding một tiếng, chậm rãi mở ra, bỗng chốc thức tỉnh Quý Nguyên, hai vai của anh khẽ run rẩy, đi ra ngoài trước Chu Diễn một bước, lúc này lại khôi phục thành Quý Viên Viên hung dữ.

"Gà nhỏ đừng có sờ mó linh tính." Quý Nguyên cảnh cáo.

"Gà của ta cũng không có linh tính." Chu Diễn giải thích.

Tuy miệng như súng, Quý Nguyên vội vàng móc chìa khóa từ trong túi ra, mở cửa mở đèn cũng không quay đầu lại cầm quần áo đi tắm, tạm thời đây là cách tốt nhất để ngăn mình với Chu Diễn.

So sánh với anh, tâm trạng của Chu Diễn không thể tốt hơn nữa. Thời gian ăn một bữa cơm tối còn có thể thuận tiện trừng trị Trần Hách Anh một trận, đầu tiên là trong lòng hết giận, về phần sau này Chu Diễn trừng trị anh ta trong giới như thế nào, đó lại là chuyện khác từ từ giải quyết. Tiếp theo rõ ràng là thái độ của Quý Nguyên đã mềm hơn nhiều, mở ra cánh cửa cho Chu Diễn.

Nước ấm nấu ếch quả nhiên là hữu hiệu. Tiếp tục như vậy, đầu tiên là khiến người cam tình nguyện ăn vào trong miệng, sau đó nếu Quý Nguyên biết cậu cũng sống lại, vậy thì dễ làm hơn rất nhiều. Ít nhất cho đến lúc này, Chu Diễn hiểu rõ tính cách của Quý Nguyên, không sợ anh sẽ chạy.

Quý Nguyên còn không biết những suy nghĩ này của Chu Diễn, đầu óc anh bây giờ toàn là bột nhào, chỉ muốn tắm cho tỉnh táo một chút.

Quý Nguyên thoải mái dễ chịu tắm nước nóng, trước khi ra cửa cũng không quên mặc cẩn thận áo ngủ. Từ phòng vệ sinh đẩy cửa đi ra ngoài, quả nhiên Chu Diễn đang ngồi trên ghế sa lon trong phòng khách thẳng tắp nhìn về phía anh bằng một đôi đen nhánh, dày đặc lóe sáng như ánh mắt của sói.

Quý Nguyên lập tức chạy vào trong phòng lấy thêm cho mình một cái áo khoác mỏng.

Anh cảm thấy mình nên nói chuyện với Chu Diễn một chút.

"Bây giờ em ở nhà bên đó như thế nào?" Đi tới bên sofa, chọn ngồi ở chỗ cách Chu Diễn một tí, hỏi rõ, nhắc tới để người ta nói về chuyện về nhà, Quý Nguyên như vậy.

"Mẹ em không trở về nhà, mỗi ngày ba em lại mang một cô tình nhân khác nhau về nhà." Chu Diễn nói ra lời này như nước chảy mây trôi thiếu chút nữa khiến Quý Nguyên chuẩn bị nén chén trà.

Quý nguyên nhìn ra đây là một gia đình hết sức hòa thuận, Chu Diễn ở bên đó quả thực chính là địa ngục tình huống bi thảm.

"Mấy tháng sau em sẽ thi tốt nghiệp trung học," Chu Diễn bí hiểm nắm chặt bàn tay, nói đến tình chân ý thiết, "Em không muốn bị những việc không tốt của bọn họ gây ảnh hưởng."

Nói ra việc này Chu Diễn thiếu chút nữa cũng tin, trên đầu lóe sáng ánh sáng của bông hoa tổ quốc.

Quý Nguyên suy nghĩ một chút cũng cảm thấy vậy, vì vậy vốn có mấy lời muốn nói để ngày mai Chu Diễn rời đi ngày mai đi nhưng cũng không nói ra lời.

"Khoảng cách ở đây đến trường Nhị trung cũng rất gần, qua lại cũng dễ dàng." Chu Diễn tiếp tục bỏ thuốc.

Lừa gạt của Quý Nguyên hoàn toàn bị giập tắt còn có phần không nỡ nói ra lời nhẩn tâm.

"Nếu như em muốn ở đây lâu, vậy có mấy lời chúng ta phải nói rõ ràng." Quý Nguyên suy nghĩ một chút, lui một bước, "Đầu tiên, em sửa lại nick name trên Cầu Cầu, tiếp theo, không thể nói lung tung, ừ, còn lại, nếu anh muốn thêm cái gì có thể bổ sung bất cứ lúc nào, nhưng có một việc quan trọng nhất, chính là ở đây phải nghe lời anh, biết không?"

"Biết." Chu Diễn gật đầu, một bộ ngoan dạng, nhưng nửa câu sau lại khiến cho Quý Nguyên muốn đánh chết cậu, "Em thích anh, dĩ nhiên sẽ nghe lời của anh."

Nhìn chằm chằm ánh mắt chân thành của Chu Diễn, ngay cả rằm Quý Nguyên cũng không dám đánh.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Nóng giận tuổi dậy thì 2

Quý Viên Viên cực kỳ sợ, lại cực kỳ buồn.

Buổi tối lần qua lần lại không ngủ được, nghĩ đến lúc Chu Diễn hôn lên vành tai anh trong thang máy, cả người giống như muốn bốc cháy, trên mặt từng đợt khí nóng tỏa ra từ bên trong ra bên ngoài.

Một bên anh sợ Chu Diễn sẽ phát triển thành Đại Biển Thái, một bên lại không không chế được cảm giác động lòng với Chu Diễn. Trẻ hơn rất nhiều, lại hết sức nghe lời, hình như Chu Diễn có nét riêng khiến Quý Nguyên không có cách nào chống cự. Lý trí mách bảo anh không được, nhưng cảm xúc không tự chủ được lại không có cách nào giữ lại được.

Quý Nguyên không khỏi có chút hoài nghi có phải bây giờ mình trở lại trong cơ thể của thanh niên, cũng có nóng giận tuổi dậy thì sao? Bằng không làm sao lại không không chế được như vậy.

Vốn kế hoạch là muốn cách xa Chu Diễn bây giờ đều bị rối loạn, Chu Diễn đã từ nhà cậu đến đây. Quý Nguyên lật người, dùng gối đầu che kín đầu, cảm giác mình ẽ chế thảm hại lại không tiền đồ.

Loại tâm tình này vẫn kéo dài, dẫn đến việc tâm trạng của Quý Nguyên vẫn không được tốt khi quay quảng cáo chính thức vào hai ngày sau đó. Từ việc anh rất ít khi bị Danae mắng đến liên tiếp dính cầu huyết, khiến trong lòng Allen và Bren-da ở bên cạnh thẳng băng không ít, rồi nhìn về phía Quý Nguyên một hồi lâu.

Thời gian nghỉ giữa các cảnh quay quảng cáo, mặc dù là thời gian cơm trưa, nhưng vì để giữ vóc dáng nên ba người cũng không thể ăn nhiều, hơn phân nửa thời gian là dùng để nghỉ ngơi và nói chuyện phiếm. Mỗi khi đến thời gian này, Chu Diễn giống như là mở ra Thiên Nhân, nhất định sẽ gửi tin nhắn tới đây dính người.

Hôn Viên Viên mặt non nớt: rất muốn nhìn thấy anh. 【 hôn 】

Hôn Viên Viên mặt non nớt: quay quảng cáo có mệt không ạ?

Mẹ! Cái con tiểu cầu (chó nhỏ) biến thái này là ai? Lúc trước cũng đã nói Quý Nguyên là một người thích mềm không thích cứng, hơn nữa Chu Diễn nắm chắc được điểm này, khác cái người đời trước áp anh trong nhà vệ sinh thì thôi đi, đường này ngay cả thiếu niên bắt lương đi học còn đánh nhau cũng khác lúc trước.

Quả thực giống như có một cô bạn gái đáng yêu, khiến Quý Nguyên không biết làm sao, không thể chống đỡ được, mặt hồng tím đập.

Allen nắm cái cốc, xúm lại nhỏ giọng bát quái với Bren-da về Quý Nguyên đang cúi đầu gõ chữ trên điện thoại di động ở bên cạnh.

"Nhất định là đang nói chuyện với bạn gái hoặc là bạn trai, nét mặt kia tôi nhìn là biết." Allen ra về là người từng trải.

Về phần về mặt của Quý Nguyên khi nhìn điện thoại di động là thế nào, một lời khó có thể nói hết. Có lúc anh tròn mắt, có lúc hình như là buồn cười, đôi tới đôi lui vô cùng kỳ quặc.

Một tay Bren-da giữ lấy cái ót, nhử mày nhìn Quý Nguyên, cười nhạo: "Vậy thì có thể giải thích tại sao hai ngày nay sắc mặt của Quý không tốt rồi."

"Ha ha ha, khổ cực, cực khổ." Allen cười thành một đóa hoa, không hề cứng nhắc theo hình tượng nam thần lạnh lùng trên màn ảnh.

"Này, " nghe hết toàn bộ câu chuyện Quý Nguyên không thể nhịn được nữa ngẩng đầu lên, cười mắng: "Mấy người nói chuyện tôi có thể nghe được đó."

"Vậy không phải là anh đang nói chuyện với người yêu của mình sao?" Bren-da bắt quái cười hề hề.

"Không phải." Quý Nguyên bày ra mặt chắc chắn.

"Nhưng mà tôi cảm nhận được" Allen không nghe khuyên bảo, thiếu chút nữa chọc thủng sự chột dạ của Quý Nguyên, cũng may thời gian nghỉ ngơi

không bao lâu đã kết thúc, khiến Quý Nguyên có một chút thời gian thờ dốt.

Thừa dịp bọn họ đi quay quảng cáo, Quý Nguyên len lén đăng một bài viết lên diễn đàn nhỏ mà bình thường mình hay lén lộn.

【Hóc cây】 làm thế nào để chống cự lời ngon tiếng ngọt của bạn bè.

Quý Nguyên ngắt đầu bỏ đuôi print screen tên của Chu Diễn gõ rồi đăng lên Mosaic, trong chốc lát đã có rất nhiều người bình luận.

1L: oa, ngọt như vậy sao? Anh chắc chắn cái này chỉ là bạn bè bình thường? Có phải lâu chủ tự lừa mình dối người rồi không.

2L: cùng cảm thấy lâu chủ có chút lừa mình dối người rồi, nhất định là anh cũng thích người ta rồi nếu không sẽ không cùng người ta nói chuyện như vậy. Nhìn ngôn ngữ miêu tả của lâu chủ người cũng không phải là loại hình trà xanh (?), cho nên không bằng sớm ở chung một chỗ là được rồi.

Còn không bằng không hỏi, nhìn xong mấy câu trả lời này Quý Nguyên còn luống cuống hơn nữa.

Trong lòng có suy nghĩ, khiến Quý Nguyên bắt đầu để ý mọi thứ xung quanh.

Thời gian này Chu Diễn thật sự rất ngoan, nhưng mà có chút kỳ lạ. Có một hôm anh trở về thấy laptop của cậu không có khóa, Quý Nguyên liếc một cái, là đang tìm thông tin của Allen.

Trang truyền hình lấy một hình ảnh quyền rũ khác của Allen để đăng lên quảng cáo, trong màn hình gần như cả người anh ta đều trần trụi, cả người tăn ra hơi thở chứa đầy Hormone. Ngoài mặt Quý Nguyên không có chú ý, nhưng trên thực tế là đang yên lặng giám sát ở bên cạnh.

Phát hiện kết quả là sau khi Chu Diễn đi vệ sinh trở lại đã xem đi xem lại ba lần cái quảng cáo ngắn ngủn ước chừng chỉ có ba mươi giây này.

Ba lần, chắc trên cầm có mấy sợi râu cũng đếm ra rồi chứ? Quý Nguyên len lén nhìn của nét mặt Chu Diễn, rốt cuộc lát sau không nhịn được hỏi: "Em đang xem cái gì vậy?"

Vừa nghe anh hỏi, Chu Diễn rút tai nghe ra, lập tức đóng máy tính lại.

"Tìm một vài thông tin."

Đây không phải là giấu đầu hở đuôi sao? Giống như có con kiến nhỏ đang bò trong lòng Quý Nguyên, tồn hơi thừa sức sèn soẹt không biết nên cắn người nào.

Mà một bên khác trong thực tế, mặc dù chuyện Trần Hách Anh bị người ta đánh không lên báo, nhưng cũng không biết tại sao lại bị lọt ra ngoài, ít nhất trong giới cũng có một số người biết.

Nhưng mà chuyện này cũng là chuyện của mấy ngày sau, vào lúc này Quý Nguyên ở bên này cũng nhanh chóng quay xong bản quảng cáo quốc tế.

Vừa lúc Vũ Dật Phi và Trần Hách Anh cùng hợp tác một bộ phim mới, nghe tin tức này thiếu chút nữa nhịn không được cười ra tiếng.

"Tôi nói tại sao lâu như vậy anh ta còn không có động tĩnh, còn tưởng rằng đổi tính, thì ra là bị người ta thu thập."

Tiểu Lý ở bên cạnh bát quái với anh ta: "Hiện tại cũng đang đoán là ai làm, nghe nói một chút chứng cứ cũng không tìm được, sống sờ sờ mà bị người ta đánh cho một trận."

"Hừ, đáng đời." Vũ Dật Phi cảm miếng dưa hấu, ngồi xếp bằng, suy nghĩ một chút lại hỏi Tiểu Lý, "Có phải bộ phim này tôi diễn không được tốt? Ít nhất cũng có tiến bộ chứ."

Phải nói Vũ Dật Phi, và Quý Nguyên là điển hình của hai thái cực. Mặc dù cả hai người đều được ông trời ban cho khuôn mặt dùng để kiếm cơm, nhưng một người là xuất thân chính quy kỹ thuật diễn bình thường, một người khác không có xuất thân chính quy nhưng lại có kỹ thuật diễn bùng nổ tự nhiên.

Tiểu Lý không định nói thật ra thì kỹ thuật diễn của người này trong bộ phim cũng không có tiến bộ lớn, chỉ có thể đưa qua cho Vũ Dật Phi một miếng dưa coi như là phần thưởng. Ví dụ như ít nhất trong một đám vì tiền mà lao vào đánh người, thì suy nghĩ muốn tiến bộ của Vũ Dật Phi làm cho người ta phải kính nể.

"Cũng không biết bản quốc tế lúc nào mới có thể hoàn thành." Vũ Dật Phi trông mòn con mắt, "Tôi cảm thấy ngay lập tức có thể giết chết bản trong nước."

Cũng không phải chỉ có một mình Vũ Dật Phi mong đợi, bản quảng cáo trong nước hay ngoài nước của se-cret đều được chờ đợi từ lâu.

Trong mấy tin đồn như vậy, kéo dài hơn một tuần lễ cuối cùng phim gốc của quảng cáo cũng hoàn thành, nhưng mà cũng mất không ít thời gian cho hậu kỳ chế tác, trước mắt vẫn không có tin tức gì như cũ.

Bởi vì vừa đến nước C đã lập tức lao vào công việc. Quay chụp, buổi tối hôm đó sau khi kết thúc cảnh quay bọn Allen nói thế nào cũng muốn lôi kéo Quý Nguyên đi chơi, kết quả uống rượu uống đến cuối cùng, chỉ có một mình Quý Nguyên với Allen đã say đến ngay cả địa chỉ khách sạn cũng không nói được ở chung chỗ, những người khác hoặc là thay đổi hoặc là rút lui trước rồi.

Thật là muốn thân cái mạng của mình.

Quý Nguyên không còn cách nào khác, tối thế này cũng không thể ném người ở bên ngoài. Anh chỉ đành gọi xe chuẩn bị dẫn người về nhà, dù thế nào cũng phải cho Allen một chỗ ngủ để một giải rượu, không đến nỗi ngày mai sẽ xuất hiện tin tức trên trang đầu các tờ báo ví dụ như "Nam người mẫu nổi danh chết rét trên đường".

Quý Nguyên ngồi trong xe lại nghĩ rồi lấy điện thoại di động gọi điện thoại cho Chu Diễn, để cho cậu ở trong nhà chuẩn bị trước.

Điện thoại rất nhanh đã có người nhận rồi, nhưng mà rõ ràng đối với chuyện Quý Nguyên muốn dẫn người về Chu Diễn không vui lắm. Thói quen thân thiết trên Cầu Cầu của Chu Diễn với Quý Nguyên mà nói, trên thực tế nóng giận tuổi dậy thì của Chu Diễn đáng sợ hơn nhiều so với người trên điện thoại.

"Nhà chúng ta nhỏ như vậy, không ở được ba người." Chu Diễn lạnh băng nói.

"Làm sao lại ở không được, anh và anh ta ngủ chung giường lớn là được." Quý Nguyên nghĩ ra, ngủ cùng với Allen ít nguy hiểm hơn nhiều so với ngủ chung với Chu Diễn.

"Không cho." Chu Diễn dứt khoát hủy bỏ đề nghị của Quý Nguyên, "Em ngủ với anh, để cho anh ta ngủ ở phòng nhỏ là được."

"Không được, hoặc là," Quý Nguyên lùi một bước, tìm được một phương pháp trung hòa, "Hoặc là em và anh ta ngủ ở phòng anh, anh ngủ phòng nhỏ là được."

Như vậy hẳn là không có nhân tố nào được xem là không an toàn rồi.

Chu Diễn ở bên cạnh cũng coi như là miễn cưỡng đồng ý.

Lái xe đến dưới lầu của khu nhà, Chu Diễn đã đợi ở dưới, chờ Quý Nguyên từ trong xe đi ra ngoài, cậu lập tức bước vào trong xe kéo Allen ra, vác trên vai giống như vác cái bao.

Quý Nguyên đi theo phía sau.

Vốn anh không uống bao nhiêu rượu, không giải thích được ngồi trên ghế dài mà như vật cách ly khỏi não nhiệt. Nếu không phải còn có Allen, thiếu chút nữa Quý Nguyên cảm thấy mình là người vô hình.

Tạm thời Quý Nguyên còn chưa có nghĩ đến cái không bình thường này có thể là do người tạo nên.

Ánh mắt của anh rơi vào trên người Chu Diễn và Allen ở trước mặt, cảm giác có con kiến bò trong lòng lại xuất hiện rồi.

Chu Diễn không chỉ quan tâm tiến độ quay quảng cáo của anh, mà còn bị anh bắt gặp tìm kiếm thông tin của Allen, kết hợp lại vừa nhìn thế nào cũng thấy đều có mờ ám. Quý Nguyên cũng không rõ rốt cuộc là bỗng nhiên Chu Diễn thông suốt tự nhiên tìm được bến đậu hay vẫn là song tính luyến ái, quả thực Allen là một người rất có sức quyến rũ.

Nghĩ như vậy, Quý Nguyên càng quan sát tỉ mỉ hơn.

Chu Diễn nhận thấy được ánh mắt của người sau lưng vẫn rơi trên người mình, bản thân cậu cũng tá hỏa, bị Quý Nguyên nhìn chăm chăm cũng có chút nóng lên, nóng đến không chịu được. mắt thấy thang máy sắp lên tới lầu năm, Quý Nguyên vẫn còn ở chỗ chú nhìn.

Nhịp tim của Chu Diễn dồn dập, nhin không cỏi áo khoác của mình xuống, tiện tay khoác lên người Allen giống như bùn đất nghiêng người tựa vào tường.

Ở bên này cậu trở thành một cái cọc treo đồ miễn phí, nhưng tình cảnh này rơi vào trong mắt Quý Viên Viên chính là Chu Diễn quan tâm Allen, trực tiếp cỏi áo khoác của mình ra đắp trên người người ta!

Lập tức con kiến nhỏ trong đầu tiết ra ra vô số axit formic, ùng ùng một trận đại bác nổi lên trong lòng Quý Nguyên.

Chỉ uống một vài hộp rượu cùng với ghen tuông ngất trời nhảy tót lên đầu Quý Nguyên, được lắm, rất tốt.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Nóng giận tuổi dậy thì 3

Một vấn đề mà Quý Nguyên vẫn luôn lảng tránh rõ ràng lúc này đang bày ở trước mặt anh.

Anh thích Chu Diển.

Đối với lần này Quý Nguyên không muốn phủ nhận, cũng không muốn lừa mình dối người nữa. Nhưng mà anh lại có chút rầu rĩ, biết rõ về sau Chu Diển sẽ biến thành dạng người gì, thực sự anh sẽ thích sao? Con người có thể vì các nguyên nhân không hợp mà từ chối ở chung một chỗ, nhưng trong đó hân hoan vui sướng lúc ban đầu ai cũng không chối được, nhưng quan hệ qua lại trong lúc này thật sự khó có thể sắp xếp rõ ràng.

Xuất phát từ góc độ này, vấn đề tự kiểm điểm bản thân lại lần nữa đặt trước mặt Quý Nguyên, là có nên ở chung một chỗ với Chu Diển hay không.

Trên phương diện tình cảm, cho dù Quý Nguyên đã lĩnh hội trong phim bao nhiêu, nhưng mà trên thực tế cuối cùng anh vẫn chỉ là một tờ giấy trắng. Trải nghiệm tình cảm ngày ngộ hay dữ dội, tuy nhiên lúc trước hay lúc sau đã cách nhau bảy năm, tất cả đều là do Chu Diển ban tặng.

Giữa lúc đầu óc Quý Nguyên bắt đầu mông lung, trong lòng còn chưa, cũng không phải là cảm thụ trước kia.

Cửa thang máy vừa mở, Chu Diển kéo Allen đi về phía cửa, cậu móc chìa khóa mở cửa ra, đợi đến khi tiện tay đẩy Allen nằm nghiêng ngả trên sofa, quay đầu lại mới phát hiện Quý Nguyên còn không theo kịp.

Chu Diển lập tức quay đầu, đẩy cửa thành mở rộng cửa, mới phát hiện Quý Nguyên vẫn đứng cúi đầu ở cửa, cúi đầu mà nheo cũng không biết đang nghĩ gì.

"Làm sao còn không vào?" Một tay Chu Diển vịn ở cửa, bởi vì chênh lệch chiều cao bên trong với bên ngoài một chút cho nên cậu khẽ rũ mắt xuống nhìn Quý Nguyên, lúc này giọng nói của cậu vừa dịu dàng lại sắc sảo, cũng không phải là bộ dạng biến thái kia.

Quý Nguyên cũng không biết tại sao mình lại có cảm giác uất ức như vậy.

Đời trước, anh cẩn thận làm vài chuyện mình thích, cầu (chó) Chu Diển ở trong túi trái một cái phải một cái tấy máy tay chân. Đời này anh vốn đã hạ quyết tâm nhất định phải cách xa Chu Diển, ai biết còn có thể dẫn tới hiệu ứng hồ điệp lớn như vậy, làm cho người ta đứt khoát đến nhà anh ở rồi.

Chó thật, nhất định là muốn tiếp cận trước mặt mình.

Chính mình cũng là cái đồ đại đàn độn, cũng biết Chu Diển là hạng người gì, lại vẫn tâm phiền ý loạn cả ngày.

Cảm xúc này cộng thêm tác dụng của rượu còn, lập tức khiến cho hốc mắt của Quý Nguyên không khống chế được mà ướt một chút, bình thường vẫn có thể khống chế cảm xúc nhưng lúc này lại biến mất không thấy, mắt đã đỏ hết giống như con thỏ nhỏ.

Quý Nguyên cũng biết nếu mình thật sự khóc trước mặt Chu Diển đó mới là thật mất mặt, vì vậy khi Chu Diển vừa mở miệng, anh lập tức phản ứng kịp, đáp ứng nói: "Không phải anh vào rồi sao."

Nói xong cúi đầu đi vào trong cửa, nhìn bên ngoài là rất bình thường.

"Viên Viên, " Chu Diển một phát bắt được cánh tay của Quý Nguyên, vừa đóng cửa lại, rõ ràng cậu cảm nhận được Quý Nguyên có cái gì không đúng.

Ánh mắt Chu Diển đuổi theo nhìn thẳng mặt Quý Nguyên, ngoài ý muốn nhìn thấy trong mắt Quý Nguyên mang theo nước mắt, chớp mũi cũng không biết có phải bị đông cứng ở bên ngoài hay không, cũng hơi đỏ lên.

Đừng nói đời này, cộng với cả đời trước, Chu Diển cũng chưa từng thấy Quý Nguyên khóc, lập tức cậu vừa đau lòng vừa dâng lên một cảm giác hưng phấn khó có thể diễn tả bằng lời, nhất thời bắp thịt trên cánh tay cũng căng thẳng theo. Sức mạnh này theo đầu ngón tay đang nắm lấy cánh tay của Quý Nguyên nhũn nhũn đến trên người Quý Nguyên, khiến cho cánh tay của anh cảm thấy đau đớn.

"Khóc cái gì?"

Cái chiều người đau vật nhỏ này, thực sự muốn móc chết cậu khi còn sống sao?

"Em làm gì thế, muốn bóp nát tay anh sao?" Sợ bị người này nhìn thấy, Quý Nguyên đứt khoát trừng mắt hung dữ, một đôi mắt đào hoa đỏ hoe, người khác cũng cảm thấy Quý Nguyên đẹp mắt, nhưng bị người ta trừng một cái là có thể khiến mình tỉnh lại, nhưng trong mắt Chu Diển lại không giống vậy, Quý Nguyên lấy hơi cũng quỵn rũ cậu, vào lúc này làm như vậy cũng không hung dữ chút nào, ngược lại còn thấy đáng thương, nhất định chính là cố ý quỵn rũ.

Vì vậy cậu không chỉ không buông tay, ngược lại một tay khác cũng dùng lực, mạnh mẽ giam cầm Quý Nguyên trong phạm vi nho nhỏ giữa mình và cánh cửa, thờ đốc có chút phập phồng chăm chú mà nhìn lên anh.

Chu Diển nghĩ kỹ nếu hôn Quý Nguyên một cái chắc anh sẽ mở miệng mắng người, lại sợ ảnh hưởng đến kế hoạch thả dây dài câu cá lớn của mình lúc này. Rõ ràng thái độ của Quý Nguyên cho thấy nó đang mềm xuống từng chút, hiện tại là kiểm cũi ba năm thiêu một giờ ngược lại được không nổi bù mất.

Chu Diển rũ mắt xuống, ánh mắt thâm trầm rơi vào trong mắt Quý Nguyên, dùng một chút lý trí cuối cùng khắc chế hành động của mình, từ từ đến gần muốn hôn lên trán Quý Nguyên một chút.

Khuất bóng trong hoàn cảnh, đường cong khuôn mặt của cậu lại càng thêm rõ ràng, vẻ ngoài anh tuấn mang theo sự thành thực vượt quá tuổi tác. Trong lúc hoảng hốt, tình cảnh giữa hai người thay đổi, Quý Nguyên nhớ lại việc đó sau khi gặp lại Chu Diển.

Lòng anh đang đánh trống reo hò, luống cuống, khẩn trương và uất ức hóa thành một cỗ cảm xúc khó khống chế xông lên đại não, trên ván cửa lạnh lẽo đầu ngón tay của Quý Nguyên thu lại, rồi sau đó chợt nắm thành quả đấm. Kích động trong đầu, giống như không đếm xỉa đến cậu, cả người Quý Nguyên lao về phía trước đi, ngửa đầu hôn lên cánh môi Chu Diển, nhẹ nhàng mút mút.

Trên môi truyền tới xúc cảm tê dại, Chu Diển ngạc nhiên tròn to hai mắt, trong nháy mắt ngưng ngẩn. Kích thích từ việc Quý Nguyên chủ động hôn cậu thật sự quá lớn, may mà Chu Diển cũng hoàn toàn không có biện pháp dự liệu, càng không cách nào chống đỡ.

Cậu hao hết sức lực để tiếp cận, một giây này lý trí đã dấn mình trong lòng vô số lần là phải từ từ ăn người vào trong miệng đến lúc này cũng âm ỉ sục sục.

Khắc chế con mẹ nó, ngu mới khắc chế!

Cũng chính trong nháy mắt, vốn tay Chu Diển đang dùng sức buộc chặt hai vai Quý Nguyên, một tay đi lên giữ chặt cái ót của Quý Nguyên, một tay đi xuống nắm lấy vòng eo của Quý Nguyên, dùng sức kéo người về phía mình.

Do Quý Nguyên chủ động thân mật, lúc này lại mất quyền chủ động. Chu Diển giống như bị bỏ đói sau khi nếm cánh môi nguyên lành của Quý Nguyên một lần, lập tức mở miệng hôn sâu hơn.

Quần áo hai người ma sát chung một chỗ, đốt lên một cỗ nhiệt độ cao rùng rợn.

Lửa trong đầu Quý Nguyên cũng bị cái hôn kịch liệt này mà bùng lên, tay của anh vòng qua phía sau cổ của Chu Diển, hai tay vòng trên cổ Chu Diển, khiến cho động tác dán sát của hai người càng khó có thể tách ra.

Phù phù một âm thanh vang lên, tiếp theo là hai tiếng rầm loảng xoảng.

"shit!" Ở bên cạnh vang lên tiếng nguyên rủa của Allen, kinh sợ đến hai người đang hôn đến quên mình ở cạnh cửa.

Quý Nguyên vội vàng rời ra muốn đi nhìn, bị Chu Diển kéo lại, cậu đẩy Quý Nguyên lúc này còn đang đỏ mặt thờ hồn hên đẩy tới bên cạnh bàn ăn, sau đó kéo vạt áo của mình, che kín đường cong cơ bắp cảm thấy cứng đầu cứng cổ tỏ rõ tồn tại của mình, sau đó giơ tay lên bật đèn phòng khách sáng lên.

Allen ngủ mơ ngã từ trên ghế xuống, nhân tiện làm đổ bình nước trên bàn uống trà nhỏ xuống đất, hiện tại mặt nước còn có một ít bã trà Hoa Trà, bị hất một mặt lạnh nước coi như là giải rượu rồi.

Quý Nguyên ngồi ở bên cạnh cúi đầu không dám tin liếc mắt nhìn ngó dáo dác tiểu Quý Nguyên, trái tim nhảy thình thịch, có chút hưng phấn lại có điểm không biết làm sao.

"Cậu là ai, không phải, tại sao tôi lại ở chỗ này?" Allen hoàn toàn không phản ứng kịp, chỉ là trực giác cảm thấy Chu Diển không phải là một hiền lành, cho nên sắc mặt cũng nghiêm túc.

Thật vất vả Chu Diển ở bên kia mới được nếm một ít thịt, thì bị Dương Quý Từ vội vã cắt đứt, có thể hỏi tại sao sắc mặt của cậu không tốt sao, đương nhiên không phải là một người hiền lành rồi.

Allen lau nước đọng trên mặt mình, nhìn thấy ánh mắt không tốt của Chu Diển nhìn mình chằm chằm, cho là sau khi say rượu mình rơi vào ổ sói, đang muốn móc điện thoại di động gọi điện báo cảnh sát nước C, Quý Nguyên ở bên kia đã thò đầu ra ngoài: "Anh đã tỉnh rồi à?"

"Quý!" Vừa nhìn Quý Nguyên cũng ở đây, Allen mới xem như thở phào nhẹ nhõm, tuân theo bản năng thân thể tìm kiếm cảm giác an toàn, lập tức đứng dậy tiến lên muốn bỏ nhào đến Quý Nguyên ở bên cạnh, lại không nghĩ rằng bị Chu Diển kéo lại.

Allen sửng sốt, đang không biết vì sao, Chu Diển lại không biến sắc buông lỏng tay ra.

Quý Nguyên tiến lên nói anh ta uống nhiều thế nào, mình dẫn người trở về như thế nào.

"Còn tưởng rằng anh phải ngủ thẳng sáng sớm ngày mai, không ngờ. . . ." Quý Nguyên liếc mắt nhìn tình trạng nhếch nhác của Allen một chút, "Anh có muốn đi thay quần áo một chút không?"

Allen cũng có chút nhứt đầu: "Tôi phải chạy về khách sạn thôi, sáng mai tôi còn muốn bay trở về nước M, không thể chậm trễ."

Nhưng mà vào lúc này quần áo của anh ta ướt nhẹp không đi được, không thể không cởi đồ ra để điều hòa hong qua loa một chút.

Allen đổi quần áo, ngồi trên ghế sa lon chờ quần áo, trong tay đang cầm một ly nước mật ong mà Chu Diển cho nhân lúc đi qua đưa cho Quý Nguyên căng mềm. Nhìn anh ta nhìn Quý Nguyên, lại nhìn Chu Diển một chút, bởi vì tôn trọng quyền riêng tư nên không tính hỏi quan hệ của hai người là như thế nào.

Anh ta quen Quý Nguyên, dĩ nhiên là muốn dựa vào trên người Quý Nguyên ở bên cạnh, bởi vậy sắc mặt của Chu Diển càng không dễ nhìn. Bởi vì sắc

mặt của Chu Diễm không tốt, Allen không dám nói chuyện với Chu Diễm nữa, vì vậy lại càng dựa vào Quý Nguyên ở bên cạnh. Dùng cái này tạo thành một dead-lock, cho đến khi mặt Chu Diễm đen lại kéo Quý Nguyên đến bên cạnh, chính mình đặt móng ngồi vào giữa hai người bọn họ.

Chu Diễm: cảm động sao?

Allen: không, không dám động.

Quý Nguyên: ? ?

Trong đêm bị giầy vò, phút cuối cùng đưa Allen xuống lầu tự đón xe rời đi, Quý Nguyên mới thở dài nhẹ nhõm một hơi thật dài.

Mà dưới lầu gió lạnh thổi, rượu của anh cũng coi như hoàn toàn tỉnh táo. Quý Nguyên ở dưới lầu đi hai bước, nghĩ đến mới vừa rồi mình suy nghĩ lung tung chủ động hôn Chu Diễm, máu cả người đều xông lên trên mặt.

A a a a, bây giờ làm sao mà lên lầu đây.

Quý Nguyên cảm giác nửa cái mạng của mình đã giao phó cho cái nụ hôn kích động lúc vừa rồi.

Anh đang do dự, trong túi điện thoại di động reo lên.

"Còn chưa có tiền xong sao?" Giọng Chu Diễm không hài lòng.

"Đưa xong rồi." Hiện giờ Quý Nguyên giống nàng đầu nhỏ thành thật rồi.

"Vậy tại sao còn không lên đây, muốn em xuống đón anh sao?" Chu Diễm nói.

"Không cần không cần, anh lên rồi." Quý Nguyên bị gió thổi khẽ run rẩy, vội vàng kéo áo khoác của mình, cất bước đi vào trong.

Có hai ống kính quơ quơ trong chỗ tối tăm.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Dã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Quý Nguyên giả 1

Đợi lát nữa nhìn thấy Chu Diễm nhất định phải bình tĩnh, ừ, mọi việc đều phải lấy bình tĩnh làm đầu, trong thang máy Quý Nguyên xây dựng tâm lý cho mình.

Cửa thang máy tĩnh một tiếng mở ra.

Cửa chính phòng 502 không chỉ rộng mở, mà Chu Diễm còn đứng trước cửa chờ anh. Chân Quý Nguyên vừa bước ra khỏi thang máy, ngẩng đầu một cái chống lại ánh mắt sáng quắc của Chu Diễm, trong lòng lập tức có chút kinh sợ, lập tức muốn lùi gót chân lại.

Nhưng mà một lát cửa thang máy đã lên tiếng đóng lại, anh không có đường lui.

"Thế nào?" Chu Diễm vươn tay về phía anh, nắm lấy cổ tay của Quý Nguyên, nhẹ nhàng nắm ở trong tay.

Sắc mặt Chu Diễn trầm ổn, chỉ một thoáng đã không giống là cái đồ ranh con chết tiết biết làm nũng trên Cầu Cầu kia rồi.

Mặc dù là một động tác rất ôn nhu, nhưng không biết tại sao Quý Nguyên lại càng sợ hơn, càng muốn chạy hơn. Anh liếc mắt đến cầu thang ở bên cạnh một cái, nghĩ thầm nếu bây giờ mình hất tay Chu Diễn đi, tỷ lệ anh có thể chạy trốn một cách thuận lợi là bao nhiêu.

Làm gì có chỗ nào mà Chu Diễn không nhìn ra mảy ý định nhỏ này của Quý Nguyên, ánh mắt của cậu rét lạnh, trong nháy mắt bàn tay đang nắm tay của Quý Nguyên thành buộc chặt, rồi sau đó dùng một cổ sức mạnh không cho phép phản kháng một tay không phòng bị kéo Quý Nguyên vào trong ngực mình, một tay kia lập tức đuổi theo, ôm thật chặt em của Quý Nguyên.

Quý Nguyên mất đi thăng bằng, mặt đụng một phát ngực của Chu Diễn, nửa bên mặt đều đau.

Thực sự là Chu Diễn không giống trước kia, Quý Nguyên cũng phản ứng kịp. Anh không quan tâm mặt bị đau, một bên tránh thoát khỏi trói buộc của Chu Diễn một bên đứng thẳng, ngẩng đầu nhìn về phía Chu Diễn mới phát hiện vẻ mặt thâm trầm lại quả quyết trên khuôn mặt của cậu, cũng không phải sắc mặt mềm mại, thậm chí là nhuộm màu tối tăm.

Trái tim của Quý Nguyên không bị khống chế bắt đầu đập mạnh lên, loại cảm giác này anh đã trải qua cho nên thấy quen thuộc, lúc này Chu Diễn giống như khi chặn anh ở nhà về sinh, Đại Biễn Thái tùy ý cướp đoạt.

"Chu Diễn em buông tay ra cho anh." Quý Nguyên lấy can đảm, nghĩ rằng Chu Diễn lúc này không có cực đoan như đời trước vậy.

Không ngờ Chu Diễn lại thật sự từ từ đưa lỏng tay ra, nhưng mà cánh tay nắm lấy tay Quý Nguyên lúc ban đầu vẫn không nhúc nhích, giống như là một gông cùm xiềng xích ngăn chặn động tác hành động của Quý Nguyên.

Quý Nguyên sợ lạnh, ở bên ngoài một lát như vậy, hít một chút không khí lạnh lẽo, chớp mũi đã hơi đỏ lên, lúc này đèn trong hành lang vừa sáng lại vừa tối, tối lại sáng, vừa vận chiếu những thay đổi nét mặt của anh lúc này vào trong mắt Chu Diễn.

Có lẽ Chu Diễn cũng có thể nghĩ ra lúc trước Quý Nguyên chủ động hôn cậu là do có men say cộng thêm suy nghĩ bên trong, cho dù là vậy, Chu Diễn cũng sẽ không để ý vì cái gì mà Quý Nguyên hôn mình, cậu chỉ cần biết là xuất phát từ việc Quý Nguyên thích mình, như vậy là đủ rồi.

Còn như hiện tại rõ ràng đây là đáng về hối hận sau khi tỉnh rượu của Quý Nguyên, Chu Diễn cũng sẽ không làm theo ý của anh.

Lúc trước cậu làm bộ làm tịch cất giấu đuôi chó sói, là vì cái gì? Không phải là vì có thể ăn được một miếng thịt non này sao. Hiện tại thịt non cậu đã ném được, thịt còn muốn chạy đương nhiên là không khả năng rồi.

Còn đối với Quý Nguyên đang giả khuôn giả dạng giả hung dữ lúc này, Chu Diễn chỉ cảm thấy là thật đáng yêu.

Cậu vui vẻ cười nhẹ ra tiếng, cúi đầu hôn một cái lên chóp mũi đang đỏ của Quý Nguyên: "Bên ngoài rất lạnh, về nhà lại nói."

Trong lòng Quý Nguyên phịch một tiếng, cả khuôn mặt đều bị Chu Diễn hôn đỏ.

Thật là thói tha không biết xấu hổ!

Quý Nguyên buồn bực hất tay Chu Diễn ra, một mình đi vào trong nhà. Chu Diễn đi theo phía sau anh vào nhà, thuận tay khóa trái cửa lại.

Thời gian này lúc trở về nhà khóa trái cửa phòng thật sự bình thường, nhưng tiếng khóa trái cửa lần này rơi vào trong tai Quý Nguyên, sao lại có ý vị khiến cho người ta khẽ run rẩy một chút.

Bình tĩnh, bình tĩnh. Anh tiếp tục xây dựng tâm lý cho mình, ánh mắt của Quý Nguyên rơi vào trên cửa phòng ngủ cách anh bốn năm bước, đi vào, đóng cửa lại, ngủ một giấc chúng ta nhất định là một hảo hán (anh hùng)!

Một bước, hai bước, ba bước, bốn,

Bước chân của Chu Diễn theo sát tới, rơi vào trong tai của Quý Nguyên giống như âm thanh của tử vong. Mới vừa rồi còn là ánh sáng của phòng ngủ, cùng với Chu Diễn đi theo phía sau không rõ mục đích, lại giống như nước xoáy đen ngòm muốn ăn thịt người vậy.

Bên trong có sẵn một cái giường lớn, vừa mềm lại thoải mái.

Nghĩ tới đây, Quý Nguyên giơ chân lên bước trở lại mặt đất, trong lúc anh còn đang do dự có nên xoay người hay không, kiên nhẫn của Chu Diễn ở phía sau đã bị vắt khô, từ phía sau lưng ôm lấy eo của Quý Nguyên ngăn lại, thân mật ôm lấy anh, ngay sau đó là một chuỗi nụ hôn dày đặc lại nóng rực rơi trên hai gò má của Quý Nguyên.

Quý Nguyên không biết làm sao thì Chu Diễn nhỏ giọng hỏi anh: "Tại sao vừa rồi lại khóc?"

Khóc?

Quý Nguyên sững sờ, lúc đầu còn không nhớ tới chuyện tại sao mắt mình lại đỏ. Mà chờ đến khi nhớ lại, anh muốn giữ mặt mũi cũng không muốn thừa nhận.

"Ai khóc? Nói linh tinh."

Quý Nguyên bày ra vẻ mặt nguy hiểm ta không có khóc, đáng tiếc là Chu Diễn đang ôm Quý Nguyên từ phía sau, bằng không nếu nhìn thấy bộ dạng này của anh, nhất định phải hôn bằng được cái khuôn mặt ngỗ một đằng nói một lẻo kia.

Chu Diễn quay người trong ngực một vòng, nhỏ giọng mang theo một chút nhạo báng, một bước chen tới giữa hai chân Quý Nguyên, khiến cho động tác ôm ngang của hai người, càng ngày càng chặt chẽ hơn, cũng cắt đứt đường lui của Quý Nguyên, khiến cho anh tránh sang bên cạnh tránh sang đến bên tường.

"Thật không có khóc?"

"Em là đang vu oan giá họa đó, nhất định là nói láo!" Khuôn mặt của Quý Nguyên giống như liệt sĩ cách mạng bị buộc lên vách đá, sau đó ồm ồm không phải rất tình nguyện thừa nhận, "Cứ cho là anh khóc đi."

Giọng nói là một bộ: em đã nghĩ như vậy thì anh cũng đành theo vậy.

"Vậy tại sao khóc?" Chu Diễn bị Quý Nguyên can đảm thừa nhận mà rung động, đầu ngón tay không nhịn được cong lên tới sờ sờ gương mặt hồng hồng của Quý Nguyên, ánh mắt kiên định theo sát ánh mắt né tránh của Quý Nguyên.

Quý Nguyên lại không muốn nói, ngậm miệng muốn làm câm.

Cái loại cảm giác giống như ghen đó, suy nghĩ một chút nếu thật sự nói ra chuyện bị cái đồ chó đáng ghét này làm uất ức đến phát khóc quả thật là quá mất mặt quá ngu rồi.

Thật sự Diễn cũng không ép buộc anh, cậu đổi một đề tài khác: "Anh thích em."

Bốn chữ này Chu Diễn nói ra như chém đinh chặt sắt, không chút do dự nào. Là cậu muốn như vậy, và lại luôn cho rằng thật sự là Quý Nguyên nhất định còn thích mình.

Cái người Quý Nguyên này, mặc dù yêu nhưng vẫn để tâm đến việc giải quyết vấn đề một mình, nhưng chưa bao giờ tùy tiện có thể thích người khác. Quá khứ Chu Diễn ở trong bóng tối len lén quan sát bao nhiêu năm kia, đối với việc này tự nhiên hiểu rõ vô cùng. Quý Nguyên không phải là loại người say rượu mất lý trí, càng không phải là người dùng thái độ nói năng tùy tiện với chuyện tình cảm.

Anh chủ động hôn mình, chỉ có thể là thích, không thể nào có nguyên nhân khác, cho dù hiện tại hình như Quý Nguyên không muốn thừa nhận.

Nhưng mà Chu Diễn cũng không thêm để ý, dù thế nào đi nữa cậu chỉ cần biết sự thật này, về sau rất nhiều chuyện sẽ dễ làm hơn.

"Sao da mặt của em lại dày như vậy được, " Quý Nguyên nhỏ giọng lầm bầm, mở miệng lại không thể nói ra nửa câu sau, nhẩn nhẩn còn mắng Chu Diễn, "Em là đồ chó con."

Đối với việc Chu Diễn vừa nói thích, Quý Nguyên cũng không có thái độ phủ nhận.

Cũng bị bức đến mức này rồi, Quý Nguyên cũng không còn ý định che giấu làm gì. Điều này làm cho Chu Diễn vốn nghĩ là Quý Nguyên vẫn còn đang trốn tránh lâm vào mùng như điên, vốn là đôi tay của cậu vẫn còn hồ hững đặt trên đầu vai của Quý Nguyên trong nháy mắt đã buộc chặt, ánh mắt ép sát đi lên, cứng rắn nhìn thẳng vào mắt Quý Nguyên, hơn nữa nghiêm túc lặp lại xác nhận một lần: "Anh thích em."

Ham muốn chiếm giữ đầy biến thái trong lòng Chu Diễn kia đã bị sự thật Quý Nguyên thích mình này làm cho mềm mại đến toát ra mặt đường, giống như toàn bộ thế giới chung quanh cậu đều hóa thành những con sóng âm áp, từng tầng từng tầng cọ rửa trên người cậu.

Vốn Quý Nguyên đã vô cùng xấu hổ, lại bị Chu Diễn lặp đi lặp lại câu nói này, thậm chí quá thành giận ngẩng đầu lên nhìn chằm chằm cậu mắng: "Chó con em phiền chết được."

Tiếng nói của anh vừa dứt, Chu Diễn đã cúi đầu xuống nâng khuôn mặt của anh lên, vừa nóng bỏng vừa vội vội vã hôn lên. So với nụ hôn mà lúc trước Quý Nguyên chủ động bắt đầu hôn mà nói, ý vị chiếm đoạt của nụ hôn này càng sâu.

Mà Quý Nguyên vốn tưởng rằng nụ hôn kia đã là hết sức, vào lúc này mới biết, lúc trước Chu Diễn xuống tay còn rất nhẹ, đã thu lại bao nhiêu cảm xúc.

Quý Nguyên ai oán một tiếng, bị động tác vội vã của Chu Diễn chi phối đến không thể chống đỡ được, trong khoang miệng tất cả đều là mùi vị của Chu Diễn, từng chút từng chút không ngừng xâm nhập xâm chiếm. Mà ôm cũng không cách nào duy trì nguyên dạng, bên trong là mạnh mẽ đưa đẩy và lôi kéo, mà sát mạng theo nhiệt độ gần như là muốn đốt lửa.

Thế nên khi được Chu Diễn nửa ôm đi về phía phòng ngủ tối đen thì lúc đầu Quý Nguyên cũng không kịp phản ứng.

"Chờ, từ từ." Đầu Quý Nguyên đã được đặt trên gối đầu mềm mại, hai tay Chu Diễn dùng sức đặt ở trên đầu gối của anh.

Quý Nguyên thừa dịp vào lúc này Chu Diễn thu lại động tác áp chế, lập tức cong hai chân lên từ dưới chân Chu Diễn lẫn qua một bên, rồi sau đó một tay đẩy lồng ngực của Chu Diễn ra.

Đương nhiên là anh biết Chu Diễn muốn làm gì.

Hiện tại toàn thân Chu Diễn đều viết mình muốn làm gì.

Chó con bày ra cái thái độ này, trong lòng Quý Nguyên mắng chửi người.

"Em đi xuống ngay cho anh." Quý Nguyên dùng chân trườn lên người mình, "Trong đầu chứa những cái gì vậy?"

"Trong đầu em đều là hình ảnh của anh." Còn cảnh hợp thể cùng anh, Chu Diễn yên lặng ở trong lòng bổ sung nửa câu sau, nếu là nói thẳng ra Quý Nguyên nhất định sẽ tức giận, vậy thì không thể Hợp Thể rồi.

Mặc dù mọi chuyện đã phát triển đến mức này, Quý Nguyên cũng biết không thể nào nói ra chuyện lúc đầu anh tính sẽ không có quan hệ gì với Chu Diễn, nhưng ít nhất mà nói, anh không thể dẫm lên vết xe đổ giống như đời trước đưa ma trào về phía Chu Diễn đang tuổi vị thành niên.

Thấy cậu không nói lời nào, Chu Diễn đang ngồi xuống bên giường, chăm chú nói với Quý Nguyên: "Chúng ta là quan hệ người yêu, làm những chuyện này đều là rất bình thường."

"Ai, ai có quan hệ người yêu với em?" Thiếu chút nữa Quý Nguyên bị sặc nước bọt của chính mình.

"Hôn xong cũng không nhận nợ rồi hả?" Chu Diễn tiến lên phía trước nhích lại gần, ngược lại sắc mặt lại không thay đổi, chỉ có bắp thịt toàn thân căng thẳng lên.

Quý Nguyên vô cùng khẳng định, nếu bây giờ anh phủ nhận, Chu Diễn có thể bắt chấp tất cả tiến lên ép anh ngủ cùng. Anh vội ho một tiếng, vô cùng thức thời kéo trở về: "Ý của anh không phải như vậy, có một số việc nếu chưa trưởng thành thì không thể tùy tiện thực hiện được."

"Đó chính là quan hệ người yêu hả?" Còn lâu Chu Diễn mới chơi chữ với anh, cậu đi thẳng vào vấn đề, sẽ phải cạy ra từ trong miệng của Quý Nguyên một câu trả lời chắc chắn.

Quý Nguyên cực kỳ miễn cưỡng, nhưng nhịp tim nhanh chóng đi qua đại não.

Chu Diễn cười nhẹ, giọng điệu vui vẻ, thân thể cậu nghiêng về phía trước ngăn chặn quý Viên Viên cuốn chân lại, nặng nề hôn một cái lên trán Quý Nguyên, trong mắt cảm xúc thay đổi liên tục.

Trong lòng có một giọng nói: hiện tại anh ấy là của cậu, đoạt lấy anh ấy, đánh dấu anh, để anh ấy chỉ có thể thuộc về một mình cậu.

Trong lòng Chu Diễn bị cái người trong tối này dùng sức bóp một cái, chân mày cậu hơi nhíu lại, cúi đầu nhìn Quý Nguyên hàng mi của anh nét mày bờ môi của anh, cảnh phát ra mê người gấp trăm lần, gần như làm cậu muốn một hợp nuốt chửng.

Vậy mà Quý Nguyên mở mắt ra, từ trong khe hở liếc Chu Diễn một cái, bên trong sạch sẽ, tươi sáng mang theo ánh sáng.

Trong nháy mắt giọng nói điều khiển mình đã biến mất, Chu Diễn nhếch miệng, chỉ nhẹ nhàng hôn một cái trên khóe miệng của Quý Nguyên.

"Ngủ ngon."

"Chó con." Quý Nguyên nhỏ giọng lầm bầm lần nữa chui vào trong chăn, cũng giấu đi nụ cười trên mặt của mình.

【 Tin tức bất ngờ có một không hai! Buổi tối trước khi về nước của nam chính Allen người mới của se-cret? 】

Bài báo nói tường tận về việc Allen và Quý Nguyên đi đến quán bar như thế nào, lúc nào thì rời đi, rời đi đi chỗ, ở trên tầng ngay người hơn một tiếng mới xuống lầu thuê xe về khách sạn.

Sáng sớm tin bất ngờ đồng loạt được đăng lên các trang báo, hấp dẫn không ít con mắt. Bản thân Allen đã rất nổi tiếng, thêm nữa lại là một trong những nhân vật chính đóng quảng cáo cho se-cret lúc này, ngược lại bị nhà báo chụp được cũng không có gì kỳ quái. Bóng to thì sẽ nổ, cũng không phải là tin tức hiếm thấy gì.

Mà nguyên nhân khiến mẩu tin tức kia trở nên hot, chính là chín bức ảnh ở dưới bài đăng.

Đầu tiên là ảnh thuê xe ở cửa quán bar, có thể nhìn thấy Allen hoàn toàn dựa trên người Quý Nguyên, ba bức ảnh phía sau là hình ảnh Quý Nguyên và Chu Diễn mang Allen lên lầu, mấy ảnh trước không rõ mặt lắm, nhưng mà hai ảnh cuối cùng là ảnh Quý Nguyên đứng dưới đèn đường màu cam sau khi đưa Allen lên taxi, đúng lúc quay đầu thì chụp được.

Anh mặc áo khoác ngoài, vóc người thon dài, động tác cùng góc độ cũng vừa đúng.

Vốn là chỉ là một tin bất ngờ trên mạng nhưng sau khi nhìn thấy hai tấm hình này, trong nháy mắt đã bùng nổ.

"A a a a, có mấy câu nói thể nào nhỉ, 'nhất là một cái cúi đầu ôn nhu', cái tiểu ca ca này cũng đẹp quá đi thôi!?"

"Cùng cảm thấy vậy! Nếu không phải là nhìn cái ID bất ngờ này, ta còn nghĩ rằng anh ta đang về chân dung ai."

"Cầu thông tin! Đến cùng tiểu ca ca này là ai!"

Tiếng hô trong chốc lát của cộng đồng mạng đã được thỏa mãn, lại ném ra một tin tức nặng ký khác, Microblogging Cầu Tử bất ngờ đăng một tin trên Microblogging, cũng dòng chữ: dựa vào suy đoán, người đàn ông khác trong hình là Quý Nguyên một trong những vai nam chính khác của se-cret!

Một phút trước dân mạng còn vui mừng khôn xiết muốn giữ lại tiểu ca ca này bây giờ lại có chút ủ rũ rồi, nhưng mà bình luận miệng của mọi người có chút không giống nhau.

"Giả thôi. Thực sự là Quý Nguyên sao?"

"Ặc, mặc dù vóc người nhìn rất tốt, nhưng dường như nhân phẩm rất kém?"

"Tôi mặc kệ, mấy người không quan tâm nhưng tôi muốn, những cái được gọi là vết nhơ của nhân phẩm (phẩm chất con người) lại không phải là đá, đều là người khác há mồm nói thôi, nói không chừng đều là giả đấy?"

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Dã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Quý Nguyên giả 2

Một nhóm người trên internet thật sự chưa bao giờ hoàn toàn đồng ý, đối với cùng một chuyện cũng có đủ loại quan điểm đây cũng là chuyện thường xảy ra.

Trước mắt chính là số lượng dân mạng và lưu lượng truyền thông xã giao còn lâu mới bằng đời sau, bằng không ở đây không có tin tức xã hội gì, khi Làng Giải Trí lại vô cùng trật tự, có một tin bất quá hấp dẫn như vậy, một tin tức có thể thu hút mọi người như vậy đã sớm bùng nổ rồi.

Cho dù là vậy, mẩu tin tức này vẫn chưa tới không ít sự chú ý, đặc biệt là cái tin đối tượng tình một đêm của Allen có thể là Quý Nguyên được thêm sau đó.

Dĩ nhiên, dân mạng cũng có nghi vấn, nói ví dụ như trong hình xuất hiện bóng dáng của Chu Diễn.

"Đây là một người khác? Không phải cũng cùng đi lên rồi sao, chẳng lẽ."

"Lầu trên người đang nghĩ cái gì, lớn tiếng nói lên!"

"Ồi mẹ nó, 3, 3P? Đây cũng quá hăng máu gà đi?"

Cái chủ đề này được mở ra, vốn là một đám người đang chú ý tới khuôn mặt của Quý Nguyên lại bớt đi một chút.

"Ừ. Mặc dù khuôn mặt làm tôi rất muốn ăn, nhưng mà nếu như thực sự là chơi ba người, phốc, quá mạnh mẽ, tôi có chút không tiếp thu nổi."

"Tôi cảm thấy mọi người ở chỗ này tranh cãi, thật ra thì một chút chứng cứ cũng không có, lùi một bước lại nói, coi như bọn họ là thật thế nào, thứ nhất bọn họ không có phạm pháp thứ hai đều là người trưởng thành, cái này thì có cái gì hay mà nơi nơi bị người khác chỉ chỉ chỏ chỏ?"

Chờ sau khi Quý Nguyên tỉnh ngủ ở trên giường ngẩn người nhớ lại những chuyện xảy ra tối hôm qua thì cái này tin tức đã được đã mở rộng trở thành ba cái tên được tìm kiếm nhiều nhất.

Vũ Dật Phi bùng chén cả phê, nhấp một miếng làm cho não bộ của mình hưng phấn tinh thần tỉnh táo lên, vẫn theo thói quen xem những bất quá mới nổi, không ngờ quét qua một cái tiêu đề, đáng chú ý là một loạt tiêu đề của những trang đầu bất quá kia đều liên quan đến Quý Nguyên.

"Làm sao lại vậy." Anh ta nói nhỏ, thấy chuyện trước sau nhìn qua một lần, rồi sau đó nói lời kết thúc, "Vô nghĩa!"

Ngoài mặt Vũ Dật Phi ở trên web duy trì hình tượng nam thần lạnh lùng, thật ra thì lên Microblogging riêng tích cực hơn so với những người khác, chú ý các loại chuyện bất quá vặt vãnh từ trong giới đến ngoài giới từ trong nước đến nước ngoài, nhất định chính là một cái máy bất quá loại nhỏ. Động thái của cái nam người mẫu Allen này anh ta cũng biết rõ, đương nhiên là anh ta có thể nhìn ra sự hoang đường từ trong bài báo này.

Người đại diện còn nhạo báng anh ta, về sau nếu hết thời, Vũ Dật Phi còn có thể đi kinh doanh bát quái để kiếm miếng cơm.

Tiểu Lý ở bên cạnh xoa tay, dậy sớm đã công đến không chịu được, nghe anh ta nói như vậy nghi ngờ hỏi: "Cái gì vô nghĩa?"

"Cái này tin tức, " Vũ Dật Phi phân tích cho Tiểu Lý, "Thứ nhất là Allen là thằng nam, thứ hai, " anh ta nhíu mày, không ngưng ngừng chút nào, "tốt xấu gì Allen cũng coi như nam thần qua đường của tôi, làm sao có thể một giờ đã xong rồi."

Tiểu Lý ở bên cạnh tròn mắt nhìn anh ta: "Anh cũng không sợ bị người nghe thấy."

Vũ Dật Phi bá bá nói đi xuống: "Còn nữa, " tầm mắt của anh ta liếc qua mặt của Quý Nguyên trong ảnh, "Quý Nguyên đẹp mắt như vậy! Nếu là tôi tôi cũng không bỏ được làm gì có chuyện một giờ đã xong."

Tiểu Lý nghiêng đầu, nếu không phải là bây giờ bọn họ đang nghỉ ngơi trong xe người giúp việc của mình, cô đã muốn che miệng Vũ Dật Phi lại.

Miệng chạy đầy xe lửa, không có cửa riêng biệt.

"Nhưng mà, " Vũ Dật Phi để điện thoại di động xuống, "Đây là lần thứ mấy Quý Nguyên đứng đầu bảng tìm kiếm, anh ta đã ký với công ty nào rồi sao?"

Nói như vậy cũng không ai ở phía sau hành động, như vậy để duy trì độ hot của các đề tài được tạo ra mỗi ngày đã ít lại càng ít. Mặc dù nói mức độ được chú ý của Quý Nguyên lúc này là có thể giải thích được, nhưng mà mỗi lần anh nói cũng rất kỳ lạ.

Giống như là một người đi đường bị liên tiếp tuôn ra tin tức, mà bản thân người đi đường đó lại vô ý giải thích và vô ý tham dự, quả thật cao lãnh thành tiền.

"Tôi nghe nói có không ít người liên lạc qua muốn ký hợp đồng với anh ấy, trong đó còn có. . . ." Tiểu Lý nói tới mấy công ty điện ảnh và truyền hình vô cùng lớn trong làng giải trí, "Nhưng là nghe nói Quý Nguyên bên kia cũng không đồng ý, nói không chừng chỉ là một chụp một bộ quảng cáo, cũng không muốn đi con đường này?"

Vũ Dật Phi đầu ngửa về phía sau, nhớ tới chuyện ngày hôm qua trong lớp biểu diễn bị giáo viên mắng một trận, trong lòng rất không thăng bằng: "Tiểu Lý, cậu nói sao người với người lại có chênh lệch lớn như vậy chứ? Nếu tôi có thể diễn giỏi như vậy, tôi tuyệt đối sẽ diễn đến đã nghiền."

Hôm nay chung cư có vườn hoa không phải vô cùng bình tĩnh, trong phòng an ninh hai nhân viên an ninh đang giao ban nói chuyện.

"Hôm nay cũng không biết là có chuyện gì xảy ra, có mấy người đi lại bên phía dãy phòng đơn."

"Anh không biết chuyện tôi qua sao, có phóng viên nấp sau cái cây, buổi tối khuya làm tôi hoảng sợ, khi nào thì chỗ chúng ta có minh tinh ở vậy?"

"Hừ, ai biết được."

Mà buổi sáng một phòng đơn trên lầu Quý Nguyên không có lớp vừa mới tỉnh lại sau khi ngủ lấy lại sức còn chưa lập tức cập nhật tin tức ở bên ngoài. Anh mở mắt nhìn chằm chằm trần nhà, đầu tiên là ngáp một cái thật to, sau đó đại não nhanh chóng tự động cắt đi chuyện đồng ý một cách hồ đồ của anh với Chu Diễn tối qua.

Mẹ nó, mẹ nó.

Quý Nguyên ngồi xuống, lúc xuống giường bị vấp chần một cái, thiếu chút nữa mặt đập xuống.

Anh kéo màn cửa sổ ra để cho ánh sáng xuyên thấu vào, chân trần trên mặt đất đi qua đi lại, bây giờ mình và Chu Diễn là yêu, quan hệ người yêu?

Quý Nguyên nói không ra cảm xúc của mình lúc này là ảo não nhiều hơn hay là mong chờ nhiều hơn, rốt cuộc cũng bước ra cái bước mà rất nhiều năm không có ra khỏi kia, sau này mọi việc Quý Nguyên không có cách nào dự đoán được, tất cả đều trở thành một khởi đầu mới.

Thật ra trong đáy lòng xuất hiện cảm giác mơ hồ hưng phấn xen lẫn luống cuống.

Mặc kệ nó, Quý Nguyên rất nhanh nghĩ thông suốt. Cho dù có bao nhiêu chuyện nhưng trong lòng vẫn rong chơi, duy chỉ có ở đây anh mới không có cảm giác hối hận. Tương lai vốn chính là không thể không chế, thứ anh muốn trong lòng cũng không lớn lắm, càng không tính toán sẽ nắm giữ từng li từng tý việc sau này. Nếu đều là đi một bước tính một bước, ngược lại không bằng thử cho mình cơ hội trải nghiệm qua cái mình chưa từng thử.

Lúc này Chu Diễn đã trở lại trường học.

Bản thân cậu không có chút hứng thú nào đối với mấy loại tin tức bát quái trong Làng Giải Trí, nếu như không phải là Quý Nguyên bước chân vào trong đó, căn bản đến nhìn cậu cũng lười nhìn. Bát quái mới của Quý Nguyên này, cũng vẫn lúc mấy nữ sinh trong lớp thảo luận trong giờ học lọt vào trong lỗ tai cậu.

"Ai, cậu xem tin tức chưa? Ảnh của Quý Nguyên lộ ra ôi chao, ai, ôi."

"Thật à?! Đẹp trai không?"

"Xét về vẻ đẹp mà nói, cực kì đẹp, nhưng mà nhân phẩm quá kém."

Đầu ngòi bút Chu Diễn đang nắm ở trong tay soàn soạt soàn soạt viết đề toán học bỗng dừng một chút.

"Thì sao, lại có tin tức gì mới sao?"

Nữ sinh ở hàng trước thận trọng lấy điện thoại của mình đưa cho nữ sinh ở bên cạnh nhìn: "Ừ, cái này, nghe nói tối hôm qua qua đêm với Allen ôi chao, ai, ôi."

"Minh coi, thiệt hay giả?"

"Ừ, nhưng mà kỳ thật thì lúc này cũng có người có địa vị nói người này chính là Quý Nguyên, mình thì hi vọng không phải, nói như vậy còn có thể lưu lại một kỷ niệm đẹp, loại nhân tài như Quý Nguyên này không phối hợp ghép thành đôi với Allen đấy."

Tự ngòi bút của Chu Diễn đâm một cái vào trong trang giấy, cậu vội vã đứng lên, đẩy hai cái ghế sang bên vang lên một tiếng bịch.

Nữ sinh ở hàng trước bị cậu dọa sợ hết hồn, quay đầu lại nhìn lên cùng Chu Diễn liếc nhau một cái, bị cảm giác trầm trầm tức giận trong đó làm sợ hết hồn, nhất thời ngoan giống như hai con chim cút.

Chu Diễn đẩy ra nhìn thẳng vào ánh mắt của các cô, đi thẳng ra khỏi phòng học, mãi cho đến tiết tự học buổi tối cũng không còn thấy bóng người.

Mà lúc này cũng không khác lắm, Quý Nguyên vừa nấu sủi cảo đông lạnh cho mình vừa xoạt Microblogging, cũng nhìn thấy điểm nóng này. Mặc dù đối với việc có thể hot tới nước này có chút ngoài ý muốn, nhưng mà đối với đám phóng viên bám theo Quý Nguyên không quen cũng không được, ngược lại bị vỗ cũng không thể nào giạt mình.

Ngược lại đa số những bình luận ở dưới Microblogging cũng không khiến Quý Nguyên lo lắng, nghệ sỹ lúc đầu đen về sau trắng có nhiều lắm, có thể hóa trang lợi hại bao nhiêu người hâm mộ lại càng chết bấy nhiêu, loại ví dụ này trong giới giải trí đếm không xuể. Mặc dù đó cũng không phải là ý của Quý Nguyên, nhưng tạm thời cậu cũng không có thừa hơi sức để xử lý.

Lúc có rất nhiều công ty đến tìm cậu ký hợp đồng, trong đó không thiếu những người đại diện trong tay đang có rất nhiều tài nguyên, nhưng Quý Nguyên cũng không muốn đi lại con đường đó. Cậu muốn quay phim, muốn tìm kịch bản hay, cậu thật sự nhìn trúng là một nhà lúc này không có danh tiếng nhưng mấy năm sau công ty điện ảnh và truyền hình này trở lên quen thuộc có danh tiếng.

Nhưng mà trước mắt Quý Nguyên không thấy bóng người mà ngay cả xu hướng hóa đen kìa cũng không phù hợp với con đường của công ty điện ảnh và truyền hình, vì vậy đến bây giờ cũng không đợi bọn họ đến mời. Cũng may cái này cũng không gấp, vốn chính là Quý Nguyên muốn chờ sau khi phim gốc của quảng cáo truyền ra mới bắt đầu suy tính đến việc ký với công ty cùng với việc rửa sạch nước bẩn trên người.

Anh không thêm đề ý tin tức, Chu Diễn lại đề ý. Không chỉ là đề ý, phải nói là đề ý mà là cậu sắp bị dấm chua như sóng to gió lớn trong lòng sắp bị trong lòng làm cho chết đuối. Vừa muốn làm rõ ràng từ đầu đến cuối những bình luận trên web kia đối với Quý Nguyên, càng muốn một cước đá chết tất cả những người kia.

Cũng may là tối hôm qua hai người đã xác định quan hệ, mà Allen vẫn là do cậu vác lên lầu, bằng không chỉ mấy cái tin tức này cũng đủ khiến Chu Diễn phát điên rồi.

Quý Nguyên cũng không biết thế nào tự mình ăn một chén sủi cảo, quay lại nhìn Microblogging một cái lại phát hiện những tin tức kia đều đã bị người ta xóa sạch sẽ. Anh vẫn hơi nghi ngờ, bỗng một cái địa chỉ Cầu Cầu xa lạ đã xuất hiện.

Quý Nguyên vừa ấn vào đã nhìn thấy, kết quả là Chu Diễn.

Nick name vẫn như cũng là "Hôn Viên Viên mặt non nớt", nhưng không biết đã đổi hình nền thành cái gì. Quý Nguyên cúi đầu giống như phóng ra nhìn, phát hiện là bóng lưng anh đang ngồi xem ti vi trên ghế sofa, cũng không biết Chu Diễn chụp hồi nào.

Hôn Viên Viên mặt non nớt: Viên Viên tỉnh ngủ rồi sao?

Tôi là heo sao mà bây giờ còn chưa có tỉnh ngủ, Quý Nguyên liếc mắt nhìn đồng hồ đang chỉ mười giờ rưỡi oán thầm nghĩ một đằng nói một lẻo.

Đánh đầu chó Chu Diễn: ề ề ề.

Hôn Viên Viên mặt non nớt: buổi tối muốn ăn cái gì, em mua về cho? 【cong môi】

Đánh đầu chó Chu Diễn: mâm gà lớn, cá chần nước sôi!

Hôn Viên Viên mặt non nớt: 【cong môi】

Quý Nguyên sẽ không trả lời. Cách một lát Chu Diễn lại xuất hiện.

Hôn Viên Viên mặt non nớt: anh cũng gửi cho em một cái 【cong môi】.

Đánh đầu chó Chu Diển: anh cũng không phải là người không biết xấu hổ như em 【 mắt tròn trắng 】

Hôn Viên Viên mặt non nớt: vậy chờ em trở lại hôn đi.

Quý Nguyên cảm thấy trong lời nói có ý uy hiếp rất là nồng đậm, trong lòng anh nhảy loạn, nghĩ đến tư thế thân thiết của Chu Diển, bên trong có chút nóng.

Kẻ tức thời là trang tuần kiệt, không phải chỉ là một icon tự động của hệ thống thôi sao, Quý Nguyên trầm nghĩ, ta hôn cho mẹ cậu cũng không nhận ra cậu.

Đánh đầu chó Chu Diển: 【 cong môi 】【 cong môi 】【 cong môi 】

Chu Diển nhìn màn hình điện thoại di động nhảy ra tin nhắn mới, ngồi trong xe không nhin được cười.

Cũng trong lúc đó, trong một tổ phim diễn ra một cuộc phỏng vấn nhỏ, Trần Hách Anh đã lâu không xuất hiện bị ký giả kéo đến hỏi cho không ngừng. Vấn đề trước mắt cũng còn coi như là bình thường, nhưng không ngờ về sau không biết phóng viên của tòa nào không ngại xem náo nhiệt hỏi anh ta cảm thấy thế nào đối với tin tức sáng nay của Quý Nguyên.

Thấy thế nào? Còn có thể thấy thế nào, đầu tiên là bị đánh một trận, gần đây lại không giải thích được việc không có tài nguyên tốt, rõ ràng là Trần Hách Anh đang bị người nào trả đũa nên tạm thời không có lá gan cho mình mò mẫm vào cái món xào nóng này.

Nhưng mà có một số việc cũng không phải do anh ta, từ trong miệng anh ta nạy không ra lời, phóng viên có thể tự mình thêm bớt lung tung cũng có thể thành một bài viết rồi.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Quý Nguyên giả 3

Cắt câu lấy nghĩa hoặc là tựa đề khoa trương là một trong rất nhiều thủ đoạn mà các tòa báo nhỏ trong giới giải trí dùng để thu hút mọi người, trước đây trên phương diện này Trần Hách Anh dùng qua không ít thủ đoạn nhỏ, lại không nghĩ rằng có một ngày những thủ đoạn này sẽ dùng ngược lại trên người mình.

【 Trần Hách Anh nói rằng cuộc sống sinh hoạt của Allen rất hỗn loạn? 】

【 Trần Hách Anh nói thẳng, không quen biết Allen】

Rất nhiều tài khoản bát quái đã đăng tải hoặc là dẫn ra những câu tương tự như vậy trong hai ngày qua, kèm theo mấy đoạn ngắn trong buổi phỏng vấn của anh ta.

Thật ra bản phỏng vấn đầy đủ là phóng viên hỏi cách nhìn của anh ta đối với chuyện này, Trần Hách Anh nói: "Không phải quá quen thuộc, không hay gặp anh ta trong những hoạt động chính thức, không tính là biết, đối với mấy chuyện sinh hoạt cá nhân này, tôi cũng không có bình luận gì. Nhưng mà, tôi không biết sinh hoạt cá nhân hỗn loạn có ảnh hưởng tới sự chuyên nghiệp hàng ngày của một người hay không."

Lời nói này cũng không tính là khôn khéo, chẳng qua nhiều năm rồi Trần Hách Anh không bị đen đui quán thân, không biết rằng sau này ở sau lưng có người xuống tay. Cũng không biết người này là ai anh ta cũng không có biện pháp, chỉ có thể nghĩ biện pháp là một bên viết bản thảo giải thích một bên tìm biện pháp giải quyết sự việc. Điều này cũng ngăn cản không được tro tàn lại cháy trên internet, nhắc lại lịch sử đen tối của anh ta một lần, khiến cho việc bán vẽ ngoài vốn đã không dễ dàng của anh ta trở lên nguy hiểm.

Bởi như vậy, anh ta không thể không an phận một trận.

Căn bản sau khi kết thúc việc quay quảng Quý Nguyên ở bên này đã quay trở về cuộc sống học tập bình thường, tuy rằng bởi vì là người mới cho nên tiền quay quảng cáo cho se-cret cũng không nhiều, nhưng mẫu chốt ở chỗ là se-cret trả bằng Đô-la, 30 vạn Đô-la chuyển đổi thành nhân dân tệ là gần hai trăm vạn, hoàn toàn đủ cho Quý Nguyên sống một cuộc sống giàu sang trong một đoạn thời gian rất dài. Anh giữ lại cho mình một phần, còn dư lại gửi hết về nhà.

Mà biểu hiện của Chu Diển cũng ngoài dự liệu của Quý Nguyên.

Ngoại trừ hai việc là nhu cầu của Chu Diển đối với việc thân mật của hai người nhiều hơn Quý Nguyên, buổi tối mỗi ngày có thời gian Chu Diển đều cạ trên giường của mình đến khi bị đuổi ra ngoài, những phương diện khác Chu Diển có thể nói là không tìm ra tật xấu.

Xong tiết học về nhà sờ sờ đầu Chu Diển, trước lúc ngủ hôn nhẹ Chu Diển, cuộc sống vui thích. Đối với mấy bát quái đang lưu truyền trên Internet kia cuối cùng sẽ từ từ chìm xuống, hoặc là những người xung quanh bình luận anh như thế nào, tạm thời Quý Nguyên đều không để ý, mọi chuyện để sau khi

quảng cáo bắt đầu hãy nói, anh vô cùng kiên nhẫn.

Vốn là còn có mấy phóng viên bắt quái đi bộ dưới chung cư có vườn hoa một chút, nhưng cũng không biết ngày nào đó, nhân viên an ninh không còn thấy mấy người hay đứng phía sau cái cây hoặc là trong bụi cỏ nữa.

"Ai, chưa từng thấy mình tinh đi qua?"

"Ai biết mình tinh nào, nói không chừng là bắt Tiểu Tam đó, chụp chứng cứ, chụp rồi đi là được."

Nhân viên an ninh trong phòng an ninh đưa ra kết luận.

Tóm lại, tháng năm đến sau những ngày thoáng qua như vậy, tài khoản của se-cret vẫn luôn gió không thổi cây không động bỗng nhiên công bố một tin tức bằng nhiều ngôn ngữ trên phương tiện truyền thông của chính phủ.

se-cret mê: chủ đề của năm 2011 "Tự luyện" ——【 video 】

Đồng thời có vô số người quan tâm đến động thái mới này, ôm tâm tình vừa mong đợi vừa vui mừng mở video ra. Mà đối với rất nhiều cư dân mạng của nước C mà nói, cái video này còn có một ý nghĩa không giống vậy.

Bọn họ còn nhớ Quý Nguyên ở trong đó. Về phần một người như lính nhảy dù có nhân phẩm bại hoại như vậy có thể diễn thành cái dạng gì? Nhất định là kỹ thuật diễn rất kém, dù sao kịch bản như vậy mới là trừng phạt đúng người đúng tội, kết cục hà giận mới phải.

"Cứ nhìn đi, tôi đoán chừng chính là một vai phụ ở bên cạnh, Allen và Bren-da, già vị này cái nào không đề chết anh, diễn vai phụ mọi góc thôi."

"Tôi chỉ muốn xem một chút rốt cuộc ngoại hình của Quý Nguyên như thế nào, là một người ngu ngốc còn là bình hoa."

Kết quả mười phút sau, internet toàn cầu cùng nhau oanh tạc.

Dân mạng nước ngoài cũng không có thành kiến đối với Quý Nguyên như đám dân mạng trong nước, vì vậy bình luận cực kỳ hài hòa.

"A a a, Thượng Đế ơi, đoạn phim chỉ có năm phút đồng hồ ngắn ngủn, tôi cảm thấy linh hồn của mình như bị hút đi, Quý Nguyên là người duy nhất tôi thấy phù hợp với vai Narcissus!"

"Nói thật, lúc Danae bắt đầu công bố ứng viên, tôi còn đang suy nghĩ một người Châu Á làm sao có thể đảm đương nhân vật truyền thuyết trong thần thoại Âu châu, hoàn toàn không nghĩ tới sẽ tạo ra cái hiệu quả này trong phim, nếu như muốn đánh giá, đó chính là hai chữ hoàn mỹ."

"Quả nhiên đẹp phải không phân biên giới."

"Thật lợi hại đi, Allen và Bren-da ở bên cạnh anh cũng trở thành vai phụ. Tôi muốn nói ở đây tình tiết không hề chỉ trong vai phụ, mà là cái loại khí chất hồn nhiên đó, cho dù người nào đứng ở bên cạnh anh cũng sẽ trở thành vai phụ đi! A, Quý Nguyên thân ái, không biết tên tiếng Anh của anh là cái gì, nhưng tôi cảm thấy Narcissus thật sự rất hợp với anh."

"Max điểm tình tiết! Nguyên văn cái suy nghĩ nghĩ mình lại xót cho thân trong mắt thiếu niên chỉ nghĩ đến mình diễn thành cao ngạo lại thông suốt, Narcissus thân ái."

Sau khi xác định một phần quảng cáo mùa hè năm nay của se-cret, trong đó không xuất hiện bất kỳ bóng dáng của một sản phẩm nào, nhưng chuyện này cũng không hề ảnh hưởng đến cảm nhận của mọi người, thậm chí mọi người càng thêm mong đợi đối với sản phẩm.

"Sau khi xem quảng cáo thật sự rất mong chờ nước hoa của se-cret năm nay, lúc trước dù cũng rất muốn mua, nhưng mà bởi vì thật sự quá đắt nên chưa từng mua, năm nay phải tốn tiền, không hiểu cảm giác sau khi dùng sẽ trở thành Narcissus a a a."

Trên internet trong nước, tình cảm của những bình luận ở phía dưới trang Microblogging của se-cret càng thêm phức tạp.

"Tôi Éc. Cái đó. Mọi người có cái gì muốn nói không, tôi cảm thấy lúc này trong lòng trống rỗng, máu giống như vô ích rồi."

"Không phải, tôi muốn hỏi là, từng bảo là bao cô đi cửa sau!? Tôi cảm thấy mình muốn mù a a a, Quý Nguyên cũng quá đẹp đi, khóc, khóc, quý gỏi trước mấy vì tính nhìn, thật lòng khi nhìn thấy tôi đã lệ nóng doanh tròng, đặc biệt này là thần tiên đi, max điểm đẹp trai không nói, từng hành động cử chỉ cũng thật là max điểm, phong cách muốn tuôn ra màn ảnh rồi."

"Thật vậy, đã bao nhiêu năm, đừng nói quốc gia chúng ta, dôi mắt cả châu Á mình tinh có thể bước lên sân khấu Âu Mỹ chỉ đếm được trên đầu ngón tay, Quý Nguyên tiểu ca ca thật rất lợi hại, bây giờ suy nghĩ đến những bình luận quá đang trên internet lúc trước một chút, dù sao tất cả mọi người chỉ là nói, nhưng mà không ai đưa ra được chút chứng cứ nào."

"Điện thoại di động thiếu chút nữa rớt, hoàn toàn không nghĩ tới Quý Nguyên là nhân vật chính."

Những bình luận này từ bốn phương tám hướng đến, trong nháy mắt tràn ngập cả màn ảnh. Mặc dù có một số bình luận tiêu cực cũng không có biện pháp nào ngoài việc dùng từ "Nhân phẩm" để công kích đối với Quý Nguyên.

Đối với tất cả mọi thứ trên internet, Quý Nguyên đang nghiêm túc ghi chép cũng không biết gì.

Anh đeo mắt kính, tóc mềm mại, một tay nắm lấy cằm, điện thoại trong túi bật chế độ im lặng, cho nên cũng không biết có bao nhiêu người đang muốn gọi điện cho anh.

Cho đến khi nữ sinh cùng lớp ở hàng trước liên tục quay đầu lại nhìn anh, Quý Nguyên mới trừng mí mắt lên, có chút nghi ngờ nhìn cô.

"Quý Nguyên!" Cô nhỏ giọng mở miệng, nhưng mà vẫn khó nén vẻ kích động, "Thật sự là cậu à?"

Nữ sinh mặt đỏ tới mang tai, ánh sáng trong mắt bling-bling.

Thầy giáo đang giảng bài trên bục giảng nhìn cô gái đang không chuyên tâm một cái, lập tức mở miệng nghiêm nghị nói: "Bạn học nữ hàng thứ hai mặc áo màu đỏ, có cái gì muốn nói không bằng cùng chia sẻ với mọi người đi."

Nữ sinh cũng không biết là bị dọa sợ hay là kích động có chút quên hết tất cả, lập tức đứng lên giơ tay giơ điện thoại nói với cả lớp: "se-cret đã tung bản quảng cáo rồi, nhân vật chính chính là Quý Nguyên lớp mình!"

Mọi người đang học rất nghiêm túc bị tiếng gào này của cô thu hút, ngay sau đó lại bị lời tuyên bố của cô tỉnh táo lại. Rồi rít lên lấy điện thoại di động ra muốn lên mạng tìm, thầy giáo bị làm cho tức giận: "Ngồi xuống cho tôi, điện thoại di động cũng thu, em tên là gì? Trừ năm điểm chuyên cần!"

Quý Nguyên biết thời gian phát hành video, nhưng lúc này đi học lại quên mất. Nhưng mà bỗng nhiên có một lời nhắc nhở như vậy cũng rất kỳ lạ, anh còn lấy điện thoại di động ra liếc mắt nhìn qua, tốt rồi, trên màn hình là mười mấy cuộc gọi nhớ, rất nhiều nơi gọi cho anh, tin nhắn trên Cầu Cầu của anh cũng bùng nổ rồi.

Vốn Quý Nguyên tính hôm nay học xong sẽ đi đến thư viện nhưng mà cũng không thể không trở về nhà trước, bởi vì trong diễn đàn của trường học đã bùng nổ tin tức này, cũng không biết thế nào ngay cả thời khoá biểu của anh cũng bị người ta bôi ra dán lên, không đợi hết giờ trước cửa phòng học đã có rất nhiều người vây xem chờ anh đi ra.

Bên kia mẹ Quý Nguyên cũng thật là, còn chưa hết giờ, một thầy giáo trẻ tuổi làm chung với bà gọi đến, bà còn tưởng rằng là chuyện gì, không ngờ đối phương vừa giơ tay lên đã hỏi đây có phải là Quý Nguyên không, có phải con của bà không.

Mặc dù Quý Nguyên cũng nói với bà về chuyện quay quảng cáo, nhưng mà bà hoàn toàn coi đó là một trò đùa nhỏ của Quý Nguyên. Dù sao trong Làng Giải Trí muốn vào là có thể vào sao, nơi đó dễ dàng như vậy sao. Thật ra thì mẹ Quý Nguyên cho rằng quảng cáo này là do một nhà đài nhỏ linh tinh gì đó làm, nói không chừng Quý Nguyên đóng vai trong cái quảng cáo này là một người bố trẻ tuổi mua sản phẩm bảo vệ sức khỏe, ai biết sau khi quay quảng cáo xong Quý Nguyên gửi về nhà một trăm vạn.

Lúc này toàn thể giới đều vì Quý Nguyên mà điên rồi, những người đại diện hoặc công ty điện ảnh và truyền hình lớn đã từng liên lạc với Quý Nguyên biểu đạt ý muốn hợp tác với anh lại càng muốn tiến một bước đưa cánh ô liu về phía Quý Nguyên.

So sánh với việc trước đây có rất nhiều Minh Tinh lớn khi xuất đạo rơi vào cục diện bị động, lúc này Quý Nguyên đang chiếm hết thế chủ động, chính là kiểu nằm chọn công ty.

Nhưng anh đợi tới đợi lui công ty anh muốn vẫn không đợi được.

Nghĩ tới nghĩ lui, trước tiên là Quý Nguyên nên về nhà hay là gọi điện thoại cho Thường Nhạc.

Căn bản Thường Nhạc cũng không có nghĩ đến người lúc đầu mình tùy tiện tiến cử, thật ra thì Quý Nguyên đã nắm chặt cơ hội này, còn biểu hiện tốt như vậy. Hôm nay Quý Nguyên lại gọi điện thoại cho anh ta nhưng lúc mở miệng vẫn là một tiếng cậu, khiến lòng anh ta rất thoải mái.

"Ngũ Hồ? Hiện tại không phải có rất nhiều công ty cháu có thể vào sao, sao lại nghĩ đến Ngũ Hồ vậy?" Thường Nhạc là người trong giới, biết tình hình kinh doanh của công ty điện ảnh và truyền hình Ngũ Hồ còn kém rất nhiều so với những công ty lớn, đương nhiên là tài nguyên cũng kém nhiều, "Nếu cháu thật sự muốn đóng phim hay, trước tiên là phải thu hút được người ta đã."

"Cậu cháu rất tốt, nếu ở bên kia người có người quen, có thể giúp cháu được không?"

Người, thật sự thì Thường Nhạc có biết. Anh ta cũng nhìn ra Quý Nguyên có chủ kiến, vì vậy không ngăn cản nữa, gật đầu đồng ý đáp ứng chuyện làm trung gian giới thiệu này.

Thật ra thì bên phía điện ảnh và truyền hình Ngũ Hồ cũng không phải là không nghĩ tới việc liên lạc với Quý Nguyên, nhưng mà lúc trước Quý Nguyên bị Trần Hách Anh bôi đen quá lợi hại, vừa nhìn cũng không giống loại diễn viên có thể bình tĩnh để diễn tiếp, càng giống loại minh tinh bao cò, cái này không giống phong cách của Ngũ Hồ, bên này cũng không tính tới việc sẽ liên lạc với Quý Nguyên.

Đợi có chỗ đặt chân, Quý Nguyên nghĩ, thời điểm báo thù đã đến.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Chu Diễn bệnh thần kinh

Cả một buổi chiều sắc mặt của Chu Diễn cũng không tốt hơn chút nào.

Tiết thể dục lớp mười hai đã ít lại càng ít, sau khi giáo viên thể dục bảo học sinh chạy hai vòng sân rồi cho phép mọi người tự do hoạt động, nếu là bình thường, thường thường vào lúc này học sinh sẽ tập hợp rồi đến phòng tự học đọc sách khẩn trương chuẩn bị cho kỳ thi.

Nhưng mà hôm nay có chút đặc biệt, ít nhất đối với phần lớn người mà nói thì đây là điều bất thường. Trong ban một nhóm người đang xúm lại, không làm chuyện khác, mà chỉ chiếu đi chiếu lại đoạn quảng cáo của se-cret, sau đó bắt đầu thảo luận những chỗ thú vị.

Hình tượng của Quý Nguyên trong nhóm học sinh cũng không tốt lắm, chủ yếu là do nhóm fan của Trần Hách vẫn còn trẻ con. Mà lúc phần lớn người ở đây trách cứ phủ nhận một chuyện, tâm lý đám đông cũng dẫn đến tác dụng rất lớn.

Chu Diễn vẫn cho là mình không chịu nổi người khác nói xấu Quý Nguyên, nhưng lúc này mới biết, lời ngược lại mới khiến anh không chịu nổi.

Mỗi một lời khen giống như vật sở hữu của cậu bị người ta mơ ước thêm một phần, khiến cho cậu không cách nào nhìn được.

"Vẻ đẹp của Quý Nguyên là vô địch, tại sao có thể đẹp như vậy."

"Đúng vậy, đẹp quá đi thôi, đẹp đến muốn khóc, mình không bao giờ bôi đen anh ấy nữa, mình muốn chuyển từ đen sang trắng!"

"Mấy cậu nhìn này cảnh này đi, thật là muốn hôn lên khuôn mặt của anh ấy!"

Chu Diễn gục xuống bàn, một tay cầm điện thoại di động sờ một chút, mở album ảnh trong điện thoại di động xem ảnh của Quý Nguyên.

Thật ra sau hơn một tháng xác định quan hệ thì việc thân mật của hai người là vô cùng thuận lợi, thuận lợi đến mức hai người cho rằng đây là chuyện đương nhiên cảm thấy hình như chính là trời sinh vậy.

Nhưng Chu Diễn biết rõ là không phải vậy.

Anh đã từng nghĩ tới việc cho Quý Nguyên tự do nhưng có giới hạn, anh cho là mình có thể làm được chuyện này, nhưng lúc này chẳng qua chỉ là mấy người qua đường than thở đôi câu, sự ghen tỵ của Chu Diễn đã hoàn toàn chui ra từ trong lòng.

Quý Nguyên là của cậu, chỉ có thể là cậu.

Cẩn thận, cẩn thận cậu đi là không trở lại, để mặc Quý Nguyên là quá nguy hiểm.

Một vài cảm xúc không khống chế được có thể tìm cơ hội kích động lý trí của Chu Diễn, chỉ mong sao cậu lại dẫm vào vết xe đổ đời trước thậm chí là chuyện càng tồi tệ hơn.

Phàm là những người chưa từng gặp cậu lần thứ ba, đại khái sẽ không cảm thấy cuộc sống của Chu Diễn có gì thiếu sót, hoặc nói không tin cuộc đời của cậu sẽ có thiếu sót gì.

Nhưng Chu Diễn thiếu cảm giác an toàn, cụ thể mà nói, cậu thiếu cảm giác an toàn với Quý Nguyên.

Đời trước, Chu Diễn có thể nắm chắc sự thăng trầm và an ổn của Quý Nguyên trong Làng Giải Trí, nhưng là cậu chưa bao giờ thật sự có được Quý Nguyên.

Ham muốn cá nhân đang không ngừng mở rộng, nhưng thực tế lại không có cách nào thỏa mãn được, tích lũy lâu ngày tất sẽ phải tạo thành vấn đề lớn hơn.

Cậu có thể tính toán tường tận như vậy, từng bước từng bước mà ép sát như vậy, biết rõ cái gì đúng cái gì sai, nhưng mà trong khái niệm của Chu Diễn cho dù sai cũng không quan trọng.

Quan trọng là Quý Nguyên chỉ có thể ở bên cạnh cậu, Quý Nguyên chỉ có thể thuộc về cậu.

Cho dù sống lại một lần. Hôm nay Chu Diễn vẫn không rõ làm sao hai người có thể ở chung như cũ, đây là lo lắng lớn nhất.

Người trong ảnh vui mừng hơn hờ với màn hình, ánh mắt của người bên ngoài ống kính thâm trầm, Quý Nguyên không hề chú ý đến nguy hiểm đang ở bên người.

Bên phía Ngũ Hồ rất nhanh đã nhận được cuộc gọi của Thường Nhạc, người trong giới đều có một tầng quan hệ cho dù là ít hay nhiều, trước mắt có bao nhiêu người liên hệ với Quý Nguyên, Ngũ Hồ bên này cũng biết.

Trước mắt không có chủ động liên hệ với Quý Nguyên là bởi vì cảm thấy con đường sau này của Quý Nguyên không phù hợp với sự phát triển của công ty bọn họ, cho dù là biểu hiện của Quý Nguyên sau khi phát hành quảng cáo không chỉ khiến người ngoài giới chặc lưỡi hít hà, trong giới cũng có không ít người cảm thấy lúc trước đã xem nhẹ Quý Nguyên.

Mặc dù tuổi của anh không lớn, nhưng rõ ràng biểu hiện và khả năng diễn của anh cao hơn rất nhiều so với diễn viên cùng tuổi, nếu như có lòng đi trên con đường này, rõ ràng tiền đồ về sau là vô cùng rộng mở.

Dưới một tiền đề như vậy, dĩ nhiên Ngũ Hồ không có liên hệ trước với Quý Nguyên cảm giác bên mình không có cơ hội nào. Dù sao bàn về chuyện tiền bạc và thực lực, Ngũ Hồ còn xa mới đi chung một đường.

Vậy mà ai có thể nghĩ tới Quý Nguyên lại không lựa chọn những công ty lớn đã đưa ra cảnh ô liu với anh, ngược lại nói với Thường Nhạc ý muốn ký hợp đồng với Ngũ Hồ.

Lúc mới bắt đầu Ngũ Hồ cũng có vui mừng, nhưng cũng có lo lắng. Những công ty lớn kia ra điều kiện nhất định tốt hơn không biết bao nhiêu lần so với mình, có thể đàm phán điều kiện đến cuối cùng cùng với Quý Nguyên hay không, đó lại là một chuyện khác.

Hiện tại mà nói, bên phía Quý Nguyên chiếm hết quyền chủ động. Nhưng bây giờ có cơ hội này, bên phía Ngũ Hồ cũng muốn tranh thủ thương lượng. Quý Nguyên chủ động liên hệ với bọn họ, hơn nữa rõ ràng biết kế hoạch phát triển của Ngũ Hồ bên này, đây cũng là ý trên thực tế Quý Nguyên muốn tập trung đi trên con đường diễn viên này.

Lợi dụng sự nổi tiếng của Quý Nguyên lúc này mà kinh doanh cho tốt, đối với Quý Nguyên hay đối với công ty đều là đôi bên cùng có lợi.

Là người trung gian giới thiệu, hai bên dứt khoát hẹn một bữa tiệc tối hôm đó, tính toán chuyện đã định xuống, để tránh sau này có chuyện xấu gì xảy ra.

Vật hợp theo loài người chia theo nhóm những lời này nói không có sai, ít nhất trước khi muộn bữa tiệc Quý Nguyên nhìn thấy một người, lúc này mặc dù không có tiếng tăm gì, nhưng sau mấy năm bành vào sự mềm dẻo của bọn họ, những tác phẩm ra đời đều được người trong giới công nhận, cũng nhận được danh tiếng không tầm thường bởi vì người dân đã mệt mỏi với những lời kịch (chắc là kịch bản kiểu bùng nổ), hoa kịch (kịch bản kiểu bình hoa).

Quý Nguyên coi như là người trong nghề, rất rõ đãi ngộ đối với người mới như thế nào, bên phía Ngũ Hồ cũng nhắc tới phương diện này trong nội dung, kết hợp với thời gian ký kết mười năm, Quý Nguyên cũng biết kết quả là đối phương thật tâm thật ý.

Anh không phải giả vờ về chuyện nói giá, nếu hai bên đều có ý hợp tác, toàn bộ mọi chuyện đều được quyết định vô cùng sáng khoái.

Cũng giống như việc Quý Nguyên đề ra việc liên hệ Ngũ Hồ thật sự cũng rất bất ngờ khi ký hợp đồng thuận lợi như thế.

Trước mắt nghệ sĩ nổi danh dưới cờ của Ngũ Hồ cũng không nhiều, trong đó có trộn lẫn tốt nhất nhưng mà trong giới cũng có nghệ sĩ hạng ba bốn. Mặc dù đều là hạng ba bốn, nhưng mà đời trước lúc Quý Nguyên đề mắt tới công ty anh ta cũng không thiếu nghệ sĩ có tư chất số một số hai.

Về sau mặc dù có nghĩ đến một phần nhất định là bởi vì bị ảnh hưởng tiếng nói hoặc hành động phía sau màn của Chu Diễn, nhưng mà phần lớn nguyên nhân là bởi vì quy mô của công ty không giống nhau, có tiền trong tay thì lời nói cũng sẽ khác nhau.

Ngũ Hồ thật sự nổi tiếng mới chỉ năm năm, Quý Nguyên nhớ tới rất nhiều nghệ sĩ của Ngũ Hồ được mọi người biết đến, thời gian bọn họ xuất đạo thực sự cũng đã hơn mười năm rồi, có thể nói là diễn viên chân chính uy tín lâu năm, vẫn như vậy là bởi vì không có cách nào thích ứng được việc lựa ý nói hùa trên thị trường mà thiếu chút nữa bị bạo thải.

Quý Nguyên không sợ chịu đựng, anh chỉ sợ diễn phim bình hoa.

Đoàn người cơm nước xong, từ trong nhà ăn đi ra ngoài.

Thời gian chỉ mới khoảng chín giờ, cuộc sống về đêm không có bắt đầu, xa không tính là muộn.

Trước khi ra khỏi cửa Chu Diễn còn chưa có về nhà, Quý Nguyên nhắn tin trên Cầu Cầu cũng không thấy đối phương hồi âm lại. Dự lúc này khi chuẩn bị về nhà thì Quý Nguyên lại lấy điện thoại di động ra liếc mắt nhìn, vẫn không có tin nhắn của Chu Diễn.

Thế này là thế nào, trong lòng Quý Nguyên lâm bầm, lại không khỏi có lo lắng, gọi điện thoại cho Chu Diễn nhưng điện thoại lại tắt máy.

Quý Nguyên vốn là một người không tìm không phôi nhưng vào lúc này lại không nhìn được mà có chút đứng ngồi không yên.

Người đi cùng đưa Quý Nguyên đến cửa chung cư, chuẩn bị xuống xe thì anh mới nhìn thấy bóng dáng Chu Diễn đang đi về phía cửa.

Quý Nguyên lập tức coi dây an toàn, hạ cửa kính xuống gọi người đến: "Chu Diễn!"

Cái đồ chó này, cũng không biết đã làm gì.

Vốn Chu Diễn là toàn thân lãnh ý đi trở về, cả người trống rỗng, nhìn là biết không dễ chọc, một đường trở lại người bên cạnh đều tự giác cách xa cậu một chút. Một tiếng gào thét này của Quý Nguyên giống như là làm cho cậu hoàn hồn lại. Đầu Chu Diễn lập tức quay lại, hai mắt đen nhánh trong bóng đêm càng sáng hơn, trong nháy mắt khóa vị trí của Quý Nguyên lại, khiến cho người đại diện đơn thuần nghi ngờ đang đảm đương vị trí tài xế giật nảy

mình.

Quý Nguyên bị cảm xúc lo lắng của mình ngăn lại cũng không lập tức nhận thấy bên trong cảm xúc của Chu Diễn có điều gì không đúng.

Chu Diễn rất nhanh chuyển hướng bước chân, sai bước đi về phía Quý Nguyên ở bên này.

Đưa Quý Nguyên trở về là người đại diện mà Ngũ Hồ bố trí cho anh, tên là Trần Phàm Kiều, tuổi đã hơn bốn mươi, nhưng do được bảo dưỡng nên nhìn chính là bộ dạng của người hơn ba mươi. Lúc này bởi vì nhìn theo Quý Nguyên nên tầm mắt của tài xế ngồi kế bên cửa sổ cũng nhìn về phía Chu Diễn, mà có thân thể có chút không tự nhiên dựa sát vào Quý Nguyên.

Trong mắt ánh sắc bén giống như lưỡi dao lạnh lẽo của Chu Diễn, cách không cũng làm cho Trần Phàm Kiều nhận ra một tia khó chịu.

Quý Nguyên coi đây an toàn của bản thân ra, đẩy cửa xe đi xuống.

"Em có chuyện gì vậy, " ánh mắt của anh nghiêm túc nhìn Chu Diễn, không chút nào e sợ sự hung ác kia, "Làm sao bây giờ mới về nhà?"

Bên này anh có việc quan trọng muốn làm, nhưng bên kia Chu Diễn chỉ là một học sinh cấp 3 bình thường, điện thoại không nhận coi như xong, mà nheo đến bây giờ mới về nhà có thể làm gì.

Không ngờ Chu Diễn không trả lời, còn hỏi ngược lại Quý Nguyên: "Anh ra ngoài làm gì, anh ta là ai?"

Đối phương chỉ một đứa con nít, Trần Phàm Kiều cũng đã gặp nhiều người, vốn cảm xúc không nên dao động. Mà lúc này cũng rất ngoài ý muốn, trong ánh mắt của Chu Diễn có cảm xúc không giống với một đứa trẻ cùng tuổi.

Ánh mắt ấy gần như khiến Trần Phàm Kiều cảm thấy như lưỡi hái của tử thần chạm đến cổ họng, làm cho người ta không thoải mái.

"Em còn hung dữ?" Nếu không phải là cố kỵ người ngoài là Trần Phàm Kiều đang ở đây, Quý Nguyên muốn tay khiến cho đầu thẳng nhóc Chu Diễn này có một lỗ rồi vào bệnh viện tâm thần mà hỏi tại sao hoa lại có màu đỏ.

Người đại diện ở sau lưng, dù sao về sau tất cả mọi chuyện đều phải nói cho Trần Phàm Kiều biết, Quý Nguyên suy nghĩ một chút cũng không cảm thấy giấu giếm có gì tốt. Anh dứt khoát xoay người sang chỗ khác đối với Trần Phàm Kiều giới thiệu: "Anh Trần, đây là Chu Diễn, ừ, bạn trai em."

Mặc dù giới thiệu người yêu mới là trẻ vị thành niên lớp mười hai rất mắc cỡ, nhưng mà cũng không quá khó để mở miệng. Quý Nguyên thở ra một hơi.

Xin lỗi mọi người mấy hôm vừa rồi máy tính mình bị hỏng giờ mới sửa được ạ! Mong mọi người thông cảm ạ!

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Chu Diễn bệnh thần kinh 2

Đầu tiên, Trần Phàm Kiều bị thái độ tự nhiên lại thẳng thắn của Quý Nguyên làm cho kinh sợ.

Mặc dù hôn nhân đồng tính đã được cho phép, nhưng thật sự là từ trước đến nay những người đồng tính này vẫn chiếm thiểu số trong xã hội cũng không vì vậy thay đổi, người bình thường vẫn không thể hoàn toàn đối mặt một cách tự nhiên như cũ, chớ nói chi là Làng Giải Trí, từ các loại mục đích, người muốn che giấu chuyện này là không kể xiết.

Không thể không nói Quý Nguyên lại làm một chuyện khác người.

Tiếp theo, căn bản Trần Phàm Kiều không nghĩ đến một giây trước Chu Diễn còn giống như là hận không được đi lên chém anh ta một đao, một giây sau đã ngay ngắn cả người.

Cậu vươn tay ra giống như muốn bóp cổ anh ta, trong nháy mắt thay đổi phương hướng, nắm lấy tay Quý Nguyên đang để xuôi ở bên người, không nói gì, càng không có khí thế hung hăng trước kia.

Câu nói đầu tiên của Quý Nguyên giống như chốt mở, làm cho cảm xúc sắp điên lên của Chu Diễn phụt phát kéo trở lại. Tuy nhiên cậu vẫn là da mặt mỏng, cảm thấy cực kỳ xấu hổ rút tay mình lại.

Hồi trước nếu nghệ sĩ có một nửa kia, vì duy trì phát triển khí chất của mình, bình thường sẽ chọn che giấu cảm xúc của bản thân mình. Minh tinh kết hôn kín đáo là đếm không xuể, có minh tinh đã kết hôn vài chục năm còn tuyên bố mình độc thân cũng không phải chỉ có một hai.

Ngay cả khi thực tế ở bên cạnh nhau mười một năm cũng không có nghiêm trọng như thế, nhưng là Trần Hách Anh, Vũ Dật Phi ... Tiểu thị tươi, vì không dễ fan nữ chạy mất, cũng vẫn sẽ lựa chọn đối với yêu là giữ gìn và khiêm tốn.

Có một vài trường hợp là người đại diện của công ty cưỡng chế yêu cầu, thậm chí không ít trường hợp sẽ ghi trên hợp đồng.

Lần này hợp đồng của Ngũ Hồ cũng không có nói tới, nhưng rất có thể sẽ tuân theo quy tắc ngầm thừa nhận tới thi hành.

Thế nhưng trên phương diện này ngay từ khi bắt đầu Quý Nguyên đã không nghĩ phải giấu giếm, đây cũng là lý do tại sao anh lựa chọn nói ra sự thật với Trần Phàm Kiều lúc này.

Cái này ngược lại không phải chỉ bởi vì Chu Diễn, đôi trước Quý Nguyên cũng chưa có nghĩ tới phương diện này có gì phải che giấu, chỉ đơn giản là luôn cô đơn không có cơ hội để tuyên bố mình không phải là cầu độc thân mà thôi.

Mà Quý Nguyên cảm thấy đây là chuyện đơn giản nhưng mà nói ra không được tự nhiên lắm, xem ra Chu Diễn ở bên kia lại hoàn toàn là một chuyện khác.

Vốn đã giương đến điểm cao nhất, ngay cả cậu cũng nghĩ không có cách nào hoàn toàn giải quyết được tức giận của mình cũng chợt biến mất hết sạch, một cổ vô danh, đối với Chu Diễn cảm xúc xa lạ này đột nhiên này mềm trong lòng anh. Không phải chỉ tách ra tức giận, thậm chí giống như hóa thành một viên đường, mang đến một cổ vị ngọt đầy đặc.

Hiện tại cái gì cậu cũng không nghĩ, chỉ muốn ôm Quý Viên Viên gặm hai cái, Quý Viên Viên giống như đường trong nhân bánh trôi, bên ngoài thì trắng xoá mềm nhũn, bên trong mỗi dây đều là vị ngọt.

Vì thế nguyên như vậy, đôi mắt Chu Diễn giống như ánh mắt của con soi trong không gian đen kịt như cũ lang quang, chỉ là lúc trước là hung, bây giờ là lãng.

Quý Nguyên đưa lưng về phía cậu đang nói chuyện cùng Trần Phàm Kiều, không đặt nhiều lực chú ý trên người Chu Diễn: "Phương diện này em không rõ hành động của bên công ty là thế nào, " Quý Nguyên sợ bên phía Ngũ Hồ có hạn chế, nghĩ tới nếu đã nói ra, vậy thì dứt khoát trao đổi rõ ràng, "Ồ đây nói chuyện không tiện, hay là anh Trần chúng ta lên lầu nói?"

Đôi trước Quý Nguyên cũng biết Trần Phàm Kiều, trong giới danh tiếng của anh ta rất tốt, cho dù có phải nghệ sĩ xuất ra dưới tay anh ta hay không, cũng không có đánh giá không tốt nào về anh ta. Về sau hai người là cần hợp tác, trực tiếp bộc bạch với anh ta tốt hơn nhiều so với che che giấu giấu.

Lúc trước Trần Phàm Kiều bị Chu Diễn làm cho trở tay không kịp, hiện tại tỉnh táo lại lại cảm thấy đề nghị của Quý Nguyên cũng được, ngay sau đó tìm chỗ để đỗ xe.

Quý Nguyên đứng ở chỗ tối tăm bên cạnh, thừa dịp Trần Phàm Kiều không nghe được vội vàng nhỏ giọng chuyên gia giáo dục trẻ nhỏ: "Sao em lại thế này, đây là thái độ nên có với người lần đầu tiên gặp mặt sao? Một lát chào hỏi lại người ta, có nghe thấy không?"

Tay Chu Diễn muốn ôm hông của anh, đầu lại cạ lên gò má của Quý Nguyên một bộ tư thế rõ ràng muốn động tay động chân.

Nơi nào Quý Nguyên có thể để cho cậu được như ý, ít nhất là không phải trước mặt Trần Phàm Kiều.

Quý Viên Viên viết hai chữ nguyên tắc trên mặt mình, quay đầu lại nhìn Chu Diễn cảnh cáo.

"Lộn xộn nữa anh chém tay em!" Lúc trước còn chưa tính nợ đâu, cầu vật (con chó) cũng đừng tính lừa gạt mò mẫm qua.

Khuôn mặt Quý Nguyên nghiêm túc, một bộ tư thế nói được là làm được.

Lúc này Trần Phàm Kiều cũng bước xuống từ trên xe đi tới bên cạnh Quý Nguyên.

Chu Diễn nhàn nhạt ngược mắt nhìn anh ta một cái, rất nhanh tầm mắt của mình lại hoàn toàn rơi trên người Quý Nguyên.

Trần Phàm Kiều ở bên cạnh không biến sắc nhìn lên nhìn xuống đánh giá Chu Diễn một phen, mặc dù đối phương không biểu lộ ra, nhưng có thể nhìn thấy đây không phải là người dễ chọc. Sợ? Chưa nói tới. Nhưng mà thật sự Trần Phàm Kiều cũng không muốn dính dáng nhiều đến Chu Diễn.

Nhưng mà Trần Phàm Kiều cũng có một vài chỗ nghi ngờ khó hiểu, trí nhớ của anh ta rất tốt, cho nên có thể xác định đây là lần đầu tiên mình nhìn thấy Chu Diễn, nhưng này chàng trai trẻ tuổi này lại làm cho anh ta thấy có chỗ quen mắt.

Cảm giác hình như anh ta đã gặp ở chỗ nào rồi, vừa rồi có phải Quý Nguyên gọi Chu Diễn đến không?

Trong lòng Trần Phàm Kiều tự quẹo một chỗ, lại suy nghĩ một chút mình đã từng thấy qua một người đàn ông trung niên hay chưa, nghĩ tới nghĩ lui ngược lại thực sự là có một ứng cử viên, Chu Hoành Uy?

Mặc dù gia nghiệp nhà họ Chu lớn, nhưng vẫn rất khiêm tốn, không đứng.

Lập tức Trần Phàm Kiều bác bỏ một suy đoán của mình, mặc dù thật sự có nghe tin đứa con ruột khác của Chu Hoành Uy trở về nhà họ Chu, nhưng tỷ lệ là cái thanh niên choai choai trước mặt này cũng thật sự quá nhỏ, lại càng không nói đến bộ dáng sạch sẽ và đơn giản này của Quý Nguyên, thế nào cũng không giống là đích đích đến nhà họ Chu.

Nếu như thực là người nhà họ Chu, Trần Phàm Kiều tiếp tục động não, cũng không nói đơn thuần là tốt hay xấu. Tốt chính là ở chỗ chỉ cần Quý Nguyên có ngọn núi này sau lưng, chính là mặc anh xông pha Làng Giải Trí, xấu chính là ở chỗ chuyện tình cảm chia chia hợp hợp ai biết sẽ phát triển như thế nào. Hiện tại nồng tình mặt ý, về sau nói không chừng lại thành rào cản lớn nhất.

Chu Diễm ở bên cạnh, vẫn không thích Trần Phàm Kiều như cũ, nhưng lúc này cũng bởi vì lời nói của Quý Nguyên mà có thu lại một chút, thậm chí sau khi Quý Nguyên kéo tay của cậu mới mở miệng nhân nhạ chào hỏi: "Anh Trần xin chào, em là Chu Diễm."

Trần Phàm Kiều gật đầu với cậu một cái, cũng không còn bày dáng vẻ trưởng bối: "Xin chào, anh là Trần Phàm Kiều."

Chu Diễm chủ động chào hỏi, trong nội tâm Trần Phàm Kiều càng thêm xác định cậu và Chu Hoành Uy không có quan hệ gì rồi.

Mặc dù ở bên ngoài người của nhà họ Chu không đến mức là mắt cao hơn đầu, nhưng mà không đến nỗi thân thiện, nào có thể vì một câu nói của Quý Nguyên mà ngoan ngoãn như vậy.

Ba đáng mày râu đứng trong cái thang máy nhỏ, cạnh nhau mà không nói lời nào cũng rất kì quái. Nhưng mà Chu Diễm cố kỵ Trần Phàm Kiều, muốn đến gần để hôn mà không thể; Quý Nguyên cố kỵ Trần Phàm Kiều, muốn hỏi Chu Diễm một chút tối rồi còn đi chỗ nào chơi đến giờ mới trở về nhưng cũng không tiện hỏi; Trần Phàm Kiều cố kỵ Chu Diễm, nhưng mà muốn nhân nhạ đôi câu cũng không tiện nói rõ.

Ba người đứng trong bầu không khí ngột ngạt, một đường vào đến cửa nhà.

Chu Diễm nhìn tuổi còn nhỏ, Quý Nguyên rõ ràng cũng không lớn, hai tên nam sinh, Trần Phàm Kiều vào cửa trước dù thế nào cũng không nghĩ đến nhà bọn họ lại là kiểu cuộc sống đứng đắn như vậy.

Quý Nguyên ngồi chồm hổm bên cạnh tủ giày tìm dép, cũng không ngẩng đầu lên hỏi: "Dép anh mua đâu rồi?"

"Lần trước em bỏ vào trong ngăn kéo rồi, " Chu Diễm đi vò vào trong phòng nhỏ một lát sau mang ra một đôi dép mới.

"Hiện tại hai người đang ở chung?" Trần Phàm Kiều cúi đầu đeo dép, mở miệng hỏi.

Mặc dù bên phía Ngũ Hồ không quá đề tâm đến việc nghệ sĩ có độc thân hay không, nhưng mà cũng không khích lệ quá kiêu ngạo trên phương diện này.

Hiện tại chỉ cần Quý Nguyên có một vài động tác là có thể hot lên, chuyện bị phóng viên chụp được cũng là chuyện bình thường, dù là mình không chủ động nói rõ, không đến vài ngày truyền thông đã bùng nổ rồi.

Đến lúc đó bị kéo điểm tốt xuống đáy điểm xấu lên, cũng rất khó nói.

"Không tính, " Quý Nguyên nói, "Một tuần lễ cậu ấy chỉ ở ba bốn ngày thôi."

Tổ tông ơi, một tuần lễ có bảy ngày, cùng nhau cũng bốn ngày vẫn không tính là ở chung, vậy thì cái gì mới coi là ở chung?

"Anh đề nghị hoặc là đổi lại chung cư có an ninh tốt hơn, hoặc là tạm thời không nên ở chung với nhau." Trần Phàm Kiều nói, "Nếu không hiện tại tuôn ra tin tức xấu gì sẽ cực kỳ bất lợi đối với em."

Anh ta vừa nói như thế, cũng nhắc nhở Quý Nguyên. Vốn Chu Diễm tới đây lấy cớ là ở nhờ, hiện tại đã qua một hai tháng, cũng không nghe thấy cậu nói rốt cuộc tình hình trong nhà như thế nào, người ngược lại cũng không nhắc đến nhà.

Chu Diễm nhìn ra ý định lúc đầu của Quý Nguyên chuyển đến nơi nào, lập tức đứng lên đi vào phòng bếp rót bình trà bùng ra, rót cho mỗi người một ly.

"Chính em suy nghĩ thật kỹ, anh cũng phải trở về nói qua với công ty bên kia một câu, thời gian cũng không còn sớm, anh về trước." Trần Phàm Kiều giơ tay lên mắt nhìn đồng hồ đeo tay, tính toán rồi đi.

Quý Nguyên đưa người ta đến cửa thang máy, đưa mắt nhìn thang máy đến lâu một lúc này mới vòng trở lại.

Vừa quay đầu lại thiếu chút nữa ở cửa va vào Chu Diễm, mang trên mặt nụ cười ôn hòa.

"Cười cái gì mà cười, " Quý Nguyên không muốn nhìn thấy bộ dáng hả hê của Chu Diễm, " em nói rõ cho anh, lúc trước nổi điên cái gì, buổi tối đi chỗ nào?"

Lửa trong lòng Chu Diễm không hạ xuống được, sau khi đám bao cát để phát tiết, cũng không có chuyển biến tốt, lúc nhìn thấy Quý Nguyên và Trần Phàm Kiều cùng trở về, đương nhiên là cảm xúc không thể tốt được.

Nhưng mà đó là lúc trước, hiện tại không giống nhau. Trong mắt Chu Diễm chỉ còn lại một mình Quý Nguyên, những thứ tạp nham bên cạnh kia đều

không lọt vào mắt cậu được.

Trần Phàm Kiều đang trên đường trở về nhận được một cuộc điện thoại từ bạn mình, hai người hàn huyên câu được câu mất, lúc đang muốn cúp điện thoại, Trần Phàm Kiều chợt nhớ tới có chút chuyện.

"Ai, hỏi cậu chuyện này, cậu có biết con trai của Chu Hoành Uy không, là người con thứ hai ấy, tên là gì?"

"Cái gì tên gì?" Giọng nói của người bạn từ trong ống nghe loáng thoáng xuyên qua, "Đợi mình nghĩ một chút, hình như tên là Chu Diễn"

Trần Phàm Kiều chửi một câu con mẹ nó chứ, thiếu chút nữa coi chân ga là phanh xe mà giẫm lên.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Chu Diễn bệnh thần kinh 3

Trần Phàm Kiều tìm vài người để hỏi thăm về chuyện của Chu Diễn, càng nghe càng cảm thấy kinh hãi.

"Hai năm qua Chu Hoành Uy thu được nhiều lợi, cũng núp đầu ở phía sau, chỉ cần bồi thường cho thằng con trai lớn, lại đụng phải một bà vợ lòng dạ độc ác, nghe nói làm cho ông ta không có cách nào sinh được nữa, bằng không làm sao ở bên ngoài chỉ giữ lại một đứa con đây?"

"Trước kia cũng không quá thích cậu hai này, chính là ông cụ nhà họ Chu nhìn vào huyết mạch mà che chở, bằng không đã sớm bị chinh chết."

"Chẳng qua mình nghe nói cậu hai này là một người độc ác lại âm trầm, ăn cả cha mình là Chu Hoành Uy, bản lãnh thật sự của mình cũng không nhiều lắm, vốn cậu cả nhà họ Chu cũng không khác thằng đàn lăm, cậu hai nhà họ Chu này lại không giống vậy, cậu ôm bắp đùi ông nội, cứ như vậy không quá mấy năm thời tiết nhà họ Chu cũng thay đổi."

Thật sự về điểm này Chu Hoành Uy là một người ăn chính con trai của mình, điều duy nhất ông làm tốt là chuyện tẩy trắng những sản nghiệp không mấy sạch sẽ của nhà mình bằng dòng nước xiết, khiến cho nhà họ Chu không có bị phía trên khai đao, còn có thể tồn tại nhiều hơn mấy năm. Nhưng năm đó ông nội của Chu Diễn cũng kiên quyết chơi liều, chỉ cần là nghe người nói qua, không có không nhút nhát.

Nhưng nếu nói Chu Diễn giống như ông nội cậu, Trần Phàm Kiều lại nghĩ đến Quý Nguyên, thế nào cũng cảm thấy đây là tỏ dáng miệng sói.

Trần Phàm Kiều không đề cập tới thì không sao, thực sự nhắc tới làm lay tỉnh Quý Nguyên, anh không khỏi bắt đầu suy nghĩ có muốn để Chu Diễn về nhà hay không.

Anh không che giấu tâm tư của mình, ngồi trên ghế sa lon một bộ như có điều suy nghĩ, dĩ nhiên Chu Diễn liếc mắt một cái là đã nhận ra.

Nếu là một tiếng trước, nếu Chu Diễn biết bởi vì một câu nói của người ngoài, mà Quý Nguyên có ý định bảo cậu đi, chỉ sợ trái tim đã đen hơn một nửa kia có thể sẽ hoàn toàn không nhìn thấy ánh sáng nữa. Nhưng mà bây giờ, trong đầu Chu Diễn tràn ngập hình ảnh Quý Nguyên chủ động thừa nhận quan hệ tình cảm của hai người trước mặt người khác.

Cái loại cảm giác vì điều đó hoàn toàn ngoài dự liệu của Chu Diễn.

Ghen tỵ đang giương nanh múa vuốt lòng lập tức bị một quyền của loại cảm giác này đánh ngã, rúc ở trong góc không thể động đậy. Trong ngày thường Chu Diễn nhìn Quý Nguyên chính là bảo bối mà bao quanh, hiện tại càng thấy dễ nhìn hơn, giống như người đói bụng nhìn thấy món cơm mình thích nhất, cái gì cũng không muốn nghĩ chỉ muốn đi lên gặm một miếng.

Chỗ ngồi của Quý Nguyên rất tốt, chợt cảm thấy đỉnh đầu nóng lên, anh hơi ngửa đầu lên đã chống lại ánh mắt sáng quắc của Chu Diễn, cả người Quý Nguyên căng thẳng, dán lưng vào chỗ dựa ghế: "Em đứng làm gì, mới vừa rồi anh hỏi em mà, buổi tối em đi đâu vậy, vừa nhìn thấy khách đã bày ra vẻ mặt thôi là như thế nào?"

Chu Diễn không lên tiếng, anh ngồi xuống chỗ gần Quý Nguyên, chợt nghiêng người qua ôm lấy Quý Nguyên, vốn Quý Nguyên đang mạnh mẽ hỏi ra, đột nhiên bị Chu Diễn ôm một cái lại có chút không hiểu, trong giọng nói hung dữ lại do dự: "Làm cái gì vậy?"

"Anh ngồi ở vị trí kế bên tài xế, anh ta còn tựa vào anh, mặt em có thể không thôi sao?" Chu Diễn không mở miệng thì thôi, vừa mở miệng đã ngang ngược lại cứng rắn khiến cho Quý Nguyên muốn đập cậu.

Chu Diễm không nói rõ lắm, nhìn Quý Nguyên ngồi chung xe người khác cũng làm cho cậu buồn bực trong lòng.

"Anh nhìn thì thấy không phải là mặt thối, mà là em không biết xấu hổ." Thật ra thì Quý Nguyên không hề coi lời đó là thật.

Trước hết anh nghĩ đến là: làm sao mà một người bình thường có thể vì vậy mà hứng được?

Lúc này Quý Nguyên còn cảm thấy Chu Diễm là một người bình thường còn có thuốc chữa, vì vậy biện pháp mà anh lựa chọn không có gì đặc biệt.

"Không biết xấu hổ mới thích anh." Chu Diễm cố ý đùa anh.

Quý Nguyên đưa chân đạp lên mặt Chu Diễm: "Cậu vật, em mắng ai đó, cho là anh nghe không hiểu sao?"

Chu Diễm chộp ngay lấy chân Quý Nguyên, đè người trên ghế sofa lăn một vòng, biến thành tư thế Quý Nguyên ngồi ở trên người cậu, nhìn như chiếm hết thế chủ động, thật ra thì không hề nắm được bất kỳ chỗ tốt nào, tay Chu Diễm còn chui vào từ vạt áo của Quý Nguyên.

Chu Diễm cười nhẹ, đầu ngón tay chọc chọc vòng eo của Quý Nguyên, mềm nhũn, cậu nói: "Nhìn thì gầy, nhưng thịt lại giấu trên người."

Ánh mắt Chu Diễm sáng trong, mặc dù vẫn muốn mắng cậu như cũ, nhưng Quý Nguyên lại không nhìn được muốn cười.

Ai, cậu vật thật phiền, nói yêu thương thật tốt.

Có muốn để cho Chu Diễm chuyển đi hay không? Hai người náo loạn sau một lúc, Chu Diễm bị Quý Nguyên đuổi vào phòng bếp cắt trái cây, Quý Nguyên tiếp tục ngồi trên ghế sa lon rồi rấm.

Trần Phạm Kiều nói rất có lý, cho dù là anh cũng không thêm đề ý vấn đề việc yêu đương của mình có bị đưa ra ánh sáng hay không, nhưng thật sự có quá nhiều thứ cần phải chú ý trước khi tiến vào làng giải trí. Bất kỳ một vấn đề nhỏ nào cũng có thể bị người có lòng lợi dụng lăng xê, hoặc là bị fan của mình xoán xuyết đề ý.

Sau này tựa đề tin tức phát hiện mình ở chung với Chu Diễm, hiện tại Quý Nguyên nghĩ thử một chút.

【Tin nóng! Bất ngờ phát hiện Quý Nguyên ở chung với người yêu là một cậu bé vẫn còn là vị thành niên】

Ôi mẹ nó, vừa thử nghĩ tựa đề một chút, Quý Nguyên cũng lạnh run run lên, cảm giác hình như mình có chút cảm thú.

Mặc dù, bản vẽ cảm thú rõ ràng cho thấy Chu Diễm cảm thú hơn một chút.

Tháng sáu chính là tháng cả nước tập trung thi tốt nghiệp trung học, Quý Nguyên cũng không rõ chí hướng hoặc là quyết định của Chu Diễm ở phương diện này. Đừng nói bộ dáng kia của Chu Diễm ở đời trước, dù là đời này, nhìn cậu cũng không hề giống bộ dáng của bốn chữ tuân thủ pháp luật học sinh tốt học tập giỏi. Đến bây giờ Quý Nguyên cũng không rõ rốt cuộc nhà họ Chu là cái dạng gì, nhưng chỉ cần nhìn Chu Diễm lúc này trong phần lớn các tình huống vẫn là rất ngoan, vì vậy đoán chừng không có học xấu.

Để Chu Diễm ở chỗ này cũng là do anh muốn Chu Diễm cách xa mấy cái ảnh hưởng không tốt một chút.

Ở bên này anh còn đang do dự có muốn cho Chu Diễm dọn ra trước hay không, hồn nhiên không biết trên internet đang nhắc lên một làn sóng.

Ý kiến của cộng đồng mạng kéo dài chia làm hai phía, một phía đương nhiên vẫn là cho là ám hiệu ban đầu của Trần Hách Anh nói Quý Nguyên đi cửa sau là có căn cứ, dùng cái này phát tán cói nó thành tội của Quý Nguyên. Một phía khác hơn nửa là chuyển đường, hoàn toàn bị kỹ thuật diễn và giá trị nhan sắc của Quý Nguyên chinh phục, tranh giành lẫn nhau khiến cho oán hận nổi lên, mãi cho đến khi trên diễn đàn Internet xuất hiện một cái thiệp mời.

【Tôi...tôi ở XX được Danae hỏi âm】

Lâu chủ còn mở đầu bằng việc tung ra hình ảnh truyền thông đang xã giao ở một nước nào đó, anh ta dùng tiếng anh đưa ra một cái vấn đề: "Nghe nói là Quý Nguyên thông qua quan hệ với người khác nhảy dù vào quảng cáo, có chuyện này sao?"

Trở lại phía Danae rõ ràng mang theo cảm xúc: lời nói vô căn cứ, tôi không rõ cái chuyện cười này từ đâu truyền ra, đừng mang cái bộ các người quen thuộc kia chuyển đến trên người tôi.

Lâu chủ: vốn là tôi cũng chính là người nghĩ gì viết lấy, cũng không còn trông mong vào việc người ta có thể hỏi âm, kết quả không nghĩ tới, Danae vừa tỉnh ngủ lại hỏi âm.

1L: mẹ nó, thật sự là? Cảm giác đây chính là trúng số độc đắc.

3L: nhìn một chút, đích xác là thật. Nhiều năm như vậy chưa lần nào Danae thất thủ, vốn là nhìn quảng cáo trước tôi cũng hơi nghi ngờ, nhưng mà bây giờ đã hoàn toàn không có loại ý nghĩ này rồi.

Tình hình sau một hồi thiệp mời phát ra, nói đến bình luận trên mạng.

19L: dịch bình luận bằng tiếng anh một chút, thật vô cùng tự hào, đừng nói quốc gia chúng ta, dù là cả châu Á, mình tỉnh được quốc tế công nhận chỉ

đếm được trên đầu ngón tay, lần này Quý Nguyên là thật nở mặt, hoàn toàn chinh phục được cả dân mạng quốc tế.

56L: không chỉ những nước nổi tiếng anh, căn bản các châu lục, chỉ cần là nơi có phát quang cáo của se-cret, chiếm phần lớn đều là các bình luận tích cực.

80L: đảng du học không chú ý đến Làng Giải Trí bày tỏ, không trách được hôm nay khi đi học nhiều bạn nữ trong lớp hỏi tôi có biết Quý Nguyên hay không. Sau đó về mặt tôi lờ mờ đi tìm kiếm một phen, lúc đầu xuất hiện đều là tin tức tiêu cực, làm cho tôi rất lúng túng không biết phiên dịch thế nào, chỉ có thể nói là người mới cũng chưa nghe qua.

91L: cho nên ấy? Chứng cứ đâu, đá đâu rồi, vừa bắt đầu ám hiệu có người đi cửa sau, mọi người lại quy chụp đó là Quý Nguyên, cho tới bây giờ cũng không có ai có quyền uy đứng ra chứng minh hoặc là minh xác nói Quý Nguyên như thế nào? Tôi nghĩ còn không phải là người khác đồ mắt lại muốn tẩy trắng, mang một cái lưới toàn màu đen còn thuận tiện xào cho mình trở nên hot thật là đắc ý một phen.

Bình luận của lầu 91 vừa ra, tình hình của thiệp mời lại thay đổi, chỉ trích Trần Hách Anh rõ ràng như vậy làm sao fan có thể không nhìn ra.

Bởi vì lúc đầu là cùng một nhịp điệu, dĩ nhiên là fan của Trần Hách Anh sẽ đứng lên sớm nhất, hôm nay mặc dù như bị tát vào mặt, nhưng phần lớn người bởi vì nguyên nhân là Trần Hách Anh, vẫn dùng thái độ tiêu cực đối với Quý Nguyên như cũ. Hiện tại có người chỉ ra cái vấn đề này, bọn họ cũng vẫn là muốn đỡ cho chủ đến cuối cùng.

102L: tẩy trắng? Chuyện cười, tiểu Trần nào còn phải tẩy trắng, muốn kỹ thuật có kỹ thuật, muốn nhân vật quan trọng đẳng cấp có người đẳng cấp, lai lịch lớn hơn không biết bao nhiêu lần so với cái người vừa xuất hiện trong quảng cáo, những người khác cũng lợi hại, nhưng còn chưa thật sự nổi danh, thủy quân ngược lại bay lên.

Bởi vì như vậy bọn họ cầu xé lẫn nhau.

Vũ Dật Phi nằm trên giường khách sạn đắp mặt nạ lướt điện thoại di động, lướt đến cái thiệp này, sau khi nhìn qua một lần từ trên xuống dưới, đôi tay gõ chữ thật nhanh.

Tiểu Lý giờ bữa ăn khuya từ bên ngoài mang tới, liếc anh ta một cái: "Làm gì vậy chứ?"

Vũ Dật Phi hoạt động đôi môi nói năng không rõ: "Tây (xé) B đây (câu này mình không hiểu nghĩa lắm)."

267L: miệng Trần Hách Anh nói toàn lời P..., tin anh ta thì có quý.

Vũ Dật Phi lưu lại những lời này, vừa ngẩng đầu đã thấy Tiểu Lý ghé vào bên cạnh anh ta, nhìn thấy hết câu anh ta vừa nói kia.

Vũ Dật Phi có phần chột dạ, nhắc lên một góc mặt nạ nói: "Tôi dùng nick khác, không biết đây là của tôi đâu."

Tiểu Lý chỉ vào cái nick name của anh ta trên màn hình nói: "Ta không gọi Vũ Dật Phi? Còn chơi cái gì mà giấu lời đuôi à, tôi còn dễ nói chuyện, nếu như bị chị Lưu phát hiện, anh mới thảm."

Chị Lưu là người đại diện của Vũ Dật Phi, vẫn là dì của anh ta, bình thường quản anh ta vô cùng nghiêm khắc.

Lập tức Vũ Dật Phi trở người ngồi dậy, nhào tới muốn ôm bấp đùi Tiểu Lý: "Đại tỷ tha mạng!"

Tiểu Lý nhảy đến bên cạnh: "Làm gì! Anh không cần làm loạn, bạn trai tôi biết sẽ ghen!"

"Oa, tôi một Gay, còn có thể đối với cô như vậy?" Vũ Dật Phi không che miệng, mặt đầy uất ức, "Anh ta có cái gì mà không yên lòng?"

Chương 30: Chu Diễn bệnh thần kinh 4

"Tôi cảm thấy cô chính là cố ý dùng việc có bạn trai này đến công kích tôi, câu độc thân không có quyền a?" Vũ Dật Phi thuận theo bò lên, chuẩn bị bắt đầu đúng lý lẽ không bỏ qua cho người.

Tiểu Lý nhin: "Anh có muốn ăn bữa khuya hay không đây? Tôi chạy thật xa mới mua được."

Vũ Dật Phi vỗ vỗ mặt mình vẫn chưa hoàn toàn hấp thu hết tinh hoa vào bên trong, từ bên cạnh lấy ra một tờ khăn giấy xoa xoa tay, nhìn Tiểu Lý mở ra cái hộp toàn là cỗ vẹt bên trong, sau khi hoan hô rồi lập tức đeo bao tay bắt đầu gặm.

"Lại nói, " Tiểu Lý ở bên cạnh thu xếp đồ đạc cho anh ta, cô bắt đầu khơi mào câu chuyện, "Lúc tôi mới đi vào có nghe bọn họ đang thảo luận, nói có thể Quý Nguyên đã ký với Ngũ Hồ rồi."

"Ngũ Hồ?" Vũ Dật Phi đầu tiên là ngoài ý muốn, rồi sau đó lập tức cho thấy thái độ chuyên nghiệp nên có của một người thiếu não mới login, "Quả nhiên! Người tôi vô cùng yêu theo đuổi chiều sâu."

Có thể nói phương thức Quý Nguyên xuất đạo có vẻ là đường vòng lối tắt, anh dùng nền tảng đặc biệt với secret này khiến cho chính mình nổi tiếng với quần chúng, khác biệt rất lớn với những người mới vừa mới bắt đầu đã bị công ty sắp xếp. Lúc này lại lựa chọn con đường sống như vậy, ai cũng không ngờ được quyết định này của Ngũ Hồ.

Tiểu Lý trừng mắt về phía anh ta: "Tôi tán thành việc Quý Nguyên theo đuổi chiều sâu, nhưng sao anh lại nói chuyện như vậy."

Tiểu Lý nói xong quay đầu lại, Vũ Dật Phi nhìn chăm chăm nhìn chăm chăm cô, uất ức hơi mím môi hỏi: "Tôi thì thế nào? Weibo của tôi có hơn nghìn người theo dõi, nói chuyện với tôi chú ý một chút."

"Bộ mặt thật của cái người này có thể hù chết cả fan." Tiểu Lý nhỏ giọng hừ.

"Cô nói cái gì?" Vũ Dật Phi hoài nghi nói.

"Tôi nói anh rất đáng yêu nha." Tiểu Lý quay đầu cắn răng nghiêng lợi, tươi cười một tiếng.

Sau khi quảng cáo phát ra bắt đầu biểu hiện ra hiệu ứng như dòi núi lấp biển.

Đầu tiên thật sự là Quý Nguyên rất giận, mặc dù trước mắt còn không biết anh còn có thể giận bao lâu, nhưng mà lập tức truyền đến mọi nơi trong giới khiến không ai không biết không ai không hiểu tình hình. Các lời mời hợp tác công việc và hoạt động đều như rơi vào trong tuyết, Trần Phàm Kiều loay hoay giống như con quay giúp Quý Nguyên tăng tăng sáng lọc.

Cuộc sống đại học bình thường của Quý Nguyên cũng hoàn toàn bị làm rối loạn, gần như mỗi một tiết học đều chật ních, anh ngồi ở giữa đừng nói là học sinh, ngay cả một vài giảng viên trẻ tuổi cũng không nhận được mà nhìn anh chăm chăm. Đừng nói là sau khi anh nổi tiếng ở đời trước vì diễn một bộ phim bi kịch, nhưng mà ngay cả lúc anh nổi tiếng nhất cũng không có loại phở trương này.

Quý Nguyên có chút nhức đầu, nhưng cũng không thể không tiếp nhận.

Trần Phàm Kiều lái xe đến đón Quý Nguyên, vừa đúng lúc đến công ty thảo luận một số chuyện.

"Bên phía trường học em có thể tạm nghỉ mười mấy ngày không, chờ mấy ngày nữa nhiệt độ hạ xuống lại nói?" Quý Nguyên.

Trần Phàm Kiều cười: "Một lát cũng không thể hạ xuống, bây giờ còn có một số lời mời và kịch bản phim truyền hình đưa tới, mặc dù là chưa có hoàn toàn quyết định, nhưng là có hai kịch bản không tệ, vẫn có thể thử một chút, không hạ được nhiệt độ, nhưng ngược lại có thể xin nghỉ mấy ngày để lòng hiếu kỳ của mọi người nghỉ ngơi"

Anh ta nói xong lại nghĩ tới tới chuyện của Chu Diễn, có chút do dự có nên hỏi Quý Nguyên xử lý chuyện này như thế nào không.

Ngày hôm qua lúc anh ta không xác định được thân phận của Chu Diễn còn lo lắng nếu chuyện hai người ở chung với nhau bị truyền thông chụp được sẽ dẫn đến việc không tốt, nhưng bây giờ nghĩ lại bên phía cậu, nếu như bị chụp được, cho dù đưa ra cũng không còn ai dám phát lung tung tin tức này ra bên ngoài, bằng không không phải chịu không nổi sao.

Vì vậy vốn là lời của Trần Phàm Kiều đã ra đến khóe miệng lại nuốt xuống.

Quý Nguyên lập tức nóng ở đây, bởi vì hấp thụ ánh sáng ít ỏi mà tràn ngập cảm giác thần bí, là công cụ sắc bén hấp dẫn ánh mắt người khác. Trần Phạm Kiều lựa chọn lựa chọn, cuối cùng xác định sẽ tiếp nhận hai cái chương trình bình thường mà được Quý Nguyên đánh giá cao, một cái tên là "Vui vẻ lớn hơn trời", một cái tên là "Giới hạn chạy trốn", một cái quay trong nhà một cái quay ngoài cảnh.

Trước đây hai chương trình này Quý Nguyên đều từng tham gia, cũng vì vậy mà trị giá nhan sắc được biết đến, nhưng mà về sau không tiếp tục theo đuổi nữa, không bao lâu quần chúng đã quên mất. Hiện tại lại đến một lần nữa, anh đã có nhiệt tình, chuẩn bị biểu hiện cho tốt.

"Chủ đề lần này của Vui vẻ lớn hơn trời chính là về quảng cáo của se-cret, cho nên những minh tinh tham gia anh cũng biết, " Trần Phạm Kiều nói, "Cộng thêm sáu người của bản trong nước, tổng cộng bảy người, trước mắt sáu người trong hội kia đều là đồ tìm, đến lúc đó phải chú ý đừng quá tạo cảm giác không tồn tại, nhưng cũng đừng quá giới hạn."

Mấy người Trần Hách Anh và Vũ Dật Phi này, bởi vì đôi trước địa vị khác biệt, Quý Nguyên không có qua lại, nhưng mà là tình huống gì thì trong lòng Quý Nguyên cũng có thể kể ra vài cái.

"Giới hạn chạy trốn là cuối tháng này, không phải vội." Trần Phạm Kiều đưa hai kịch bản trên tay cho Quý Nguyên, "Nhấn mạnh việc hôm nay muốn nói chuyện với em một chút là về việc này."

Hai bản kịch bản này là kết quả lựa chọn của Trần Phạm Kiều, một bộ là của bên Ngũ Hồ, một bộ là của bên không có nhiều quan hệ với Ngũ Hồ lắm.

Vốn bên phía Ngũ Hồ là một kịch bản phim giang hồ, tính cho Quý Nguyên diễn một vai phụ, vai phản diện người đẹp nhưng tâm địa độc ác, đất diễn không tính là nhiều, nhưng mà biến chuyển tình cảm của nhân vật vô cùng tỉ mỉ, trước trước sau sau hoàn toàn là một câu truyện xưa xuyên suốt, xâu chuỗi những việc từng xảy ra từ khi khởi, thừa, chuyển, hợp trong đời một người (khởi là bắt đầu, thừa là đoạn trên, chuyển là chuyển tiếp, hợp là kết thúc).

Mà ngược lại bộ bên ngoài là một kịch bản vui nhộn tổng giám đốc bá đạo yêu tôi, muốn mời Quý Nguyên diễn vai nam chính. Kịch bản đó là do cải biên từ một bộ tiểu thuyết trên IP, bản thân đã có không ít độc giả làm nền móng, trên internet có rất nhiều sự đồng ý về việc chuyển thể thành phim truyền hình. Nhưng mà Quý Nguyên nhìn kịch bản một chút, đối với mà gặp nhau lần đầu tiên của Nam Nữ cảm thấy rất khó không thể lý giải.

Nam chính bá đạo anh tuấn đang định tạo ra một chiếc nhẫn kim cương để cầu hôn bạn gái mình, lúc đi lấy chiếc nhẫn thì bị người yêu bắt gặp sau đó lên lên đeo thử, sau khi bị phát hiện vẫn còn đúng lý hợp tình mà bày tỏ "Hà? Chẳng lẽ em nghĩ rằng anh là ăn trộm sao? Anh thấy nó đẹp nên muốn thử một chút mà thôi, người có tiền thì khá lắm sao?"

Quý Nguyên thấy cả cái ớ đều là vạch đen, cái đặc biệt này đến cùng là cái gì vậy?

"Tiếp sau cái này là một bộ phim ngắn, cũng tương đối thoải mái, phim hiện đại, không cần khởi sướng cũng không cần chụp động tác diễn, bộ cổ trang này sẽ cực khổ hơn một chút, thời gian của hai bộ phim này không sai biệt lắm, lại nói có khả năng bị ép diễn rồi."

Trần Phạm Kiều cảm thấy Quý Nguyên có thể sẽ chọn bộ phim thần tượng phía sau này, dù sao vật này sẽ hot nhanh hơn, người cũng có thể mang. Mà sở dĩ anh ta lựa chọn hạng mục này để lại cho Quý Nguyên, cũng cảm thấy quay bộ phim cá biệt trên IP cũng không ảnh hưởng đến toàn cục. Phải nói bộ lõi kịch này, những năm gần đây cái này cũng không phải là lỗi nhất. Thêm vào đó bên phía Ngũ Hồ cũng không có nói phải để Quý Nguyên quay bộ này, trong mấy phương diện quyết định là bọn họ hay là cho bản thân Quý Nguyên giữ lại không ít đường sống.

"Em thích kịch bản thứ nhất hơn, " Quý Nguyên nói, "Bộ này, Anh Trần, có thể đẩy cho người khác thì đẩy giúp em, vấn đề trước mắt là chuyện em đến trường."

Trần Phạm Kiều cười: "Mặc dù là không ngờ, nhưng cái này cũng tốt, trong công ty có rất nhiều tiền bối, không nhất định sẽ được có danh tiếng, nhưng chơi đùa với bọn họ vẫn có thu hoạch."

Hai người quyết định chuyện này, Trần Phạm Kiều thuận đường lại đưa Quý Nguyên về nhà.

Quý Nguyên cầm điện thoại di động cũng không biết nhìn thấy cái gì mà cười, Trần Phạm Kiều thuận miệng hỏi: "Cười cái gì?"

"Chu Diễn kể cho em mấy câu chuyện cười." Quý Nguyên ở ghế sau vui vẻ, còn nói, "Đúng rồi, Anh Trần anh đến chỗ em ăn cơm tối đi, ở nhà nấu rất nhiều món ăn, tiện đường."

Lực chú ý của Trần Phạm Kiều rơi vào nửa cân đầu mà Quý Nguyên nói, trong lòng càng hiếu kỳ rốt cuộc Quý Nguyên và Chu Diễn sống chung như thế nào, nhưng mà những lời này cũng không thể hỏi quá rõ ràng được. Trần Phạm Kiều quanh co khúc khuỷu, giống như vô ý hỏi: "Cũng được, chuyện gì mà làm em cười như vậy?"

Quý Nguyên nghiêm túc đọc, sau đó câu khoe miệng nói: "Là rất buồn cười chứ?"

Thật ra thì không buồn cười chút nào, Trần Phạm Kiều cảm thấy đây là Quý Nguyên đang đắm chìm trong yêu cho dù là cười lạnh cũng làm ra một tư vị khác. Nhưng mà ngoài mặt anh ta cũng phối hợp cười cười, bên trong vừa khó chịu, muốn hỏi rốt cuộc Quý Nguyên và Chu Diễn ở chung một chỗ như thế nào một chút.

Nhưng loại vấn đề này lại quá mức riêng tư, cho dù là chiêu bài quan tâm của người đại diện cũng không thể nói rõ ràng được.

"Đúng rồi Anh Trần, " Quý Nguyên nhìn theo màn hình điện thoại di động tối đen lần nữa mở miệng, hỏi Trần Phạm Kiều: "Lúc này em có nên mở một

cái weibo của mình không?"

Trần Phạm Kiều quẹo tay lái theo khúc quanh, gật đầu nói: "Nên mở một cái, nhưng mà không cần nói quá nhiều, sợ rằng loại mạng công cộng này có mấy ngàn đôi mắt đang nhìn chăm chăm, chờ em phạm sai lầm đấy."

"Vâng, em biết."

Phải nói hiện tại trên weibo cũng đang an ổn hòa bình, phía sau nơi đó Quý Nguyên đã từng thấy qua các loại đại hình cầu xé bức bách tại hiện trường khiến gà bay chó sủa loạn như vậy, Quý Nguyên cảm thấy không có gì phải sợ, bình đến tương chận này.

Mấy ngày này Quý Nguyên không có đăng Weibo rồi, hiện tại thỉnh thoảng mới vào cái weibo đó để xem một vài tin tức điểm nóng, bình thường đăng bài cũng rất ít. Trong khoảng thời gian này tương đối bận rộn, không rảnh trông nom những thứ khác, việc xem tin cũng ít đi. Lúc này vừa đúng lúc nói đến chuyện này với Trần Phạm Kiều, anh tiện tay mở weibo của mình ra, không ngờ số lượng của tất cả tin đều là 99+.

Quý Nguyên ấn vào vừa kéo xuống vừa nhìn, phát hiện phía dưới cái weibo gần nhất của anh trong tháng trước đã có hơn vạn bình luận khác.

Nguyên hồ hồ: thời tiết tốt, tâm tình cũng tốt 【 mặt trời 】

"Đoàn tham quan từng du lịch qua đây!"

"Không ngờ Quý Nguyên là đàn em của tôi, chỉ hận mình tốt nghiệp quá sớm."

"A a a, ID thật là đáng yêu nha, Nguyên Hồ Hồ!"

"Cầu xin đăng weibo, cầu xin chứng thực đây có phải Quý Nguyên thật hay không!"

Phong cách của phần lớn bình luận này cũng làm cho Quý Nguyên nhìn mà không nhìn được cười lên một tiếng, nhưng mà trộn lẫn trong đó vẫn có một số bình luận không tốt. Đối với bình luận như vậy, biện pháp tốt nhất không phải là đáp trả, mà là dùng thực lực của mình để chứng minh.

Quý Nguyên suy nghĩ một chút, gởi một cái weibo mới.

Nguyên Hồ Hồ: 1, ừ, là weibo 2 của bản thân Quý Nguyên, bây giờ về nhà ăn lẩu.

Mới vừa phát ra, lập tức có bình luận bay vào, Quý Nguyên cúi đầu thật sự nghiêm túc, Trần Phạm Kiều đã lái xe đến chỗ đậu xe. Anh ta đang cời dây an toàn rồi, ngẩng đầu nhìn lên, không biết từ lúc nào đã có một người đứng ở bãi đất trống bên cạnh chỗ đậu xe, hai tay nhét vào túi đang nhìn về phía bên này, không phải Chu Diển thì là ai.

Luôn bị một đứa trẻ nhìn chăm chú cả người không được tự nhiên, Trần Phạm Kiều cũng rất buồn bực, nhưng mà thân phận của đối phương lại khiến cho anh ta không có cách nào oán trách được, nhất thời chỉ có thể hối hận chuyện đã đồng ý với Quý Nguyên tới đây ăn lẩu mà thôi.

Haizz, coi như là quan sát hai người ở chung thôi, cũng có thể biết là đứa trẻ này còn để ý chuyện đi lại đi, Trần Phạm Kiều an ủi mình.

Quý Nguyên cời dây an toàn của bản thân ra từ trên xe đi xuống, Chu Diển lập tức tiến lên đứng ở bên cạnh anh.

Ở nhà ăn lẩu vốn là một chuyện hết sức bình thường, nhưng bởi vì có Chu Diển mà khiến Trần Phạm Kiều cảm thấy áp lực.

Anh ta từ động tự phát quyết định ra tay giúp đỡ một tay, hoàn toàn không coi chính mình là khách. Trần Phạm Kiều vốn cho là cùng lắm Chu Diển chính là một đại gia ngồi ở bên cạnh nhìn bọn họ chuẩn bị, không nghĩ tới ngược lại Chu Diển vén tay áo lên bắt đầu rửa rau.

"Anh đi thay quần áo, Chu Diển trước tiên em lấy thịt bò với thịt dê ra đi." Quý Nguyên nói xong rồi lấy dép lê đi vào trong phòng.

Trong phòng bếp chỉ còn hai người là Trần Phạm Kiều và Chu Diển.

Trần Phạm Kiều lặng lẽ quan sát sắc mặt của Chu Diển, rõ ràng cảm thấy mặt cậu càng rửa rau càng đen, lập tức linh ngộ, cậu chủ ở đây làm loại chuyện lật vật này à, Quý Nguyên lại còn đang phân phó, còn có thể vui mừng sao?

Để tránh cho hai người có mâu thuẫn xích mích, lập tức Trần Phạm Kiều đi tới tủ lạnh bên cạnh lấy mấy thứ kia ra. Không ngờ vừa mở ra tủ lạnh đã ngay ngắn cả người, trong tủ lạnh được lấp đầy không biết bao nhiêu là đồ ăn.

Vào lúc này Quý Nguyên đi ra từ trong phòng, dùng chân sau lưng Trần Phạm Kiều, nói với anh ta: "Anh xem, em không gạt anh chứ, đồ trong nhà nhiều đến ăn không hết, cậu ấy mua đồ một chút cũng không nghĩ."

"Cậu ấy" ở phía sau rõ ràng là nói Chu Diển rồi.

Trần Phạm Kiều có lòng muốn lựa chọn lời nói để nói về vấn đề này với Quý Nguyên một chút, tránh cho Chu Diển tức giận, nhưng vừa mới lại gần Quý Nguyên một bước, lập tức ánh mắt của Chu Diển đã quay lại, lạnh nhạt nhìn hai người.

Trong bụng Trần Phạm Kiều càng cảm thấy Quý Nguyên xong đời rồi.

Trong giới anh ta gặp qua không ít nghệ sĩ chạy theo hào môn thế gia, có thể đi đến cuối cùng được mấy người? Phần lớn đều là người thông minh, cũng biết là theo nhu cầu, ai cũng không thiệt thòi, nhưng Quý Nguyên nói rõ cuộc sống ở cùng người tạm ổn, đó không phải là mất thấy đau lòng thua thiệt sao? Huống chi đối tượng còn là Chu Diễn lòng dạ độc ác này.

Loại thời điểm này, Quý Nguyên nên thấy tốt thì thu, Trần Phàm Kiều thấy ánh mắt anh sáng ngời, mấy lời chưa nói bị phản ứng của Chu Diễn hù dọa, ngược lại nhìn lại quá khứ, lại cảm thấy không tốt.

Sao đoán được lá gan của Quý Nguyên lớn hơn nhiều so với suy nghĩ của anh ta, Quý Nguyên trừng mắt, còn mắng lại: "Anh xem gì đây, em nói sai sao?"

Trong lòng Trần Phàm Kiều cũng muốn giúp đỡ Quý Nguyên bằng lòng mình một cái, vốn tưởng rằng một cuộc gió tanh mưa máu sẽ xảy ra trong nhà bếp, ai ngờ Chu Diễn há hốc mồm, một câu muốn mắng người cũng không có: "Nói không sai, lần sau không mua nhiều như vậy."

Giọng nói còn rất đàng hoàng.

Mua thức ăn rửa rau thừa nhận sai lầm.

Này sợ không phải là cậu chủ giả chứ

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Dã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 31: Tâm Quý Nguyên thật mềm 1

Sau khi Trần Phàm Kiều về, Quý Nguyên bớt thời gian lại nhìn kịch bản lần nữa.

Bộ này tên là 《gió xuân say》 phim cổ trang, Quý Nguyên từng nghe nói qua, là một bộ phim chỉ thu hút bình bình nhưng trong giới lại nhận được không ít lời khen ngợi. Một trong những nguyên nhân mà tỉ lệ người xem TV giảm đi đó là bởi vì thiếu đề tài phù hợp với phần lớn giới trẻ, nhưng mà lúc này diễn viên tham gia cũng không tính là vui vẻ. Về sau cũng không có đề tài để truyền ra, đương nhiên là tỉ lệ người xem trên TV cũng không tăng.

Nội dung vở kịch liên quan đến chuyện xưa cũng không phức tạp lắm, một bộ phim truyền hình về đề tài võ thuật, vai diễn của Quý Nguyên chính là vai phụ Lương Tề, Lương Tề xuất thân danh môn thế gia, nổi tiếng trong giang hồ là công tử tao nhã, mặc dù tình thông được lý nhưng tất cả đều tròn vùi trong con đường nghiên cứu độc thuật.

Vai nam chính là người của một môn phái lớn đã suy tàn, trên người lại có mang mối thâm thù đại hận từ đời trước, xuất thân khác nhau một trời một vực với Lương Tề. Lương Tề là người tính tình cao ngạo lại độc ác, nam chính lại hứng thú với anh ta, thậm chí sau khi gặp nữ chính, tình cảm cũng tự giác muốn thôi lui. Nhưng không nghĩ đến sau hỏi thăm giang hồ, phát hiện Lương gia chính là đầu sỏ hại cả nhà anh ta năm đó, mà Lương Tề cũng hoàn toàn làm trái với giang hồ chính phái, làm việc quyết tuyệt. Cuối cùng mâu thuẫn giữa hai người bộc phát, nam chính tự tay giết chết Lương Tề.

Cả nội dung kịch bản trừ mâu thuẫn của hai nhân vật chính ra, mặt khác chỗ hấp dẫn nhất với mọi người là sự miêu tả đa dạng về giang hồ. Trong đó thoải mái ân oán, tuổi trẻ khinh cuồng, hay là già thì trầm ổn không nề hà gì.

Lúc trước là vội vã xem qua về sau Quý Nguyên lại cảm thấy vô cùng thích cái kịch bản này, hiện tại đọc kỹ một lần, càng thêm cảm thấy yêu thích không buông tay. Nhân vật Lương Tề này Quý Nguyên rất hài lòng.

So với nhóm người nam chính như đúc ra từ khuôn mẫu của phim giang hồ, thậm chí tên vai phụ phản diện xuất sắc trong phim cũng không hiếm thấy, trong《gió xuân say》Lương Tề cũng là như thế.

Cẩn thận cầu kỳ, từ đầu tới đuôi Lương Tề cũng không có làm ra những chuyện thập ác bất xá (mười tội nặng nhất) gì. Anh ta chỉ là xa rời chính đạo, hành động làm ra lúc đó cũng không như mọi người mong đợi mà thôi. Tính cách anh ta tiêu sái, lại tiêu dao tự tại, chẳng qua hành động hơi quá đáng một chút chính là vì tự kiêu tự đại trong mắt không có người khác mà thôi.

Thay vì xác định đây là nhân vật phản diện, chẳng bằng nói là một thằng xui xẻo.

Chu Diễn dọn dẹp xong nhà bếp, bung trái cây đi ra.

Quý Nguyên nằm trên ghế sa lon, chống bụng tiêu thực. Chu Diễn đi sang ngồi bên cạnh đưa tay xoa xoa bụng Quý Nguyên, không biết làm sao lại nghĩ đến mấy ngày trước nhìn thấy cái quảng cáo, trong đó có một đoạn quảng cáo sữa bột có cảnh đứa trẻ tầm ba tuổi sờ bụng bà mẹ trẻ.

Dùng cái tưởng tượng này một chút, khiến trong lòng Chu Diễn rạo rực lên, khóe miệng nhin không được mà lộ ra một nụ cười bí ẩn.

Tay Quý Nguyên đi theo thả vào trong tay Chu Diễn, cũng không đẩy ra, mắt vẫn nhìn kịch bản trên tay như cũ, tay của mình để trên mu bàn tay của

Chu Diễn, trong miệng từ từ phát ra một câu nghi vấn: "Hà?"

"Anh đào, rửa xong rồi." Chu Diễn không có nói với anh là chính mình nghĩ tới rồi cái gì, bằng không nhất định Quý Nguyên sẽ nhảy dựng lên cắn người, cậu chỉ đẩy trái cây trước mặt mình tới trước mặt Quý Nguyên, lại cầm lên một quả anh đào mọng nước, nắm chuỗi đưa đến khóe miệng Quý Nguyên.

Quý Nguyên mắt nhìn thẳng, há to miệng hơi lộ ra đầu lưỡi, đưa quả anh đào kia lên rồi cuốn vào trong miệng.

Cổ họng Chu Diễn nóng lên, chợt rất muốn cúi người xuống để nếm thử mùi vị anh đào trong miệng Quý Nguyên một chút.

Cậu sừng sốt, Quý Nguyên ở bên kia cũng đã ăn xong anh đào ăn rồi, Quý Nguyên thuận thế ngồi nghiêng xuống, bỏ kịch bản trong tay ra một bên, một tay nâng lên miệng của mình, rồi nhổ hạt anh đào ra tay, mở miệng nói chuyện phiếm với Chu Diễn: "Đúng rồi, em đã bao giờ xem vui vẻ lớn hơn trời chưa?"

Vui vẻ lớn hơn trời được phần lớn người trẻ tuổi hoan nghênh, Chu Diễn xem qua không kỳ lạ, chưa xem mới là kỳ lạ.

"Chưa từng xem qua." Chu Diễn cũng ăn một quả anh đào, cảm giác cũng không phải là rất ngọt, ít nhất không có ngọt như lúc cậu nhìn thấy Quý Nguyên ăn vào trong miệng.

"Em không phải là trẻ con sao?" Quý Nguyên nói, "Lúc anh còn nhỏ cũng xem, tập nào cũng không bỏ, cực kỳ vui."

Quý Nguyên còn cảm giác mình là hai mươi sáu tuổi, Chu Diễn mười bảy tuổi, mà giáo viên thực sự đã xem nhẹ chuyện tuổi tác sinh lý của hai người chỉ kém nhau có ba tuổi. Nói tới nói lui không tự chủ mang theo chút khoa trương.

"Lúc anh là trẻ con?" Chu Diễn nhú mày, "Chương trình này lúc anh học lớp mười mới có, tính ra cũng coi như là chuyện mấy năm rồi."

"Ặc, " Quý Nguyên không có lời nào để giải thích, cũng không thể nói mình là sống lại rồi vòng lại đây, theo bản năng nói một câu như thế, lập tức không thể làm gì khác hơn là đưa tay cầm một quả anh đào nhét vào miệng Chu Diễn, "Em ăn cái này đi."

Rõ ràng nói sang chuyện khác, nhưng quả anh đào này thật sự quá ngọt, Chu Diễn cũng không còn lòng dạ nào để truy cứu.

"Bộ phim này nói về cái gì?" Chu Diễn liếc mắt nhìn kịch bản ở bên cạnh Quý Nguyên, mở miệng hỏi thăm.

Cậu hỏi cũng không may, vừa hỏi cái này Quý Nguyên lại nhớ lại. Đồi trước Chu Diễn là cái đức hạnh gì? Mặc dù đã từng nói đồi này chỉ nhìn qua một chút mặc kệ chuyện đồi trước rồi, nhưng suy nghĩ một chút trong lòng Quý Nguyên lại mắng cậu một câu câu vật.

Đồi này của anh không thể nào để cho Chu Diễn quan giống như đồi trước được, nhưng lại không biết rốt cuộc mình nên có thái độ gì với đồi này, cho nên muốn nhân cơ hội hỏi một chút.

Xem ra cơ hội đó là lúc này rồi.

"Chính là một bộ phim võ thuật, trong đó anh sẽ diễn vai nhân vật phụ, đất diễn không nhiều không ít đi, nhân vật rất xuất sắc." Quý Nguyên mở miệng, đang nghĩ ngợi làm thế nào để vòng qua vấn đề máu chốt, mình lên tiếng trước Chu Diễn.

"Tình cảm đều là diễn sao?" Cậu hỏi, nói xong cầm kịch bản lật xem, "Hôn cũng là diễn, giường chiếu cũng là diễn sao?"

"Ha ha ha, " Quý Nguyên cười, "Ồ đó có phúc lợi tốt như vậy sao."

Anh vừa nói xong, ánh mắt lạnh lẽo của Chu Diễn đã liếc qua, hoàn toàn dừng lại trên mặt Quý Nguyên, giọng nói cũng không còn ảm áp như trước: "Phúc lợi sao?"

Cậu nín lấy Quý Nguyên sau khi nói ra từ máu chốt, khiến ánh mắt của Quý Nguyên phải cố định một chỗ.

"Nếu không có thì sao." Quý Nguyên khó được thu hồi phách lối và nanh vuốt của mình, ở trước mặt Chu Diễn phải dằn lòng, không mắng chửi người cũng không nói nhiều.

Đến nay anh còn nhớ rõ đồi trước từ lúc gặp Chu Diễn trong nhà vệ sinh đến trong phòng anh ở khách sạn lúc đó trên người cậu tỏa ra khí thể khiến người ta khiếp sợ, đồi này hôm nay thật vất vả còn rất tốt, Quý Nguyên cũng không muốn trở lại thời kỳ đen tối đó, ngộ nhờ mấy câu nói kích phát thay đổi thuộc tính của tiểu biến thái này thì sao?

Chu Diễn không lên tiếng rồi.

Quý Nguyên ngồi một lát cảm thấy an toàn, lá gan cũng bắt đầu to ra, bắt đầu sai bảo biến thái.

"Cầm cho anh hai quả anh đào " đồ ăn đang để trước mặt anh cũng lười đưa tay lấy, sẽ để cho Chu Diễn đưa cho mình.

Chu Diễn đối với lần này cũng không thêm đề ý, thật sự đưa tay cầm cho Quý Nguyên hai quả anh đào, mặc dù trong lòng đối với hai từ phúc lợi mà Quý Nguyên vừa nói cảm thấy có chút xúc động, nhưng mà trên mặt cũng không truy cứu nữa.

"Chỉ là, " Quý Nguyên ăn anh đào, lại cảm thấy chuyện này nói rõ ràng thì tốt hơn, "Bộ phim này không phải đóng cảnh tình cảm, nhưng mà sau khi chụp nhất định sẽ có, cái này thì không ngăn được."

Đây là phòng ngủ với tiểu biến thái.

Quý Nguyên thay đổi suy nghĩ của mình, cho dù là rất lâu về sau anh đều rất muốn đập Chu Diễn mấy cái, nhưng thật sự để Chu Diễn đi diễn cảnh ôm hôn người khác, trong lòng anh khẳng định cũng là vô cùng mất hứng, uống không ít giấm.

Cho nên tâm tình của Chu Diễn anh cũng hiểu, lúc nói xong đoạn này, Quý Nguyên lập tức quan sát về mặt của Chu Diễn.

Mới vừa rồi hai chữ phúc lợi mang đến u ám cho Chu Diễn vẫn chưa có hoàn toàn tiêu tán, ngay lập tức lại bị lời nói của Quý Nguyên lại đâm vào lòng một phát, trong đáy lòng bản ngã tự nhiên của cái tên biến thái kia đã xuất hiện, xuyên qua là đôi mắt lạnh lùng của Chu Diễn nhìn Quý Nguyên.

Quý Nguyên được chăm sóc rất tốt, không chỉ có một mình Quý Nguyên được chú ý bảo dưỡng, ba mẹ Quý Nguyên cũng không để anh chịu khổ vất vả, cả người Quý Nguyên đều là thịt mềm, lại môi hồng răng trắng, đôi mắt tròn to mọng nước, lúc lười nhác nhìn người khác quả thật muốn câu hồn. Người bình thường bị anh nhìn đều muốn tìm đập rợn lên, chớ nói chi là một người là Chu Diễn ngày ngày chỉ muốn nuốt anh vào trong bụng không nhả ra.

Bây giờ nghe Quý Nguyên nói về sau nếu không thể tránh việc chụp cảnh hôn môi hay giường chiếu với người khác được, lập tức Chu Diễn chỉ muốn ăn tươi nuốt sống anh, khiến cho người khác không nhìn thấy anh, để cho anh hoàn toàn chỉ có thể là của mình.

Chu Diễn phun hạt anh đào ra, ngoài mặt cũng không thấy thay đổi cảm xúc bao nhiêu, chỉ đưa tay nắm cái tay đang muốn cầm quả anh đào lên của Quý Nguyên, sau đó trong khi Quý Nguyên quay ánh mắt nghi hoặc đến chột nghiêng người đè Quý Nguyên ngã xuống ghế sa lon.

Cứ như vậy một giây đồng hồ, Quý Nguyên nhìn vào trong ánh mắt Chu Diễn, trong lòng cũng biết mình xong đời rồi.

Quý Nguyên không có phòng bị trong nháy mắt mất đi thăng bằng, trong nháy mắt sau khi ngã ra phía sau liếc mắt một cái thấy không có tay vịn mềm mại, nghĩ thầm lần này trở về muốn game over rồi, ít nhất bị đập thành chấn động não nhỏ.

Nhưng không nghĩ tới trong tình huống cẩu kinh này của Chu Diễn cũng không quên đưa tay nâng cái ót của Quý Nguyên, chặn lại đau đớn sau khi rơi xuống.

Nhưng mà Quý Nguyên cũng không kịp thở phào một cái, lập tức môi Chu Diễn đã đè lên, đầu lưỡi của cậu tiến vào, chạm vào miếng anh đào mà Quý Nguyên nhai đi nhai lại còn chưa có nuốt xuống. Nhưng mà bản lĩnh lúc này của Quý Nguyên cũng không có quên ăn, vội vàng muốn kéo lại miếng anh đào, đầu lưỡi của anh cọ sát vào của Chu Diễn, khiến động tác của Chu Diễn vốn coi như bình tĩnh lập tức nhiễm lên sắc thái cường chế và xâm chiếm.

Thay vì nói là hôn môi lưỡng tình tương duyệt, Quý Nguyên cảm giác mình là bị đè ra rồi cưỡng hôn.

Động tác của Chu Diễn quá nặng, động tác hôn môi còn mang theo cả gặm cắn, cho dù đã khống chế lực đạo, nhưng là mang cho Quý Nguyên một trải nghiệm hoàn toàn không có cảm giác vui vẻ gì, ngược lại khiến cho anh gào lên kêu đau.

Nhưng mà đau anh cũng không có thời gian kêu đau, Chu Diễn hoàn toàn không cho anh cơ hội thở dốc, xâm chiếm càng ngày càng sâu, vốn hai tay đang nắm hai tay của Quý Nguyên, lúc này đã bỏ một tay ra, không cho thương lượng từ từ chạm vào vạt áo mong manh của Quý Nguyên, muốn tiến vào từ phía dưới.

Trong nháy mắt eo ếch nhạy cảm của Quý Nguyên đã nổi lên một tảng da gà, đồng thời chuông báo động trong lòng anh cũng mãnh liệt kêu lên, động tác giãy giụa giống như là cá nằm trên thớt. So sánh sức lực này của anh dùng trên người Chu Diễn, thì chẳng khác gì con kiến cang lay cây, cũng không thể dao động Chu Diễn một chút, ngược lại lại hơn khơi dậy dục vọng muốn không chế của Chu Diễn.

Quý Nguyên bị ép chặt hơn, đồng thời cảm nhận rõ ràng sự biến hóa ở phía dưới của Chu Diễn.

Không phản kháng được, Quý Nguyên chỉ có thể nghĩ biện pháp đổi thủ đoạn. Vốn hai tay anh đang để ở đầu vai Chu Diễn chuyển ra sau lưng cậu, lại từ từ cọ đến gáy Chu Diễn, sau đó nhẹ nhàng sờ sờ cái ót của Chu Diễn.

Trước mặt đều là phản kháng, động tác này không tiếng động lại mang theo an ủi.

Chu Diễn chấn động trong lòng, hai mắt hơi híp lại, nhìn về phía Quý Nguyên.

Quý Nguyên cau mày, không hề giống vui vẻ, đôi môi đỏ bưng còn mang theo dấu răng, nhìn muốn có bao nhiêu đáng thương thì có bấy nhiêu đáng thương.

Rốt cuộc cậu thả chậm động tác làm cho Quý Nguyên đang thở dốc có một con đường sống, cũng có thể từ khoảng cách giữa răng môi của hai người nói một hai chữ.

"Đau, Chu Diễn, " giọng nói của anh càng đáng thương hơn, giống như là một bàn tay nhỏ đang cào cào trong đầu Chu Diễn, khiến cho cậu cực kỳ đau lòng.

Chu Diễn luôn mâu thuẫn như vậy, mỗi lần muốn ăn sạch sành sanh Quý Nguyên hoặc là ra tay với anh, rồi lại sẽ thua trong một ánh mắt hay một câu nói

của Quý Nguyên, khiến cho bóng tối hoàn toàn vượt qua.

Cậu dừng lại như vậy, cũng làm cho Quý Nguyên biết Chu Diễn nhìn bộ dáng kia.

Tại sao sợ Đại Biến Thái, cũng là bởi vì Đại Biến Thái ra chiều hoàn toàn không còn đường nào khác, không ai có thể biết được tiếp theo cậu sẽ làm ra hành động gì. Hiện tại Quý Nguyên cảm giác mình có thể tìm được một phương pháp hữu hiệu, ngay lập tức liền muốn thử một lần.

Rốt cuộc động tác hôn môi của Chu Diễn bị một cái sờ đầu của Quý Nguyên ngừng lại, rồi môi, hai người thờ dốc đều hết sức dồn dập.

Chu Diễn cho là Quý Nguyên vẫn sẽ nghĩ như đời trước vậy, vào lúc này không kịp chờ đợi đẩy mình ra. Mà hành động đó không khác gì với việc bón phân tưới nước vào bóng tối đang bao trùm trong lòng cậu kia thì không khác hẳn với cho hân thêm trong lòng về này từ Âm Hắc cảm xúc bón phân tưới nước.

Nhưng mà Chu Diễn không ngờ được, Quý Nguyên không có không mắng chửi người cũng không có đẩy cậu ra, ngược lại đưa hai tay ôm lấy cậu.

Thừa dịp trong nháy mắt Chu Diễn sững sốt, Quý Nguyên lại cúi đầu hôn mặt Chu Diễn một cái, cũng điều chỉnh lời nói của mình: "Coi như về sau diễn cảnh hôn, nhưng anh cũng không thích bọn họ, anh thích chính là em."

Một câu nói thật đơn giản, lập tức đánh tan ba phần ma chướng trong lòng Chu Diễn.

Nhìn Chu Diễn thả lỏng ra, thậm chí trên mặt còn mang theo nụ cười, trong lòng Quý Nguyên thở phào nhẹ nhõm.

Thích mềm không thích cứng, Quý Nguyên cảm sách vở ghi tạc trong đầu.

Có đường dù sao cũng tốt hơn không có đường.

"Lặp lại lần nữa." Chu Diễn chống lên nửa người trên, từ trên cao nhìn xuống người Quý Nguyên đang ở phía dưới, cúi đầu lại đụng vào môi Quý Nguyên như đứa bé, động tác lần này chỉ có thân mật và hưng phấn, "Lặp lại lần nữa anh yêu em."

Nhìn kẻ ngu này, trong lòng Quý Nguyên châm chọc, nhưng khi nói chuyện miệng vô cùng khéo léo: "Chỉ thích em, rất thích em."

Những thứ khác không nói, chỉ cần Chu Diễn không diễn, mọi phương diện để trở thành bạn trai cực kỳ phù hợp, Quý Nguyên nói ra những lời này không có nửa điểm trái lương tâm. Duy nhất chỉ là bởi vì mới vừa rồi động tác của Chu Diễn thô bạo kích động muốn dùng chùy đập đầu chó của Chu Diễn.

Vào lúc này nhưng sóng to gió lớn đang nâng lên trong lòng Chu Diễn bỗng hóa thành một cánh hoa sen mỏng manh, mấy chữ thổ lộ trong miệng Quý Nguyên giống như chè vẩy, thành đống đổ vào khiến những thứ kia đều hóa thành một hồ nước đường.

Cậu nhìn lại dưới người Quý Nguyên, trong mắt cũng chỉ có cười.

"Không tức giận?" Quý Nguyên hỏi.

"Ừ," Chu Diễn cúi đầu, dùng gương mặt cọ xát Quý Nguyên, dùng tâm tình vui vẻ đáp lại lời thổ lộ mới vừa rồi của Quý Nguyên, "Em yêu anh."

Lúc này đổi lại Quý Nguyên ngây ngẩn cả người, giọng nói và vẻ mặt của Chu Diễn không phải là giả, cậu nói ra ba chữ này thực sự chính là cái ý tứ này.

Hai chữ thích hoàn toàn không đủ để giải thích độ mạnh yếu tình cảm của Chu Diễn, thậm chí ngay cả cái từ "Yêu" này, cậu cũng cảm thấy hoàn toàn không có cách nào miêu tả hết sự yêu thích của cậu với Quý Nguyên. Cái loại cảm giác ham muốn chiếm giữ tràn đầy trời đất, quý trọng cảm giác cùng bởi vì anh mà biến hóa tình cảm, tất cả đều chỉ vì một người là Quý Nguyên mà thôi.

Tâm Quý Nguyên nặng nề mà rạo rực, lồng ngực hai người dán chặt, quần áo lại mỏng manh, Chu Diễn cảm nhận được rõ ràng sự thay đổi này trong lòng anh. Loại thay đổi này là bởi vì mình lên, miệng Chu Diễn hơi cười, cúi đầu hôn một cái lên mí mắt Quý Nguyên, giọng nói trầm thấp lại nói một lần: "Em yêu anh."

"Làm sao em lại không biết xấu hổ như vậy," Quý Nguyên nói xong mặt đỏ au, anh xoay đầu đi không muốn nhìn thẳng vào mắt Chu Diễn, quay đầu đi nhịp tim lại càng đập nhanh đến không khống chế được.

Không khí giữa hai người đã trải qua mưa to gió lớn, rốt cuộc lúc này cũng coi như là sau cơn mưa trời lại sáng, mặt trời lên rồi.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Tâm Quý Nguyên thật mềm 2

Nhưng mà vì điều này cũng làm xấu hổ một lúc.

Rốt cuộc chờ sau khi Quý Nguyên chạy vào nhà vệ sinh soi gương, trở lại là một đôi mắt nhìn chăm chăm Chu Diển không dừng lại được.

Dưới ánh đèn nhà vệ sinh, Quý Nguyên nhìn thấy trên môi mình có chỗ bị thương, thậm chí còn hơi rỉ ra vết máu. Đây mà gọi là hôn môi sao, rõ ràng cũng không khác ăn thịt người là mấy.

Chó Chu Diển này ngứa da rồi. Mặc dù trong lòng Quý Nguyên hận không thể cho Chu Diển một gậy, nhưng mà ngoài mặt cũng không nói gì, bình tĩnh trở lại bên cạnh ghế sa lon, chuẩn bị ăn hết chỗ anh đào còn dư lại.

Ai ngờ lúc trước không cảm thấy gì, hiện tại há miệng là cảm thấy khóe miệng hơi đau một chút, Quý Nguyên ăn một quả anh đào lại kêu mấy tiếng

Chu Diển ở bên cạnh nhìn chăm chăm Quý Nguyên ăn anh đào, nghe Quý Nguyên xuyết xoa, lập tức ân cần hỏi: "Làm sao vậy?"

Đầu sỏ gây chuyện còn có mặt mũi hỏi cái này sao! Quý Nguyên xù lông.

"Bình thường nói em là đồ chó, thật đúng là nói không sai, quả thật là một con chó thích cắn người, không đúng," tức giận của Quý Nguyên bốc lên, tất cả những lời nói cổ nên không nói ra lúc trước bây giờ tất cả đều nói ra "Chó con cũng không cắn người như thế."

"Con chó chết bầm kia yêu cái gì?" Chu Diển có ý hỏi Quý Nguyên.

Quý Nguyên không cảm thấy đây là Chu Diển đào hố cho mình nhảy vào, thật sự suy nghĩ theo vấn đề mà cậu hỏi, con chó kia yêu cái gì?

Trong khoảng thời gian ngắn anh không nghĩ ra thứ gì, Chu Diển tiến gần lại bên tai của Quý Nguyên nhẹ nhàng nói một câu, giọng điệu trầm thấp mang theo khàn khàn, "Con chó đó thích ăn sữa, yêu anh."

Trong đầu Quý Nguyên đùng một tiếng, bị Chu Diển nói mặt lập tức đỏ lên, vốn là đôi mắt đang trừng người mạnh như rồng như hổ cũng bị một câu nói của Chu Diển một làm cho hành quân lạng lẽ, động tác đang ngồi an toàn cũng giống như có kim đâm vào mông.

Anh không muốn thừa nhận trái tim mình bị những lời này của Chu Diển trúng lên, nhớ tới lần duy nhất hai người ngủ chung, Chu Diển xác thực không có nói láo, con chó đó thích làm chuyện gì cậu cũng đều thích làm trên người Quý Nguyên.

Quý Nguyên nhớ tới một vài hình ảnh hài hòa đời trước, lập tức không thể ngồi yên. Anh đứng lên ngồi xuống, xoay người đi trở về, anh đào cũng không cần, miệng cũng nhắm thật chặt không nói.

"Em nói sai sao?" Chu Diển ở sau lưng anh cười nói, đứng dậy đi theo cửa phòng của Quý Nguyên.

Không biết xấu hổ. Cuồng tình, mắng chết cậu cũng không uất ức, Quý Nguyên phanh một tiếng đóng cửa phòng lại.

Trường học bên kia Quý Nguyên đã xin nghỉ, trường học cũng tỏ ra hiểu, chỉ cần không làm trễ nãi việc học của Quý Nguyên là được.

Ngày hôm sau tập luyện vui vẻ lớn hơn trời, buổi chiều Quý Nguyên phải đi qua để tập luyện, lúc Trần Phạm Kiều đi tới đón người vừa liếc mắt một cái đã nhìn thấy vết thương trên miệng Quý Nguyên rồi.

Lập tức anh ta nghĩ đến chuyện ăn lẩu tối qua.

Trong phòng bếp tức giận cậu chủ lúc ăn lẩu Quý Nguyên cũng không phải là rất an phận, một lát cảm thấy chưa đủ cay sai Chu Diển đi phòng bếp lấy chút hạt Tiêu, một lát lại bỏ cục xương mình đang gặm nhưng không vui để xuống bát của Chu Diển.

Da đầu Trần Phạm Kiều ở bên cạnh nhìn thấy cũng run lên, nghe giọng của Chu Diển cũng không phải là rất tốt.

Toàn bộ quá trình Chu Diển cũng không nói qua mấy câu, tất cả đều là nói với Quý Nguyên.

"Quá cay không tốt."

"Ăn quá no rồi một lát còn ăn được trái cây sao?"

Đáp lại hai câu này, Quý Nguyên có thể nói là giống như con mèo.

"Cay hay không cay anh biết rõ em cứ đi lấy đi."

"Dù sao một lát em cũng phải rửa anh đào cho anh."

Đối với lần này, cậu chủ cũng chẳng hề nói một câu. Tầm mắt Trần Phạm Kiều suy xét bầu không khí giữa hai người, vì vậy liền tiếp roi vào trên người Quý Nguyên. Lại nhìn Quý Nguyên ăn được một miếng đầy tương ớt, nghĩ thầm có phải miệng anh rất cay không?

Cũng bởi vì liếc nhìn môi của Quý Nguyên nhiều, từ đó chú ý tới thay đổi trên người Chu Diễn, sắc mặt lúc nói chuyện với Quý Nguyên càng ngày càng đen.

Trong lòng Trần Phàm Kiều vì Quý Nguyên mà nói đôi câu a di đà Phật, sau khi ăn xong nồi lẩu không ở lại nữa, lấy cớ trong nhà có việc mà chuồn về.

Hiện tại ngồi xe trong suy nghĩ một chút, còn có chút thật xin lỗi Quý Nguyên.

Rốt cuộc nguyên nhân khóe miệng rách da là cái gì Trần Phàm Kiều cũng muốn biết, nhưng người bình thường nào hôn môi sẽ dùng sức như vậy sao? Trong lúc này phải mang theo tâm trạng tức giận.

Cái này cùng phỏng đoán ngày hôm qua của Trần Phàm Kiều không mưu mà hợp, dùng dáng vẻ này suy đoán đối với việc một mình Quý Nguyên đối mặt với cuồng phong ngày hôm qua có cảm giác áy náy vô cùng, cuối cùng khiến Trần Phàm Kiều quyết định mở miệng nói chuyện với Quý Nguyên về vấn đề này một chút.

"Miệng em sao vậy?" Trần Phàm Kiều cũng không phải là một người thẳng thắn tiến tới thẳng thắn rút lui, để hỏi một câu cũng quanh co khúc chiết.

Quý Nguyên không ngờ anh lại hỏi cái này, vừa cảm thấy nói rõ thì không tốt, vừa cảm thấy che giấu cũng không dễ dàng, còn không bằng nói rõ một chút.

Anh nghĩ nghĩ, hay là cứ nói thật.

"Chu Diễn làm đó."

Quý Nguyên cũng không rõ rốt cuộc mình nói bốn chữ này bằng giọng gì, dù sao thì anh cũng không rõ rốt cuộc dụng ý gì mà Trần Phàm Kiều mở miệng hỏi ra cái đề tài này. Vì vậy bốn chữ này giọng có chút đều đều, nghe vào có thể là không có cảm xúc, cũng có thể là cô đơn trầm thấp.

Một cách tự nhiên Trần Phàm Kiều nghĩ tới loại cảm xúc phía sau.

"Không có việc gì, " anh ngoặt tay lái, coi như là an ủi Quý Nguyên nói, "Có thể hiểu được."

Những công tử này có mấy ai có thể thật tâm đối tốt với người? Chu Diễn như vậy còn có chút ngoài dự liệu của Trần Phàm Kiều, không phải lúc hôn dùng lực hơi lớn sao, cho hả giận sao?

Quý Nguyên lại cho rằng anh ta nói được mười thước hòa thượng không hiểu (*vì phải suy nghĩ theo cách của người khác nên không biết mình suy nghĩ gì).

Có thể hiểu được cái gì?

Hiểu được tại sao Chu Diễn tức giận à? Quý Nguyên bên này hoàn toàn lệch sóng với Trần Phàm Kiều, anh cho là Trần Phàm Kiều nói hiểu là hiểu việc Chu Diễn ghen với việc đóng cảnh hôn.

Có thể trước kia Anh Trần đã từng dẫn dắt nghệ sĩ trải qua vấn đề yêu đương này?

Quý Nguyên suy nghĩ một chút, cho rằng hẳn là như thế, anh đối phó với Chu Diễn cũng không cho là thuận lợi, nếu như ở phương diện này Trần Phàm Kiều có kinh nghiệm đối phó, vậy nói không chừng có thể cho anh một biện pháp tốt.

Vì vậy Quý Nguyên thuận mồm hỏi "Anh Trần, ở phương diện này anh có kinh nghiệm không, giải quyết việc này như thế nào cho tốt?"

Trần Phàm Kiều nói: "Coi như là có đi, trước kia cũng có nghệ sĩ dưới tay của anh đi đường này, thật ra thì đây cũng là loại tình cảm có thời gian ngắn, cho nên không cần quan tâm về lâu về dài, mấu chốt là để cho cậu ấy hài lòng, hài lòng là có thể giải quyết rất nhiều chuyện."

Trước kia Trần Phàm Kiều có mang một nghệ sĩ ôm bắp đùi kim chủ, tuy nhiên hai người ở chung một chỗ chỉ ngắn ngủn có mấy tháng, nhưng về sau có rất nhiều chỗ gặp may.

"Nói chuyện với cậu ấy có thể nghe cậu ấy một chút, cũng đừng sai bảo người ta." Trần Phàm Kiều nói.

Có thể nói hiện tại Chu Diễn mới ở chung một chỗ với Quý Nguyên, có cảm giác mới mẻ còn có thể cưng chiều Quý Nguyên một chút, nhưng mà Trần Phàm Kiều dùng kinh nghiệm của mình cảm thấy đây là ám hiệu cách thức chung sống của Quý Nguyên và Chu Diễn đang đi xuống, cậu chủ sẽ phiền chán, đến lúc đó Quý Nguyên sẽ không có quả ngon để ăn.

Mặc dù nói cuộc sống riêng của nghệ sĩ anh không cần để ý nhiều, nhưng mà kiểu người đơn thuần như Quý Nguyên khiến cho Trần Phàm Kiều không nhận được mà mở miệng dẫn dắt nhiều hơn một chút.

"Như vậy phải không?" Quý Nguyên phát hiện có thể mình và Trần Phàm Kiều đang lệch sóng với nhau, "Bình thường em cũng không hay sai bảo em ấy mà, nhưng mà cái gì em ấy cũng không hiểu, không nói rõ với em ấy kiểu gì em ấy cũng làm sai."

Trần Phàm Kiều mím môi, cảm thấy Quý Nguyên có thể đã biết nghĩ, còn là một bộ thái độ làm thế nào để sống qua ngày với cậu chủ?

Anh ta nghĩ nghĩ một chút lại đổi góc độ nói: "Em và cậu chủ ở cùng nhau, cậu ấy có nói qua sẽ đảm bảo cái gì cho em không?"

"Cậu chủ?" Quý Nguyên ở bên cạnh đang nhún tin với Chu Diễn trên Cầu Cầu, nghe Trần Phàm Kiều gọi Chu Diễn bằng cái này, thiếu chút nữa ngưng cười, "Anh nói Chu Diễn à?"

Trần Phàm Kiều thấy anh ngoài ý muốn, cũng có chút nghi ngờ: "Đúng vậy."

Lần này là Quý Nguyên hứng thú, anh kéo dây an toàn của bản thân, sửa lại tư thế ngồi, nửa người cũng nhìn về phía Trần Phàm Kiều: "Chu Diễn có bối cảnh gì, Anh Trần anh biết không?"

Cái này cũng không giống như một câu tự hỏi tự đáp. Trần Phàm Kiều có chút mù mịt, "Em không biết?"

Quý Nguyên lắc đầu: "Không biết, anh nói với em một chút đi?"

Trần Phàm Kiều nhìn vào khuôn mặt ngọt ngào mà ngớ ngẩn của thằng ngốc này có chút cứng họng, tình cảm này thật là có tình uống nước cũng no, ngày cả mình yêu ai cũng không biết à?

"Thật ra thì anh cũng không rõ tính huống nhà họ Chu, nhưng mà cũng biết một chút, rất lộn xộn, nhưng mà bối cảnh rất lớn, " Trần Phàm Kiều nói một chút chuyện của nhà họ Chu cho Quý Nguyên biết, phía sau bỏ sung một câu, "Những thứ này anh cũng không thể chắc chắn là nói thật hoàn toàn, bởi vì tất cả đều là do người trong giới nói."

Quý Nguyên đối với bối cảnh gia đình không tầm thường của Chu Diễn đã sớm có chuẩn bị, vì vậy sau khi nghe Trần Phàm Kiều nói xong cũng không có bày ra vẻ vô cùng kinh ngạc, nhưng hình tượng đại gia của Chu Diễn trong mắt người khác cũng ngoài dự liệu của anh.

Trần Phàm Kiều vô tâm nói xấu Chu Diễn, nhưng là trong trong giới cũng có một vài lời đồn, phurong diện tình cảm cũng không quá rõ ràng, nhưng mà dựa vào thái độ làm người mà nói, Chu Diễn mới mười bảy tuổi đã làm ra vài chuyện khiến người ta chặc lưỡi hít hà khi mới trở về nhà Chu.

"Dù sao cũng không phải một người đơn giản." Trần Phàm Kiều kết luận, nếu không phải là nhìn Quý Nguyên không biết gì về chuyện nhà họ Chu, anh cũng không tiện nói.

Cho dù thời gian chung đụng không lâu, nhưng Trần Phàm Kiều nhìn Quý Nguyên chính là loại người không có đầu óc làm chuyện xấu, vì vậy anh cũng không phải quá lo lắng chuyện Quý Nguyên có suy nghĩ gì. Lùi một bước nói, coi như Quý Nguyên cũng không phải là người đơn giản đơn giản, mình nói Chu Diễn anh cũng không thể không nói cho Chu Diễn đi, đối với Quý Nguyên mà nói cũng sẽ không chỗ tốt gì hoặc là lợi ích gì.

Trần Phàm Kiều nói Chu Diễn giống như một Mafia, mặc dù câu vật phát diện lên thì cũng hơi quá, nhưng mà trong cuộc sống bình thường cậu cũng rất tốt. Quý Nguyên không nhịn được nghĩ ngợi một chút để vẫn hỏi hình tượng của Chu Diễn.

"Thật ra thì con người Chu Diễn cũng rất tốt, bình thường trở về còn làm bài tập đấy." Quý Nguyên nói cực kỳ chân thành.

Trần Phàm Kiều nghe vào tai nhưng mặt lại đen xì.

Thật sự là anh không thể nào tưởng tượng ra cảnh cậu chủ ở trong nhà làm bài tập, cái này giống như một người đàn ông vai u thịt bắp đang ngâm núp vú cao su một dạng tràn ngập cảm giác không khỏe.

"Dù sao, " Trần Phàm Kiều suy nghĩ một chút nói, "Vấn đề tình cảm của em đương nhiên vẫn là tự em xử lý, anh cũng không nói nhiều, về sau em tự mình chú ý là được."

Hai người đổi đề tài, một lát đã đến chỗ luyện « vui vẻ lớn hơn trời ».

"Hôm nay người tham gia không nhiều lắm, nhưng mà Vũ Dật Phi và Trần Hách Anh, có thể mấy người khác không nhận lịch, có thể cũng không tham gia chương trình này, mọi người ở phần đầu chương trình, phần sau sẽ có chủ đề khác, " Trần Phàm Kiều giới thiệu sơ qua tình hình cho Quý Nguyên, "Vũ Dật Phi và Trần Hách Anh em biết chứ?"

"Vâng, biết, em có xem qua phim của họ." Quý Nguyên nói.

Trần Phàm Kiều nhớ tới những chuyện đen tối Quý Nguyên của mấy tháng trước, còn nói: "Chuyện PR trên mạng bên phía công ty đã có người xử lý giúp em, những thứ lúc trước ảnh hưởng không tốt đến em rất nhanh sẽ được giải quyết, trước khi phát sóng em ngồi lên cá tiết mục ra một thông báo, căn bản cũng có thể thu hút một lượng fan."

Trần Phàm Kiều lại nhìn miệng Quý Nguyên mấy lần, trong lòng thầm nghĩ, may đây vẫn chỉ là luyện tập, chương trình chính thức cũng là chuyện của tuần sau, bằng không với cái chi tiết này loại chi tiết này nhất định sẽ bị bắt quai chụp được thành tiêu điểm xấu hoặc là hấp dẫn con mắt.

Chỗ nào nên nhắc nhở Quý Nguyên thì Trần Phàm Kiều cũng tận chức mà nhắc nhở.

"Trong chương trình, phải nói rằng cảnh diễn tập, chỉ cần chỗ có người thì không nên biểu hiện cảm xúc quá rõ ràng, lần trước không phải em bị ngôi sao lớn nào đó ở phía sau trêu đùa, toàn bộ đều là một lần sóng đen, cho nên em phải cực kỳ chú ý những chi tiết này, lúc đó cái này là mấu chốt nhất, ngàn vạn đừng để cho người ta nắm được đầu chuỗi." Trần Phàm Kiều nghĩ đến hành động của Trần Hách Anh, mặc dù cũng cảm thấy ghét, nhưng mà nói

tiếp,

"Mặt khác, coi như nhìn thấy Trần Hách Anh, em cũng đừng để trong lòng. Làng Giải Trí chính là chỗ nâng cao đập thấp, hiện tại anh ta là vua, đang lúc hồng chúng ta cũng hết cách rồi, có thể nhìn thì nhìn, bằng không xảy ra chuyện gì thì giải quyết cũng rất phiền toái."

Quý Nguyên ở bên cạnh bày ra khuôn mặt chuyên nghiệp mà người mới cần có, Trần Phạm Kiều nói gì anh đều gật đầu, cuối cùng ngoan ngoãn đáp: "Em biết rồi, Anh Trần."

Đương nhiên là anh không sẽ không đụng chạm gì Trần Hách Anh, trên thực tế Quý Nguyên còn lười phải nhìn Trần Hách Anh nhiều hơn mấy lần.

Trần Phạm Kiều mở cửa xe một lúc, suy nghĩ một chút lại cảm thấy Quý Nguyên thật sự không giống người khác.

Có kim chủ, nhưng lại giống như không biết rốt cuộc kim chủ làm gì. Đến khi biết bạn trai của mình là một người khó lường, liệu có biểu hiện ý nghĩ muốn tiếp cận để mưu lợi gì không.

Nhưng mà lại nói, trong khoảng thời gian này Trần Hách Anh cũng không phải là hoàn toàn xuôi chèo mát mái.

Bị người đánh không nói, tiền bạc cũng bay mây. Nghĩ như vậy kết quả trong lòng anh ta có một người. Trước đây Trần Phạm Kiều không có nghĩ qua, hiện tại xâu chuỗi chuyện này lại, rõ ràng đây là Chu Diễn ra tay. Nhưng mà nhìn bii đáng không biết cảm kích của Quý Nguyên, càng không biết lợi dụng lần này.

"Thực sự bất đắc dĩ thì em hãy nói chuyện này với Chu Diễn," Trần Phạm Kiều nói, nói xong rồi từ từ lái xe vào bãi đậu xe của đài truyền hình, "Để cho cậu ấy giải quyết giúp em."

Lại không nghĩ rằng Quý Nguyên lập tức lắc đầu: "Thôi, để em ấy giải quyết giúp em không bằng em tự nhìn đi."

Bình thường đã muốn quản thiên quản địa, nói với cậu sau này còn có ngày tốt sao.

Đây chính là ví dụ dựa lưng vào đại thụ nhưng không thích hóng gió.

Trần Phạm Kiều bật cười, xuống xe cùng với Quý Nguyên Nhất vào thang máy.

Thời tiết chuyển từ tháng năm sang tháng sáu cũng không lạnh, Quý Nguyên ăn mặc đơn giản, trên mặt cũng không trang điểm. Dù vậy Lúc đi tới hậu trường cũng vô cùng bắt mắt.

Đời trước chiều cao của Quý Nguyên dừng lại ở 1m8 không thể cao hơn nữa, đời này cũng không biết có phải vì bắt đầu tập thể thao hay không, anh cảm thấy tốc độ tăng chiều cao cũng không có ngừng, hai ngày trước đo đã 1m81 rồi, dựa theo khuynh hướng này có thể còn có thể cao thêm hai ba cm nữa.

Anh là người mới, đương nhiên là Trần Phạm Kiều mang dẫn anh theo để giới thiệu qua một phen, trong mắt Quý Nguyên mang theo nét cười tự nhiên, gặp ai cũng thích, thái độ ôn hòa khiêm tốn, khiến người nào nhìn cũng cảm thấy cực kỳ thoải mái.

Bình thường có mình tình tham gia biểu diễn ca múa mờ màn Vui vẻ lớn hơn trời, rồi sau đó chính là một chuỗi các trò chơi nhỏ nối tiếp hoạt động. Sau khi giới thiệu sơ qua tổ đạo diễn rồi đưa kịch bản cho Quý Nguyên.

Mặc dù hiệu quả chương trình là run rẩy vô cùng tự nhiên bọc quần áo, nhưng rất nhiều kịch bản đã sớm chuẩn bị xong bọc quần áo, số ít còn lại là người quản lý xem phản ứng của các nghệ sĩ rồi ra hiệu ứng hiện trường.

Trừ Quý Nguyên, Vũ Dật Phi và Trần Hách Anh đã kín lịch, vào lúc này hai người cũng còn không có xuất hiện, Quý Nguyên ở hậu trường ngồi một lát, cửa phòng trang điểm bị người đẩy ra.

Người tiến vào Quý Nguyên vẫn còn nhớ, chính là cái người trợ lý án giữ thang máy sống chết không cho đóng khi lần đầu anh đi quay thử của se-cret. Vừa nói như thế, tầm mắt của anh đã lướt qua cô, nhìn về sau lưng trợ lý, đi theo ở đằng sau tiến vào quả nhiên là thấy Trần Hách Anh thần sắc một đời không quá đẹp trai.

Trong phòng trang điểm còn có mấy nhân viên, Quý Nguyên vốn là ngồi, lúc này suy nghĩ một chút đứng lên, tiến lên một bước đi tới trước mặt Trần Hách Anh, nhìn về phía trước Trần Hách Anh đồng thời chào hỏi anh ta: "Xin chào, em tên là Quý Nguyên."

Trần Hách Anh sửng sốt, không ngờ Quý Nguyên lại tiến lên chào hỏi tự nhiên như vậy.

Anh bảo đảm Quý Nguyên biết toàn bộ những chuyện đen tối kia có từ đâu, tự Trần Hách Anh hoán đổi suy nghĩ của mình, nếu là có người làm như vậy anh ta, anh ta nhất định không thể nào bày ra sắc mặt tốt cả. Nhưng cố tình Quý Nguyên còn có thể nhìn?

Mẹ nó, đây là giả bộ, quá ghê tởm rồi.

Trong lòng nghĩ như vậy, Trần Hách Anh không che giấu chút nào nhử mày, đối với Quý Nguyên tùy ý gật đầu một cái, "Chào em"

Ngay cả việc đưa tay ra đáp lễ với cái vron tay kia của Quý Nguyên cũng đều lười.

Quý Nguyên hạ mi xuống, lần nữa ngồi về vị trí, cũng không nói gì nhiều, trong lòng anh đang mắng Trần Hách Anh ngu vcl~, nhưng ngoài mặt là vẻ người không phạm ta ta không phạm người, ví dụ Trần Hách Anh là hoàn toàn ngược lại. Về sau cả một chương trình hai người cũng không nói thêm câu nào nữa.

Trần Hách Anh chạy tới từ tổ phim, tới ngày hôm qua thức đêm quay phim, mệt mỏi là thật, tính tình đối với trợ lý của mình vẫn không tốt, lại càng không nói những nhân viên làm việc khác rồi.

So sánh với Quý Nguyên hòa mình làm một cùng một chỗ với nhân viên làm việc, thật sự khác nhau trời vực.

Bên phía Quý Nguyên một người mới ngay cả một trợ lý cũng không có, trước mắt Trần Hách Anh bên kia còn là ngôi sao lớn hồng danh có thể đề chết người, lại nói người nào uất ức ai cường thế, người bên cạnh đều nhìn một cái thấy rõ.

Trần Hách Anh cũng không phải là lần đầu tiên tới tham gia chương trình vui vẻ lớn hơn trời này, bình thường có tác phẩm mới cũng muốn tới đây tuyên truyền một chút, nhưng cái loại tần suất này, anh ta vẫn không nói chuyện với nhân viên làm việc như cũ, thái độ cũng không thể nói tốt hơn chút nào.

Ở đây có rất nhiều người nhìn anh ta không thuận mắt, hiện tại càng thêm từ tâm lý đứng về phía Quý Nguyên ở bên này.

Lúc trước Trần Phạm Kiều dẫn Quý Nguyên một vài câu nói cũng không sai, cũng chính trong phòng trang điểm nhỏ này, thật sự có người có lòng lấy điện thoại di động ra lên lên quay lại hết những chuyện xảy ra trong hai phút này.

Cửa phòng trang điểm mới yên tĩnh được một lát, rồi lập tức bị người đẩy ra.

Nữ sinh có chút mập mạp nhưng khá ái bước vào, cô cười híp mắt liếc nhìn mọi người, ánh mắt lại quét nhanh qua bóng dáng của Quý Nguyên và Trần Hách Anh, sau đó chen cả người vào.

"Ai nha, Tiểu Lý." Rõ ràng thợ trang điểm biết cô, lập tức gọi cả tên tuổi của cô, "Mang cho chúng tôi cái gì ngon."

Tôi không phải là người khác, chính là trợ lý Tiểu Lý của Vũ Dật Phi.

Trên tay cô giờ lên trà sữa của một hang nào đó, tràn đầy nhìn lung la lung lay.

Đi theo Tiểu Lý từ phía sau tiến vào chính là vũ Dật Phi, anh ta và Trần Hách Anh hoàn toàn không giống nhau, đầu tiên là trên mặt đầu cũng mang theo nét cười, mới đến cũng không có trang điểm, cả người nhìn cũng không giống như trên ti vi, cũng không phải nói khó coi, chỉ là phong cách ăn mặc không phân biệt được.

Trên tay Vũ Dật Phi cũng mang theo chút đồ ăn, vào cửa để lại ở trên bàn, rồi sau đó đưa mắt nhìn một vòng trong phòng sau đó lập tức rơi vào trên người Quý Nguyên, trực tiếp coi thường Trần Hách Anh ở chính giữa cản đường, trực tiếp chạy về phía Quý Nguyên, cũng không cần Quý Nguyên đứng lên, Vũ Dật Phi giống như vô cùng quen thuộc kéo một cái ghế ở bên cạnh Quý Nguyên ra ngồi xuống, cười nói: "Quý Nguyên, anh tên là vũ Dật Phi, về sau chăm sóc nhiều."

Vũ Dật Phi lời nói này ra ngoài, mới đầu Quý Nguyên cho là khách khí, nếu không hiện tại Vũ Dật Phi đang hồng danh, nào có phải cần anh chăm sóc.

Chỉ là khách khí, cái này ít nhất nói rõ cái người Vũ Dật Phi bình dị gần gũi hơn nhiều so Trần Hách Anh.

"Xin chào, " Quý Nguyên cũng cười, "Em đã xem qua phim truyền hình của anh."

Trước mặt còn khuôn mặt vô cùng sáng sủa Vũ Dật Phi khiến Quý Nguyên ngoài dự đoán có chút đỏ mặt.

"Không phải là anh không diễn được, " Vũ Dật Phi nhỏ giọng nhưng không hề giống nói đùa, "Thật ra thì anh cũng không có ý định xem lại bản thân diễn cái gì nhưng để tiến bộ, nhất định phải xem."

Mặt Vũ Dật Phi khó chịu, cực kỳ đôn hậu chất phác.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Dã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Vũ Dật Phi đáng yêu 1

Nói rõ chính là một người thành thật, quả thật là tương phản với hình tượng của Vũ Dật Phi khi nói chuyện trên các phương tiện truyền thông, Quý Nguyên cảm thấy có thể đây là ví dụ tốt nhất của sự tương phản khi tạo dựng hình ảnh của một minh tinh với bản thân.

"Em cảm thấy những nhân vật gần đây của anh đã có tiến bộ, gần đây là bộ « bình nguyên » anh diễn cũng rất tốt, " Quý Nguyên mở miệng an ủi, ngược

lại rất có lý không giống như người thuận miệng nói qua.

Anh nói bộ 《 bình nguyên 》 là một bộ phim thiên về văn nghệ mà Vũ Dật Phi đóng, thật sự là biểu hiện của Vũ Dật Phi không tệ. Quý Nguyên vừa nói ra ví dụ vừa rồi đã đi vào trong lòng Vũ Dật Phi, lập tức anh ta càng cảm thấy Quý Nguyên thật sự rất tốt.

"Ha ha, thật sự bộ phim đó tốn rất nhiều công sức, tự anh cũng cảm thấy cũng rất tốt." Vũ Dật Phi mở túi đồ ăn vừa mang đến ra, thì ra là mấy cái bánh ngọt và mấy cái bánh trứng, "Thừa dịp bánh trứng còn nóng mọi người tới đây ăn đi."

Anh ta quay đầu gọi mọi người, lại đưa qua một cái bánh ngọt vị chocolate đến trước mặt Quý Nguyên: "Cái này ăn rất ngon, bình thường anh thích ăn nhất, em nhìn xem"

"Cám ơn."

Quý Nguyên bị bộ mặt chân thành của anh ta đâm trúng, cảm thấy làm sao Vũ Dật Phi có thể đáng yêu như thế? Giống như con chó nhỏ vậy.

Anh nghĩ như vậy, lại liên tưởng đến Chu Diển, không giống con chó Chu Diển không biết xấu hổ đó. Vừa nghĩ tới Chu Diển, Quý Nguyên lại lấy điện thoại di động ra nhìn một chút, không nhìn thấy tin nhắn của Chu Diển.

Quý Nguyên vừa xuất thần một chút như vậy, Vũ Dật Phi đã ăn hết cái đĩa nhỏ.

Nhân viên làm việc ở bên cạnh cũng không vây bàn này, tất cả đều cười hi hi cầm lên ăn, ở bên cạnh nói chuyện với Tiểu Lý. Một mình Trần Hách Anh ngồi lướt điện thoại, cũng không ngừng đầu nói chuyện nhiều với mọi người.

"Cho em nữa này." Vũ Dật Phi đưa nữa đưa cho anh, mình thì ngồi ngay bên cạnh.

"Anh không ăn nữa sao?" Quý Nguyên nhìn trên bàn một chút, trước mặt anh chỉ còn lại một cái bánh, thỉnh thoảng đôi mắt của Vũ Dật Phi lại bay tới cái bánh ngọt, rõ ràng là còn thòm thèm.

"Trợ lý của anh sẽ tố cáo với người đại diện." Vũ Dật Phi liếc Tiểu Lý một cái, mặt buồn rười rượi, "Hơn nữa mấy ngày nữa anh sẽ đi đóng phim, muốn giảm cân, anh uống nước cũng sẽ mập."

Vũ Dật Phi nhìn chằm chằm làn da của Quý Nguyên, tiểu nhân trong lòng lại một hồi che mặt.

Quả nhiên là Nam Thần, ăn bánh ngọt cũng đẹp mắt, bộ dạng xinh xắn, nói chuyện nghe rất hay, hoàn mỹ, hoàn mỹ!

"Thật ra thì ăn một miếng cũng không sao, " Quý Nguyên lặng lẽ nhét cái nữa còn lại vào tay Vũ Dật Phi, "Bây giờ cô ấy không chú ý."

Nếu không cho Vũ Dật Phi ăn một miếng, Quý Nguyên cảm thấy nước miếng của anh sắp chảy ra rồi.

Vũ Dật Phi dùng nữa thật nhanh đào một phần nhỏ, nhét vào trong miệng mình, cuộc sống hài lòng.

"Em thật tốt, " Vũ Dật Phi từ trong túi lấy điện thoại di động ra, nói ra lời thoại đã chuẩn bị từ lâu, "Chúng ta thêm wechat đi."

Quý Nguyên cảm thấy không gì là không được, thuận tay thêm Vũ Dật Phi vào wechat.

Chương trình vui vẻ lớn hơn trời cũng không phức tạp, thường thường chính là nói chuyện phỉếm kết hợp với trò chơi, bên trong có rất nhiều phần, tóm lại việc chỉnh sửa kịch bản là vô cùng thoải mái.

Đời trước Quý Nguyên có quan hệ không tệ với mấy người chịu trách nhiệm của vui vẻ lớn hơn trời, mặc dù đời này coi như là lần đầu tiên gặp mặt, nhưng bởi vì quen thuộc tính cách của đối phương, rất nhanh đã có thể sống chung thoải mái.

Bình thường tập luyện hết sức thuận lợi, chỉ chờ mấy ngày quay chính thức.

Bởi vì nói chuyện qua với Trần Phàm Kiều, buổi tối trở lại nhà nhìn Quý Nguyên có cảm giác nhìn Chu Diển không giống trước.

Quý Nguyên ở trong phòng bếp, Chu Diển đứng phía sau anh cắt thịt. Trong phòng bếp việc Chu Diển biết đã ít lại càng ít, cắt thức ăn coi như một loại am hiểu của cậu. Lúc trước cũng không nghĩ nhiều, hiện tại nhìn lại Chu Diển cắt thịt đều đều, Quý Nguyên bỏ não đã bay đến chuyện có phải do hiệu quả Chu Diển đánh đánh giết giết quá nhiều mà ra không.

"Lúc trước em đi siêu thị nhìn thấy xương bò không tệ, ngày mai nấu canh uống thì thế nào?" Chu Diển thấy Quý Nguyên nhìn mình, vì vậy mở miệng gọi chuyện.

Quý Nguyên đang bỏ não thì thu hồi lại, xét thấy lịch sử đen tối của Chu Diển quá nhiều, Quý Nguyên bắt đầu nghi ngờ trình độ mua thức ăn của cậu: "Làm sao em biết là không tệ?"

Phương pháp đơn giản lại thô bạo của cậu chủ: "Bởi vì em mua loại đắt tiền nhất."

"Em kiếm tiền rất dễ sao." Quý Nguyên hừ nói, nhưng nửa câu sau lại nói, "Vậy ngày mai phải hầm cách thủy sớm một chút, buổi tối mới có thể uống"

Nói xong câu này, Quý Nguyên lại phản ứng kịp có chỗ nào đó không đúng.

"Làm sao em lại rảnh rỗi cả ngày như vậy? Còn là một học sinh lớp mười hai sao, ngay tháng sau đã thi tốt nghiệp trung học rồi mà."

Trước kia một tuần lễ còn có hai ba ngày không ở chung cư có vườn hoa, hiện tại căn bản không có lúc nào không ở đây.

Chu Diển chỉ chỉ chông sách được xếp thành một ngọn núi nhỏ ở phòng khách kia: "Em xin nghỉ ở nhà ôn tập."

Quý Nguyên thừa dịp lúc nấu mì đi tới phòng khách, quả nhiên nhìn thấy một đồng sách, trên sách còn để mấy bài thi đã chữa qua. Quý Nguyên cảm lên vừa nhìn, nhìn thoáng qua căn bản đều đúng, nhưng nhìn kỹ thì cũng có một vài chỗ sai. Anh nhìn xuống chút nữa, tìm được bài thi chính trị, còn thiếu năm điểm nữa là max điểm.

Ít nhất nói rõ tư tưởng giác ngộ rất tốt.

Quý Nguyên len lén vui lên, quay đầu lại thiếu chút nữa đụng vào Chu Diển đi tới phía sau anh.

"Cười cái gì?" Chu Diển thấy tươi cười trên mặt anh, cậu cũng không tự chủ được nở nụ cười, lại đặt cằm lên bả vai của Quý Nguyên, nghiêng đầu hôn một cái lên mặt Quý Nguyên.

"Cười em vẫn còn là một đứa trẻ chưa thi đại học." Quý Nguyên bị Chu Diển hôn một cái mà mềm lòng, nhưng vẫn còn cố chấp.

Sắc mặt Chu Diển không thay đổi, vẫn cười như cũ, nhưng mà sau khi Quý Nguyên nói xong câu đó lại hung hăng đè anh xuống, khiến cho Quý Nguyên bị dọa sợ nhảy một bước dài lui về phía sau.

"Em làm gì thế?" Anh hạ mắt xuống len lén nhìn dưới lưng Chu Diển, lúc trước còn cảm thấy Chu Diển càng ngày càng gần con đường học sinh ba tốt, nhưng có thể trong nháy mắt biến thân.

Cho dù là nam nhân ưu phiền Tiểu Hoàng quay phim cũng không biến thân nhanh như Chu Diển nói vậy?

"Để cho em cho anh biết thế nào là một đứa trẻ." Giọng Chu Diển trầm thấp, nhưng một câu nói lại đâm trúng trái tim mong manh của Quý Nguyên.

Câu vật này trong tôi hay ngoài sáng nói ai nhỏ đấy?!

"So một lần còn không biết ai lớn ai nhỏ đấy." Quý Nguyên đỏ mặt mạnh miệng nói, thật ra thì trong lòng biết rất rõ căn bản mình không cùng một mặt hàng với Chu Diển, nhưng mà làm người không thể không chung ra giọng điệu màn thầu để tranh cãi.

Dù sao hiện tại Chu Diển cũng không để ý, một chút cũng không ảnh hưởng đến việc ba hoa của Quý Nguyên.

"Vào đi vào trong phòng so một lần?" Chu Diển đưa tay kéo áo sơ mi của mình từ trong lưng quần ra ngoài, phần eo rắn chắc sáu múi chột lóc lên, như ẩn như hiện theo động tác chuẩn bị cởi quần hấp dẫn ánh mắt của Quý Nguyên.

Quý Nguyên nhìn xuống động lòng đáng xấu hổ: "Em câm miệng."

Đời này anh muốn bảo vệ ranh giới cuối cùng, ít nhất trước khi Chu Diển mười tám tuổi kiên quyết không thể xuống tay.

Trong phòng bếp nước mì của nồi mì đang sôi trào ra khỏi nắp vung chảy xuống bên cạnh, phát ra một tiếng xì xì, phá vỡ cục diện bế tắc của hai người. Quý Nguyên lập tức phi đến phòng bếp, thuận tay đóng cửa phòng bếp lại.

Mẹ nó, thiếu chút nữa là làm việc ác rồi.

Hậu trường bận rộn làm công tác chuẩn bị.

Quý Nguyên tới sớm nhất, bây giờ đã trang điểm và thay xong quần áo. Trợ lý được phân công cho anh tạm thời còn chưa tới, Trần Phạm Kiều nói có thể phải mất một tuần mới có người, Quý Nguyên cũng không còn để ý nhiều, dù sao đi nữa tạm thời anh cũng chưa đến mức khoogn có trợ lý thì không sống nổi.

So sánh như vậy, trong mắt những nhân viên đang làm việc Quý Nguyên giống như một cậu nhóc đáng thương, mặc dù vội vàng, nhưng bởi vì có hảo cảm với anh nên cũng chăm sóc nhiều hơn mấy phần.

Sau tiết mục mở màn, Quý Nguyên với Vũ Dật Phi và Trần Hách Anh cùng lên sân khấu, lúc này chủ yếu là nói chuyện lúc bọn họ tham gia quay quảng cáo cho se-cret.

"Mọi người đều biết việc lựa chọn hàng năm của se-cret rất khó khăn, nhưng từ trước đến giờ lại mở ra hai lần, đây là lần đầu tiên quảng cáo ở khu vực, lần đầu tiên bản quốc tế lại có người nước C, quan trọng nhất, trong đó Quý Nguyên đảm nhận nhân vật chính, đây có thể nói là cực kỳ không dễ dàng rồi."

Người dẫn chương trình muốn thổi phồng một phen, thỉnh thoảng khiến người xem còn có cảm thấy quá mức khoa trương, nhưng mà những câu nói về Quý Nguyên này, lại không khiến người ta có cảm giác có không đúng chỗ nào, nói một cách khác, đoạn này từ ngữ của đoạn giới thiệu này thích hợp cực kỳ, hoàn toàn không có chỗ nào quá đáng cả.

"Hơn nữa tôi hoàn toàn không nghĩ tới Quý Nguyên mới hai mươi tuổi, người khác hai mươi tuổi ha ha ha."

Người dẫn chương trình nói đến những diễn phụ, rất nhanh cũng đã khen ngợi Vũ Dật Phi và Trần Hách Anh một lần. Rồi sau đó đổi đề tài, người dẫn chương trình chính của vui vẻ lớn hơn trời chợt mở miệng hỏi: "Tôi nhớ lúc mới bắt đầu có tin tức Quý Nguyên cũng là một trong những người được chọn của bản quảng cáo trong nước, làm sao sau đó lại chuyển sang bản quốc tế vậy?"

Cái đề tài này cũng không có trong buổi diễn tập, là người dẫn chương trình bỗng nhiên thêm vào kịch bản. Hiện tại một câu hỏi như vậy hỏi ra miệng, Quý Nguyên và Trần Hách Anh đều sững sờ.

"Cái này, " Quý Nguyên cũng không có công khai trả lời chuyện này, nhưng mà anh thẳng thắn vô tư không cần che giấu, lập tức rất nhanh đã phản ứng trả lời, "Nhân duyên trùng hợp thôi, ngay từ khi trang web bắt đầu cho phép đăng ký, cho dù là bản trong nước hay bản quốc tế em đều đăng ký, cũng gửi thông tin sơ bộ qua, như mà sau khi quay thử bản trong nước em lại có cơ hội trực tiếp từ Danae, sau đó xác định có cơ hội biểu diễn."

"Cho nên nói là em trực tiếp lấy được cơ hội tham gia vào bản quốc tế?"

"Là bản trong nước, nhưng mà sau đó em vẫn cảm thấy không thích hợp lắm, vì vậy đổi thành bản quốc tế." Quý Nguyên nói xong đã coi là mịt mờ, nhưng mà sắc mặt của Trần Hách Anh bên cạnh lại có chút không nén được giận.

Chuyện này thay đổi là theo ý của anh ta, bây giờ bị người nói ra không phải là cố ý tát vào mặt anh ta sao?

Quý Nguyên cũng biết, cái vấn đề này nếu đã không truyền ra, một khi truyền ra nhất định sẽ dẫn tới đề tài này, thay vì khéo léo giải thích chuyển quyền cho quần chúng, còn không bằng từ mình nói rõ ràng một chút.

Mà mặc dù về sau cái đề tài này không ai nhắc tới nữa, ngoài mặt mọi người vẫn vui vẻ như cũ, nhưng mà chuyện Trần Hách Anh không thích Quý Nguyên lại được đặt lên.

Chương trình kỳ này vốn rất được chú ý, Vũ Dật Phi và Trần Hách Anh đều là tiểu thịt tươi, tùy tiện kéo một người ra tới cũng hấp dẫn con mắt người khác, cộng thêm Quý Nguyên gần đây lại đang nổi lên, đêm đó tỷ lệ người xem vui vẻ lớn hơn trời gần như là cao nhất trong lịch sử.

Lập tức một số blogger giỏi nắm bắt bắt quái và cư dân mạng bày tỏ thái độ, bắt đầu có nhịp điệu trên internet.

Bắt quái bắt quái: Quý Nguyên trực tiếp trả lời mình không phải là người nhảy dù? Có nghĩa là Trần Hách Anh nói dối【 video 】

Phía dưới bình luận đủ loại.

"Ôi mẹ nó, lâu chủ tiêu đề của người quá bao che rồi, một đoạn mà mang hai người có ý gì? Mọi người xem tới đây, Quý Nguyên cũng không có nói tiểu Trần nói láo, tiểu Trần cũng không có xác nhận đã nói qua Quý Nguyên là người nhảy dù! Mang ý gì vậy!"

"Hiện tại còn nói cái này có ý gì sao? Đùa giỡn quả nhiên đùa giỡn, không có lừa đã bị mắng không phải tự nhiên sao."

"Quần chúng bày tỏ, không phải bang chủ của vài fan vẫn còn giả bộ là bạch liên hoa sao? Tựa đề của lâu chủ không sai, nhưng mấy tháng trước lúc Quý Nguyên bị một câu nói của người khác khiến cho tất cả đều hóa đen, người khác không đứng ra giải thích qua một câu? Người mới cứ hay bị bắt nạt, khi dễ xong rồi về sau cũng không cần nói một câu, cũng không cho người ta cơ hội giải thích."

"Ác, fan của Trần Hách Anh thật là ghê tởm, không thể nói nổi, tôi chính là một người qua đường thôi, thật không nhìn nổi có cái kiểu không giải thích được khi dễ người mới sao? Nếu tôi nói Quý Nguyên nói chuyện vẫn còn quá khách khí, nên tôi thẳng thắn lúc đầu mình có cơ hội được diễn xuất nhưng bị người ta Hack mất, Làng Giải Trí cũng thật là khờ ép nắm quyền, cũng biết Trần Hách Anh đáng đáp tuyệt thế nhưng không có kỹ thuật diễn này, am hiểu nhất là đùa giỡn và lừa tiền người giàu có."

"Chỉ có tôi cảm thấy trong cái video mơ mộng này còn có diễn hình của một sự ngay thẳng sao? Người mới cố gắng tranh thủ cơ hội diễn xuất lại bị một thế lực to lớn vô tình quét đi, kết quả người mới trở tay một cái đã túm được cơ hội biểu diễn quốc tế càng cao cấp hơn, ha ha ha, sợ là lừa trong mắt người khác cũng muốn cháy rồi."

Cái bình luận phía sau này càng khen rõ ràng hơn lúc trước, mất đi chỗ dựa dư luận hết sức bất lợi, Trần Hách Anh ở bên kia bắt đầu lập tức nghĩ biện pháp văn hồi.

So sánh với, Quý Nguyên hoàn toàn không để ý tới những thứ phong vân này, yên lặng làm một minh tinh nhân nhả.

Trần Phạm Kiều nói với anh hiện tại vừa mới mở weibo, muốn cùng mọi người tương tác nhiều hơn. Nhưng đời trước Quý Nguyên cũng không có kinh nghiệm để phát triển weibo, nhất thời cũng không biết viết cái gì, vì vậy dứt khoát viết chuyện hằng ngày.

Nguyên hồ hồ: Canh xương ống uống vô cùng ngon..., hôm nay có uống không?

Một cái weibo có hai tác dụng, sau khi Quý Nguyên đăng weibo xong lập tức lên trên Cầu Cầu nhấn tin cho Chu Diển.

Đánh đầu chó Chu Diển: 【 hình ảnh 】

Hôn Viên Viên mặt non nớt: bảo bối muốn uống thì có ngay.

Đánh đầu chó Chu Diển: ah. Em thật ghê tởm.

Hôn Viên Viên mặt non nớt: 【 thân ái 】【 thân ái 】

Bên này Quý Nguyên đang nhấn tin cho Chu Diển đồng thời cũng xác định ngày quay 《 gió xuân say 》Trần Phạm Kiều, bởi vì xác định vào tổ phim, sau đó Trần Phạm Kiều cũng đưa tới mấy bộ kịch bản.

Không ngờ tất cả nội dung gió xuân say, lúc ra ngoài lại không giống như lúc giới thiệu vắn tắt với Quý Nguyên. Đầu tiên tuy rằng quả thật Lương Tề này cũng là bạn với nam chính, nhưng lòng dạ đen tối ra tay độc cũng không nói, cũng có nội tâm nhân vật rối rắm, có thể nói từ trong xương anh ta cũng không phải là người tốt, thậm chí nếu vứt anh ta trong một đám người xấu cũng có thể tự giết ra một con đường máu.

Cho nên vai nam chính kết bạn với anh ta thiếu chút nữa cũng đi lệch con đường.

"Mấy ngày nữa đi chụp ảnh, gần đây có mấy cuộc hẹn, anh nói lúc này không có nhận, bây giờ cơ sở của em còn quá mỏng, tham gia quá nhiều chương trình trí cũng không phải rất tốt."

"Vâng." Quý Nguyên Điểm đầu.

Anh biết đạo lý này, rất nhiều nghệ sĩ tức giận về sau không có tác phẩm mới, căn bản phải dựa vào sự đa dạng để duy trì độ nổi tiếng, dần dà danh tiếng tự nhiên sẽ hạ xuống đi, Trần Phạm Kiều suy tính có anh như vậy là đạo lý này.

Quý Nguyên mở điện thoại di động lên nhìn tin mình vừa mới đăng trên weibo.

Số lượng fan của anh trong vòng mấy ngày đã lên đến trăm vạn, sau đó mỗi giây lại thêm mười người mới, số lượng bình luận khen cũng không phải quá nhiều, một vòng vốn là fan dựa vào giá trị nhan sắc của anh mà theo thì sau chương trình vui vẻ lớn hơn trời lại càng trung thành tận tâm.

"Ngao! Giá trị nhan sắc của nam thần quả thật là quá cao 360 độ không một góc chết, cho dù là đang đứng yên hay đang cử động đều quá mức đẹp trai rồi."

"Ngọc thô chưa mài dũa, ngọc thô chưa mài dũa, bà xã mới tiền lên báo cáo!"

Quý Nguyên hơi có chút không có thói quen, nhưng là ai cũng thích được người khen.

Tâm tình của anh không tệ, tâm tình của Trần Hách Anh là tệ hết biết rồi.

Quý Nguyên một vài lời nói bị người có lòng lấy ra lặp lại, dùng làm chứng cứ về mặt Trần Hách Anh, mấy tháng trước thật vất vả anh ta mới tẩy trắng được một chút hiện tại gần như là sụp đổ hoàn toàn.

Dĩ nhiên là nhóm người Trần Hách Anh khó chịu muốn cứu vãn một phen, tìm một bên mua được bản thảo khen Trần Hách Anh.

Cứ như vậy, thật đúng là tìm được một điểm tẩy trắng.

Trong chương trình Vui vẻ lớn hơn trời kia có ống kính quay cảnh Vũ Dật Phi chịu phạt, khi đó Quý Nguyên và Trần Hách Anh đứng ở dưới sân khấu, nhưng mà vẫn còn ở trong màn ảnh, chỉ là tắt tai nghe.

Trong màn ảnh khẽ quét mà có thể nhìn thấy hình như là Trần Hách Anh đang mỉm cười nói chuyện với Quý Nguyên, nhưng mặt Quý Nguyên không thay đổi đi sang bên cạnh một bước.

Nhìn qua cực kỳ giống như là Trần Hách Anh đang tìm cách nói chuyện nhưng lại bị Quý Nguyên đối xử lạnh lùng, nhưng trên thực tế khi đó Trần Hách Anh nói hết lời với người khác, quay đầu trở lại về mặt cũng không đổi nhìn Quý Nguyên đi xa một chút.

Quý Nguyên cũng không chấp nhận chuyện này với anh ta, lập tức đi sang bên cạnh một bước. Nhưng mà chuyện này quần chúng không biết, bị người có lòng làm như vậy, gần như là Quý Nguyên không có cơ hội phản bác.

Đào bói đào bát quái: hai ngày nay toàn bộ đều là khen Quý Nguyên, tôi cảm thấy nói hơi quá chút đi, hoàn toàn không thành vấn đề gì sao? 【 video 】 xem cái video này sẽ rõ ràng đi, rốt cuộc là người nào đen? Trần Hách Anh nói thế nào đều cũng tiền bối, người mới bày ra đáng về thật là lớn nha. Đau lòng cho Trần Hách Anh, không giải thích được lại bị mang tiếng xấu

Cái weibo này vừa phát vài phút trước, vừa lúc Vũ Dật Phi còn đang khen weibo của Quý Nguyên.

Vũ Dật Phi bản nhân: ừ. //@ ta là một biệt hảo nữa: phúc lợi! Đây là video lúc Quý Nguyên quay thử bản trong nước【 video 】 mang lại cảm giác siêu cấp a a a a, không nhìn hồi hận chết!

Trời mới biết Vũ Dật Phi muốn nói là: a a a a, kỹ thuật diễn của nam thần ta là siêu vô địch, tất cả mọi người tới mà xem.

Nhưng mà dưới tầm mắt của Tiểu Lý, chỉ có thể đứng ở chỗ ừ.

Một cái weibo như vậy, khiến fan chớp được một điểm đen là anh ta và Trần Hách Anh không ưa nhau, không chỉ nói weibo của Quý Nguyên mắng anh trên đài ngôi sao lớn là Trần Hách Anh, còn nói weibo của Vũ Dật Phi và Quý Nguyên cấu kết với nhau làm việc xấu.

"Mẹ nó." Quý Nguyên cau mày.

"Thao." Vũ Dật Phi giờ chân.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Vũ Dật Phi đáng yêu 2

Cũng may bởi vì có vết xe đổ này, Trần Hách Anh tạm thời không dám tác yêu tác quái cho nên phần lớn weibo đều là khen ..., bằng không mấy chuyện này còn có thể tạo thành sóng to gió lớn. Dù vậy, dù vậy mấy bài báo tương tự như vậy cũng không ngừng bị những người cố ý tung ra, tất cả "Những người biết chuyện" đứng ra oanh tạc, lời nói ra cũng gần giống như vậy.

Tiểu Bạch Thỏ khả ái đáng yêu: 【móc mũi】 đã gặp qua Quý Nguyên một lần, cảm giác thì không phải là cái dạng hiền lành gì, chẳng hết sức, cho nên không hoài nghi chút nào về tính chân thật của video.

"Bác chủ đã gặp ở đâu?" Cư dân mạng hỏi.

"Tôi gặp ở hậu trường vui vẻ lớn hơn trời." Tiểu Bạch Thỏ trả lời.

Lại có marketing chụp đoạn này lại làm bằng chứng, lại còn xóa tên ID của Tiểu Bạch Thỏ, kết hợp với một chủ đề giật gân, chuyển hướng gió về phía Quý Nguyên là đùa giỡn ngôi sao lớn phía trên mạng.

"Thật tức chết người, tiểu Trần vẫn luôn bị oan uổng, nhiều lần bị cuốn vào đều là do Quý Nguyên, người mới diễn quá giỏi, hiện tại làm thành ra như vậy, còn không nói một câu xin lỗi với tiểu Trần? 【nụ cười】 suy nghĩ một chút thật khổ cho tiểu Trần cảm thấy không đáng giá, năm hạn bất lợi đây mà."

"Đá rơi trúng đầu! Tiểu Trần cố lên, mọi người vẫn luôn ở đây, chúng ta cùng nhau chống lại lời đồn đại."

"Ừ. Người đi đường dội nước lạnh, nhìn cái ID này là biết là ghép lại, làm giả cũng không quá dễ dàng, cái P ấy hiện tại tôi có cái tranh trúng năm trăm vạn, trung tâm xổ số cũng không thể đổi quà tặng cho tôi, tại sao lại như vậy vì bản đồ không thể xác định tính chân thật còn có thể dùng sao?"

Trong này là một cái bình luận tương đối đặc biệt.

Tam tam không phải tứ tứ: tôi người trang điểm ở hậu trường, lúc trang điểm có gặp qua Quý Nguyên và Trần Hách Anh, bày tỏ Quý Nguyên là người rất ôn hòa, cũng không giống như kiểu ngôi sao lớn kia.

Tam tam không phải tứ tứ thực sự là một trong những người trang điểm ngày đó, lúc này thật sự là không nhìn nổi việc mấy loại web linh tinh này bôi đen người khác. Nếu không phải là kiêng dè lực chiến đấu của fan Trần Hách Anh, quả thật cô muốn nói hết đức hạnh của Trần Hách Anh ở hậu trường.

Nhưng mà hiển nhiên là fan của Trần Hách Anh không thèm chịu nề mặt mũi, rồi rút vọt tới ba bốn căng đập weibo này xuống.

"Người trang điểm? Video rõ ràng như vậy cũng đăng lên rồi, mồm mép cô khi đóng khi mở đã sửa lại? Thật xin lỗi, mắt thấy mới là thật, tôi tin tưởng những gì tôi nhìn thấy, cũng tin tưởng nhân phẩm của tiểu Trần."

"Vừa nhìn thấy cô đã biết không phải loại tốt lành gì[(#)], nói dối sẽ bị sét đánh biết không?"

"Chứng cứ đâu? Đến bây giờ vài fan cũng không lấy ra được chứng cứ, thật là ha ha, một đám chỉ nhìn mặt không nhìn người phẩm, đứng lên tiểu Trần."

"Đó là dĩ nhiên, dù sao cũng có vài người nếu chỉ dựa vào khuôn mặt là không hợp lý rồi."

Tam tam không phải tứ tứ vốn cũng không tính tham gia quá sâu vào chuyện này, ai có thể ngờ rằng cô vừa để điện thoại xuống xem TV một lúc, lúc cầm lên mới phát hiện tin tức này đã ở trong trạng thái nổ tung rồi.

Không chỉ có một màn bình luận mưa máu tinh phong, mà những lời nói khó nghe trong đó càng không đếm xuể, không chỉ có mắng cô, ngay cả mướn

tám đời tổ tông nhà cô cũng mang tới, lập tức khiến cô giận quá chùng.

Tam tam không phải tứ tứ: nếu như muốn chứng cứ, thật sự là tôi có, nhưng mà cũng không thể dễ dàng mà đăng được, mỗi một vài tin đồ đang bình luận công kích và vũ nhục tôi dừng lại được không? Tôi chỉ nói những gì tôi thấy, cũng không có công kích ai mà?

Mặc dù sự thật là như vậy, nhưng mà những bình luận độc ác dưới weibo của tam tam không phải tứ tứ cũng không có cải thiện bao nhiêu.

"Ha ha, cho nên chứng cứ đâu? Nếu chỉ nói thì không được, đưa chứng cứ ra đây? Nói không ai mà chẳng nói được."

"Giống như trên, chứng cứ bày ra trước mắt, cười nhìn kẻ ngu diễn trò."

Nhưng mà dần dần ở giữa còn xen lẫn một vài bình luận khích lệ cô gái.

"Bác chủ chịu đựng, không thể so đo với thiếu não, bởi vì đầu óc của mấy người đó đều đang hiển cho chủ nhân rồi, không để lại cho mình được bao nhiêu."

"Run lấy bấy, lực chiến đấu của fan Trần Hách Anh còn lợi hại hơn so với quân đội, anh hùng bàn phím, thật sợ nhìn thấy bình luận fan của anh ta nhất là khi theo đuổi đạo lý."

Tam tam không phải tứ tứ ngược lại thật sự là không phải đồ mặt dày, thật sự là cô có thể có bản lĩnh đưa ra chứng cứ. Ngày luyện tập đó có một cô bé khác cũng là người trang điểm quay được một đoạn clip, quan hệ của hai người bọn họ không tệ, lúc đó còn len lén chiêm chọc chuyện này. Cái clip lúc đó quay rất rõ thái độ ở hậu trường của Trần Hách Anh với Quý Nguyên, rốt cuộc ai là người đùa giỡn ngôi sao lớn ai là người tính tình không tốt, nhìn một cái là có thể ra được.

Nhưng mà cô cũng băn khoăn, cái video này không thể tùy tiện đăng lên, đăng lên sau đó nhất định là sẽ mất chén com, lại nói hành động chụp trộm là không đúng. Nhưng tam tam không phải tứ tứ hoàn toàn cũng không có nghĩ đến mình sẽ bị mấy người trên mạng mắng thành ra như vậy, không nói ra mà còn phải kìm nén cơn giận là chuyện không thể nào.

Lúc cô đang phân vân không biết có nên đăng không, một đạo diễn của vui vẻ lớn hơn trời liên lạc với cô.

Đạo diễn cũng rất thẳng thắn, trực tiếp hỏi rốt cuộc trên tay tam tam không phải tứ tứ có chứng cứ gì. Vốn tam tam không phải tứ tứ cho rằng là đang khuyên mình không nên nói nhiều, đang muốn bày tỏ trong lòng mình đã có tính toán, ai biết sau khi đạo diễn xem xong video lại cho phép cô đăng lên, còn nói rất tốt, để cho cô yên tâm đăng, còn bảo đảm rằng cô sẽ không mất chén com.

Nếu như không phải có quen biết và nhận được tin nhắn từ đạo diễn Tam Thứ Nguyên, tam tam không phải tứ tứ quả thật muốn dùng cái video này đăng lên cho mấy người qua đường công kích cô xem.

Tam tam không phải tứ tứ vẫn luôn phải xác minh chuyện mình đăng video cũng sẽ không ảnh hưởng công việc của mình về sau, lúc này mới dứt khoát đăng lần thứ ba trên weibo.

Tam tam không phải tứ tứ: mọi người muốn chứng cứ 【 video 】

Video không hề dài, căn bản một phút đầu đầu là hình ảnh về nhan sắc của Quý Nguyên và hình ảnh anh nói chuyện với nhân viên, mà hiển nhiên người bị quay cũng không biết, một phút sau mới chuyển tới cảnh trợ lý của Trần Hách Anh và Trần Hách Anh một trước một sau từ bên ngoài đi vào trong nhà.

Tự nhiên trọng tâm chính chuyển về một nửa phía sau của video. Hình ảnh tình trường ghi lại cảnh Trần Hách Anh nhét hai tay vào túi đi vào hậu trường, Quý Nguyên đứng lên chào hỏi cùng anh ta, Trần Hách Anh còn cau mày khuôn mặt rất không vui, ngay cả tay ở trong túi cũng không móc ra, trực tiếp chỉ gật gật đầu chào hỏi với người ta, khiến cho cánh tay đang vươn ra của Quý Nguyên bị lạnh nhạt giữa không trung, trường hợp này không thể nói là không lúng túng, sau đó mười mấy giây hai người cũng không nói chuyện gì, sau đó là hình Quý Nguyên lại trở chỗ ngồi.

Lần này những người bị mắng là mông muội lúc trước cũng không biết cãi lại thế nào, trong nháy mắt có một số người qua đường từ lúc bắt đầu đã thích Quý Nguyên cùng với những người thuần túy không ưa Trần Hách Anh như cần phải thuốc lắc.

"Hành động của bác chủ này thật là max điểm ha ha ha, những người lúc trước muốn nói mất thấy mới là thật? Tiểu Trần của mấy người kiếm tồn hiếu học? Cái đó còn là không tiếng động, video chỉ có mấy giây ngắn ngủi, hiện tại cái video đặt trước mắt này có tiếng động hơn nữa còn dài đến hơn hai phút đồng hồ, mọi người nói đùa giỡn ngôi sao lớn còn không có lễ phép?"

"Oa a, trước vẫn có người nói Trần Hách Anh có tính khí không tốt của ngôi sao lớn, tôi còn không tin, cảm thấy là bọn họ nói chuyện quá khoa trương, bây giờ nhìn thấy cái video này, cảm thấy hình như mọi người nói cũng không có sai, thái độ này cũng quá không tôn trọng người rồi."

"Thật chán ghét, cho dù là thân phận gì, cũng tham gia chương trình, người khác đưa tay chào hỏi với mình, cho dù là ai cũng không nên không lễ phép vậy chứ?"

"Mọi người quan sát cẩn thận ánh mắt của mấy người làm việc bên cạnh chưa? Quá rõ ràng, cách cư xử bình thường không nói, nhìn lại người trợ lý đó đi, quả thật giống như cô dâu nhỏ đang chịu khổ, cô ấy đi theo làm việc với Trần Hách Anh đã lâu, có thể bị ám ảnh trong lòng hay không, cần đi khám bác sĩ không?"

Đương nhiên là fan của Trần Hách Anh sẽ không dễ dàng thỏa hiệp, cho dù là chứng cứ đang đặt lù lù trước mặt.

"Loại ác ý quay video này là có ý gì? Chọn dùng một đoạn video ngắn để bôi đen người khác, thật sự là một thủ đoạn lợi hại đó."

"Cái loại video có dụng ý khác này, người nào làm ở hậu trường còn có thể quay video sao, làm cho người buồn nôn? Ai biết có phải là trợ lý của Quý Nguyên quay hay không, hiện tại lại giả vờ như người làm việc ở hậu trường, không tốn tiền mà bôi đen người khác, vụng về thật."

"Fan của Trần Hách Anh cũng rõ ngọn ngành đi, lúc trước với cái video vài giây có vài hành động. Triều, hiện tại còn nói người khác quay video bôi đen? Chỉ cho quan châu đốt lửa không cho dân chúng thấp đèn đèn à, chẳng lẽ trong video là người ngoài hành tinh khổng lồ chế tay của Trần Hách Anh khiến cho tay anh ta không cử động được à, loại này chính là có vấn đề về tu dưỡng, làm sao tẩy được?"

"Thì ra là khôn khéo tương đương với có lễ phép, không lễ độ như vậy mới là tính cách thật sự? Thêm kiến thức."

Chuyện phát triển tới đây có thể nói là lại đã trải qua một vòng Kinh Thiên Đại Nghịch Chuyển, vốn đám người trên mạng tưởng rằng buồn đưa lễ đến chỗ này là được rồi, ai biết được không bao lâu sau người phát ngôn của vui vẻ lớn hơn trời thuộc Đài Truyền Hình gửi một cái weibo, mặc dù ngắn gọn, nhưng cực kỳ rõ ràng.

XX vệ thị: nói rõ, người sử dụng ID "Tiểu Bạch Thỏ khả ái đáng yêu" không phải là nhân viên công tác trong đài của chúng tôi, nội dung đăng lên trên mạng cũng không liên quan đến đài chúng tôi.

Có fan hỏi thăm tam tam không phải tứ tứ có phải là nhân viên của Vệ thị hay không, không ngờ người phát ngôn lại trả lời là đúng.

"Ha ha ha, fan của Trần Hách Anh trở lại, trở lại cho hỏi thăm một chút, trước khi người phát ngôn này xuất hiện không phải vẫn còn ở phía dưới vui sướng sao, còn muốn người phát ngôn xuất hiện để lên tiếng sao? Hiện tại người phát ngôn nói chuyện, mấy người thấy thế nào?"

"Ha ha ha, hàng năm sáng khoái, hả lòng hả dạ, tôi muốn đi gửi tin nhắn cho Quý Nguyên, an ủi một ngày thăng trầm của anh ấy."

Mà lúc này bên phía Quý Nguyên, tin nhắn không ngừng vì tin tức kia.

Trần ca: chuyện trên weibo tạm thời em đừng trả lời.

Đây là hơn mười giây trước Trần Phạm Kiều chia sẻ tin tức cho Quý Nguyên tin tức, mà bây giờ.

Trần ca: Ngược lại thái độ bên kia của Vệ thị có chút kỳ lạ, nói như vậy bọn họ ba phải nhiều một chút.

Quý Nguyên cũng cảm thấy mình có chút đen đui, làm sao lại gọi lên tranh luận với Trần Hách Anh? Phải nói trong lòng anh không tức giận là giả, nhưng mà giống như Trần Phạm Kiều từng nói, Quý Nguyên cũng không ngờ bên phía Vệ thị sẽ vì anh mà đăng một cái weibo đáp lại chuyện này. Hơn nữa thái độ của tam tam không phải tứ tứ bên kia cũng rất dứt khoát, giống như bọn họ không có ra tay, bên phía Vệ thị cũng sẽ đứng ra.

Tình huống như thế thật sự là quá ít thấy, lại càng không nói coi như là hiện tại Quý Nguyên cả giận, nhưng mà rõ ràng nhiều năm như vậy Trần Hách Anh mạnh hơn không biết bao nhiêu lần so với Quý Nguyên.

Trần ca: chuyện này nhất định là có người ở phía sau tác động, cậu chủ sao?

Quý Nguyên: hình như cậu ấy không có quá chú ý về phương diện này.

Nhưng mà Trần Phạm Kiều vừa nói như thế, Quý Nguyên cũng không phải là quá xác định, dù sao ở bên cạnh anh bàn về mảnh khóc Thông Thiên, Chu Diên chính là một người như vậy rồi.

Cùng lúc đó, cảm xúc bên phía Vũ Dật Phi cũng bùng nổ rồi.

Ngày mùng một tháng năm phi: tức chết anh rồi, em đừng để trong lòng, một lát nữa anh lại đăng weibo.

Quý Nguyên: không có việc gì, trước đừng đăng weibo, lúc này có tên của em với anh không tốt lắm.

Ngày mùng một tháng năm phi: làm sao em lại thiện lương như vậy!

Fan lọc kính nhìn người thật sự là muốn chết, Vũ Dật Phi khoanh tay vui ở trong xe lòng tràn đầy cảm giác Quý Nguyên là tiểu bạch hoa cao lãnh, quả thật bị kích thích muốn mang em ấy về bảo hộ.

Tiểu Lý ở bên cạnh đốc thúc anh ta: "Anh cũng đừng có nói hươu nói vượn trên weibo, hiện tại mọi chuyện đã xoay ngược lại rồi, hiện tại nếu anh vụng trộm đá một cước không chừng lại bị người khác mắng mỏ, không phải anh không biết đám fan nào tàn của Trần Hách Anh, một đám giang tinh, đặc biệt nhìn chằm chằm người để bôi đen cũng không phải mới một hai lần."

Vũ Dật Phi ôm điện thoại di động lúc nghỉ ăn cơm, uất ức nói: "Vậy thì nhìn bọn họ khi dễ Quý Nguyên vậy sao, ai, Quý Nguyên vào trong giới, cũng đừng bị dọa sợ mà bỏ đi nha."

"Anh còn lo lắng người khác sao, " Tiểu Lý cười lạnh, vừa mở miệng dọa Vũ Dật Phi đến hồn bay phách tán, "Một lát đi chụp tạo hình phim mới, ta nghe nói Trì ảnh đế cũng ở đây."

Trình ảnh để Trình Lập An, trời sinh Vũ Dật Phi luôn có cảm giác sung bái với những người có khả năng diễn tốt, Trình Lập An coi như là một người trong đó, chỉ là năm xưa khi Vũ Dật Phi mới xuất đạo có hợp tác để quay một đoạn quảng cáo với Trình Lập An, Vũ Dật Phi khần trương, một đoạn phim mà quay đến tám trăm lần cũng không qua cửa được, hai năm trước Trình ảnh để cũng nói trực tiếp, nói thẳng khiến Vũ Dật Phi quay lại trường học thêm hai năm kiến thức cơ bản.

Khiến Vũ Dật Phi sợ, hiện tại mỗi lần nhớ tới vẫn còn là bóng ma lớn nhất trong cuộc đời anh, đại khái di chứng sau đó chính là nhìn thấy hoặc là nghe thấy tên Trình Lập An thì hai chân run lên tim loạn nhịp.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Dã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Đồ chó Chu Diễn

Quý Nguyên không ngờ, cho dù tất cả lời giải thích đều bất lợi với Trần Hách Anh, thì fan của Trần Hách Anh cũng không chịu buông tha, ít đi những tin nhắn bình luận trực tiếp mắng mỏ Quý Nguyên, ngược lại thành hi vọng Quý Nguyên có thể đứng ra vì Trần Hách Anh nói vài câu, hảo hảo giải thích một chút rốt cuộc ngày đó xảy ra chuyện gì.

"Là một người trong cuộc anh có trách nhiệm cũng như nghĩa vụ nói rõ ràng rốt cuộc ngày đó xảy ra chuyện gì, không thể để cho người ta tự nhiên lại chịu oan uổng chứ?"

Giọng điệu tốt hơn một chút cũng có.

"Có thể là giữa mọi người có chút hiểu lầm, vẫn là hy vọng anh có thể đứng ra giải thích cho tiểu Trần một chút, cảm ơn!"

Thật sự Quý Nguyên bị loại não tàn này thuyết phục rồi. Từ khi anh bị chửi đến bây giờ, đến khi chuyện bắt đầu xoay ngược lại lại muốn anh đi giải thích? Giải thích thế nào, nói Trần Hách Anh người đặc biệt tốt, một ít đáng về ngôi sao lớn cũng không có, thật sự là do mình nhầm lẫn với tiền bối sao?

Đầu lưỡi của Quý Nguyên sát với hàm trên, một tiếng hừ giấu ở trong lòng.

Anh làm mới weibo lần nữa, động tác mới vừa xuất hiện lại chuyển sang một hướng khác. Trần Hách Anh chủ động đăng weibo

Trần Hách Anh: cảm ơn mọi người đã quan tâm, quay phim đến sáng sớm mới ngủ được một giấc, không ngờ trên internet đã xảy ra nhiều chuyện như vậy. Cảm ơn những fan vẫn đứng ở bên cạnh tôi vẫn tiếp tục ủng hộ tôi, mọi người là động lực lớn nhất để tôi tiếp tục con đường này. Về phần những lời đồn đại kia, tôi muốn nói là thanh giả tự thanh, đối với những người có chứng cứ tôi cũng không có bất kỳ câu trả lời nào, mặt khác tôi với Quý Nguyên không hợp.

Sau khi anh ta đăng weibo này, tự nhiên bình luận phía dưới cũng chia làm hai phía.

Fan sẽ bắt trọng điểm, nhìn thấy anh ta nói quay phim đến sáng sớm mới ngủ, đau lòng như muốn khóc, các loại ôm hôn với anh ta tại chỗ bình luận dâng thật cao, đồng thời dựa vào câu nói nghĩa rộng của Trần Hách Anh, vẫn dựa vào cái này muốn gán tội cho người khác như trước là người khác có ý hãm hại đối với người bọn họ yêu sâu đậm.

"Tiểu Trần làm sao anh có thể tốt như vậy, 【khóc thút thít】, đau lòng, anh hãy nghỉ ngơi cho tốt【tình yêu】, chúng em vẫn luôn ở đây!"

"Mọi người không nên ồn ào rồi, đừng quấy rầy tiểu Trần, còn mấy kẻ tiểu nhân trước tiên chúng ta cũng không cần để ý."

Đương nhiên là bình luận của một lượng lớn người qua đường đang ngồi hóng hớt không có thân thiện như vậy rồi. Rõ ràng là bài đăng này của Trần Hách Anh đã bình ổn được fan, đối với người thích hợp hoặc là với người không ưa anh ta thì một ít hiệu quả cũng không có, tác dụng duy nhất vẫn là cái ngược lại.

Phần lớn người đã nhận định đây là phương hướng sai lầm, đối với những từ ngữ hàm hồ như vậy trên weibo càng cảm thấy là Trần Hách Anh đang chột dạ không dám nhiều lời, vì vậy tiếng ha ha giễu cợt bên tai không dứt.

"Ai nha, mang tiết tấu Đại Vương hôm nay nghỉ com rồi hả (ta nghĩ câu này có ý là bình thường vẫn luôn dẫn đầu hôm nay lại không làm nữa hả. Bạn nào biết chỉ cho mình với!) ? Quà nhiên là thấy tốt thì thu, đoán chừng cũng là sợ bị thêm mấy cái thạch chùy (búa đá) đâm chết đi?"

"Ngu vcl-, anh ta thiếu người ta một nói xin lỗi biết không? Không phải mới chỉ khi để một hai người mới, lúc này là đụng phải cái đình cứng, bằng không

còn ngang ngược nữa."

Trần Hách Anh không đăng cái weibo này thì ngược lại Quý Nguyên không sẽ nói cái gì, anh ta đăng cái weibo này, bình luận dưới weibo của Quý Nguyên có xu thế khiến anh đăng weibo đáp lại Trần Hách Anh rồi.

Người ta cũng vừa nói chuyện với Trần Phàm Kiều xong, trở về nói chuyện này với Quý Nguyên.

Anh Trần: bên phía bọn họ cũng rất thích đùa, lúc đầu tự mình đẩy tiết tấu lên, hiện tại không thu được trận còn nói hi vọng chúng ta cũng bày tỏ một chút, ở bên ngoài che đậy giả dối.

Phòng công tác bên phía Trần Hách Anh vừa tìm Trần Phàm Kiều, ý tứ cũng là khiến Quý Nguyên ở trên web nói một chút ví dụ như quan hệ của anh và Trần Hách Anh không tệ ..., video ở hậu trường chỉ là đùa giỡn.

Đừng nói Quý Nguyên, chính là Trần Phàm Kiều nghe tất cả đều là giận cười. Mặc dù hiện tại Ngũ Hồ không tính là Công Ty lớn, Quý Nguyên cũng không phải là ngôi sao lớn, nhưng cũng không thể cứ tùy tiện im lặng nuốt thiệt thòi vào trong bụng như vậy.

Anh Trần: cái loại weibo đó chúng ta không đăng được, anh cũng đã nói, nhiều lắm là chính là tạm thời không có làm chuyện như vậy, hơn nữa không thúc đẩy đề tài.

Quý Nguyên: em lên weibo đăng một câu đơn giản là được.

Anh Trần: thật ra thì không quá cần thiết, chuyện đến như vậy là cùng, về sau sẽ không có ảnh hưởng nhiều.

Bên phía Trần Phàm Kiều vẫn còn đang đánh chữ, cho là Quý Nguyên sợ tạo ra chuyện gì sẽ ảnh hưởng đến con đường diễn xuất của mình. Nhưng trên thực tế bên phía Ngũ Hồ cũng sẽ không để người ngoài khi dễ nghệ sĩ của mình như vậy, thêm nữa sau lưng không phải còn có Chu Diễn sao, Trần Phàm Kiều suy nghĩ một chút, bên phía Vệ Thị chắc cũng chỉ có người nhà họ Chu có phân lượng trực tiếp chào hỏi mà thôi.

Ai biết câu của Trần Phàm Kiều còn chưa viết xong, tin nhắn của Quý Nguyên lại tới.

Quý Nguyên: đăng được rồi.

Quý Nguyên: 【 hình ảnh 】

Thật sự là Quý Nguyên đăng một cái weibo rất đơn giản

Nguyên hồ hồ: Trần Hách Anh nói hi vọng tôi đứng xa một chút, cho nên tôi đứng xa một chút, chỉ đơn giản như vậy.

Trần Phàm Kiều sùng sốt một lát, gửi tới cái vẻ mặt dờ khóc dờ cười.

Anh Trần: như vậy cũng được.

Thật ra thì như vậy so không đăng weibo hả giận hơn nhiều, Trần Phàm Kiều chà một cái mới tăng thêm bình luận, phản ứng của phần lớn người qua đường đang hóng hớt đối với cái weibo này đều là cười ha ha.

"rio còn có thể nói thẳng."

"Quý Nguyên từ chối tình cảm chị em giả tạo với ngài, cũng hi vọng ngài cách anh ấy xa một chút ha ha ha ha."

Fan của Trần Hách Anh vẫn đang tẩy trắng

"Tiểu Trần không có ý tứ gì khác, mấy người không nên mơ mộng quá mức, anh ấy chính là không thích có người đứng cạnh mình quá gần mà thôi, tính tình của anh ấy tương đối hướng nội."

Quý Nguyên cũng liếc một cái theo những cái bình luận này, rồi sau đó dứt khoát coi như hành khách mà rút lui, mắt không thấy, tâm không phiền. Chuyện như vậy náo loạn gần một ngày, lãng phí không biết bao nhiêu thời gian.

Vũ Dật Phi một nghìn lần không tình nguyện, cũng không thể không theo thời gian vội vàng đến trường quay.

Tri Lập An tới sớm hơn so với anh ta, đang ngồi ở trên một cái ghế có chút cũ, một tay lướt tin tức trên điện thoại di động. Mặc trên người là một bộ tây trang chỉnh tề, cắt xén phục tùng chất liệu cao cấp, khiến cho khí chất bình thường của anh ta bị giấu đi lại phác họa lên vẻ tài năng, quả thật là chói mù mắt người khác.

Vũ Dật Phi đứng ở sau lưng anh ta mở to mắt nhìn, mơ hồ nhìn thấy trên màn hình điện thoại di động chợt lóe lên hình của Quý Nguyên. Anh ta sững sờ, Tri Lập An giống như đã nhận thấy được tầm mắt của anh ta quay đầu trở lại, ánh mắt nhàn nhạt đặt ở trên người Vũ Dật Phi.

"Xin chào!" Vũ Dật Phi theo bản năng khẽ gật đầu, khom xuống biên độ của bả vai cũng nhỏ đi, nếu không phải là nửa đường khổng chế được phản ứng của mình, thiếu chút nữa là Vũ Dật Phi đã cúi người xuống chín mươi độ.

"Xin chào." Ngược lại phản ứng của Trì Lập An rất bình tĩnh, sau đó dời tầm mắt trở lại.

Vũ Dật Phi một bước ba mề nheo, bị Tiểu Lý nửa lời nửa kéo túm đi trang điểm. Thật ra thì anh ta cũng rất quý trọng cơ hội quay phim lần này, phải biết căn bản chỉ cần trong phim có Trì Lập An là tỉ lệ người xem đã TV bảo đảm, cộng thêm với thực lực diễn như vậy, mình cũng sẽ tăng lên rất nhiều.

Nhưng mà trong lòng hiểu rõ là một chuyện, cảm giác không khỏe trên sinh lý trong khoảng thời gian ngắn khiến Vũ Dật Phi vẫn rất khó vượt qua như cũ.

Cảm giác ngồi bên cạnh Trì Lập An cái vị Đại Phật gia này, Vũ Dật Phi đã cảm thấy mũi chân như nhũn ra.

Rất nhanh cũng có một người trang điểm đi về phía Trì Lập An để kiểm tra trang phục và trang điểm của anh đồng thời cũng tiến hành trang điểm lần cuối, thợ trang điểm từ trên cao nhìn xuống, tầm mắt liếc qua màn hình điện thoại di động của Trì Lập An, người trang điểm thần nhiên lăm mồm miệng đáp lời: "Ài, thì ra là thầy Trì cũng thích cái quảng cáo này sao?"

Lúc trước trang điểm không thấy Trì Lập An xem, hiện tại trở lại thấy Trì Lập An lại mở ra nhìn qua một lần.

Quảng cáo này cũng không phải là quảng cáo nào khác, mà chính là đoạn quảng cáo quốc tế của se-cret hàng năm

Vũ Dật Phi ở bên cạnh vểnh tai nghe, thích gì, cái quảng cáo gì?

"Ừ, diễn rất tốt." Trì Lập An nói.

Thợ trang điểm cười: "Đúng không, tôi cũng vậy cảm thấy, biểu hiện của Quý Nguyên ở bên trong thật sự quá tốt, có cơ hội trang điểm cho anh ấy một lần thì thật tốt."

Vũ Dật Phi có chút miệng khô, chỉ nói đến Quý Nguyên anh ta lại cảm thấy cuối cùng cũng tìm được một chỗ giống nhau của mình với Trì Lập An.

"Thầy Trì, anh thích Quý Nguyên sao?" Vũ Dật Phi là fan, vừa mở miệng dĩ nhiên là nói ra cái câu có hai chữ thích đơn thuần giống như nói chuyện với fan khác.

Ánh mắt anh ta lóe lên, phát hiện trong cái vấn đề này Trì Lập An cũng sờ một chút, chỉ là rất nhanh lại phản ứng kịp, khoe miệng khê kéo ra một chút đường cong: "Anh ta là một rất người ưu tú."

Về phần thích, ít nhất Trì Lập An đã từng có hảo cảm rất lớn đối với Quý Nguyên, nhưng mà bây giờ phải nói có thích hay không? Đọc thân nhiều năm như vậy, đại khái Trì Lập An cũng đã có mối tình đầu. Nếu như ở đời trước lúc ở khách sạn trên núi tuyết kia vẫn chưa hoàn toàn nhìn ra giữa Quý Nguyên và Chu Diễn có cái gì, hiện tại kết hợp đủ loại nguyên nhân cũng đã sớm nhìn ra.

Nếu như Quý Nguyên cũng thích mình, mà không chỉ dừng lại ở một chút hảo cảm mông lung, Trì Lập An cũng có lòng tin cùng Chu Diễn tranh giành một trận. Nhưng là bây giờ, anh ta đã không có ý định đi làm những thứ vô dụng này rồi.

Vũ Dật Phi không biết trong lòng Trì Lập An có bao nhiêu suy nghĩ nhanh chóng chuyển qua, chỉ bởi vì anh ta cảm thấy sau khi nhận được câu trả lời của Trì Lập An anh ta lại cảm thấy tức giận một chút. Quả nhiên nói cho cùng vẫn là người nha, nhìn thấy người đẹp mắt, ưu tú biểu hiện vẫn sẽ khích lệ.

"Ừ, tôi cũng cảm thấy như vậy, " Anh mắt Vũ Dật Phi lóe sáng, mắt bởi vì tươi cười uốn lên.

Trì Lập An đã hoàn toàn quên mất năm xưa đã từng có một thời gian hợp tác với anh ta, nếu như không phải là bởi vì sống lại một lần, bộ đùa giỡn này anh ta cũng sẽ không nhận, hiện tại nhìn thấy Vũ Dật Phi giống như mới gặp gỡ, nhìn lại giọng nói và thần thái của anh ta khác xa với lời đồn đại trên Internet không hiểu sao lại cảm thấy có chút đáng yêu.

Quý Nguyên tựa vào trong thang máy thở dài một cái.

Không ít người đều là đồ thăm dò thăm lên, vừa bắt đầu đã không muốn anh đi trên con đường này.

Cái này còn không thể nào, muốn một chết anh sao, quả thật so với đời trước anh giống như sống trong phòng ảm vậy.

Thang máy đình một tiếng dừng ở lầu năm, Quý Nguyên đi tới cửa đang muốn mở cửa ra, nhưng không nghĩ đầu tiên cửa lại mở ra từ bên trong.

Chu Diễn không một chút hình tượng, bên hông quần quanh một cái tạp dề, trong tay còn nắm nắm cửa: "Vừa đúng, rửa tay là có thể ăn cơm."

Rõ ràng là cậu vừa mới tắm xong, ngóc trên đỉnh đầu là mái tóc mềm nhũn đã lâu không cắt, khiến cho sự sắc bén bình thường của Chu Diễn giảm đi không ít. Lồng ngực của Chu Diễn vẫn rộng rãi như cũ, khiến giọng điệu đang thờ dài kia của Quý Nguyên lập tức tìm được đối tượng nương tựa.

Cảm giác về đến nhà có người chờ mình thật sự quá tuyệt vời.

Quý Nguyên đầu một hồ, tiến lên hai bước ôm lấy Chu Diễn.

"Cái người này đồ chó này." Anh nhỏ giọng nói, sau đó quay đầu ở trên mặt Chu Diễn dùng sức hôn một cái.

Đợt này mình đi học nhiều quá nên không thể đăng thường xuyên được mong mọi người thông cảm !!!

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Tiểu bảo bối Chu Diễn

Quý Nguyên ăn uống no đủ nằm trên sa lon phơi bụng, Chu Diễn ngồi ở bên cạnh đọc sách, chân của anh gác ở trên đùi Chu Diễn, cầm tai nghe nói chuyện với mẹ Quý Nguyên.

Gần đây anh lười hơn nhiều, vận động vẫn luôn kiên trì cũng lười biếng không ít, mặt dù không thể nào mất thường không nhìn thấy béo lên không ít, vừa vận thịt trên người cũng thật sự là mềm hơn không ít.

Một tay Chu Diễn nâng lòng bàn chân của anh lên, trong lúc đó vuốt nhẹ mấy cái, vừa tron lại thô ráp. Tron nhẵn chính là da của Quý Nguyên, thô chính là không có nhiều lông chân.

"Vâng, tốt lắm, buổi tối ăn canh rồi, chính là canh xương, xương đầu bò củ cải hầm cách thủy, " Quý Nguyên hạ mí mắt, giống như đang ngủ.

Ở đầu bên kia điện thoại mẹ Quý Nguyên vừa mới bắt đầu nấu com, ba Quý Nguyên đứng ở bên cạnh bóc tỏi, hai người anh một câu em một câu.

"Đồ lười như con mà cũng biết nấu canh uống sao?" Mẹ Quý Nguyên cười, "Khiến mẹ thay đổi cách nhìn, nên bồi bổ cho tốt, chớ mệt mỏi chính mình."

"Là Chu Diễn nấu, " Quý Nguyên cũng không có nói dối, "Em ấy đang ở cùng con."

"À?" Ngược lại mẹ Quý Nguyên cũng không có bất ngờ.

Quý Nguyên vừa nói như thế, ngay sau đó ánh mắt có chút kinh ngạc của Chu Diễn cũng quay qua, cậu thật không ngờ Quý Nguyên thành thật và trực tiếp như vậy.

Dĩ nhiên là Quý Nguyên còn chưa có to gan nói thẳng với người nhà rằng mình đang ở chung với một đứa trẻ vị thành niên như vậy. Mặc dù thái độ của mẹ anh cũng rất ủng hộ, nhưng thật ra thì Quý Nguyên cũng không rõ thật sự bên trong là thật tâm chiếm nhiều hơn hay là nói đùa nhiều hơn, cha anh lại càng là một ông già cổ hủ sẽ không nghĩ tới phương diện này rồi, đừng có đột ngột dọa ông một trận khiến ông xảy ra chuyện gì là được.

"Đúng vậy, " chân Quý Nguyên đạp cái tay đang mò mẫm đi lên của Chu Diễn, trong miệng tiếp tục nói, "Cái kia, chính là chỗ con ở bây giờ rất gần trường em ấy, thêm nữa hoàn cảnh gia đình của em ấy cũng không quá tốt cho việc học tập, vì vậy con đã sắp xếp lại phòng bên ngoài cho em ấy ở tạm một thời gian."

Chu Diễn nghe được cái này cũng không ngoài ý muốn, cậu biết Quý Viên Viên không phải là loại làm việc không có chừng mực.

"A, hoá ra là như vậy, " ở đầu bên kia điện thoại, giống như Quý Nguyên đang nhìn thẳng vào mắt ba mẹ, cũng không tự chủ được gật đầu, "Tốt vô cùng."

Mẹ Quý Nguyên mở miệng khẳng định, "Hai người các con quen thuộc, chăm sóc lẫn nhau là chuyện tốt, " nhưng mà sau đó bà lập tức nghiêm túc phê bình Quý Nguyên, "Nhưng con là anh, sao lại để cho Chu Diễn nấu canh cho con uống hả?"

Đây, là do cậu ấy tình nguyện làm mà!

Lời này Quý Nguyên không nói ra miệng, nhưng mà tin nhắn lúc trước anh bảo Chu Diễn nấu canh cho vẫn còn nguyên kia.

"Con biết rồi." Quý Nguyên có chút ừ ừ.

"Còn nữa, không phải Chu Diễn sắp thi tốt nghiệp trung học rồi sao? Trong khoảng thời gian này con muốn tốt, suy nghĩ lại một chút lúc con thi tốt nghiệp trung học mẹ đối xử với con thế nào."

Quý Nguyên thật đúng là dụng tâm suy nghĩ một chút.

Trong khoảng thời gian anh thi vào cao đẳng đó mẹ anh đã chăm sóc anh như thế nào, có thể nói là vô cùng cẩn thận. Ngay cả giọng cũng không dám lớn, chỉ sợ Quý Nguyên lưu lại bóng ma trong lòng, cần bản cả một học kỳ đều là Quý Nguyên muốn làm gì thì làm, dùng đồ ăn nuôi Quý Nguyên béo một vòng, nhan sắc cũng theo đó mà giảm đi vài phần.

Nghĩ như vậy, Quý Nguyên nhấc mí mắt lên liếc mắt nhìn Chu Diễn, sau đó tưởng tượng bộ dáng sau này Chu Diễn mập một vòng một chút, đại khái có thể thật thà phúc hậu thành thật gấp bội lần so với hiện tại, trong nháy mắt cảm giác không khô khan tràn ngập cả không gian. Quý Nguyên nhin không được cười ha ha hai tiếng, sau đó lại hạ mí mắt nói qua loa với mẹ mình: "Con biết rồi, nhất định con sẽ biểu hiện thật tốt."

Trong tai nghe thấy cảnh khói dầu tiếng rang thức ăn càng ngày càng vang, mẹ Quý Nguyên không thể một lúc làm hai việc: "Vây cúp trước đi, mẹ đi rang thức ăn."

Quý Nguyên vâng hai tiếng, vừa cúp điện thoại Chu Diễn đã khom người tiến tới trước mắt anh rồi.

"Cười cái gì?" Chu Diễn hôn một cái lên môi Quý Nguyên, hiển nhiên lúc hỏi tâm tình rất tốt, đôi mắt mang theo nụ cười ôn hòa.

"Mẹ anh nói anh phải theo em, không thể bảo em nấu canh, muốn anh chăm sóc em." Mí mắt Quý Nguyên chớp chớp, lông mi thật dài đang ở trước mắt Chu Diễn động động mấy cái, giống như phát ở trong lòng cậu khiến cho lòng người ngứa ngáy.

Quý Nguyên ở trước mặt người ngoài, đó là đang giảng đạo lý, tính tình ôn hòa, nhưng ở trước mặt Chu Diễn, chính là toàn thân xương cốt của anh đang găng sức giống như người tàn tật, bị ánh mắt chuyên chú lại dung túng của Chu Diễn nhìn, Quý Nguyên cảm giác như mình cười trên đầu Chu Diễn, đôi phượng còn anh cười có thoải mái hay không.

"Ngày mai anh nấu trà lại cho em sao?" Đột nhiên Quý Nguyên cảm thấy hơi nóng, dứt khoát đưa tay che đi ánh mắt sáng ngời quá mức của Chu Diễn.

Không nhìn thấy ánh mắt của Chu Diễn, lại có thể thông qua khoe môi đang nâng lên của cậu biết cậu đang cười.

Ngay lập tức tay Quý Nguyên bị Chu Diễn kéo xuống, trước tiên ở trong lòng bàn tay anh hôn một cái, rồi sau đó đẩy người tới góc ghế sa lon, phía dưới dùng gối đệm lên, hai người hôn mỗi một cách tự nhiên lại dịu dàng đến cực điểm.

Chờ trong chốc lát, Chu Diễn đứng dậy đi bung quả cho lão tổ tông Quý Viên Viên thì Quý Nguyên sờ sờ bụng mình, cũng ngồi dậy.

Mới vừa rồi cùng mẹ anh gọi điện thoại, Quý Nguyên lại nghĩ tới tới một chuyện, rốt cuộc nhà Chu Diễn làm cái gì, anh còn chưa mở miệng đã hỏi đấy. Bên ngoài tin đồn nghe nhiều hơn nữa, không phải là hỏi chính chủ tốt hơn sao?

Vì vậy, chờ khi Chu Diễn ngồi xuống lần nữa, đã thấy Quý Nguyên ở bên cạnh mở tròn con mắt nhìn cậu.

"Nhìn cái gì?" Cậu cầm lên một quả dâu tây, đưa đến khoe miệng của Quý Nguyên.

"Trong nhà của em, ừ, đúng là, làm cái gì?" Quý Nguyên mở miệng có chút khó khăn, lại nghĩ đến Trần Phạm Kiều mở miệng gọi Chu Diễn là cậu chủ, giống như có cảm giác trở lại Thượng Hải ngày xưa, càng khiến cho Quý Nguyên khó có thể lên tiếng.

Cái này khác nhau quá nhiều với Chu Diễn đang ở trước mặt anh.

"Làm ăn," Chu Diễn cầm lấy cuống dâu tây, lại dứt cho Quý Nguyên ăn một miếng, "Nói đơn giản là làm ăn buôn bán, nhưng mà năm xưa thủ đoạn và đường dây không phải cực kỳ sạch sẽ, hầu như hiện tại đều là chính quy."

Cậu nói xong, cầm lấy quả dâu tây Quý Nguyên cắn còn dư một nửa đưa vào trong miệng mình.

"Đặc biệt có tiền sao?" Quý Nguyên hỏi ra lời, đã cảm thấy mình nói chuyện giống như thẳng ngốc vậy.

Hình như Chu Diễn cũng nhin cười, gật đầu nói: "Đặc biệt có tiền."

Đối với Quý Nguyên mà nói, cho dù là Trần Phạm Kiều mấy phen nhắc nhở, anh vẫn luôn cảm thấy chuyện ngày xưa của mình với Chu Diễn chính là kịch bản "Xi căng đàn mình tình của ngựa tre chó soi nhỏ", nhưng Chu Diễn đã khẳng định như vậy, trong nháy mắt kịch bản biến thành kịch bản kim chủ "Phú Nhị Đại bao nuôi Tiểu Minh Tinh".

Mặc dù cho dù là cái nào hầu như đều giống như không hài hòa với giá trị quan của Xã Hội Chủ Nghĩa, nhưng mà cái phía sau thì rung động lớn hơn một chút.

"Vậy thái độ lần này của Vệ thị, " lời nói của Quý Nguyên còn chưa hết, Chu Diễn đã giành lấy.

"Ừ, là em "

Rốt cuộc Quý Nguyên cũng biết cái tư vị "Sau lưng lão tử có ba" là gì rồi.

Nói thật, khó chịu là không thể nào. Trong giới giải trí mình tính vẫn cố chấp muốn lấy lòng nhà tư bản như cũ, cái này ai cũng không đổi được, trừ phi chính người cũng trở thành nhà tư bản. Nhưng mà Quý Nguyên cảm thấy giống như là từ trên trời rớt xuống một người ba đang tuổi vị thành niên vậy, trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết là vui vẻ nhiều một chút hay là phiền muộn nhiều hơn một chút.

Đời trước Chu Diễn cũng quán anh như vậy!

Còn đề tài nguyên tốt lác lư trước mặt anh một chút, sau đó một khi phát hiện cảnh quay tình cảm lại kêu người khác lấy đi. Cái miếng thịt chỉ kịp đuổi theo chỉ để cho người ta nhìn thấy chứ không cho người ta ăn thì khác nhau chỗ nào?

Quý Nguyên nhớ tới chuyện bức mình đời trước, có chút nghiêng rằng, mặc dù anh cảm thấy Chu Diễn trước mắt này không liên quan gì đến chuyện đời trước, nhưng chó thì vẫn là chó, Quý Nguyên vọt một cái dạng chân ngồi trên đùi Chu Diễn, hai tay giữ chặt người trên ghế sa lon, lòng bàn tay chia vào lồng ngực Chu Diễn, ánh mắt hung hãn: "Về sau đều phải nói với anh một tiếng, chúng ta thương lượng đi, có được hay không?"

Chu Diễn đề mặc cho Quý Nguyên hò đồ, hai tay vịn hông của anh, tránh cho anh không giữ được thăng bằng mà ngã về phía sau, đầu còn đi theo câu hỏi của Quý Nguyên gật một cái.

Chó con rất ngoan.

Lúc lòng dạ Quý Nguyên đã thoải mái, cảm thấy đánh bàn tay nên cho táo ngọt, vì vậy cúi đầu, dùng thái độ mà chính mình cũng không biết có bao nhiêu qua loa lấy lệ hôn một cái lên Chu Diễn, thật ra chính là muốn nói dùng tru đãi này để đổi lấy chỗ tốt.

Cũng không có biện pháp, người ngoài nhìn cũng nhận ra được, thậm chí là chính Chu Diễn cũng biết rõ, nhưng chính cậu cũng rất muốn ăn Quý Nguyên đang bày ra bộ dáng muốn dụ dỗ người khác này, bị anh hôn một cái thì chỗ mềm không nên mềm cũng trở lên cứng rắn rồi.

"Về sau nếu anh quay phim, kịch bản anh cũng sẽ không gạt em, nhưng anh muốn diễn vai gì, em không thể can thiệp vào, biết không?" Mắt Quý Nguyên nhìn chăm chăm Chu Diễn, hỏi xong còn ôm người ta một cái.

Trong tính cách của Chu Diễn đã thành hình nhân tố cho phép, anh nhất định vẫn sẽ không dễ dàng tha thứ cho mình việc không thể nào tiếp thu được chuyện tình. Nhưng bởi vì Quý Nguyên như vậy, cậu lại bắt đầu hơi dao động: "Diễn cảnh tình cảm em đồng ý, nắm tay và ôm em cũng đồng ý như vậy, nhưng mà cảnh hôn môi và cảnh giường chiếu không chấp nhận."

"Người nào nói yêu đương chỉ nắm tay với ôm hả, " Quý Nguyên cau mày, "Chính là diễn cảnh hôn môi miệng dán miệng ấy?"

Chu Diễn không lên tiếng, nhưng mà là không tiếng động đưa mắt nhìn biểu đạt ý kiến của mình.

"Oa, em là chó à!" Đầu Quý Nguyên đau, lập tức tròn tròn mắt, hiển nhiên giống như mèo xù lông, đã chuẩn bị lúc nào cũng có thể đi lên cho người ta một vuốt.

Tay Chu Diễn dùng sức ôm eo Quý Nguyên, đề phòng khi anh xoay người ngã xuống đất.

"Vi loại chuyện này mà mất hứng, cảm thấy ghen đó là rất bình thường." Chu Diễn mở miệng, "Em yêu anh, anh lại tốt như vậy, nếu như anh gặp được những người khác, dần dần cảm thấy em không tốt thì làm thế nào?"

Lời này không phải dụ dỗ Quý Nguyên, thật sự là Chu Diễn nghĩ như vậy. Cậu thật sự rất sợ sau này trong đời Quý Nguyên sẽ gặp những người khác, người càng tốt hơn so với cậu. Đặc biệt Chu Diễn cũng biết rõ trạng thái của mình không phải là một đối tượng thích hợp để lui tới trong mắt của người bình thường.

Giống như lúc Trì Lập An xuất hiện ở đời trước, sẽ khiến cho Chu Diễn có cảm giác sợ hãi vô cùng.

Nhưng mà xem ra bên phía Quý Nguyên, lời này trừ là khoe khoang ở trong lòng cậu anh rất đẹp ra, còn dư lại toàn bộ đều là buồn lo vô cớ.

Đời trước anh và Chu Diễn đã chia cách bảy năm, nhưng sống lại lại là thời kỳ trưởng thành của Chu Diễn, nhưng vẫn không thể nắm giữ như cũ, hiện tại mặc dù thường thường mắng chửi người là đồ chó, nhưng trên thực tế mọi phương diện cũng càng ngày càng lệ thuộc vào đối phương. Thật sự anh không phải hai mươi tuổi, trong lòng dùng số tuổi để tính, ít nhất anh cũng hai mươi bảy rồi, ngay cả một Chu Diễn mười bảy tuổi anh cũng không kháng cự được, nếu là thủ đoạn của đồ chó khá hơn một chút, làm sao anh có thể nói không cần là không cần?

"Trừ lúc em quá bá đạo ra, anh cảm thấy em đều rất tốt, " Quý Nguyên mím môi, thái độ vừa mềm xuống, anh hạ mí mắt xuống, từ trên cao nhìn xuống nhìn thẳng vào mắt Chu Diễn, lập tức thừa dịp không khí cò kè mặc cả, "Miệng dán miệng chính là thịt đụng thịt mà thôi, cái trình độ này em không thể can thiệp, nếu như em có thể làm được cái này, em là của anh đấy,

Ừ." Quý Nguyên có chút kẹt.

Nhưng mà lúc này không phải là lúc nói ra lời ngon tiếng ngọt, Chu Diển cũng sẽ không ăn bộ dáng này, trong lòng Quý Nguyên nóng nảy, thuận miệng nói một câu: "Em chính là tiểu bảo bối của anh!"

Quý Nguyên đỏ mặt, Chu Diển mắt sáng rực lên.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Dã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Ông chồng Quý Nguyên

Trên ghế sa lon, đột nhiên nghe được "Tiểu bảo bối" hiện tại chó cục cưng đang cực kỳ bành trướng, yêu cầu Quý Nguyên làm ra những hành động để chứng minh.

Quý Nguyên cầm điện thoại di động, dưới tầm mắt uy hiếp của Chu Diển, do dự lại do dự, còn mở ra ghi chú với cái nick name Cầu Cầu của Chu Diển.

Cái này nick name "Hôn Viên Viên mặt non nớt" này vẫn quật cường đứng ở chỗ cũ, mấy chữ hán dưới sự sai sử của chủ nhân cũng không phải rất muốn nhúc nhích, mặc dù bản thân cái nick name này đã rất xấu hổ rồi.

"Sửa lại sau này không được quán nữa?" Quý Nguyên nghiêng đầu, tính toán muốn mở miệng tiến hành hiệp nghị cùng nhà tư bản, "Diễn cảnh hôn thì không thể quán."

"Cái này không thể mở miệng, " Chu Diển đi theo bổ sung, sau đó đặt ra giới hạn.

Lúc này Quý Nguyên mới miễn cưỡng sửa lại, sau đó mới đổi xưng hô. " Tiểu bảo bối Chu Diển", thay đổi xong anh lập tức ném điện thoại di động qua một bên, cảm thấy quả thật năm chữ này chói mù mắt chó.

Nhưng mà ít nhất tới nay việc cò kè mặc cả đã có tiến bộ, ở trong lòng Quý Nguyên len lén thờ phào nhẹ nhõm, cũng phát hiện ra rằng tính cách của Chu Diển cũng không phải là không có khả năng cứu vãn, điều này làm cho lòng anh nhẹ nhõm không ít.

Trên weibo sau một hồi đàn áp khắp mọi nơi thì tình hình có vẻ đã lắng xuống, cuối cùng mấy ngày sau cũng bị những tin tức bất quá khác thu hút rồi chìm xuống, nhưng mà trong lòng fan vẫn lưu lại một cái hố đen, thỉnh thoảng lại tạo ra một cuộc tranh đấu thêm dầu thêm mỡ chỉ trích đối phương.

Thời gian trong tháng sáu.

Lập tức《 Gió xuân say 》sẽ chụp ảnh tạo hình, vì thế Quý Nguyên lại bắt đầu không chế việc ăn uống.

Nhưng mà trước đó, không ngờ lại xảy ra một vài biến cố nhỏ.

Trần Phàm Kiều lái xe tới đón anh, trên đường giải thích cho anh: "Đạo diễn Tôn Chính, chính là đạo diễn phim 《 đế quốc vương triều 》，em biết không?"

"Biết." Quý Nguyên gật đầu, Tôn Chính lão đạo diễn trong giới, rất có danh vọng, cũng nổi danh là lão cô chấp. Kiếp trước anh có cùng hợp tác với Tôn Lão Tiên Sinh một lần, đối với lão tiên sinh rất quen, vì vậy mặc dù cái gì Trần Phàm Kiều cũng không có nói, Quý Nguyên cũng đoán được đây là có chuyện gì.

"Đạo diễn này là người rất bướng bỉnh, đã cảm thấy tuổi em quá nhỏ, có khả năng không khống chế được, " Trần Phàm Kiều nói, "Hôm nay em đi qua cùng vai nam chính diễn thử một chút, em hãy biểu hiện cho tốt."

"Vâng, em biết rồi." Quý Nguyên gật đầu.

Trần Phàm Kiều dùng dư quang liếc anh một cái, cảm thấy người trẻ tuổi chính là tâm thật lớn, đây cũng là không biết phía sau xảy ra chuyện gì. Trong mắt đạo diễn Tôn chính là không thể chứa nổi hạt cát, nếu lần này mà không coi trọng Quý Nguyên, gần như là Quý Nguyên không có quan hệ gì với vai diễn này cả. Đây chính là việc mà ngay cả mạng cậu chủ ra cũng không cách nào giải quyết vấn đề, nhất định là ở chỗ ông ấy sẽ không có thái độ như tôi với cậu.

Chờ khi đến nơi, Quý Nguyên thần nhiên đi sau lưng Trần Phàm Kiều vào cửa.

Không nhiều người lắm, Tôn Chính đang đứng cùng mấy nhân viên làm việc, cùng với nam chính Trình Húc Đông của《 gió xuân say 》. Trình Húc Đông ở trong giới cũng là diễn viên gạo cội, năm nay ba mươi tuổi, diễn vai chính trong phim từ năm mười mấy tuổi đến hơn ba mươi, khoảng cách rất lớn.

Nghe sau lưng tiếng bước chân, cùng với tiếng chào hỏi, Tôn Chính từ từ từ từ quay người lại, nhìn thấy Quý Nguyên ở phía sau, ánh mắt quan sát anh từ trên xuống dưới một phen.

Tinh thần không tệ, nhưng mà gương mặt này thật đúng là quá tốt, đứng im bất động một chỗ cũng giống như phong cảnh vậy, lại trẻ tuổi, có thể điều chỉnh tốt một nhân vật có nội tâm tình cảm phức tạp hay không thật đúng là khó nói.

Ông Tôn cũng không nhiều lời, trực tiếp ở hiện trường đưa cho hai người bọn họ một đoạn đã chọn trong kịch bản, cho người ta mấy phút học kịch bản, sau đó lại cho người ta mấy phút trực tiếp diễn xuất

Ông chọn đoạn phía sau của kịch bản, khi nam phụ biết được vì người trong nhà mình mà nam chính tan cửa nát nhà khổ nạn lúc này mới bắt đầu trở thành đối thủ của nam chính, gần như là cần thể hiện ra lần đầu tiên nội tâm rối rắm trong kịch bản, anh coi nam chính là bạn tốt, thậm chí quyết định muốn ở trên con đường báo thù của nam chính giúp anh ta một tay, sao đoán được đến cùng lại phát hiện trên con đường báo thù kia mình mới là người duy nhất mà nam chính muốn tiêu diệt, vào giờ phút này, dưới ánh trắng nam chính chẳng hay biết gì vẫn bị lừa như cũ cùng nam phụ uống rượu tâm sự, nhưng nam phụ lại biết về sau số mạng của hai người sẽ bị quỷ đạo chia ra.

Vừa hết thời gian chuẩn bị, lão Tôn đang ngồi ở bên cạnh cẩn thận quan sát hai người bỗng cử động.

Kỹ thuật diễn của Trình Húc Đông đã được trong giới công nhận, ở trước mặt anh ta rất ít người không bị đè xuống, đương nhiên là trong lòng lão cũng cảm thấy lúc bắt đầu Quý Nguyên sẽ bị người đè xuống, nhưng không nghĩ tới Quý Nguyên vốn đang cúi đầu lại từ từ nâng lên, lúc trước trong đôi mắt của thanh niên mặt lạnh kia tất cả đều là nhân nhạ lạnh lẽo, nhưng mà khi hướng về nam chính, ánh mắt lại không lạnh lùng như vậy.

"Có đầu mối rồi hả?" Lương Tề tựa vào cái bàn nhỏ phía trước, tay khẽ nâng lên, giống như đang vuốt vuốt một cái ly uống rượu trong không khí ai cũng không nhìn thấy.

Trình Húc Đông anh mở miệng mà kinh ngạc một chút, hoàn toàn không ngờ khả năng nhập vai của Quý Nguyên lại nhanh như vậy. Nhưng mà rất nhanh anh ta thu lại cảm xúc, đáp lại lời.

"Có một ít tin tức, nhưng mà cái gì cũng có, tạm thời cũng không có thông tin rõ ràng." Đương nhiên là nam chính hy vọng có thể sớm ngày tìm ra kẻ thù, đối với nam phụ cũng là hoàn toàn không hề phòng bị.

"Huynh thật đúng là, ngu xuẩn. . . ." Bên môi Lương Tề nâng lên nụ cười, cũng thật nhiều ý lạnh, trong lòng anh nghĩ thầm, nếu như lúc này bỏ thuốc, nói không chừng nam chính cũng sẽ không đề phòng uống vào.

Nam chính cười khổ: "Cũng không phải là."

"Không tra được nói không chừng còn chuyện tốt, " Lương Tề lui một bước, trong ánh mắt hỗn loạn lại có chút mong chờ nhìn về phía nam chính.

"Làm sao lại là chuyện tốt, " nam chính lắc đầu, "Ta nhất định phải tìm ra kẻ thù, báo thù cho cha mẹ ta và môn phái."

"Nói chuyện cũng tốt." Lương Tề từ từ nâng đầu lên, lộ ra cái cằm có vẻ vô cùng ngạo mạn, giống như lần đầu tiên nam chính nhìn thấy Quý công tử, nói xong bốn chữ này lập tức đứng dậy đi, nam chính còn chưa nghe ra trong đó đã có ý quyết định,

Diễn một đoạn như vậy, biểu hiện thay đổi trước sau còn chưa tới một phút, lại bị Tôn Chính nhìn đến ngây người.

Mặc dù ông lớn tuổi, nhưng cũng biết chuyện lúc đó, vốn chỉ cần kỹ thuật diễn của Quý Nguyên tạm được, ông cũng không quá nghiêm khắc. Cùng lắm thì chờ đến khi quay phim chỉ đạo một chút, ai có thể ngờ kỹ thuật diễn của Quý Nguyên không chỉ có tạm được, thế nhưng diễn chung với Trình Húc Đông cũng không đến nỗi bị đè xuống.

"Không tệ." Ông vốn không quá chủ động khen người khác cũng mở miệng, đột nhiên Trần Phạm Kiều thở phào nhẹ nhõm.

Ít nhất về sau chuyện tuyển diễn viên không cần quá căng thẳng.

Nổi danh diễn đàn bất quá.

【《 gió xuân say 》 Ảnh tạo hình của Quý Nguyên, điên cuồng liếm màn hình! 】

Lâu chữ tình cờ lật tới web chính thức của Ngũ Hồ, web này quá chân thực, thủy quân đều liên tục không mua, cũng không có bao nhiêu người nhìn thấy. Vốn là tôi cũng chỉ xem một chút rồi lướt qua, ai nghĩ tới lại nhìn thấy ảnh tạo hình của Quý Nguyên, mẹ ruột của tôi đây, một lần nữa cái nhan sắc này lại làm cho người ta mềm chân.

Hình minh họa 【 hình ảnh 】 mọi người cùng nhau thưởng thức.

1L: A, cho nên nói thật sự là Quý Nguyên đã ký hợp đồng với Ngũ Hồ, cái công ty này thật sự rất khiêm tốn, tôi nhớ có rất nhiều người không phải là người đứng đầu nhưng họ thật tâm muốn đóng phim đều là người của họ.

5L: Có phải hơi luan quan không, ký công ty này, không biết kinh doanh độ nổi tiếng của mình sao, chẳng mấy chốc sẽ bị mọi người lãng quên đó.

10L: Ngược lại tôi cảm thấy rất tốt, nói rõ Quý Nguyên chỉ muốn yên lặng đóng phim, không phải tốt hơn nhiều so với tiểu thị tươi mắt trắng kia sao.

Tuyên truyền bên phía Ngũ Hồ cũng không quá rầm rộ, con đường mà bộ phim《 gió xuân say 》này nhận định cũng không phải là bộ phim tình cảm mà giới trẻ thích, thậm chí lúc bắt đầu cũng không tính tìm Quý Nguyên đóng vai nam phụ.

Thật ra thì đạo diễn còn cảm thấy sự xinh đẹp của Quý Nguyên làm ảnh hưởng đến hiệu quả quay phim, sau khi thuyết phục cấp cao của Ngũ Hồ, một mặt cũng muốn khiến Quý Nguyên có thể đề cho người ta biết đến, dù sao ai cũng không thể mỗi ngày dùng yêu phát điện, vậy không phải uống gió tây bắc sao.

Vì nguyên nhân như vậy, tuyên truyền trên Internet cũng không phải là quá đề ý, thật ra thì giống như thiệp trong diễn đàn rất lâu đều là do phòng công tác có ý dẫn dắt lượng đồn đại mà phát ra ngoài, nơi đó giống như Ngũ Hồ, còn khiến cho rất nhiều người trên mạng cho là bọn anh đang lên.

Ngũ Hồ phát gì đó, tựa đề đều tương tự là ảnh tạo hình《 gió xuân say 》, đạo diễn chỉ đạo Tôn Chính《 gió xuân say 》.

Cho dù Tôn Chính quay được nhiều hay ít những bộ phim hay trên TV, trong giới cũng rất nổi danh, nhưng đối với phần lớn người xem mà nói, căn bản cũng sẽ không biết người chế tác hậu trường phim truyền hình tên là gì, trung quy cái tựa đề này cũng không tạo nên được làn sóng gì.

Lại không nghĩ rằng, dân mạng phát ra thiệp như vậy, lập tức weibo của Ngũ Hồ cũng phát không ít, đến buổi tối sau khi Quý Nguyên dùng weibo của mình đăng lên, nhiệt độ mới thật sự dâng lên.

Nguyên hồ hồ: tác phẩm TV đầu tay, hi vọng có thể đạt được thành tích mà mình mong muốn. //@ Ngũ Hồ.

"Vụ thảo, mặt khác lại là một tấm ảnh cổ trang rất thích hợp để ngắm, quá hợp cổ trang đi!"

"Chồng oiiiiiii!"

Bên trong weibo bị tạo hình cổ trang này tạo thành một mảng mù quảng, gào khóc các loại khen và mong đợi, trong nháy mắt bị cọ thành đề tài nóng.

Quý Nguyên cũng cảm thấy tấm hình kia của mình rất đẹp, cổ trang và hình ảnh của anh khi đóng quảng cáo cho se-cret hoàn toàn là tạo hình khác nhau đến nhìn đậm. Quý Nguyên có trang điểm một chút, chụp màn hình của mình gửi cho Chu Diễn.

Đánh đầu chó Chu Diễn: đẹp không!

Chu Diễn bên kia cách một lát.

Tiểu bảo bối Chu Diễn: 【 hình ảnh 】, đây là cái gì?

Quý Nguyên mở tấm ảnh mà Chu Diễn gửi tới, phát hiện một góc của tấm ảnh chụp màn hình mà anh gửi tới, trong đó có một cái bình luận nổi bật.

"Quý Nguyên là chồng của tôi, ai cũng không được giành với tôi?"

Đánh đầu chó Chu Diễn: vợ tự nhận chứ sao.

Thói quen với các loại thân ái của fan, bảo bối, chồng, cục cưng Quý Nguyên, một chút cũng không hiểu được trọng tâm của cái ảnh chụp màn hình này của Chu Diễn.

Tiểu bảo bối Chu Diễn: cái gì mà vợ tự nhận? Đây là nói bậy, cái này là thứ không đứng đắn, nhìn một người đàn ông xa lạ rồi gọi là chồng sao?

Từ trước tới nay Chu Diễn luôn là người lời ít mà ý nhiều, hiếm khi có thể nói ra một câu dài như vậy, thế Quý Nguyên mới biết là cậu ghen.

Nhưng mà cậu là cậu chủ có thể vì tranh cãi ít một tí là ngoan ngoãn chịu thua người ta sao? Quý Nguyên vẫn là muốn tức giận.

Đánh đầu chó Chu Diễn: hừ, cái người đầu đất này, em không hiểu.

Không chỉ có như thế, còn phải tiến thêm một bước tiến hành hướng dẫn.

Đánh đầu chó Chu Diễn: vậy em gọi anh là chồng đi, anh sẽ chỉ gọi một mình em là vợ.

Quý Nguyên cà lơ phất phơ, bày ra dáng vẻ lưu manh đùa giỡn cậu chủ.

Nửa ngày sau Cầu Cầu cũng không có thông báo có tin nhắn, Quý Nguyên tự cho là hòa nhau một ván, ai ngờ đột nhiên khung tin tức nhảy ra một cái tin nhắn mới.

Tiểu bảo bối Chu Diễn: chồng ơi.

.

Quý Nguyên cảm giác mình đúng là đánh giá quá cao ranh giới cuối cùng của Chu Diễn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Quý Nguyên không còn cách nào khác 1

Trong tháng sáu có không ít chuyện, rất nhiều chuyện bị kéo theo, căn bản Quý Nguyên bận đến chân không chạm đất. Vì vậy, khi anh hỏi Trần Phàm Kiều có thể bỏ trống bảy tám ngày được không, Trần Phàm Kiều cho là anh mệt mỏi muốn nghỉ ngơi.

"Có thể sẽ mất công một chút, một ngày thì còn có thể tạm được, chứ hành trình đã sắp xếp tám ngày, cái này xác định không đổi được." Trần Phàm Kiều nói, "Thế nào?"

Quý Nguyên nói ra câu thiếu chút nữa khiến anh ta giật mình: "Không có gì, bởi vì Chu Diển thi cao đẳng, hai ngày này em muốn ở bên cạnh cậu ấy lúc thi."

Trần Phàm Kiều tưởng tượng một chút dưới ánh nắng chói chang như đâm vào mắt Quý Nguyên đứng trong một hàng người lớn đợi cậu chủ, quả muốn gọi anh một tiếng tổ tông.

Đây không phải là mò mẫm hồ đồ, nếu để cho Quý Nguyên làm như vậy, bị bên trên xoay vòng có thể là anh ta.

"Hiện tại không thể so với ngày trước, em tưởng mình còn là người qua đường sao?" Trần Phàm Kiều nói, lòng anh ta lại muốn nói, với khuôn mặt này của Quý Nguyên, từ trước về sau cũng không thể nào là người qua đường.

Thật ra thì Quý Nguyên cũng không có ý gì khác, lúc anh gọi điện cho mẹ thì được mẹ lay tỉnh, cảm thấy lúc này quả thật nên cho đồ chó một chút quan tâm đặc biệt. Nói thí dụ như ở nhà nấu cơm rồi mang qua cho cậu ăn ..., mặc dù nói về vấn đề nấu nướng này, cái ý nghĩ này quả thật chỉ là hào nhoáng bên ngoài (kiểu chỉ nói được mà không làm được), nhưng mà tóm lại là có thành ý.

Nhưng mà Trần Phàm Kiều vừa nói như thế, Quý Nguyên cũng cảm thấy có chút không ổn, vì vậy lùi một bước hỏi: "Vậy thì giảm bớt lịch trình của em xuống, buổi trưa em với cậu ấy ăn một bữa cơm, buổi tối đến trường thì đón cậu ấy, có được không không?"

Khuôn mặt Quý Nguyên thành khăn, mặc dù là "Cậu chủ đi thi tốt nghiệp trung học" loại chuyện này nghe vào cảm thấy không khỏe, khi từ trong miệng cậu nói ra lại giống như là em ruột mình vậy, Trần Phàm Kiều cũng không có ý dội nước lạnh vào cậu nữa rồi.

"Như vậy còn được, " Trần Phàm Kiều có chút bất quáị, "Chu Diển cho em đi à?"

Quý Nguyên thả lỏng đi xuống ngồi trong xe chơi điện thoại di động, không chút để ý nói: "Không có, em không nói với cậu ấy, cậu ấy biết gần đây em rất bận, cũng rất ngoan."

Trần Phàm Kiều thật sự không thể liên tưởng cái từ "Ng ngoan" này với Chu Diển được, "Ng ngoan?"

"A, " Quý Nguyên điều chỉnh chỗ ngồi xuống, từ trong kính chiếu hậu liếc mắt nhìn sắc mặt Trần Phàm Kiều, cũng biết anh ta muốn đi nơi nào, không khỏi muốn vì Chu Diển nói mấy câu, "Người ta thật sự không xấu, mấy ngày trước can hem mang tới công ty là do cậu ấy nấu."

Quý Nguyên sẽ không nói dối, cũng không cần thiết vì chuyện như thế này mà nói dối mình, nhưng mặc dù trong lòng Trần Phàm Kiều cho là như vậy, anh nhớ tới vẫn Chu Diển không phải hình tượng ngay ngắn to lớn như cũ.

Cái đề tài này hai người cũng không xoắn suất lâu, trong chốc lát đã bỏ qua.

Quý Nguyên còn nhớ rõ, đời trước hình như từng gặp Vũ Dật một lần trong một hoạt động lớn nào đó, nhưng mà lúc ấy hai người cũng không nhận ra, chào hỏi nhau chỉ là cái gật đầu nhẹ nhàng. Vũ Dật Phi duy trì vô cùng tốt nhân vật đã được thiết kế, toàn bộ chương trình đều là mặt không đổi sắc Nam Thần mặt lạnh, cùng với Vũ Dật Phi anh đang dần quen thuộc hoàn toàn là hai loại hình tượng khác nhau.

Ngày mùng một tháng năm bay: mấy ngày trước anh đi chụp ảnh tạo hình, đã nói với em đó sợ đến sồn dĩ.

Quý Nguyên: ừ?

Ngày mùng một tháng năm bay: lúc trước anh có từng hợp tác với một cùng một vị tiền bối, lúc ấy biểu hiện không tốt lắm bị anh ta phê bình một câu, để lại bóng ma tâm lý, vốn nam chính đã quyết định không phải anh ta mà, không ngờ nửa đường lại thay đổi, ai, lúc chụp ảnh tạo hình cứ nhìn thấy anh ta là anh lại nhớ lại chuyện ngày trước.

Ngày mùng một tháng năm bay: giống như ngày vẫn còn đi học cứ nhìn thấy giáo viên là sợ, đùi mềm vô cùng.

Quý Nguyên: ha ha ha, hình ảnh cảm giác ra đi.

Ngày mùng một tháng năm bay: nhưng mà kết quả cũng tốt, lần này tiền bối không có mắng anh nữa, cuối cùng vẫn nói hợp tác vui vẻ với anh.

Quý Nguyên: tiền bối nào vậy?

Quý Nguyên cũng chỉ là thuận miệng nói ra, không muốn tra cứu cái gì.

Ngày mùng một tháng năm bay: Trì Lập An, người đặc biệt đẹp trai!

Tay Quý Nguyên niết di động, một tay vừa muốn móc thịt bò khô, nhìn thấy cái tên mà Vũ Dật Phi gửi tới tay lại rút trở về.

Chu Diển đang ngồi ở bên cạnh anh lật sách, ánh mắt khẽ rơi vào trên người Quý Nguyên.

Quý Nguyên đổi thành hai tay nâng điện thoại di động, muốn gõ chữ lại không biết gõ cái gì cho tốt.

Trên thực tế trước khi sống lại quan hệ của hai người cũng không có phát triển ra cái gì, tính đầu ra đẩy vẫn chỉ trong thời kỳ mập mờ, phải nói khi đó đối với Trì Lập An có hảo cảm gì, quay đầu lại suy nghĩ một chút cũng không phải là xuất phát từ góc độ tình yêu.

Hiện tại Quý Nguyên vẫn cảm thấy Trì Lập An là diễn viên cũng là một tiền bối ưu tú như cũ, xuất hiện bên cạnh Trì Lập An cũng chỉ là một con sóng trước khi sống lại mà thôi. Nhưng mà đã trôi qua lúc này cũng trở thành người xa lạ, suy nghĩ một chút thấy có một chút huyền diệu thôi.

Dur quang của Chu Diển liếc mắt nhìn màn hình điện thoại di động của Quý Nguyên một cái, ánh mắt cậu chủ rất tốt, cái khác không nhìn thấy, nhưng liếc một cái đã nhìn thấy ba chữ "Trì Lập An". Ở nơi Quý Nguyên không có chú ý tới, đầu ngón tay đang cầm sách của Chu Diển nắm chặt, ánh mắt cũng sắc bén.

Nhưng mà Quý Nguyên chỉ quét mắt qua, ngay sau đó ấn tắt điện thoại di động, đứng dậy đi tới phòng bếp, cũng không nhìn ra cảm xúc có chút dao động nào.

Để lại một mình Chu Diển ở phía sau khó chịu, rất muốn biết Quý Nguyên và Vũ Dật Phi nói chuyện gì về Trì Lập An.

Nhưng mặc dù trong đầu hàng trăm tư vị, ngoài miệng Chu Diển cũng không thể hỏi. Cậu sống lại cùng Quý Nguyên, sõi đuôi dài đã giả trang đến bây giờ, Quý Nguyên còn tưởng rằng Chu Diển là một tiểu thanh niên năm nay 17 tuổi, cái này nếu để cho Quý Nguyên biết nội tình, sợ rằng quan hệ của hai người sẽ phải thương gân động cốt.

Chu Diển không ngờ lúc trước ở đây mình lại đào cho mình một cái hố như vậy, vì vậy, lúc Quý Nguyên trở lại, anh đã chú ý tới hình như cảm xúc của Chu Diển không đúng lắm.

Đoán chừng là khăn trương trước kỳ thi tốt nghiệp trung học.

Quý Nguyên quan sát Chu Diển một lát, ánh mắt dịu dàng từ ái có phần giống như laser đang chiếu vào Chu Diển đang làm việc trái với lương tâm. Từng cm lại làm cho trái tim cậu chủ vẫn luôn trầm ổn trong ngày thường dần dần nảy lên không khống chế được.

"Chớ khăn trương, " Quý Nguyên lần nữa ngồi xuống bên cạnh Chu Diển, trong tay cầm một quả quýt lột thành hai nửa, lại đưa mấy múi quýt tới khoe miệng Chu Diển, "Anh đã nói qua với anh Trần, trong hai ngày em thi, buổi trưa và buổi tối anh sẽ ăn cơm cùng em, em hãy thả lỏng tâm trạng, thi được một kết quả tốt."

Lúc này tâm tình của Chu Diển mới hạ xuống được, vừa ngẫm nghĩ lại thật muốn hôn Quý Viên Viên vài cái.

Trước khi ngủ.

Nhưng mà đáng tiếc, mình không biết đề thi năm này là cái gì, Quý Nguyên lắc lắc đầu từ trong nhà vệ sinh đi ra: "Sống lại nhưng không nhớ chút gì. . ."

Chu Diển đứng ở cách đó không xa, mơ hồ nghe anh nói sống lại, mạnh mẽ ngẩng đầu nhìn lại: "Anh mới vừa nói gì?"

Mẹ nó, Quý Nguyên giật mình một cái, mới chú ý tới Chu Diển đứng ở một bên, lập tức giấu đầu lòi đuôi.

"Anh không nói cái gì cả, " Quý Nguyên ưỡn thẳng lên sống lưng, mặt là một mảnh hồn nhiên, "Em nghe được cái gì rồi hả?"

"Cái gì em cũng không nghe được." Đối với cái loại đề tài nhạy cảm này, Chu Diển cũng là bộ mặt thành khẩn.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, đều là thờ phào nhẹ nhõm, cũng không quay đầu lại đi trở về phòng mình.

Quý Nguyên đang ở trong trạng thái không có trợ lý, rốt cuộc trước thi vào trường cao đẳng được cử xuống.

Dưới tay Trần Phạm Kiều không chỉ có một mình Quý Nguyên, quả thực cũng không tiện khi ngày qua ngày anh bố trí mọi thứ cho tài xế của cậu, có một trợ lý sẽ thuận tiện hơn nhiều.

Trợ lý gọi là Ngô Lượng, tốt nghiệp đại học một năm, lúc trước đã có một thời gian làm trợ lý thực tập, cũng không thể coi là hoàn toàn không có kinh nghiệm.

Trần Phạm Kiều nói người ta thành thật, Quý Nguyên gặp qua một lần quả thật đúng là một người rất thành thật.

Vóc dáng của Ngô Lượng không cao, cao trên dưới một mét bảy, hình thể loại trung, vừa thấy Quý Nguyên tới đã tỷ mỷ giới thiệu mình, còn thiếu chút nữa là sinh con tự nhiên hay là sinh mổ (c-section) cũng nói ra.

Ngô Lượng chờ Trần Phạm Kiều đi, lại móc từ trong túi của mình ra một quyển sổ mới tinh, khao khát đưa tới trước mặt Quý Nguyên, "Ngài có thể ký giúp tôi một cái tên được không, bạn gái của tôi vô cùng thích ngài."

"Anh gọi em là Quý Nguyên là được, " Quý Nguyên nghe từ "Ngài" có chút nổi da gà, anh tiện tay nhận lấy quyển sổ ở phía trên viết xuống tên của mình, sau đó đưa trở về.

Vốn Ngô Lượng cũng không nghĩ rằng Quý Nguyên lại là người dễ dàng ở chung như vậy, mặc dù anh ta làm công việc này cũng không tính là lâu, hãy nhìn Quý Nguyên năm nay mới năm 3 đại học, cũng không dính chút nào tính tình hay là tác phong không tốt trong giới, trong lòng đã cảm thấy thật khó có được.

Quý Nguyên về đến nhà, lúc ăn cơm tối nói chuyện về trợ lý mới của mình cho Chu Diển.

Vốn cho là đồ chó thích ăn giấm giống như Chu Diển này sẽ hỏi cận kề, nhưng không ngờ Chu Diển chỉ từ một tiếng, không có bày tỏ gì.

Trong lòng Quý Nguyên ôm nghi ngờ ngửa đầu uống một chén nước, lại đi vệ sinh, sau khi rửa tay sạch sẽ lại nhin không được nói: "Anh mới vừa nói cái gì em có nghe sao?"

"Anh nói trợ lý của anh mới được cử xuống, là một nam, lớn hơn hai tuổi so với anh." Chu Diển ngẩng đầu, "Làm sao vậy?"

Đồ chó thể nhưng hào phóng một lần! Quý Nguyên cảm thấy là mình xem thường Chu Diển rồi, lập tức cũng không tiện nói gì, vậy có vẻ như là nhạt nhẽo vô vị nói: "Không có gì, cho là em không nghe thấy, em học tập cho tốt đi."

Trên thực tế Chu Diển không hề hào phóng chút nào, cậu đã tự mình hỏi Trần Phạm Kiều từ sớm, còn biết trước một ít tin tức quan trọng về Ngô Lượng hơn so với Quý Nguyên, cũng nhìn hình của người ta, trong lòng rõ ràng loại hình này chắc chắn là không có sức cạnh tranh, bằng không cậu hào phóng cái rắm.

Quý Nguyên đã chuẩn bị tốt để chăm sóc đầy đủ cho Chu Diển trong hai ngày thi tốt nghiệp trung học, nhưng ai biết ngày hôm sau anh đã hẹn đồng hồ báo thức lúc sáu giờ rưỡi chuẩn bị nấu mì cho Chu thì Chu Diển cũng đã tập thể dục trở về, mò hôi đầm đìa đứng cửa trước rồi.

Quý Nguyên mặc đồ ngủ về mặt lờ mờ tiến đến, cho là mình nằm mơ, anh dè dặt mắt, Chu Diển đã thay cho giày đi tới trước mặt anh, nghiêng đầu hôn một cái lên mặt Quý Nguyên: "Tinh dậy đi vệ sinh sao?"

Đây là cho rằng Quý Nguyên đang nửa tỉnh nửa mê nửa dậy đi vệ sinh.

"Làm gì mà em dậy sớm như vậy, " Quý Nguyên phản ứng kịp, đi theo Chu Diển tới phòng nhỏ của cậu, "Mấy giờ ra cửa?"

"Tám giờ đi, trường học cũng không xa." Hai tay Chu Diển nắm lấy vạt áo của mình vén lên, nửa người trên bèn chắc lập tức lộ ra, Quý Nguyên nhìn không chớp mắt, tốt xấu gì vẫn nhìn được không có đi lên sờ một cái.

"Chín giờ đã bắt đầu cuộc thi, còn phải đến trước vào trường thi, nếu bị kẹt xe thì làm thế nào." Tầm mắt Quý Nguyên vừa trượt đến trên tuyến nhân ngư (1) của Chu Diển, lời nói ra sau đó đều mềm nhũn không giống như giọng điệu của người nói.

Chu Diển biết anh ăn bộ dáng này, lập tức nhanh chóng cởi quần ra, sau khi cởi quần ngoài tay đã để trên quần lót rồi.

Đầu ngón tay của cậu biến mất tại mép quần lót, là một động tác muốn lột xuống.

Trái tim Quý Nguyên nhảy thình thịch, dù sao vào lúc cuối cùng lý trí đã chiến thắng động lòng, anh xoay người sang chỗ khác lê dép lê đi tới phòng bếp: "Anh nấu mì cho em, ăn xong bữa sáng thì ra cửa."

Chu Diển đứng ở sau lưng anh, không che giấu chút nào mà cười ra tiếng.

Đồ chó, Quý Nguyên đồ mặt nghĩ thầm, nếu không phải là hôm nay thi tốt nghiệp trung học, xem anh đập chết em không.

(1) Tuyến nhân ngư: là chỉ phần cơ bụng hai bên xương chậu tạo thành hình chữ V

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Quý Nguyên không còn cách nào khác 2

Trước đó Quý Nguyên đã quay xong cảnh quay ngoại cảnh cuối cùng của trường trình tạp kỹ Giới hạn chạy trốn mới nhất đã phát sóng tới qua, tỉ lệ người xem TV rất tốt, vì thế có thể thức dậy sớm, buổi tối Quý Nguyên ngủ có chút sớm, không có xem trực tiếp trên truyền hình, vì vậy ngày hôm sau lúc ra cửa dùng màn hình của xe để xem.

Bên phía Ngũ Hồ cũng không thiết lập hình tượng nào cho Quý Nguyên hết, kiếp trước và hiện tại anh cũng đều không có ý định tạo cho mình một cái xác, vì vậy biểu hiện trong TV đều là cái tôi của mình.

Thường thường trên giới hạn chạy trốn đều có khách quý, mỗi kỳ lại mời một vài minh tinh để nói về chủ đề đã qua, toàn bộ chương trình đều là hoàn thành các nhiệm vụ ở bên ngoài, cái loại chương trình này hao phí thể lực hơn nhiều so với vui vẻ lớn hơn trời.

Quý Nguyên hợp tác với một nữ nhân minh tinh, vừa lung vừa ôm, may mà nữ minh tinh có thể khống chế tốt thể trọng của mình, Quý Nguyên cũng chú ý rèn luyện, toàn bộ chương trình cũng không biểu hiện ra chỗ nào mệt mỏi. Từ hậu kỳ cắt nối biên tập đến khi phát sóng, ông kính được bố trí cũng tương đối hợp lý, mấu chốt là ở bên này Quý Nguyên mặc quần áo vô cùng hài hước cũng thật nhiều, một vài lời cũng có thể làm cho người ta tự nhiên mà bật cười.

Đặc biệt khi nói đến biệt danh kia của mình.

Trong màn ảnh, Quý Nguyên đứng ở trong đám người, trên mặt khó được mang theo chút quẫn bách: "Thật muốn nói à?"

Người dẫn chương trình thấy thế làm sao sẽ bỏ qua cho anh được, lập tức gật đầu mạnh: "Dĩ nhiên, nói mau nói mau."

"Có một biệt danh duy nhất, hỏi học em học trung học các bạn cùng lớp tạo nên, gọi em là 'Quý Viên Viên'."

"Chính là lập một âm ở cuối cùng chứ sao." Người ở đây cười.

"Viên đó chính là viên hồ hồ, " Quý Nguyên mím môi, giọng nói nhẹ hơn một chút. Hiệu ứng hậu kỳ còn cố ý phóng đại lên hai chữ "Viên Viên", cũng vô cùng phù hợp với màu sắc của cô gái.

Những người ở đây đều từng sờ, tất cả đều nở nụ cười.

Quý Nguyên cũng cười xem xong chương trình trong một tiếng, rồi sau đó mở weibo ra. Weibo mới nhất là cái đêm hôm trước anh đăng để quảng cáo cho phim truyền hình, hiện tại ở phía dưới cũng đăng đầy các loại bình luận.

"Ha ha ha, cái biệt danh Quý Viên Viên này cũng quá đáng yêu đi! Max điểm!"

"Ngao, mỗi ngày trầm mê hít một hơi Quý Viên Viên không cách nào tự kiềm chế."

"Sao sao Tút tít!"

Một trong các nguyên nhân mà nửa tháng sau bắt đầu bận rộn là《gió xuân say》muốn khởi quay, mặc dù phần đất diễn của Quý Nguyên ít hơn nhiều so với nam chính Trình Húc Đông, nhưng xuyên suốt từ đầu đến cuối, thời gian ngóc trong tổ phim cũng không khác Trình Húc Đông lắm.

Mặc dù lúc này quay phim cũng bắt đầu dùng máy tính để ghép hiệu ứng không ít, nhưng trước khi Quý Nguyên sống lại đúng là có một vài minh tinh khoa trương trực tiếp sử dụng các bức tranh để hoàn thành cảnh quay như vậy. Nhưng dù như vậy, trong loại hoàn cảnh này, toàn bộ ngoại cảnh của《

gió xuân say » đều phải quay ở bên ngoài, thật sự đã ít lại càng ít. Từ góc độ muốn kiếm tiền mà nói thì không hề vui chút nào, đốt tiền còn phí thời gian, diễn viên tham gia đóng phim cũng khổ cực.

Nhưng mà Tôn Chính Trán, cả đời ông cụ đều làm việc nghiêm túc, có ông ở đây phim truyền hình cũng không thể qua loa. Bởi như vậy, vì tiết kiệm được rất nhiều tiền vốn, mình tinh nổi tiếng cũng không mời được, các phương diện trong tổ phim cũng sẽ gian khổ hơn rất nhiều.

Sự việc biến chuyển ngày càng xấu, rang xào cũng không dậy nổi nhiệt tình cũng không thu được gì, không thu về được tiền vốn không kiếm được tiền, đầu tư cũng khó, người đầu tư đều trong tình huống ba ba trong lỗ, quả thực là rất khổ.

Dưới tiền đề này, khi Trần Phạm Kiều thông báo buổi tối Quý Nguyên có một bữa tiệc gọi anh đến tham dự thì Quý Nguyên cũng không có gì ngoài ý muốn.

Đời trước anh cũng tham gia không ít bữa tiệc, nhưng mà có lẽ là Chu Diễn ở sau lưng chào hỏi, anh ngồi chỗ nào cũng không thấy bị người ta động tay động chân, cũng không còn người lôi kéo anh đi tiếp rượu, dần dà thấy anh như vậy người có mắt cũng không cần phải xuất hiện.

"Buổi tối em còn muốn cùng Chu Diễn ăn một bữa cơm, " Quý Nguyên nói, "Em không đi được không?"

"Chỉ điểm em phải đi, " Trần Phạm Kiều nói, "Sợ là đây không được, em chỉ cần tới đây một chuyến, chỉ cần cùng ăn bữa cơm, Trình Húc Đông và Lâm Nhiễm cũng đi."

Lâm Nhiễm là nữ chính trong《 gió xuân say 》, là một nữ diễn viên không nóng không lạnh trong giới.

Với loại tiệc này thì dù là mình tinh ngày thường nhìn quang vinh chói lọi cao cao tại cũng không thể không bày ra khuôn mặt tươi cười, hết cách rồi, có tiền là lớn nhất. Trong đó đề cập đến không ít phân quy tắc ngầm coi như Quý Nguyên không có trải qua nhưng cũng nghe không ít rồi.

Một hạng mục đầu tư mấy ngàn vạn thậm trí hơn vài triệu đang đặt ở trước mắt, nhiều người vì nguyện ý khom lưng hoặc là cam chịu quy tắc ngầm mà đi. Người không tiếp nhận tự nhiên sẽ có tuần nam nữ khác nhau lên giành, xinh đẹp không chỉ có một mình người, người muốn thành công cũng không chỉ một mình người. Đến lúc mất đi cái lớn hơn, những thứ thay đổi cũng rất nhiều.

"Một nơi đầu tư từ là cái vô cùng quan trọng, nếu bọn họ rút lui, trước tiên bộ phim này của chúng ta sẽ phải dừng lại cho đến khi kéo được nhà đầu tư mới, " Trần Phạm Kiều ở bên kia cũng rất bắt mắt dĩ, nhà đầu tư chỉ đích danh muốn Quý Nguyên đi, có lẽ có ý gì thì anh ta cũng có thể nghĩ ra được.

Trong giới, đều rất thích người có khuôn mặt xuất sắc.

Nhưng Trần Phạm Kiều cũng nghĩ tới có thể nhà đầu tư cũng sẽ không quá đáng quá, vì vậy nhắc nhở Quý Nguyên: "Em cũng chuẩn bị uống hai ly rượu là được, nếu là. Em cũng đừng chịu đựng."

Cúp điện thoại không bao lâu, cuộc thi buổi sáng cũng kết thúc. Quý Nguyên tạm thời đặt chuyện tối nay muốn đi bồi (tiếp) người ta ăn cơm sang một bên, để Ngô Lượng lái xe đến cổng trường thì cũng ngừng suy nghĩ lại, lại phát hiện quả nhiên nơi này đã nước chảy không lọt, cũng may lúc trước anh đã nói qua biển số xe với Chu Diễn, để cho Ngô Lượng đưa anh tới phòng trong khách sạn trước, rồi sau đó mới đi đón Chu Diễn.

Trong lòng Ngô Lượng coi Chu Diễn là em trai Quý Nguyên, dọc theo đường đi vẫn luôn nói chuyện với cậu, ở trước mặt người lạ Chu Diễn vốn là người không nói nhiều, lại càng không nói Ngô Lượng cũng không phải đối tượng mà cậu cần tận lực ứng đối (trả lời), lời nói của Chu Diễn lại càng ít.

Cậu ngồi trên xe, nhìn phong cảnh lướt qua ngoài cửa xe, chợt nhớ tới một chuyện, vì vậy mở miệng hỏi: "Buổi tối anh Quý Nguyên có việc không ạ?"

Mới vừa rồi Ngô Lượng nghe sơ sơ Quý Nguyên nói điện thoại, biết buổi tối Quý Nguyên phải bồi ăn cơm. Anh ta lại cảm thấy Chu Diễn cũng không phải người ngoài, thuận miệng nói: "Vốn là không có chuyện gì, nhưng mà mới vừa rồi giống như là nói buổi tối để Quý Nguyên đi bồi bữa tiệc."

"Đồng ý?" Rốt cuộc Chu Diễn cùng quay đầu đang nhìn cửa sổ lại, từ trong kính chiếu hậu nhìn Ngô Lượng một cái.

Ngô Lượng không biết thế nào cảm giác cái nhìn này của cậu không giống như là của một đứa trẻ mấy tháng nữa mới trưởng thành, lại khiến cho anh ta có cảm giác giống như gặp lãnh đạo lớn.

"A, đúng, đồng ý." Ngô Lượng gật đầu.

Lúc này Chu Diễn mới thu lại ánh mắt, cách một lát nói: "Anh cho em số điện thoại, chờ khi anh đưa anh ấy tới sau đó nói cho em địa chỉ, buổi tối em bảo người trong nhà đi đón anh ấy, anh có thể về sớm một chút."

Nhìn đứa nhỏ này thật là tri kỷ? Ngô Lượng cảm thấy lúc trước mình chính là đầu heo mộng muội lại cho rằng Chu Diễn lạnh nhạt. Dù sao bữa tiệc Ngô Lượng cũng không vào được, xác thực khi đó đều là chờ ở bên ngoài, như vậy cũng không có gì khác biệt, vừa đúng lúc buổi tối còn có thể về sớm bồi bạn gái một chút.

Quý Nguyên và Chu Diễn cơm nước xong, lại nghỉ ngơi cùng cậu một lát, trong lúc này cũng không nhắc tới chuyện bữa tiệc buổi tối, chỉ lúc cuối cùng khi rời nhà hàng mới mở miệng nói với Chu Diễn: "Buổi tối em về nhà trước, anh còn chút việc phải làm."

"Vâng." Chu Diễn đồng ý không biến sắc.

Quý Nguyên là cảm thấy đây là cá chuyện nhỏ, cũng không cần thiết nói với Chu Diễm, cũng chỉ là ăn một bữa cơm, cho dù có chuyện gì chỉ cần anh tỏ ra không muốn, đối phương cũng không thể vì vậy ép buộc anh cái gì.

Ngô Lượng lái xe đưa người đi, nửa đường nhớ tới mới nói với Quý Nguyên: "Lúc trước anh có nói với em trai em để buổi tối cậu ấy cho người tới đón em, để anh nói địa chỉ cho cậu ấy biết."

"À?" Quý Nguyên sững sờ, nhanh chóng nhớ tới về mặt bình tình của Chu Diễm lúc trước, nhưng mà cũng không có gì đáng ngại như cũ, anh phản ứng kịp, gật đầu nói: "Được, vậy anh về sớm một chút thôi."

Ngô Lượng vui mừng gật đầu một cái: "Có chuyện gì em gọi điện thoại cho anh."

Lúc Quý Nguyên đến cũng không tính là muộn, nhưng mà không ngờ Lâm Nhiễm và Trình Húc Đông đã sớm đến, chờ anh vừa vào phòng, cơ bản chỗ ngồi đều đã được sắp xếp. Nếu bàn về bốn phần trong nhóm, Quý Nguyên nên ngồi ở vị trí hơi chệch một chút, nhưng mà lúc này cái vị trí trông kia lại gần nhà đầu tư hơn so Nhà Sản Xuất. Một vị trí cảm thấy khá là kỳ quái khác là của Lâm Nhiễm, cũng ngồi ở bên cạnh nhà đầu tư.

Cái này thể hiện rõ là túm lấy hai người đẹp nhất đến bên cạnh mình đi.

Cho dù như thế, Quý Nguyên phải bình tĩnh chào hỏi mọi người sau đó đi qua ngồi.

Nhà đầu tư họ Triệu, Quý Nguyên cũng theo mọi người ở đây gọi anh ta là Triệu tổng, nhưng mà cảm thấy ánh mắt đầy mờ của Triệu tổng này rơi trên người mình rất không thoải mái.

Anh phát huy hoàn toàn mười phần kỹ thuật diễn, nên cười thì cười, nhưng mà nên tránh cũng tránh. Triệu tổng một lát lại nhìn anh, một lát lại nhìn Lâm Nhiễm một chút, ghé thăm cái dạng nam nữ cũng xoi này.

Triệu tổng cũng đoán chắc là hiện tại bên phía Ngũ Hồ không quay vòng được vốn, cả tổ phim chỉ dựa vào tiền bạc anh ta ném vào, trong lúc đó động tác hay giọng nói có vẻ càng làm cản.

Trình Húc Đông đứng lên mời Triệu tổng một ly rượu, hiển nhiên Triệu tổng không phải quá để ý, đàm tiếu nhân gian muốn để Lâm Nhiễm và Quý Nguyên mời rượu anh ta.

"Phải uống hết cho tôi, một giọt cũng không thể còn dư lại, " Triệu tổng nói: "Bằng không tôi sẽ không vui."

Ông đây quân mi có vui hay không vui sao, trong lòng Quý Nguyên chăm chọc, nhưng trên mặt vẫn phải tươi cười. Dù sao đây không phải là trường hợp một mình anh vui vẻ là được, tổ phim nhiều như vậy đều là nhân viên công tác chờ bắt đầu kiếm tiền đây.

Trên mặt Lâm Nhiễm đã có chút không nhìn được, trên trán là không tình nguyện bắt đầu dần dần lộ ra, Triệu tổng thấy, còn muốn cô uống thêm một ly. Trước tiên Trình Húc Đông đi ra giải vây cho Lâm Nhiễm: "Tư lượng của Lâm Nhiễm không được tốt, Triệu tổng, để tôi giúp cô ấy."

"Chút mặt mũi này cũng không cho tôi?" Sắc mặt của Triệu tổng khó coi, nhìn chằm chằm Lâm Nhiễm.

Quý Nguyên cũng lập tức cầm ly rượu lên nói: "Tôi cùng thầy Trình cùng nhau thay Nhiễm tỷ mời ngài một ly như thế nào?"

Lúc này Triệu tổng mới quay đầu lại, tầm mắt quét qua quét lại trên người Quý Nguyên, một tay đưa lên cánh tay của Quý Nguyên, chậm chạp chạm vào nân da của anh.

Lập tức da gà toàn thân của Quý Nguyên nổi lên, thiếu chút nữa không nhìn được mà tạt rượu trong tay vào mặt anh ta.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Tiểu tổ tông Quý Nguyên

Vị Triệu tổng này có chút danh tiếng trong giới là xoi cả nam và nữ, trong lòng Nhà Sản Xuất dẫn bọn họ tới cũng nắm chắc. Nhắc tới bộ phim tìm người mới vừa vào trong giới cái gì cũng không hiểu, người đến cũng không có danh tiếng, khả năng cũng chỉ có thể cần rằng để cho người ta chiếm tiện nghi, thậm chí làm một vài chuyện quá đáng hơn. Nhưng tới đây là ba diễn viên, bên trong lý lịch của Quý Nguyên là nông nhất, nhưng cũng không phải là người vô danh, nếu thật sự xảy ra chuyện mà người ta không cam tâm tình nguyện, tất cả mọi người không có cách nào dọn dẹp.

Nhà Sản Xuất vội vàng nâng lên ly rượu chuẩn bị đối chủ đề: "Triệu tổng, tôi tới kính ngài một ly, chúc hợp tác vui vẻ."

Triệu tổng nhìn cũng chưa từng nhìn anh ta, nắm ly rượu của mình cũng không động, ngược lại cười nói với Quý Nguyên: "Em uống trước, chúng ta cạ thêm chén nữa."

Bên cạnh Lâm Nhiễm có chút bận tâm nhìn Quý Nguyên.

Quý Nguyên hơi cong môi một cái, sau khi sử dụng ánh mắt trấn an nhìn cô một cái, đưa tay không nặng không nhẹ mà kéo tay kia của Triệu tổng xuống: "Cạn chén không phải chuyện hai người sao? Một mình tôi rất không có ý tứ, Triệu tổng nếu muốn uống một ly nữa, chúng ta rót thêm ly nữa cũng được."

Lời này của anh là có ý gì, mọi người ở đây đều không hiểu rõ. Không biết đến cùng là Quý Nguyên có tức giận hay không, hay là nguyện ý ứng phó với trường hợp này đây. Nhưng mà ít nhất Nhà Sản Xuất cũng nhìn ra Quý Nguyên không ngốc, anh ta có thấy chút tính khí của người trẻ tuổi thích xông pha, vào lúc này không nói chính xác là đã sập cửa đi rồi.

Quý Nguyên không phải thật sự là tốt, nhìn lại trong nhóm, đều là trong trăm có một rồi. Nếu Triệu tổng có ý gì khác cũng bình thường, Nhà Sản Xuất xem chừng Triệu tổng cũng sẽ không mạnh dạn tới, trong lòng suy nghĩ có thể ứng phó được thì ứng phó là tốt nhất.

Lại ngồi khách sáo như vậy một lát, Triệu tổng cảm thấy đúng là nếu bọn họ ít đi đầu tư của anh ta sẽ không làm xong chuyện, phát ra âm hiệu trong động tác và trong giọng nói càng thường xuyên hơn, làm cho Nhà Sản Xuất chờ cũng có chút bẽ đầu sứt trán, liên tiếp sử dụng ánh mắt ý bảo Quý Nguyên đừng xúc động.

Dĩ nhiên là trong lòng Quý Nguyên cũng có sỗ, ở đây không phải chỉ một mình anh có thể vui, nếu xảy ra chuyện gì là toàn bộ miệng ăn của tổ phim đều là bày ra ở phía sau đây.

Vào lúc này, điện thoại di động của Quý Nguyên vang lên, anh để đĩa xuống lấy điện thoại di động ra sau khi liếc mắt nhìn, nói với mọi người một tiếng xin lỗi: "Tôi nhận cuộc điện thoại."

Ngay sau đó đứng dậy đi ra bên ngoài phòng, nhận điện thoại mà Chu Diễn gọi tới.

"Còn khoảng 20' em sẽ đến, mọi người ở phòng bao nào?"

Quý Nguyên ngẩng đầu liếc nhìn số phòng sau đó nói cho Chu Diễn.

"Không có chuyện gì xảy ra chứ?" Chu Diễn hỏi anh.

"Có thể xảy ra chuyện gì sao, cũng chỉ là ăn bữa cơm." Quý Nguyên nói, hiện tại chẳng qua là khoảng tám giờ, tính toán thời gian cuộc sống về đêm cũng còn rất sớm đây, "Anh cúp trước đây, một lát em đến nhắn tin cho anh."

Cái tính tình kia của Chu Diễn, Quý Nguyên không định nói cho cậu biết, nghĩ tới có thể đi sớm về sớm một chút.

Quý Nguyên cúp điện thoại trở lại phòng, cũng không biết lúc trước nói cái gì, vào lúc này tầm mắt của mọi người không tự chủ được rơi vào trên người anh.

Triệu tổng cười nhìn của anh, chủ động đề nghị: "Một lát cơm nước xong, đổi chỗ khác chứ?"

"Được," Trình Húc Đông đáp lời, "Khó có khi được tụ tập cùng nhau, chơi tận hứng thì tốt."

Trình Húc Đông là lão diễn viên, trải qua tình cảnh này ứng phó tốt hơn nhiều, lại muốn cùng Triệu tổng giao hảo, tự nhiên sẽ khôn khéo rất nhiều. So sánh với Lâm Nhiễm, phái nữ duy nhất tại chỗ này, sợ rằng còn không thoải mái hơn Quý Nguyên một chút.

Quý Nguyên không có băn khoăn đối với bọn họ, lại cảm thấy mình sẽ phải ở lại thêm một thời gian với vị Triệu tổng ghé thăm đây dầu mỡ đến đánh người này, dứt khoát nói thẳng: "Mọi người hãy chơi vui vẻ, thật sự xin lỗi, một lát nữa tôi cần phải đi."

Nụ cười trên mặt Triệu tổng không còn, có chút không vui nói: "Húc Đông nói đúng, mọi người khó có khi tụ tập cùng nhau, không chơi tận hứng chút sao được? Cái người này muốn đi là có ý gì?"

Nhà Sản Xuất vội vàng đứng ra lại đánh mấy câu Thái Cực để hòa hoãn không khí, Trình Húc Đông cũng lập tức kéo đề tài ra xa, dời đi lực chú ý của Triệu tổng.

Quý Nguyên ngồi ở bên cạnh ăn món ăn, giống như một chút cũng không bị ảnh hưởng bởi áp suất bên cạnh.

Mười mấy phút sau, bên ngoài phòng truyền đến hai tiếng gõ cửa nhẹ nhàng, nhân viên phục vụ ra vào là chuyện thường xảy ra, không ai để ý.

Nhưng chờ cửa mở ra, sau lưng nhân viên phục vụ lại đứng một người, không, đứng ngay tại cửa ra vào.

Nhân viên phục vụ để tay ở trên cửa, xem bên trong một chút, lại xem một chút bên ngoài, cũng không biết nên mời người đi vào hay là thế nào.

"Cái này," có người nhìn về ngưỡng cửa.

Quý Nguyên đưa lưng về phía cửa, Triệu tổng uống rượu có chút quá, đưa tay ôm Lâm Nhiễm nói giỡn, Lâm Nhiễm không tránh thoát được, trên mặt tất cả đều là gượng cười. Cái này cũng chưa hết, sau khi Quý Nguyên nghe động tĩnh ở cửa quay đầu lại thì một tay khác của Triệu tổng cũng thuận tay đặt lên bả vai của anh rồi.

Đùng một cái dây cung trong đầu Chu Diễn kia đứt cái phịch.

Ánh mắt của Quý Nguyên đối mắt với Chu Diễn ngoài cửa, lập tức phát hiện ánh mắt của cậu thay đổi.

"Bạn của tôi tới đón tôi, " Quý Nguyên hất tay Triệu tổng ra, biết về mặt này của Chu Diễn là điềm báo, người lập tức đứng lên, chào hỏi với mấy người trong tổ phim xong chuẩn bị đi.

Chu Diễn đã chậm rãi từ ngoài cửa đi về phía Quý Nguyên, càng đến gần Quý Nguyên đi càng nhanh.

Triệu tổng đi theo Quý Nguyên mới đứng dậy, cũng không biết ngày chết của mình dính vào trên ót rồi, còn lôi kéo anh, Quý Nguyên bị khéo lui về phía sau trốn một chút không có kéo được, mặt đi theo vẫn còn đen, gần như là do rượu còn không lựa lời nói: "Cho mặt mũi mà lên mặt đúng không, thật coi mình là một diễn viên rồi hả?"

Quý Nguyên rất muốn cho thằng cha này một cục gạch, ở tại hội trường nhiều người như vậy hiện tại cũng chỉ có một nhà đầu tư ăn com, Quý Nguyên thế nào cũng không thể tùy hứng như vậy. Anh định chỉ không lên tiếng, còn muốn đưa tay kiểm chế động tác của Chu Diễn, tránh cho cậu động thủ. Nhưng vậy lọt vào trong lỗ tai Chu Diễn, Chu Diễn không nhịn được, hướng chỉ vốn cậu cũng không muốn nhịn.

"Ông cho được cái mặt mũi gì, cho được cái gì?" Quả đám vốn dễ xuôi bên người Chu Diễn hơi thay đổi một chút, trong giọng nói không che giấu chút khinh bỉ nào.

Trường hợp bởi vì một câu này mà châm lên lửa, cũng đều không đợi người bên cạnh đứng ra nghĩ vài lời khuyên, Chu Diễn chạy tới trước người Quý Nguyên. Triệu tổng còn muốn tẩy mấy tay chân, nhưng tay đưa ra đột nhiên bị Chu Diễn nắm lấy, dùng sức vặn qua một bên, quả đám ở tay kia mang theo gió, một cái đám tới quai hàm của người bên dưới, đồng thời nhắc chân đạp một cước về phía bụng, thật dùng lực, người bên cạnh cũng có thể nghe một tiếng trầm đục kia, Triệu tổng đã cảm thấy tất cả lực phủ ngũ tạng của mình hình như đều bị đạp bẻ rồi, bao nhiêu năm không có bị thương qua như vậy.

Vừa nhìn là biết đã nghiêm chỉnh luyện qua, người ở đây không ai có thể so với Chu Diễn, vốn là cũng có người muốn tiến lên ngăn cản nhưng động tác cũng không tự chủ được dần chậm lại, chỉ sợ quả đám hù chết người kia cũng tiến lên thăm hỏi mình hai cái.

Sau khi Chu Diễn đá xong mấy đá mấy người kia vẫn đứng im như cây tùng, lạnh lùng nhìn Triệu tổng kêu thảm mắt đi thẳng bằng ngã xuống bên cạnh.

Cậu đi theo bên cạnh không chút lưu tình lại đạp thêm hai cái, ra tay không lưu lại chút chút lực này, thẳng đá vào người đang gào khóc kêu, Quý Nguyên kéo người lại, nếu để cho Chu Diễn đá thêm mấy cái, có khả năng cái loại phẩm chất đạo đức cao đến tận hư như Triệu tổng này phải quy thiên rồi, người bên cạnh thấy Chu Diễn bị Quý Nguyên kéo đi, lúc này mới tiến lên làm bộ như can ngăn. Nhưng mà Triệu tổng đã được dọn dẹp gọn gàng không sai biệt lắm, rầm rì nhắm mắt lại chỉ biết kêu đau.

Tim gan tỳ phổi thận của Nhà Sản Xuất này đều đi theo trận đòn của Chu Diễn đối với Triệu tổng rồi, bạc sáng trắng đã đến tay rồi, trong nháy mắt lại bay đi trước mắt anh ta. Như vậy một phen, còn đầu tư cái rắm? Hận không thể để anh ta thay thế Triệu tổng chịu trận đòn này!

Anh ta cũng không biết Chu Diễn là ai, chỉ biết đây là bạn của Quý Nguyên, chỉ có thể gọi Quý Nguyên để trút giận lên đầu anh: "Quý Nguyên, con mẹ nó anh mang người nào tới đây để gây chuyện thế, đây là chuyện gì?" Anh ta vừa lo lắng vừa chạy đi kiểm tra tình hình của Triệu tổng, hỏi anh ta có thể hay không, sau đó lại là một hồi nhận lỗi.

Từ góc độ nhà sản xuất phim mà nói, phản ứng của anh ta là dễ hiểu, có tiền là ba, như thế nào đi nữa bọn họ cũng không thể gây khó khăn với việc này được. Bình thường bồi ăn bồi uống kéo đầu tư, còn nhiều lúc chịu khổ chịu tội, có thể hò hét chuyện đã qua ai không nhịn được?

"Không cần anh đỡ!" Triệu tổng hơi trở lại bình thường, tức cũng vọt tới đỉnh đầu, không dám nhìn Chu Diễn, chỉ hướng về phía Nhà Sản Xuất hù dọa gào thét, "Chuyện như vậy đừng nghĩ tôi có thể dễ dàng bỏ qua, đầu tư cũng không cần phải nghĩ nữa!"

"Chút tiền đó ông giữ lại để dành mua quan tài xem có đủ hay không, " Chu Diễn đứng tại chỗ từ trên cao nhìn xuống Triệu tổng, "Tôi họ Chu, gọi Chu Diễn, có chuyện tìm tôi." Anh giơ tay nhét danh thiếp vào trong túi áo của Triệu tổng.

Nửa câu sau không phải là nói với Triệu tổng nói.

Chu, Chu Diễn? Nhà Sản Xuất sùng sốt, sao mà cái tên ngày nghe quen tai thế?

Chu Diễn nói xong kéo Quý Nguyên đi.

Trước cửa xe của Chu Diễn, cùng Quý Nguyên thắt dây an toàn trên xe, lái xe đang ngồi phía trước thoáng liếc mắt nhìn qua kính chiếu hậu, vội vàng chỉnh lại sắc mặt không dám nhìn nữa. Lúc trước để buồn bán anh ta còn giả bộ là chủ phòng đây, vào lúc này cũng dừng để cho người ta nhận ra.

"Lúc trước em hỏi anh là có chuyện gì không, anh lừa em à?" Chu Diễn nghiêng người qua thắt chặt dây an toàn của Quý Nguyên, trong lời nói rõ ràng không hề có vui mừng.

Thật ra thì từ lượng của Quý Nguyên cũng bình thường, chỉ là lúc đầu rất chậm, vào lúc này từ từ ngấm dần, đầu bắt đầu có chút mụ mị, bắt quá anh vẫn tận lực giải thích một chút: "Thật ra thì vừa rồi mới như vậy, không có cái gì khác, loại chuyện này không phải rất bình thường sao."

Thật sự thì trong hội rất bình thường, cũng không phải trước kia Chu Diển chưa từng tham gia những bữa tiệc như vậy, ngồi ở bên cạnh nhìn những người này đánh vào cũng không nghĩ tới cái khác, chính cậu không động vào, chẳng qua thái độ chính là việc này không liên quan đến mình. Nhưng Quý Nguyên không giống như vậy, gần như chưa bao giờ cậu để cho Quý Nguyên rơi vào tình huống như vậy, chỉ mới tưởng tượng thôi mà Chu Diển đã cảm thấy nhức đầu, đừng nói tận mắt nhìn thấy quá kích thích rồi.

Cho dù chuyện này đã khiến cho người ta tạo thành thói quen, nhưng ở trong đầu Chu Diển Quý Nguyên chính là một Tiểu Bạch liên (đóa sen trắng nhỏ), đặt ở trên Thần Đàn (đàn tề của thần linh) cũng không quá đáng, những người ở bên ngoài đó ngay cả nhìn anh nhiều hơn một cái cũng không được, chớ nói chi còn tẩy máy tay chân.

Nếu như với tính khí của cậu chủ đời trước, tới nay cái tay thối kia của Triệu tổng cũng đừng mong là còn nữa. Bây giờ anh ta phải may mắn lắm khi còn thiếu hai tháng nữa cậu chủ mới trưởng thành, chờ thêm hai năm nữa dựa vào thủ đoạn lỗi đỉnh (sâm chớp) của cậu chủ nhà họ Chu, thì chuyện tới nay sẽ là thật chứ không nói hai lời rồi.

"Cái gì bình thường, " trong lời nói của Chu Diển chứa đựng sự tức giận, đang muốn nói tiếp, rượu của Quý Nguyên hoàn toàn ngấm hết, mí mắt nặng nề không mở nổi. Tự tay anh đưa ra che miệng Chu Diển lại, thân thể nghiêng một cái, dựa vào bả vai của Chu Diển ngủ mất, chẳng hề để ý đến lửa giận của cậu hai, sợ rằng trên đời này cũng không tìm ra được người thứ hai đâu.

Tài xế ở phía trước không dám quay đầu lại, chỉ nghe rõ ràng Chu Diển muốn phát hỏa lại ngưng lại, không khỏi có chút kỳ quái.

Anh ta cũng không rõ rốt cuộc Quý Nguyên là thần thánh phương nào, tài xế chỉ biết là, mỗi lúc cậu hai ở cùng anh, tính tình lại càng quái, giống như bỗng nhiên đổi tính, mang đến cảm giác tương phản mãnh liệt, còn không bằng vẫn xấu tính đâu, rất dọa người.

Buổi tối xảy ra bao nhiêu chuyện cũng đều theo Quý Nguyên lên xe không bao lâu đã ngủ thiếp đi quảng sang một bên. Rất nhiều chuyện ví dụ về sau làm sao dọn dẹp, phim này còn quay hay không, muốn nói ra anh có phải đeo trên lưng trách nhiệm không nhỏ hay không vân vân, cũng không kịp hỏi Chu Diển.

Ngày thứ hai sau khi bị Trần Phạm Kiều gọi điện thoại đánh thức, Chu Diển đã ra khỏi cửa đi thi.

Vốn tưởng rằng Trần Phạm Kiều gọi điện thoại tới đây để nói chuyện ngày hôm qua, Quý Nguyên còn chuẩn bị xong tinh thần chịu đựng nhưng ai có thể tưởng anh ta chỉ nói với Quý Nguyên lịch trình buổi trưa và buổi chiều có chút thay đổi nhỏ, nói xong đã muốn cúp điện thoại rồi.

"Ai, Anh Trần, " sau một hồi quanh co Quý Nguyên mới hỏi, "Chuyện tối hôm qua đó, có ảnh hưởng gì không?"

Quý Nguyên cảm giác căn bản là mình đang nói nhảm, đánh người ta một trận như vậy còn có thể coi như không có chuyện gì mà tiếp tục đầu tư sao, đó là có quý.

"Không có ảnh hưởng gì, " Nửa câu đầu nghe ra tâm tình của Trần Phạm Kiều không tệ, nửa câu sau lại có chút nghi ngờ, "Em không biết gì sao?"

"Ngày hôm qua em uống nhiều rượu, mới vừa tỉnh ngủ kia mà, " Quý Nguyên có chút ngượng ngùng nói.

"Không có rút lui đầu tư, mặt khác Chu thị còn nhất định phải quảng vào 20 triệu, yên tâm quay đi, ổn." Giọng nói của Trần Phạm Kiều vui vẻ, "Em phải nghỉ ngơi tốt, buổi chiều hoạt động anh giúp em đẩy về sau, còn có Tiền Tuấn Kiệt nhờ anh nói với em tối qua thật xin lỗi."

Quý Nguyên nhớ không lầm, hình như Tiền Tuấn Kiệt chính là tổng sản xuất của bọn họ, cũng chính là tên của nhà sản xuất ngày hôm qua.

"A, không cần không cần."

Sau khi Quý Nguyên cúp điện thoại, còn có chút mơ hồ, hồn nhiên không biết mình bây giờ mình đã thành tiểu tử tông trong mắt mọi người.

Mặc dù đời trước cũng có Chu Diển chống lưng, nhưng cho tới bây giờ Quý Nguyên cũng chưa bao giờ trực tiếp cảm thụ cái cách làm bốc đồng của người có tiền.

《gió xuân say》tổng cộng có 30 tập, chi phí lúc quay phim này cũng không hề thấp như lúc sau. Thứ nhất là thù lao của minh tinh đóng phim không có tăng giá, thứ hai là quả thực thị trường không rộng.

Hiện giờ dự tính làm ra một tập《gió xuân say》gần trăm vạn quả thật là kinh người, có thể để cho tổ phim thoải mái quay một bộ phim thật tốt, quanh co khúc khuỷu lại thành một việc đơn giản như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Dã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Vũ Dật Phi cơ trí

Ngoại cảnh của《gió xuân say》chiếm đa số, khẳng định khi quay phim thời gian ở bên ngoài của Quý Nguyên sẽ nhiều hơn so với ở nhà, nơi quay phim bên kia cũng gần duyên hải phía nam, cũng rất gần thành phố J, nếu như Quý Nguyên rảnh rỗi còn có thể thuận tiện trở về nhìn ba mẹ anh một cái.

Cũng đúng lúc thời gian quay phim vào kỳ nghỉ hè, đối với cuộc sống ở trường học của Quý Nguyên không có quá nhiều ảnh hưởng. Trong đoạn thời gian này căn bản anh không đến trường học, thứ nhất là không có thời gian, thứ hai cũng là bởi vì tới trường học rất dễ dàng gây ra sự chú ý và hỗn loạn. Hai ngày trước bạn cùng phòng của Quý Nguyên nói cho anh biết, mỗi ngày đều có người ở ngoài trường vào trường học tìm anh.

Quý Nguyên ở trong nhà xem vở ghi chép của bạn cùng lớp, bạn cùng phòng còn thường thường quay lại video cho anh, như vậy xem vừa học, bài tập cũng chưa nộp muộn lần nào, giảng sư và giáo sư bên kia cũng không nói gì nhiều, cũng đều thông cảm.

Cuối cùng Chu Diễn thi cao đẳng đã kết thúc, gần như là không có lúc nào không rảnh rỗi, nhưng Quý Nguyên lại phát hiện rõ ràng cậu còn bận hơn trước.

Mặc dù hiện tại cậu vẫn ở chỗ này, nhưng là ban ngày ra cửa sớm, buổi tối muộn mới trở lại, ngày ngày chân không chạm đất, so ra, nhìn Quý Nguyên còn rảnh hơn.

Quý Nguyên tâm lớn, cũng không quan quá nhiều, bình thường cũng ít hỏi Chu Diễn ở bên ngoài làm cái gì, nhưng bây giờ như vậy, tò mò trong lòng anh dần tăng lên. Dù là mỗi ngày mình phải mắng đồ chó này, nhưng là nghĩ một đằng nói một lẽ.

Chờ đến tối hôm đó Chu Diễn hơn mười giờ mới về đến nhà, Quý Nguyên an vị ngồi trên ghế sofa chờ cậu.

"Tại sao còn chưa ngủ?" Chu Diễn đứng ở bên cạnh tủ giày cởi giày, lúc nhìn thấy Quý Nguyên động tác hơi dừng một chút, thuận tay để cái túi xách trong tay qua một bên.

"Cái người này gần đây rất bận sao?" Quý Nguyên hỏi, đôi mắt của anh đi theo cái túi này quay một vòng, phát hiện bên trong là một hộp kem anh cực kỳ thích, vì vậy cái ý định chuyên tâm hỏi chuyện bị quấy nhiễu một chút.

"Ừ, bên phía ba em có một vài chuyện." Chu Diễn thay giày xong đi tới trước mặt Quý Nguyên, cúi đầu theo thói quen muốn hôn anh một cái.

Chiều cao của Chu Diễn đã tăng lên rất nhanh, bây giờ đã cao hơn hai ba cm so với chiều cao 1m8 của Quý Nguyên, nhìn bộ dáng này còn không giống như là muốn dừng lại.

Trong mắt Quý Nguyên đã nhìn thấy cái túi đồ sau lưng Chu Diễn này, đưa tay với lấy, cùng lúc với động tác đưa ra của Chu Diễn, không có ôm được.

"Có phải bị tan một chút rồi không, anh ăn trước một cái được chứ." Quý Nguyên mở cái túi lấy đến trước mặt ra, muốn từ trong lấy ra một que.

"Trong mắt cũng chỉ thấy được cái này," Chu Diễn không hôn được cả người rất là không vui, nói chuyện cũng ghim tâm, "Hôm nay ăn nhiều thêm một cái, ngày mai chạy thêm nửa giờ."

Lòng dạ đang ăn kem giấm của cậu chủ là cực kỳ lạnh lùng.

Phim mới quay, mặc dù Quý Nguyên không quá béo, nhưng cũng không thể thêm thịt nữa, bằng không sẽ ảnh hưởng đến hình tượng bên ngoài. Vì vậy xác thực Quý Nguyên bị những lời này của Chu Diễn đâm vào lòng, cho dù là nâng xà thì anh vẫn luôn luôn xiêu vẹo.

"Biết rõ anh thích ăn, vậy mà em còn cố ý mua về dụ anh?" Quý Nguyên nói, "Tốt ha, chính là em muốn nhìn anh chịu khổ."

Một lúc anh lại nhìn Chu Diễn một cái, một lúc lại nhìn thứ trên tay Chu Diễn một cái, ánh mắt xoay chuyển, lại một câu đánh Chu Diễn thành bè lũ phản động.

Chu Diễn đứng không nhúc nhích, ngược lại trong mắt đều là ôn nhu, ngược lại bởi vì câu nói cố tình gây sự lúc trước của Quý Nguyên mà nở nụ cười, quả thật muốn hôn nhẹ lên ánh mắt lấp lánh của Quý Nguyên.

Quý Nguyên có thể mắng chửi người, cũng có thể dụ dỗ người, điển hình là người co được duỗi được, thấy Chu Diễn không nói lời nào, lập tức anh lại chuyển hướng: "Bạn trai anh rất thích anh, mỗi lần về nhà luôn lấy món ngon cho anh ăn trước."

Em là bạn trai anh sao, đồ chó?

Anh vừa đẩy lông mày, ánh mắt đã viết những lời này đây.

Quả nhiên Chu Diễn không nhịn được chủ động lấy ra cái hộp, bên trong lộ ra mấy cái hộp nhỏ, lấy ra một cái hộp nhỏ đưa cho Quý Nguyên.

Quý Nguyên hài lòng đưa tay đón lấy thì Chu Diễn giơ tay đề người đến bên khoe miệng của mình, rốt cuộc vừa lòng đẹp ý hôn một cái lên môi Quý Nguyên.

"Viên Viên?" Chu Diễn mở miệng.

"Hả?" Lực chú ý của Quý Nguyên đã bị kem dời đi, nghe Chu Diễn nói chuyện, cho là cậu còn muốn hôn.

Lúc trước chuyện đứng ở cửa hôn một chút cũng thường xảy ra, hướng ánh mắt của Quý Nguyên vẫn không thay đổi, hướng mặt và miệng lại uốn éo đến bên phía Chu Diển, đôi môi vênh vênh lên, ý bảo Chu Diển hôn thì hôn nhanh lên.

Có tiện nghi không chiếm là đồ ngốc.

Chu Diển cúi đầu lại hôn anh một lúc, Quý Nguyên cảm thấy xong chuyện rồi tính rút người ra, lại nghe thấy nửa câu sau của Chu Diển "Tháng tám chính là sinh nhật em."

Rốt cục lúc này Quý Nguyên cũng mở túi đồ, móc ra một cái thìa nhỏ đào được một miếng bỏ vào trong miệng mình, lại nghe Chu Diển nói như vậy, có chút nghi ngờ: "Sinh nhật em không phải tháng chín sao?"

"Em nói là sinh nhật trên thẻ căn cước của em." Chu Diển cùng anh đi vào trong nhà.

Hai ba câu nói, Quý Nguyên đã nghe ra được một chút ám thị của Chu Diển là cái gì.

"Vậy thật tốt, rất tốt." Trong lòng Quý Nguyên cũng có chút chột dạ, nhưng lại có chút hưng phấn, "Đến lúc đó chúng ta sẽ tổ chức sinh nhật thật vui."

Rõ ràng điều Chu Diển muốn nghe không phải là câu trả lời như vậy.

"Em cảm thấy bốn bỏ năm lên một chút em đã trưởng thành." Về mặt Chu Diển nghiêm nghị (Bốn bỏ năm lên: hình như cũng giống câu Chín bỏ làm mười của mình thì phải).

Quý Nguyên so với cậu còn nghiêm túc hơn, vô cùng ra vẻ: "Nói vớ nói vẩn, thiếu một ngày trong độ tuổi kết hôn theo quy định, đến cục dân chính người ta cũng không phát giấy chứng nhận cho đâu, trước mắt là cốt lõi giá trị quan của Xã Hội Chủ Nghĩa, em không được làm bậy cho anh."

Chu Diển không lừa được ăn thịt, chỉ có thể quay đầu đi tắm.

Đợi đến khi chỉ còn lại một mình Quý Nguyên ngồi trên ghế sa lon ôm kem thì trong đầu anh giống như có thiên quân vạn mã lao nhanh qua, cảm xúc hồ thẹn và dắc ý cũng hiện đầy trên mặt.

Thiếu, thiếu chút nữa không làm được việc lớn.

Quý Nguyên không phải là một hòa thượng, ở chung một chỗ với Chu Diển đã sớm nghĩ tới 800 tiếng vỗ tay như sấm động, nhưng vẫn liên tiếp mắc kẹt trong cốt lõi giá trị quan của Xã Hội Chủ Nghĩa. Rốt cuộc hôm nay đã đến cái lúc mà ai cũng không ngăn nổi anh, dè dặt nhằm nhò gì!

Nói không chừng đồ chó cái gì cũng không hiểu, Quý Nguyên lại thầm vui trong chốc lát, không chừng đến lúc đó anh có thể dạy bảo cậu một phen.

Đợi đến khi Quý Nguyên thu lại suy nghĩ đen tối, lúc ăn hết chỗ kem, cuối cùng Chu Diển cũng đi ra từ nhà vệ sinh.

Trên người không có mặc quần áo, phía dưới mặc một cái quần lót còn có thể nhìn thấy hình dáng căng chặt vô cùng, nước trên người còn chưa lau khô chảy xuống, theo bắp thịt cực kỳ bền chắc của Chu Diển chảy xuống, từ ngực đến bụng, cuối cùng rơi vào mép quần lót.

Quý Nguyên làm bộ như không có việc gì chọn chỗ xấu của Chu Diển, tầm mắt lại cực kỳ không có cốt khí liếc đến trên người Chu Diển: "Sao em tắm lâu như vậy?"

"Anh còn không biết tại sao em lại tắm lâu như vậy à?" Chu Diển lau tóc hời ngược lại, tầm mắt âm u rơi vào trên người Quý Nguyên, cảm giác bị áp bức thiếu chút nữa khiến lồng ngực anh đốt ra một cái hố, thật giống như một giây tiếp theo Chu Diển sẽ nhào tới trước mặt anh ăn thịt người vậy.

"Anh cũng không phải là Thần Tiên, làm sao anh biết có thể chuyện gì." Quý Nguyên đỏ mặt lớn tiếng mắng chửi người, nghĩ muốn đi lên đạp Chu Diển một cước, lại sợ mình đi lên rồi sau đó lại không nhìn được ôm lấy Chu Diển hôn hai cái lên ngực cậu, "Em không cần chơi chữ, đối với em không có chỗ tốt, anh đã nói với em."

Tất cả phản động đều là con cọp giấy! Trong lòng Quý Nguyên thờ hồn hèn động viên cho mình, trước khi Chu Diển mở miệng thẹn quá nghiêm mặt nói sang chuyện khác, "Cả nghỉ hè em cũng bận rộn như vậy sao, không đi du lịch tốt nghiệp gì sao?"

Nửa câu sau coi như là suy nghĩ tối nay của Quý Nguyên rốt cuộc cũng tiến lên hỏi Chu Diển rồi.

Sau khi Chu Diển trêu chọc người đủ rồi, cũng từ từ mặc áo vào. Bằng không nhìn Quý Nguyên mặt đỏ thêm mấy lần, cậu cũng rõ ràng mình sẽ đi nhà vệ sinh giải quyết.

"Hoi bạn, du lịch thì không đi được." Chu Diển nói.

Khoảng thời gian trưởng thành ở nhà họ Chu chính là dấu mốc, sản nghiệp nhà họ Chu không có người thừa kế để giao nữa, Chu Diển ở khắp mọi nơi mỗi chỗ đều chen một chân vào Chu Hoàn Uy cũng không phân đối, thậm chí là có mang theo tính chất cổ vũ khích lệ.

"Anh còn muốn nói em có thể đến thăm sau khi bắt đầu quay, " Quý Nguyên nói ra lời thật, lời vừa ra khỏi miệng còn giống như thật đáng thương.

Anh và Chu Diển đã có thói quen, bây giờ mình muốn đi ra ngoài người kia nhất định cũng sẽ muốn đi. Quý Nguyên vốn suy tính trong lúc Chu Diển nghỉ

hè vừa đúng lúc có thời gian rảnh rồi sẽ qua đó thăm quan ..., hiện tại xem xét như vậy, nói không chừng Chu Diễn không có thời gian rồi.

"Em còn tưởng rằng có chuyện gì, " Chu Diễn cười, đi tới ngồi xuống bên cạnh Quý Nguyên, dò lười đi vào hôn một cái, nếm đến được mùi hương thảo, "Thành phố D cũng không xa, ít nhất lúc mọi người đến là đầu tháng chín, vốn em tính trong khoảng thời gian đó sẽ bay đến đó mấy lần chơi với anh."

Bình thường lịch trình của Quý Nguyên Chu Diễn còn rõ hơn so với anh, há mồm giống như nói chuyện với quyển sổ ghi chép vậy.

Quý Nguyên vui vẻ, suy nghĩ một chút lại hỏi: "Bình thường em cũng bận rộn như vậy à?"

"Bạn, " Chu Diễn nắm được đầu ngón tay của Quý Nguyên, ở lòng bàn tay cọ xát, "Nuôi anh phí tiền như vậy, có thể không bận được sao?"

Tuy nói Quý Nguyên có phần không phục nhưng mới vừa bị đập cho hai mươi triệu lại không phản bác được, cuối cùng vẫn là bị đồ chó đẻ xuống ghế sa lon cùng người ta chơi Hồ Lô Oa mới tính kết thúc.

Vũ Dật Phi ở bên tiến vào tổ trước Quý Nguyên, mỗi ngày nói chuyện trời đất với Quý Nguyên, Quý Nguyên đã từng tham gia chương trình tập tập kỹ với anh ta một lần, gần như lời thoại của bộ phim kia cũng biết.

Ngày mùng một tháng năm bay: anh phát hiện anh không phải là người diễn kém nhất của tổ phim rồi!

Ngày mùng một tháng năm bay: phóng pháo hoa phóng pháo hoa!

Quý Nguyên: là do anh tiến bộ hay là do người khác lui bước?

Vũ Dật Phi đang hoảng vô cùng.

Ngày mùng một tháng năm bay: nhưng thật ra là do nữ chính bị cảm thật sự ảnh đế rất tốt ôi chao, ai, ôi, một chút cũng không giận dữ, lại còn có tình nhãn nại, sáng hôm nay quay đã NG rồi, anh ấy cũng không mắng người.

Quý Nguyên: Hình như tính tình của thầy Trì rất tốt.

Ngày mùng một tháng năm bay: trước đây anh thật đáng thương, bị anh ấy mắng đến bị ám ảnh tâm lý【khóc chút chút】

Ngày mùng một tháng năm bay: chỉ là! Anh vẫn cảm thấy anh ấy thay đổi rất nhiều, anh hoài nghi.

Quý Nguyên: hoài nghi cái gì?

Vũ Dật Phi nhớ tới một quyển tiểu thuyết trên internet vừa mới tắt, há mồm nói lung tung với Quý Nguyên.

Ngày mùng một tháng năm bay: ha ha ha, anh hoài nghi anh ấy sống lại!

Mẹ, mẹ nó!

Thiếu chút nữa điện thoại của Quý Nguyên rơi xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Con sói con Chu Diễn

Người nói vô tâm, người nghe hữu ý.

Quý Nguyên suy nghĩ một chút viết chữ qua.

Quý Nguyên: Anh ấy thay đổi rất nhiều sao?

Ngày mùng một tháng năm bay: rất nhiều! Mấy ngày trước anh nghe đạo diễn và nhà sản xuất nói chuyện, hình như đều nói thầy Trì trầm ổn hơn rất nhiều, anh cũng cảm thấy đợt này tính tình của anh ấy rất tốt, giống như đợt này già đi rất nhiều.

Ngày mùng một tháng năm bay: ha ha ha ha, sống lại là do anh nói bừa, làm sao có thể có chuyện không khoa học như vậy được.

Với kinh nghiệm bản thân cái chuyện không khoa học này hiện tại lại khiến Quý Nguyên hết sức dao động, chuyện sống lại như vậy, chẳng lẽ còn có thể tổ chức thành đoàn thể sao? Chỉ là, Quý Nguyên lui một bước nghĩ, nếu thật sự Trì Lập An sống lại, vậy thì như thế nào? Về sau gặp lại nhau, mình còn muốn nói một câu xin lỗi với người ta, cuối cùng đời trước còn dính dáng đến Trì Lập An.

Thay vì nghĩ đến những thử có hay không đều được này, còn không bằng học tập để kỳ thi cuối cho tốt.

Chuyện như vậy rất nhanh đã bị Quý Nguyên quá bận mà vớt qua một bên.

Bởi vì tạo hình lúc trước của « gió xuân say » đã tung ra một cách rầm rộ trên internet, hôm nay lại có đội bên phía Trần Phạm Kiều đang giúp Quý Nguyên giảm nhiệt độ, cho đến khi Quý Nguyên tham gia xong kỳ thi cuối vào tổ quay phim, cũng duy trì độ chú ý không nhỏ.

Có câu nói, từ tiết kiệm mà vào xa xỉ thì dễ, từ xa xỉ mà vào tằn tiện thì khó. Hiện tại Quý Nguyên đang ở trong trạng thái này, mặc dù nói hiện tại tiền bạc của tổ phim cũng đầy đủ, các loại phương diện cũng không keo kiệt, khách sạn và thức ăn hàng ngày ở đây đều trên tiêu chuẩn, nhưng vẫn không thể nào so sánh được với ở nhà, lại càng không nói bên trong tổ phim còn thiếu đồ chớ đấy.

Tổ phim bắt đầu quay được khoảng một tháng, rốt cuộc Chu Diên ở bên kia cũng tìm được thời gian rảnh, nói cho Quý Nguyên biết có thể hai ngày nữa sẽ bay tới đây thăm anh.

Vừa đúng lúc « gió xuân say » quay tới cảnh đấu võ, mùa hè các diễn viên không chỉ phải mặc những bộ quần áo vừa dày vừa nặng còn phải đội tóc giả, còn phải treo ngược trên các loại thiết bị bay tới bay lui, ngoài mặt thì vân đàm phong kinh, nhưng kỳ thật tình trạng này là chỉ cần động tay một cái là mồ hôi rơi như mưa vậy.

Quý Nguyên quay xong phần diễn buổi sáng, buổi trưa không có chuyện gì, mấy cảnh quay về sau của anh phải đợi sau khi nam nữ chính quay xong mới diễn. Thời tiết thật sự là nóng, phải chạy dưới cái ánh mặt trời bốn mươi độ, hít thở thôi cũng thấy buồn bức trong phổi, không cẩn thận sẽ bị cảm nắng.

Quý Nguyên trang điểm phải mất nửa ngày, thời gian trong khi chờ cũng không tiện tháo toàn bộ trang điểm trên mặt xuống, tốt xấu gì anh còn có một phòng nhỏ mát rượi để lúc nghỉ trưa có thể nằm trong đó một phen.

Hai ngày nay Vũ Dật Phi cũng vừa đến thành phố điện ảnh này để quay phim. Đòi trước Quý Nguyên không có kết bạn với Vũ Dật Phi, đòi này sau khi quen biết cảm thấy rất hợp khẩu vị (thích thú, ưa thích). Phải nói thật tính tình của Vũ Dật Phi không thích hợp để phát triển trong Làng Giải Trí, cũng may cho anh là có một người đại diện rất nổi danh trấn giữ người đại diện là di của anh, bằng không con đường của anh cũng sẽ không thuận lợi như vậy được.

Ngày mùng một tháng năm bay: nóng chết mất, điều hòa trong phòng anh còn hỏng, trời muốn diệt anh mà.

Quý Nguyên: em cảm giác đầu muốn rớt rồi, đội tóc giả thật là bức bối, chẳng qua điều hòa ở chỗ này còn dùng tốt, chỗ anh có xa không, tới đây đi?

Ngày mùng một tháng năm bay: anh đến phòng Thầy Trì ở nhờ rồi. 【 hài lòng 】

Quý Nguyên: 【 vỗ tay 】

Quý Nguyên: không phải nói thấy người là đùi mềm sao?

Ngày mùng một tháng năm bay: đó là anh của trước kia, bây giờ anh đã trở lên lịch lãm kiên cường dũng cảm rồi.

Ngày mùng một tháng năm bay: buổi tối ra ngoài ăn lẩu không? Hai ngày nay trong miệng anh nhạt ra chim rồi (ta nghĩ cái câu nhạt ra chim này giống như câu nhạt mồm nhạt miệng vậy. Ta vẫn để nguyên raw, bạn nào biết có thể nói cho ta với!).

Ngày mùng một tháng năm bay: hơn nửa buổi tối trợ lý của anh không có ở đây, không ai quản anh cả【 hài lòng 】

Không chỉ trong miệng Vũ Dật Phi nhạt ra chim, mà thật ra trong miệng Quý Nguyên cũng nhạt ra chim. Mặc dù nói đồ ăn bên này cũng rất tốt, nhưng quả thật là không đúng với khẩu vị của Quý Nguyên.

Buổi tối công việc kết thúc cũng coi như sớm, Quý Nguyên tẩy trang rồi sắp xếp qua, mang theo Ngô Lượng đi cùng Vũ Dật Phi.

Ngô Lượng đưa người đến nơi, sau đó lập tức trở về gọi video cho bạn gái.

Hai người Quý Nguyên và Vũ Dật Phi cũng không trang điểm, lúc đi vào phòng cũng rất bình tĩnh, đặc biệt là Vũ Dật Phi, trong tiếng bàn luận xôn xao và liên tục quay đầu nhìn vào bên trong của mấy người qua đường, hoàn toàn đề nén kích động muốn khoác lên vai Quý Nguyên của mình, sắc mặt cao lãnh mà đi phía trước Quý Nguyên, một tay còn cầm ở trong túi quần.

Đến khi vào phòng, nhân viên phục vụ cũng tạm thời lui ra ngoài.

Vũ Dật Phi vội vàng đưa cái tay vẫn luôn cầm trong túi quần ra ngoài, ở trong không khí vậy vậy hai cái: "Nóng chết người rồi, có phải điều hòa ở đây cũng hỏng rồi không?"

Rồi sau đó lại ở trong không khí hít một hơi thật dài: "Thật là thơm!"

Quý Nguyên đối với hình tượng giống như tâm thần phân liệt này của anh có chút im lặng: "Làm sao mà cả ngày như đeo mặt nạ vậy?"

Vũ Dật Phi ngồi vào vị trí, nghe Quý Nguyên hỏi như vậy, có chút uất ức: "Anh cũng không muốn đâu, trên phương diện này di anh yêu cầu rất nghiêm

khắc, bây giờ fan của anh đều cảm thấy anh cao lãnh như tổng giám đốc, đúng là, "

Vũ Dật Phi sợ Quý Nguyên không biết cái loại người được thiết lập trên ngai trong trái tim thiếu nữ này, dừng lại muốn giải thích cho anh một chút.

Quý Nguyên giơ tay lên ngăn cản anh ta, cũng thuận miệng nói: "Chính là mắt nhìn thẳng, một lòng một dạ, đối với người khác vĩnh viễn đều là lãnh khốc vô tình."

Vũ Dật Phi ngẩn người, rồi sau đó có chút ngượng ngùng hỏi Quý Nguyên: "Thì ra là em cũng đọc truyện tổng giám đốc sao?"

Quý Nguyên uống một ngụm trà, bình tĩnh nói: "Em đoán."

Trên thực tế Quý Nguyên đã xem qua không ít loại kịch bản này, chỉ là một câu vật nào đó không để cho anh diễn thôi.

"Oh." Vũ Dật Phi có hơi thất vọng mà rút đầu trở lại, hết sức chuyên chú nhìn lên thực đơn.

Quý Nguyên cảm thấy Vũ Dật Phi này rất có ý tứ, mấu chốt là quá mềm yếu thôi, tính tình không lạnh không nóng, giống như nhân bánh của cái bánh bao nhỏ được làm từ bom Q vậy. Cùng chơi với anh ta, Quý Nguyên cảm thấy lực công kích của mình lại tràn đầy.

Nhân viên phục vụ một vào một ra, bên cạnh lò lẩu đang sôi trào cũng chỉ còn lại hai người.

Gần đây Quý Nguyên không chế thể trọng rất tốt, ăn một nồi lẩu như vậy cũng không thể nào mập ra được, chính là muốn chú ý không để nổi mụn Vũ Dật Phi cũng sợ lưu lại chứng cứ mình ăn vụng, vì vậy nồi nguyên ương một bên là canh suông, một bên là hơi cay.

"Quý Viên Viên, anh nghe nói em có người yêu." Vũ Dật Phi gấp một miếng thịt cho vào.

Quý Nguyên kinh ngạc: "Anh nghe ai nói?"

Ngay cả trợ lý Ngô Lượng ở bên cạnh anh cũng không biết chuyện này, ngoại trừ Trần Phạm Kiều cũng không còn người nào biết, không đến nỗi nói cho Vũ Dật Phi nghe chứ?

"Đi anh nói cho anh biết, " Vũ Dật Phi thấy vẻ mặt của Quý Nguyên hơi thay đổi, lập tức giải thích với anh, "Chuyện người nào đó bị đánh, không có mấy người biết, dù sao chuyện này rất mất mặt, đi ấy nói có thể là bạn trai em, nhưng cũng không xác định."

Tất cả mọi người chỉ biết chuyện này là như vậy, nhưng không có ai có thể xác định đến trên người Chu Diển, vì vậy đến cùng thân phận bạn trai của Quý Nguyên là gì thì trong bát quái cũng không xác minh được.

Nói xong Vũ Dật Phi lại hợp lý hoá hành vi của mình, "Anh từ góc độ của một fan, rất quan tâm đến tình trạng tình yêu của em, em là câu độc thân sao?"

Vũ Dật Phi không phải loại người mang tâm tư gì khác, Quý Nguyên do dự một chút, rồi dứt khoát lắc đầu: "Không phải."

"Oa!" Vũ Dật Phi cầm lấy nước ô mai uống mạnh một ngụm, "Anh áp lực kinh."

Nam Thần không chỉ là con, hơn nữa tuổi còn trẻ đã giải quyết vấn đề độc thân.

Vũ Dật Phi sẽ không tiếp tục hỏi cặn kẽ nữa, không để cho Quý Nguyên có chỗ nào khó xử.

Chỉ là cách một lát, anh ta lại nói xa nói gần hỏi: "Cảm giác nói chuyện yêu đương thế nào?"

Quý Nguyên nhúng một miếng cỏ vàng, nghe vậy nói: "Rất vui vẻ, chính là thỉnh thoảng sẽ muốn đánh chết cậu ấy."

Vũ Dật Phi có chút ghen tỵ: "Lúc nói rất vui vẻ, sắc mặt em sáng lên, " anh phì cười để đùa xuống, "Lúc nào anh mới có thể giải quyết vấn đề độc thân đây."

"Người thích anh trên mạng ngồi khom cũng xếp thành hàng dài rồi, người thích anh cũng không ít chứ?"

"Vậy không giống nhau, " Vũ Dật Phi dừng một chút, có chút ngượng ngùng nói, "Anh tương đối nông cạn, anh thích bộ dạng xinh xắn, giống như em vậy."

Nói xong mới ý thức được cái dấu chấm này có chút nguy hiểm, Vũ Dật Phi vội vàng giải thích: "Anh chính là lấy một ví dụ, không phải nói muốn nói chuyện yêu đương với em đâu."

Quý Nguyên nín cười: "Em biết."

Dù sao hai 0 là không có tương lai.

"Nhưng cũng không khó tìm người có bộ dạng xinh xắn chứ?" Quý Nguyên hỏi, đặc biệt là khi Vũ Dật Phi cũng không có đồ chó đi theo phía sau giống như anh, cộng thêm điều kiện bản thân lại không kém, tìm bạn trai trong giới ngoài hay giới không thể nào quá khó khăn.

"Khó khăn chết mất, " Vũ Dật Phi lau tương ớt trên miệng một chút, cùng Quý Nguyên kẻ khổ, "Trong giới anh không quá thích, ngoài giới anh sợ người ta không hiểu công việc chúng ta hoặc là nói bởi vì thường thường đi chỗ khác ... Tình cảm lại trở nên nhạt, đúng rồi, tình huống của bạn trai em như thế nào?"

"Câu ấy? Dù sao không phải là người trong giới, coi là người ngoài giới thôi." Quý Nguyên nói.

"Vậy cậu ấy có hiểu công việc của em không?" Vũ Dật Phi hỏi, "Tỷ như quay phim hoặc là có thể tạo xi căng đan"

Quý Nguyên nhớ tới cái đức hạnh cùng với bệnh điên của đồ chó Chu Diễn đó, cảm thấy cái vấn đề này có chút khó trả lời, nếu nói là hiểu lý lẽ, Chu Diễn còn lâu mới tới tình độ này, nếu nói không hiểu, Chu Diễn lại có chút thỏa hiệp.

Anh nghĩ tới nghĩ lui chỉ có thể nói: "Tạm được, nhượng bộ cho nhau hiểu cho nhau."

Quý Nguyên lại an ủi Vũ Dật Phi: "Cái chuyện duyên phận này, nói đến đã đến, có lúc chỉ là một cái chớp mắt."

"Đó là bởi vì em đẹp, " đối với con đường phía trước bỗng nhiên trở lên vô vọng Vũ Dật Phi vô cùng đau buồn, "Người ta thích em chỉ trong một cái nháy mắt, còn cái loại giống như anh đây ít nhất là phải trong vài lần nháy mắt."

Quý Nguyên không biết thế nào an ủi, không thể làm gì khác hơn là gấp một đĩa lớn thịt vào trong bát cho Vũ Dật Phi.

Vũ Dật Phi ăn một lát, nói đến bát quái là mười phần tinh thần.

"Đúng rồi, em biết không, thật lâu trước kia, biết chuyện Trần Hách Anh bị người ta đánh không?"

Mặc dù là Chu Diễn ra tay, nhưng đối với chuyện này Quý Nguyên cũng không rõ ràng lắm, anh lắc đầu một cái: "Không biết, chuyện khi nào vậy?"

"Được mấy tháng rồi, dù sao khi đó anh với anh ta cùng một tổ, chuyện xảy ra lúc ăn cơm," kết hợp với chuyện Triệu tổng bị đánh lúc ăn cơm, trong lòng Vũ Dật Phi vẫn còn sợ hãi tổng kết một câu, "Ăn cơm cũng nguy hiểm."

Nhưng mà anh ta lại không biết, bản thân chuyện ăn cơm không nguy hiểm, nguy hiểm là khi có quan hệ với Quý Viên Viên. Hiện tại anh ta đang ngồi bên cạnh một người đứng giờ bùng nổ. Bắn ra đấy.

Hai người ăn uống no đủ trở về khách sạn của mình nghỉ ngơi.

Vũ Dật Phi đứng trước cửa phòng mình đang móc thẻ mở cửa phòng, cửa phòng bên cạnh mở ra.

Trì Lập An mặc đồ ngủ, trên sống mũi còn mang theo một cái kính, nghiêng đầu nhìn Vũ Dật Phi một cái, thuận miệng nói: "Vừa trở về?"

"A, đúng vậy, " Lập tức Vũ Dật Phi thấy giống như gặp thầy giáo vậy, thiếu chút nữa là đứng nghiêm tại chỗ, "Cùng Quý Nguyên ăn lẩu ở góc kia."

Trì Lập An cười: "Tôi hỏi một câu, cậu lập tức nói ra thời gian địa điểm nhân vật rõ ràng như vậy, nếu sống trong những năm kháng chiến, sẽ bị cậu bán đứng."

Vũ Dật Phi bị anh ta nói đến rất ngượng ngùng: "Nhưng, đúng vậy."

Anh ta lại nghĩ tới Trì Lập An cũng là fan của Quý Nguyên, vội vàng nói: "Đúng rồi Thầy Trì, khách sạn của Quý Nguyên cách chúng ta mấy con phố, lái xe hơn 10' là đến, nếu không lần sau chúng ta cùng nhau ăn cơm được chứ?"

Trì Lập An suy nghĩ một chút gật đầu nói: "Nếu có cơ hội."

Tay Vũ Dật Phi ở trong túi nắm thẻ mở cửa phòng vòng vo vài vòng, ở dưới tầm của Trì Lập An từ từ mở ra, do dự một chút nói: "Vậy, ngủ ngon?"

"Ngủ ngon." Trì Lập An vuốt cằm

"Vũ Dật Phi và Quý Nguyên cùng nhau ăn lẩu, trò chuyện với nhau thật vui."

Cũng không biết bị chụp lúc nào, Quý Nguyên tắm rửa sạch sẽ lại lên weibo đã nhìn thấy một số bát quái đang tin tức.

"Hắc hắc he he hắc, thật ra thì, lạng lẽ nói một câu, tôi đã găm đường CP của hai người họ từ lâu rồi."

"Ha ha ha, trên lầu dừng chạy, tôi cũng vậy cảm thấy Vũ Dật Phi và Quý Nguyên rất xứng đôi ời chào, ai, ời, bá đạo tổng giám đốc và tiểu yêu tinh"

"Khi vừa vào cửa tổng giám đốc Vũ còn có thể giữ vững ánh mắt cao lãnh nhưng khi ra ngoài ánh mắt đã muốn dính chặt trên người Quý Viên Viên, ngọt bay!"

"Lại nói trong nhà phì phì vẫn không che giấu chuyện anh ấy là fan của Quý Nguyên, mọi người xem những câu khen ngợi đó ít nhiều đều có liên quan

đến weibo của Quý Nguyên, quả thật là si mê."

Quý Nguyên nhìn thấy fan đang bỏ bữa say sưa ngon lành, thỉnh thoảng còn bị mơ mộng của bọn họ chọc cười, đang vui mừng, thì Chu Diễn điện thoại tới.

"A lô?" Quý Nguyên điều chỉnh điện thoại thành loa ngoài, soi gương đắp mặt nạ.

Anh còn có thể thông qua loa nghe thấy tiếng người nói chuyện bên phía Chu Diễn, không khỏi hỏi: "Sẽ không phải là còn chưa có về nhà chứ?"

"Đã về, " Chu Diễn nói: " đó là tiếng của người giúp việc."

Nghèo khó hạn chế trí hàng loạt tưởng tượng của tôi.

"A, " Quý Nguyên nói, "Mấy giờ ngày mai em bay tới đây, để anh bảo Tiểu Ngô đi đón em, em qua tới đây sau đó tới khách sạn trước nghỉ ngơi một chút, ngày mai anh nói qua với đạo diễn một tiếng, quay cảnh của người khác trước, anh sẽ sớm trở lại."

"Ừ, " bên phía Chu Diễn truyền đến một tiếng đóng cửa, "Buổi sáng ngày mai bay, xuống máy bay khoảng một giờ rưỡi."

Trong lòng Quý Nguyên vô cùng vui, ngoài miệng không phải quá ngoan ngoãn: "Vậy có phải không còn chuyện gì rồi hay không, không có chuyện gì thì anh cúp đây."

Chu Diễn biết Quý Nguyên không phải thật sự muốn cúp điện thoại, chỉ là lần này ngoài mặt cậu rất vui vẻ, cho nên cười theo hai tiếng. Buổi tối cậu có uống rượu, hơi say một chút, giọng nói trầm thấp, xuyên qua loa thành hai tiếng cười khẽ, Quý Nguyên nghe được mặt đỏ tím đập, trong lòng ngứa ngáy không chịu được.

"Em cười cái gì?" Quý Nguyên nhắc tới điện thoại di động nằm dài trên giường, cảm thấy trước đó chưa từng muốn nhìn thấy mặt của Chu Diễn.

Giống như có tâm lý tương thông với Chu Diễn, mở miệng nói: "Gọi video chứ?"

Quý Nguyên nói: "Hiện tại anh đang đắp mặt nạ, giống như quỳ vậy."

"Em lại không sợ quỳ." Chu Diễn nói.

Cái loại câu trả lời cứng nhắc như sách giáo khoa của trực nam này, lập tức bị Quý Nguyên ghét bỏ.

"Em nên nói anh đắp mặt nạ cũng rất đẹp trai!"

"Anh đắp mặt nạ cũng rất đẹp trai." Cậu chủ không hề có nguyên tắc không có nguyên tắc, lập tức đổi lời nói, lại kiên nhẫn không bỏ hỏi, "Chuyển video chứ?"

Quý Nguyên có chút dè dặt từ từ nói: "Ừ, chuyển thôi."

Vì vậy hai người dùng di động gọi video.

Quý Nguyên vốn là nằm, sau khi gọi video lại đổi thành ngồi, sợ góc anh nằm nhìn mặt to.

"Hôm nay em ra ngoài chơi à?" Quý Nguyên cũng có thể nhìn ra Chu Diễn hơi say, đây rõ ràng là uống hơi nhiều.

"Cùng người lớn uống một chút rượu." Lúc nói chuyện ánh mắt chuyên chú của Chu Diễn nhìn chằm chằm khuôn mặt của Quý Nguyên trên màn ảnh, tầm mắt không chuyển chỗ khác, khiến cho mỗi Quý Nguyên không nhận được nửa muốn vênh lên.

"Hôm nay anh và Vũ Dật Phi đi ăn lẩu, vẫn là ăn lẩu ở nhà ngon hơn, bên ngoài ăn không thực tế chút nào."

Giọng điệu tính toán tỉ mỉ này của Quý Nguyên không hề giống như là một người mới đang đồ chửi nào, lại càng không có cảm giác giống như bạn trai của người giàu có.

Nhưng cái loại giọng điệu cuộc sống gia đình này cũng là thứ khiến Chu Diễn động lòng, cậu chợt lại gần ống kính hôn lên miệng của Quý Nguyên một cái, nhỏ giọng nói: "Nhớ anh đến phát điên rồi."

Quý Nguyên đỏ mặt ghét bỏ cậu: "Điện thoại di động rất bẩn, hôn bậy bạ cái gì, "

Vốn là một người điên như vậy, lại điên thêm chút nữa không được sao?

Nhưng châm chọc nửa thì thế nào, Quý Nguyên vẫn nhìn không được hướng về phía điện thoại di động nhỏ giọng nói: "Dù sao ngày mai gặp mặt không phải tùy tiện hôn à."

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Ngày mùng một tháng năm bay: nhưng mà anh sợ mình bị người đánh chết ha ha ha.

Ngày mùng một tháng năm bay: anh cảm thấy em không bảo vệ được anh.

Quý Nguyên: hh-hhh, ngày mai cậu ấy muốn qua thăm em, mọi người có thể gặp nhau một chút.

Ngày mùng một tháng năm bay: **【Bạn trai chính thức của diễn viên nổi danh gặp mặt tiểu tam】** có tựa đề cho người ta đọc rồi!

Hai người người tới ta đi nói linh tinh, hoàn toàn coi truyện này là một truyện cười.

Cuối cùng Vũ Dật Phi còn khen ngợi mấy cái bình luận phân tích cẩn thận trên weibo, Quý Nguyên lại chụp màn hình đoạn nói chuyện của hai người đăng lên weibo.

Nguyên hồ hồ: đúng **【hình ảnh】**

Hình ảnh là đoạn hai người nói chuyện trên trời dưới đất, đến đoạn Vũ Dật Phi nói sợ bị người đánh chết thì ngưng lại.

Ở chỗ bình luận fan đang bình luận rất vui vẻ.

"Đây coi như là phía chính phủ phát đường sao?!"

"Oa, hàng ngày trong nhà phì phì nói chuyện phiếm kích mạnh như vậy sao?"

"Đã sớm nghe bí mật của phì phì thật ra thì không lạnh lùng chút nào, sau khi chứng kiến cách thức nói chuyện của gay mặt này, tôi cảm thấy được có thể lời đồn đãi là thật."

Duy nhất có một chỗ không được hài hòa cho lắm, bị fan khác phát hiện.

Đã có người sử dụng cái ID "Ông xã của Viên Viên", từ trước tới nay luôn luôn là người đứng đầu weibo của Quý Nguyên, hằng ngày tách tách không ngừng gọi điện thoại, mấy tháng qua, rất nhiều fan đã nhìn quen mắt anh ta, hơn nữa cũng bày tỏ hâm mộ đối với việc anh ta giành trước đăng ký cái ID này, ai nghĩ tới hôm nay dưới cái weibo này, có thể nói bình luận của chồng của Viên Viên là vô cùng lạnh lùng, cũng chỉ có một chữ.

Ông xã của Viên Viên: hừ.

"Ha ha ha, ông xã ghen!"

"Lâu trước vậy xem ông xã."

"Hôm nay ông xã cãi nhau với Viên Viên sao?"

"Vậy xem bắt gian hiện trường."

Fan đều coi chuyện này làm thành chuyện cười dễ giỡn, nhưng mà Chu Diễm ở phía sau sử dụng ông xã của Viên Viên không vui vẻ chút nào.

Cậu cũng biết Vũ Dật Phi là một lão gay, cũng biết Vũ Dật Phi không làm được top, tình cảm của Quý Nguyên và anh ta chính là chị em tốt, thế nhưng loại đùa giỡn như vậy vẫn khiến Chu Diễm ăn một bể giấm như cũ.

Chỉ là Chu Diễm có tài không chề, và lại chờ ngày hôm sau nhìn thấy người lại nói.

Bình thường có một chút gió thổi cỏ lay trong Làng Giải Trí cũng đều có báo cáo bay đầy trời, vì vậy hơn nửa đêm hai nghệ sĩ nhận được độ chú ý rất cao chỉ đùa một chút, ngày hôm sau cũng lập tức có truyền thông thật sự phân tích nó thành nghi vấn hai người có tình cảm với nhau.

Sau khi Trần Phàm Kiều nhìn về phía Quý Nguyên nói: "Thật ra thì bình thường loại tin tức này cũng không còn quan hệ gì, thậm chí vô cùng tốt, lại nói người của Vũ Dật Phi cao hơn một chút so với em, loại tin tức không có quan hệ gì với việc tăng độ thiện cảm với fan, nhưng mà, " anh ta dùng một chút, nói đến điểm chính, " Bên phía Chu Diễm đối với loại lãng xê này không sao chứ?"

Quý Nguyên đang ăn đồ ăn sáng, Ngô Lượng cũng vừa ở đây, sau khi nghe còn rất mê mẩn, Chu Diễm không phải là em trai Quý Nguyên sao?

"Không có nói qua, " Quý Nguyên nói, "Hình như không có phản ứng gì, cậu ấy biết Vũ Dật Phi, sẽ không làm bừa đâu."

Quý Nguyên nói như vậy, Trần Phàm Kiều cũng cảm thấy không ngại, sẽ không quản nhiều.

Quý Nguyên ăn cơm xong, đi ra ngoài lại gặp đạo diễn Tôn Chính, anh vội vã nói: "Tôn đạo diễn, buổi chiều người nhà đến thăm tôi, có thể về sớm một chút hay không?"

Bình thường cái người Tôn Chính này là người rất cẩn thận, tuy nhiên đối với biểu hiện của Quý Nguyên vẫn luôn vô cùng hài lòng, nhưng mà Quý Nguyên cũng đã gặp lúc ông ta nghiêm túc cứng nhắc, cũng không trông cậy vào khả năng Tôn Chính sẽ dễ dàng đồng ý.

Ai biết Tôn Chính nhìn thẳng anh một cái, gật gật đầu nói: "Ừ, biết, buổi chiều vốn là không có sắp xếp cảnh quay cho anh."

Vậy thì vừa đúng lúc, Quý Nguyên thử dò xét hỏi: "Vậy có phải chỉ cần buổi sáng quay xong là có thể đi không?"

Hai tay Tôn Chính để sau lưng, ừ một tiếng, cất bước đi.

Quý Nguyên vui vẻ, sau mấy trận đùa giỡn buổi sáng cực kỳ có động lực, thiếu chút nữa Trình Húc Đông và Lâm Nhiễm không theo kịp anh. Nhưng mà mặc dù như vậy, chờ chính thức quay xong cũng đã là buổi trưa mười một giờ rưỡi rồi, công việc kết thúc vừa đúng không lệch giờ ăn cơm trưa lắm.

Quý Nguyên về khách sạn trước.

Ngô Lượng cầm trong tay một đồng thê nhỏ, giống như đánh bài để trước mặt Quý Nguyên: "Ăn cái nào đây? Tiệm mì Sexy girl, sòng hương quán, hày là mùi vị cháo?"

Trời quá nóng cũng lười ra cửa, dứt khoát đặt mua đồ ăn ở ngoài cho tiện.

Không ngờ Quý Nguyên lắc đầu một cái: "Tự anh nhìn một chút đi, em không ăn, " cậu lấy ra mấy cá thạch hoa quả và mấy miếng bánh bích quy ở bên cạnh, "Em trước ăn mấy cái này."

Ngô Lượng biết có thể là cậu đang đợi Chu Diễn: "Vậy anh ăn trước một lát, đến sân bay sớm một chút."

"Được, " Quý Nguyên gật đầu, "Vắt và cho anh rồi."

Thoáng một cái đã gần một tháng không gặp Chu Diễn rồi, Quý Nguyên nằm ở trên chăn vừa xem ti vi vừa hút thạch hoa quả, nghĩ thầm không biết đồ chó béo hay gầy đây.

Nghĩ như vậy, cũng không biết ngủ từ lúc nào.

Quý Nguyên bị nhột mà tỉnh, trên miệng giống như cho muỗi đốt, tê tê đại đại mang theo cảm giác nhột. Anh vừa mở mắt, đã nhìn thấy Chu Diễn nửa quỳ ở đầu giường, cúi đầu hôn miệng mình.

Tầm mắt của Quý Nguyên lệch một chút, lại nhìn thấy trên tay Chu Diễn đang cầm cái thạch hoa quả anh ăn trước khi ngủ.

Tay của anh sờ lên, sau khi sờ tới mặt của Chu Diễn chủ động đi đến gần hôn cậu một cái, rồi sau đó đẩy cậu ngồi xuống một chút.

Ánh mắt Chu Diễn thâm trầm, rõ ràng không có hôn đủ, Quý Nguyên cũng muốn hôn lại, nhưng lúc này bụng anh lại hết sức tàn phá phong cảnh, sùng sục vang lên một tiếng.

"Thạch hoa quả cũng ngậm trong miệng ngủ, giống như đang ngậm núm vú cao su vậy." ngày hôm qua Chu Diễn ăn một bẻ dấm còn chưa có hết, nhưng vừa nghe thấy tiếng bụng Quý Nguyên kêu, cậu không quyết tâm trong lúc anh đói bụng thu thập anh, "Chưa ăn cơm à?"

"Anh xem TV quên mất." Quý Nguyên ngẩng đầu liếc nhìn đồng hồ treo trên tường, lúc này đã là hơn hai giờ, từ sân bay tới đây chừng bốn mươi phút đồng hồ, Chu Diễn là vừa tới rồi.

Bình thường trong điện thoại Quý Nguyên muốn ghét bỏ người, nhưng thân thể lại rất thành thực, lâu như vậy không gặp Chu Diễn, gặp lại cậu, dính người cũng không muốn buông tay.

Chu Diễn gọi điện thoại kêu chút đồ ăn đến trong phòng, mới vừa cúp điện thoại quay đầu đã đụng phải Quý Nguyên nhảy lên phía trước, đôi tay nắm bả vai của Chu Diễn, hai chân vòng chắc hông của Chu Diễn, đôi mắt sáng ngời nhìn cậu.

Hai tay Chu Diễn ở dưới mông Quý Nguyên giữ chặt, Quý Nguyên cúi đầu zú zú zú ở trên mặt trên miệng của Chu Diễn hôn mấy cái, lại nhỏ giọng nói: "Rốt cuộc đã tới."

"Nghĩ tới em sao?" Chu Diễn hỏi anh.

Rõ ràng cậu có thể cảm thấy sự lệ thuộc và sự nhớ nhung của Quý Nguyên, nhưng mà lời nói ra lại tỏ ra khác, gần như là Quý Nguyên rất ít nói.

"Nhớ em!" Quý Nguyên nói thẳng.

Nhớ nhưng xa cách lớn hơn dự đoán mọi người, cũng khiến cho việc gặp lại có nhiều rung động hơn. Nhưng mà cũng có di chứng, đối với Quý Nguyên mà nói chính là quên mất đáng về bá đạo đáng ghét ngày thường của Chu Diễn, đối với Chu Diễn mà nói chính là hoàn toàn quên mất chuyện ngày hôm qua trên weibo đã làm cậu khó chịu.

Chu Diễn bỏ hành lý ra, Quý Nguyên lập tức nhảy xuống giường giúp cậu, lại đưa dép cho cậu, để cho cậu đi tắm, trong phòng là một mảnh hài hòa.

Chờ đến khi phòng tắm truyền đến tiếng nước chảy rào rào, Quý Nguyên mới thở dài một hơi, anh nằm dài trên giường nhìn lên đèn treo trên trần nhà, tâm trạng tốt đến nhẹ nhàng hát lên.

Chương 44: Thèm chết cũng phải chịu

Ăn uống no đủ.

Quý Nguyên sờ bụng một cái có chút buồn rầu: "Tối ngày hôm qua ăn không ít lẩu, hiện tại lại không kiểm soát, cơm tối không thể ăn."

Chu Diễn đưa tay tới sờ sờ theo, thịt trên bụng Quý Nguyên mềm: "Ăn ít một chút là được, chỗ nào sẽ béo nhanh như vậy, sẽ không nhìn ra."

Nhìn thấy Quý Nguyên đói bụng, cậu cảm thấy còn khó chịu hơn so với mình đói bụng.

"Trong phim mặt đã béo hơi ngườì, nếu lại béo hơn mặt sẽ tròn hơn, rất ảnh hưởng hiệu quả khi lên máy quay." Quý Nguyên cảm thấy Chu Diễn không hiểu phiền não của mình, theo lời anh nói mà Chu Diễn lại nhớ đến việc tối hôm qua Quý Nguyên đi ăn lẩu với Vũ Dật Phi ăn lẩu, cùng với việc lúc sau trên weibo.

Hai tay cậu xanh lại để bên cạnh Quý Nguyên, từ từ tiến tới gần Quý Nguyên. Quý Nguyên không biết ý của cậu là gì, vừa dựa vào sau vừa nghi ngờ nhìn cậu, chờ Chu Diễn dừng lại, Quý Nguyên cũng dừng lại theo. Gò má của hai người ước chừng chỉ cách nhau ba bốn cm, Quý Nguyên nháy mắt mấy cái cũng không biết mình nghĩ như thế nào, ngang nhiên xông qua dùng mặt của mình cọ xát mặt Chu Diễn.

Giống như con mèo vậy.

Chỗ da mặt của Quý Nguyên cọ Chu Diễn có hơi mềm, lập tức cảm giác như mặt mình được một cái đậu cọ xát vậy, một chút khí thế thật vất vả mới có thể hoàn toàn đứng lên muốn chất vấn người ta, lại ằm ằm lại bị cho Quý Viên Viên cọ hết rồi.

"Em làm gì thế?" Rõ ràng là mình cọ mặt người ta trước, sau đó Quý đầu sỏ có chút xấu hổ lại là người cáo trạng trước, hung dữ che giấu tâm tình của mình, "Có phải em ngứa da không?"

"Ngày hôm qua anh ở trên web cùng người ta xác định cái gì hả?" Chu Diễn hỏi anh, giọng nói không có chút cứng rắn nào.

Quý Nguyên lập tức biết cái weibo kia bị Chu Diễn nhìn thấy.

"Chỉ là đùa giỡn một chút thôi." Trong lòng anh vẫn có chút chống rỗng, chỉ là ngoài mặt lại không biểu hiện ra chút nào.

Thua người không thua trận, thế nào cũng phải áp đảo đối phương về mặt khí thế.

"Anh cũng nói về anh ấy cho em rồi, " Quý Nguyên lại bổ sung, "Anh ấy còn biết anh có bạn trai."

"Biết cũng không thể công khai nói giỡn chuyện này, " Điều bộ trả lời của Chu Diễn đối với chuyện như thế này là vô cùng cố chấp, nhưng mà Quý Nguyên cảm thấy đây cũng là vì che giấu sự ghen tuông mù quáng của cậu mà thôi, "Em có gia đình."

Quý Nguyên cười ha ha, Chu Diễn bị câu có gia đình này chọc cười, cậu nghe xong lời này lại mặc sức tưởng tượng giống như cuộc sống điền viên nam cây ruộng nữ dệt lụa.

Mặt Chu Diễn không đổi sắc theo dõi anh: "Biết không?"

Quân địch nghiêm túc, Quý Nguyên cũng cũng gật đầu theo, chính là ngoài miệng còn phải chiếm tiện nghi, giả hoạt nói: "Biết bà xã."

Chu Diễn sững sờ, hai người bốn mắt nhìn nhau, cách một lát Quý Nguyên phát ra tiếng cười thật to, lui về phía sau lập tức ngã xuống, cảm thấy là mình đã giành được thắng lợi từ sự tính toán, rất vui vẻ.

Sao đoán được, Chu Diễn đứng lên, trên cao nhìn xuống nhìn Quý Nguyên nói: "Làm ông xã (chồng) của em, có phải anh nên bày tỏ gì không?"

"Bày tỏ cái gì?" Quý Nguyên nghe chuyện này còn có lời nói phía sau, lập tức ngồi thẳng nhìn về phía Chu Diễn.

Lần trước là sửa lại ghi chú trên Cầu Cầu của hai người, lúc này Chu Diễn theo dõi tin nhắn Quý Nguyên.

"Đổi thành ông xã của Chu Diễn." Cậu chỉ vào cái khung nick name cứng rắn của Quý Nguyên đang viết hai chữ Quý Nguyên kia, hùng hồn yêu cầu.

Quý Viên Viên mới vừa rồi mở miệng một tiếng bà xã kia hiện tại câm nín.

Chu Diễn móc điện thoại di động của mình ra đặt trước mặt cho anh nhìn: ông xã của Quý Nguyên.

Cũng không biết là lúc nào đã sớm sửa lại.

"Da mặt của em có thể dày như vậy, em không ngại sao." Quý Nguyên ồm ồm, "Anh nhiều bạn tốt như vậy, chớ hù chết người ta."

Nhưng nói thì nói như thế, Quý Nguyên lại cảm thấy hình như Chu Diễn rất oan ức.

Người này thích mềm không thích cứng, Chu Diễn làm như vậy, Quý Nguyên đã cảm thấy vẫn phải là có chút bày tỏ mới được.

Anh nghĩ ngợi hồi lâu, lui một bước nói, cúi đầu cạch cạch viết chữ, một lát sau cầm điện thoại di động lên cho Chu Diễn nhìn: "Như vậy."

Trong màn hình điện thoại di động rõ ràng là "Ông xã của đồ chó".

Chu Diễn hài lòng, cúi đầu hôn một cái trên mặt Quý Nguyên.

Quý Nguyên trừng trừng mắt, hung dữ yêu cầu nàng dâu nhỏ Chu Diễn: "Gọi một tiếng ông xã nghe một chút nào."

"Ông xã." Tâm tình Chu Diễn tốt, hoàn toàn không so đo chi tiết với Quý Nguyên, "Buổi chiều muốn làm gì?"

Tâm Quý Nguyên bành trướng mặc cho Chu Diễn đỡ, hơn nữa sờ soạn hai cái hết sức thoải mái, cả người cũng lung lay mơ hồ.

Chu Diễn nói là đến thăm bạn, nhưng kỳ thật lúc này hai người không có công khai quan hệ mà nói, cậu cũng không thích hợp đi đến tổ phim. Vốn đồ lười Quý Nguyên này có lòng ở trong khách sạn ôm nàng dâu nhỏ ngủ một buổi chiều, nhưng tình trạng của hai người lúc này lại cực kỳ dễ dàng lau sùng cướp cò, mạng đến nguy hiểm không thể tránh khỏi, Quý Nguyên nhận nhận, cảm thấy vẫn là làm một vài hoạt động ở bên ngoài thì tốt hơn.

"Đi xem phim tốt lắm, xem phim xong vừa đúng có thể ăn tối." Quý Nguyên hằng hải tính toán, đừng nói ở chỗ này, dù là lúc hai người cùng nhau ở thành phố A, thật ra thì cũng không có thực hiện mấy hoạt động giống như hẹn hò hàng ngày này, "Ta nghe nói trên đường Thắng Lợi, chính là trên đường chúng ta xem phim kia có một nhà hàng đồ ăn Tứ Xuyên vô cùng ngon, một lát lúc xem phim anh sẽ gọi điện đặt chỗ trước."

Chu Diễn nói: "Không phải lúc trước nói sợ mập không ăn sao?"

Com trưa của Quý Nguyên đã bắt đầu dần dần tiêu hóa hết, hiện tại nghĩ tới cá chần nước sôi tời giả thịt luộc ... Lập tức tham ăn, đường ngang ngõ tắt cũng có đạo lý của mình: "Dù sao anh muốn đi ăn."

Hai người ra cửa, Quý Nguyên cũng không còn đặc biệt cải trang, nhưng mà vẫn trang điểm một chút.

Hết cách rồi, gần đây tương đối mệt mỏi, tình trạng của da có chút không tốt, nhìn không có tinh thần như trước kia.

Chu Diễn nhìn anh không chỉ không làm chút gì để ngụy trang xấu đi, còn phải làm cho mình đẹp hơn một phen, có chút không hiểu: "Không sợ bị chụp sao?"

"Sợ chứ, " Quý Nguyên nói, "Nhưng mà chuyện có bị chụp hay không cũng không phải là chuyện anh có thể khống chế được, thay vì làm cho mặt xám mày tro hoặc là cái loại ăn mặc giấu đầu hở đuôi đó, còn không bằng tùy tiện như mọi ngày một chút, ít nhất khi bị chụp cũng không mất mặt."

Chu Diễn theo trêu chọc anh: "Vậy nếu là ảnh chụp hai người chúng ta ở chung một chỗ, đến lúc đó anh giải thích thế nào?"

"Nếu là ảnh chúng ta tùy tiện đi trên đường, " Quý Nguyên nghe vậy vẫn còn nghiêm túc trở về, "Anh sẽ nói anh đi chơi với bạn ngoài giới, nếu là ảnh tương đối thân mật, "

Anh dừng một chút, trong anh mắt mong đợi của Chu Diễn vô cùng tự nhiên nói: "Vậy thì thừa nhận em và anh đang yêu đương chứ sao."

Dù thế nào đi nữa anh đã sớm làm xong loại chuẩn bị này, bên phía Trần Phạm Kiều cũng đều rõ ràng trên phương diện này Quý Nguyên không tính toán cố ý giấu giếm người nào.

Chu Diễn nghe lời này không tránh được mở cò trong bụng, ôm Quý Nguyên lại hôn một cái.

Hai người thật vui mừng ra cửa.

Chu Diễn rất hiểu anh, không có dặt tay cũng không còn áp quá gần, hai người trực tiếp cách nhau khoảng 20 cm.

Điện thoại di động của Quý Nguyên vang lên, anh móc ra liếc mắt nhìn, là tin nhắn của Vũ Dật Phi.

Ngày mùng một tháng năm bay: Nick name của em thay đổi!

Ông xã của đồ chó: ha, ha ha.

Ngày mùng một tháng năm bay: chẳng lẽ nhũ danh bạn trai của em là "Đồ chó"?

Quý Nguyên mang chút tâm tư.

Ông xã của đồ chó: a, đúng, nhũ danh của cậu ấy gọi là cái này.

Ngày mồng một tháng năm bay: rất Thật khác biệt.

Ông xã của đồ chó: ha ha ha, không có, thật ra thì nhũ danh của cậu ấy là Cầu Thặng.

Chu Diễn ở bên cạnh nhìn Quý Nguyên hung trí bưng bưng viết chữ, quay đầu lại liếc mắt nhìn: "Trò chuyện gì vậy?"

"Không có gì." Quý Nguyên lập tức thu hồi nụ cười xấu xa, có bài có bản mà giải thích đối với Chu Diễn, "Vũ Dật Phi hỏi anh làm sao lại đổi nick name rồi, anh nói cho anh ấy biết là bởi vì yêu em."

Đương nhiên là Chu Diễn biết Quý Nguyên nói hư nói vượn rồi, thế nhưng câu trả lời này lại làm cho cậu ngọt tận đáy lòng, lập tức cũng không cùng Quý Nguyên truy cứu cái gì.

Buổi chiều này, thật ra thì trong cửa hàng cũng không có nhiều người. Đồi trước Quý Nguyên đã tới thành phố D rất nhiều lần, quen cửa quen nẻo mang theo Chu Diễn từ cửa sau thang máy đi lên, không gặp bao nhiêu người, một đường đến trong rạp chiếu phim cũng không còn người nhận ra anh.

Bộ phim bọn họ đến xem là phim khoa học viễn tưởng, trên web cho điểm rất tốt. Trước mặt bọn họ một hàng ngồi mấy cô gái, trên tay mỗi người đều đang cầm Popcorn và cola.

Lúc Quý Nguyên vào cửa không có mua, nghĩ thầm kiểm soát miệng của mình một chút, thể trọng còn dư lại có thể hủy bỏ đến tối ăn cơm, nhưng bây giờ ngồi không có chuyện gì, lại rất tham ăn.

Hai tay anh không có chuyện gì làm, giấu ở trong bóng tối cầm đầu ngón tay của Chu Diễn chơi.

Chu Diễn nhìn anh một cái, quay đầu đi nhỏ giọng hỏi anh: "Muốn ăn à?"

Quý Nguyên thật đáng thương, gật đầu một cái: "Không có việc gì, nhưng mà anh có thể nhìn được!"

Chu Diễn mềm lòng, lập tức muốn đi ra ngoài mua cho anh.

Chợt mấy cô gái ở hàng trước bắt đầu nói chuyện, giọng nói cũng không nhỏ, rõ ràng truyền vào lỗ tai của Chu Diễn và Quý Nguyên ngồi phía sau.

"Ai, hôm qua các cậu có nhìn thấy Vũ Dật Phi và Quý Nguyên trên đùa nhau trên weibo không?"

"Nhìn thấy, mẹ kiếp, trái tim hủ nữ của mình lúc đó, cũng quá ngọt đi!"

"Vừa nhìn là biết Quý Viên Viên cần có tổng giám đốc bá đạo như phì phì che chở!"

Họ vừa nói chuyện, còn vừa ăn Popcorn, ăn được giòn, hương vị bơ ngọt ngào từng chút từng chút bay vào trong mũi Quý Nguyên.

Về phần họ nói chuyện trời đất về cái đề tài kia, trừ việc Quý Nguyên có chút ngoài ý muốn ra, cũng không có cảm xúc khác gì.

Anh quay đầu nhìn về phía Chu Diễn, thờ dài một hơi mà nói: "Hình như anh có chút không nhìn được, em đi mua một phần đi, chúng ta liêu mạng ăn."

Chu Diễn và Quý Nguyên không giống nhau, từng câu mà mấy cô gái ở hàng trước nói giống như ghim trong lòng cậu vậy, trong nháy mắt trúng nghịch lân của cậu.

Lúc trước mềm lòng về điểm này trong nháy mắt không còn bóng dáng, lúc này tâm cậu chủ giống như đá vậy: "Không nhìn được cũng phải nhìn cho em."

Quý Nguyên tham ăn lại uất ức lại có chút không hiểu, một đường từ khi bộ phim mở màn đến khi kết thúc.

Viên Viên khóc choáng váng trong nhà vệ sinh.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Dã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Quý Nguyên đàn ông đích thực

Bộ phim kết thúc, hai người ở trên ghế ngồi thêm trong chốc lát, sau đó là người cuối cùng cúi đầu từ từ đi ra khỏi lối đi tối đen.

Ra ngoài lúc năm giờ chiều, thời tiết vẫn nóng như cũ, nhưng mà rõ ràng người trong cửa hàng đã nhiều hơn rất nhiều. Trước cửa nhà vệ sinh trong rạp chiếu phim có mấy cô gái đứng xếp hàng, bên phía nhà vệ sinh nam có vẻ vắng hơn nhiều.

Quý Nguyên nghiêng đầu liếc mắt nhìn, hơi buồn vệ sinh một chút. Chu Diển thấy thế hỏi anh: "Muốn đi vệ sinh sao?"

Quý Nguyên quay đầu lại, cứng đầu cứng cổ nói: "Một giọt cola cũng không được uống, từ đâu mà có nước tiểu."

Rồi sau đó cứng rắn nhìn con buồn tiểu xuống, bước nhanh đi về phía trước. Đại trưởng phu mà sợ nhìn tiểu sao?

Toàn bộ uất ức lúc xem phim đều muốn hóa thành dục vọng oán hận Chu Diển, Quý Nguyên hận tốc độ bỏ nhào trong mắt không thể nhanh bằng tốc độ bắn tên, nhìn anh bắn chết cái đồ chó này.

Nếu nửa câu về sau này rơi vào trong lỗ tai Chu Diển, không nói chính xác được là hưng phấn khê run rẩy.

Rõ ràng Quý Nguyên có chút buồn bã như vậy, sao Chu Diển có thể không nghe hiểu. Thật ra thì Chu Diển ăn dấm cũng không phải không biết là có chút không giải thích được, nhưng một khi phát tác lại có chút không kiểm soát được.

Bây giờ suy nghĩ một chút hai tiếng ở bên trong Quý Nguyên đã nghĩ thấy mùi thơm từ bốn phương tám hướng, mình ngồi chỗ nào lại không dám đi ra ngoài lộ diện, thật đúng là đáng thương đến không được. Chu Diển vốn vẫn luôn mềm lòng đối với Quý Nguyên, nghĩ như vậy lập tức đã cảm thấy uất ức của Viên Viên có thể so với Đậu Nga, muốn hôn hôn anh lại muốn xoa xoa anh.

"Tí nữa ăn cơm tối có thể ăn nhiều một chút, " Chu Diển theo sau, đầu ngón tay nhẹ nhàng cọ xát trên cánh tay của Quý Nguyên một chút, "Ăn cơm xong chúng ta đi dạo siêu thị? Còn phải ở chỗ này bao lâu, mua thêm một chút ăn ngon để tích góp."

Vốn Quý Nguyên không có bao nhiêu tức giận, chỉ có chút oán giận, nghe Chu Diển nói như vậy, một mặt thì không muốn lập tức cho cậu khuôn mặt tươi cười, một mặt lại cảm thấy đề nghị này vô cùng hấp dẫn, vì vậy chỉ có thể mạnh mẽ khống chế đầu óc của mình, khiến nó dè dặt lại, chẳng phải chỗ cấp bách.

"Tốt thôi."

Quý Nguyên phát huy kỹ thuật diễn của mình, cực kỳ miễn cưỡng và không tình nguyện nhả ra ba chữ kia.

Đối với cơm tối vẫn mong đợi rất nhanh đã tách khỏi oán hận không được ăn Popcorn cola, Quý Nguyên hưng trí bừng bừng dẫn đường phía trước, chạy thẳng tới nhà hàng có món cay Tứ Xuyên trong trí nhớ.

"Đặc biệt chính tông, ông chủ chính là người Tứ Xuyên." Quý Nguyên nói, nhưng khi đến nơi lập tức ngu người, nơi đó làm gì có nhà hàng cay Tứ Xuyên, vị trí nhà hàng món cay Tứ Xuyên biến thành một nhà hàng nhật.

Lúc này Quý Nguyên mới nghĩ tới đây là nhà hàng của sáu bảy năm về sau, lúc này còn có thể chưa mở đấy.

"Đi nhầm?" Chu Diển hỏi.

Quý Nguyên cũng không thể nói là không đi nhầm, chính là chỗ này nhưng mấy năm về sau mới mở, anh đỏ mặt nói: "A, có thể là vậy."

Giống như chịu liên tiếp hai cái đá kích còn chưa đủ, Quý Nguyên như đưa đám tại chỗ, chợt ở bên có mấy nữ sinh học cấp 3 đi dạo phố ngang qua, chợt chạy đến trước mặt anh nhìn chăm chăm anh trong chốc lát, rồi sau đó mở to hai mắt hỏi anh: "Anh anh anh...anh có phải là Quý Nguyên không?"

Động tĩnh của họ rất lớn, rất nhanh đã đưa tới không ít sự chú ý của mọi người, một phen đập tan ảo tưởng làm người khiêm tốn của Quý Nguyên.

Phản ứng của Chu Diển còn nhanh hơn so với Quý Nguyên, cậu lập tức kéo tay của Quý Nguyên, xuyên qua đám người càng ngày càng gần, đồng thời gọi điện thoại cho Ngô Lượng, để anh ta lái xe tới đón người.

Vốn tình hình cũng chỉ là đi bộ bình thường, nhưng mà những người đi đường phía sau thấy Quý Nguyên và Chu Diển càng chạy càng nhanh, bọn họ cũng theo bản năng muốn đuổi theo người. Một phen giầy vò, chờ khi Ngô Lượng đến đón người lên xe còn có thể nhìn thấy một hàng cô bé và cậu bé ở phía sau.

Duy nhất có thể có thể an ủi Quý Nguyên là việc đi dạo siêu thị cũng không thể không vì vậy mà hủy bỏ. Đến đây, cảm xúc của Quý Nguyên như rơi xuống đáy cốc, toàn bộ nhiệt tình bị úy khuất đáng lên, muốn tìm một người trách tội, vậy thì tự nhiên muốn đổ toàn bộ lên người đồ chó rồi.

Anh khó chịu lại trách mắng Chu Diển: "Có vài người nhìn qua thì giống người, nhưng mà sau lưng ngay cả một hộp Popcorn cũng không mua cho bạn trai mình."

Chu Diển buồn cười, lại sợ cười ra tiếng thì trái tim thủy tinh của Quý Nguyên sẽ bể mất, vì vậy nhịn được. Nhưng cảm giác tâm tình tức giận của Quý Nguyên đáng yêu lại không giảm, đưa tay qua nắm lấy bàn tay của Quý Nguyên, vững vàng đặt tại trong lòng bàn tay không buông ra.

Ngô Lượng từ trong kính chiếu hậu lên lên nhìn tình hình phía sau, chỉ thấy vốn là Quý Nguyên ngồi không để ý tới động tác của người ta, vì vậy Chu Diễn ngang nhiên xông qua hôn một cái trên mặt anh.

Đây là đồ người.

Nhưng có đưa em nào đồ anh mình như vậy sao? Rõ ràng đây không phải là quan hệ tình nhân sao?

Thiếu chút nữa Ngô Lượng không nắm chặt tay lái, hai mắt cũng trợn trừng ra rồi. Những cái trước kia anh từng nghi ngờ, kết hợp với thái độ hàng ngày của Phạm Kiều và Quý Nguyên, Ngô Lượng thế mới biết mình chính là một thằng ngu coi Chu Diễn là em trai của Quý Nguyên.

Quý Nguyên phiền muốn chết, nhưng cả người lại tràn đầy nhiệt tình muốn ăn vạ với Chu Diễn, nhưng cố tình lập trường của anh lại vô cùng không kiên định, sau khi Chu Diễn hôn anh một cái tâm tình của Quý Nguyên đã tốt một nửa.

Quý Nguyên tựa đầu vào vai Chu Diễn, giống như trách mắng cậu: "Sau này anh không ra khỏi cửa được, anh muốn ăn rất nhiều ăn ngon, em mua cho anh đi, muốn ăn lương bì, cây vại, dau tây, dưa hấu."

Ngô Lượng vừa nghe thấy những thứ này còn rất nhiều, thì ở phía trước chen vào nói: "Nếu không anh đi cho?"

"Không cần." Chu Diễn lời ít mà ý nhiều, Ngô Lượng không nói nữa.

Vì vậy ở dưới lầu, Quý Nguyên một mình lên lầu trước về phòng, Chu Diễn một mình đi ra ngoài mua đồ.

Ngô Lượng và Quý Nguyên đi lên thang máy, nhìn không được hỏi: "Nguyên nhi, hóa ra Chu Diễn là bạn trai em?"

"Đúng vậy, " Quý Nguyên gật đầu, vừa cười, "Anh không nhìn ra chút nào sao?"

"Lúc trước ngược lại cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng là, " Ngô Lượng cũng cười theo, "Chính là không có nghĩ theo hướng kia."

"Hai người cứ như vậy ra cửa, " Ngô Lượng lại nói, "Không phải rất nguy hiểm à, ảnh chụp từ bên ngoài rất khó giải thích."

Sự nghiệp vừa mới bắt đầu, lại là tiểu thịt tươi, Ngô Lượng cảm thấy chắc hẳn Quý Nguyên sẽ rất lo lắng những thứ này.

"Chụp thì chụp, " Quý Nguyên nói cái gọi là, "Tùy duyên chứ sao."

Ngô Lượng đưa anh trở về phòng sau đó cũng trở về tầng lầu của mình, Quý Nguyên ngã người lên giường, thở thật dài nhẹ nhõm một cái.

Hôm nay thật là vừa mệt lại phiền lại vừa hồng, nhưng mà nghĩ đến Chu Diễn, Quý Nguyên đã cảm thấy vừa ngọt vừa chua vừa thỏa mãn.

Đồ chó thật phiền, nhưng nói yêu thương thật sự rất tốt. Nhưng nếu thỉnh thoảng đồ chó mới diện khùng như vậy thì tốt hơn.

Lo lắng của Ngô Lượng đúng là không sai, không đợi sắc trời tối đen, người đi đường đăng lên ảnh vô tình gặp được Quý Nguyên, đầu tiên là lên men trên diễn đàn một lát, rồi sau đó trận địa chuyển dời đến trên weibo.

Vốn là ngược lại không giống như sẽ trở lên hot như vậy, nhưng cũng không biết làm sao chợt có nhiều người cùng nhau đăng lên, một phen đẩy sự tình lên.

Trong đó chủ yếu là hình ảnh bóng lưng Chu Diễn cầm tay Quý Nguyên kéo anh ra khỏi đám người, cùng với tám ảnh góc mặt của hai người. Về mặt của Quý Nguyên có chút sưng sốt ngăn người cùng với chân mày nhíu lại của Chu Diễn, cũng với động tác nghiêng người che ống kính cho Quý Nguyên tất cả đều bị ống kính ghi lại.

"Có một người trên mạng báo hôm nay ở tầng 5 bách hóa XX giữ tôi, nghe nói là Quý Nguyên và anh chàng trong hình này cùng nhau xem phim sau đó ra ngoài, có thể muốn ăn cơm, nhưng là về sau bị người đi đường phát hiện đã vội vội vàng vàng rồi đi."

"Ồ hiện trường!! Nhan sắc của Quý Nguyên! Nhan sắc! Nhan sắc! Nói ba lần, nhưng là thiên sinh lệ chất quá đẹp! Bên cạnh đó cái anh chàng đi cùng cũng rất đẹp trai."

"Cái động tác nắm tay đó giống như mang theo Quý Viên Viên bỏ trốn a ha ha."

"Có thể là nhân viên làm việc?"

"Cái loại quá trình cùng đi xem phim sau đó đi ăn cơm, chẳng lẽ không phải càng giống như đang nói chuyện yêu đương à."

Nếu như nói bất quá lúc này còn chưa có cái gì, không ngờ không lâu sau càng không đoán được.

"A!! Tôi bày tỏ tôi ngồi xem phim ở phía sau Quý Nguyên, vốn cũng không nhận ra được, chẳng qua là cảm thấy hình như hai anh chàng ở hàng trước rất trai đẹp, tiện tay chụp, so sánh quần áo một chút, hình như chính là Quý Nguyên và anh chàng này! 【 hình ảnh 】"

Hình ảnh của cô gái qua đường này càng thêm trực quan, thật ra trong hình ảnh là Chu Diễn nghiêng đầu qua nói chuyện với Quý Nguyên, nhưng mà bởi

vì động tác quá gần, chụp ra rất giống việc Chu Diễn đang hôn lên mặt Quý Nguyên.

Quần chúng được một phen sôi trào.

"Bạn gái tự nhận tan nát cõi lòng đầy đất. Tôi hỏi trời hỏi đất!"

"Thạch chuy (đá), mẹ nó thạch chuy!"

"Trong nhà phì phì mới là người phải tan nát cõi lòng nhất ha ha ha ha, cầu độc thân vạn năm trong Làng Giải Trí lại bị giết trong nháy mắt."

Cũng có có người không chịu làm người hiền lành, giống như cô ý mang tiết tấu bình luận.

"Cho nên giả bộ thắng nam làm gì? Ha ha, trên phim còn qua lại với nữ chính, có chút ghê tởm"

"Tuyển diễn viên, một chút ý tứ cũng không có."

Số lượng những cái bình luận như vậy cũng có tương đối mà nói cũng không nhiều, hơn nữa rất nhanh đã bị bình luận của fan phản công trở về.

"Oa, có chút oán trách là đủ rồi đi, Quý Viên Viên cũng không lừa tình cảm của các người."

"Dù sao tôi vẫn ôm thái độ thường thức nhìn Quý Viên Viên, mấy người không cảm thấy với giá trị nhan sắc như của anh ấy chúng ta giống như chỉ có thể từ xa đứng nhìn không thể khinh nhờn sao?"

Chờ Quý Nguyên biết tin tức mình và Chu Diễn bại lộ, là lúc Trần Phạm Kiều gọi điện thoại tới đây nói chuyện như vậy với anh.

"Bên phía công ty đối với phương diện này của em vốn là không có bao nhiêu hạn chế, cho nên hiện tại làm sao còn là xem ý của em, trước tiên muốn nói hiểu lầm hay là trực tiếp thừa nhận?" Trần Phạm Kiều cảm giác mình hỏi vấn đề này chính là vô ích.

Quả nhiên, Quý Nguyên đang ngồi xếp bằng ở trên ghế sofa sai bảo Chu Diễn rửa đầu tây cũng chỉ ngẩn người, lập tức nói: "Em biết rồi, một lát nữa em lên weibo giải thích là được."

Trần Phạm Kiều cũng yên tâm đối với Quý Nguyên, cũng không có hỏi nhiều về chuyện này, chỉ nói: "Em nên dùng từ uyển chuyển một chút, anh nghĩ chuyện này, giống như là có người cố ý ở sau lưng dùng tin tức này đẩy độ hot nên đây."

Có thể là cảm thấy bên này Quý Nguyên sẽ không chọn công khai tình yêu hoặc là truyền ra xì căng đan vào lúc này, dù sao cũng mới bắt đầu có sự nghiệp, vì vậy người có lòng đưa tay đẩy chuyện này một chút, ở phía sau chờ xem bọn họ dọn dẹp tàn cuộc.

Ai biết trời sanh tính tình của Quý Nguyên và đoàn đội của họ lại không thêm không bớt như vậy, cũng không coi chuyện này làm thành phiền não.

Chu Diễn ở bên kia còn không biết xảy ra chuyện gì, chờ sau khi rửa xong đầu tây mang ra ngoài, đã nhìn thấy Quý Nguyên tựa vào trên ghế sa lon nhìn mình chằm chằm, hai người vừa đối mắt, Quý Nguyên vẫn kỳ quái mở miệng nói: "Ài nha, phải làm gì đây?"

"Làm sao vậy?" Chu Diễn ngồi xuống, vật lá của một quả đầu tây đi, đưa nó đến khóe miệng của Quý Nguyên.

"Anh, " Quý Nguyên há mồm cắn được một miếng đầy nước, ngọng nghịu nói ra, "Anh nghe nói, áp lực khi làm một nửa kia của mình thật lớn."

Một nửa còn lại kia Chu Diễn tự mình ăn rồi, ý bảo Quý Nguyên nói hết ra: "Ừ, sau đó thì sao?"

"Nhưng mà, anh tốt như vậy, anh sợ đối thủ cạnh tranh quá nhiều, áp lực của em cũng lớn hơn, " Quý Nguyên há mồm, ý bảo Chu Diễn dứt cho quả nữa.

Chu Diễn lật lại đưa qua một đầu tây, chỉ thấy Quý Nguyên vừa ăn vừa cầm điện thoại di động viết chữ.

Đương nhiên tình hình ở dưới weibo của Quý Nguyên lúc này đã nổ tung, đều là hỏi anh về Chu Diễn còn kèm theo một chút chuyện linh tinh, anh một mực không để ý, tự mình viết chữ.

Một lát sau, Quý Nguyên giờ điện thoại di động lên cho Chu Diễn nhìn.

Nguyên hồ hồ: nói đơn giản, đang trong thời kỳ yêu đương, lên không phải là nhan sắc, mọi người bữa tối ngon miệng.

"Không phải anh đặc biệt cưng chiều em à?" Quý Nguyên há hê hỏi.

Chu Diễn là hoàn toàn không ngờ Quý Nguyên có thể sáng khoái lưu loát đăng lên weibo như vậy, mặc dù cậu vô cùng hi vọng, nhưng cũng không mong đợi có thể nhanh như vậy ở trước mặt công chúng tỏ rõ địa vị của mình. Hành động này của Quý Nguyên, không chỉ có nói rõ anh cũng nghiêm túc với tình cảm này của Chu Diễn, huống chi cũng trấn an được tâm tư muốn vạ vạ lại có chút bữa bộn từ bốn phương tám hướng của cậu chủ cùng nhau dừng lại.

Khiến cho cái nơi vốn đen đặc bỗng toả ra ánh sáng chói lọi, hận không được trong nháy mắt sáng tỏ dâng trào chim hót hoa thơm.

Chu Diễm hít một hơi thật sâu, tâm tình của mình vững vàng, để tránh không không chế được cảm xúc trong nháy mắt kích động đè ép Quý Nguyên ngay tại chỗ, trong miệng coi như kiên nhẫn ừ một tiếng, coi như là trả lời câu hỏi lúc trước của Quý Nguyên, nhưng cẩn thận nghe, quả thực một chữ ừ này là được nặn ra từ trong kẽ răng.

Quý Nguyên không bắt bẻ, cười ha ha vỗ vỗ bả vai của Chu Diễm, cà lơ phát phơ nói: "Cung chiều bà xã là việc cần làm."

Trong nháy mắt bình luận trên weibo cũng nổ tung rồi.

"Vừa khóc vừa cảm thấy Viên Viên đáng yêu chết rồi, đặc biệt còn nói ra mình không phải là nhan sắc, quả thật một dòng nước trong trong Làng Giải Trí."

"Thất tình, oa một tiếng."

"@ Vũ Dật Phi, ha ha ha ha, cái gì tôi cũng không nói."

Bấp thít toàn thân của Chu Diễm căng thẳng, lại theo hành động chụp bả vai cậu của Quý Nguyên mà buông lỏng xuống. Trong nháy mắt cái động lớn giống như đã tồn tại hai đời kia bị mấy câu nói của Quý Nguyên san bằng. Nhiều bệnh về tâm lý của mình mà Chu Diễm đã từng rất sợ hãi, thậm chí ở trước mặt Quý Nguyên cũng không dám biểu hiện ra, trái tim của cậu giống như bị mật ngọt trôi buộc lại.

Cậu chợt nghiêng người qua dùng sức ôm lấy Quý Nguyên.

Quý Nguyên sững sờ, lại phản ứng kịp, đưa tay sờ sờ cái đầu trong lòng ngực mình, biết cô lẽ lúc này trái tim của Chu Diễm mềm nhất, vì vậy nhỏ giọng thôi miên hỏi cậu: "Có phải về sau nên ngoan hơn một chút không đồ chó?"

Giọng nói của Chu Diễm chôn ở trong ngực của Quý Nguyên, có chút buồn bực, "Ừ."

Quý Nguyên còn nói: "Về sau có phải lúc đi xem phim sẽ mua Popcorn và cola cho anh không?"

Chu Diễm trả lời: "Mua."

Quý Nguyên không ngừng cố gắng: "Kiếm tiền cho ai tiêu?"

Chu Diễm: "Anh."

Quý Nguyên nghe ra được có thể lúc này Chu Diễm là cái gì cũng đáp ứng vô điều kiện rồi, loại thời điểm này không yêu cầu điểm khác quả thật thiên lý bất dung.

Quý Nguyên chà sát tay, đè nén nội tâm kích động tiếp tục hỏi: "Vậy, vậy sau này khi anh quay phim, có phải nội dung bộ phim em cũng không quản đúng không?"

Chu Diễm lập tức ngẩng đầu lên, sắc mặt như băng tuyết nghiêm khắc: "Không phải."

Mẹ nó hóa ra lúc trước là đồ chó giả bộ ngu đấy.

Nhu tình mật ý biến mất tích, tình cảm nói bẽ là bẽ.

Quý Nguyên mặt không chút thay đổi nhắc chân đá văng Chu Diễm: "Cút."

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Anh không lo lắng cho em

Quý Nguyên xuất quỷ gọn gàng sạch sẽ, nhưng trong trí nhớ của anh triệu chứng linh tinh lại thể hiện ra.

Trong nháy mắt khi đăng cái weibo kia anh hoàn toàn coi mình là người của sáu năm về sau, Quý Nguyên đã thuận lợi xuất quỷ, không nhớ chút nào về thái độ hiện tại của người trong nhà đang trông cậy vào việc anh kết hôn mang một đứa cháu trở về.

Mặc dù sau đó Quý Nguyên có nghĩ tới, nhưng vẫn là một con rùa đen rút đầu, chưa nghĩ ra sẽ giải thích rõ ràng với bố mẹ như thế nào nên trước đó cứ kim nén, Chu Diển ở bên kia cũng không còn nhắc tới.

Ai ngờ được, sau vài ngày Chu Diển không ở đây, ở bên kia điện thoại của mẹ Quý Nguyên gọi tới.

Trong khoảnh khắc Quý Nguyên ở trong đoàn phim nhìn thấy Ngô Lượng cầm điện thoại nói với anh là mẹ anh gọi, đã cảm thấy không tốt lắm, trái tim đập thình thịch.

"A lô?" Giọng nói của mẹ Quý Nguyên rất nhẹ, rõ ràng cho thấy đang cố ý giảm thấp xuống để nói, "Con thật là, Chu Diển đến nhà, làm sao con lại không nói trước nói với chúng ta một tiếng, để cho chúng ta không kịp chuẩn bị gì."

Mặc dù mẹ Quý Nguyên còn không biết quan hệ của hai người, nhưng đương nhiên cũng cảm thấy lúc này quan hệ của hai đứa rất tốt, cũng phải biết vị trí của nhau.

"À?" Quý Nguyên có chút mù mịt, "Chu Diển đến nhà chúng ta hả?"

"Đúng vậy, vừa mới tới, mang bao lớn bao nhỏ đồ tới, bây giờ đang cùng ba con nói chuyện ở phòng khách rồi, "Mẹ Quý Nguyên gọi điện thoại tới hỏi Quý Nguyên một chút, lại thấy bộ dáng không biết chuyện gì của Quý Nguyên, lại tính cúp điện thoại.

"Mẹ chờ con một chút, con gọi điện cho cậu ấy hỏi có chuyện gì xảy ra." Có lẽ Quý Nguyên cũng đoán được Chu Diển muốn làm cái gì, nhưng mà cũng không hoàn toàn có thể xác định.

Anh cúp điện thoại thật nhanh nhấn số điện thoại của Chu Diển, điện thoại gọi qua nhưng rất nhanh đã bị người ta từ chối, cũng không tính gọi lại.

Bên phía thành phố J.

Dáng vẻ cha Quý Nguyên là trường bối hòa ái, đầu tiên là hỏi tình hình thi tốt nghiệp trung học của Chu Diển, lại hỏi đến việc điền nguyện vọng của cậu, chờ đến khi không còn lời nào để nói, mẹ Quý Nguyên ở bên kia mới mang trái cây điểm tâm và đồ uống đi vào.

"Bác trai bác gái, " Chu Diển đứng lên, bộ dáng trịnh trọng, "Hôm nay cháu tới đây là có một chuyện muốn nhận được sự đồng ý của hai người."

Tính tình ba mẹ của Quý Nguyên đều không phải là người nghiêm khắc, bỗng nhiên Chu Diển quỳ xuống như vậy, ngược lại dọa bọn họ sợ hết hồn.

"Đây là thế nào, có lời gì cứ ngồi mà nói chứ, đến, " Mẹ Quý Nguyên kéo Chu Diển một cái, không có động.

Cha Quý Nguyên cũng mơ hồ: "Cháu nói đi cháu nói đi, không nóng nảy, cũng không có gì chuyện, xách nhiều đồ như vậy tới làm gì, "

Chu Diển cũng trực tiếp: "Hi vọng bác trai bác gái đồng ý cho cháu và anh Quý Nguyên ở chung một chỗ."

Cha Quý Nguyên và mẹ Quý Nguyên nghĩ tới nói không chừng là Chu Diển tới vay tiền, nói không chừng đến đòi nợ, nhưng chỉ là không ngờ Chu Diển tới nói lời như vậy, nước sâu bùng nổ. Bắn ra giống như rơi vào lòng người.

"Cái gì?" Cha của Quý Nguyên cho là mình nghe lầm, "Làm gì cơ?"

Mẹ của Quý Nguyên phản ứng nhanh hơn ông, khuôn mặt bà kinh ngạc nhìn Chu Diển mấy lần: "Hai đứa bé các cháu thật đúng là."

Mặc dù nói mẹ Quý Nguyên có hơi nhìn ra Quý Nguyên thích Chu Diển, nhưng cũng không xác định hai người bọn họ sẽ ở cùng nhau. Dù là ngay từ đầu nhạo báng chiếm đa số cũng là đùa giỡn, hiện tại thỉnh thoảng Chu Diển đến trước mặt bọn họ nói chuyện này, cái này thật đúng là không biết nên phản ứng làm sao mới phải.

Nếu người đứng trước mặt họ là Quý Nguyên, bọn họ có thể đánh có thể mắng có thể xuống tay, nhưng người trước mặt đổi thành Chu Diển, bọn họ khó tránh khỏi bó tay bó chân.

Mà đối với cha Quý Nguyên hoàn toàn không có chuẩn bị tâm tư mà nói, lời nói của Chu Diển trừ để cho ông mộng (lơ mơ) vẫn là mộng.

Ông quay đầu hỏi mẹ Quý Nguyên: "Có ý gì vậy?"

Mẹ Quý Nguyên vỗ vỗ tay ông, tìm từ giải thích cho rõ: "Chính là Nguyên Nguyên và Chu Diển ở chung với nhau, hai người đứa trẻ này muốn ở chung với nhau."

Nói như vậy, sắc mặt cha Quý Nguyên đổi mới một cái, chỉ là phần lớn cảm xúc vẫn không có cách nào có thể phẩm ứng ra được.

"Oh." Qua một lúc lâu, cha Quý Nguyên mới đứng lên, ông muốn nói, "Tôi đi ra ngoài mua một món ăn."

Mẹ Quý Nguyên biết tính tình của ông, đây xem ra là còn chưa có nghĩ thông suốt, lại không có ý tứ nổi giận với trẻ nhỏ, muốn đi ra ngoài tránh một chút.

Bà cũng không ngăn cản, để cho cha Quý Nguyên ra cửa.

Chờ trong nhà chỉ còn lại hai người là mẹ Quý Nguyên và Chu Diễm, mẹ Quý Nguyên có rất nhiều lời để nói cũng có thể nói thẳng.

"Bác đã nói thế nào ngày hôm qua có rất nhiều đồng nghiệp nói chúc mừng với bác, " Mẹ Quý Nguyên bật cười, nhưng trong nụ cười vẫn có chút bất đắc dĩ, "Thì ra là có chuyện như vậy."

"Mặc dù tuổi của cháu nhỏ hơn Nguyên Nguyên, " bà nói tiếp, "Nhưng hiểu chuyện cũng không ít hơn so với nó, cái loại chuyện yêu đương này là chuyện của người tuổi trẻ, vốn bác với cha Quý Nguyên cũng không có ý can thiệp vào, tình hình cha mẹ cháu ở bên kia thế nào?"

Mẹ Quý Nguyên nhìn Chu Diễm rất vừa mắt, nhưng là phải nói tình huống gia đình Chu Diễm, thật sự cũng không tính là phù hợp, thương Chu Diễm là một chuyện, tình hình hai người phải đối mặt sau khi ở chung một chỗ, dĩ nhiên trước tiên mẹ Quý Nguyên vẫn phải đặt con mình ở vị trí đầu tiên. So sánh với chuyện Quý Nguyên từ nhỏ đã sống trong hạnh phúc mỹ mãn cả nhà an khang, nhất định tình huống của Chu Diễm chính là cha không thương mẹ không thương tùy lúc có thể bị giẫm đạp, đối với con ruột của mình còn như vậy, còn có thể đối tốt với Quý Nguyên sao?

Lúc đầu mẹ Quý Nguyên không có suy nghĩ như vậy, nhưng lời nói vừa ra khỏi miệng đã cảm thấy chuyện như vậy thực sự là không thể không truy cứu.

Đến mức này, Chu Diễm cũng lưu loát rõ ràng không có giấu diếm, nói rõ một lần tình huống của nhà họ Chu lúc này cho mẹ Quý Nguyên biết.

Cùng lúc đó, cha Quý Nguyên đang đứng trong vườn hoa dưới lầu chung cư nhà mình, len lén gọi điện thoại cho Quý Nguyên đấy.

Lúc trước Quý Nguyên không có nhận được điện thoại của Chu Diễm, đang đoán mò các kiểu, bên này thấy cha anh gọi điện thoại tới, lập tức nhắc máy.

"Dạ, cha, người ở bên kia, " Quý Nguyên lại nói một nửa, đã bị cha anh quát cho.

"Quý Nguyên, làm sao con lại làm ra chuyện này?" Cha Quý Nguyên lấy ra một điều thuốc chuẩn bị châm lửa cho mình, ngẩng đầu lại bị một bà lão đang dẫn một đứa cháu đi dạo ở bên cạnh liếc mắt một cái, lại có chút lúng túng cất điều thuốc đi, đồng thời nhỏ giọng nói, "Chu Diễm ở bên này, con làm sao có thể, có phải con đang lừa gạt con nhà người ta đúng không?"

Cha Quý Nguyên thành thật, lại không giống với kiểu đã sớm đoán được suy nghĩ của Quý Nguyên như mẹ Quý Nguyên, còn tưởng rằng trong mấy tháng nay Quý Nguyên mới liên lạc lại với Chu Diễm, con trai mình đẩy Chu Diễm vào con đường này, dù sao Chu Diễm còn nhỏ hơn Quý Nguyên ba tuổi, có phải còn chưa trưởng thành hay không?

Lão thẳng nam cổ chấp theo bản năng không chấp nhận logic hai người con trai ở chung một chỗ với nhau, nhưng mà theo ông Chu Diễm là một đứa bé ngoan, Quý Nguyên cũng là đứa bé ngoan, phải nói hai người ai đúng ai sai, cha Quý không nói ra, áp ứng cũng không biết là nói giận tốt hay là nói cái gì khác thì tốt.

"Con không có lừa cậu ấy." Quý Nguyên rất oan ức, quả thật muốn nói là Chu Diễm lừa gạt người, nhưng lại sợ bây giờ Chu Diễm đang ở nhà mình bị đánh, vì vậy nín một lát không lên tiếng.

Hai cha con ở trong điện thoại trầm mặc một hồi, Quý Nguyên cẩn thận hỏi: "Ba, trong nhà hiện tại như thế nào à?"

Thật ra thì Quý Nguyên muốn hỏi là hiện tại Chu Diễm như thế nào, nhưng lại sợ mình nói đến hai chữ Chu Diễm kia kích thích đến cha của anh, uyển chuyển một chút.

"Náo loạn, Chu Diễm bị mẹ con treo ngược lên đánh đấy." Cha Quý cố ý hù dọa người, nói xong không biết vì sao thiếu chút nữa không nhịn được mà bật cười.

Ông nên giận, đầu óc nói cho cha Quý điểm này, nhưng trên thực tế ông cũng không biết làm sao lại làm không sinh ra hành động tức giận được. Thất vọng là có, dù sao từ khi Quý Nguyên oa oa rơi xuống đất đến lúc này, hai mươi mấy năm qua ông đều trông cậy vào con trai mình về sau có thể Thành Gia Lập Nghiệp. Thậm chí cuộc sống trong tương lai cũng diễn ra vô số trong suy nghĩ của ông, còn thường thường ở trong cơ quan để ý mấy có gái có đáng người tốt cùng với gia cảnh phù hợp cho Quý Nguyên, để tham khảo cho con dâu của mình.

Đột nhiên một ngày như thế, hai đứa trẻ nhảy ra nói: ngài suy nghĩ nhiều!

Từ vị kia một chút cũng không tiện nói.

Quý Nguyên ở bên kia điện thoại bị lời nói của cha mình làm cho sợ hết hồn, vốn là ngồi ở trong góc, hiện tại đột nhiên một tiếng đứng lên, thiếu chút nữa đẩy ngã cả cái ghế.

"Hiện tại là xã hội pháp trị!" Quý Nguyên thỉnh thoảng một tiếng nói, khiến cho Ngô Lượng đang ở bên cạnh ăn Long Nhãn sợ đến rớt mất quả nhãn vừa mới bóc xong, ngẩng đầu nhìn về phía bộ mặt lo lắng của Quý Nguyên, không biết có chuyện gì đang xảy ra.

"Cha mẹ con là loại người đó sao?" Cha Quý nghĩ cách không cho anh một cái đập, lần này nhịn xuống suy nghĩ muốn đánh Quý Nguyên một trận, muốn dứt khoát một chút hỏi cho rõ ràng. "Con nói với cha, chủ ý ở chung một chỗ với Chu Diễm này là do ai nói trước, là nghiêm túc hay vẫn là cố ý làm liều?"

"Cái gì mà chủ ý gì không chủ ý, cũng không phải là gián điệp làm kháng chiến bí mật."

"Còn dám nói khác?"

"Chú ý của con, chú ý của con!" Quý Nguyên vội vàng kéo đến trên người mình, nửa câu sau ướm thử nói, "Dĩ nhiên là nghiêm túc rồi."

Ai dám ở trên phương diện này làm liều.

Trong lòng của cha Quý đã có ý, nếu là chú ý của con trai mình, vậy ông càng không dễ ý đối với hành động chủ động tới đây thừa nhận sai lầm Chu Diển mà nổi giận. Cha Quý Nguyên cúp điện thoại sau đó tìm một nơi có thể hút thuốc lá rút ba điếu thuốc, lúc này mới đi vòng vèo về nhà đi.

Lúc này Chu Diển đã nói kha khá tình huống trong nhà mình với mẹ Quý Nguyên rồi.

"Bây giờ mấy đứa nói chuyện yêu đương, thật ra thì không có gì, " Mẹ Quý Nguyên nói, "Chỉ muốn mấy đứa sống thật tốt, bác cũng vậy mặc kệ mấy đứa, nhưng chuyện này về sau lại nói."

Lời nói này mật mờ, nhưng mà Chu Diển nghe được, ý tứ nhưng mà mà bà nói mặc kệ chuyện yêu đương, nhưng chuyện kết hôn để tính sau.

Thứ nhất là mẹ Quý Nguyên cũng đã trải qua tuổi trẻ, việc nói yêu đương với việc kết hôn cũng không phải là cùng một cấp bậc, đặc biệt là với cái tuổi này của bọn họ, căn bản không có bao nhiêu khiên nhẫn, thứ hai cũng là do tình huống gia đình của Chu Diển, vẫn như cũ khiến mẹ Quý Nguyên không hài lòng lắm, có thể thương xót cho đứa trẻ hàng xóm đối diện đáng thương, nhưng muốn cho mình con trai bảo bối của mình cũng bị liên lụy, vậy thì không phải là chuyện này rồi.

"Cám ơn bác." Chu Diển trình trọng hướng mẹ Quý Nguyên nói tiếng cảm ơn, lúc này cửa truyền đến tiếng cửa mở.

Vào cửa là cha của Quý Nguyên cùng lúc ra cửa cũng không còn giống nhau rồi, ông đi vào trong phòng khách, cũng hỏi Chu Diển vấn đề giống như hỏi Quý Nguyên vậy.

"Là cháu theo đuổi anh Quý Nguyên, " Chu Diển lập tức nói, "Chú ý của cháu."

Cha Quý Nguyên đã nhìn ra, đây là hai người đều sợ người lớn trong nhà tức giận với người còn lại, mà ôm đồn trách nhiệm lên thân mình. Nhắc tới tuổi của đứa bé này có mấy phần thật lòng, có lẽ bao gồm cả Quý Nguyên và Chu Diển cũng không thể xác định nói gì.

Nhưng tối thiểu vào lúc này, cha Quý Nguyên cảm thấy hai đứa bé này cũng không coi nó làm thành trò đùa.

Từ nhà Quý Nguyên xuống lầu, Chu Diển thở phào nhẹ nhõm.

Chuyện này còn thuận lợi hơn nhiều so với tưởng tượng của cậu, cậu móc điện thoại di động từ trong túi ra, bên trên hiện ra cuộc gọi và tin nhắn mà Quý Nguyên gửi tới muốn nổ tung rồi.

Cậu cầm điện thoại di động lên gọi lại một cuộc, điện thoại chỉ vang lên một tiếng đã có người nhận.

"A lô."

"Này!" Giọng nói của Quý Nguyên nóng nảy lại lo lắng, "Làm sao em lại không nói với anh một tiếng."

Chu Diển âm giọng cắt ngang anh: "Đã nói xong, anh đừng lo lắng, không có chuyện gì."

Quý Nguyên không giải thích được có chút khó chịu, Chu Diển luôn là cái bộ dáng này, cậu nghĩ nhiều làm việc nhiều, như mà cậu giống như một ngọn núi đứng trước mặt anh, cố gắng hết sức của mình xác định anh có thể trải qua cuộc sống tự tại an nhàn.

"Còn lâu anh mới lo lắng cho em, " Quý Nguyên mở miệng, giọng nói không nhịn được có chút cố chấp, "Ai lo lắng cho cái chó đờ là em."

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Ngủ chung ba ngày

Quý Nguyên ở nhà xuất quỷ cùng với việc trên internet không tạo ra sóng gió quá lớn, người duy nhất có thể có thể coi là có khả năng bị thương tổn là Vũ Dật Phi, fan không chỉ tiến hành oanh tạc khu vực bình luận đối với một mình weibo của Quý Nguyên, mà cũng tiến hành bình luận điên cuồng trên weibo của Vũ Dật Phi.

"Phi phi bá đạo bối rồi, Nam Thần bỏ đi theo người khác!"

"Nhà máy cao su Giang Nam đóng cửa, Quý Nguyên chạy theo đàn ông khác!"

"Mùa mưa lại tới, vạn vật hồi phục, mùa giao phối đến, chỉ còn một mình cậu độc thân Vũ Dật Phi."

Vũ Dật Phi nằm trên giường vừa chụp màn hình lại những bình luận này gửi cho Quý Nguyên, tức đến lăn lộn.

Ngày mùng một tháng năm bay: tức chết anh rồi.

Ngày mùng một tháng năm bay: thật tức chết anh rồi!

Ông xã của đồ chó: ha ha ha ha ha, mẹ nó, những bình luận này em sẽ giữ lại để bảo tồn.

Ngày mùng một tháng năm bay: giờ phút này cảm thấy toàn thế giới đều nhắm vào anh.

Ngày mùng một tháng năm bay: người nào??

Ông xã của đồ chó: ngượng ngùng thật xin lỗi, mới vừa rồi Chu Diển gọi video cho em một lúc.

Ngày mùng một tháng năm bay: em biến mất một giờ rồi! Bảo bảo uất ức bảo bảo không nói.

Ông xã của đồ chó: 【 đồ mặt 】

Ông xã của đồ chó: thật ra thì em có một ý, anh độc thân lâu như vậy, có phải bởi vì có người ở bên ngoài bố trí ngăn cản con đường kết giao của anh không?

Quý Nguyên vừa nói như thế, Vũ Dật Phi ở trên giường lăn một vòng, ngắm nghĩ một chút hình như thật sự có tồn tại một chút vấn đề.

Nói cho cùng chính là cái nòi già dối để an tâm! Gần đây anh ta bị người bên ngoài nào bố trí, khoảng cách không giống như phát hiện được người nào, người là được rồi. Thường xuyên qua lại không phải là có thời gian dây dưa rồi sao?

Anh nhục chí, gửi tin nhắn cho trợ lý Tiểu Lý.

Ngày mùng một tháng năm bay: Tiểu Lý à, ăn bữa khuya không?

Tiểu Lý: không ăn, mập không chết được anh.

Ngày mùng một tháng năm bay: QAQ

Mặc dù ngoài miệng cự tuyệt rất dứt khoát, nhưng Tiểu Lý vẫn không có lập tức chạy tới cửa phòng Vũ Dật Phi, ở cùng chỗ với anh chạy ra ngoài mua ít đồ ăn.

Vũ Dật Phi hiện tại vô cùng ừ ừ, trong khoảng thời gian đợi đồ ăn nằm trên giường ngửa đầu nhìn chằm chằm trần nhà trắng như tuyết như mộng du nói với Tiểu Lý: "Tiểu Lý à, nếu thực sự không được chúng ta sống cùng nhau đi?"

Tiểu Lý vui ở trên ghế sa lon cũng không quay đầu lại nhìn anh ta nói: "Anh có từng xem qua một chương trình ngắn không, chỉ một gay an ủi một cô gái, cho cô ấy một tô mì, cô gái cảm động vì thế nói với gay chuyện sẽ sống chung với nhau?"

Dĩ nhiên Vũ Dật Phi có xem qua, nghe một cái đã biết Tiểu Lý muốn nói đến câu nói cuối cùng đầy tình tủy trong câu chuyện kia "Cô không có nam nhân cần nhưng có thể tôi có nam nhân cần."

Anh ta đang cảm thấy đau lòng, không ngờ lời Tiểu Lý nói ra càng thêm đau lòng.

"Anh không cảm thấy hiện tại chúng ta thay đổi lập trường càng mĩa mai hơn sao?" Tiểu Lý nhàn nhã thông dong, quơ quơ chân.

Vũ Dật Phi không lời để cãi lại, lập tức chết đến không thể chết thêm rồi.

Trong lòng có chuyện gì rất ảnh hưởng đến cảm xúc khi quay phim ngày hôm sau, ngược lại vừa quay được một cảnh đạo diễn không nói gì, Trì Lập An ở bên cạnh đã nhìn ra.

Một cảnh trong Caton cũng miễn cưỡng qua, Vũ Dật Phi thờ phào một cái đi đến bên cạnh vừa định ngồi xuống, đã nhìn thấy Trì Lập An nhìn mình chằm chằm.

"Tối hôm qua ngủ không ngon?" Trì Lập An hỏi anh ta.

"Có chút, " Vũ Dật Phi và Trì Lập An sống chung đã không còn lạnh nhạt như trước ở cạnh hòa bình, lúc nói chuyện cũng rất thả lỏng, "Hơn một giờ mới ngủ."

Buổi sáng bảy giờ bọn họ đã đến rồi.

Tri Lập An tiếp tục hỏi, một chút phòng bị Vũ Dật Phi cũng không có, có lời gì cũng nói ra: "Em cảm thấy được có thể mình sẽ độc thân cả đời."

Tri Lập An bật cười: "Ừa sao không có ai thích em hả?"

Vũ Dật Phi biết Tri Lập An không phải là cái loại người sẽ ăn nói linh tinh hoặc là người sẽ tuyên bá linh tinh, thời gian quay phim dài như vậy, tố chất chuyên nghiệp của đối phương cùng với nhân phẩm của người ta mà nói, anh ta cũng đều nhìn ở trong mắt, hiện tại nếu trò chuyện rồi, không khí cũng nhẹ nhõm, Vũ Dật Phi nhanh miệng nói: "Ha ha, vậy anh thích em không?"

Một lời của anh ta thốt ra đã cảm thấy có chỗ không đúng, nhưng mà đã không thu về được rồi.

Rõ ràng bởi vì lời nói của anh ta mà Lập An hơi sững sốt một chút, nhưng mà rất nhanh đã phản ứng kịp, gật đầu nói: "Cũng không phải là không thể được."

Anh ta nói như vậy, Vũ Dật Phi cảm thấy chính là đang an ủi mình, lúc này cũng không coi nó là sự thật, chỉ vô cùng chân thành nói với Tri Lập An: "Cảm ơn thầy Tri!"

Đến tháng tám phần diễn của Quý Nguyên trong《gió xuân say》đã tiến hành được không sai biệt lắm, vừa vặn phần diễn của anh đã xong trước sinh nhật của Chu Diễm Sinh hai ngày, lập tức Quý Nguyên ngựa không ngừng vó chạy về thành phố A.

Mặc dù nói có thời gian rảnh rỗi để nghỉ ngơi, nhưng mà kế hoạch sau đó là quay trở lại ngay.

"Có mấy kịch bản anh cảm thấy được không tệ, còn có một kịch bản khác, một nhóm mình tính ra nước ngoài du lịch, " Trần Phạm Kiều nói đại khái với Quý Nguyên một lần, "Mấy ngày nay trước hết em nghỉ ngơi cho thật tốt, không có gì những chuyện khác thì anh cũng sẽ không tìm em "

Hiện tại Quý Nguyên không nắm được kịch bản, nhưng mà theo lời Trần Phạm Kiều cái kịch bản kia, anh cũng biết sơ sơ một chút. Đời trước anh có xem qua rồi, nhớ là có mình tinh uy tín lâu năm cũng có mình tinh thật tươi, lúc mà cùng nhau du lịch thì xảy ra các loại chuyện thú vị cũng như chuyện mâu thuẫn, coi như có xem một chút, một kịch bản có tí lệ người xem TV cũng rất tốt.

Trước khi công chiếu《gió xuân say》còn một mất một khoảng thời gian, trong khoảng thời gian này Quý Nguyên không thể nào không làm gì, độ nổi tiếng của mình sẽ giảm xuống. Tham gia một vài chương trình giải trí cũng là một sự lựa chọn không tồi.

Còn lại kịch bản mà Trần Phạm Kiều nói cũng có thể xem xét một chút, nếu là một bộ phim truyền hình hay anh cũng không muốn bỏ qua.

Chu Diễm hẹn thời gian tới đón anh, vốn là phải đứng ở trong đám người chờ máy bay, nhưng Quý Nguyên đã rời đi rồi.

"Ngộ nhờ có fan nhận ra làm thế nào, " Trong lòng Quý Nguyên vẫn không muốn Chu Diễm đi đón anh rồi cũng phải chịu đựng loại áp lực cùng nhau bại lộ trước mặt công chúng này, "Em chờ anh trong xe ở bãi đậu xe là được."

Chu Diễm cũng không lay chuyển được anh, chỉ có thể ở trong xe chờ anh. Tài xế cũng đội trung một thể.

Không lâu sau, Quý Nguyên kéo rương hành lý thờ hỏn hỏn thờ hỏn hỏn chạy tới.

Chu Diễm lập tức xuống xe giúp anh nhắc hành lý lên, Quý Nguyên như một làn khói nhảy vào trong xe.

"Mới vừa rồi có người nhận ra anh, may mà anh nhanh chân chạy trước." Mặc dù Quý Nguyên mệt, nhưng giọng nói vẫn rất nhẹ nhàng.

Chu Diễm nghiêng đầu nghe lời nói của anh, lại giơ tay lên dùng ngón cái xoa xoa khóe miệng anh, nhìn một chút lại không nhìn được cúi đầu hôn anh một cái.

Hiện tại Quý Nguyên cũng không ăn ở hai lòng, anh nhìn thấy Chu Diễm vui vẻ đến không chịu được, đưa tay ôm cổ cậu, đầu cũng đi theo nương đến trên vai Chu Diễm: "Anh rất nhớ em!"

Chu Diễm nhỏ giọng cười, có thể nghe ra cảm xúc vui sướng bên trong.

Trước khi làm tài xế cho cậu chủ nhà họ Chu đã qua đời cũng đã làm tài xế một thời gian, cũng thấy qua cậu chủ nhà họ Chu nuôi không ít mình tinh, đang đỏ hay không "hot" đều có, chỉ là không có một người sống chung với cậu chủ như vậy.

Vậy làm sao, tài xế nghĩ, không giống như quan hệ về lợi ích, ngược lại càng giống như nói đang nói chuyện yêu đương có tiếng cũng có miếng đây?

Quý Nguyên ở trên xe dính lấy Chu Diễm một lát, tính khí dịu ngoan, nhưng về nhà không bao lâu đã trở về hình dáng ban đầu rồi.

Anh ngồi trên ghế sa lon đưa ngón tay tính ngày.

"Nghỉ ngơi ba ngày, sau đó có hai tiết mục, nửa ngày, một ngày." Quý Nguyên bị làm cho nhúc nhúc đầu, cộng thêm không lâu nữa sẽ phải đến trường, anh cảm thấy ngày thật sự càng mù mịt hơn rồi.

"Ba ngày này anh phải ngủ!" Quý Nguyên len lén nhìn Chu Diển ở bên cạnh giúp anh cất hành lý một cái, thật ra thì trong lòng anh biết ngày hôm sau chính là sinh nhật của Chu Diển, nhất định là muốn làm gì vui vẻ một chút, nhưng ngoài miệng chính là cố ý hù dọa Chu Diển một chút.

Vốn cho là Chu Diển vẫn luôn ở trước mặt mình cường điệu muốn trải qua sinh nhật thành niên nhưng nghe những lời này lại không có chút phản ứng gì, tiếp tục quá trình chia quần áo bẩn của anh ra sau đó ném vào trong máy giặt.

Chờ quay đầu trở lại lúc nói chuyện với Quý Nguyên, chẳng qua cũng chỉ nói một câu: "Buổi tối muốn ăn cái gì?"

Quý Nguyên có chút buồn.

Cái gì kia, thật ra thì không phải là anh không nghĩ tới cuộc sống sinh hoạt chồng chồng của hai người! Nhưng Chu Diển ở trước mặt vẫn luôn rất chủ động lại bình tĩnh, Quý Nguyên bên này là hoàn toàn không thể không biết xấu hổ chủ động đưa ra cái gì.

Vậy thì kìm nén?

Quý Nguyên cảm thấy cũng không được, có chút phiền. Đang muốn mở miệng hỏi xương cốt trên người đồ chó kia có chỗ nào không đúng sao, khoe mắt chợt nhìn đến một phong thư trên khay trà, bên trên có một chỗ nhìn vô cùng quen mắt.

Anh đứng dậy cầm đồ tới nhìn một chút, lại nhìn thư thông báo trúng tuyển của trường học một chút.

"Ài?" Quý Nguyên mới nhớ tới, anh ở một bên bận đến vắng đầu, một bên lại quên mất Chu Diển là một người mới vừa thi tốt nghiệp trung học xong, không nhớ ra chút nào cái loại chuyện như trúng tuyển này vậy.

Không ngờ Chu Diển đăng ký vào trường của anh

Thực sự là Chu Diển đăng ký vào trường học của Quý Nguyên, còn trúng tuyển, nhưng mà chờ đến khi Quý Nguyên hỏi cậu, Chu Diển còn là một bộ dáng sóng nước chẳng xao, thậm chí trong chốc lát còn chuyển đề tài tới: "Lập tức ở nhà nên ăn tùy tiện một chút, rồi anh đi ngủ, nghỉ ngơi thật tốt."

Tốt xấu gì hai người cũng hơn một tháng không gặp, gặp mặt không giống như va chạm nóng bỏng trong tưởng tượng của Quý Nguyên chút nào. Quý Nguyên trước tiên cẩn thận suy nghĩ một chút về nội dung nói chuyện của mình với Chu Diển trong hai ngày qua, nhưng không có dấu hiệu gì là không đúng cả?

Anh lại nghiêm túc lật weibo ra, xem một chút có bất quái bất lợi nào cho việc phát triển tình cảm của bọn họ hay không.

Nhưng cũng không có.

Quý Nguyên cảm thấy có thể Chu Diển đang ngồi giả bộ bức bối, nói không chừng lập tức không nhịn nổi. Vì vậy anh bày ra các loại nhẫn nhịn, Quý Nguyên chờ rồi chờ, đợi một chút đến hơn bảy giờ lúc hai người đã ăn cơm xong, Chu Diển giúp anh rửa trái cây, cũng không đợi đến khi Chu Diển có phản ứng gì lớn, thậm chí cũng không có nhìn anh lâu lần nào.

Đặt trái cây đã rửa xong đến trước mặt Quý Nguyên, Chu Diển dặn dò anh một câu ăn ít một chút sau đó lập tức đi tắm.

Dựa theo tính tình của đồ chó, sau khi tắm xong nhất định phải không thành thật chứ? Vì vậy Quý Nguyên ăn trái cây chậm đi, đang ngồi trên ghế sa lon đợi.

Sao đoán được Chu Diển tắm xong ra ngoài, liếc anh một cái sau đó chỉ nói là: "Đi ngủ sớm một chút, ngủ ngon."

Sau đó xoay người trở về phòng!

Ghim tâm, đồ chó.

Quý Nguyên không giải thích được, xác thực là có chút mệt mỏi, anh cũng dứt khoát tắm rửa xong chuẩn bị đi ngủ, có chuyện gì ngày mai lại nói.

Nửa đêm.

Quý Nguyên bị buồn tiêu mà tỉnh, mới vừa đưa tay muốn bật đèn bàn, cửa phòng chợt truyền đến tiếng bị người ta mở ra.

Quý Nguyên bối rối, không đợi anh kịp phản ứng, cửa phòng bị người ta đẩy ra. Cùng lúc đó Quý Nguyên cũng bật đèn bàn lên, chiếu sáng đến Chu Diển đang đứng ở cửa.

"Làm anh sợ muốn chết, " Quý Nguyên nói, lập tức thở phào nhẹ nhõm, "Anh còn tưởng rằng kẻ trộm vào nhà."

Nhưng mà mới vừa nói xong, Quý Nguyên lại lập tức phản ứng kịp, anh cầm điện thoại di động lên liếc mắt nhìn, mới vừa qua 0 giờ 1 phút, "Không phải, hơn nửa đêm, em mộng du đấy à?"

Chu Diển tinh thần sáng láng, cặp mắt lóe lang quang: "Không chúc em sinh nhật vui vẻ à?"

Lúc này Quý Nguyên lúc này mới chú ý tới, Chu Diển không phải là tay không tiến vào, cậu cầm không ít thứ. Anh cũng mới phản ứng kịp, tại sao lúc

mình nói phải ngủ ba ngày Chu Diễn không có phản ứng, bởi vì trọng điểm của việc ngủ ba ngày này với việc ngủ ba ngày kia không giống nhau.

Tác giả có lời muốn nói: tiết mục ngắn bản đầy đủ: một cô gái cùng với một người đàn ông gay cùng thuê phòng. Có một buổi tối cô ấy buồn như đưa đám, sau đó chàng trai gay rất sẵn sàng nấu cho cô ấy tô mì. Đột nhiên cô ấy cảm thấy rất ấm áp, đã nói: "Nếu không chúng ta cứ sống chung như vậy đi." Không ngờ sắc mặt của chàng trai gay đại biến: "Cô không có đàn ông muốn, tôi nhưng có!"

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Dã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Anh Trì rất nghiêm túc

Quý Nguyên bị dối tình, nhưng mà anh cũng cảm thấy có thể là mình bị ngen nước tiểu mà tỉnh. Bên hông vắt ngang một cánh tay cường tráng. Không có làm là của Chu Diễn. Rèm cửa sổ không có kéo ra, bên trong phòng là một khoảng không gian đen kịt không có cách nào phán đoán chính xác được thời gian. Quý Nguyên miễn cưỡng sờ tới điện thoại di động ở đầu giường, men theo ánh sáng, phía trên biểu hiện thời gian là buổi trưa 11 giờ 29 phút.

Đối với việc làm và nghỉ ngơi có quy luật của Quý Nguyên mà nói, đến lúc này không dối bụng mới là lạ.

Anh đẩy cánh tay của Chu Diễn ra, mới vừa ngồi dậy được một nửa, lập tức từ eo truyền đến một hồi cảm giác đau nhức. Bởi vì Chu Diễn dính chặt lấy anh cũng dần dần tỉnh lại, Quý Nguyên nghiêng đầu nhìn cậu một cái, không biết là nên quay đầu đập một cái vào ót của cậu tốt hay là lại gần hôn cậu một cái thì tốt.

Hiện tại Quý Nguyên mới không rảnh để chú ý tới biểu hiện của Chu Diễn tới qua, thì ra đó cũng không phải là lạnh nhạt hay là thế nào, mà là Chu Diễn vẫn luôn kiểm chế trước bữa ăn chính thức. Thật sự là sau khi có thể ăn thì một chút cũng không từ chối, hơn nữa đêm cũng nhào tới.

Đương nhiên nếu tới hôm qua anh không hài lòng, anh đã sớm một cước đạp đồ chó xuống giường rồi, nơi nào sẽ cho cậu ngủ ở chỗ này.

"Đi làm gì?" Hiển nhiên là Chu Diễn vẫn còn buồn ngủ chằm chằm, đưa tay nắm vào hông của Quý Nguyên lần nữa, đầu dựa vào sau lưng Quý Nguyên, trong khi nói chuyện còn có chút mơ hồ.

"Đi tiểu một chút, " Quý Nguyên lại để tay của cậu xuống, nghe vậy Chu Diễn lại đi theo anh ngồi dậy.

"Em đi với anh."

"Cút đi!" Nhắc tới đi tiểu, Quý Nguyên nghĩ đến thủ đoạn tối ngày hôm qua của Chu Diễn, mặt đỏ tới mang tai lại thêm thẹn quá thành giận, "Anh đi tiểu mặc mớ gi tới em"

Lúc mới bắt đầu Chu Diễn còn sợ thất lưng của Quý Nguyên đau, cũng không còn ý khác, nhưng Quý Nguyên mắng cậu một câu như vậy, cậu lập tức nghĩ đến một chuyện khác với Quý Nguyên. Vì vậy trên mặt lập tức mang tới một nụ cười bí ẩn, cậu ngồi dậy vận mở đèn bàn ở bên cạnh.

Hai chân của Quý Nguyên chạm xuống đất mò mẫm tìm dép, lại nghe Chu Diễn ở phía sau anh hỏi: "Thất lưng có đau không, có cần em xoa giúp anh không?"

"Mới không đau." Quý Nguyên cố giả vờ nói, nói xong cố gắng chống đỡ sắc mặt không thay đổi lưu loát đứng dậy đi về phía nhà vệ sinh, chờ đến khi đóng cửa phòng vệ sinh, mới nhẹ nhàng nhếch miệng run lên từng hồi.

Nghĩ đến tối hôm qua lại nghĩ đến hiện tại, cuối cùng Quý Nguyên cũng lĩnh hội được cái gì gọi là đau cũng vui về.

Vốn nói để cho anh nghỉ ngơi ba ngày, nhưng mà ngày thứ ba vẫn không thể nào nghỉ ngơi đầy đủ. Chu Diễn đối với lần này có chút oán thán, còn nói muốn đi tìm Trần Phàm Kiều nói một chút. Nhưng Quý Nguyên bày ra vẻ mặt chuyên nghiệp: "Em đừng quấy rối, đây là công việc, là sự nghiệp, phải làm việc nghiêm túc."

Nhưng mà thật ra là anh tìm Trần Phàm Kiều nói muốn bắt đầu làm việc trước, bằng không ở nhà còn không biết cái eo này có thể bị đồ chó dày vò đến đứt không. Quý Nguyên có chút nghĩ không hiểu, dù nói thế nào thì bây giờ mình cũng là một thanh niên hai mươi tuổi thể lực cường tráng, phải nói hao phí sức lực, Chu Diễn cần phải hao phí sức lực hơn anh nhiều, làm thế nào người này mỗi ngày đều có thể vững vàng đi lên đi xuống được, còn mỗi thời giây phút đều muốn làm loạn?

Nhưng cũng không thể oán trách hoàn toàn, chính Quý Nguyên cũng không có tự chủ. Chu Diễn coi quản ra, anh cũng không nhận được muốn coi, chỉ hận không thể ban ngày buổi tối đều không mặc.

Cách khai giảng hai ba ngày, quá trình quay phim của Vũ Dật Phi ở bên kia cũng kết thúc, sau khi trở lại Thành phố A lập tức hẹn Quý Nguyên đi ra ngoài gặp mặt.

Ở bên ngoài gặp mặt chắc chắn sẽ có phóng viên, Quý Nguyên cảm thấy không được, dứt khoát bảo Vũ Dật Phi về nhà chơi, cũng tốt khiến cho Chu

Diễn tình trùng lên não thấy người ngoài có thể hơi khác chế một chút.

Vẹn toàn hai bên, Quý Nguyên tự cho mình max điểm.

Mặc dù rất nhanh là đã đến qua tháng chín, nhưng cái nóng của mùa hè còn chưa có rút đi, dù vậy, Vũ Dật Phi vẫn trang bị đầy đủ đến chung cư vườn hoa.

Quý Nguyên đứng ở dưới lầu chờ anh ta.

Vũ Dật Phi nhìn trái nhìn phải, sau đó rất cảnh giác đẩy cánh cửa đi về phía Quý Nguyên: "Không phải em sợ bị người ta nhìn thấy hả?"

Không phải là anh ta thần thần bí bí, mà Quý Nguyên ở cái chung cư này thật sự quá bình thường, bảo vệ bình thường, hộ gia đình cũng bình thường, phải nói ở chỗ hoàn toàn chẳng có cấp bậc gì.

Quý Nguyên nhấn mở tầng lầu và mật mã cửa, không có vấn đề nói: "Tiểu khu này chủ yếu dùng để dưỡng lão, em cũng chưa bao giờ gặp được người trẻ tuổi cả."

Vũ Dật Phi nói: "Trước kia anh có mấy fan vô cùng dọa người, đi theo anh về nhà, cũng không biết lên lầu thế nào, buổi tối nấp trong hành lang giống như quỷ vậy, thiếu chút nữa hù chết anh, từ đó về sau đều có ám ảnh trong lòng rồi."

Quý Nguyên vỗ vỗ bả vai anh ta: "Nhóc đáng thương."

Hai người người trước người sau đi vào trong thang máy, Vũ Dật Phi lại nghĩ tới tới hỏi: "Bạn trai em có ở nhà không?"

"Ồ, " Quý Nguyên gật đầu, "Hôm nay đặc biệt đi mua thức ăn đấy, đi rửa rau."

Vũ Dật Phi có chút thụ sủng nhược kinh (được yêu thương mà kính sợ): "Thật à? Các em cũng thật tốt quá đi."

"Cho dù anh không tới bọn em cũng phải nấu cơm mà, " Quý Nguyên nói, "Thói quen."

"Sao lại không tìm người giúp việc?"

Quý Nguyên nói: "Cầu Thặng không thích người ngoài."

"Ha ha ha, " Vũ Dật Phi nghe cái nhũ danh Cầu Thặng này lại nhin cười không được, rồi sau đó lại có chút khân trương nói, "Vậy hôm nay anh tới đây, cậu ấy, "

"Anh là bạn của em " Quý Nguyên dẫn anh ta ra khỏi thang máy, "Sao có thể tính là người ngoài được."

Quý Nguyên đã nói qua một chút chuyện về Chu Diễn cho Vũ Dật Phi, chính là nói sơ qua về tuổi của Chu Diễn, cũng không nói quá cụ thể. Nhưng mà đối với Vũ Dật Phi còn lớn hơn Quý Nguyên bốn năm tuổi mà nói, Chu Diễn thật sự là một đứa trẻ rồi. Cho nên anh ta không có nghĩ đến chờ đến khi Chu Diễn đi ra từ phòng bếp, mình nhìn thấy là một người cao lớn khuôn mặt tuấn lãng vô song lại có khí thế nam sinh.

Hai người chào hỏi lẫn nhau, chờ khi Chu Diễn quay trở lại phòng bếp, Vũ Dật Phi không nhịn được nói với Quý Nguyên: "Bạn trai của em rất tuấn tú."

Quý Nguyên đã sớm chuẩn bị xong trái cây bung ra, nghe vậy khiêm tốn gật đầu một cái nói: "Tạm được tạm được."

"Em một mực gọi cậu ấy là Cầu Thặng, anh còn tưởng rằng là một tên đại ngốc đấy." Vũ Dật Phi nói, rồi sau đó có chút hâm mộ nói, "Các em rất giống những cặp đôi bình thường, ài, ời, mặc dù tuổi cậu ấy còn nhỏ, nhưng nhìn qua cũng rất thận trọng."

Điểm này thì Quý Nguyên đồng ý: "Là rất thận trọng."

"Thật ra thì hôm nay anh tìm em đến là để nói chuyện phiếm, " Vũ Dật Phi nhỏ giọng nói.

Bên cạnh anh ta có duy nhất một người bạn cong chính là Quý Nguyên, tuy thời gian hai người quen biết hai không lâu, nhưng rất nhanh đã trở lên quen thuộc, có cái loại cảm giác yên tâm kia. Vũ Dật Phi có chuyện gì cũng tự động tìm Quý Nguyên nói.

"Hả?" Quý Nguyên vui ở trên ghế sa lon, mở TV ra, ôm nửa dưa hấu vào trong ngực, "Anh nói."

"Nếu có một người nói yêu anh, sau đó anh cũng vậy cảm thấy anh thích anh ta, nhưng mà, khi anh ta nói yêu thích anh trước, anh không có cảm thấy mình thích anh ta, em nói tình huống này, anh thật thích anh ta sao?"

Quý Nguyên đào một miếng dưa hấu vào trong miệng, còn chưa có ăn xong đã bị cái cách thức nói chuyện như đưa ra khẩu lệnh này của Vũ Dật Phi làm cho hôn mê. Sau một hồi anh thu xếp, trong anh mất khao khát của Vũ Dật Phi nói: "Cũng coi như thích, người nào cùng anh tỏ tình?"

Quý Nguyên bát quái nói.

Vũ Dật Phi sắc mặt khổ não: "Hôm cuối cùng khi kết thúc quay phim đó, mọi người đi liên hoan, đều uống hơi quá chén, sau đó ở cửa phòng khách sạn

thầy Trì nói với anh, anh cảm thấy được là anh ấy không có uống say?"

Quý Nguyên nghe thấy tên của Trì Lập An, đã có chút không tốt.

Cũng không phải nói cái gì khác, chỉ là trên phương diện liên quan đến tình cảm anh cực ít nói đến Trì Lập An trước mặt Vũ Dật Phi. Mặc dù nói thật ra thì đời trước mình và Trì Lập An không có phát triển sâu xa gì, nhiều lắm là mập mờ qua, đời này không có nửa xu liên lạc nào với Trì Lập An, nhưng mà Vũ Dật Phi chỉ cần nói về Trì Lập An, Quý Nguyên nhiều lắm cũng chỉ là đứng từ góc độ của một người qua đường nói một chút về tố chất chuyên nghiệp của đối phương, những phương diện khác một chữ cũng không nói.

Bằng không Quý Nguyên đã cảm thấy tội lỗi khi giới thiệu bạn trai trước cho khuê mật của mình mình.

"Cũng sẽ không, " Quý Nguyên suy nghĩ một chút nói, "Dù sao cái loại chuyện như thổ lộ này cũng không phải là chuyện đùa, bên phía thầy Trì cũng sẽ không đến nỗi uống say ngay cả lời này cũng nói ra, vậy anh đáp lại như thế nào?"

"Anh trực tiếp bay về." Giọng nói của Vũ Dật Phi vô cùng ngốc lại chớ chút ngọt, "Anh có chút sợ hãi. . . ."

Quý Nguyên nếu bị anh ta đánh bại: "Anh sợ cái gì, anh ta cũng sẽ không ăn thịt anh."

"Nhưng anh cảm thấy được anh ta không nên yêu thích anh, " Vũ Dật Phi có chút phiền não, "Tổng hợp lại khí chất của anh còn kém rất xa, còn có chút sợ anh ta ấy."

Quý Nguyên không biết nên nói gì.

"Ai, lại là lần đầu tiên có người lợi hại như vậy thổ lộ với anh, " Vũ Dật Phi vừa đẩy mắt động lòng, "Anh sợ không đồng ý anh ta đã thích người khác rồi."

Quý Nguyên dứt cho anh ta một miếng dưa hấu, nhìn Vũ Dật Phi ăn thành một con chuột đồng sau nói: "Sao có thể thích người khác nhanh như vậy, anh chính là suy nghĩ nhiều quá."

"Có vài người thích người chính là rất nhanh, " Vũ Dật Phi lấy mình làm ví dụ, "Tỷ như anh, mặc dù hiện tại giống như anh có có chút thích anh ta, nhưng lúc vừa mới bắt đầu anh có chút thích em ấy."

Đúng lúc Chu Diễn bung một khay sợi khoai tây từ phòng bếp ra ngoài, nghe những lời này ánh mắt lập tức bủa vây Vũ Dật Phi.

Vũ Dật Phi cảm giác gáy mình chợt lạnh, nhưng không biết là thế nào, còn muốn nói tiếp thì Quý Nguyên đã ngẩng đầu nhìn Chu Diễn bên kia một cái, đứng lên nói: "Em đi trước xem còn cần nấu món gì không, cơm nước xong chúng ta lại nói."

Chỉ biết vì vậy Chu Diễn và Quý Nguyên đổi vị trí cho một bàn sợi khoai tây, biến thành cậu ở trên ghế sofa tiếp khách rồi.

Vũ Dật Phi vốn cho là nhìn qua Chu Diễn có hơi lạnh lùng một chút, cũng biết là người không dễ ở chung, kết quả không ngờ giọng điệu của Chu Diễn ôn hòa, còn có thể dễ nói chuyện tiếp hơn so với Quý Nguyên, nhưng lại nói chính là fan của mình, hiểu rất rõ tác phẩm của anh ta. Hai người ngồi hàn huyên hơn mười phút, Vũ Dật Phi đã cảm thấy vô cùng quen thuộc với Chu Diễn.

Chu Diễn cũng coi chính mình là người biết chuyện bảy bảy tám tám, nhíu mày cười cười mà nói: "Chuyện này khó có thể dùng một câu để xác định, nhưng mà em hiểu rất rõ anh Trì, không phải là người thích lấy chuyện này để đùa đâu."

Chương 49: Cháu sống ở phòng đối diện

"Có thật không?" Thật ra thì Vũ Dật Phi cũng không quá hiểu Trì Lập An, vừa nghe giọng điệu quen thuộc của Chu Diễn, lại càng tin hơn rồi.

"Thật, " Chu Diễn gật đầu, hai đời cộng lại cũng chưa từng nói qua câu gì tán dương với Trì Lập An, còn cảm thấy đối phương là thằng ngu vcl~, nhưng bây giờ vì lôi kéo người ngoài miệng giống như bôi mật vậy, "Anh Trì là chứng chặc, có trách nhiệm, là người trung tình, căn bản sẽ không khuyết điểm."

Nhưng cậu không ngờ, Vũ Dật Phi không phải là con đường này.

Nghe Chu Diễn kể xong những lời này, Vũ Dật Phi tâm tư càng hồng: "Anh ấy tốt như vậy, anh không xứng với anh ấy."

Chu Diễn: "."

Đột nhiên cậu cảm thấy bối vì lúc trước mình nghe thấy Vũ Dật Phi nói thích Quý Nguyên mà ăn một miếng dấm là hoàn toàn không đáng, cái kẻ đang ngồi trước mặt này đúng là đồ ngu.

Nhưng mà cậu chủ có thủ đoạn.

Cậu lời nói xoay chuyển, sắc mặt có chút lo lắng, trong lời nói còn giống như có chỗ cất giữ lại: "Anh Trì cũng không phải là không có khuyết điểm, nhiều năm như vậy anh ấy cũng không có nói qua yêu đương anh có biết không?"

"A, biết." Vũ Dật Phi gật đầu, khẩn trương nhìn Chu Diễn, nghe lời nói tiếp của cậu.

"Thật ra thì cũng không phải trên phương diện tình cảm của anh Trì, " Chu Diễn sửa sang lại tìm từ, giọng nói càng cẩn thận hơn một chút, "Tương đối yếu ớt đi, còn chung tình, thích một người cũng không dám tiến tới, thậm chí là được, nhưng nếu nói ra sợ bị người ta từ chối, không mất ba năm năm năm là không thể hồi sức được."

Vũ Dật Phi nghe ngu người: "Dọa người như vậy?"

Vậy không nhất định anh ta phải đồng ý?

Chu Diễn gật đầu, sắc mặt trịnh trọng một chút cũng không nhìn ra những lời trước đó đều là do cậu nói hươu nói vượn mà ra

Vũ Dật Phi cũng biết sơ sơ một chút về gia thế của Chu Diễn, cũng biết một chút về bối cảnh của Trì Lập An, kết hợp lại, Trì Lập An và Chu Diễn biết điểm này cũng không chút kỳ quái. Nhìn như vậy, lời nói của Chu Diễn càng có sức tin tưởng và nghe theo rồi.

"Ừ, " Chu Diễn nói, "Cho nên lúc xử lý cái vấn đề này, anh phải cẩn thận một chút."

Trong lòng Vũ Dật Phi vẫn còn sợ hãi cúi đầu: "Anh biết rồi."

Hi vọng thầy Trì không bối vì anh ta bay về trước thời gian, còn không nhận điện thoại và tin nhắn mà đau lòng.

Quý Nguyên kêu Chu Diễn đi bụng thức ăn, sau khi đến phòng ăn đang muốn kêu Vũ Dật Phi cùng nhau ăn cơm, lại không nhìn thấy người ở phòng khách.

"Vũ Dật Phi đâu?" Quý Nguyên hỏi Chu Diễn.

Sắc mặt của Chu Diễn nhẹ nhõm, ôm anh hôn một cái, mơ hồ còn có thể nhìn thấy nụ cười nhạt: "Ở trên sân thượng gọi điện thoại rồi."

Quý Nguyên cũng không biết Chu Diễn vui mừng cái gì, nhưng mà chờ sau khi anh xới cơm xong, Vũ Dật Phi đỏ mặt từ trên ban công trở lại.

"Rửa tay là có thể ăn cơm." Quý Nguyên vừa dứt lời, Vũ Dật Phi giống như bướm bướm nhào tới bên cạnh anh.

"Anh không còn là cậu độc thân nữa rồi!" Vũ Dật Phi có chút hưng phấn, những thứ không xác định lúc trước kia vào lúc này mọi thứ đã trở lên kiên định. Nếu không phải là đi anh ta và Tiểu Lý nhìn chăm chú, hiện tại cũng hận không thể đăng lên weibo chiêu cáo thiên hạ.

Chỉ tiếc là bà xã tự nhận và bạn gái tự nhận của Vũ Dật Phi còn rất nhiều, chiếm phần lớn fan của anh ta, vẫn luôn xây dựng hình tượng, muốn xuất quỹ giống như Quý Nguyên là không có khả năng.

Quý Nguyên: "??"

Làm sao anh cũng nghĩ không ra anh đi nấu cơm không tới nửa giờ, bên ngoài trời đất đã thay đổi rồi. Nhưng mà kết quả không tồi. Con người của Vũ Dật Phi rất tốt, Trì Lập An cũng thế, hai người bọn họ có thể ở cùng một chỗ mặc dù Quý Nguyên có chút ngoài ý muốn, nhưng cũng cảm thấy rất tốt.

Không đến mấy ngày nữa đã phải đi học, Quý Nguyên chuẩn bị sau khi khai giảng sẽ bớt thời gian về đi học. Đi học cũng không thể học cho tốt được, mặc dù chính anh cũng nghiêm túc đọc, nhưng hiệu quả so ra vẫn luôn kém hơn nghe giảng.

Trước kia căn bản mỗi môn học anh sẽ không dưới 85 điểm, kết quả thành tích cuối kỳ vừa rồi có hai môn dưới 75 điểm, khiến Quý Nguyên có chút lo lắng.

Nhưng mà hiện tại anh lại có chút lo lắng nếu như mình và Chu Diển cùng xuất hiện trong sân trường có thể kéo ra những chuyện khác hay không. Quý Nguyên cũng không muốn khiến Chu Diển xuất hiện quá nhiều dưới tầm mắt của mọi người.

Chính anh lựa chọn làm nghề này thì không có cách nào, nhưng mà cũng hiểu rõ nghề này đầy áp lực, cho nên càng không muốn Chu Diển cũng cùng phải chịu đựng cái cảm giác này.

Tháng chín vừa tới thật sự là có cảm giác của mùa thu.

Trần Phàm Kiều và Quý Nguyên thảo luận kịch bản, lật mấy cái đều không cảm thấy quá thích hợp.

Trần Phàm Kiều thờ dài một cái: "Em là nghệ sĩ đầu tiên mà anh mang đến bởi vì bộ đáng quá tốt mà không chọn được kịch bản."

Quý Nguyên cũng không quá vui khi diễn những nhân vật cái gì mà Đệ Nhất Mỹ Nhân Đệ Nhất soái ca, mà rất nhiều kịch bản anh thích, những nhân vật được đặt ra đều là chân dài của anh hoặc là giá trị nhan sắc của anh, tóm lại còn rất khó chịu.

Cuối cùng nhìn hồi lâu, xác định một bộ phim thần tượng. Quý Nguyên nhớ kịch bản của bộ này, mặc dù ngay từ đầu nam nữ chính không phải là quá vui vẻ, nhưng về sau khi cho điểm bộ phim này còn cao hơn rất nhiều so với mấy bộ tương tự như phim về tổng giám đốc, đại khái vẫn là bởi vì tình tiết bộ phim nhẹ nhàng lại có thú vị, và lại không phải là bộ phim theo phong cách cũ khoa trương lại giả tạo.

"Đúng rồi,《 đi trên đường 》đã xác định được mấy nghệ sĩ," Trần Phàm Kiều nghĩ đến lại nói với Quý Nguyên, "Có phải em và Vũ Dật Phi rất quen thuộc hay không? Anh ta sẽ đi, hình như còn có Trì Lập An nữa,"

Về sau Trần Phàm Kiều còn nói tên của mấy nữ minh tinh nữa, bao gồm nữ chính mới vừa hợp tác với Quý Nguyên trong《 gió xuân say 》Lâm Nhiễm.

Quý Nguyên gật đầu, người quen thật nhiều, trong lòng anh đã có suy nghĩ, ít nhất khi đi chơi vẫn thoải mái hơn so với một nhóm người hoàn toàn xa lạ.

Bởi vì Vũ Dật Phi và Trì Lập An đã ở chung với nhau, Quý Nguyên bên này cảm thấy cùng nhau tham gia một chương trình cũng không sao cả. Hơn nữa, Trì Lập An không biết mình đây.

Nhưng buổi tối Chu Diển nghe Quý Nguyên nói ra những cái tên nghệ sĩ sẽ cùng tham gia, lập tức ở trong lòng xù lông rồi. Nhưng lại không thể biểu hiện ra, vì vậy chỉ có thể ở trên giường khi dễ người, đè ép Quý Nguyên trong trong ngoài ngoài ăn đến hai lần.

Quý Nguyên nhìn không được bị người khi dễ khóc, máu chốt còn không biết tại sao, vì vậy chờ đến khi Chu Diển ôm anh làm xong dọn dẹp, anh mới một cước đạp người ra khỏi phòng, khàn giọng nói người ta cút đi.

Ngày hôm sau Chu Diển vì tranh thủ quyền lợi trở về phòng ngủ, trông mong cùng Quý Nguyên nhận sai.

Quý Viên Viên như đại gia nằm trên ghế sa lon, Chu Diển ngồi ở cuối ghế sa lon đấm chân cho anh: "Tối hôm qua là em không đứng, em vừa nghĩ tới một đám người bọn anh đi chơi lâu như vậy, em lại có chút ghen."

Quý Nguyên không biết nên vui mừng hay là nên tức giận đây: "Làm sao em lại không đi bán giấm đi, cũng quá hay ăn giấm rồi?"

Chu Diển đúng lý hợp tình nói: "Trước đó Vũ Dật Phi còn nói thích anh đây, em còn có thể không ăn giấm sao? Mọi người cùng nơi đi chơi, nếu va chạm rồi xảy ra lửa thì làm thế nào?"

Thật ra thì Vũ Dật Phi là dễ ngụy trang, nhưng cái tên Trì Lập An thì Chu Diển lại không thể nói, lúc này chỉ có thể bực tức.

Quý Nguyên dựa vào ghế sa lon, nhìn chăm chăm vào người nói: "Vũ Dật Phi là 0! Em đã gặp qua hai 0 có thể cọ sát ra lửa sao? Hơn nữa, Vũ Dật Phi và Trì Lập An cùng tham gia chương trình này, hai người bọn họ là một đôi, anh còn không có ngại tự mình ăn cầu lương sao, em đừng tham gia nào nhiệt."

"Tình cảm của hai người bọn họ ổn định sao?" Chu Diển thử dò xét tin tức, trên tay bóp chân không ngừng.

Quý Nguyên nheo mắt cẩn thận suy nghĩ: "Cũng không tệ lắm."

Vừa mới quen không lâu, thật ra thì cũng nhìn không ra cái gì là thề non hẹn biển. Nhưng mà nhớ tới buổi sáng Vũ Dật Phi gửi tin nhắn cho mình, bên trong còn cảm ơn Chu Diển, Quý Nguyên lại có chút hoài nghi hỏi Chu Diển: "Lần trước em nói gì với Vũ Dật Phi vậy?"

Về mặt Chu Diển thuần lương: "Không có gì, nhìn anh ấy rất ngây ngô, em lễ phép tính nói đôi câu."

Quý Nguyên mắng: "Cái gì ngây ngô, người ta được gọi là hoàng đế, cho là ai cũng cũng y như em sao."

Nhưng mà cái vấn đề này vẫn tính động trời rồi.

Không đến mấy ngày, Quý Nguyên ở nhà nghỉ ngơi, chợt nhận được một cuộc điện thoại xa lạ, đổ ập xuống chính là một câu: "Này, Xin chào, tôi là mẹ của Chu Diễn, có thể đi ra gặp mặt một chút không?"

Mẹ nó.

Quý Nguyên xuống tinh thần. Nói thật ra, mặc dù năm đó mẹ Chu Diễn ở đối diện nhà anh, nói thật lòng cũng không có gặp qua mấy lần. Quý Nguyên cũng không biết bỗng nhiên bà nói muốn gặp mình là có chuyện gì xảy ra, thế nhưng khi đó vẫn đáp ứng, hai người hẹn gặp mặt ở một nhà hàng com Tây.

Quý Nguyên không biết Chu Diễn có nói chuyện của bọn họ cho người nhà hay không, cho nên có chút suy đoán không biết mẹ Chu Diễn sẽ nói gì với mình.

Quý Nguyên tới nơi trước, mới vừa ngồi xuống một lát, anh đã thấy được mẹ Chu Diễn trang điểm xinh đẹp đi tới.

Mẹ Chu Diễn chăm sóc cẩn thận, nhìn qua giống như mới hơn ba mươi tuổi vậy, bà ngồi xuống trước mặt Quý Nguyên, vừa mở miệng đã khiến Quý Nguyên kinh ngạc.

"Anh là Quý Nguyên à? Tôi cũng không rõ quan hệ của anh với Chu Diễn là thế nào, nhưng mà anh và nó sẽ không có tương lại gì đâu, trong lòng của anh cũng phải cân nhắc qua rồi."

Đây là những câu tiêu chuẩn của một bà mẹ Hào Môn đang bức hiếp Cô bé lọ lem, nhưng vấn đề là.

Quý Nguyên mở miệng có chút xấu hổ: "Cô à, ngài không biết cháu sao? Ở Thành phố J chúng ta ở đối diện nhà nhau đó."

Lời kia của Quý Nguyên vừa thốt ra, mẹ Chu Diễn cũng ngây ngẩn cả người, "Éc. . . ." bà nhìn chằm chằm Quý Nguyên một một lát, giống như là nhận ra, hoặc như là không nhận ra được, nhưng coi như đã thu hồi khí thế to lớn lúc trước, "Trước gọi thức ăn đã?"

Từ lúc chào đời đến nay đây là bữa com lúng túng và quý dị nhất của Quý Nguyên.

Đại khái mẹ Chu Diễn cũng cảm thấy như vậy, sau đó cũng không nói gì nhiều, com nước xong hai người lập tức mỗi người đi một ngả cũng không quay đầu lại nữa.

Chờ Quý Nguyên về nhà, Chu Diễn đã ở trong nhà.

Quý Nguyên đi vào cửa thấy cậu, lại nghĩ tới chuyện lúc trước của mẹ Chu Diễn, không nhịn được cười ra tiếng.

Nhưng mà chờ sau khi anh nói hết sự kiện coi nó là chuyện đùa cho Chu Diễn nghe, sắc mặt của Chu Diễn cũng không phải rất tốt.

"Có thể bà ấy coi anh thành cái loại Tiểu Minh Tinh mà ba em nuôi kia... rồi, " Chu Diễn nói.

Anh cảm thấy mẹ Chu rất buồn cười, mười tám năm đã sớm không để trong lòng, hiện tại lại tự cho mình cái thân phận là mẹ tới chuẩn bị dạy dỗ Quý Nguyên? Nếu không phải là bởi vì Quý Nguyên không đẻ bụng, còn có thể coi đó là chuyện cười được, rõ ràng không thể để Quý Nguyên chịu uất ức được?

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 50: Ngủ chung

Quý Nguyên biết bất luận như thế nào mình và ba Chu Diễn còn có mẹ Chu Diễn sẽ không đi cùng trên một con đường, vì vậy Chu Diễn nói về sau ở phương diện kia cậu ấy sẽ xử lý, Quý Nguyên hất tay làm chương quỹ, không có đi hỏi nhiều.

Mặc kệ mẹ Chu Diễn nghĩ sao, dù sao từ sau ngày đó tạm thời sẽ không liên lạc với Quý Nguyên nữa.

Tổ chương trình《 đi trên đường 》đã liên lạc với Quý Nguyên, nói cho anh biết khi bắt đầu muốn đến nhà bọn họ quay lại công tác chuẩn bị trước khi đi du lịch. Ngày đó vừa đến tám giờ sáng, gần như mọi người đều đến nơi. Ở bên này Quý Nguyên và Chu Diễn vẫn còn ở ăn điểm tâm, cháo cùng với

bánh bao, đơn giản đặt hết ở trên bàn.

Chu Diễm cũng ở đây, nhưng mà không dám quay chính mặt cậu, nhưng mà cũng có chỗ không thích hợp, Chu Diễm ăn được một nửa bữa sáng phải đứng lên vào vị trí, giúp Quý Nguyên lấy hành lý.

Nhân viên làm việc cũng có tâm bất quá, đối với Chu Diễm có chút tò mò, thỉnh thoảng có người len lén nhìn Chu Diễm một cái.

Nếu là bình thường, đích thị Chu Diễm không phải là loại hình bình dị gần gũi, nhưng đến lúc đó những người này sẽ đi theo quay lại toàn bộ hành trình của Quý Nguyên, đối với bọn họ tốt một chút bọn họ cũng có thể đối với Quý Nguyên khá hơn một chút, vào lúc này Chu Diễm đối với người tới bày ra khuôn mặt khách khí.

Trong rương hành lý là đồ đạc đã được xếp lại vào tối hôm qua, một cái to nhất 28 inch, bởi vì thời tiết còn không lạnh, đến một nước ở phía Bắc trái đất, chơi hơn mười ngày cũng không cần mang quá nhiều quần áo, nhưng mà dù sao người cũng ở bên ngoài, nói không chừng phải dùng đến đồ linh tinh gì đó, nếu quên thì khá là phiền toái.

Phụ trách liên lạc với Quý Nguyên là Đạo Diễn Tiểu ở phía sau ống kính nói chuyện với Quý Nguyên, để có thể cung cấp một chút tư liệu sống cho hậu kỳ cắt nối biên tập.

"Bình thường ở nhà đều ăn sáng như vậy sao?"

Quý Nguyên gấp một phần nhỏ đậu phụ quét ớt, uống sạch nửa chén cháo nhỏ còn dư lại, buông chén đũa xuống nói: "Nếu như không có việc gì phải dậy sớm ra cửa thì chính là như vậy, thật ra thì rất tiện, bánh bao mua xong để tủ lạnh, hấp lại là được, cháo thì buổi tối hôm trước cho vào nồi hẹn giờ là được, như vậy buổi sáng dậy sớm hơn mười phút sau đó hấp bánh bao một chút là được rồi."

Ống kính lại đi theo Quý Nguyên vào trong nhà, Chu Diễm đẩy rương hành lý của anh đi ra, sau đó ống kính đi chuyển xuống dưới một chút, chỉ có thể nhìn thấy khớp xương bàn tay đang nắm lấy rương hành lý.

"Quý Nguyên, giới thiệu một chút cậu sẽ mang theo những gì."

Quý Nguyên biết đây đều là quá trình của chương trình, vì vậy lại để rương hành lý xuống đất, ở trước ống kính kéo khóa rương hành lý ra.

Rương hành lý cũng không phải do anh sửa sang lại, là buổi tối ngày hôm qua Chu Diễm làm giúp anh, anh chỉ có thể đếm sơ sơ một chút, cụ thể mỗi thứ là cái gì, chính Quý Nguyên cũng không biết.

Đằng sau ống kính rất dễ dàng đã nhìn ra.

"Cái này là quần áo, quần áo mang đi rất nhiều," Quý Nguyên vừa nói vừa lấy ra một cái áo rất dày từ bên trong, ngẩng đầu nhìn về phía bên ngoài ống kính, "Dày như vậy không bất tiện chứ?"

Chu Diễm để tay trong túi cúi đầu nhìn Quý Nguyên, sau đó nói: "Cần dùng đến, nhiệt độ ngày đêm ở bên kia chênh lệch rất lớn, em đã điều tra."

Vì vậy Quý Nguyên gật gật đầu, cầm quần áo lại thả trở về.

Cô gái phụ trách liên lạc với anh ở phía sau ống kính cười nhạo hai tiếng, làm cho Quý Nguyên rất xấu hổ.

"Sau đó là một chút, ừ," nói cho người khác xem rương hành lý của mình, nhưng mà vào lúc này căn bản Quý Nguyên cũng biết trong rương hành lý của mình có đồ gì rồi, "Miếng dán che mắt, còn có xịt chống muỗi, còn có kính mắt."

Mỗi một cái tới vài lần, tất cả đồ đạc đều bị Quý Nguyên lục ra. Bên trong có thể nói là thượng vàng hạ cám cái gì cũng có, ngay cả lá trà và đồ pha trà cũng có.

Chờ đến khi giới thiệu xong xuôi đến khi muốn bỏ trở lại, Quý Nguyên lại gặp phiền toái. Nguyên bản là bỏ vào nhiều đồ khiến cho rương hành lý tràn ngập không có một chút chỗ nào, hiện tại muốn xếp lại khiến anh mất một hồi lâu cũng không làm được. Vẫn là Chu Diễm ngồi xuống xếp lại cho anh lần nữa.

Đến buổi chiều máy bay sẽ bay ra khỏi nước, vừa đi là mười ngày nửa tháng không thấy người, thật ra thì Quý Nguyên cũng hận không được đây là một chuyến du lịch hai người, để cho anh và Chu Diễm không cần tách ra.

Ôm tâm tình như vậy, mặc dù vào lúc này trên miệng anh giống như oán trách Chu Diễm, nhưng giọng nói lại hoàn toàn không phải là cùng một sự việc: "Em cho nhiều đồ quá, một lát đến lúc đó anh mở ra lấy thứ gì rồi không nhét được lại thì làm thế nào, đó không phải là không được sao?"

Đôi tay có tài nghệ điêu luyện của Chu Diễm, mấy cái đã sửa sang lại thỏa thỏa mấy thứ kia, nghe vậy nói: "Vậy thì nhờ người bỏ xuống giúp anh, hơn nữa đến lúc đó đồ đã dùng được một phần trên đường, bỏ vào cũng sẽ không khó khăn như vậy."

"Ừ." Quý Nguyên ở bên cạnh buồn buồn đồng ý.

Chu Diễm ngẩng đầu nhìn anh một cái, nhìn thấy dáng vẻ rất kỳ cục của Quý Nguyên, nhưng mà không biết vì sao anh lại bị như vậy, chỉ là cho là anh không phải quá quen thuộc với chuyện người ta đến nhà quay như vậy. Mặc dù có lòng muốn an ủi Quý Nguyên, nhưng dù sao cũng là ở dưới ống kính,

Chu Diễm cũng không thể làm cái gì, vèn vèn chỉ có thể nhéo nhéo đầu ngón tay của anh.

Chờ cuối cùng sau khi cảnh quay này kêu ngừng, khi Quý Nguyên và Chu Diễm có mấy phút đồng hồ quay trở về phòng mình. Chu Diễm còn ở trong phòng đi đi lại lại, chung quanh nhìn xem có thể Quý Nguyên quên mang theo cái gì hay không.

Không ngờ khi quay đầu lại đã nhìn thấy Quý Nguyên ngồi xổm trước cái sọt quần áo bên ngoài phòng tìm gì đó.

"Làm gì vậy?" Vốn Quý Nguyên muốn tranh thủ lúc Chu Diễm không để ý tìm thật nhanh một cái áo bên của cậu mang đi, không ngờ bị Chu Diễm nhìn thấy.

Dù sao muốn nói trắng ra suy nghĩ của anh: muốn mang theo một cái gì đó có mùi của Chu Diễm. Cảm giác nếu lời này vừa nói ra khỏi miệng, quả thực nếu so với Đại Biễn Thái Chu Diễm này còn biến thái hơn.

Nhưng mà bây giờ bị nhìn thấy, Quý Nguyên còn phải tìm cách để giải thích: "Ừ, chính là anh xem có phải có bộ quần áo bị rớt vào bên trong hay không, không có tìm."

Chu Diễm đến gần cúi đầu lật đi lật lại tìm giúp anh: "Ở đây toàn quần áo bên, tìm được cũng không thể nào mang đi được, nếu thật sự không được thì đến đó mua cũng được."

Thời gian này một ngày cậu cũng không phát bệnh, thái độ lại vô cùng tốt, vào lúc này sắp chia tay bởi vì cảm xúc ly biệt mà Quý Nguyên không bỏ được. Lại sợ cái này ép đến lúc đó không mang được quần áo của Chu Diễm đi, khó chịu vẫn là chính mình. Vì vậy lập tức ngoan ngoãn thẳng thắn nói: "Thật ra thì anh muốn mang quần áo của em đi."

"Hả?" Chu Diễm ngây ngẩn cả người, giọng nói của Quý Nguyên thật sự quá nhỏ, mới đầu cậu còn tưởng rằng mình nghe nhầm, "Quần áo của em?"

Nếu muốn lấy quần áo của cậu cũng không cần phải tìm quần áo bên trong sọt chứ? Não của Chu Diễm đi lòng vòng, đột nhiên mới tỉnh táo lại đây là vì cái gì.

Vốn là của cậu đã như củi khô, ngày ngày chỉ cần tùy tiện liếc Quý Nguyên một cái như lửa đốt trong lòng, lửa mạnh bốc cháy hừng hực, trong nháy mắt trở thành sài lang hồ báo rồi. Chu Diễm lôi kéo Quý Nguyên trở về phòng, lại nhắc chân thoáng đóng cửa phòng lại ngăn cách tầm mắt của người ở bên ngoài, rồi sau đó giống như đại lực sĩ ôm Quý Nguyên đè lên tường, đè đầu người ta xuống hôn, Quý Nguyên không có phòng bị, một phen đã bị đầu lưỡi Chu Diễm chui vào.

Chu Diễm chen một chân giữa hai chân của Quý Nguyên, động tác của cậu cường thế giống như gông cùm xiềng xích, trong lúc đó răng môi của cậu hận không được gặm hàm răng của Quý Nguyên. Quý Nguyên bị cái loại khí thế rào rào này của cậu trấn áp, cả người có chút mềm nhũn, mặc dù là rất muốn phối hợp động tác của Chu Diễm để nhận một cái hôn tốt, nhưng mà lý trí lại nói cho Quý Nguyên biết thời gian cùng địa điểm lúc này đều không đúng, bên ngoài còn có rất nhiều người đứng, và lại có người quay phim!

Chu Diễm hoàn toàn bị cảm xúc không muốn xa rời mà Quý Nguyên biểu hiện trước khi đi làm cho ngọt lịm, mừng như điên xông lên đầu cậu chỗ nào còn có thể để ý kiểm chế động tác của chính mình chứ?

Quý Nguyên hao hết toàn lực nghiêng đầu qua, rồi sau đó thờ hồn hèn ở bên tai Chu Diễm cắn răng nghiêng lợi nhỏ giọng nói: "Bên ngoài còn có người quay phim đó, muốn quay cả hành trình buổi chiều, lúc anh vào cửa còn thật tốt, lúc ra cửa miệng sưng lên, có phải em muốn anh bị mọi người chê cười hay không?"

Cái tên đồ chó này thật là không có gọi sai người mà, ở trong lòng Quý Nguyên mắng, cũng không phải là chó đồ sao, đi chỗ nào cũng có thể hưng phấn.

Chu Diễm thờ dốt so với anh còn lợi hại hơn, hơn phân nửa là bởi vì chưa thỏa mãn dục vọng, miệng không thể hôn, cậu lùi lại mà tiếp tục hôn lên chỗ khác trên mặt Quý Nguyên, cuối cùng vẫn là không nhịn được dùng răng khê cắn một miếng trên má của Quý Nguyên, khiến cho Quý Nguyên bị cắn mà ai u một tiếng.

"Còn như vậy anh sẽ tức giận, " Quý Nguyên nghiêm túc nói.

Trong lòng lại vô cùng hối hận mới vừa rồi mình lại nói thật với Chu Diễm, sớm biết đồ chó điên lên sẽ không thể khống chế như vậy, nhất định anh sẽ không nói. Lại nói vẫn là thời gian gần đây Chu Diễm ít điên hơn, cho nên trên phương diện này Quý Nguyên hoàn toàn buông lỏng cảnh giác.

Chu Diễm buông động tác trên tay ra, lại đặt móng vuốt lên khoe miệng Quý Nguyên hôn mấy cái: "Muốn quần áo không phải quá đơn giản à." Cậu nói xong rút khoát còi luôn đồ ở nhà mà mình đang mặc trên người xuống.

Cái áo này là buổi tối hôm qua tắm xong cậu mới thay, sạch sẽ, hơn nữa cũng mang theo mùi vị trên người của cậu.

Lúc Chu Diễm mặc quần áo cũng không có ra ngoài, thật ra thì dưới lớp quần áo này rất có thịt, bèn chắc lại gọi cảm. Đặc biệt là ở ngực có cơ bắp, mỗi lần Quý Nguyên nhìn thấy cũng chuyển không được ánh mắt muốn đưa tay sờ một cái.

Không bao lâu sao, bên ngoài đợi một hồi đã nhìn thấy Quý Nguyên đi ra, trong tay còn cầm một bộ quần áo, mà mới vừa rồi Chu Diễm đi vào lại đổi một bộ quần áo.

Chu Diễm đưa người xuống dưới lầu, hôn Quý Nguyên một cái ở góc khuất máy quay: "Đến sân bay nói với em một tiếng."

Quý Nguyên vẫy vẫy tay với cậu, chính thức bước vào hành trình đi du lịch.

Mặc dù nói luật pháp quốc gia trên phương diện đối với đồng tính luyến ái tình cũng không hề ngăn cấm, nhưng bọn họ vẫn chỉ là số ít người trong xã hội, và lại bởi vì rất nhiều nguyên nhân, giống như Quý Nguyên mặc dù là một minh tinh đã công khai xuất櫃 những căn bản vẫn không thể thân nhiên bày ra cuộc sống đồng tính luyến ái của mình vẫn trước ống kính được.

Toàn bộ nhân viên công tác cả hành trình đều nhìn tình cảm của Quý Nguyên và Chu Diễm ở trong mắt, trong lòng cũng rất cảm khái.

Nhưng mà nếu là Quý Nguyên biết bọn họ nghĩ cái gì, có thể nói cho bọn họ biết là họ quá đơn thuần. Giống như cặp tình nhân Vũ Dật Phi và Tri Lập An này đi chơi mới gọi là ngược đầu chó.

Quý Nguyên không phải là người đầu tiên đến sân bay, lúc anh đến Vũ Dật Phi đã đến. Vốn là Vũ Dật Phi đang ngồi ở phòng chờ chán đến chết nghe thấy động tĩnh ngẩng đầu lên, vừa thấy là Quý Nguyên, lập tức đứng lên, vốn là có thể là cười, nhưng vừa nhìn thấy ống kính lập tức thu liễm lại nụ cười trở lên vô cùng lạnh nhạt.

Anh ta giống như là ngọn lửa thuần thực ở trước màn ảnh trang thứ 13, chống đỡ người thiết lập, Quý Nguyên nghĩ đến sự tương phản của Vũ Dật Phi ở trước và sau màn ảnh thiếu chút nữa không được cười ra tiếng.

Quý Nguyên kéo theo rương hành lý đi tới ngôi xuống.

"Vừa tới à?"

"Tới được một lát rồi." Vũ Dật Phi bình tĩnh gạt đầu, thật ra thì ánh mắt nhìn thấy Quý Nguyên móc điện thoại di động từ trong túi ra, là rất muốn kéo Quý Nguyên tán gẫu bát quái.

Chỗ sâu trong đáy mắt của anh ta Linh hồn của ngày mùng một tháng năm bay đang nhảy lên nhảy xuống.

Chờ ống kính thoáng chuyển xa một chút, Vũ Dật Phi lập tức lại gần Quý Nguyên nói: "Giã bộ mệt quá!"

"Em còn tưởng là anh đã thành thói quen rồi chứ?" Quý Nguyên lấy ra một cái video cứng nhắc.

Mặc dù Vũ Dật Phi rất tò mò muốn xem chung, nhưng mà ngoài mặt vẫn rất có khí thế ngồi dựa vào phía sau, tổng giám đốc cao ngạo lại tràn ngập cảm giác cao lãnh

"Trước kia là thói quen," Vũ Dật Phi nhỏ giọng một chút, nhưng mặt mềm mại đỏ ửng nói với Quý Nguyên, "Nhưng kể từ khi nói chuyện yêu đương anh phát hiện thật là khó duy trì."

"Một lát nếu mà," anh ta ngẩng đầu nhìn quanh bốn phía, lại cúi đầu, "Thầy Tri tới, thỉnh thoảng biểu hiện của anh quá hoa si, em không được ghét bỏ anh."

Đây là tiếng lòng của tiếng nữ.

Gặp Tri Lập An Quý Nguyên đã làm tốt chuẩn bị trong lòng: "."

Lại nghĩ đến tổ chương trình đã an bài là ba nam tam nữ tách ra ở riêng, rất có thể là ba nam ở trong phòng. Quý Nguyên nhìn xa trông rộng, hỏi trước: "Đến lúc đó buổi tối hai người nhớ khiêm tốn một chút."

Vũ Dật Phi giống như thiếu nữ bị ác bá đùa giỡn, đưa lưng về phía ống kính làm bộ mặt xấu hổ: "Làm sao có thể! Đến lúc đó anh chuẩn bị ngủ chung với em."

"Không phải hai người yêu Plato chứ?" Quý Nguyên không thể tin được. (Ta cũng không rõ câu này lắm, nhưng ta nghĩ là QN nghĩ hai người họ chỉ nói chuyện yêu đương trong sáng không làm gì)

"Không phải," Vũ Dật Phi không phải cực kỳ không biết xấu hổ mà nói, "Nhưng cũng bởi vì không phải, cho nên anh mới xấu hổ, ài, anh cảm thấy nói chuyện yêu thương như vậy có thể có độc, hiện tại thể nào anh cũng đều cảm thấy thầy Tri rất tốt, anh sợ buổi tối anh với anh ấy ngủ một giường lớn có thể không nhận được nhào tới."

Quý Nguyên vỗ vỗ cánh tay anh ta: "Không nhận được cũng phải nhận."

Khắp người Chu Diễm đều là bệnh chó điên, dù là Vũ Dật Phi, nếu để cho cậu nhìn thấy cùng ngủ chung một cái giường với Quý Nguyên, đoán chừng cũng sẽ phát bệnh đấy.

"Tại sao?" Vũ Dật Phi không biết quan hệ lợi hại bên trong, bộ mặt mê mang.

"Bởi vì Cầu Thặng sẽ cắn người." Quý Nguyên cho anh ta một ánh mắt phải hảo hảo bảo trọng anh cũng vậy không thể ra sức.

Chương 51: Anh lại vì cái gì

Bọn họ như vậy cũng không nói nhiều được mấy câu, nhân viên làm việc đã chạy tới nhắc nhở bọn họ bởi vì đang quay phim, để lúc bọn họ nói chuyện chớ lên lên che đi, tránh đến lúc thu âm không rõ ràng lắm.

Vì vậy hai không nói được mấy câu lời thật lòng cũng chỉ có thể kết thúc đề tài, có cái gì cũng chuyển lên tin nhắn để nói.

Ngày mùng một tháng năm bay: anh anh anh.

Ông xã của đồ chó: anh cái quý, cùng bạn trai cùng đi ra ngoài du lịch còn không tốt sao, còn được tiền của chương trình, kiếm tiền một cách nhàn nhả không sai mà.

Quý Nguyên biết loại hình chương trình giải trí như vậy, tổ chương trình cuối cùng phơi bày hiệu quả của kịch bản, có thể sẽ nghĩ ra đủ các loại thủ đoạn tới làm khó người tham gia (trong raw dịch là khách quý nhưng mình thấy nó không hợp lắm nên sửa thành người tham gia), đơn giản mà nói chính là tạo ra cửa ải khó khăn cho người tham gia, đặt tới xung đột nhất định của kịch bản. Quả nhiên, trong chốc lát nhân viên làm việc lại chạy tới trước mặt bọn họ lần hai: "Chờ một lát sau khi mọi người đến đông đủ, chúng tôi sẽ có vài việc muốn thông báo ở đây."

Cô vừa dứt lời, Quý Nguyên đã chú ý tới Vũ Dật Phi vốn là cúi đầu chột hất lên rồi, hơn nữa còn đang nhìn về phía xa xa. Mặc dù lúc này anh ta không giống như lúc nhìn thấy Quý Nguyên mà đứng lên, nhưng trong ánh mắt rõ ràng sáng rõ hơn một chút, xem xét như vậy, người tới là ai, trong lòng Quý Nguyên cũng biết rõ.

Tầm mắt của Quý Nguyên đi theo anh ta nhìn ra phía ngoài, quả thật là Trì Lập An đã tới.

Trước đó Quý Nguyên đã nghĩ rất nhiều phản ứng khi gặp lại được Trì Lập An sau này, từ lúc sống lại, nói thật, cổ quái có chút nói không ra. Nhưng bây giờ đến lúc thật sự gặp lại nhau, Quý Nguyên mới phát hiện ra nội tâm của mình không hề gọn sóng.

Theo góc độ như vậy mà nói, anh hồi tưởng lại trong thời gian cuối cùng của đời trước vẫn còn một chút mập mờ, mình là chưa từng thật sự thích qua Trì Lập An. Về điểm hào cảm đó đại khái cũng giống với cô gái mong chờ gã chính mình ra ngoài sau khi đã gặp được một đối tượng không tệ, cảm thấy được chấp nhận hay không cũng có thể thử một chút đi.

Trì Lập An vừa đi đến trước mặt bọn họ, Quý Nguyên và Vũ Dật Phi đều đi theo đứng lên, Quý Nguyên liếc mắt nhìn Vũ Dật Phi, cười đưa tay ra: "Thầy Trì xin chào, ngưỡng mộ đại danh đã lâu, em là Quý Nguyên."

Trì Lập An cũng đáp lại anh một nụ cười: "Xin chào, Quý Nguyên, vẫn nghe Dật Phi nói về em, rất cuộc gặp mặt."

Hai người mở miệng có trao đổi, Quý Nguyên thì càng cảm thấy không sao. Theo ý anh, phản ứng của Trì Lập An bình tĩnh như vậy, càng chứng minh Trì Lập An ở cái thời không này với người ở cái thời không kia căn bản không phải là cùng một người.

Này đề ý cái gì?

Vũ Dật Phi ngại vì ống kính, cho dù là trong đáy lòng có một vạn Vũ phi phi muốn nhào qua, ngoài mặt anh ta cũng chỉ có thể nói một tiếng tốt với Trì Lập An, rồi sau đó thỉnh thoảng lại đưa mắt lên người Trì Lập An ngồi đối diện bọn họ.

Trì Lập An cũng không phải là người nói nhiều, nhưng là trò chuyện giết thì giờ cũng sẽ không khiến người ta cảm thấy không có đề tài, ba người ngồi chung một chỗ nói chuyện phiếm cũng có chuyện nói.

Ba nữ minh tinh còn lại cũng lục tục tới, một người tên là Vạn Giai Giai, là một Nữ Diễn Viên trên dưới ba đường, diễn mấy bộ phim không nóng không lạnh, nhìn qua là một người mặt tươi cười vui vẻ. Còn có một Nữ Diễn Viên có thâm niên tên là Tô Văn, lúc đầu có không ít bộ phim kinh điển, ngoài sáu mươi là người hiền lành. Người cuối cùng tên là Phương Linh, là một ca sĩ, tuổi trong các nghệ sĩ nữ là Lão Yêu, bình thường đi hát cũng là sắc bén độc đáo, từ cô hơn phân nửa cũng có thể thấy được là một người vô cùng độc lập.

Nếu như không phải là trước đó quen với Vũ Dật Phi, nghiêm chỉnh mà nói nhiều người ở đây chỉ là quen sơ với nhau, rất nhiều chỗ còn có thể coi là người xa lạ. Một đám người xa lạ muốn đi ra ngoài du lịch, bất tiện cùng với chỗ xấu hổ cũng rất nhiều, lại càng không nói tổ chương trình còn có ý tạo ra phiền toái.

Giống như lúc trước đã nói vậy, đám người vừa đến đủ, tổ chương trình lập tức cho bọn họ một cú như sấm sét giữa trời quang.

"Trên đường đi du lịch phiên các vị đưa điện thoại di động cho tổ chương trình tạm thời bảo quản, đến lúc đó muốn kết nối chúng tôi sẽ đưa điện thoại di động khác cho mọi người."

Lời vừa nói ra này, quả thật trong lòng Quý Nguyên thật lạnh thật lạnh.

Anh còn trông cậy vào việc sẽ lên lên gọi video cho đồ chó đấy.

Ngược lại Vũ Dật Phi không có phản ứng gì, dù sao bạn trai của anh ta trong thời kỳ tình yêu cuồng nhiệt cũng đang an toàn ngồi ở bên cạnh anh ta đấy. Nhưng mà mấy vị nữ nghệ sĩ khác đối với việc này cũng có oán hận, dù sao cũng không có thông báo trước, đến lúc này mới chột nói ra.

"Dĩ nhiên, điện thoại di động chúng tôi đưa cũng là có thể gọi điện thoại về nước, mọi người cần cũng có thể nói với tổ chương trình." Cũng may câu nói về sau kia thoát giải được oán hận.

Dù sao cũng là tới tham gia chương trình, mỗi người cũng được trả không ít tiền, ngược lại Quý Nguyên không có nói gì, ngược lại nhân viên làm việc phía sau anh đẩy mấy móc nhắm ngay anh mà hỏi: "Đối với việc đột nhiên quyết định có ý kiến gì sao?"

"Có chút ngoài ý muốn đi, " Quý Nguyên cười cười, "Nhưng mà có thể chấp nhận được, du lịch nha, chắc chắn sẽ có vui vẻ cũng như khó khăn."

Thật may là mang theo quần áo của đồ chó, bằng không quả thật là muốn khóc.

"Còn có một vài điều muốn thông báo, " nhân viên làm việc tiếp tục mở miệng, kéo lại sự chú ý đã rời đi của mọi người một chút, "Sau khi đến nơi, sẽ có hướng dẫn du lịch đặc biệt vì mọi người chuẩn bị tốt tất cả, hướng dẫn du lịch này là mọi người thay phiên tới đảm đương, mỗi người phụ trách hành trình hai ngày, ngày đầu tiên hướng dẫn du lịch là Trì Lập An."

Trì Lập An cười đến có chút bất đắc dĩ: "Tối ngày hôm qua mới cho tôi biết chuyện này, có chút vội vàng, nếu như đồ chuẩn bị khiến mọi người không hài lòng, hi vọng mọi người thông cảm nhiều hơn."

Đến tiếp sau đó thông báo kinh phí du lịch có hạn, mỗi ngày xài bao nhiêu tiền cũng có quy định, vẫn không thể dùng tiền của mình Vân Vân.

Tóm lại sau khi thông báo xong những cái này, mọi người đã biết chuyến này nhất định không phải là cái chuyến đi hưởng thụ gì, mà là kéo người đi ra ngoài trải nghiệm thí có.

Hiển nhiên là Trì Lập An ở trong mọi người rất có uy tín, vì vậy hai ngày đầu tiên anh ta dẫn đội mặc dù là mọi người không quá quen thuộc đúng lúc cần cộ sát với nhau nhất, cũng không có xảy ra sự cố gì lớn, và lại thuê phòng đều là phòng mà mọi người đều có giường, không có phát sinh chuyện ai muốn ghép giường với ai. Quý Nguyên được phân tới một căn phòng đơn nhỏ, mà Vũ Dật Phi và Trì Lập An ngủ chung một nhà.

Làm cho Vũ Dật Phi cả ngày sau khi rời giường đều cười ngây ngô, bị Quý Nguyên châm chọc vô số lần miệng chê bai chính diện.

Người hướng dẫn du lịch thứ hai rơi trên đầu Vũ Dật Phi, có Trì Lập An giúp đỡ, thật cũng không xảy ra sự cố gì, vốn cũng muốn thuận lợi trôi qua, không nghĩ tới vẫn xảy ra một cái nhạc đệm nhỏ.

Bởi vì kinh phí có hạn, hành trình mà Vũ Dật Phi phụ trách kia lại có không ít vé vào cửa muốn bán, dẫn đến tiền ăn cơm ngày đó không quá dư dả, vì vậy Vũ Dật Phi thương lượng cùng mọi người là bữa này ăn đơn giản một chút.

Bởi vậy lúc mọi người chọn món ăn cũng cân nhắc đến yếu tố này cũng còn coi là thông cảm, chỉ có Phương Linh đối với sắp xếp như thế không rất hài lòng, lúc chọn món ăn không biết là không nghe thấy Vũ Dật Phi nói hay là có ý cho bỏ quên, một mình cô ấy muốn ăn toàn bộ rồi.

Những người khác là có thể tiết kiệm thì tiết kiệm, không có một người nào không phải là ăn chi no sáu bảy phần, chỉ có cô ấy ăn xong sau mỗi món giống như vẫn còn dư lại một nửa. Đến khi tính tiền tính tính một chút, quả nhiên phí dụng đã vượt qua không ít, bên này Vũ Dật Phi vốn đã tính kỹ, bởi như vậy mà phí dự tính hai ngày anh ta phụ trách đã dùng hết tất cả, mà lại còn thiếu lại không ít.

"Tiền vượt quá có chút." Trên phương này này Vũ Dật Phi có vẻ hơi mơ hồ một chút, hoàn toàn không thể tự mình dự trù đầy đủ được.

"Ra ngoài chơi vốn chính là muốn ăn uống tốt một chút, mỗi ngày đều giống như ăn cò vậy, có ý gì, mấy người nói có đúng hay không?" Phương Linh đối với tình cảnh của Vũ Dật Phi không cảm thấy gì, trực tiếp mở miệng tìm kiếm sự đồng ý từ những người khác.

"Bây giờ chúng ta là hoạt động nhóm, cũng đã nói trước điều kiện tiên quyết là cần tinh thần đồng đội của mọi người một chút." Khó có khi giọng nói của Trì Lập An có chút nghiêm túc, giọng mang chỉ trích mà nhìn Phương Linh.

Thật ra thì sau hai ngày ở chung này, Phương Linh làm theo ý mình đã bày ra, chỉ là trong Làng Giải Trí, ai cũng lười phải vạch mặt, chớ nói chi là mỗi về mặt cùng động tác cũng bị ghi lại dưới ống kính, vậy càng có thể giả bộ thì giả bộ rồi.

Quý Nguyên trong lòng MMP, mặt ngoài hơi còn mang theo một chút mỉm cười, không để ý đến ánh mắt của Phương Linh nhìn về phía anh, mà là quay đầu trực tiếp nói với Vũ Dật Phi: "Như vậy đi, tiền vượt qua hôm nay trừ vào kinh phí của em là được, trước giao cho bên này là được."

"Như vậy cũng không tiện, " Tô Văn mở miệng, trong nhóm cô tuổi lớn nhất, nói chuyện cũng cực kỳ có phân lượng, căn bản mở miệng chính là bình tĩnh, "Tiền vượt qua hôm nay, chia đều cho kinh phí của mấy người chúng ta đi, như vậy sẽ không tạo ra áp lực quá lớn cho cậu."

Mặc dù nhìn qua chuyện này đã giải quyết xong đơn giản như vậy, nhưng tóm lại là một việc làm cho người ta không quá vui vẻ.

Xem ra đối với việc này Phương Linh chẳng hề để ý, còn lại nửa ngày hành trình vẫn là lúc ẩn lúc hiện, cách một lát lại muốn uống một ly nước, cách một

lát nữa lại cảm thấy đói bụng muốn ăn miếng bánh ngọt.

Vạn Giai Giai là một người rất ôn hòa, căn bản từ lúc bắt đầu đến giờ ở trong nhóm đều như là một người già, đồng thời cảm giác tồn tại cũng là thấp nhất.

Trong chương trình này bọn họ đều là minh tinh có khuôn mặt châu Á, căn bản ở trong nước đi ra ngoài tất cả mọi người đều biết, ở tại nước ngoài thật không có gì đặc biệt. Trừ khi xuống máy bay ở nơi này có một vài fan người châu Á tới đón ở bên ngoài, còn lại là thảnh thơi ở cảnh nào nổi tiếng gặp một chút.

Ở trong mắt người nước ngoài, gần như mọi người đều như vậy. Mà ở trong đó dùng từ "Gần như", có lẽ là vì xác thực có một ngoại ý muốn.

Ở trong đó Quý Nguyên coi như là một nhân vật ngoại ý muốn, tỷ lệ tạo thành của việc ra nước ngoài cũng có có fan nhận ra mạnh mẽ ngoài dự liệu của tổ chương trình.

Quảng cáo của se-cret năm nay được khen là kinh điển trong kinh điển, Quý Nguyên người châu Á đầu tiên đóng vai nam chính, ở nước ngoài có vô số fan. Cái video quảng cáo kia bùng nổ trên tất cả các trang web video lớn ở nước ngoài. Hành trình của bọn họ vừa đến quốc gia Âu Mỹ, có người nước ngoài cũng không quên bọn họ quay chương trình gì, vốn là có người bị chứng không phân biệt được mặt cảm thấy người Châu Á đều giống nhau nhưng khi nhìn thấy Quý Nguyên ở đây về sau không cần thuốc mà khỏe, nhiều lần bị quá nhiều người vây quanh, cứng rắn cắt ngang quá trình quay phim.

Nhưng mà mặc dù những thứ này chuyện đối với Quý Nguyên mà nói là ngoại ý muốn, nhưng mà không tính là phiền não.

Chân chính coi như là phiền não đến gần như là lúc hành trình kết thúc, đến phiên anh làm người hướng dẫn du lịch, trong đội không đủ tiền.

Hơn nữa còn không phải là không đủ bình thường, mà căn bản là trừ vé xe vé vào cửa, tiền ăn cơm cũng chỉ đủ cho mọi người uống cà phê, ngay cả một bánh mì cũng đừng nghĩ muốn thứ hai kia....

Vốn là không đến mức như vậy, cũng vẫn là bởi vì vào một ngày trước lúc Phương Linh làm người hướng dẫn đã làm mất ví tiền rồi, tiền bạc bên trong cũng rơi đi không ít.

Quý Nguyên cảm giác có lẽ mệnh của mình thật khổ, thế nào chuyện 'tốt' gì cũng đều cho mình gặp phải hả?

Cũng may cuối cùng hành trình hai ngày cũng kết thúc, anh tính toán một chút, tính toán rõ ràng tự mình đi một chuyến đến siêu thị châu Á ở đây, mua món ăn và thịt cho hai ngày, chuẩn bị mấy thứ này xong đó ở trong phòng mình nấu đồ ăn.

Đi trên đường Chu Diễm gọi điện thoại cho anh, ở nước C bây giờ là ban đêm.

"Ừ, nhớ em, " Đặc trưng khi Quý Nguyên nhớ người là vô cùng kéo léo, không nói một câu nói dối nào, dưới ống kính phản ứng của anh càng chân thật, bình thường ở trong nhóm cũng coi như là người trầm ổn, giờ phút này giọng nói về phía tiếng điện thoại mềm đến không được, "Ngày mai về nước, ừ, quên mấy giờ rồi, một lát trở về nhìn rồi nói cho cho em biết."

"Hiện tại đi siêu thị đây."

Quý Nguyên biết làm cơm, biết làm các loại việc nhà. Thật ra thì ngược lại Chu Diễm làm cậu chủ sẽ không biết làm, nhưng dù vậy, lúc Chu Diễm ở nhà có thể không để cho Quý Nguyên động thủ cũng sẽ không để cho Quý Nguyên động thủ như cũ. Anh là một người ngay cả nồi cơm điện cũng không biết dùng, hiện tại cứng rắn tự học có thể xào một hai món ăn.

Ở nhà để cho người ta chăm sóc, mà lại còn không cần chịu chút uất ức gì mà hiện tại lại vì đủ nguyên nhân Quý Nguyên vẫn chỉ có thể chịu đựng trước, cái hoàn cảnh không cho phép này khiến cho anh càng thêm nhớ nhưng đồ chó ròi.

Như vậy xem xét, trên căn bản tất cả đều mọi chỗ của đồ chó đều tốt, không có chỗ xấu!

Anh một đường tán gẫu, cuối cùng xách theo đầy ắp đồ về nhà.

Phương Linh đối với chuyện mình làm mất tiền biểu hiện vẫn thản nhiên, âm thầm hướng về phía ống kính lúc trả lời phỏng vấn vẫn bình tĩnh nói: "Cảm giác vẫn là thật phiền toái đi, tôi cũng không ngờ lại vòng vo như vậy, cũng không biết mấy ngày cuối cùng chúng tôi sẽ sống thế nào."

Không chỉ là mình cô ta, những người khác cũng lo lắng về điểm này, rồi rút hướng về phía ống kính phỏng vấn mà biểu đạt ý kiến của mình.

Vũ Dật Phi trước ống kính trả lời phỏng vấn khó có được oán trách đôi câu: "Không biết Quý Nguyên xử lý như thế nào, cảm giác em ấy bị phiền toái, buổi sáng đi ra ngoài còn chưa có trở lại đây."

Vạn Giai Giai nói: "Đúng, vẫn cảm thấy có chút không tốt, coi như là khổ cực nam đồng chí trong đội ngũ rồi."

Tô Văn nói: "Cảm giác mấy đứa bé trong nhóm vẫn tương đối có trách nhiệm, Giai Giai không tồi." Nói tới chỗ này thì xong rồi, đối với người nào không hài lòng rõ ràng.

Không ngờ tại loại này điều kiện tiên quyết này, vẫn là Quý Nguyên cho cả nhóm một niềm vui rất lớn. Anh ở siêu thị mua rất nhiều đồ trở lại, mọi người đã ăn chán món ăn nước ngoài lại được ăn một nồi lẩu chính gốc, những câu oán hận và mệt mỏi của đám đông cũng quét sạch.

Mà Quý Nguyên nghĩ là chương trình này cuối cùng kết thúc, anh muốn về nhà, muốn thấy đồ chó đi!

Đêm trước hôm về nước, mọi người com nước no nê, ngồi chung một chỗ nói chuyện nói chuyện phiếm, chuẩn bị chia tay.

"Tôi cảm thấy đi chơi cũng không tệ lắm, biết mọi người cũng rất vui về." Vạn Giai Giai nói chuyện như cũ là thẳng thắn, "Trở về nước về sau cũng muốn thường xuyên liên lạc."

Vũ Dật Phi đã hoàn toàn quên mất cái chuyện bị người ta bố trí này, gục xuống bàn mặc sức tưởng tượng nói: "Em còn thật thích ra ngoài du lịch, em nghe nói ở nước X có Tuyết Sơn đặc biệt tốt, rất thích hợp trượt tuyết, em còn thật muốn đi, mọi người thì sao?"

Thắng cảnh trượt tuyết của nước X, là nơi đời trước Quý Nguyên bỏ mạng.

Cơ bản cũng là theo bản năng, anh và Trì Lập An đồng thời nói: "Không muốn!"

Vũ Dật Phi mặt tràn đầy mê mang nhìn chằm chằm hai người đồng thanh mở miệng: "Tại sao?"

Quý Nguyên và Trì Lập An đồng thời quay đầu liếc nhìn nhau, trong nháy mắt kinh dị cũng không có bị tiếp tục che giấu.

Đúng vậy, Trì Lập An tại sao?

Trái tim Quý Nguyên đập loạn.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 52: Anh đều không có sờ qua

Quý Nguyên không thể không bắt đầu suy tư một loại khả năng, Trì Lập An cũng sống lại?

Nhưng vấn đề là, Trì Lập An sống lại hay không sống lại, bản thân Quý Nguyên không thêm đề ý, bởi vì căn bản trong cuộc đời này của mình anh ta là người không có liên quan, thân phận duy nhất của anh ta chỉ có thể nói là bạn trai của bạn tốt. Nhưng còn có một người không giống vậy, buổi tối cuối cùng sau khi tổ chức chương trình kết thúc quay phim, một mình Quý Nguyên nằm ở trên giường suy tư về cái vấn đề này, rất nhanh anh đã liên tưởng đến Chu Diễn.

Chu Diễn sống lại sao?

Từ góc độ này nhìn lại kể từ khi bắt đầu tất cả mọi chuyện đến bây giờ, thực sự là biểu hiện của Chu Diễn có chút khác lạ, ví dụ như Quý Nguyên luôn là cảm thấy cậu ấy còn thành thực hơn so với đời trước, nhưng mà độ điên thì ít hơn.

Nhưng mà lúc này tất cả đều trên cơ sở đã được thiết lập trước, giả thiết Chu Diễn cũng thật sự sống lại, vậy thì cậu ấy vẫn luôn giả bộ lâu như vậy?

Vũ Dật Phi và Trì Lập An từ bên ngoài đi vào trong phòng đầu.

Tuy nhiên Quý Nguyên và Trì Lập An cũng có chút không yên lòng, một đêm cuối cùng ba nam ba nữ chia ra ở hai gian phòng. Chờ khi Vũ Dật Phi đi rửa mặt, Quý Nguyên mới lựa chọn, lại hơi do dự, nhưng lời vừa ra khỏi miệng ngược lại dễ dàng hơn so với anh nghĩ một chút: "« kếp số », 2017 năm 9 tháng đến 12 tháng, anh có ấn tượng sao?"

Quý Nguyên nói chuỗi này chính là thời gian anh và Trì Lập An quen biết nhau nhờ bộ phim này, cũng là thời gian quay phim, là tin tức vô cùng mấu chốt, nếu như Trì Lập An sống lại, như vậy tất nhiên anh ta sẽ có phản ứng.

Rõ ràng có thể thấy trên mặt Trì Lập An biểu hiện ra ngoài ý muốn, lập tức anh ta cũng lựa chọn thu lại giọng nói, rồi sau đó giọng nói nhẹ giống như là cảm thán bình thường: "Mặc dù anh cũng nghĩ đây là một loại khả năng, nhưng vẫn không thể tin được chuyện không khoa học như vậy nhưng cũng có thể xảy ra hai lần?"

Sự thật chứng minh cái này không chỉ có xảy ra hai lần, rất có thể còn xảy ra ba lần.

Quý Nguyên cũng không biết là nên cười hay là nên thế nào, chợt có cảm giác gặp lại bạn cũ, mặt khác lại bị sự thật này đánh thẳng vào đầu có chút hồ đồ.

Quý Nguyên ngả phía sau đi: "Hiện tại em cũng đang suy nghĩ một chút có phải Chu Diễn cũng có vấn đề rồi hay không."

"Cậu ta, " Trì Lập An nghĩ đến Chu Diễn, cũng không có cảm giác tốt gì, dù sao đầu tiên hai người không phải người một đường, Chu Diễn đời trước hay

tiếp theo là đời này anh cũng đều không tính là đối phó, "Anh cảm thấy rất có thể."

Nắm cửa phòng vệ sinh giật giật.

Vũ Dật Phi dùng khăn lông bao quanh đầu đi ra ngoài, có chút mơ hồ hỏi: "Ai, máy sấy để ở đâu rồi?"

"Hình như lúc trước anh nhìn thấy ở phòng khách, " Trì Lập An đứng dậy, giúp Vũ Dật Phi tìm máy sấy, cùng Quý Nguyên nói chuyện cũng theo đó kết thúc.

Ban đêm

Quý Nguyên ở trong bóng tối trở mình một cái, mà Vũ Dật Phi ngủ cùng nhà cũng theo đó lật người, chỉ là động tác vô ý thức trong giấc mộng mà không có tỉnh dậy, giống như kiểu người vô ưu vô sầu, Trì Lập An ngủ ở bên kia ngẩng đầu nhìn Vũ Dật Phi, thấy anh ta không có dị động gì, lúc này mới yên tâm nằm xuống.

Mà Quý Nguyên bên này, vấn đề suy nghĩ một theo cái khác, Quý Nguyên lùi một bước cảm thấy, nếu mình giấu giếm chuyện sống lại coi như là lừa gạt, chẳng phải lúc đó mình cũng làm chuyện giống vậy sao? Hơn nữa trong lúc này còn phải cân nhắc đến một việc rất cuộc là Chu Diễn cố ý lừa gạt mình hay là vừa vắn bởi vì không biết anh cũng sống lại mà giấu giếm chuyện này.

A! Cũng không đúng.

Quý Nguyên nghĩ đến chuyện bởi vì sau khi mình sống cũng không có cân nhắc đến việc Chu Diễn cũng có khả năng sống lại này, vì vậy rất nhiều động tác và giọng điệu thậm chí trên phương diện tính cách con người cũng không có che giấu, nếu Chu Diễn thật sự cũng sống lại, như vậy không thể nghi ngờ là có thể cậu ấy cũng thấy được sự khác biệt của mình.

Đợi đến khi đầu óc cũng sắp không còn tỉnh táo nữa, rốt cuộc Quý Nguyên quyết định một cái kết luận, vô luận như thế nào, Chu Diễn nhất định đang giả bộ không thể nghi ngờ.

Ngày hôm sau máy bay bay đến trong nước, rốt cuộc nháy mắt đó màn ảnh ống kính cũng dừng lại, mọi người không thể nghi ngờ ai cũng thờ phào nhẹ nhõm. Mặc dù trong hành trình này có các loại vui vẻ, cũng xảy ra các loại này chuyện không vui vẻ, nhưng là quen biết một lúc mọi người cũng đều rất quý trọng. Chỉ có Phương Linh một người không trao đổi nhiều với mọi người trong tổ chương trình, gần như bắt đầu từ ngày hôm sau khi quay chương trình đã không trao đổi với mọi người, biểu hiện lúc này cũng là được hạn không được giải thoát sớm một chút.

Mặc dù thời gian đón máy bay là buổi tối, nhưng mà ở sân bay vẫn có hàng loạt fan đứng chen lấn ở tất cả mọi chỗ có thể có đứng như cũ.

Tâm tình của Quý Nguyên tương đối phức tạp, cũng không biết bây giờ là muốn đánh Chu Diễn trước hay là lâu ngày mới gặp cùi khô lửa bốc trước, hai loại cảm xúc anh tránh tới đánh, ai cũng không muốn bỏ qua cho người nào.

Tổ chương trình trả lại điện thoại mở máy một cái, lập tức nhận được rất nhiều tin nhắn. Gần nửa tháng không có đụng vào điện thoại di động của mình rồi, Quý Nguyên không nhận được sò soạn nhiều hơn mấy cái. Tin nhắn mới nhất không nghi ngờ chút nào là của Chu Diễn, anh mở ra đến xem.

Tiểu bảo bối Chu Diễn: em ở trong xe chờ anh.

Tiểu bảo bối Chu Diễn: 【 thân ái 】

Bán một con gà mạnh.

Quý Nguyên hừ một tiếng, trong lòng phỏng chừng không được tự nhiên, trên tay viết chữ hết sức cao lãnh.

Ông xã của đồ chó: ề hèm

Tiểu bảo bối Chu Diễn: 【 cong môi hôn 】

An bài tốt an ninh giúp đỡ bọn họ mở đường, dù vậy, bị kẹp ở giữa đám người là vẫn là Vũ Dật Phi và Quý Nguyên như cũ hình dung không khỏi có chút chật vật. Nhiệt độ của fan ở bên cạnh quả nhiên là kinh người, hoan hô gầm thét tên của bọn họ.

Một cái tay chọt từ trong đám người đưa ra ngoài, sò soạn trên khuôn mặt mềm mại của Quý Nguyên.

Oa! Ăn tôi đậu hũ của Nam Thần?

Quý Nguyên sững sờ, phản ứng của Vũ Dật Phi nhanh hơn so với anh, lập tức quay đầu qua sắc mặt có chút nghiêm túc, rồi sau đó chắn ngang kéo Quý Nguyên qua, cầm tay của Quý Nguyên, cho thấy mười phần thực lực của bạn trai, đứng bên cạnh bảo hộ cho anh, lại nhỏ giọng hỏi: "Không sao chứ?"

Quý Nguyên còn có chút mơ hồ, lắc đầu một cái nói: "Không có việc gì."

Trong nhóm fan của hai người bọn họ còn có một nhóm ship CP tròn mắt, nhìn thấy động tác này của Vũ Dật Phi, lập tức hoan hô đến gần như là muốn té xỉu, hô to phát đường rồi.

"Quá ngọt đi!"

"Cả đời đẩy thuyền tròn mập!"

Nhân vật chính trong sự kiện còn không có gì phản ứng, sắc mặt của Trì Lập An ở bên cạnh chưa quên che chở Vũ Dật Phi hơi đen.

Các người không nhìn thấy ảnh đế Trì che chở phì phì sao? Thế nào không kêu cả đời đẩy thuyền mập an??

Một đám trẻ con không có nhân lực.

Trước kia rất lâu Trì Lập An toàn cảm thấy cái loại chuyện như ghen này là biểu hiện của việc ngây thơ không chín chắn, nhưng bây giờ anh ta muốn nói, ghen hoàn toàn là biểu hiện của quan tâm cùng thích, phán đoán hay vô đoán nó thành ngây thơ là không hợp lý.

Chờ bọn đến khi bọn họ khó khăn đi qua dòng người, rốt cuộc tiến vào xe người giúp việc, mọi người bao gồm an ninh đều giống như đã trải qua hai mươi lăm ngàn dặm đường dài, mệt đến tê liệt ngã xuống.

Quý Nguyên đi đến cuối cùng, vừa ngẩng đầu đã nhìn thấy cái xe của mình ở cuối đường, cửa xe đã là mở, bởi vì ánh sáng trong ngoài khác biệt mà bên trong có vẻ tối đen, giống như một cái miệng to muốn cắn nuốt tất cả bên ngoài.

Quý Nguyên bị người nửa đẩy nửa nhắc chân tiến vào xe người giúp việc, còn không đợi anh ngồi vững vàng, lập tức cửa phía sau bị kéo lên một cách nặng nề. Trong khoảnh khắc đó, trong bóng tối một cái tay chọt kéo anh lại, khiến cho anh mất đi thăng bằng nghiêng tới trước, Chu Diễn đang ngồi ở ghế sau ôm anh tràn ngập cả đáy lòng.

Đèn trong xe sáng lên.

Ngô Lượng lái xe ở phía trước, hết sức ấn ý không quay đầu nhìn tình hình phía sau xe.

Tiểu biệt thăng tâm hôn, Ngô Lượng nghĩ thầm mình cũng coi như là người từng trải, cái này cũng hiểu. Anh ta còn cố ý bật đèn phía sau tối một chút. Thuận tiện cho cặp tình nhân nhỏ ấp ủ nhau (ta chém).

Động tác của Chu Diễn vội vàng, không nói đến hai câu, còn chưa có làm gì, Quý Nguyên đã có thể nghe rõ tiếng thở dốc nặng nề hơn bình thường của cậu đang vang bên tai của mình. Điều này rõ ràng không phải là trạng thái bình thường của Chu Diễn, đây là bộ dáng khi đồ chó muốn ăn thịt người.

Quý Nguyên có một trăm vấn đề muốn nện vào trên mặt Chu Diễn, nhưng lúc mấu chốt lại kẹt lại. Hoàn toàn không có dự đoán được việc toàn thân Chu Diễn tỏa ra mùi vị của Hormone này lại ảnh hưởng đến anh nhiều như vậy. Gần như là chính anh cũng liên nhũn ra, toàn thân bao gồm cả cái nhỏ bé khó chịu hiểm có kia.

Vốn hai tay Chu Diễn đặt ở trên cánh tay Quý Nguyên, hiện tại nhanh chóng đổi thành một tay ở ngang hông Quý Nguyên, một tay chui vào trong quần áo của anh. Da thịt chạm nhau, trong lúc đó hai người cũng rung mình một cái, động tác nhỏ này giống như mang theo dòng điện đánh xuyên hai người đánh vào điểm kiểm chế cuối cùng.

Trời đã là bắt đầu tiến vào cuối mùa thu, lúc này còn là đêm mùa xuân, sao có thể không lạnh. Lúc trước Quý Nguyên xuyên qua dòng người gió thổi một chút, khiến cho một thân toàn toàn tình ái của anh bị thổi nguội đi. Mà tay còn lại của Chu Diễn rất ấm áp, chạm vào làn da của Quý Nguyên, tràn đầy một cảm giác thoải mái khoan khoái dễ chịu, làm cho người ta không nhịn được nghĩ muốn nhiều hơn.

Vốn là cơ thể Quý Nguyên đã mềm này còn mềm hơn rồi, càng không chống đỡ được.

"Viên Viên, " Chu Diễn ní non hôn qua vành tai của Quý Nguyên, giọng nói trầm thấp, "Bảo bối."

Hơi thở của Chu Diễn rất nhanh dờ đi trên da, theo động tác ngửa đầu của Quý Nguyên mà thổi vào sườn mặt của anh, trong ánh sáng không phải là sáng ngời vội vàng tìm kiếm đôi môi mềm mại của Quý Nguyên, muốn nếm thử tư vị ngọt ngào đã lâu.

Trong giây phút cuối cùng Quý Nguyên muốn ngăn lại động tác của Chu Diễn mở miệng một phen: "Em, chờ một chút umh."

Nhưng lời vừa ra khỏi miệng lập tức bị Chu Diễn xác định chính xác vị trí cắt đứt, cậu há miệng ngậm lấy đôi môi của Quý Nguyên, in vào không lệch khỏi miệng, trước liếm mát từ trong ra ngoài một lần, đây là kiên nhẫn. Quý Nguyên thở ra một hơi, cho là Chu Diễn còn có chút lý trí. Nhưng mà rất nhanh anh đã phát hiện là mình suy nghĩ nhiều.

Gần như là trong nháy mắt đụng phải đầu lưỡi của anh, vốn động tác của Chu Diễn là néo eo ếch của anh càng phóng túng hơn, mặc dù không có động tác quá đáng nào khác, nhưng mà sức lực của người này trên eo Quý Nguyên giống như muốn chặt đứt eo anh ra vậy, giống như muốn nhào nặn người ta đến tận xương tủy vậy.

Quý Nguyên không nhịn được nức nở một tiếng, nghe rất đáng thương, anh giẫy dụa người một cái muốn điều chỉnh động tác của mình, lại bị Chu Diễn coi thành muốn tránh thoát, lập tức làm ra động tác tiếp theo không cho phép Quý Nguyên tránh thoát.

Quý Nguyên rất cao lớn, bình thường trong nhóm nam sinh tuyệt đối cũng được coi là những người cao nhất kia. Nhưng bây giờ bị Chu Diễn ôm, quả thực giống như búp bê bị người ta gây khó dễ, anh làm sao có thể động đậy.

Căn bản vào lúc này ý chí chủ quan của Quý Nguyên không có một chút tác dụng, tay Chu Diễn giống như kẽm sắt, giữ chặt anh không cho phép người nhúc nhích nữa.

Nhưng nếu thật muốn gãy giữa, nhất định sẽ tạo ra động tác rất lớn, Ngô Lượng lái xe ở phía trước, ít nhất trong khoảng cách gần như vậy sẽ nghe thấy cái gì ở phía sau. Quý Nguyên chỉ đành phải chịu đựng trước, để cho Chu Diễn đưa lưỡi đi vào càn quấy lung tung trời long đất nổ, cậu đã lâu không gặp tạo thành nghiện.

Quý Nguyên ngoan hơn, động tác của Chu Diễn cũng từ từ đã thả lỏng một chút. Sau khi cậu ôm người hôn triệt để bên trong, rốt cuộc cũng thu lại mưa to gió lớn, rồi sau đó nhẹ nhàng ôm lấy Quý Nguyên mút vào bờ môi của anh cùng với thịt mềm trên má, thoả mãn nỉ non hỏi anh: "Có nhớ em không?"

Cái vấn đề này gần đây ngày nào Chu Diễn cũng muốn hỏi, Quý Nguyên đều thành thực trả lời, nhưng bây giờ, trong lòng anh tức giận, bật thốt lên chính là: "Nghĩ cái rắm"

Chu Diễn ở trước mặt Quý Nguyên luôn luôn là rất khó khắc chế, gần như là bữa tiệc hôm nay Quý Nguyên bị khi dễ đến nước mắt cũng chảy ra rồi.

Chu Diễn biết tính tình Quý Nguyên kì lạ, lập tức cười nhẹ ra ngoài, không thêm đề ý đến câu nói thô tục của anh chút nào.

"Hôn xong rồi hả?" Quý Nguyên cảm giác miệng mình tê dại rồi, giống như là đều sưng vù, lúc nói chuyện cảm giác cũng là cực kỳ kỳ quái.

Chu Diễn hết sức thoả mãn, động tác ôm người vẫn không có thay đổi, cậu nhỏ giọng nói: "Ừ."

Thật ra thì cái ừ này cũng không phải là vô cùng thật lòng, thật ra thì Chu Diễn đỡ nghiện hơn một chút, cậu vẫn cố kỵ Ngô Lượng ở trước mắt đấy, bằng không chỗ nào có thể đơn bỏ qua cho Quý Nguyên đơn giản nhẹ nhàng như vậy, dù sao chỗ này cách chỗ khai vị thức ăn cũng còn có một đoạn đường xa đấy.

Quý Nguyên mờ mắt, khóe mắt có phản sáng, rồi sau đó cặp mắt kia chớp mắt có thể khiến cho trái tim Chu Diễn loạn nhịp bỗng nhiên ánh mắt kia cúi xuống một phen lập tức tròn trĩnh ư rồi.

"Vậy thì ngồi đằng hoàng cho cho anh, anh có lời muốn hỏi em."

Chu Diễn cũng không biết Quý Nguyên muốn hỏi điều gì, chỉ là theo ý tứ của cậu để Quý Nguyên ngồi trên một vị trí khác. Làm cho người ta tròng một cái trong lòng đều là tê dại.

Không đợi Quý Nguyên mở miệng nói chuyện đâu, Chu Diễn còn học được bóp méo sự thật: "Mới vừa rồi nghe bọn họ gọi như vậy, em có chút không vui."

Mặc dù Quý Nguyên muốn gõ đầu Chu Diễn, nhưng mà lúc này vẫn khôngnghị được như cũ hỏi: "Nghe thấy cái gì?"

"Bọn họ gọi anh và Vũ Dật Phi là một đôi." Khuôn mặt Chu Diễn nghiêm túc.

Quý Nguyên chỉnh sửa một chút suy nghĩ của mình, hỏi ngược lại: "Nhìn thấy anh cùng cùng một đôi với người khác em không vui sao?"

"Chẳng thế thì sao?" Chu Diễn mắc câu.

"Vậy đòi trước em có thể nhịn bảy năm, thật là khó khăn cho em." Quý Nguyên cười lạnh.

Trong lòng Quý Nguyên cảm thấy mình tìm cái chủ đề này quá cơ trí, quả thật xoa thắt lưng một lát cộng thêm cho mình một lời khen.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Hung ác lại không biết làm thế nào

Kỳ thật Quý Nguyên hiểu rất rõ tính cách của mình thật ra thì anh không chịu được những người giả Tiểu Diện Hồ, chẳng qua lúc này chính là tạo cho mình thêm chút khí thế.

Mà vốn tưởng rằng Chu Diễn sẽ bị mình hù dọa lại nhếch môi cười một cái, vốn trong tâm mắt là một mảnh, lập tức không che giấu chút nào tà khí mang tới. Nếu để Quý Nguyên đi gặp Trì Lập An, Chu Diễn đã sớm chuẩn bị tâm lý khi chuyện phát triển theo hướng này rồi.

Ánh mắt của cậu nhìn chăm chăm vào Quý Nguyên, ánh mắt chứa đầy dục vọng cũng có ánh mắt của tình thế bất buộc, Chu Diễn không có lập tức nói chuyện, mà ngồi thẳng người lại, lại ghé đầu quá hôn một cái lên khuôn mặt có thịt mềm mại của Quý Nguyên.

"Tỉ nữa trở về em sẽ nói với anh, " cậu nhỏ giọng nói, "Ồ đây không quá tiện."

Chu Diễm là chỉ Ngô Lượng lái xe ở phía trước.

Quý Nguyên cũng đi theo nhìn Ngô Lượng một cái, nhưng mà trong lòng trống đánh thành thịch không có lý do. Giống như trái tim bị người ta hung hăng nắm lại, giống như trong nháy mắt trái tim không nghe theo sự khống chế của mình.

Kể từ sống lại, lo lắng của anh từ khi đổi mặt Chu Diễm cho tới nay phần lớn đều hình thành trên cơ sở Chu Diễm thật sự là một đứa trẻ mười mấy tuổi. Nếu đổi thành cái người bá đạo lại cường thế gặp trong nhà vệ sinh đời trước, nửa đêm Chu Diễm còn trèo tường vào phòng ở khách sạn đó, anh hoàn toàn không có nắm chắc cũng không có lòng tin có thể bắt bí đối phương.

Hiện tại chột Chu Diễm biểu hiện ra trạng thái trước khi sống lại, Quý Nguyên lập tức cảm thấy có chút không thể chịu được cậu.

Rõ ràng nên cảm thấy chột dạ là Chu Diễm, nhưng mà trước đó Quý Nguyên ở bên cạnh đã cảm thấy đứng ngồi không yên một phen.

Ngô Lượng lái xe ở phía trước không hề hay biết không khí ào ào vũ bão cùng với biến hóa rất nhỏ ở đằng sau, một lòng chỉ nghĩ muốn giới hạn luật pháp cho phép lái xe nhanh một chút, mình sẽ về nhà nhanh hơn một chút, để cho cặp tình nhân nhỏ không cần phải kìm nén nữa.

Cho nên xe này nhanh hơn không ít cho với bình thường, lúc về đến nhà Quý Nguyên còn chưa nghĩ ra rốt cuộc muốn đối phó với Chu Diễm thế nào trong nháy mắt lại để cho mình cảm thấy có chút xa lạ.

Chu Diễm xuống xe trước, đứng ở phía dưới mở cửa xe cho Quý Nguyên, lại đưa tay về phía anh nói: "Xuống xe thôi."

Quý Nguyên do dự một chút, còn tiện tay nắm lấy một tay của Chu Diễm, tay của hai người vừa khẽ đụng vào, lập tức Chu Diễm quay ngược lại nắm chặt lấy tay của Quý Nguyên, Quý Nguyên kéo ra một cái, không có kéo ra được.

Ngô Lượng nhìn về phía anh một cái, rồi sau đó rất nhanh đã lái xe đi như một làn khói. Một tay Chu Diễm kéo rương hành lý, một tay cầm thật chặt tay của Quý Nguyên, sau đó nắm tay hai người để vào trong áo khoác của mình để sưởi ấm.

Ngô Lượng đi, chính mình lại trở lại trong hoàn cảnh quen thuộc, Quý Nguyên thoáng buông ra một chút, lẩm bẩm nói: "Người đi rồi, bây giờ em có thể nói chuyện rồi, chớ trốn tránh vấn đề, nghe chưa?"

Chu Diễm lại hỏi một đằng, trả lời một nẻo, trong khi chờ thang máy giọng nói dịu dàng hỏi Quý Nguyên: "Có mệt hay không, sau này ở nhà nghỉ ngơi mấy ngày cho tốt?"

Một lần nữa Quý Nguyên trừng mắt liếc cậu một cái, không nói, nói rõ có chút giận dữ.

Vì vậy Chu Diễm dừng một chút, rốt cuộc nói ra mấy lời mà Quý Nguyên muốn nghe lại có chút sợ hãi không muốn nghe: "Chuyện lúc trước cũng đã qua, hiện tại không phải hai người chúng ta đang rất tốt sao?"

Cho dù là Quý Nguyên đã tự cho là đã chuẩn bị đầy đủ tâm lý rồi, nhưng mà lúc này cũng bị chấn kinh đến không nói ra lời.

Thế nhưng Chu Diễm cũng thật sự sống lại!

Quý Nguyên lại nhớ lại từ lúc bắt đầu mình gặp lại Chu Diễm đến bây giờ, trên đường còn mở miệng giáo dục một chút, lại vẫn đặc biệt cảm thấy mình đã thu được thành công lớn, cảm thấy đồ chó cái này nghe lọt được, còn tưởng rằng mình có thể cải tạo mầm mống phần tử tội phạm ẩn bên trong đấy. Không ngờ thật ra thì toàn bộ quá trình đều là đồ chó đang giả vờ nhu thuận, trong lòng anh chính là cái người thập phần không nói được đạo lý lại là người độc ác lại tiểu lý tàng đao (trong nụ cười có dấu đao) gì đó mà đời trước mình gặp phải.

Như vậy mà xem, Quý Nguyên chỉ muốn đưa cho chính mình hai chữ: thật ngu!

Tức xong rồi chính là uất ức.

Chu Diễm coi anh đang làm xiếc khi đấy?

Mặc dù nhanh như vậy Quý Nguyên có thể bỏ qua chuyện cũ cho Chu Diễm, cũng là bởi vì anh cảm thấy mọi chuyện đời trước đều do Chu Diễm đòi trước làm, cùng Cầu Thắng đời này không có nửa xu quan hệ. Nhưng anh lại bị cái thực tế nặng nề lúc này tát cho một bạt tai.

Tức giận, giận đến giống như quả bóng đang căng lên rồi.

"Ai muốn sống thật tốt với em!" Quý Nguyên tức giận, có chút không lựa lời nói, trong lòng tràn ngập cảm giác muốn bốc hỏa, vừa mở miệng đã trực tiếp đâm vào chỗ đau của Chu Diễm.

Căn bản chính anh cũng chưa kịp phản ứng, nếu bị đổi thành cái dáng vẻ ngẩn trong nhà hàng kia của Chu Diễm căn bản sẽ không dám mở miệng kích thích Chu Diễm như vậy. Lúc này dám nói lời như vậy, còn là bởi vì được Chu Diễm cưng chiều quá nên quên, tất cả là gan đều cho căng lên rồi.

Quý Nguyên dùng sức rút tay ra, thiếu chút nữa làm rách túi áo khoác của Chu Diễm rồi. Áo khoác ngoài giá cả xa xỉ cũng bị nhăn hơn một chút, lúc này Quý Nguyên đưa lưng về phía Chu Diễm, không nhìn thấy ánh mắt của Chu Diễm bởi vì một câu này của anh mà thay đổi, đen kịt giống như là muốn nuốt người.

"Không cùng em thật tốt còn có thể như thế nào?" Chu Diễn hỏi anh, giọng nói hoàn toàn là bình tĩnh trước giông bão.

Quý Nguyên quay đầu không sợ hãi chút nào nhìn cậu, một đôi mắt bình thường liếc nhìn Chu Diễn là có thể khiến cho cậu mềm lòng, hiện tại đáng về nhìn chăm chăm người ta cũng làm cho Chu Diễn có chút không chịu nổi, mặc dù lúc này những lời Quý Nguyên đều đâm vào trong lòng.

"Anh có thể là được nhiều thứ nếu không có em lắm, " Quý Nguyên nói, "Trời cao biển rộng, thế giới không có em còn có thể không chuyển động à."

Lời này có chút trái lương tâm, ít nhất trong lòng Quý Nguyên biết hiện tại mình không có khả năng vạch rõ ranh giới với Chu Diễn, anh không bỏ được. Nhưng mà loại thời điểm này chính là không thể để đồ chó nhìn thấy một bộ tình thế bất buộc, mình chỉ có thể bị động tiếp nhận cái loại sự thật bị người ta lừa dối này đâu.

Thang máy đình một tiếng dừng ở lầu năm, động tác nắm tay và kéo rương của Chu Diễn vẫn không thay đổi như cũ, thậm chí sau khi nghe xong lời nói của Quý Nguyên vẫn còn đi ra khỏi thang máy trước, cũng đứng lùi ra bên cạnh, nhường đường cho Quý Nguyên một chút, rồi sau đó giống như thương lượng nói với Quý Nguyên: "Anh ra ngoài trước, chúng ta có chuyện gì về nhà lại nói."

Nói xong Chu Diễn cũng chỉ nhìn Quý Nguyên, cũng không có ý sẽ ra tay xách người ra ngoài.

Tối hôm nay ít nhất phải cùng cậu ấy chia phòng ngủ. Trong lòng Quý Nguyên còn âm thầm hạ quyết tâm cho mình, cái gì mà sau gặp lại sau khi tiểu biệt củi khô lửa bốc, cũng có thể là một dạng khác.

Về phần những thứ đồ khác, Quý Nguyên bây giờ còn chưa có có phát hiện có gì không đúng. Nói thí dụ như thế nào tính tình của Chu Diễn trở nên tốt như vậy, nói thí dụ như ánh mắt đè nén của Chu Diễn hiện tại đến cùng là có chuyện gì.

Chờ đến khi Quý Nguyên sai bước ra thang máy, lúc bước hai ba bước bước vào cửa phòng, Chu Diễn mới từ phía sau anh kéo rương hành lý giống như một ngọn núi ngăn phía sau lưng Quý Nguyên. Đến lúc này Quý Nguyên mới nhận thấy được có điểm gì đó không đúng đã bị ngăn chặn đường lui, căn bản không có chỗ để chạy.

Không đường có thể lui vậy cũng chỉ có thể đi về phía trước, Quý Nguyên mạnh mẽ trấn định lại, đầu tiên là một cái tay ở trên tường sờ soạng mấy cái muốn mở đèn, sau khi mở đèn thì lập tức chạy vào trong phòng mình đi, sau đó cũng không thể để đồ chó vào cửa.

Nhưng khi đầu ngón tay của anh vừa mới đụng phải công tắc điện, trước hết một bàn tay khác từ phía sau anh dùng sức phủ lên mu bàn tay anh. Tay Chu Diễn đè lên tay Quý Nguyên, bật lên đèn ở cửa ra vào.

Một tay khác của Chu Diễn đã mở rộng ra rồi rương hành lý, khi đóng cửa lại cũng khóa luôn từ bên trong.

Mà Quý Nguyên không còn kịp rút tay của mình ra nữa, lập tức cảm thấy lực đạo trên tay của Chu Diễn không bớt đi mà lại tăng lên, bàn tay của cậu nắm thật chặt hơn nữa còn cầm tay của Quý Nguyên đặt lên đỉnh đầu của cậu, hình thành một cái tư thế từ phía sau lưng ngăn chặn động tác của anh.

"Em thích ăn đòn phải không?" Quý Nguyên vừa hoảng hốt vừa mất hứng, mở miệng chính là một câu lời mắng người.

Cả người Chu Diễn đều là áp suất thấp, đầu cậu nghiêng một cái, nương đến Quý Nguyên trên đầu vai, gần như giọng nói dán sát vào lỗ tai Quý Nguyên, lúc nói chuyện khí nóng thổi ra làm cho lỗ tai của Quý Nguyên cũng phát run, tiếp theo là một mảnh nung đỏ, nóng đến không chịu nổi.

"Làm sao anh không thể nghe lời một chút?" Bên trong giọng nói của Chu Diễn là một tiếng thờ dài không thể làm gì hơn.

Đầu Quý Nguyên ông ông ông, bây giờ đồ chó còn dám trách mình không nghe lời?

Anh hận hiện tại mình không thể quay đầu lại, nhìn xem anh sẽ không chỉ dùng một quả đấm giống nhau làm cho cậu đẹp mắt.

Ừ, muốn đánh không thể đánh mặt, loại thời điểm này Quý Nguyên còn phân tán một chút suy nghĩ ra ngoài để nghĩ cái loại vấn đề nhảm chán này, muốn đánh cũng muốn đánh bụng, cơ bụng của đồ chó là từng khối từng khối, nhiều không biết chống đỡ.

"Hiện tại gạt người là em, em còn trách anh sao?" Quý Nguyên dùng sức đẩy mấy cái, hiện nhưng Chu Diễn giống như một quái thú mạnh mẽ, hoàn toàn không để sức lực của anh ở trong mắt, một tay ngăn cản anh nhẹ nhàng linh hoạt giống như là bóp cái trứng vậy, làm cho Quý Nguyên cắn răng nghiến lợi hỏi, "Em có chịu buông ra không hả?"

"Em buông lỏng ra anh sẽ không chạy?" Chu Diễn hỏi.

"Dĩ nhiên chạy." Quý Nguyên nói thật.

"Vậy em không buông ra." Chu Diễn không chỉ có không buông ra, nâng tay đồng thời đè cái tay còn lại đang chuyển động kia của Quý Nguyên xuống tường, đến đây, Quý Nguyên Chính thức trở thành một con cá có thể giãy giụa trên thớt.

Chu Diễn một chút cũng không có thấy thẹn đối với thân phận biến thái, tại loại thời điểm giương cung bạt kiếm như thế này lúc nhìn thấy thịt trên cổ Quý Nguyên còn đang giãy giụa này, còn không nhìn được củi đầu cần mấy miếng, cũng nhỏ giọng nói: "Phơi nắng đen một chút."

Quý Nguyên đối với cái loại tình huống mà trong trạng thái bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu cũng có thể cãi nhau đã không biết nên nói gì: "Em làm anh tức

chết rồi."

Chu Diễn hôn xong gáy anh lại đi hôn lên má anh, ở đây trong khoảnh khắc này cậu nói: "Cái người này há miệng cũng làm em tức chết rồi."

Quý Nguyên sững sốt, người này làm sao lại là anh rồi hả?

"Anh không có em cũng có thể trôi qua thật tốt, em không hoài nghi chút nào, về sau thế giới của anh không có em cũng vẫn sẽ chuyển động, em cũng không nghi ngờ như vậy, " Ngoài ý muốn lúc Chu Diễn nói ra những lời này khiến Quý Nguyên nghe được một chút chua xót trong lòng.

Loại tâm tình này Quý Nguyên hoàn toàn không ngờ sẽ nhìn thấy trên người Chu Diễn.

Chu Diễn từ phía sau ôm thật chặt Quý Nguyên, rốt cuộc cũng từ từ buông gồng cùm xiềng xiết tay Quý Nguyên ra, vừa nói tiếp nửa câu lúc trước: "Nhưng mà sau khi em rời khỏi anh, không thể nào trôi qua được, thế giới của em sau khi anh rời đi sẽ không chuyển động nữa."

Rốt cuộc Quý Nguyên cũng có thể quay đầu lại, lần đầu tiên anh nhìn thấy chính là ánh mắt hung ác nhưng lại rất bắt mắt của Chu Diễn.

Chu Diễn vẫn là cái Chu Diễn ăn thịt người đó, nhưng lại không phải là Chu Diễn sẽ ra tay độc ác đối với Quý Nguyên đó. Cho dù trong miệng Quý Nguyên nói ra điều gì có thể khiến cho cậu giận điên lên, Chu Diễn vẫn sẽ không dùng sức cũng không bỏ được mà ra tay như cũ.

Vốn Quý Nguyên nên khẳng khái hung hồn lại cảm thấy mất hứng, vì vậy lại có chút không biết phải làm sao.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Dã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Đến đây nghỉ

"Em luôn nói mình đáng thương như vậy, " Quý Nguyên nín một lát, bộ dáng tức giận lúc trước có hơi thu lại một chút, "Nhưng rõ ràng không phải là cái bộ dáng này."

Đời trước ngủ xong bỏ chạy, không phải, suy nghĩ của Quý Nguyên dừng lại, hiện tại Chu Diễn trước mặt cái này với Chu Diễn đời trước chính là cùng một người, không tồn tại chuyện đời trước đời này.

Một lần nữa Quý Nguyên sửa lại suy nghĩ của mình, nghĩ đến, ngủ rồi bỏ chạy không tìm thấy bóng người từ đó cắt đứt liên lạc chính là Chu Diễn, trong vài năm hoàn toàn theo dõi cuộc sống của anh, gần như là khiến Quý Nguyên không có lựa chọn nào khác cho mình, cũng là cậu. Bảy năm sau gặp mặt lại, hoàn toàn không giảng đạo lý cũng không nói nội tình đã trực tiếp đề người trên cửa nhà vệ sinh hôn thiếu chút nữa cường bức người cũng là cậu.

Nhưng khi Chu Diễn nói chuyện luôn làm cho Quý Nguyên cảm thấy cậu có vô số lý do cùng khổ tâm bắt mắt đi.

Rõ ràng làm ra chuyện rất quá đáng, nhưng lại có biện pháp khiến cho anh không có cách nào nhẫn tâm đi trách cứ Chu Diễn cái gì.

Đây không phải là ăn vạ thì là cái gì. Quý Nguyên cảm giác mình là đồ dờ hơi, nhưng xác thực không cách nào tức giận với Chu Diễn được, giọng nói chuyện đều mềm nhũn rồi.

Chỉ có một ngọn đèn nhỏ ở trước cửa, ánh đèn mờ nhạt, từ trên đỉnh đầu chiếu xuống, chiếu rọi không quá rõ ràng khuôn mặt của hai người. Đôi mắt của Quý Nguyên rũ xuống, trầm mặc.

Chu Diễn cúi đầu, trong ánh mắt vẫn là sự nguy hiểm hận không được một hóp nuốt anh xuống như cũ, bấp thập cả người cũng kéo chung một chỗ, giữ lực chờ sai bảo, chỉ cần Quý Nguyên hơi có chút dị động nào sẽ tiến lên không chút lưu tình xé nát anh nhét vào bụng, nhưng mà động tác của Chu Diễn cũng rất khách chế. Cậu cúi đầu, giống như là xác nhận Quý Nguyên còn đứng ở trước mặt mình, dùng miệng nhẹ nhàng đụng một cái lên khóe miệng Quý Nguyên.

"Chính là như vậy, " Chu Diễn xác nhận nói, đồng thời lui một bước lại hôn lên khóe mắt Quý Nguyên, "Thật xin lỗi, vừa bắt đầu đã lừa anh, lúc đó không sớm đi tìm anh, nhưng mà xin anh đừng nói câu cách xa em có thể sống rất tốt như thế, không nhất định lần nào em cũng có thể không chế được tâm tình của mình."

Trong lòng cậu bị cái chủng loại kia... Cẩn nuốt đến giờ vẫn còn tồn tại, hơn nữa cho tới nay cũng chỉ vì Quý Nguyên mà tồn tại.

Một mặt Quý Nguyên cho cậu chính là sự tốt đẹp, cảm nhận tốt đẹp, cái loại dục vọng cần nuốt đó cũng chỉ là thoáng bị áp chế đi xuống thôi. Biểu hiện của Quý Nguyên càng tốt, hai người ở chung càng tốt, thật ra sẽ chỉ nuôi dưỡng cái loại dục vọng đáng sợ chìm dưới thâm sâu này, cái âm thanh kia sẽ lặp đi lặp lại trong đầu Chu Diễn nói cho cậu biết, dẫn dụ cậu: cậu xem, một thứ đồ tốt như vậy, nên ăn sạch sẽ không để lại chút nào, chỉ nên để cho một mình mình nhìn thôi, nắm chặt trong lòng bàn tay, nếu không sao có thể yên tâm để lại?

Bởi vì lúc ở chung một chỗ cảm thấy rất tốt đẹp, cho nên càng không thể tiếp nhận được những câu nói đâm vào lòng người của Quý Nguyên được.

Giống như lời của câu văn kia: nếu ta chưa từng thấy mặt trời, ta vốn có thể chịu được hắc ám

Quý Nguyên chính là một mặt trời xuất hiện trong sinh mệnh của Chu Diễn, khiến cho cuộc sống vốn nhàm chán của cậu, tỉnh tỉnh lạnh lùng do việc đòi quanh mình tạo nên có thể thấy ánh rạng đông.

Chu Diễn cũng đã từng cảm thấy Quý Nguyên không có chỗ nào ghê gớm. Cậu đánh cuộc một lần trở lại Thành phố A kia, trở lại Nhà họ Chu thì cái suy nghĩ làm thế nào ở cái nơi ghê tởm này cầm lại phần của mình tràn ngập trong đầu cậu, đoạt lại chỗ thuộc về mình, thậm chí cái người Quý Nguyên này có một đoạn thời gian là bị Chu Diễn cố ý để sau ót.

Hơn một năm khi cậu không thể nhìn được nữa trở lại Thành phố J khi gặp lại được Quý Nguyên mới phát giác được nội tâm rộng mở trong sáng. Bởi vì chưa bao giờ Chu Diễn khát vọng một thứ gì đó đơn giản như khát vọng một người. Trước đó lúc đầu cậu từng suy nghĩ sẽ ở nhà họ Chu cho tốt, yên ổn mà sống, hoặc là sống dưới sự kiểm soát sau này trở lại đoạt lại nhà họ Chu. Suy nghĩ tùy cơ ứng biến.

Quý Nguyên không giống vậy, Chu Diễn không biết mình đang nhớ nhung cái gì, lúc này đang khát vọng cái gì, khi Quý Nguyên dùng bộ dạng mông lung chuyển choáng say hôn cậu một cái, trong nháy mắt đó thế giới của Chu Diễn được thấp sáng lên, tiếp theo đốt lên ngọn lửa, ngọn lửa không có cách nào tắt được.

Sống lại với Quý Nguyên, bị anh coi nó thành một loại quà tặng, có thể cho anh rời xa con người và sự việc mà anh đang muốn rời xa. Đối với Chu Diễn mà nói cũng giống như vậy, chẳng qua là ngược lại với Quý Nguyên, Chu Diễn dùng nó để lại gần người muốn rời xa cậu.

Đời trước cậu tốn bảy năm mới xây dựng ra một cái tự nhận là an toàn, có thể bảo vệ Quý Nguyên trong phạm vi thể lực. Trong đó đi không biết bao nhiêu đường quanh co, ngâm bao nhiêu cay đắng. Đời này cậu biết trước tương lai, đương nhiên là sẽ không để cho mình phải đi con đường quanh co mấy năm giống như nửa lần trước nữa.

Chu Hoàn Uy không giống mẹ Chu, ông biết chuyện Chu Diễn và Quý Nguyên ở chung với nhau, và lại cũng biết Chu Diễn lấy danh nghĩa đầu tư đập không ít tiền bạc trên người Quý Nguyên. Nhưng ông hoàn toàn không có để ý loại chuyện nhỏ này, thứ nhất là mấy chục triệu với Nhà họ Chu hoàn toàn không coi là con số lớn gì, thứ hai là nuôi một Tiểu Minh Tinh cũng bình thường, quan anh là nam nữ gì, vui đùa một chút mà thôi cần gì làm thật.

Nhưng mà Chu Diễn cũng không để ý Chu Hoàn Uy nghĩ như thế nào, dù sao chờ khi Chu Hoàn Uy thật sự cảm thấy chuyện này cần can thiệp, ông đã không thể nào khống chế được mình.

Mà Quý Nguyên nghe tới câu, "Không nhất định lần nào em cũng không chế được tâm tính của mình" như vậy, quả thật chính là thanh tân thoát tục (trong veo không dính bụi trần) nói "Em có bệnh, anh không cần chọc em."

Cái đồ chó không biết xấu hổ này.

Quý Nguyên lại cảm thấy mắt có chút nóng, có chút muốn bốc ra rồi.

"Nói tám vinh tám sỉ lưng cho anh nghe nào." Quý Nguyên nói. (tám vinh: tám vinh quang, tám sỉ lưng: tám nhục nhã phản bội)

Chu Diễn mấp máy môi, trôi chảy nói ra.

"Nhưng mà anh vẫn cảm thấy về sau em sẽ bắt nạt anh, " trong lòng Quý Nguyên đã là hoàn toàn mềm xuống, cúi đầu giọng nói hơi nhỏ một chút, "Trước kia em quá biết khi dễ người rồi, anh không quên được."

Chu Diễn toàn tâm toàn ý đều là Quý Viên Viên, Quý Viên Viên tức giận cậu hết cách với anh, hiện tại Quý Nguyên dùng cái thái độ buông thả mềm nhũn này, Chu Diễn càng coi anh như bảo bối.

"Về sau em sẽ không khi dễ (bắt nạt, ức hiếp) anh, " Chu Diễn hơi quỳ gối, ngửa đầu từ dưới lên trên đối diện với đầu Quý Nguyên đang cúi xuống, vô cùng thân mật chỉ đụng một cái mang ý trấn an vào đôi môi mềm nhũn của Quý Nguyên.

Ai.

Trong lòng Quý Nguyên thờ dài một cái.

Chu Diễn hết cách với cậu, thật ra thì Quý Nguyên cũng không còn biện pháp với Chu Diễn. Cho dù biết tuyệt đối thủ đoạn của Chu Diễn rất lưu loát, hi vọng tất cả mọi thứ của mình cũng hợp tâm ý của cậu, bằng không lại giống như một người ngang ngược khống chế cuộc sống của mình đời trước, nhưng Chu Diễn bán một cái đáng thương, Quý Nguyên vẫn là nhìn không được sẽ mềm lòng đối với cậu.

Trong lúc này ở đây có một phần là do biểu hiện sau khi sống lại của Chu Diễn quá tốt, cũng là do hiện tại Quý Nguyên càng ngày càng thích cậu, cũng

có một phần trong đó là biết mình không thể rời bỏ cậu.

"Eo anh đau." Quý Nguyên ngẩng đầu lên liếc mắt nhìn Chu Diển, "Anh khát nước."

Sai bảo người càng thuận miệng, nhưng mà lúc này ở đây có ý muốn xác nhận Chu Diển có ngoan hay không.

Chu Diển giơ tay lên ôm một cái, ôm người lên chạy lên trên ghế sa lon, lại bật sáng hết tất cả đèn ở phòng khách lên.

Quý Viên Viên nằm trên ghế sa lon, Chu Diển rót cho anh một ly nước ấm, lại giúp anh xoa bóp eo.

Sóng ngầm bắt đầu khởi động lúc trước, cùng với không khí tùy thời muốn xé rách triển khai một cuộc ác chiến một cái cũng không có.

Quý Nguyên được xoa bóp eo hừ hừ, lại nghĩ đến đủ loại biểu hiện kể từ khi hai người ở chung một chỗ đến nay của Chu Diển, thậm chí là chống đỡ áp lực của việc xuất quỹ chủ động chạy đến nhà. Lại nhớ tới lời nói mới vừa rồi mình nổi nóng, đã cảm thấy có phần hơi quá rồi đầu.

Thật ra thì anh có chút sĩ diện, tính tình có chút là bị Chu Diển nuông chiều, nói trắng ra sẽ có lúc bị đẩy lên. Nhưng mà nếu nói đã thương người không thể dùng đầu để tức giận, hoặc là lấy cớ do một tay Chu Diển nuông chiều anh nhiều mà ra.

Quý Nguyên lật người, cá nhỏ cổ gắng ngó lên đối diện với mặt Chu Diển.

"Ừ, " Quý Nguyên muốn nói lại thôi, mặc dù là cảm thấy đuối lý rồi, nhưng vẫn không có ý nói lớn tiếng, vì vậy rồi vẫy vẫy tay về phía Chu Diển, ý bảo cậu đến gần một chút.

Chu Diển nghiêng người đi qua, trong động tác của hai người ma sát lại có một chút mập mờ.

Đám người nhích tới gần, hai tay Quý Nguyên nắm lấy cổ Chu Diển, tránh khỏi ánh mắt của Chu Diển, dùng mặt dán sát vào gò má của Chu Diển, ghé vào lỗ tai cậu nói: "Lời nói vừa rồi của anh nói, ừ, cũng là vì để cho em tức giận mới nói."

Quý Nguyên nói rất chậm, nhưng mà rất nghiêm túc nói cho Chu Diển: "Nếu như em ngoan, anh muốn sống thật tốt với em, rồi khỏi em thế giới của anh cũng không chuyển động."

Chu Diển muốn cung chiều anh, nghĩ theo anh, vào giờ phút này vốn muốn Quý Nguyên bỏ qua chuyện này trước sau này sẽ giải thích chuyện này sau, vì vậy muốn vờ nhin tất cả chịu đựng, vậy mà câu nói đầu tiên của Quý Nguyên có thể khơi lên lửa nóng của cậu.

Chu Diển ngẩng đầu lên lần nữa, cùng Quý Nguyên mặt đối mặt nhìn nhau, cảm giác của mình là hoàn toàn không nhin được.

Sau khi Quý Nguyên nói xong những lời này, trong lòng lập tức buông xuống một trọng trách, cuối cùng cũng tháo gỡ được tâm tình đang xoắn xuýt lúc này.

Nếu mà Chu Diển ngoan một chút, mình dụ dỗ cậu thêm một chút, đó không phải là thống nhất thiên hạ sao, từ góc độ này suy tính vấn đề, Quý Nguyên lại cảm thấy có cái gì không thể rồi.

"Em có ngoan hay không?" Chân mày của Quý Nguyên nghiêm túc nhìn chằm chằm Chu Diển, chỗ sâu nhất trong đáy mắt cũng rất mềm mại.

Rốt cuộc khoe môi của Chu Diển cũng vẽ ra một chút ý cười, vốn là để chống đỡ cơ thể không rơi xuống đê lên người Quý Nguyên cũng theo đó mà hạ thấp xuống, tràn đầy lực lượng vận sức chờ phát động, "Tôi nay về sau em sẽ rất biết điều."

Ngây thơ như Quý Nguyên, sau khi nghe lời này rất hài lòng, hoàn toàn không ngờ tại sao Chu Diển lại thêm cái loại thời hạn "Tôi nay về sau" trước câu thật biết điều.

Này rõ ràng chính là muốn tạo ra một đoạn mở đầu, nhưng có tình trong lúc nhất thời Quý Nguyên không có nghe ra.

Chu Diển không giống như là người bạn trai bình thường, Quý Nguyên cũng không giống là người bạn trai bình thường, vì vậy thứ nhất hai người cãi nhau thật sự là không có ý nghĩa, thứ hai là cho dù có bất hòa gì cũng sẽ rất nhanh kết thúc.

Quý Nguyên thả lỏng lòng phòng bị xuống, đẩy Chu Diển một cái nói: "Đứng lên, ép nặng quá."

Thực sự là Chu Diển đứng dậy, nhưng mà sau khi đứng lên cũng bế Quý Nguyên lên, một đường đá cửa phòng vào phòng giống như là không có động tĩnh.

Quý Nguyên mới vừa bị đặt lên giường, Chu Diển đã từ phía sau đè lên chặt chẽ, che cả người dưới người mình.

Trong phòng không có mở đèn, xuyên thấu qua tầng lụa mỏng của rèm cửa sổ có thể nhìn thấy ngọn đèn dầu sáng ngời bên ngoài lối đi bộ, mặc dù đang đóng cửa sổ nhưng thỉnh thoảng vẫn có những tiếng gào thét khó mà coi thường của xe hơi.

Điều này làm cho Quý Nguyên có chút khản trương. Bóng tối cũng rất phù hợp với phong cách của Chu Diển, mang cho Quý Nguyên loại cảm giác bị áp bức vô hình. Đặc biệt là trong loại thời điểm phát hiện con chó nhỏ ở bên cạnh thật ra thì chính là sói xám lớn kiêu trước, Quý Nguyên còn hơi có chút không thích ứng.

"Mở đèn, đóng cửa sổ, ừ ô." Quý Nguyên nghiêng đầu vừa muốn nói chuyện với Chu Diễn, nhưng mới nghiêng đầu miệng đã bị người ta ngậm lấy dùng sức hút. Đầu lưỡi của Chu Diễn tham lam tiến vào, khiến cho Quý Nguyên đi qua rồi ngậm trong miệng dùng sức cắn, vừa mềm vừa tê lập tức khiến cho Quý Nguyên không còn lòng dạ nào để ý những thứ khác.

Quý Nguyên mặc ít, áo sơ mi nhét vào trong lưng quần, lúc này bị Chu Diễn tiện tay kéo ra đã rối loạn, lòng bàn tay hơi thô ráp của Chu Diễn ở trên eo của Quý Nguyên vuốt ve qua lại mấy cái rất nhanh không có ngừng lại đã bị kéo lên che ở trước ngực Quý Nguyên, đầu ngón tay đè lên nụ hoa đang nhô lên xoa nắn lặp đi lặp lại.

Chu Diễn chỉ đang vờ về ngực cũng có thể sử dụng đây để các thủ đoạn đa dạng này khiến cho Quý Nguyên mềm nhũn.

Hai người thờ dốc một người nặng nề hơn so với một người, xen lẫn vào nhau chẳng phân biệt được của anh của tôi.

Vốn là tay Quý Nguyên để ở hai bên người, lúc này cũng đi theo kéo quần áo Chu Diễn lên, sờ từ bụng của cậu lên, ở chỗ eo có cơ bắp rắn chắc không buông tay được. Tay của anh loạn hơn nhiều so với Chu Diễn, mò mẫm tại chỗ thịt cứng rắn giống như cọ trên khối sắt, nhưng cái loại sức lực mềm mại lung lay kia lại làm cho cả người Chu Diễn nóng lên, giống như đang bị thiêu đốt đến khó chịu.

"Sờ phía dưới của em." Cậu buông đôi môi của Quý Nguyên ra, cúi đầu hôn xuống cổ của anh, đồng thời lôi kéo tay Quý Nguyên đi xuống đưa vào trong quần của mình.

Cái vật phía dưới kia đã hoàn toàn ngóc đầu dậy, nhòe lên, nhếch lên (ý chỉ bộ phận hay đồ vật gì đó), cứng rắn mà từ mép quần lót nhô đầu ra, tay Quý Nguyên ở trên đó động hai cái, lập tức tính khí của Chu Diễn phồng lớn lên một vòng nữa, đỉnh rì ra một chút chất lỏng.

Chu Diễn thoải mái thờ dốc một tiếng, đồng thời ngoài miệng đã một đường hôn đến trước ngực Quý Nguyên, lúc này há mồm dùng răng nhẹ nhàng cắn nụ hoa của Quý Nguyên, vừa liếm vừa hút, tay cũng không còn nhàn rồi, cầm cái dương vật đã cứng rắn ở phía dưới của Quý Nguyên nhanh chóng dùng sức vuốt động, một cái tay khác còn đè nén ở miệng huyết phía sau ma sát.

Mấy chỗ cùng tới, gần như là Quý Nguyên sắp bị làm cho khóc loạn, há miệng tất cả đều là tiếng rên rì: "Ừ. A."

Đây là thoải mái đến hoàn toàn không thể khống chế được phải gọi lên tiếng.

"Yêu thích em sao, hả?" Chu Diễn thờ dốc nặng nề, một bên cậu vừa hỏi vừa liếm láp vành tai của Quý Nguyên, cuốn vào trong miệng mình là tiếng liếm láp hút đầy hưng phấn. Động tác trong tay chính là không chỉ không có thông cảm cho điểm nhạy cảm của Quý Nguyên, ngược lại động càng thêm lợi hại, chỉ là lấy tay ra sẽ phá vỡ tươi ngọt sống Quý Nguyên.

Bản thân Chu Diễn cũng không có cảm giác quá an toàn, chớ nói chi là lúc trước Quý Nguyên ở trước mặt còn nói như vậy, bây giờ nhất định cậu phải hỏi ngược lại.

Vừa nói xong, ngón tay vốn chỉ mề nheo ở lối vào không biết từ nào đã cọ đến thuốc bôi trơn, trực tiếp một cái cắm hai ngón tay vào, hơn nữa rất nhanh đã tìm được điểm mẫn cảm của Quý Nguyên, bắt buộc động tác đút vào của tính khí, ngón tay của Chu Diễn ở mặt sau của Quý Nguyên ra vào thật nhanh.

Quý Nguyên đi hơn nửa tháng, nơi đó nào có thể chịu được tiết tấu như vậy, lại càng không nói động tác vuốt ông ở phía trước của Chu Diễn còn không có dùng lại cái nào đấy.

Đầu Quý Nguyên đều muốn thành một đoàn bột nhão rồi, Chu Diễn hỏi cái gì anh đều trả lời: "A. Ừ, vui, thích."

"Thích người nào?" Động tác của Chu Diễn chậm một chút, lại không nhịn được hôn lên khóe mắt của Quý Nguyên.

Cổ tay Quý Nguyên đã sớm không có tí sức lực nào rồi, chớ nói chi là giúp đỡ Chu Diễn vuốt, nhưng chỉ là nhìn bộ dáng tiểu lăng đẩu chìm trong dục vọng của Quý Nguyên như vậy, cả người Chu Diễn như cần thuốc lắc, thoải mái đến muốn nổ tung.

Bộ phận ở phía dưới vốn là đã từng trưởng đến cực hạn càng thêm gấp gáp, trên đỉnh rì ra không ít chất lỏng trong suốt, chỉ ngóng trông có thể thay thế ngón tay tiến vào dong ruổi bên trong cơ thể Quý Nguyên một phen.

"Thích em, " Quý Nguyên ôm cổ Chu Diễn, nghiêng đầu đi tìm miệng của Chu Diễn miệng.

Hai người há mồm hôn ở một chỗ, rên rì của Quý Nguyên đều bị Chu Diễn nuốt vào trong bụng.

Chu Diễn buông anh ra, trong ngăn kéo của tủ đầu giường lấy ra một cái mũ xé ra vì mình mà đeo vào, không có lên giường, mà là đứng ở dưới giường kéo Quý Nguyên lại.

Quý Nguyên bị trở mình một cái, nửa quỳ ở trên giường quần chỉ cời một nửa vẫn còn ở đầu gối, cái mông mướt mà vênh cao tất cả đều lộ ra. Miệng huyết bởi vì đã làm khuếch trương mà khe giường, đỏ nhạt đáng yêu, nhưng mà nhỏ bé nếu cùng nhìn với phía dưới khoa trương của Chu Diễn rất không ăn nhịp.

Cảm giác quần cũng không cời hoàn toàn khiến Quý Nguyên có chút thẹn thùng, anh có ý tiến lên phía trước một chút, Chu Diễn lại nắm hông của anh một lần, đâm cái thứ không lồ không cho thương lượng vào trong thân thể của Quý Nguyên.

"Khó chịu." đau cũng không phải là đau, chính là trường đến lợi hại, Quý Nguyên thở gấp, hai tay nắm chặt ga giường.

Sau khi Chu Diễn hoàn toàn đắm vào lại không có động tác gì nữa, cậu cúi xuống người xuống lặp lại việc hôn sống lưng của Quý Nguyên, đôi tay lại đè lại vân vê nụ hoa của Quý Nguyên. Cảm giác ở phía dưới bị mứt chặt chẽ mà thân thiết quá mức tốt đẹp, khiến cho những cảm giác không xác định lúc trước bị quét sạch, Chu Diễn khẽ nói một tiếng, mang theo thở dốc từ phía sau tiến tới bên tai Quý Nguyên: "Bảo bối."

Một bên cậu vừa nói vừa chậm rãi động, mỗi lần rút ra một chút xúi lại từ từ đắm vào, Quý Nguyên từ từ thích ứng loại nhịp điệu này, vốn thân thể có chút căng thẳng cũng buông lỏng, hơn nữa theo động tác đắm vào Chu Diễn lại không nhận được tiếng cười kêu lên.

"A, a a."

"Thoải mái?" Chu Diễn hỏi anh.

"Ừ, " Quý Nguyên đáp một tiếng ngắn ngủi, không phân được là trả lời Chu Diễn hay là vẫn không nhận được lại bị cậu đắm vào mà đến kêu.

"Thích em thao anh sao?" Eo của Chu Diễn có lực, tiết tấu dưới thân từ chậm đến nhanh, một động tác qua lại lắc lư liên tiếp thân thể hai người.

Quý Nguyên bị cậu hỏi có chút xấu hổ, không lên tiếng, miệng cũng mím lại hết sức, nếu không há miệng sẽ kêu thành tiếng, anh ngại mình có chút quá phóng đảng.

Quý Nguyên không trả lời, Chu Diễn cũng có biện pháp, cậu đều không rút ra, trực tiếp đẩy cơ thể Quý Nguyên nằm thẳng trên giường sau đó áp của mình vào nơi đó, giống như động tác đắp chăn, cậu chống nửa người trên, cúi đầu nhìn gốc rễ của mình gia tăng sức gây rối ở mặt sau của Quý Nguyên, ngoài miệng lại hỏi vấn đề lúc trước một lần.

Quý Nguyên bị cậu làm cho sáng khoái hoàn toàn không nhận được, há mồm chính là liên tiếp liên miên phát ra tiếng kêu càn rỡ.

"A a a a. Thích, thích."

Khỏe mắt vốn là không rơi nước mắt đã chảy ra một chút, Quý Nguyên hết cách rồi, chỉ có thể yếu thế cầu xin tha thứ.

Thế lực của Chu Diễn kinh người, liên tục sau hơn mười phút duy trì hoàn toàn không nhìn ra có chỗ nào chậm lại. Quý Nguyên không nhận được nữa trong tình huống phía trước hoàn toàn không được an ủi cũng bắn ra ngoài, cậu vẫn không có ý định dừng lại.

Trong bóng tối, Quý Nguyên bị cậu ôm xuống dưới giường hai tay ôm cổ Chu Diễn, hai chân bị buộc gác ở trong khuỷu tay Chu Diễn, cả người phập phồng lên xuống chơi đùa điên cuồng, đầu phát ra tiếng va chạm ái muội không ngừng.

Cả người Quý Nguyên đều là mồ hôi, Chu Diễn cũng không khá hơn chút nào. Hai mắt cậu hoàn toàn bị dục vọng chiếm cứ, mà Quý Nguyên khóc không ra nước mắt lúc này đã không hề sức chống cự, chỉ có thể tùy cậu muốn chơi thế nào cho vui cũng được.

Chu Diễn cúi đầu đuổi lười liếm đi nước mắt trên gương mặt Quý Nguyên, trong giọng nói gần như lộ ra hưng phấn: "Gọi ông xã."

"Ông xã, ừ." Bây giờ Quý Nguyên là bảo gì nói đó, nói xong chớp mắt một cái, có một giọt nước mắt chảy xuống hai gò má.

Khoái cảm quá độ trên cơ thể dần dần làm cho người ta khó mà chịu đựng được, Quý Nguyên hoàn toàn không có biện pháp khống chế phản ứng của mình. Thân thể một mặt là mệt mỏi, một mặt lại tự động đáp lại sự tiến công của Chu Diễn.

Mà mặt khác nước mắt của Quý Nguyên là một trong những nguyên nhân khiến Chu Diễn hưng phấn, khiến cho cậu hận không được có thể làm chết đáng vật nhỏ đáng thương hề hề này.

Trong sự hoảng hốt, Quý Nguyên bị đỉnh tới trên tường, xu thế bay lên rồi hạ xuống hoàn toàn không chịu khống chế của anh. Quý Nguyên đưa tay sờ gốc rễ trước người mình kia, giọng nói trong miệng càng ngày càng mị, gọi tới trong lòng Chu Diễn.

Chu Diễn thở dốc càng thêm lợi hại, phần còn lại của tiết tấu di chuyển lên xuống dưới gần như muốn lật đổ tường.

Rốt cuộc chờ Quý Nguyên lại bắn một lần, Chu Diễn lại cảm vài chục cái, lúc này mới rút thứ này ra. Đến lúc này, nếu như không phải là Chu Diễn ôm, Quý Nguyên đã hoàn toàn là nằm xuống đất không đứng lên nổi.

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Viên Viên tức giận

« đi trên đường » rất nhanh vào cuối tháng mười sẽ bắt đầu chính thức tuyên truyền

Vốn trong kế hoạch của Quý Nguyên tính toán sẽ rút thời gian trở về trường học đi học toàn bộ thất bại, có hai kịch bản phim anh không bỏ qua được, căn bản từ sau khi kết thúc hành trình « đi trên đường » đều ngâm mình trong tổ phim. Cũng may lần này quay phim đều là phim hiện đại, đang ở Thành phố A quay phim, cho nên hôm sau còn có thể về nhà một chuyến.

Nhưng mà với mức độ xuất hiện mà nói, gần một tháng qua hơi giảm xuống một chút.

"Chờ sau khi tuyên truyền « đi trên đường » xong, không sai biệt lắm « gió xuân say » có thể tiếp tục rồi, vừa lúc có thể duy trì xuất hiện." Trần Phạm Kiều cảm thấy rất được, "Bên Đài Truyền Hình kia đều là người quen, quan hệ cũng rất tốt, hậu kỳ cắt nối biên tập chúng ta cũng sẽ không chịu thiệt."

Sau khi nhìn qua hậu kỳ nhân vật, hậu kỳ này có thể mở ra một sự kiện lại nhào nặn chung một chỗ, đen thành trắng, trắng biến thành đen, ngược lại ở bên trong người thiết lập rất dễ dàng thay đổi sắc mặt. Nếu mà hậu kỳ cắt nối biên tập tốt bụng, vậy có thể khiến mình tinh nhẹ nhõm không ít. Bởi vì hậu kỳ cắt nối biên tập có ý hấp dẫn ánh mắt của mọi người đến chương trình giải trí cũng không phải là không có, đặc biệt là Đài Truyền Hình « đi trên đường », không ít phương diện trải qua lịch sử đen tối.

Tuyên truyền Đi trên đường là thời gian cuối tuần vàng bạc, trên nền tảng Internet lại chậm một ngày.

Nội dung tập một một khá đơn giản, không có dính đến chuyện lên đường sau này. Lúc bắt đầu là hình ảnh sáu minh tinh ở nhà sắp xếp hành lý, sau đó chính là một vài đoạn nội dung đơn giản khi phỏng vấn một mình.

Quý Nguyên và Chu Diễn ngồi chung trên ghế sofa nhìn tập này.

Đài Truyền Hình giữ bí mật rất tốt, căn bản không có lộ ra chút nào bề ngoài của tiểu khu, ống kính cắt hình của Chu Diễn khi ở bên cạnh nhiều lần cũng là chỉ lộ ra bả vai cùng tay, bả vai đi lên đầu một chút cũng không nhìn thấy.

Cái tay của Chu Diễn trong tấm hình vừa xuất hiện giúp đỡ đẩy rương hành lý ra, bên cạnh lập tức tăng thêm một cái dấu chấm hỏi to đùng, "Tay này là của ai?"

Rồi sau đó ống kính lại cắt tới phần hai người đang thảo luận vấn đề có muốn dùng cái áo dày này hay không.

Phụ đề ở bên cạnh lập tức ra sức tường tượng viết lên "Thì ra là tay của bạn trai". Hết sức thỏa mãn những người bát quái trên mạng.

Chu Diễn vốn là đối với việc Quý Nguyên phải ra ngoài tham gia « đi trên đường » cũng không phải quá vui vẻ, nhưng sau khi nhìn hiệu quả hậu kỳ biên tập hai phút của Đài Truyền Hình, sắc mặt lập tức thoải mái.

Bất kỳ nội dung viết hoa nào cũng công khai nói rõ thân phận của mình chính là bạn trai của Quý Nguyên, Chu Diễn cũng sẽ khen ngợi rất nhiều. Người khác cảm thấy có vẻ hậu kỳ hơn phô trương, nếu để cho cậu chủ làm, còn phải phô trương nhiều hơn nữa.

Chờ đến đoạn phỏng vấn Quý Nguyên kia, chính là Chu Diễn cũng không biết nội dung. Đoạn này là lúc cậu đang ở trong nhà sắp xếp lại hành lý mới bị lục ra, Quý Nguyên công khai xuất quỷ trong đó còn ở chung với bạn trai, trước lúc sắp xếp lại đã chụp lại Chu Diễn rồi, nhân viên làm việc biết rõ cái loại nội dung phỏng vấn này có thể hấp dẫn người xem khẳng định sẽ chú trọng hỏi vấn đề này.

Phần lớn mong đợi câu hỏi của các minh tinh khác ở bên kia đều là về du lịch, đến chỗ này của Quý Nguyên, mở miệng vấn đề thứ nhất là: "Hành lý là một mình anh sắp xếp sao?"

Quý Nguyên ở trong màn ảnh lập tức cười, anh lắc đầu một cái: "Không phải, tối hôm qua câu ấy giúp tôi sắp xếp lại, tôi vẫn nhìn kịch bản đấy."

Bên ngoài TV, tay Chu Diễn vòng từ Quý Nguyên gáy qua, đầu ngón tay ngoắc ngoắc gương mặt của anh nói: "Đồ lười."

Quý Nguyên nghiêng đầu một chút tránh thoát tay của cậu, lười biếng nằm ở trong ngực Chu Diễn hừ một tiếng, để ý không thẳng nhưng khí thế lại cường tráng: "Giúp đỡ ông xã sắp xếp hành lý một chút, uất ức em sao? Còn dám nói anh là đồ lười."

Trên giường bị buộc gọi ông xã hơn nhiều, Quý Nguyên bình thường luôn muốn lấy lại danh dự. Nhưng mà tổng hợp lại xem cái loại hành vi này là tuần hoàn ác tính, đặc biệt là lúc chịu khổ vất vả đều chính là một mình Quý Nguyên.

Vừa nghe đến hai chữ ông xã này, lập tức trong đầu Chu Diễn nóng lên. Cậu nhỏ giọng bật cười, cúi đầu dùng sức hôn lên mặt ông lớn Quý Viên Viên một cái, thật lòng mà nói: "Không uất ức."

Ông lớn Quý Viên Viên từ từ vươn tay qua, từ trên bàn trà cầm một quả anh đào nhét vào trong miệng Chu Diễn: "Ngoan."

Nếu Chu Diễn thật sự là con chó con, vào lúc này sờ đầu chó nhất định là một loại thư thái, há mồm sẽ kêu ra tiếng gâu gâu.

Ống kính lại cắt trở về, tiếp tục chiếu cảnh khác.

Sáng sớm hôm sau, Chu Diễn lái xe đưa Quý Nguyên đến tổ phim, sau đó mình trở về trường học lấy chút đồ. Lúc này hai người còn không biết bởi vì tối qua nội dung được phát trên internet khiến cho tập thể được ăn bữa lương.

"Ôi chao phòng của Quý Nguyên rất nhỏ đi, cảm giác chính là chưa tới 100 mét vuông? 【 cười khóc 】nhưng mà suy nghĩ một chút giá phòng ở thành phố A, cảm giác cũng là nỏ tung."

"Tôi nhớ được Viên Viên nói qua phòng bây giờ anh ấy ở là đi thuê, cũng không phải mua, có thể lý giải nha, anh ấy mới ra mắt không lâu, trên tay cũng không có bao nhiêu tiền."

Do cái mở đầu này chạy tương đối lệch đường là quan tâm giá phòng này của dân mạng, tiếng thảo luận trên web liên tiếp. Mặc dù nội dung thảo luận bao gồm mọi vấn đề của các minh tinh trên sân khấu, nhưng mà thật sự đầy nhiệt độ của việc thảo luận lên chính là cái nhãn # bạn trai của Quý bạn trai # này.

Marketing số đều là không lợi lộc không dậy sớm, hoặc là tốn tiền để cho bọn họ đăng, hoặc chính là nhìn thấy cái nào hot bọn họ cũng sẽ tự mình cò đến. Sáng sớm bởi vì rõ ràng nhìn thấy cái đề tài này tạo ra sức nóng, marketing số cũng có không ít kết quả.

"Ngọt khóc, # đi trên đường # Tập một bạn trai Quý Nguyên xuất hiện trước ống kính, bất ngờ đang cố gắng giúp đỡ bạn trai sắp xếp hành lý. 【 video 】"

Dân mạng cũng như ong vỡ tổ.

"Mẹ nó, cái tay này, một cái tay không thỏa mãn, mặt khác nghe giọng hình như là người Thành phố A?"

"Nhìn vóc người và bàn tay cảm cảm giác là một trai đẹp ôi chao, ai, ôi."

"Ha ha ha, chỉ muốn @ làm ông xã của viên viên thế nào, có phải bị ông xã chọc giận muốn chết rồi hay không."

"Ngọt khóc mà mẹ nó, tình cảm trân thành quả nhiên là một trời một vực với những CP lãng xê xuất hiện trong Làng Giải Trí."

Bởi vì cái tài khoản ông xã của tròn tròn này hoạt động dưới Weibo của Quý Nguyên quá mức tích cực, hơn nữa có thể lưu lại rất nhiều ghi chép, gần như là quảng cáo Quý Nguyên mới đăng, lúc còn chưa có nổi tiếng đã có thể nhìn thấy cái tài khoản này rồi.

Hơn nữa phía dưới mỗi Weibo Quý Nguyên đều sẽ chân tình thực sự trả lời cậu, thời gian lâu dài những fan đối với cái tài khoản này đều vô cùng quen mắt, dần dần trong lúc đó cũng biến thành một hạng với fan rồi.

Nhưng mà so sánh một ông xã của tròn tròn là hạng không có sức ảnh hưởng trên internet, hiển nhiên là mấy người trên mạng càng chú ý hơn đến hình ảnh bạn trai chính thức của Quý Nguyên bị lộ ra ngoài lần này. Dù sao lần trước vội vã xuất quỷ, trên internet cũng có lưu truyền nhưng mà cũng chỉ là mấy hình ảnh mờ mờ, không bao lâu sau không khác lắm đã bị người ta thủ tiêu.

Bên trong diễn đàn bát quái đối với chuyen như vậy cũng là lộ da nhiệt độ càng cao.

"Phòng của họ phòng nhỏ như vậy khiến cho tôi ngoài ý muốn ôi chao, ai, ôi, ngu muội chà xát nói một câu, thật ra thì lúc trước Quý Nguyên nói có bạn trai, tôi còn ngu muội chà xát nghĩ tới có phải có người bao nuôi anh ấy, dù sao từ khi anh ra mắt đến giờ hình như đều tiếp xúc với những tài nguyên rất không tệ, cảm giác không giống như một người không chút bối cảnh nào."

"Làm ơn, sớm đã có giải thích qua có được hay không, mọi người vẫn nói rất hay tài nguyên, thật ra thì bây giờ nhìn lại cũng chỉ có cái quảng cáo hàng năm của se-cret kia, đó cũng là do Quý Nguyên tự mình cố gắng tranh thủ được, bản trong nước còn bị quy tắc ngăn làm cho pass rớt, chuyện này giống như là chuyện mà người có bối cảnh sẽ gặp phải sao?"

"Xem ti vi tôi cảm thấy, bọn họ chỉ là hai nam sinh hết sức bình thường đang nói chuyện yêu đương mà thôi, nhưng mà bạn trai của Quý tròn tròn là rất săn sóc điểm này không có lầm."

"Nếu tôi nói mấy người nhìn đồ chỉ nhìn qua vẻ bề ngoài thôi, tổng cộng mấy ông kính mọi người cũng sẽ không nhìn ra bộ phận tinh túy à. Phòng lớn hay nhỏ làm sao có thể chứng minh được có tiền hay không? Quý Nguyên được bảo hộ tốt như vậy, mấy người không cảm thấy thật có gì mờ ám à?"

"Dù sao xem xong chương trình này độ thiện cảm của tôi đối với Quý Nguyên tăng lên rất nhiều, trực tiếp xuất quỹ còn có thể trên chương trình từ thiện, cũng chỉ có một người là anh ấy thôi!"

Mọi người trên internet đang lo lắng có thể ông xã của tròn tròn sẽ ghen, nhưng thực ra đang âm thầm ngồi ở mình trên ghế sa lon nhìn những bình luận này mà vui vẻ, người giúp việc Nhà họ Chu vốn là rất ít thấy cậu hai về nhà, thỉnh thoảng mỗi lần trở về luôn khó tránh khỏi sẽ xảy ra mâu thuẫn với Chu Hoàn Uy. Ngày trước từ nhỏ cậu chủ nhà Chu đã lớn lên ở nhà lớn, tính tình đều đã quen thuộc, người giúp việc vẫn là dám lại gần cậu ta một chút.

Mà Chu Diễn không giống vậy, ban đầu lúc cậu ở nhà địa vị không cao, chỉ có thể nói người giúp việc đối với cậu là mặt ngoài tôn trọng, nhưng trên thực tế là thế nào lại là một việc khác, trong lòng tất cả mọi người đều có tính toán. Tính như vậy, bây giờ cậu trở về, cộng thêm lúc trước tình tình vui buồn thất thường, không có người xúi quẩy nào dám tiếp xúc với cậu.

Vào lúc này từ phía xa nhìn thấy một mình cậu cảm điện thoại di động cười, người giúp việc bên cạnh không chỉ không có thả lỏng tâm trạng, ngược lại có loại cảm giác ban ngày thấy quỷ, không biết sắc đi vọt sang bên cạnh.

Hôm nay Chu Diên trở lại là theo thông lệ ăn chung một bữa cơm với Chu Hoành Uy. Vừa đúng lúc buổi tối Quý Nguyên cũng có chương trình phải tham gia, Chu Diên phải chịu đựng việc ở nhà một mình, còn không bằng trở lại ứng phó cha của cậu.

Lúc ăn cơm nói đến Quý Nguyên.

Cũng không biết Chu Hoàn Uy là muốn làm gì, lúc nhắc tới cũng không có nói đến cái gì mà bao nuôi, mà nói trên tình cảm.

"Đạo diễn chính của bộ phim truyền hình kia là Tôn Chính?" Chu Hoàn Uy gấp một miếng cơm đưa vào trong miệng mình, mở miệng tính toán giống như đang cùng Chu Diển tám chuyện nhà.

Chu Diển ừ một tiếng: "Là ông ấy."

Chu Hoàn Uy không phải là người hay truy cứu, gần hai năm cũng không có tình lực trước kia, mặc dù bên cạnh không thiếu phụ nữ, nhưng tất cả đều là mấy người đã từng theo ông từ năm xưa. Nhưng mà ông ta thật sự đã biết đến Tôn Chính, lão đạo diễn, đánh ra phim truyền hình kinh điển có thể đếm ra một cái sọt, căn bản người có thể tham gia vào tổ phim cũng sẽ không phải là người ngu ngốc.

"Vậy cũng vẫn được." Hắn ta nói.

Mới đầu nói ra những lời này, Chu Diển cho là ông ta đang khen Tôn Chính, không ngờ câu nói tiếp theo của Chu Hoàn Uy lại cho thấy nửa câu trước là nói về Quý Nguyên đấy.

"Đập ít tiền vào người cũng không sao cả, nhưng cũng đừng mù quáng lẫn qua lẫn lại."

Nói cũng nói đến chỗ này rồi, không có ý phản đối.

Mẹ ruột của Chu Diển cũng đang ngồi ăn cơm ở bên cạnh, gần đây bà làm bà Yêu, căn bản đều là ở nhà ngây ngô, mặc dù cùng ở ngoài mặt cũng không phải là vợ chồng với Chu Hoàn Uy, nhưng mà cô tình ở mỗi lần Chu Diển về nhà ăn cơm, bà đều có mặt. Chu Diển cũng không biết này hai cái lão yêu quái này có phải muốn kiến tạo cho mình một chút cảm giác gia đình thiếu sót năm xưa hay không, tóm lại là cảm giác gia đình hay là thêm ấm áp cậu cũng không có cảm nhận được, nhưng mà trong lòng vẫn nghĩ cách ứng phó.

Nhìn lại lúc Chu Hoàn Uy nhắc tới Quý Nguyên trên mặt mẹ cậu khẽ thay đổi nét mặt một chút, Chu Diển lại nghĩ tới chuyện cười mẹ cậu đi tìm Quý Nguyên ăn cơm, cuối cùng suy nghĩ lại quay lại trên người Quý Nguyên, vì vậy uống miếng nước cũng cảm thấy ngọt.

Một bữa cơm cũng ăn không tới một giờ, lời nói chưa nói bao nhiêu, tinh thần áp lực trái lại rất nặng.

Chờ Chu Diển đứng dậy chuẩn bị về nhà thì trong lòng thờ phào nhẹ nhõm một cái thật to.

Vẫn là trong nhà mình tốt, cái nhà có Quý Viên Viên ở kia.

Chu Diển nhìn hết các loại chăm chọc, cũng nhìn hết những bình luận nói chuyện lúc trước đến phòng bọn họ quá nhỏ này. Thật ra thì Chu Diển đã sớm có ý muốn đổi phòng, nhưng mà Quý Nguyên tương đối lười, quen chỗ ở không muốn đổi.

Mặc dù phòng bên này nhỏ, nhưng trên ban công Quý Nguyên còn trồng không ít hoa hoa cỏ cỏ thảm thực vật xanh lá cây, vốn mấy đồ điện gia dụng không có cũng đã sắm thêm không ít. Trong nhà là đáng về muốn nghiêm túc chăm chỉ sống qua ngày.

Thật ra thì không đổi cũng được, Chu Diển còn cân nhắc qua việc đã thông phòng 502 bên cạnh, hai phòng thành một, lời như vậy phía trước có thể mở rộng không ít diện tích sử dụng. Chẳng qua nếu như làm như vậy, sẽ lộ việc lúc ấy cậu dùng không ít tâm cơ thủ đoạn, thêm nữa lượng công trình không nhỏ, cảm giác không quá đáng giá.

Chu Diển nghĩ tới nghĩ lui vẫn cảm thấy trực tiếp đổi một phòng khác thì dễ hơn.

Cậu ở bên này đang suy nghĩ đầu rồi, Quý Nguyên trở lại.

Thời gian đã là hơn mười một giờ khuya.

Quý Nguyên mở cửa đi vào, trên mặt có chút mệt mỏi, cả một ngày đều làm việc liên tục, trên mặt trang cũng không có tới kịp tẩy trang đã trực tiếp trở lại, cả người hận không được giống như cái bánh nướng áp chảo bày trên mặt đất không động dấy.

Không chỉ có trên thân thể mệt mỏi, trên tinh thần cũng có chút khản trương.

"Lúc trước mẹ anh gọi điện thoại cho anh, " Quý Nguyên ở trong nhà vệ sinh trang sức, Chu Diển tựa vào cạnh cửa ở bên ngoài nói chuyện cùng anh, "Hỏi anh năm mới có về không, sau đó lại hỏi em tháng giêng có thể đi một chuyến không."

"Em có thể trực tiếp cùng anh cùng nhau trở về lễ mừng năm mới." Chu Diển nói.

Nhà họ Chu bên này có cậu hay không có cậu cũng không sao, Chu Hoàn Uy cũng không phải là người để ý cái thứ gọi là đoàn viên trong ngày lễ truyền thống này, năm nay Nhà họ Chu hận không được biến thành tiết thanh minh, một chút ý tứ cũng không có.

"Quả thật anh sợ mẹ anh đánh anh, " Quý Nguyên cúi đầu, tát nước lên mặt hai cái, giọng nói có chút sợ, anh hít một hơi quay đầu nhìn Chu Diển, "Em cảm thấy mẹ có đánh anh không?"

Mặc dù lúc trước Chu Diễm chủ động xuất quỹ giải quyết vấn đề lớn, nhưng mà rõ ràng vấn đề này còn không có giải quyết hoàn toàn. Hôm nay lúc mẹ anh gọi điện thoại cho anh còn dùng giọng nói trịnh trọng dặn dò anh, Quý Nguyên đã cảm thấy chuyện như vậy không tốt lắm.

"Muốn đánh em sẽ để cho bác đánh em, " Chu Diễm nhìn thấy vẻ mặt thật đáng thương này của anh, lại muốn khi dễ người, đi tới từ phía sau lưng ôm eo ếch, cố ý lại độc ác đĩnh đĩnh cái mông của anh.

Ở đây Chu Diễm không chỉ trải qua một lần ghi chép không tốt, Quý Nguyên bị sợ đến nhảy chồm ra phía trước, hai tay chống ở giá rửa mặt, nhắm mắt lại mắng chửi người: "Nên để cho mẹ đánh em nhiều thêm mấy phần, anh đang rửa mặt, đồ chó còn không buông tay."

Trên mặt Quý Nguyên còn bọt cũng không có xối sạch, mở mắt ra sợ nước bắn chảy vào trong mắt, đến lúc đó còn bị mắt đau, vì vậy không dám mở mắt, có thể làm ra động tác phản kháng hết sức giới hạn. Ngược lại gương mặt bị động tác của Chu Diễm làm cho gương mặt đỏ lên, từ góc độ của Chu Diễm từ trên nhìn xuống, vừa trắng vừa hồng, phần đầu giống như đoàn thịt non mềm nhũn, thế nào cũng cảm thấy nếu cắn xuống một cái có thể chảy ra nước.

Giọng nói của Chu Diễm vui vẻ: "Sợ cái gì, dù sao đã có em ở đây, muốn đánh em lên trước bị mắng em cũng lên trước như vậy, khổ gì đều không cần chịu."

Chỉ ăn tiêu kê không cần khổ.

Chu Diễm ở trong lòng yên lặng bổ sung thêm một câu, nhưng mà lời này không nói ra, không nói ra lời, trong ngôn ngữ và hành động dụ dỗ ông lớn Quý Viên Viên vừa hay là có thể đạt thành mỗi ngày ăn một lần, nhưng mà nếu cậu nói ra, nhất định ông lớn Quý Viên Viên muốn dùng chân đạp người đòi mắt cũng tròn tròn theo.

Quý Nguyên lung tung lại nâng hai vốc nước dội lên mặt, lấy qua một cái khăn lông khác xoa xoa, nâng mặt lên từ trong gương nhìn Chu Diễm, không rõ ràng nhỏ giọng nói một câu: "Đồ chó."

Lúc nói chuyện khi đó giọng vừa cười.

Thật ra thì Quý Nguyên còn cảm thấy có một chút chuyện không vui.

Thật sự là anh không thích Phương Linh chút nào. Lúc quay trên đường, cô gái này chính là bộ dạng một mình rất cố gắng, nhưng mà trước ông kính mọi người đều cho mặt mũi cũng không nói gì. Nhưng hôm khi đi tuyên truyền tâm lớn hơn trời, một nhóm người lại bị Phương Linh làm cho bề mặt.

Trong chương trình người dẫn chương trình hỏi bọn anh có chuyện vui gì xảy ra ở ngoài ông kính, sau khi mọi người nói một chút, Phương Linh đứng ra nói một cái.

"Tôi cảm thấy chuyện lần đó Vạn Giai Giai giặt quần áo bẩn cho Quý Nguyên rất buồn cười, "Lúc Phương Linh nói như vậy, "Bình thường Vạn Giai Giai rất giống gà mẹ, đi khắp phòng tìm quần áo bẩn giặt, kết quả ở trong chăn của Quý Nguyên có bộ quần áo lúc trước cũng lấy ra giặt."

Quý Nguyên còn giống như không quá vui, cũng không biết lấy quần áo để làm cái gì, nhưng sau đó đoán chừng cũng nghiêm chỉnh nói Vạn Giai Giai cái gì rồi."

Nói vừa xong, toàn trường trừ Phương Linh còn lại căn bản cũng chỉ là giọng cười.

Nói đến chuyện này, ngày đó Quý Nguyên thật sự không tính là quá vui, nhưng quả thực trước đó Vạn Giai Giai không biết. Sau đó cũng là Quý Nguyên và Vũ Dật Phi nhắc tới bị Phương Linh nghe được, vốn Quý Nguyên không tính để Vạn Giai Giai biết quần áo này không cần giặt, trước ông kính còn nói cảm ơn với Vạn Giai Giai.

Phương Linh vừa nói như thế, Quý Nguyên hiện tại cũng không vui rồi. Thứ nhất là Vạn Giai Giai nghe cái này rõ ràng cho thấy có chút mù mịt, trước tiên quay đầu nhìn về phía Quý Nguyên, thứ hai là tất cả mọi người nhìn Quý Nguyên trông cậy vào việc anh giải thích, bởi như vậy không phải là đi ra ngoài du lịch còn không bỏ được bạn trai, chuyện phải mang theo một cái áo của bạn trai khi đi ra ngoài thấy vật nhớ người, hơn nữa còn có vẻ anh ở sau lưng nói xấu Vạn Giai Giai như vậy.

Thật sự là Vạn Giai Giai có chút lúng túng, cô quay đầu hỏi Quý Nguyên: "Thì ra cái áo đó không thể giặt, tôi từ dưới gối của anh lấy ra mấy cái đó sao?"

Mới vừa bị Phương Linh hình dung thành gà mẹ, Vạn Giai Giai cũng không phải là quá vui vẻ, nhưng mà trên mặt cô vẫn là cười, không nhìn ra tâm tình thay đổi gì.

"Phốc, Quý Nguyên nói một chút là chuyện gì xảy ra là được, " người dẫn chương trình thú vị quan tâm hỏi.

"Thật ra thì cũng không phải là không thể giặt, " Quý Nguyên suy nghĩ một chút, "Chính là bộ quần áo đó tôi không có ý định giặt, nhưng mà khi Giai Giai làm hướng dẫn du lịch chính là một người rất cẩn thận kia, chăm sóc mọi người rất chu đáo, tôi chỉ là cảm thấy có chút gương mặt."

"Rõ ràng là bởi vì quần áo kia là của bạn trai anh, còn phải gạt người." Phương Linh không chút lưu tình đâm xuyên qua lời nói vốn mang theo chút che giấu của Quý Nguyên, cùng với người xem dưới đài đều mang theo oa một tiếng.

Quý Nguyên cúi đầu cười một tiếng, trong lòng là mmp đập bình.

Người dẫn chương trình cũng làm ra một vẻ mặt giật mình, đoạn này lúc diễn tập Phương Linh chưa nói, đột nhiên nói ra một cái khiến tất cả mọi người đều không kịp chuẩn bị. Nhưng mà lại coi như là một đề tài nói chuyện, người dẫn chương trình cũng dự đoán theo đó.

Quý Nguyên không thể không nói, vốn là ở trước màn ảnh trước sau gì cũng được coi làm một Nam Thần ôn hoà, lúc này bị vô số máy quay chiếu vào không phải là không biết xấu hổ, mặt cũng hơi hơi hồng rồi, "Ừ, bởi vì em có chút quen giường, cho nên có thói quen mang theo một ít mùi vị ở bên cạnh mình để cảm thấy thoải mái."

Vũ Dật Phi ở bên cạnh nghe được cười nhạo, vừa đau lòng Quý Nguyên, vừa cảm thấy bộ dáng của anh lúc này chơi rất vui.

Quý Nguyên nhìn không được nói hết tất cả các đoạn nhạc đệm nho nhỏ trong chương trình cho Chu Diển nghe, anh nghiêng người chôn đầu vào trước ngực Chu Diển, "Từ tập này của chương trình truyền ra về sau, anh cảm thấy có thể mình bị chó đuổi rồi."

Đều nói có báu vật của mẹ, xem anh là cái gì, báu vật của bạn trai? Phải là trong nháy mắt thay đổi nhận thức bạn bè người xem cả nước rồi.

Chu Diển nghe vậy buồn cười, nhưng mà sợ Quý Nguyên thẹn quá thành giận vì vậy chỉ có thể nén lấy: "Cũng không đến nỗi nào, em cảm thấy rất đáng yêu."

Từ góc độ của cậu dĩ nhiên cảm thấy loại hành vi này đáng yêu, trên thực tế Chu Diển cảm thấy loại hành vi này của Quý Nguyên quả thực là muốn manh ngát trời rồi. Khiến cho cái kia trong lòng cậu bành trướng đến không còn chỗ chứa nữa, hận không được ôm ông lớn ôm Quý Viên Viên vào trong ngực từ trên xuống dưới hôn lên một vạn lần.

Quý Nguyên vẫn cảm thấy có chút mất hứng. Mặc dù nói với bản thân sự việc này nổ ra cũng chẳng có bao nhiêu ghê gớm, nhiều lắm là chính là anh cảm thấy có chút đồ mặt thật xin lỗi, nhưng mà thái độ của Phương Linh làm cho anh cảm thấy có chút mất hứng. Coi là bạn cũng không có thân đến mức độ này, nhưng cố tình cái mức độ đùa giỡn này đã vượt biên giới.

"A! Phìền." Quý Nguyên đã có một chút buồn ngủ, đôi tay ôm hông của Chu Diển, sờ tới bắp thịt trên bụng của cậu vuốt vuốt, rồi sau đó mới nhắm mắt lại từ từ chuẩn bị đi ngủ rồi.

Bất luận là thân thể hay tinh thần của Chu Diển hai ngày nay đều thỏa mãn vô cùng, vào lúc này cúi đầu hôn lên trán Quý Nguyên, cũng đi theo nhắm mắt lại ngủ.

Cũng không khác dự đoán của Quý Nguyên là mấy, trước khi vui vẻ lớn hơn trời đăng lên hôm thứ bảy, còn đăng sớm hơn một ngày so với đi trên đường, cái đoạn đột nhiên Phương Linh chen vào nói cũng không có bị cắt đi, còn làm lại hiệu quả hậu kỳ, phóng đại vẻ mặt của mọi người.

Càng làm cho người ta nghĩ trong tập một của đi trên đường căn bản hậu kỳ thật sự là vô cùng kỳ trong đó mọi người không có chú ý tới nội dung cắt ra ngoài, đồng thời đi trên đường tập hai còn có thêm một đoạn trailer bên trong.

Đoạn phim ngắn ngắn chỉ có năm giây, đầu tiên là so sánh ngày hôm đó lúc quay phim Chu Diển lộ ra vạt áo này, rồi sau đó cũng quay đến cảnh lúc đi ra nhanh chóng đổi một bộ quần áo cũng cắt ra rồi, tiếp theo rồi so sánh với bên trong rương hành lý của Quý Nguyên trong trailer tập hai đi trên, bên trong mơ hồ hình như lộ ra một chút vạt áo. Cuối cùng cho ra kết luận, tổng hợp đến xem, ngày đó Quý Nguyên là trực tiếp mang theo bộ quần áo mà bạn trai cởi ra.

Phân tích không thể nói là không kín đáo.

Trong nháy mắt dân mạng lại sôi trào, bao trùm lại là bị đồn ngã bởi câu lương một chút, mà nói cái khác biểu hiện của Phương Linh ở trên chương trình cũng đưa tới không ít tranh cãi.

"Cảm giác bên trong đoạn kia mọi người thật đều vô cùng lúng túng ôi chao, ai, ôi, Phương Linh người này nói như thế nào đây, thật sự là nói chuyện hằng ngày nhưng mà đầu óc bị liệt."

"Cảm giác lúc mới bắt đầu Vạn Giai Giai có chút khó xử, không phải nói loại chương trình này vừa bắt đầu đều sẽ có diễn tập sao, thế nào đoạn này lại có chút cảm giác đột nhiên, mọi người bao gồm cả người dẫn chương trình đều giống như kiểu không có chuẩn bị."

"Làm ơn, người khéo léo cũng không phải là lần đầu tiên 'ngay thẳng' như vậy rồi, không phải là cô ấy được thiết lập là người độc hành hằng ngày thoát tuyền (thoát: rời khỏi, tuột; tuyền: sợi dây, đường) sao? Dù sao tôi xem xong đã cảm thấy rất là, cũng chính là mọi người tính khí tốt, cái loại muốn trí tuệ cảm xúc không có trí tuệ cảm xúc muốn tài hoa cũng là người bình thường này tại sao có thể kiếm ra cũng không biết."

"Có phải lâu trên có chút lạc đề rồi hay không, chú ý của tôi là việc Quý Viên Viên ra cửa còn muốn bạn trai cởi quần áo mang theo này thật sự là quá ngọt rồi? Tôi vẫn cảm thấy Quý Viên Viên là Nam Thần phạm phải cái loại người kia, cho là anh nói yêu thương hằng ngày phải là loại hình nữ vương thụ, nhưng thật ra không ngờ là một miếng bánh ngọt sao?"

"Tôi chỉ nhìn thấy trong phòng cái vẻ mặt của phi phi ở bên cạnh cười đến hiền hậu kia là chuyện gì xảy ra ha ha ha, Vũ Dật Phi anh tỉnh lại một chút, độc thân trăm triệu năm cũng không phải là anh có thể có khả năng buông tha mình tạo thành lý do mập do chán chương!"

Giữa các fan dấy lên các loại chiến hỏa đốt một hồi tới Weibo của chánh chủ ở phía dưới.

Chương 56: Thiếu

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Thái độ của fan nhắc về việc cãi vã này đúng là rất bình thường, bất cứ lúc nào chiến tranh trên internet cũng có thể nổ ra, căn bản là sẽ không có mình tình nào tham dự trong đó, nếu không sẽ rất ảnh hưởng đến độ hảo cảm với người qua đường, làm giảm hình tượng của mình trước mặt công chúng.

Đồng lý, chuyện vừa bắt đầu, cho dù trong lòng rất mất hứng, Quý Nguyên cũng không có ý định tham dự. Công việc hai ngày này của anh rất bận, vừa đúng hai ngày này không có nội dung của anh, lại đúng lúc phải học để thi cuối kì, thời gian học tập quá mức, anh rút ra hai ngày trở về trường học, nghe một chút trọng điểm lại hỏi giáo sư một vài vấn đề.

Chu Diễm lái xe cùng anh đi tới trường học, buổi sáng hai người chia nhau đi học tiết của mình, buổi trưa Quý Nguyên gọi cho mấy người bạn cùng phòng trước kia cùng nhau ăn cơm trong phòng bao nhỏ của nhà ăn ở tầng cao nhất của căng tin.

Mặc dù bây giờ Quý Nguyên rất dễ dẫn tới sự bao vây trong trường học, nhưng khách quan mà nói tình huống này đã tốt hơn rất nhiều, ít nhất cũng không ảnh hưởng đến việc đi học. Cũng có người muốn xin chữ kí và chụp ảnh với anh, dưới tình huống không gây ảnh hưởng đến việc học tập, Quý Nguyên cũng đều sẽ đáp ứng.

Quý Nguyên và mấy bạn cùng phòng anh đã có một đoạn thời gian không gặp, nhưng bọn họ cũng đều biết Chu Diễm. Lần trước Chu Diễm tới trường học tìm Quý Nguyên, bọn họ đều nhớ. Chờ Chu Diễm tới đây học, Quý Nguyên vẫn cùng mấy bạn cùng phòng chào hỏi, ban đầu là cảm thấy Chu Diễm là một đứa trẻ lần đầu tiên lên đại học, Quý Nguyên là nơi này không yên lòng chỗ kia cũng không yên tâm, dần đi dần lại mấy người đàn ông thô trong phòng ngủ giúp đỡ nếu có thể chiếu cố thì chiếu cố nhiều hơn, về sau nghĩ lại lại cảm thấy có chút trọn trắng mắt.

Năm nam sinh ngồi chung một chỗ khẩu vị cũng thật lớn, bởi vì nói là Quý Nguyên mời khách, lúc các bạn cùng phòng gọi thức ăn cũng không còn khách khí với anh.

"Trước kia thế nào một chút tôi cũng không để ý đến cậu còn có này tiềm chất đâu, một cái chớp mắt thế nhưng càng ngày càng đồ rồi, "

"Đúng là, ăn chết cậu, cho cậu không thành thật."

"Không chỉ có là sự nghiệp thành công, trên mặt cảm tình cũng thành công hơn so với chúng ta." Một nam sinh ở dưới giường của Quý Nguyên nửa nói đùa, "Không mời khách thực không thể nào nói nổi, vốn là chúng ta cũng đã thương lượng xong, nếu như chuyện này người này trở lại mà không mời khách, vậy chúng ta sẽ ngày ngày đi đến nhà ăn trường học bắt bớ Chu Diễm, quét đi phiếu cơm của cậu ấy."

Quý Nguyên uống một ngụm nước, giơ phiếu ăn cơm trên tay lên: "Mình không mang phiếu ăn cơm của mình, dù sao lần này quét cũng là của Chu Diễm."

"Oa tiêu tử cậu, này cũng không quên nghiền ép em trai?"

Mặc dù các bạn cùng phòng biết Quý Nguyên nói yêu thương hơn nữa còn xuất quỷ rồi, nhưng cũng không biết bạn trai của Quý Nguyên chính là Chu Diễm. Bọn họ vẫn chỉ coi Chu Diễm là em trai nhà hàng xóm của Quý Nguyên thôi, vì vậy lúc bắt đầu đùa giỡn có phần mạn nhạ đều không chê.

"Cái người Quý Nguyên này quá không thành thật, buổi tối lúc nói chuyện phỉếm khi chúng ta mới vừa vào đại học, chính cậu ta còn nói mình thích ngực lớn đấy."

Lời này Quý Nguyên có nói qua hay không, anh cũng quên. Đây cũng là trí nhớ của tám trăm năm trước rồi? Anh lập tức cẩn thận liếc mắt nhìn người bên cạnh vẫn không nói lời nào, nhưng biểu tình ung dung của Chu Diễm, chú ý tới sắc mặt của đối phương lập tức có một chút vi diệu.

Lời vừa nói ra này, những bạn cùng phòng khác cũng ồ ồ cười vang theo, đồng loạt bắt đầu đùa giỡn Quý Nguyên. Rồi sau đó có một người lại quay đầu lại nói với Chu Diễm: "Chu Diễm, em cũng đừng học xấu theo Quý Nguyên, cái người anh này không được."

Chu Diễm cười, quay đầu nhìn Quý Nguyên: "Thì ra là anh thích ngực lớn sao?"

Trong ánh mắt kia đầy hung quang hận không được hóa thành lưỡi dao sắc bén bi-ubi-ubiu bay đến trên người Quý Nguyên.

Quý Nguyên uống một hớp Sprite, toàn thân cũng không biết là bởi vì uống nước lạnh hay là bởi vì ánh mắt của Chu Diễm, lập tức có cảm giác khí lạnh trong lòng bốc lên.

"Hiện tại anh thích ngực nhỏ." Lập tức sắc mặt của Quý Nguyên nghiêm túc nhìn Chu Diễm, cố gắng vẫn hỏi.

Bạn cùng phòng ở bên cạnh không biết nội tình, càng không biết ánh mắt giao chiến cùng sóng ngầm giữa hai người bắt đầu khởi động, vẫn còn cười ha

ha.

"Cậu sợ cái cọng lông ấy, trước kia thích ngực lớn cùng hiện tại thích ngực nhỏ có mâu thuẫn gì, " bạn cùng phòng cùng anh nháy mắt, "Đúng rồi, lúc nào thì mang bạn trai cậu đến giới thiệu cho chúng tôi?"

"Quý Nguyên này vừa nhìn là thấy bị vợ quản nghiêm." Nhưng mà trong lúc nói chuyện mấy thằng nam này không vòng qua được ngoặt đến, cho dù là biết đối tượng mà Quý Nguyên lui tới là đàn ông, nhưng khi nói chuyện trời đất vẫn sẽ không tự chủ được giả thiết người đó trở thành phụ nữ, nói xong câu này lại rất bất quá lại gần Quý Nguyên hỏi anh, "Ồi chào, ài, ời, bình thường cô ấy, không phải, bạn trai cậu quản cậu rất nghiêm khắc sao?"

Trong phòng ngủ của Quý Nguyên còn dư lại ba người tất cả đều là cậu độc thân, may là kẻ từ vào đại học tới nay lập tức vội vàng muốn giải quyết vấn đề độc thân của mình, nhưng dạo mắt đã là năm thứ ba đại học, như cũ vẫn là cả ngày chỉ có thể ở trong phòng ngủ uông uông uông sống qua ngày. Xuất phát từ đó, bọn họ đối với người đầu tiên thoát khỏi cô đơn là Quý Nguyên có chút tò mò với cuộc sống yêu đương.

Hai người đặt câu hỏi, còn dư

lại một người khác chỉ cười: "Vừa nhìn là biết nghiêm khắc, bằng không thế nào trước kia thích ngực lớn hiện tại lại biến thành thích ngực nhỏ rồi hả?"

"Nói hưu nói vượn, ai nói bị vợ quản nghiêm hả." Quý Nguyên hạ tay xuống nắm lấy đồ uống, có chút sĩ diện, mặt khác lại cảm thấy bình thường đồ chó thật không quản anh cái khi giờ gì, chỉ cần tránh khỏi lúc cậu muốn điên một chút, cuộc sống có thể nói là một đường vui vẻ, có thể coi cậu như người hầu mà sai bảo đấy.

Nếu là đặt ở lúc bình thường, Quý Nguyên khẳng định mặt không đỏ tim không đập nói không sợ, nhưng bây giờ có hai chữ "Ngực lớn" phía trước vẫn bị nhắc đi nhắc lại, anh cũng không cần mắt nhìn thẳng sắc mặt của Chu Diển ở bên cạnh, mà vẫn có thể biết dưới cái nụ cười giả tạo kia mặt của Chu Diển đã đen thành cái dạng gì rồi.

Đồ chó không đáng sợ, nhưng đồ chó có bệnh nói điên lại rất đáng sợ.

"Vậy là anh thích ngực lớn hay là ngực nhỏ?" Chu Diển ở bên cạnh, giọng nói lạnh lạnh.

Quý Nguyên trừng mắt liếc cậu một cái: "Em đừng có ồn ào vớ vẩn, " anh đẩy cái ghế ngồi ra đứng lên, "Mình

đi vệ sinh, nếu món ăn lên trước cậu cứ ăn, đừng chờ mình."

Mỗi khi anh khẩn trương rất dễ buồn tiêu, tật xấu này Chu Diển rất rõ ràng, nhưng mà trong cuộc sống bình thường trường hợp thật sự làm cho Quý Nguyên khẩn trương đã ít lại càng ít.

Phí của phòng ăn ở tầng cao nhất cũng tương đối cao, bình thường học sinh cũng không quá nhiều, đặc biệt là đúng giữa trưa này, phòng ăn bên ngoài cũng chỉ có một hai bàn người đang ăn cơm. Quý Nguyên đi vòng qua bên hành lang lên nhà vệ sinh nam, đẩy cửa ra đi vào đi tiêu. Nhà vệ sinh nam hàng năm trống trải, bên trong quét dọn cũng coi là sạch sẽ, nhưng mà bên trong không có một người.

Quý Nguyên vừa tay vừa định đẩy cửa đi ra ngoài, cửa trước bị người ở bên ngoài kéo ra, động tác trên tay Quý Nguyên dừng lại, vốn là nghĩ đứng ở bên cạnh như một vị trí cho người ta, không ngờ cửa vừa mở ra đối diện lại là khuôn mặt của Chu Diển.

Sắc mặt nhìn không ra là đang tức giận, nhưng mà tuyệt đối không phải là tâm trạng tốt đẹp gì.

"Em cũng đi vệ sinh à, " trái tim của Quý Nguyên nhảy dựng lên, thậm chí nói không tốt.

Cảnh tượng này cũng giống với lần đầu tiên anh gặp lại Chu Diển, cộng với việc hiện tại cả người Chu Diển đang tản ra khí thế không hề không giận, tại đây Quý Nguyên bỗng cảm thấy mình lạnh.

Trên miệng anh cười ha hả, bước chân nghiên nghiên đi sang phía bên cạnh, tự hỏi hiện tại tỷ lệ mà mình muốn từ cái khe cửa cái kia chạy ra ngoài mà không bị Chu Diển bắt trở lại lớn đến bao nhiêu. Nhưng mà thực tế lại đáng cho anh một đòn cảnh cáo, Chu Diển chớp ngay lấy tay anh, kéo cả người anh vào trong phòng bên cạnh cửa nhà vệ sinh, hơn nữa đóng tác rất nhanh lạch cạch một tiếng đã cắm chốt cái cửa của phòng bên vào rồi.

Bên trong tối om thiếu chút nữa Quý Nguyên bị cậu đẩy giẫm vào hệ vệ sinh.

"Có phải em muốn ăn đòn hay không hả?" Quý Nguyên đang cố gắng tự động viên mình trong lòng, mưu toan lấy hung hăng kiêu ngạo tới dọa Chu Diển. Bởi vì giữa mày có thể quá hung ác, giống như là mèo muốn cào người chủ.

Chu Diển đưa tay nâng lên, dè vào ngực Quý Nguyên vuốt vuốt, giọng nói ỷ ỷ không rõ: "Thích ngực lớn hay sao?"

Quý Nguyên sợ có người bên ngoài chợt đi vào, một lát nghe thấy đoạn nói chuyện của bọn họ mà bị dọa chết, vì vậy hạ thấp giọng nói: "Cũng là chuyện của tám trăm năm trước rồi, anh cũng quên mình nói qua cái gì."

Thật sự là Quý Nguyên không nhớ rõ mình có từng nói qua cái câu thích ngực lớn như vậy hay không, suy nghĩ kỹ một chút có thể là có. Dù sao trước kia tình cảm của anh với Chu Diển tương đối mơ hồ, có thể mình cũng không hiểu nhiều lắm, cộng cũng không phải là hoàn toàn. Khi nói chuyện phiếm lúc nhập học Đại học cũng có thể

nói qua cửa thích ngực lớn.

Mặc dù chuyện nhỏ như vậy, nhưng đừng phải chớ dấm vương vậy thì không giải thích thành đại sự rồi.

Quý Nguyên thấy Chu Diên không lên tiếng, sắc mặt cũng không có chuyển biến tốt bao nhiêu. Anh lại ngẩng đầu lên, trong bụng nhất định, đưa tay chọc chọc cơ ngực của Chu Diên: "Ngực của em vốn là rất lớn a."

Quý Nguyên tập thể dục rèn luyện kiểu ba ngày đánh cá hai ngày phơi lưới (chắc là kiểu tập ba ngày lại nghỉ hai ngày), bình thường nếu như không phải là lúc cần lộ thịt cũng sẽ không cố ý đi rèn luyện cơ bắp. Vì vậy mặc dù trên người anh có đường cong của cơ bắp, nhưng cũng không khoa trương quá đáng, thân thể mềm dẻo lẻo lẻo nhưng hoàn toàn không phải kẻ cơ bắp.

Nhưng mà Chu Diên không giống vậy, cậu mặc quần áo vào không nhìn ra cái gì, sau khi cởi quần áo ra cơ bắp trên người tuyệt đối là rất đáng xem. Cơ ngực so với một vài cô bé vẫn lớn hơn nhiều.

Quý Nguyên chọc chọc lại nhìn không được chọc chọc, có chút thích. "Thế nào lớn như vậy?"

Đâm một cái còn có thể nháy.

Quý Nguyên thích thân thể của mình, dĩ nhiên trong lòng Chu Diên vui mừng. Quý Nguyên mang một ít vẻ mặt mê mê nhìn mình chăm chăm ngực mình về điểm này hoàn toàn đánh tan chút khó chịu trong lòng Chu Diên lúc trước, cậu nhỏ giọng hỏi: "Thích không?"

"Thích." Quý Nguyên gật đầu.

Chu Diễm hơi toàn bài lòng không nói.

Lúc trước Quý Nguyên còn nhỏ giọng lời nói vừa nói sợ bên ngoài người hiểu lắm, hiện tại có chút ngu xuẩn ngu xuẩn muốn động, thấy Chu Diễm giống như không tức giận, lá gan lại lần nữa lớn lên, trên tay dùng sức xoa nhẹ hai cây trước ngực Chu Diễm.

Chu Diễm cầm lấy tay Quý Nguyên, cúi đầu hôn anh một cái: "Cởi quần áo để cho anh hảo hảo sờ?"

"Vậy em không sợ chết rét à?" Sau khi Quý Nguyên kéo áo khoác của Chu Diễm cho tốt, suy nghĩ một chút lại cảm thấy không sợ có chút thua thiệt, vì vậy giả vờ làm bộ đứng đắn bổ sung một câu, "Trở về sờ tiếp cũng không muộn."

Hai người ở nhà vệ sinh lâu sợ bạn cùng phòng hỏi, cũng đi về như vậy.

Cơm nước xong, buổi chiều Quý Nguyên còn có một tiết, Chu Diễm cùng anh đi học.

Bạn cùng phòng vừa đi, lúc chỉ còn lại hai người, Quý Nguyên cảm thấy có thể giáo dục tốt Chu Diễm một phen, thuận tiện làm cho người ta một liều dự phòng.

"Anh cảm thấy hình như em suy nghĩ hơi nhiều," Quý Nguyên nói, "Em cho rằng anh là nhân dân tệ chắc, đi đâu cũng có người thích anh sao?"

Đám Chu Diển ăn có đôi khi không giải thích được,
Quý Nguyên cảm thấy loại tật xấu này không thể bồi
dưỡng, nếu không về sau cả kinh sợ hãi sẽ mệt chết người.

Anh vừa nói như thế, Chu Diển vẫn thật sự muốn nói ra
suy nghĩ thật của mình: "Đương nhiên là chỗ nào cũng
đều có người thích anh rồi."

Cậu chỉ cảm thấy khắp thiên hạ đều muốn giành Viên
Viên với mình, hơn nữa tuyệt đối không thừa nhận cái tật
xấu này của mình.

Quý Nguyên bị giọng nói đương nhiên này của cậu đánh
bại, chặc một tiếng nói: "Vậy làm sao hiện tại không ai tới
đây cùng anh thổ lộ?"

Vừa dứt lời, trên ngã ba xa xa bên cạnh chợt có một cô bé
chạy đến không biết đã đi theo bọn họ bao lâu, gương mặt
hồng đến như quả táo, ăn mặc thật đáng yêu.

Thình lình ngăn trước người Quý Nguyên đầu cũng
không dám ngẩng lên, nhưng mà giọng nói rất lớn: "Quý
Viên Viên, em rất thích anh!"

Mặt Chu Diển không thay đổi nhìn Quý Nguyên.

Hiện trường lịch sử giáo dục thất bại.

Quý Nguyên: tôi hận(:□ □)_

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3450256#p3450256>

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 57: Thiếu

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Làm mình tỉnh gặp phải tình huống thô lỗ giữa đường như thế nên tính là rất phổ biến, mặc dù Quý Nguyên cảm thấy đây là trời cao có lòng không để cho anh giáo dục đồ chó, nhưng mà khí thế này, vốn có một nửa đều là giả vờ.

Chỉ cần biểu hiện đủ tự tin, đôi trắng thay đen đã là cái vẹo gì, Quý Nguyên thật sự rất tương đắc điểm này.

Nắm chắc được loại này tín niệm, Quý Nguyên nắm tay ưỡn ngực không chú ý đến sắc mặt vi diệu của Chu Diễn bên cạnh: "Cám ơn em."

Cô bé nghe được mình và anh nói chuyện, lúc này mới ngẩng đầu lên, gương mặt vẫn hồng như cũ, cô bé nhìn Quý Nguyên, lại nhìn Chu Diễn ở bên cạnh một chút, rồi sau đó lại lần nữa đưa mắt dời đến trên người Quý Nguyên: "Ừ, có thể ở trong trường học nhìn thấy anh thật là quá may mắn."

Chu Diễn thoắt nghiêm mặt ở bên cạnh mắt húng nhắc nhở người: "Quý Nguyên không phải độc thân."

Tại sao có thể nửa đường lại nhảy ra một người thô lỗ linh tinh vậy, hiện tại nếp sống ở cái xã hội này đến cùng là đang chuyện xảy ra chuyện gì? Thật là không có đạo đức thói đời bạc bẽo.

Cô bé vốn xấu hổ, lại từ khí thế phía trên phát hiện Chu Diễn không phải là người rất dễ thân cận, vì vậy không tự chủ được nhích lại gần về phía Quý Nguyên bên kia, sau đó nói: "Em biết rõ nha, ừ, em thích chính là cái loại fan thích đó, không phải cái loại nói chuyện yêu đương đó."

Cái này không rõ ràng sao, Quý Nguyên nghĩ. Nhưng Chu Diễn vẫn đang đứng bên cạnh một bộ hận không được muốn ăn thịt người.

Quý Nguyên cảm giác em gái này bị Chu Diễn nhìn chăm chăm cũng thương cảm, tự bồi thường trong lòng, anh hỏi: "Vậy anh ký tên cho em nhé?"

Mặt cô bé càng ngày càng đỏ, cả đôi mắt đều là Tiểu Tinh, cảm giác bị cảm động đến muốn khóc: "Có thật không, cám ơn, em thật sự rất rất thích anh, phòng ngủ của em mọi người đều thích anh."

"Cám ơn!" Quý Nguyên vội vàng ngừng lời của cô bé..., chỉ sợ lời nói sau đó của cô bé là tổ tông mình mười tám đời nhà mình đều thích mình, đồ chó sợ là sẽ làm một đợt phát bệnh.

Mặc dù trong giọng nói của cô bé có kích động, nhưng mà động tác lại vô cùng khiêm tốn, tâm vẫn đủ nhỏ, bởi vì sợ hưng phấn quá mức... Sẽ khiến cho những người khác vây xem, tạo ra khó khăn cho Quý Nguyên. Cô bé cẩn thận từng li từng tí từ trong túi lấy ra một quyển sổ tay xinh đẹp, lật tới một trang trong đó, cũng đưa bút cho Quý Nguyên.

Chu Diễn ở bên cạnh nhìn cô giống như là ảo thuật từ trong túi có thể lấy ra nhiều đồ như vậy, hơn nữa cho dù là cô bé này là có dụng ý xấu ẩn núp lại gần, trong lòng đám quả thật muốn thành biến rồi, một lớp sóng tiếp theo một lần sóng đánh tới.

Trước mặt Quý Nguyên giáo dục không chỉ không có thành công, bây giờ còn bởi vì em gái này mà thành giáo dục ngược lại rồi.

Ký tên cho người ta đã là quen việc để làm chuyện, Quý Nguyên nhận lấy bút viết xuống tên của mình. Mới vừa trả lại, lại nghe cô bé nói: "Cái đó, Viên Viên có thể ôm một chút được không?"

Rốt cuộc đồ ửng trên mặt cô bé cũng tiêu tán một chút, mắt cười lên cong cong.

Nếu không phải là Chu Diễn ở bên cạnh, Quý Nguyên nhất định cảm thấy đáng đáp của cô bé này thật đáng yêu, hiện tại nói ra muốn một cái yêu cầu ôm một cái cũng không có gì ghê gớm. Nhưng mà bây giờ Chu Diễn đang ở bên cạnh đây, tầm mắt từ vong giống như laser một dạng cháy sau lưng mình.

Quý Nguyên thật sự không sợ nếu mình ôm một cái Chu Diễn sẽ làm ra chuyện gì ghê gớm đối chính mình, nhưng anh chỉ sợ cô bé này nửa đêm đường đi không an toàn.

Dù sao hiện tại ánh mắt của đồ chó là bộ dạng muốn làm thịt người.

Suy nghĩ về an toàn của mình cùng với đối với an toàn của cô bé, Quý Nguyên khẽ lắc đầu một cái: "Xin lỗi, cái này coi như bỏ qua."

Cô bé mím môi một cái, nho nhỏ nói thầm: "Tin đồn quả nhiên là thật."

Quý Nguyên vốn là muốn sau khi cất bước cùng tạm biệt với cô bé thì đi về phía trước, lại nghe câu này có chút nghi ngờ: "Tin đồn gì?"

Cô bé rất bất quái: "Trên web bọn họ nói bạn trai anh rất thích ăn dấm, có phải vì vậy anh mới không ôm em không?"

Quý Nguyên nhìn qua thì thấy ở chung rất tốt, không có một chút nào bộ dáng nam thần trong TV, khiến cô bé rất buồn lòng, lời nói ra cũng có chút

trực tiếp.

Giữa các fan đã sớm thảo luận, chỗ bí mật trong diễn đàn nói chuyện say sưa, trong vài giờ đã đưa ra chứng cứ xác định Bạn trai của Quý Nguyên chính là một đám lớn.

Mặc dù nghe đầu là oai môn tà đạo, hơn nữa theo chứng không quá chặt chẽ, nhưng mà kết luận này đánh bậy đánh bạ tất cả đều đúng rồi.

Quý Nguyên nghe lời này có chút thâm dễ chịu, thiếu chút nữa bật cười tại chỗ. Anh không thể luôn nói Chu Diễn thích ăn dấm, cùng một câu nói đã nói nhiều rồi, Chu Diễn lại không chịu thừa nhận, cái này không có tin tưởng và nghe theo, nhưng nếu là từ trong miệng người thứ ba nói ra lại không giống nhau, đây quả thực là chứng cứ có sức thuyết phục.

Anh dùng ánh mắt liếc nhìn sắc mặt của thùng dấm lớn họ Chu đứng ở bên cạnh, cho dù là rất muốn gật đầu phụ họa em gái một cái, nhưng trên mặt còn rất nghiêm nghị: "Sắp vào học rồi, anh phải đi trước, hẹn gặp lại."

Cô bé có chút tiếc nuối gật đầu một cái: "Vâng, cảm ơn anh nha, gặp lại!"

Bọn họ đi về phía trước hai bước, Chu Diễn quay đầu lại liếc mắt nhìn, phát hiện cô bé kia còn đứng ở phía sau nhìn chăm chăm Quý Nguyên, giống như hòn vọng phu vậy. Thiếu chút nữa Chu Diễn không nhịn được đưa tay kéo Quý Nguyên vào trong ngực, để cho tất cả ánh mắt nam nữ ở bên cạnh nhìn chăm chăm vào Quý Nguyên nhìn xem một chút, ông lớn Quý Viên Viên là ai chăm sóc.

Nhưng Chu Diễn không thể.

Đây là suy nghĩ của Quý Nguyên. Truyền thông bát quái vốn chính là chỗ nào cũng nhúng tay rồi, một mình anh đi học phiên toái coi như xong, không muốn khiến Chu Diễn cũng bị cuốn vào.

Chu Diễn rõ ràng bị chọc tức, khí này ngược lại không lớn, nhưng mà hiếm khi có sắc mặt không tốt rõ rệt.

Quý Nguyên cùng cậu được sắp xếp ở vị trí trong góc, khi vào tiết còn mấy phút nữa, trong phòng học nhưng cũng không có người nói chuyện. Không chỗ nào mà không phải là cúi đầu làm chuyện của mình, có một hai người sẽ quay đầu lại nhìn Quý Nguyên ở bên này một chút, cái khác vẫn rất tốt.

Quý Nguyên cảm thấy đối phương là fan nữ, mình lại cong, như vậy có cái gì phải lo lắng. Có lẽ từ góc độ của Chu Diễn mà nói, lúc trước trên bàn com Quý Nguyên mới vừa bị người ta nói là yêu thích ngực lớn, trong này nguy hiểm vẫn hết

*sức rõ ràng. Chớ nói chi là trong lòng Chu Diễn ông lớn
Quý Viên Viên vốn chính là lên trời xuống đất, cái loại
mà ngay cả không khí cũng nên thích anh đó, hiện tại bỗng
chốc bị nhắc nhở, càng thêm cảm thấy khắp thế giới chỗ
nào cũng thấy mơ ước Quý Nguyên.*

*Quý Nguyên khó được có lúc mình có thể tới lớp nghe
giảng, khi vừa lên lớp là hết sức chuyên chú. Vốn là có ý
định muốn dồ dành dụm dồ Chu Diễn, nhưng mà quay đầu
đã lập tức bị giáo sư hấp dẫn sự chú ý.*

*Cho đến khi hai tiết học kết thúc, hai người lái xe về nhà,
Quý Nguyên mới chú ý tới hình như cảm xúc của Chu
Diễn chưa bao giờ hoàn toàn quay lại đây.*

"Buổi tối ăn cái gì đây?" Quý Nguyên mở miệng hỏi.

chưa, Chu Diên thu lại ánh mắt, nhưng mà tay vẫn đang nắm tay lái lại chặt hơn một chút.

Người không chỉ không đỗ trở lại, mà cậu chửi chửi càng tức.

Tức giận, muốn ăn người, còn phải Viên hồ hồ là loại người như vậy.

Hai người lái xe trở về nhà, cũng không tự mình tự đi siêu thị, Chu Diên gọi điện thoại cho người ta ta đưa đến tận nhà.

Về đến nhà Quý Nguyên thì hoàn toàn tỉnh táo lại, anh nằm chết dí trên ghế sa lon, lấy điện thoại di động ra lướt lướt, đầu tiên là hồi phục mấy cái tin tức, rồi sau đó mở Weibo ra. Trên web còn là trước sau như một hàng tin tức nhắc nhở. Vẫn là anh chỉ muốn lướt một cái tin tức, ngay cả bất quá cũng không nhớ thấy thế nào, kết quả điểm vào trong tin tức phát hiện một Weibo có lượng xem rất cao, thời gian Weibo này đăng lên cũng không lâu, cũng chính là hơn mười phút trước.

Phương Linh: tôi cùng Quý Nguyên @ nguyên hồ hồ cùng với @ Vạn Giai Giai không có bất kỳ bất hòa gì, trên chương trình là đùa giỡn giữa bạn bè với nhau, hi vọng mọi người không cần quá soi xét.

Vạn Giai Giai không kiến cho Quý Nguyên có chút ngoài ý muốn nào, cô đã chuyển đến Weibo của Phương Linh. Cô vẫn chính là người hiền lành, nhưng mà lại bình thường vẫn sẽ duy trì loại này giả bộ bên ngoài này, nhưng về phần bản nhân trong lòng nghĩ như thế nào, đó lại là một chuyện khác, rồi

qua và một chuyên nhân cơ.

Vạn Giai Giai: ☐ Bão Bão ☐☐ Bão Bão ☐//@
Phương Linh:

Lập tức tin nhắn của Trần Phàm Kiều ở bên kia cũng gửi tới.

Trần Phàm Kiều: em xem tên weibo chưa? Phương Linh kia.

Ông xã của đồ chó: mới vừa nhìn thấy.

Trần Phàm Kiều: chuyển hoặc là không chuyển cũng được, tùy em thôi, chuyển cũng không cần nói thêm cái gì.

Đồ chó: em không vòng vo.

Quý Nguyên không thích kiểu không khí lựa ý hòa theo bạn bè giả tạo của Làng Giải Trí này, thứ nhất Phương Linh cùng anh không phải bạn bè, thứ hai, cái cười giòn đó trừ lúng túng bên ngoài không có chút thú vị nào.

Vì thế cái Weibo này Quý Nguyên coi là hoàn toàn không có nhìn thấy, coi như bỏ quên đi.

Buổi tối là tập thứ hai của đi trên đường, Chu Diển ở trong phòng lấy máy vi tính, Quý Nguyên ngồi một mình trên ghế sofa nhìn.

Trong tập thứ hai chính thức bắt đầu du lịch, ngay ở ngày đầu tiên biểu hiện của Phương Linh không giống người thường, nhất định một người mặc kệ cô, cô còn dựa theo kế hoạch của mình đi chơi đêm, một cái khiến cho bước chân

của cả nhóm rối loạn, nhóm không thể không vì vậy ở ngày du lịch đầu tiên mở ra một cuộc hội nghị nghiêm túc

Mặc dù vẫn là không có hiệu quả gì, từ sau cuộc phỏng vấn một mình Phương Linh cũng có thể thấy được.

"Tôi cảm thấy hoàn toàn không có cần thiết nhét một đồng người chung một chỗ, tự mình muốn chơi cái gì thì chơi cái đó, cái này không phải mới là ý nghĩa của du lịch sao? Tôi không cảm thấy một đám người không quen nhau xúm lại có ý nghĩa gì."

Đoạn này Quý Nguyên cũng là xem chương trình mới biết, lập tức muốn cho Phương Linh một tràng vỗ tay thực sảng khoái. Không tán dương không chê giâu, cô gái có dũng khí lớn mật nói thẳng như vậy quả thật đúng vậy vượt qua người thường, có thể rõ ràng đập tan Tổng Nghệ ôn nhu xé tan vở kịch của Làng Giải Trí Âu Mỹ.

Cũng có thể là trọng tâm đề tài này được suy xét trong vòng một tuần, chương trình cắt nối liên tập hai rõ ràng có một chút thiên về, phần đất diễn của Quý Nguyên ở bên này được cắt tương đối nhiều một chút, còn có cả một đoạn ngắn ảnh gọi điện thoại cho Chu Diển. Tổng thể mà nói cả hình tượng không có cái gì quá lo lắng.

Lúc Quý Nguyên xem truyền trực tiếp, Chu Diển đi tắm, chờ khi Quý Nguyên thấy không sai liệc lắm, cậu đi ra từ trong phòng tắm.

Chu Diển chỉ quần một chiếc khăn tắm, lúc đi ra cửa phòng tắm dừng lại một chút, hình như là liếc mắt nhìn

Quý Nguyên, nhưng mà chờ khi Quý Nguyên ngẩng đầu đã nhìn thấy một tấm lưng trắng, có một hai giọt nước chưa kịp khô theo sống lưng của Chu Diển tuột xuống, liến mắt vào thất lưng.

Nhất thời tâm tình của Quý Nguyên là đứng núi này trông núi nọ, lại nghĩ tới lúc ban ngày Chu Diển đáp ứng mình chuyện sờ ngực. Sáng sớm ngày mai dù sao cũng rảnh rồi, lúc này không làm thì đợi đến bao giờ?

Anh lập tức tắt ti vi đứng lên, vốn tưởng rằng Chu Diển ở trong phòng còn chưa ngủ, ai biết lúc đi vào phòng đèn trong phòng đã tắt.

Quý Nguyên trong lòng có mưu đồ, vì vậy từ từ đi tới, nhỏ giọng hỏi: "Em ngủ rồi hả?"

Chu Diển đưa lưng về phía anh, nhưng thật ra là không có ý định ngủ, nhưng mà vào lúc này muốn lừa gạt Quý Nguyên tới đỡ mình, làm cậu ban ngày ăn này vài hộp dấm có thể tiêu hóa hết.

Quý Nguyên quả nhiên là chuyển qua, anh ngồi xuống bên giường, đưa tay sờ sờ cánh tay lộ ở bên ngoài của Chu Diển, nóng hỏ hỏ: "Có phải vì chuyện ban ngày em vẫn còn không vui hay không?"

Chu Diển trong lòng vui mừng, cảm thấy Quý Viên Viên là muốn mở miệng dụ dỗ mình, cậu từ trong lỗ mũi ừ một tiếng, dè dặt chờ đợi Quý Nguyên mở miệng dứt đường vào miệng cậu.

Trong bóng tối, Quý Nguyên lại dờ mờ một chút,

ánh mắt của anh như một điểm ánh sáng trong đêm đen, rơi vào cơ ngực bên chắc đang nửa lộ ở bên ngoài chần mền của Chu Diễn, thềm thường lại do dự mở miệng: "Vậy, vậy còn cho sờ không?"

Chu Diễn:

Cậu chủ chó cảm thấy cuộc sống giống như lá rơi nhẹ nhàng, đại khái không có gì đáng để mong chờ nữa rồi.

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3450301#p3450301>

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Dã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Thiếu

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Chu Diễn uất tức khuất, uất tức này sẽ phải thông qua một vài kênh đặc thù để phát tiết ra ngoài.

Quý Nguyên mang theo cái lưng đau nhức vội đi studio.

Anh hối hận lúc trước không nên nổi sắc tâm, kết quả tiện nghi không có chiếm được ngược lại bị người thu thập. Quý Nguyên cúi đầu nhìn chăm chăm, cảm thấy mất mát nhiều nhất chính là không sờ được cái gì, ngược lại là Chu Diễn bên kia sờ nhiều hơn anh.

Anh đang ngồi ở ghế sau xe, kéo ra áo lông của mình, cúi đầu nhìn vào một cái, rồi sau đó đưa tay lên sờ sờ bộ ngực mình.

Tối hôm qua chỗ bị người ta sử dụng qua độ kia còn có chút sưng đau, ấn một cái cũng có thể làm cho anh hít ngum khí.

Đồ chó Chu Diễn này.

Chu Diễn chú ý tới động tác Quý Nguyên, từ trong kính chiếu hậu nhìn anh một cái: "Nhìn cái gì chứ?"

Quý Nguyên cũng không thể nói thẳng là mình đang nhìn ngực mình bị cậu sờ mà sưng lên, anh mím môi nhìn cậu chủ: "Anh động động cổ, hoạt động xương cổ."

Vì vậy Chu Diễn thu hồi mắt.

Quý Nguyên hơi giận, anh ngồi ở ghế sau giống như kéo một cái xác tự do, lại nhớ tới chuyện ngày đó, vẫn có chút không phục. Quý Nguyên suy nghĩ một chút, mở miệng hỏi: "Có phải bây giờ em còn tức giận hay không?"

Chu Diễn còn chưa kịp nói chuyện, Quý Nguyên lại tiếp một câu: "Bây giờ anh nhìn mặt em cũng không có tức giận."

Lúc nói chuyện đôi mắt muốn lật tới trời, Chu Diễn thấy vậy muốn cười.

"Không thoải mái?" Chu Diễn hỏi, "Nếu không xin phép nghỉ một chút cũng được."

Nghĩ đến ít nữa là lễ mừng năm mới, phần diễn của mình càng phải nắm chặt quay cho tốt. Trần Phạm Kiều ở bên kia cũng giúp đỡ một chút, thuận lợi để Quý Nguyên có thể trải qua một lễ mừng năm mới tốt lành, không cần ở studio đẩy nhanh các loại tốc độ, loại thời điểm này tại sao có thể nghỉ ngơi.

"Không nghỉ ngơi, " Quý Nguyên nói, lại có ý hù dọa Chu Diễn, "Vi hiệu suất quay phim về sau và hiệu quả quay phim tốt hơn, chính em đến phòng nhỏ ngủ đi, trước khi anh quay xong không nên quay lại."

Ít nhất còn phải quay hơn nửa tháng, đương nhiên là Chu Diễn không chịu làm hòa thượng lâu như vậy. Dĩ nhiên Quý Nguyên nói là một sự việc, rốt cuộc Chu Diễn có làm hay không lại là một chuyện khác.

"Có đói bụng hay không?" Chu Diễn quẹo khúc quanh, nói ra những lời đã sắp xếp từ trước.

Hai người đi trên đường sẽ đi ngang qua một cửa hàng bán đồ ăn sáng trong hẻm nhỏ, rất nổi tiếng, hai người ăn mấy lần rồi, thật sự là không phụ danh tiếng của họ ở bên ngoài.

Nhưng mà Quý Nguyên không xuống xe được, đều là Chu Diễn đi mua về sau đó ngồi ở trong xe ăn.

"Hừ." Quý Nguyên từ trong khoang mũi toát ra cái âm thanh, mắt cũng nghiêng theo. So sánh với bất ổn của anh, tinh thần của Chu Diễn sáng khoái hơn nhiều. Mặc dù cũng coi như không ngủ được bao lâu, nhưng cả người nhìn qua đều là tinh thần sáng láng.

Bởi vì ban ngày không hài lòng, đồ chó này có thể đứng lên giầy vò anh hai buổi tối. Không phải là anh nói muốn sờ ngực sao, vốn là chuyện này cậu cũng đồng ý với mình rồi, hiện tại trong lòng Quý Nguyên cảm thấy có chút uất ức, nhìn Chu Diễn thư thái như vậy, càng là lỗ mũi không phải lỗ mũi ánh mắt.

Khi tâm trạng của Chu Diễn không tốt cũng sẽ không cùng Quý Nguyên so đo, lúc này thì càng không để bụng. Cậu dừng xe lại, cởi dây an toàn ra mở cửa xe, quay đầu về phía Quý Nguyên nói: "Chờ em lập tức trở lại."

Quý Nguyên nghĩ đến nhà hàng bán đồ ăn sáng kia có vãn thất nhỏ vùng với bánh quẩy tào phớ, lúc này mới từ từ gạt đầu một cái, ý bảo mình biết rồi.

Chu Diễn biết thật ra là anh muốn ăn, nhưng mà hiện tại mạnh miệng, mang theo tươi cười trên mặt đóng cửa xe đi.

Trên đường người đến người đi, có người đang vội vàng đi làm, cũng có nhóm học sinh vội vàng đến lớp, vô số người đi ngang qua bên cạnh xe, bên tai Quý Nguyên cũng có thể nghe tiếng bọn họ nói chuyện trên trời dưới đất. Còn có người khi đi ngang qua coi cửa sổ xe thành gương, nhìn vào phía bên trong thật lâu, Quý Nguyên bị dọa sợ cho là bọn họ đang nhìn mình, tranh thủ đội cái mũ của áo lông lên.

Cũng chỉ có người đi đường bên ngoài không biết, cách một cái cửa xe, có một mảnh tình là Quý Nguyên đang ngồi ở phía sau.

Đại khái Chu Diễn đi khoảng hơn mười phút, sau đó mang theo túi lớn túi nhỏ trở lại.

Cậu còn mua một ít đồ mà lúc kể ra không có, căn bản từ lâu đã chọn mỗi thứ một ít trong cửa hàng, mua chồng chất trước mặt Quý Nguyên, để cho anh giống như Hoàng đế tùy tiện chọn.

"Mua nhiều như vậy lại ăn không hết," Quý Nguyên há mồm phải nói cậu, "Cũng không phải là lần đầu tiên mua, ước chừng một chút cũng không có."

Chu Diễn đưa mấy thứ cho Quý Nguyên, để cho anh để ở ghế sau: "Anh xem một chút thích ăn thì ăn, không thích ăn thì để lại cũng được, không có cái gì mà không được."

Loại

*thời điểm này Chu Diễn chính là bày ra không bỏ sót
chút nào hình tượng thiếu gia kiêu xa dâm dật của mình.*

*"Trên thế giới còn có nhiều người đến cả cơm cũng không
có mà ăn như vậy," Quý Nguyên vô cùng đau đớn,
nhưng mà chớp mũi lại ngửi thấy mùi thơm của bánh bao,
lại nghĩ lập tức ăn một miếng.*

*Chu Diễn nhỏ giọng cười, cảm thấy bộ dáng nghiêm túc
của Quý Nguyên lúc này cũng thật đáng yêu, cậu nói:*

*"Lập tức đến nơi rồi, có thể lúc này cũng có nhiều người
chưa ăn sáng, anh cầm theo để mọi người cùng nhau ăn*

cũng không phải là giống nhau sao!"

Quý Nguyên suy nghĩ một chút giống như là có chút đạo lý, tạm thời đồng ý.

Đến studio, Ngô Lương cũng vừa chạy tới. Hiện tại quả thật anh ta rất thoải mái, thứ nhất là Quý Nguyên cũng không cần mình làm tài xế, kể từ sau khi Chu Diễm thi bằng lái, cần bản rất lâu rồi chỉ cần Chu Diễm không có việc đều là Chu Diễm tự mình tới chở người đi. Thứ hai là về mặt sinh hoạt bình thường Quý Nguyên cũng không có yêu cầu đặc biệt gì, trợ lý Ngô Lương này ngày ngày trôi qua hết sức thoải mái.

Quý Nguyên đến sau đó đặt bữa sáng trong phòng nghỉ, tự mình chọn mấy thứ mình thích ăn để qua một bên, còn lại gọi Ngô Lương đến ăn: "Anh chưa ăn sáng chứ?"

"Chưa ăn đấy." Ngô Lương đi tới, "Nhiều như vậy à?"

Trên bàn cơm bày tràn đầy, không biết còn tưởng rằng toàn bộ đồ ăn của đoàn phim đều để ở đây.

"Ừ, một lát anh đi ra ngoài hỏi xem có người nào chưa ăn sáng không, hiện tại vẫn còn nóng, sớm đến đây ăn."

Ngô Lương đang cảm thấy đói bụng, lúc này vội vàng gạt đầu, anh ta lại nhìn Quý Nguyên đang ngồi thông thả ung dung ăn cơm một chút, thấy sắc mặt của cậu không có tốt như mấy ngày trước, đầu tiên là nghĩ đến việc quay phim mệt mỏi.

Sự khác biệt lớn nhất của Quý Nguyên với những mình tinh đang hồng mà anh ta gặp trước đây chính là ở chỗ anh

anh đang nóng mặt anh ta gặp nước này chính là ở chỗ anh nghiêm túc thực hiện công việc của mình. Cả tổ phim cũng quá rõ ràng, mặc dù cũng không phải là phân diễn đặc biệt nguy hiểm gì, nhưng mà đối thành mình tinh khác có thể sẽ dùng người đóng thế, cơ bản là Quý Nguyên có thể tự mình lên trên máy bay ٩. Dưa khuôn mặt xinh đẹp giống như không khí.

"Nguyên nhi, có phải gần đây em mệt mỏi không?" Ngô Lượng ngồi ở bên cạnh Quý Nguyên nâng ánh bao lên cần.

Ánh mắt của anh ta ân cần, nhìn chăm chăm Quý Nguyên.

Quý Nguyên uống một hộp canh, không biết Ngô Lượng hỏi chính là phương diện nào, lòng có chút trống rỗng: "A, có chút thôi."

Nói xong ở trong lòng mắng Chu Diển một lần.

quay tới buổi trưa, nghỉ ngơi một lát không sai liệc lắm. Nhưng mà bởi vì nước đuổi tiến độ, ăn cơm cũng phải thật nhanh, ngay cả trang điểm cũng không thể tháo, mang theo trang điểm ăn cơm lại chụp thêm hai cảnh sau đó, lại sắp xếp phóng viên phỏng vấn.

Quý Nguyên ở trong phim vẫn tính là vai phụ, nhưng mà phân diễn cũng rất nặng, cộng với việc là nghệ sĩ đang hồng gần đây, trên người rất có đề tài, phóng viên hỏi sẽ tương đối nhiều.

Hỏi kinh nghiệm diễn trong bộ phim này, sau đó quẹo vào tiến độ đóng phim.

"Lễ mừng năm mới cũng không dừng lại được," một vị diễn viên khá là có tư cách đáp lại phóng viên, "Chuyện đuổi tiến độ cũng không có biện pháp."

"Vậy không phải là lễ mừng năm mới cũng phải ở lại đây sao?"

Quý Nguyên thấy người đưa mic cho mình, cũng nói thẳng: "Lễ mừng năm mới nếu hoàn thành tiến độ diễn viên có thể trở về nhà, phân diễn của mấy thầy khá nặng, sẽ khá vất vả một chút."

"Viên Viên lễ mừng năm mới tính toán về nhà sao?"
Phóng viên hỏi.

Quý Nguyên gật đầu cười: "Ba mẹ thúc giục tôi về nhà."

Vốn chính một đoạn phỏng vấn đơn giản như vậy, nhớ cũng không có nói gì, Quý Nguyên cảm giác mình cũng không có nói gì, chỉ là chuyện không quan trọng mà thôi.

Mà Phương Linh ở bên kia, lúc này cũng không giống như tốt hơn Quý Nguyên.

Sau khi phát sóng tập một Di trên đường dư luận đối với cô đã không phải là đặc biệt hữu nghị, kết quả không ngờ phát sóng tập thứ hai, gần như là dư luận trên internet thiên về một bên diss cô, khiến cho việc muốn không chế bình luận của fan cũng không không nổi, gần như là trong nháy mắt bình luận ác ý cuốn sạch Weibo của cô.

"Cũng quá buồn cười đi, thật coi mình làm công chúa nhỏ? Trước chương trình mà thôi, mọi người đều là một kiểu mình tinh cùng khởi đầu, ai còn kiếm khuyết thế nào, sẽ làm lộ làm tịch."

"Đau lòng với người cùng nhau tham gia chương trình, vừa bắt đầu cứ như hoa tuyết thế, dọc đường đi khiến người chịu bao nhiêu tức?"

"Oa, cái thái độ đó thật sự là làm cho người ta mở rộng tầm mắt rồi."

Phương Linh thật là một người rất có tài, không ngờ tâm lại cao như vậy, trước kia cô ta ra ngoài ánh sáng không có nhiều như vậy, thỉnh thoảng một cái đối nhân đều được fan coi là có cá tính. Kết quả bây giờ bị người ta bôi ra đến trước tầm mắt của công chúng, cảm giác giống như bị Kính Chiếu Đèn chiếu vào, lộ ra nguyên hình.

Những fan cũng không ngồi yên, ai lại muốn tổn mạng của mình bị người ta mắng đi mắng lại trên internet như vậy, cách thức tẩy trắng tốt nhất là đừng quá mức dỗi đi sự chú ý, ngăn đề tài này lại, hoặc là trả đũa.

"Cũng không biết rốt cuộc là ai không có lễ phép, rõ ràng là một nhóm người cùng nhau khi dễ người ta, hiện tại mặt khác Phương Linh, lần đầu tiên nhận thức được hiểm ác trong Làng Giải Trí, quá đau lòng cho Phương Linh."

"Coi một người có tài như vậy, đại khái Phương Linh cũng không có nghĩ đến việc sẽ gặp được chuyện như vậy chứ? Người quá đơn thuần quá sạch sẽ thật không thích hợp lẫn vào giới, những yêu ma quỷ quái kia tự nhiên có

một trăm loại phương pháp làm người ta buồn nôn."

"Trừ Trừ Lập An và cô Tô Văn ra, còn dư lại Vạn Giai Giai và Vũ Đạt Phi Quý Nguyên là cái gì? Quay mấy bộ phim nát là lên trời rồi."

Vốn dư luận đang ồn ào náo nhiệt như vậy lại bởi vì cái loại ngôn luận này tạo ra một đợt bọt nước mới, trong khoảng thời gian ngắn bị đè ép không thể tách rời ra.

Sự chú ý của Quý Nguyên đã quay trở lại, không quá chú ý những bất quái này, cập nhật xu hướng mỗi ngày căn bản đều là bất quái tinh Vũ Đạt Phi này lộ ra với anh lúc nói chuyện phiếm.

Thật ra thì chính anh lại càng thích đi dạo diễn đàn một chút, xem xem những câu chuyện lịch sử nhỏ một chút, nội dung thú vị một ít kiến thức hấp dẫn.

Quay xong một ngày sau đó đùa giỡn đến chín giờ, Ngô Lương lái xe đưa Quý Nguyên về nhà, Quý Nguyên ở phía sau sắp xếp nhắn tin với Vũ Đạt Phi.

Ngày mùng một tháng năm bay: hải.

Ông xã của đồ chó: cái gì.

Ngày mùng một tháng năm bay: em lạnh lùng lắm bị thương trái tim của anh.

Ông xã của đồ chó: da gà nổi lên cũng bị anh nói rớt xuống.

Hai người nói chuyện mấy câu, Quý Nguyên nói chuyện bởi vì có fan mà Chu Diên cũng có thể ghen, vô cùng tức giận bất bình.

Ông xã của đồ chó: anh nói có phải cậu ấy quá nhạy cảm rồi không.

Quý Nguyên rất muốn tìm được một chút tán thành.

Ngày mùng một tháng năm bay: lại có chút, nhưng mà nếu đổi lại suy nghĩ, ngày ngày thấy Tri ở bên ngoài cùng với fan ôm, ngày ngày tiếp nhận fan thổ lộ, anh cũng sẽ ghen như vậy □ đồ chó □

Ông xã của đồ chó: □ dao găm □ rốt cuộc anh đang đứng ở bên này vậy?

Ông xã của đồ chó: □ dao găm □□ địa lôi □□ đầu khô lâu □ cẩn thận em đánh anh.

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3450383#p3450383>

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 59: Thiếu

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

【Ngôi sao lớn Quý Nguyên? Muốn hưởng đãi ngộ rời đoàn phim trước】

Đây là một tựa đề bắt mắt xuất hiện ở trang đầu của một diễn đàn bát quái. Bởi vì nó tạo ra đủ mọi loại sự việc dường như có quan hệ với Phương Linh, mặc dù Quý Nguyên không có thắng thần đáp lại, nhưng anh ở chỗ khác cũng không ngại đứng đầu sóng ngọn gió của dư luận.

Nhưng mà bản thân anh không có vết đen gì để có thể đảo, ở đây một lúc bỗng nhiên lại xuất hiện một cái tựa đề như vậy ngược lại khiến người ngoài ý muốn, rõ ràng có hiệu quả thu hút người ta, trong một khoảng thời gian ngắn cái thiệp này đã tích lũy một lượng chăm cùng với câu trả lời rất khả quan.

Thiệp lâu chủ thả ra là một đoạn video ngắn do phóng viên phỏng vấn nhiều lần ở hiện trường đoàn phim, nhưng mà trải qua một chút cắt nối biên tập, chỉ để lại mấy câu Quý Nguyên nói ba mẹ thúc giục cho dù như thế nào sang năm cũng phải về nhà. Thủ pháp của người bí ẩn còn tương đối vụng về, nhưng phần lớn người đi đường chưa có xem hết video, cộng thêm việc rõ ràng thủy quân còn mang theo gió trong thiệp, lập tức khiến cho không ít người chạy lệch.

2L: người nào không có ba mẹ à? Ngược lại anh ta rất hiếu kính, ý tứ của anh ta không phải là diễn viên trong đoàn phim đều là cô nhi sao? Cầm tiền

phủi nong chạy lấy người, fan được ngày thổi giá trị nhan sắc lên. Đáng đáp đẹp hơn nữa thì có ích lợi gì, nhân phẩm mới là ranh giới cuối cùng.

3L: ủng hộ cách nói của lâu trên. Trước nói Quý Nguyên không ở khách sạn cùng với đoàn phim mà ngày ngày về nhà là tôi đã cảm thấy kỳ quái rồi, vậy sẽ kéo dài thời gian quay phim, toàn bộ đoàn phim chờ một mình anh ta? Ích kỷ lại ghê tởm.

6L: hình tượng hoàn toàn tan vỡ ~ phản chuyển đường, phản chuyển đường.

Diễn viên trẻ tuổi không thể chịu khổ không thể chịu vất vả, khóc giả vờ cũng không dám khóc, cười cũng không chịu hủy hình tượng, trong mắt không ít người ở đây đều là đại biểu của bình hoa. Lúc này video như vậy nổ ra, trước tiên cũng có không ít người xếp Quý Nguyên vào loại người này.

13L: ngắm nhìn, chờ xoay ngược lại.

19L: ha ha, mấy lần trước cũng dừng quá tận lực chứ? Chỉ là một video ngắn ngủi, còn có dấu vết bị cắt nối biên tập, mấy người đã nhận bao nhiêu tiền của người bí ẩn? Tôi đã xem qua video hoàn chỉnh, lời nói phải về nhà vào lễ mừng năm mới của Quý Nguyên là có căn cứ, điều kiện tiên quyết là khi anh ấy hoàn thành tất cả nhiệm vụ của mình trong đoàn phim, có phải bị đặt còn không làm đến tận gốc hay không?

Cho dù không ít fan của Quý Nguyên nói chuyện, # Ngôi sao lớn Quý Nguyên # cái đề tài nóng hổi này được tìm kiếm nhiều mà nhảy tót lên vị trí đầu tiên, không khéo không thành sách, Phương Linh bên kia bởi vì ứng phó với mấy câu hỏi khó có thể thẳng thắn đưa ra câu trả lời, dứt khoát trong tối ngày hôm qua đã đăng ảnh bị bệnh nằm viện, cho nên vào lúc này # Phương Linh bị bệnh nằm viện # chủ đề đã lập tức được tìm kiếm nhiều mà chiếm vị trí thứ nhất, hết sức bất tất.

Nếu như cho người mang tội giết người đào ra một câu chuyện cũ bị thảm một chút, cũng có thể có một đám người vào bày tỏ đồng tình. Lại càng không nói Phương Linh có cơ sở không hề sai quần chúng làm như vậy, mình tỉnh có không ít ca khúc đang hồng. Những tiếng mắng cô lập tức ít hơn rất nhiều, hơn nữa ngược lại phần lớn âm thanh cũng bắt đầu chuyển sang chỉ trích lời nói quá phận của những người đi đường, bắt được một ít tật xấu của người khác là gây sự vẩn vẩn, xác thực khiến cho không khí của dư luận thay đổi không ít.

Lúc này # Ngôi sao lớn Quý Nguyên # về tìm kiếm đề tài này, lúc trước không ít fan chỉ trách móc Phương Linh lập tức như cắn thuốc lác, vài ngày trước thần tượng bị các fan qua đường đuổi theo mắng thảm hiện tại phát tiết hết lên người Quý Nguyên.

"Đau lòng nhất là Linh Linh rồi, cô ấy vốn chính là một người đơn giản làm âm nhạc chỉ nhìn tác phẩm, bởi vì nhìn người không tốt mà bị người ta lừa gạt một phen, # Ngôi sao lớn Quý Nguyên #, cô ấy coi người như bạn bè mà nói giỡn, nhưng người ta lại không có coi cô như vậy, nhưng mà tôi vẫn tin kết quả lẽ phải tồn tại trong lòng người, một ngày nào đó sẽ tìm ra toàn bộ sự thật, ai là quân tử ai là tiểu nhân cũng sẽ rõ ràng 【 tâm 】 【 tâm 】 # linh tiến lên phía trước #"

"Quá tức giận! # Ngôi sao lớn Quý Nguyên # mấy ngày nay tôi vẫn không có ngủ ngon, nửa đêm có lúc cũng sẽ khóc tỉnh, cảm thán cái thế giới này không công bằng, tại sao muốn đối phó với một người đơn thuần thiện lương như vậy? Đặc biệt là sau tin tức nằm viện của Linh Linh đăng lên, tôi cả đêm mất ngủ, những người khác vẫn quảng cáo mình rùm beng, thật ra chính là để che giấu cho hình tượng bản thù của mình ở dưới!"

"Lẽ phải có lẽ đã muộn, nhưng vĩnh viễn sẽ không vắng mặt! # Ngôi sao lớn Quý Nguyên # loại nghệ sĩ này ở lại Làng Giải Trí là sỉ nhục, mọi người cùng nhau chống lại anh ta!"

Thời gian đã là tháng Một, ngày hôm qua Quý Nguyên đã hoàn thành tốt phần diễn của mình, nói trước rồi rời khỏi đoàn phim, vừa đúng hai ngày nay có thể nghỉ ngơi một chút, sau đó tham gia mấy chương trình nữa thì có thể về nhà.

Vốn là có mấy chương trình trong năm mới của vệ thị mời anh, Quý Nguyên cũng đều không nhận. Hiện tại khó được một buổi sáng tinh tảo lại nhàn nhã có thể cùng Chu Diễn ở một chỗ ăn sáng, lướt điện thoại di động một lúc đã nhìn thấy không ít loại Weibo này.

Anh bị một phen kinh sợ.

Này cũng không phải là bởi vì tức giận, bởi vì bị fan của Phương Linh ở đây tự thuật lại thảm trạng, cùng với giọng điệu và trạng thái đùa giỡn làm cho giật mình. Biết là bởi vì biểu hiện không tốt cùng với vui đùa quá đáng của Phương Linh trong chương trình mà bị mắng một trận, không biết còn tưởng rằng đây là báo thù lớn giết cha đoạt mẹ.

Đời trước anh và Phương Linh không có tiếp xúc gì, chỉ biết là đối phương là một nghệ sĩ hòa đồng rất là xuôi gió xuôi nước. Mặc dù trong đó cũng biết cô cũng có mâu thuẫn với mấy minh tinh khác, nhưng cũng không có nhảy vào trong đó. Hiện tại chính mình nhìn thấy mới biết hình ảnh phần thiếu nào câu xé lẫn nhau đặc sắc cỡ nào hung tàn bạo lực cỡ nào.

Quý Nguyên không phải là một người có tính tình đặc biệt thích tức giận, nhưng nhìn thấy toàn bộ tin tức ừ ừ kéo đến chỗ anh như vậy cũng không thể thờ ơ như vậy được. Vốn là đang ăn được một nửa bánh bao vào lúc này cũng ăn không vô nữa, chọc chọc màn hình điện thoại di động, cuối cùng lại có điểm phiền não để điện thoại di động tối dần đi.

Hiện tại anh không thể xúc động phát biểu bất kỳ ý kiến gì, nếu không luôn sẽ có trăm ngàn chỗ hở bị người có lòng túm được cái đuôi đám một phen.

Chu Diễn vốn là đang cảm trùng lược bóc vỏ giúp Quý Nguyên, thấy sau khi Quý Nguyên xem điện thoại di động lại có chút không vui, cậu ở bên cạnh đưa trứng gà trong tay tới, vừa hỏi: "Sao thế?"

Vì vậy Quý Nguyên bật sáng điện thoại di động của mình lên, đưa mấy cái Weibo này cho Chu Diễn nhìn.

"Đáng ghét, " Quý Nguyên cầm trứng gà trong tay, cầm ở hai đầu rồi bẻ, cẩn thận để lòng đỏ trứng ở một bên, ăn hết hai cái lòng trắng trứng nguyên lành, nhai trong miệng rồi mơ hồ không rõ mà nói, "Xem ra hôm nay lại không thể nghỉ ngơi thật tốt rồi."

Chu Diễn nhanh chóng xem những weibo đó, rồi sau đó để điện thoại di động xuống, đầu tiên là liếc mắt nhìn cái lòng đỏ trứng gà mà Quý Nguyên để ở một bên: "Lòng đỏ trứng cũng phải ăn hết."

"Khô như vậy, làm sao ăn." Quý Nguyên cầm lòng đỏ trứng hơi dính một chút nước tương lên, đưa đến khóe miệng Chu Diễn, sai bảo nói: "Em ăn giúp anh, không nên lãng phí."

Ông lớn Quý Viên Viên không phải gọi không.

Chu Diễn ăn lòng đỏ trứng, còn nói: "Anh không cần phải để ý chuyện này, lại chuẩn bị cho kì thi cuối kỳ, cẩn thận không phải học lại, loại chuyện như vậy khẳng định kinh nghiệm xử lý của anh Trần Phàm Kiều đủ hơn so với anh."

Quả thực lời nói của cậu lập tức dời đi sự chú ý của Quý Nguyên.

So sánh với việc lãng phí thời gian trên internet, thứ Quý Nguyên quan tâm hơn quả thật là thành tích học tập của mình. Rất nhiều nội dung cần học mà anh còn chưa nhớ kỹ. Hơn nữa Chu Diễn nói cũng có đạo lý, đối với chuyện như thế này nhất định Trần Phàm Kiều có kinh nghiệm xử lý, không cần Quý Nguyên phải tự mình xông vào.

Sau khi ăn sáng không lâu Chu Diễn phải ra khỏi cửa.

Quý Nguyên nằm trên ghế sa lon học thuộc lòng, Chu Diễn đi tới cửa đôi giày: "Em đến trường học một chuyến lấy chút đồ."

"Ừ." Quý Nguyên đáp một tiếng, mí mắt vẫn không hề nhìn lên, đối với cách nói chuyện của Chu Diễn cũng không có gì hoài nghi.

Chu Diễn đi trong chốc lát, Trần Phàm Kiều gọi điện thoại tới.

"Đã xem tin tức của em trên mạng chưa?" Ngược lại giọng điệu của Trần Phàm Kiều là sóng nước chẳng sao, hình như cũng không có bị ảnh hưởng bởi tiết tấu ồn ào kéo đến trên internet.

"Nhìn thấy rồi." Quý Nguyên nhớ tới cái này cảm thấy có chút không học nổi bài, "Hiện tại phải giải quyết thế nào, có cần em đăng Weibo hay không?"

Trần Phàm Kiều ở đầu bên kia điện thoại phát ra giọng điệu phủ định: "Không cần, em coi như không có chuyện này, khó có khi được nghỉ nên làm gì thì làm cái đó, bên này anh đang để cho người xử lý, cơ bản đây cũng không phải việc gì lớn, chỉ có điều rõ ràng lần này có người cố ý muốn bôi đen em."

Bởi vì cái video đó bị cắt nối biên tập thật sự giống nhau, chỉ cần chính thức nói rõ, hơn nữa lại mua bài của tòa soạn rất dễ dàng có thể đề chuyện này lại. Trần Phàm Kiều gọi tới cũng chính là tính toán tới điểm này, không ngờ Chu Diễn lại gọi điện thoại trước cho anh ta hỏi chuyện này.

Ý tứ của cậu chủ rất rõ ràng, chuyện như vậy không xong. Không nhưng mà muốn giải thích đơn giản như vậy, người nào vượn bàn tay này ra, cậu sẽ đánh mặt người đó. Về phần tiền bạc hoặc là cái khác trong lúc này, tất cả đều không có trong phạm vi cân nhắc của Chu Diễn lúc này.

Nếu như lúc trước Trần Phàm Kiều nói còn có ý tứ rụt rè, vậy thì hiện tại hoàn toàn là công khai. Đơn giản làm cho người ta chải chuốt một phen, rốt cuộc chuyện này là như thế nào, sắp tới Quý Nguyên ở bên kia sẽ rõ ràng.

Quý Nguyên cúp điện thoại tiếp tục học thuộc bài, nhưng không biết do công chúng đang muốn tạo ra một vở kịch hay là muốn diễn trò trong thế giới internet.

Nếu nói Phương Linh nằm viện đương nhiên là giả, cùng lắm chính là một con cảm vật, vừa vặn còn là do buổi tối hôm trước cùng với bạn chơi ở bên ngoài mà bị cảm lạnh, cùng với cái gọi là công việc khổ cực lúc nửa đêm không có chút quan hệ nào. Trên internet khắc họa cái trận cảm mạo này nghe mà rợn cả người, vốn chính là chỉ cần đâm một cái là rách nát.

Có mấy phòng viên chụp được ảnh Phương Linh cùng bạn ra ngoài ăn cơm ca hát sau ngày đăng ảnh nằm viện, mặc dù cả hành động đều vô cùng bí ẩn, các loại che chắn, nhưng mà thông qua ống kính vẫn có thể ghi lại hết cả quá trình hành động của Phương Linh.

Loại thời điểm này nếu như đăng hình này ra ngoài, như vậy cái gọi là Phương Linh giả bị bệnh nằm viện cũng lập tức bị vạch trần. Dĩ nhiên là nhóm Phương Linh bên kia sẽ không để những hình này tung ra ngoài.

Những phóng viên đi theo chụp ảnh này toàn là những ảnh kiếm tiền, cũng biết lúc này nhất định nhóm Phương Linh sẽ mua ảnh lại, giá tiền nói ra cũng phải lớn nhất, chắc chắn nhóm của Phương Linh sẽ không chịu. Mặc dù nhóm của Phương Linh ở bên kia rất không muốn, nhưng cuối cùng vì suy tính về sau cũng vẫn chuẩn bị đưa tiền. Ai biết đến phút cuối cùng bên phía phóng viên lại có sự thay đổi.

Hình này không bán, còn chuẩn bị muốn đăng ra ngoài.

Nhóm Phương Linh ở bên kia cho là có ý muốn gỡ thêm nhiều tiền hơn, nhất thời tức giận khó nhịn: "Tất cả mọi người đều là người lẫn lộn trong giới đây, mọi chuyện đừng làm quá tuyệt tình, hiện tại mấy người có công phu sư tử ngoạm cũng thật là quá đáng rồi?"

Phóng viên ở bên kia cũng trực tiếp nói: "Thật sự xin lỗi, bên kia đã có người chào hỏi, hình này người ta muốn rồi."

Việc này cũng khiến cho Phương Linh ở bên kia nói sừng sốt: "Người nào muốn?"

"Lai lịch rất lớn, tôi ở bên này không có cách nào tiết lộ cho cô, chính cô chuẩn bị quan hệ xã hội cho tốt vào."

Lời này căn bản giống như biển tượng nói cho nhóm của Phương Linh ở bên kia biết chuyện phiền toái giờ mới bắt đầu.

--- ----- BỔ SUNG THÊM -----

Chương 59 không nên quá đáng

【Ngôi sao lớn Quý Nguyên? Muốn hưởng đãi ngộ rồi đoàn phim trước】

Đây là một tựa đề bắt mắt xuất hiện ở trang đầu của một diễn đàn bát quái. Bởi vì nó tạo ra đủ mọi loại sự việc dường như có quan hệ với Phương Linh, mặc dù Quý Nguyên không có thắng thần đáp lại, nhưng anh ở chỗ khác cũng không ngại đứng đầu sóng ngọn gió của dư luận.

Nhưng mà bản thân anh không có vết đen gì để có thể đào, ở đây một lúc bỗng

nhiên lại xuất hiện một cái tựa đề như vậy ngược lại khiến người ngoài ý muốn, rõ ràng có hiệu quả thu hút người ta, trong một khoảng thời gian ngắn cái thiệp này đã tích lũy một lượng chằm cùng với câu trả lời rất khả quan.

Thiệp lâu chửi thà ra là một đoạn video ngắn do phóng viên phỏng vấn nhiên lần ở hiện trường đoàn phim, nhưng mà trải qua một chút cắt nối biên tập, chỉ để lại mấy câu Quý Nguyên nói ba mẹ thúc giục cho dù như thế nào sang năm cũng phải về nhà. Thái pháp của người bí ẩn còn tương đối vụng về, nhưng phần lớn người đi đường chưa có xem hết video, cộng thêm việc rõ ràng thủy quân còn mang theo gió trong thiệp, lập tức khiến cho không ít người chạy lếch.

2L: người nào không có ba mẹ à? Ngược lại anh ta rất hiếu kính, ý tứ của anh ta không phải là diễn viên trong đoàn phim đều là cô nhi sao? Cầm tiền phải mông chạy lấy người, fan được ngay thời giá trị nhan sắc lên. Đáng đẹp hơn nữa thì có ích lợi gì, nhân phẩm mới là ranh giới cuối cùng.

3L: ینگ hộ cách nói của lần trên. Trước nói Quý Nguyên không ở khách sạn cùng với đoàn phim mà ngày nay về nhà là tôi đã cảm thấy hơi quái gở: vậy sẽ kéo dài

ngày về nhà cả tôi và cảm thấy kỳ quái rồi, vậy sẽ kéo dài thời gian quay phim, toàn bộ đoàn phim chờ một mình anh ta? Ích kỷ lại ghê tởm.

6L: hình tượng hoàn toàn tan vỡ ~ phần chuyển đường, phần chuyển đường.

Diễn viên trẻ tuổi không thể chịu khổ không thể chịu vất vả, khóc giả vờ cũng không dám khóc, cười cũng không chịu hình tượng, trong mắt không ít người ở đây đều là đại biểu của bình hoa. Lúc này video như vậy nổi ra, trước tiên cũng có không ít người xếp Quý Nguyên vào loại người này.

13L: ngắm nhìn, chờ xoay ngược lại.

19L: ha ha, mấy lần trước cũng dùng quá tận lực chứ? Chỉ là một video ngắn ngủi, còn có dấu vết bị cắt nối liên tục, mấy người đã nhận bao nhiêu tiền của người bí ẩn? Tôi đã xem qua video hoàn chỉnh, lời nói phải về nhà vào lễ mừng năm mới của Quý Nguyên là có căn cứ, điều kiện tiên quyết là khi anh ấy hoàn thành tất cả nhiệm vụ của mình trong đoàn phim, có phải lựa đặt còn không làm đến tận gốc hay không?

Cho dù không ít fan của Quý Nguyên nói chuyện, # Ngôi sao lớn Quý Nguyên # cái đề tài nóng hổi này được tìm kiếm nhiều mà nhảy tót lên vị trí đầu tiên, không khéo không thành sách, Phương Linh bên kia bởi vì ứng phó với mấy câu hỏi khó có thể thoải mái đưa ra câu trả lời, dứt khoát trong tối ngày hôm qua đã đăng ảnh bị lệnh nằm viện, cho nên vào lúc này # Phương Linh bị lệnh nằm viện # chủ đề đã lập tức được tìm kiếm nhiều mà chiếm vị trí thứ nhất, hết sức bắt mắt.

Nếu như cho người mang tội giết người đào ra một câu chuyện cũ li thảm một chút, cũng có thể có một đám người vào bày tỏ đồng tình. Lại càng không nói Phương Linh có cơ sở không hề sai quẩn chúng làm như vậy, minh tinh có không ít ca khúc đang hồng. Những tiếng mắng cô lập tức ít hơn rất nhiều, hơn nữa ngược lại phần lớn âm thanh cũng bắt đầu chuyển sang chỉ trích lời nói quá phận của những người đi đường, bắt được một ít tật xấu của người khác là gây sự vãn vãn, xác thực khiến cho không khí của dư luận thay đổi không ít.

Lúc này # Ngôi sao lớn Quý Nguyên # về tìm kiếm đề tài này, lúc trước không ít fan chỉ trách móc Phương Linh lập tức như căn thuốc lắc, vài ngày trước thần tượng bị các fan qua đường đuổi theo mắng thảm hiện tại phát tiết hết lên người Quý Nguyên.

"Đau lòng nhất là Linh Linh rồi, cô ấy vốn chính là một người đơn giản làm âm nhạc chỉ nhìn tác phẩm, bởi vì nhìn người không tốt mà bị người ta lừa gạt một phen, # Ngôi sao lớn Quý Nguyên #, cô ấy coi người như bạn bè mà nói giỡn, những người ta lại không có coi cô như vậy, nhưng mà tôi vẫn tin kết quả lẽ phải tồn tại trong lòng người, một ngày nào đó sẽ tìm ra toàn bộ sự thật, ai là quân tử ai là tiểu nhân cũng sẽ rõ ràng □ tâm □□ tâm □ # linh tiến lên phía trước #"

"Quá tức giận! # Ngôi sao lớn Quý Nguyên # mấy ngày nay tôi vẫn không có ngủ ngon, nửa đêm có lúc cũng sẽ khóc tỉnh, cảm thán cái thế giới này không công bằng, tại sao muốn đối phó với một người đơn thuần thiện lương như vậy? Đặc biệt là sau tin tức năm viện của Linh

Linh đứng lên, tới cả đêm mất ngủ, những người khác vẫn quảng cáo mình rùm beng, thật ra chính là để che giấu cho hình tượng bản thù của mình ở dưới!"

"Lẽ phải có lẽ đã muộn, nhưng vĩnh viễn sẽ không vắng mặt! # Ngôi sao lớn Quý Nguyên # loại nghệ sĩ này ở lại Làng Giải Trí là sỉ nhục, mọi người cùng nhau chống lại anh ta!"

Thời gian đã là tháng Một, ngày hôm qua Quý Nguyên đã hoàn thành tốt phần diễn của mình, nói trước rồi rời khỏi đoàn phim, vừa đứng hai ngày nay có thể nghỉ ngơi một chút, sau đó tham gia này chương trình nữa thì có thể về nhà.

Vẫn là có mấy chương trình trong năm mới của vệ thị mời anh, Quý Nguyên cũng đều không nhận. Hiện tại khó được một buổi sáng tinh tảo lại nhàn nhã có thể cùng Chu Diễn ở một chỗ ăn sáng, lướt điện thoại di động một lúc đã nhìn thấy không ít loại Weibo này.

Anh bị một phen kinh sợ.

Này cũng không phải là bởi vì tức giận, bởi vì bị fan của Phương Linh ở đây từ thuật lại thảm trạng, cùng với giọng điệu và trạng thái đùa giỡn làm cho giật mình. Biết là bởi vì liên tục không tốt cùng với vui đùa quá đáng của Phương Linh trong chương trình mà bị mắng một trận, không biết còn tưởng rằng đây là báo thù lớn giết cha đoạt mẹ.

Đời trước anh và Phương Linh không có tiếp xúc gì, chỉ biết là đôi phương là một nghệ sĩ hòa đồng rất là xuôi gió

xuôi nước. Mặc dù trong đó cũng biết cô cũng có mâu thuẫn với mấy mình tình khác, nhưng cũng không có nhảy vào trong đó. Hiện tại chính mình nhìn thấy mới biết hình ảnh phản thiếu não của các xe lẫn nhau đặc sắc cỡ nào hung tàn bạo lực cỡ nào.

Quý Nguyên không phải là một người có tính tình đặc biệt thích tức giận, nhưng nhìn thấy toàn bộ tin tức ùn ùn kéo đến chỗ anh như vậy cũng không thể thờ ơ như vậy được. Vốn là đang ăn được một nĩa bánh bao vào lúc này cũng ăn không vô nữa, chọc chọc màn hình điện thoại di động, cuối cùng lại có điểm phiền não để điện thoại di động tôi dần đi.

Hiện tại anh không thể xúc động phát biểu bất kỳ ý kiến gì, nếu không luôn sẽ có trăm ngàn chỗ hở bị người có lòng túm được cái đuôi đám một phen.

Chu Diễn vốn là đang cầm trứng luộc bóc vỏ giúp Quý Nguyên, thấy sau khi Quý Nguyên xem điện thoại di động lại có chút không vui, cậu ở bên cạnh đưa trứng gà trong tay tôi, vừa hỏi: "Sao thế?"

Vì vậy Quý Nguyên bật sáng điện thoại di động của mình lên, đưa mấy cái Weibo này cho Chu Diễn nhìn.

"Đáng ghét," Quý Nguyên cầm trứng gà trong tay, cầm ở hai đầu rồi bẻ, cẩn thận để lòng đỏ trứng ở một bên, ăn hết hai cái lòng trắng trứng nguyên lành, nhai trong miệng rồi mơ hồ không rõ mà nói, "Xem ra hôm nay lại không thể nghi ngờ thật tốt rồi."

Chu Diễn nhanh chóng xem những weibo đó, rồi sau đó

dễ diện thoại di động xuống, đầu tiên là liếc mắt nhìn cái lòng đỏ trứng gà mà Quý Nguyên để ở một bên: "Lòng đỏ trứng cũng phải ăn hết."

"Không vậy, làm sao ăn." Quý Nguyên cầm lòng đỏ trứng hơi dính một chút nước tương lên, đưa đến khóe miệng Chu Diển, sai bảo nói: "Em ăn giúp anh, không nên lãng phí."

Ông lớn Quý Viên Viên không phải gọi không.

Chu Diển ăn lòng đỏ trứng, còn nói: "Anh không cần phải để ý chuyện này, lại chuẩn bị cho kì thi cuối kỳ, cẩn thận không phải học lại, loại chuyện như vậy khẳng định kinh nghiệm xử lý của anh Trần phong phú hơn so với anh."

Quả thực lời nói của cậu lập tức dời đi sự chú ý của Quý Nguyên.

Sơ sánh với việc lãng phí thời gian trên internet, thứ Quý Nguyên quan tâm hơn quả thật là thành tích học tập của mình. Rất nhiều nội dung cần học mà anh còn chưa nhớ kỹ. Hơn nữa Chu Diển nói cũng có đạo lý, đối với chuyện như thế này nhất định Trần Phạm Kiều có kinh nghiệm xử lý, không cần Quý Nguyên phải tự mình xông vào.

Sau khi ăn sáng không lâu Chu Diển phải ra khỏi cửa.

Quý Nguyên nằm trên ghế sa lon học thuộc lòng, Chu Diển đi tới cửa đổi giày: "Em đến trường học một chuyến lấy chút đồ."

"Ừ." Quý Nguyên đáp một tiếng, mí mắt vẫn không hề nhìn lên, đối với cách nói chuyện của Chu Diễm cũng không có gì hoài nghi.

Chu Diễm đi trong chốc lát, Trần Phàm Kiều gọi điện thoại tới.

"Đã xem tin tức của em trên mạng chưa?" Ngược lại giọng điệu của Trần Phàm Kiều là sóng nước chẳng sao, hình như cũng không có bị ảnh hưởng bởi tiết tấu ùn ùn kéo đến trên internet.

"Nhìn thấy rồi." Quý Nguyên nhớ tới cái này cảm thấy có chút không học nổi bài, "Hiện tại phải giải quyết thế nào, có cần em đăng Weibo hay không?"

Trần Phàm Kiều ở đầu bên kia điện thoại phát ra giọng điệu phỉ định: "Không cần, em coi như không có chuyện này, khó có khi được nghỉ nên làm gì thì làm cái đó, bên này anh đang để cho người xử lý, cơ bản đây cũng không phải việc gì lớn, chỉ có điều rõ ràng lần này có người cố ý muốn bôi đen em."

Bởi vì các video đã bị cắt nối biên tập thật sự giống nhau, chỉ cần chính thức nói rõ, hơn nữa lại mua bài của tòa soạn rất dễ dàng có thể dè chuyện này lại. Trần Phàm Kiều gọi tới cũng chính là tính toán tới điểm này, không ngờ Chu Diễm lại gọi điện thoại trước cho anh ta hỏi chuyện này.

Ý tứ của cậu chỉ rất rõ ràng, chuyện như vậy không xong. Không nhưng mà muốn giải thích đơn giản như vậy, người nào vượt bàn tay này ra, cậu sẽ đánh mặt người đó.

Về phần tiền bạc hoặc là cái khác trong lúc này, tất cả đều không có trong phạm vi cân nhắc của Chu Diên lúc này.

Nếu như lúc trước Trần Phàm Kiên nói còn có ý tứ rút rè, vậy thì hiện tại hoàn toàn là công khai. Đơn giản làm cho người ta chài chuốt một phen, rốt cuộc chuyện này là như thế nào, sắp tới Quý Nguyên ở bên kia sẽ rõ ràng.

Quý Nguyên cúp điện thoại tiếp tục học thuộc bài, nhưng không biết do công chúng đang muốn tạo ra một vở kịch hay là muốn diễn trò trong thế giới internet.

Nếu nói Phương Linh nằm viện đương nhiên là giả, cùng lắm chính là một cơn cảm vặt, vừa vặn còn là do buổi tối hôm trước cùng với bạn chơi ở bên ngoài mà bị cảm lạnh, cùng với cái gọi là công việc khổ cực lúc nửa đêm không có chút quan hệ nào. Trên internet khắc họa cái trận cảm mạo này nghe mà rộn cả người, vốn chính là chỉ cần đâm một cái là rách nát.

Có mấy phóng viên chụp được ảnh Phương Linh cùng bạn ra ngoài ăn cơm ca hát sau ngày đăng ảnh nằm viện, mặc dù cả hành động đều vô cùng bí ẩn, các loại che chắn, nhưng mà thông qua ống kính vẫn có thể ghi lại hết cả quá trình hành động của Phương Linh.

Loại thời điểm này nếu như đăng hình này ra ngoài, như vậy cái gọi là Phương Linh giả bị bệnh nằm viện cũng lập tức bị vạch trần. Dĩ nhiên là nhóm Phương Linh bên kia sẽ không để những hình này tung ra ngoài.

Những phóng viên đi theo chụp ảnh này toàn là những

ảnh kiểm tiền, cũng biết lúc này nhất định nhóm Phương Linh sẽ mua ảnh lại, giá tiền nói ra cũng phải lớn nhất, chắc chắn nhóm của Phương Linh sẽ không chịu. Mặc dù nhóm của Phương Linh ở bên kia rất không muốn, nhưng cuối cùng vì sự tính toán sau cũng vẫn chuẩn bị đưa tiền. Ai biết đến phút cuối cùng bên phía phóng viên lại có sự thay đổi.

Hình này không bán, còn chuẩn bị muốn đăng ra ngoài.

Nhóm Phương Linh ở bên kia cho là cô ý muốn gỡ thêm nhiều tiền hơn, nhất thời tức giận khó nhịn: "Tất cả mọi người đều là người lăn lộn trong giới này, mọi chuyện đừng làm quá tuyệt tình, hiện tại mấy người có công phụ sự từ ngoại cũng thật là quá đáng rồi!"

Phóng viên ở bên kia cũng trực tiếp nói: "Thật sự xin lỗi, bên kia đã có người chào hỏi, hình này người ta muốn rồi."

Việc này cũng khiến cho Phương Linh ở bên kia nói sừng sốt: "Người nào muốn?"

"Lại lịch rất lớn, tôi ở bên này không có cách nào tiết lộ cho cô, chính cô chuẩn bị quan hệ xã hội cho tốt vào."

Lời này căn bản giống như biến tướng nói cho nhóm của Phương Linh ở bên kia biết chuyện phiên toái giờ mới bắt đầu.

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3450451#p3450451>

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 60: Thiếu

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Trong làng giải trí mình tính giả bộ đáng thương có nhiều lắm, ở chỗ này một người ngất, bên kia một người bệnh, dập đầu rách một chút da cũng có thể phóng đại lên nhiều lần để khoe khoang sự cống hiến của tình yêu. Căn bản Phuong Linh bên kia cũng không coi nó thành chuyện gì không đúng.

Xế chiều hôm đó quả nhiên hướng gió lập tức bắt đầu có biến chuyển, đầu tiên là đoàn phim xuất hiện phát biểu thanh minh giảm bớt cho Quý Nguyên, điều kiện tiên quyết để Quý Nguyên rời khỏi đoàn phim là ở hoàn thành phần diễn của mình, và lại trong lúc ở đoàn phim mỗi ngày đúng lúc đúng giờ, cũng không có hiện tượng gọi là đùa giỡn ngôi sao lớn. Một khi đăng lên Weibo cái này, lập tức có mấy vị lão tiền bối trong giới, lần này cũng là diễn viên trong tổ phim cùng đăng Weibo, cũng đứng ra lên tiếng vì Quý Nguyên.

"Quý Nguyên là một trong số ít những hậu bối (đàn em, người trẻ tuổi) mà tôi từng hợp tác là một diễn viên chân thành rất nghiêm túc với việc diễn."

"Tiểu Quý mỗi ngày đều đến sớm hơn chúng tôi, sao lại có ý kiến đến trễ về sớm vậy? Vẫn hi vọng mọi người chú ý đến điện ảnh của bản thân, không cần quan tâm cũng ừ quan tư cũng gạt* phá hủy tiền đồ của một diễn viên giỏi."

"Ăn không ít đồ ăn sáng tiểu Quý mang tới, bình thường cậu ấy cũng khiêm tốn học tập, nghiêm túc nghiên cứu biểu diễn hay trạng thái tốt nhất, ngôi sao lớn mà nói đúng là tai bay vạ gió rồi."

Trong giới có những lão diễn viên một hai tháng mới đăng một cái Weibo, hơn nửa năm đăng một cái Weibo. Nhưng mặc dù lời của bọn họ không cao như những nghệ sĩ đang nổi, nhưng lời nói ra lại càng có lực tin tưởng và nghe theo hơn.

Cộng với việc rất nhanh Weibo của họ đã đăng lên, lại có marketing số đuôi theo gửi công văn đi, không bao lâu sau tiếng gió trên internet cũng bị trùn xuống, coi như thu lại cũng không kém nhiều lắm.

Quý Nguyên cũng cảm thấy chuyện đến chỗ này cũng sẽ không có cái gì tiếp theo rồi, Vũ Dật Phi an ủi anh trên tin nhắn.

Ngày mùng một tháng năm bay: Người nổi tiếng nhiều thị phi, cái này cũng khó tránh khỏi.

Ông xã của đồ chó: cảm giác trên trời rơi xuống một cái bát lớn úp trên người em, tâm tính thiện lương thật mệt mỏi.

Ngày mùng một tháng năm bay: thật ra thì cũng có thể hiểu, ai bảo em lớn lên đẹp mắt như vậy đâu, trực tiếp có quan hệ với việc yêu thương và ghen tị với em.

Ông xã của đồ chó: có quan hệ trực tiếp cũng quá thâm đi!

Ngày mùng một tháng năm bay: nói sai nói sai.

Ngày mùng một tháng năm bay: chỗ nào thâm! Nếu chúng ta đổi cho nhau một lần, người trong cả thiên hạ cũng ghen tỵ anh...anh cũng không sợ. 【 trái hừ hừ 】

Ông xã của đồ chó: cái người này sao nông cạn như vậy, thầy Trì biết không?

Ngày mùng một tháng năm bay: anh nông cạn, anh thích em rồi, em đẹp mắt hơn nhiều so với anh ấy.

Ngày mùng một tháng năm bay: người đâu?

Ông xã của đồ chó: ha ha ha ha thật xin lỗi, mới vừa rồi em chụp màn hình, gửi cho thầy Trì, chậm trễ một lát.

Ngày mùng một tháng năm bay:???? 【 hoảng sợ 】

Ngày mùng một tháng năm bay: em lại là loại người này sao, 12 ¥

Nửa câu gỗ xong đã gửi tới đây một đoạn chữ lộn xộn, Vũ Dật Phi ở bên kia cũng không có tin tức.

Thật ra không có gửi cho Trì Lập An, nhưng mà Vũ Dật Phi cũng không biết. Quý Nguyên nhìn anh ta ở bên kia nửa ngày không có tin tức, cũng biết Vũ Dật Phi phải là rút lui đi tìm Trì Lập An giải thích.

Anh ôm điện thoại di động ở trên giường cười ngây ngô, lỗ tai rất thính thấy bên ngoài có tiếng cửa mở ra lại đóng lại, lập tức từ trên giường nhảy xuống, chạy đến cửa phòng liếc mắt nhìn, quả nhiên là Chu Diễn mới mua đồ ăn từ bên ngoài của một anh ở gần đây, trên tay còn mang theo túi lớn túi nhỏ.

Quay phim khổ cực, Quý Nguyên đã không khống chế ăn uống cũng theo đó không ít, cho nên hiện tại có mấy nơi hơi mập mạp, buổi tối tham ăn muốn ăn bữa ăn khuya, cũng có thể tùy ý ăn.

Chu Diễn đặt đồ đến trên bàn, nghiêng đầu thấy Quý Nguyên cười híp mắt, tâm tình cũng tốt lên: "Cười cái gì?"

Quý Nguyên đưa ra khung tin nhắn điện thoại mới vừa hỏ (gài bẫy) Vũ Dật Phi cho cậu nhìn: "Vũ Dật Phi ha ha ha."

Nhưng mà Chu Diển nhìn thấy tin nhắn trên màn hình điện thoại di động, đã chú ý tới ba chữ thầy Tri, cậu chuyển ánh mắt nhìn về phía Quý Nguyên, mặc dù không có nói rõ, nhưng mà lập tức cúi đầu cắn xuống mặt của Quý Nguyên, cũng rất rõ ràng nói cho Quý Nguyên biết là mình đang ghen.

Hẹp hòi có thể kết thành cân mà bán rồi!

Quý Nguyên chà xát mặt của mình, biết cái đề tài thảo luận về Tri Lập An này tương đối nhạy cảm, Chu Diển rất có thể sẽ mượn cớ nổi điên, cho nên hiện tại anh cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, chỉ có thể hết sức AQ tinh thần, khó chịu ngọt ngào ở xung quanh đả kích Chu Diển: "Anh nói cho em biết, buổi sáng hôm nay anh cũng không có rửa mặt, bẩn đáng đời em."

"Chỗ nào bẩn, " Chu Diển giữ lại Quý Nguyên đang muốn chạy, cậu hôn thêm một cái ở mặt bên kia, "Em thấy thơm"

Ông lớn Quý Viên Viên vô cùng dễ dụ, nghe những lời này của Chu Diển, lập tức tha thứ chuyện ăn

giảm lưng tung của cậu lúc trước, sai bảo người ta: "Giúp anh mở nắp lên."

Đồ ăn mua ngoài đích thị là từ một quán mì thịt lò có danh tiếng ở bên cạnh. Cái mà bọn họ gọi là đồ ăn mua ngoài cũng phải đợi hai giờ đồng hồ rồi, cũng may bởi vì khoảng cách gần, lúc đến tay trên mặt vẫn còn rất ngon.

Trên mặt Quý Nguyên tràn đầy cảm giác được ăn, nhưng Chu Diển không phải. Trong lòng cậu đang ăn nhưng không phải cái này bởi vì đang ăn dấm của Tri Lập An, chỉ có Quý Nguyên mới nói đùa với Vũ Dật Phi về chuyện này. Nhưng một chút Vũ Dật Phi cũng không che giấu thuộc tính phần thiếu não, phải nói là ngoại trừ người đầu tiên anh ta nhất định chính là người thứ hai mà Chu Diển muốn thổi ra ngoài.

"Vũ Dật Phi ở bên kia, có thích cái gì hay không, trước kia còn có bây giờ, không nên nói giỡn lưng tung." Chu Diển tự suy tính một hồi lâu, nhắc đến đề tài này.

Quý Nguyên đang bận ăn mì, bên trên khóe miệng còn dính không ít tương ớt, anh nghiêng đầu trông Chu Diển, chờ đến khi ăn hết sợi mì trong miệng mới mở miệng.

"Anh ấy cũng không phải là thật yêu thích anh, làm sao

mà dám gì em cũng đều ăn vậy?"

Này cũng hận không được ngày ngày hát thơ ca tụng Quý Nguyên rồi, Chu Diễm cảm thấy mình dám ăn rất đúng: "Anh ta thích đẹp mắt, anh không phải chính là người đẹp mắt nhất sao?"

Lời kia vừa thốt ra thôi Quý Nguyên tới tận trời, một trái tim nhỏ hết sức bành trướng, cho nên vốn có hung hăng kiêu ngạo lập tức giảm đi không ít, lăm lăm trong miệng: "Vậy không phải em cũng thích đẹp mắt sao?"

Chu Diễm một tay chọc chọc trên cằm, một cái tay khác sờ sờ mặt của Quý Nguyên, động tác gầy nhẹ nhưng giọng nói nghiêm túc: "Em thích anh, cho dù khó coi cũng không có quan hệ."

Quý Nguyên hoàn toàn nói không ra lời.

Anh nhìn nhìn mì thịt bò trước mặt, lại nhìn Chu Diễm một chút, cách một lát mới ồ một tiếng, mặt có hơi hồng, hạ thấp xuống lần nữa ra sức ăn mì.

Chu Diễm mới vừa bày tỏ, là hy vọng Quý Nguyên đáp lại câu một hai câu, vậy mà nửa buổi Quý Nguyên cũng không nói lời nào. Chu Diễm có chút không chờ được, câu hỏi tới: "Anh không có gì muốn nói sao?"

Quý Nguyên vội lấy một tờ giấy ăn lau miệng, trong ánh mắt ép hỏi của Chu Diễm, cực kỳ do dự lại dầy mặt xấu hổ nói: "Anh thích em, cũng là bởi vì khuôn mặt của em đẹp mắt."

Đây là lời thật, nhưng mà rất nhanh sau đó Quý Nguyên lại bổ sung thêm một câu: "Nhưng mà về sau anh cũng bộ dạng xinh đẹp của em không quan hệ."

Lời vòng vo lượn quanh này chính Quý Nguyên cũng không biết có ý gì, vốn anh cho là có thể Chu Diễm sẽ mất hứng, nhưng ai biết Chu Diễm cũng chỉ cười.

Cộng nói cùng câu điệp ngữ, ánh mắt giống như là muốn nhìn thẳng vào trong lòng của Quý Nguyên nói: "Vậy may cho em bộ dạng xinh xắn rồi."

Quý Nguyên trải qua một đêm tốt đẹp của một người bình thường, nhưng Internet lại khác. Tạm thời sóng gió trên internet nhìn như đã qua, nhưng chính là nhóm của Phương Linh bên kia biết chuyện vẫn chưa xong.

Nhưng mà đám bọn họ cũng không rõ ràng tại sao sau khi người ta mua ảnh xong đôi phương lại không lập tức đăng ảnh lên, không chỉ có như thế, còn một chút tiếng gió cũng không có.

Kết quả đợi đến gần nửa tháng sau, bọn họ chú ý tới chuyện cổ quái. Trong nửa tháng này trên internet đối với độ chú ý của việc Phương Linh ngã bệnh nằm viện căn bản không có giảm xuống, trên căn bản mỗi ngày đều có một đến hai marketing số đăng cái tin tức này. Bởi vì ngay từ đầu marketing số tương đối ít, nhóm Phương Linh bên này tạm thời coi nó là hành động cọ nhiệt độ, không chú ý nhiều.

Dương nhiên là vào lúc này bọn họ sẽ không ngu đến mức xào cái tin tức này, mà là muốn liên mạng giảm đi sự chú ý. Bằng không đến lúc đó bị mất mặt đứng lên rất

khô coi, cái này coi như một viên đạn đúng giờ nổ. Văng ra để đấy.

Hiển nhiên là người thao túng phía sau màn nắm bắt thời gian rất chính xác, đúng lúc công chúng quên đi chuyện cười của Quý Nguyên, trên internet động tác mới bắt đầu.

Đầu tiên là có người bới ra cái phát biểu Quý Nguyên là ngôi sao lớn, và lại nhiều thiếp đăng lại người mở topic cùng với mấy bình luận ác được đánh giá rất cao đều là fan của Phương Linh, còn có người chảy ra ghi lại cảnh nói chuyện phiếm trong nhóm fan của Phương Linh hôm tổ chức sự kiện tiện thể giãi lời làm to chuyện Quý Nguyên đua giỡn ngôi sao lớn. Ít nhất điều này sẽ khơi dậy sự liên hệ của Phương Linh trong sự kiện này.

Hành vi của fan thần tượng thanh toán, trong lúc nhất thời trên internet rồi rút lại cái hành động đua giỡn tinh vi này mà chán kinh.

"Fan của Phương Linh là một trong những người diễn giỏi nhất mà tôi từng thấy trên đời này, tôi còn giữ họ lại hỏi hình ảnh của người bị ăn phấn Viên Viên đâu rồi, kết quả lại là cáo cô ở sau lưng bày kế, chỉ có thể hình dung bằng hai chữ ác độc."

"Hiện trường mất mặt hàng năm? Còn đau lòng Phương Linh, tôi thật sự là một hồi lạnh đến buồn nôn, thần tượng dạng gì fan dạng đó!"

Phương Linh bên kia nhanh chóng ra ngoài quan hệ xã hội, muốn vứt bỏ không quan hệ, đồng thời lại có fan ra ngoài nói vịn lỗi, hầu tở là hành động không có suy nghĩ

người nói xin lỗi, cũng có thể nhận được không có sự nghĩ của một số ít fan, không có nghĩa là tất cả Fan của Phương Linh, Fan của Phương Linh đều là hi vọng có thể đồng hành và chung sống hòa bình Vân Vân.

Kết quả vẫn có một nhóm lớn Fan của Phương Linh không có tiền đồ, rõ ràng là mình chỉ động lòng đen Quý Nguyên, bây giờ bị vạch trần vẫn tức miệng mắng to như cũ, khiến cho độ thiện cảm của người qua đường giảm xuống thấp nhất.

Nhóm của Phương Linh ở bên kia bề đầu sứt trán, quả thật lúc này không biết nên xử lý sạch sẽ thế nào, mấy marketing số lớn chợt vòng vo tin tức Phương Linh nói ngã bệnh nằm viện trên Weibo lúc trước.

"Thích Phương Linh đã lâu rồi, Phương Linh là một ca sĩ vô cùng chịu khó, hi vọng cô sẽ không bị dư luận đánh ngã! # Phương Linh cố gắng lên, chúng tôi một mực phía sau cô #"

Fan của hai marketing số lớn tăng lên ngàn vạn, trong đó có không ít Fan của Phương Linh, nhìn thấy cách diễn đạt của Weibo, bỗng chốc bị dẫn theo tiết tấu, từng phút đồng hồ khiến cho cái Weibo này lên đứng đầu, ngay sau đó đề tài cũng bay đến bảng danh sách Top 5.

Trong lúc đó fan ôm ấp mọi người đoàn kết đồng tâm hiệp lực chống cự áp lực bên ngoài, chỉ có Nhóm của Phương Linh biết đây hoàn toàn không phải là biểu hiện tốt gì, nhưng mà đám bọn họ có lòng nhưng không dùi lực, cũng không thể tự đứng ra nói: mọi người chớ chuyển cái đó Weibo! Phương Linh ngã bệnh là giả thôi.

Mà chiêu lớn nín nén hơn nửa tháng, rốt cuộc tài liệu khiến nhóm của Phương Linh lo lắng đề phòng mãnh liệt cũng đến lúc đăng lên khi toàn bộ trong giới đang phiên muộn bởi tin tức Phương Linh cố gắng làm việc đến bị bệnh.

□ căn bản không ngã bệnh? Phát xong Weibo Phương Linh cùng người khác vui vẻ suốt đêm! □

Giả bộ là bạch liên hoa càng lâu, một tát này đánh ra lại càng đau, cả Internet cũng vì tin tức như vậy mà sôi trào.

Bạch liên hoa (hoa sen trắng): nghĩa bóng là chỉ những cô gái hay giả vờ ngây thơ, trong sáng, vô tội.

Quan tám cũng ừ quan tư cũng gật*: là người ba phải, không có lập trường, quan điểm rõ ràng.

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3450536#p3450536>

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Thiếu

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

"Chờ, đợi chút???"

"Thật, cặp gấp than Lưu Minh!" (câu này ta không biết nghĩa ai biết nghĩa chỉ cho ta với ㄗ_ㄗ)

Vốn bởi vì tin tức mới tung ra khiến cho Phương Linh đứng ở đầu sóng ngọn gió, một cái châm roi xuống đất cũng có thể khiến quả cầu tuyết bình thường trở thành một loại vật liệu đen mới, đến lúc này bùng nổ một tựa đề như vậy, chỉ sợ là ngay cả ánh mắt của bà nào tám mươi tuổi cũng bị thu hút lại.

Đăng tin tức trên web là một marketing số nổi tiếng, tựa đề làm rung động không nói, từng từ từng từ trong nội dung lại đâm thẳng vào tim gan, miêu tả đầy đủ nội dung trong clip. Một búa đập xuống lập tức đâm vào lòng Phương Linh, ngay cả một con đường để quay lại cũng không có.

Thời gian của Video không hề dừng lại trong một ngày, Weibo này bắt đầu từ một ngày trước khi Phương Linh đăng Weibo, cũng ghi lại những cơ bản cuộc sống một ngày sau đó. Cái gì mà bởi vì cường độ công việc quá lớn mà một mõi sụp đổ thân thể, rõ ràng trong video này tình trạng thân thể như vậy chỉ là nói dối. Đến lúc này khiến cho rất nhiều fan của Phương Linh không còn lời nào để nói, trong khoảng thời gian ngắn không ít phần nào tàn không biết tẩy trắng thế nào. Thứ hai còn khiến cho rất nhiều fan có lí trí cực kì thất vọng, không ít người đứng ở phía sau Phương Linh. Cuối cùng mới là những dân mạng bình thường bán tội nghiệp và bán phiên muộn của Phương Linh, nhưng nhìn thấy mẩu tin tức này thật sự muốn hô to câu trời xanh có mắt.

"Không ngờ ở cuối năm còn có thể ăn một miếng dưa (dưa này là buồn dưa lê) ngọt như vậy, đi làm cũng càng có động lực hơn ha ha ha ha."

"Cái việc giả bộ bệnh này 666, đây là lần duy nhất tôi cảm thấy cần phải cảm ơn phóng viên rồi, vốn là tôi thật sự cảm thấy cô ấy rất đáng thương, nhưng kết quả không ngờ là người ta lại làm một cú lừa lớn như vậy."

"Sóng nhỏ này làm sao tẩy sạch được đây? Chắc là cuối cùng sóng gió này không tẩy sạch được đi? Nếu Fan của Phương Linh vẫn có thể trợn mắt nói lời bịa đặt, vậy thì tôi chỉ có thể chấp tay một cái khen bọn họ một câu xã hội."

"Mắng Quý Nguyên, mắng Vũ Dật Phi, mắng Vạn Giai Giai, từng người từng hợp tác với Phương Linh có ai mà fan nhà cô ta không mắng đâu? Lâu như vậy cũng mất sạch độ thiện cảm của người đi đường."

Trong một lúc phòng công tác bên kia của Phương Linh không nghĩ ra được biện pháp giải quyết hữu ích nào, chỉ có thể vận dụng quan hệ liên lạc với người ta xem có thể xóa bỏ thiệp cùng với lời bàn tán một chút hay không. Hơn nữa cố gắng dùng những chuyện khác có mức độ tìm kiếm cao để tung ra. Nhưng mà dân mạng bên kia cũng không chịu nể mặt mũi, mức độ tìm kiếm chuyện này không những không giảm xuống, nhưng mà ngay sau đó một vài dân mạng phát hiện Weibo của mình cùng với thiệp đăng ở bên ngoài diễn đàn đã bị xóa, không chỉ không khiến cho nhiệt độ của câu chuyện hạ thấp xuống, mà ngược lại mang tất cả chuyện này sang một tầm cao mới.

"Kỳ lạ, năm phút trước tôi mới đăng Weibo thế nhưng giờ lại biến mất không thấy???"

"Mẹ nó, tôi cũng thế, Phương Linh rio thật là trâu."

"Ha ha, xóa một cái tôi lại đăng một cái, # Hôm nay Phương Linh giả bộ bệnh sao? # trong lòng người mình là người không cần nhắc sao? Mới vào giới vài năm như vậy đã cho là làm gì chuyện gì cũng có thể giấu sao? 【 Tổng hợp lịch sự đen tối của Phương Linh】"

"Kiến cho tôi cảm thấy chán ghét chính là thái độ của cô ấy và fan của cô ấy, chuyện đùa bắt ngờ như với bạn bè với Quý Nguyên trong chương trình, còn nói Quý Nguyên không biết nói đùa, bắt đầu nói đùa không phải anh là đồ ngốc nhất định không được!"

"Trên lầu +1, lúc ấy Vạn Giai Giai chuyển tiếp cái Weibo kia, tôi còn muốn Quý Nguyên sẽ không chuyển, kết quả ha ha ha, Quý Nguyên quả thật ngay thẳng, làm như không nhìn thấy. Đây cũng là đang tỏ rõ lập trường, Quý Nguyên chỉ thiếu chút nữa không viết ra: tôi và cô mới không phải là bạn bè, viết những lời này trên mặt."

Những bình luận này của cư dân mạng vẫn coi như là nhả nhặn, tập thể dân mạng ân cần thăm hỏi ở phía dưới Weibo của Phương Linh cũng không phải ít, trong khoảng thời gian ngắn hoàn toàn không thể nhìn thấy bình luận tích cực phía dưới weibo của Phương Linh, ngay cả những bình luận lúc đầu mà fan đề lại cũng bị lục lại hóa thành đòn roi rồi.

"Thích Linh Linh là bởi vì cô ấy nghiêm túc với từng tác phẩm của mình, quan tâm fan yêu mến fan, đối với fan rất thẳng thắn, lâu trước còn thô lỗ với Linh Linh, hi vọng thuận lợi sẽ đến với cô ấy trong năm mới."

"Ha ha ha ha, bốn chữ cực kỳ thẳng thắn này rất buồn cười ha ha, tôi công nhận là đã cười rất nhiều trong ngày hôm nay."

"Rất muốn phỏng vấn chị gái này một chút, hiện tại cảm thấy yêu thích với fan của Phương Linh đã biến mất rồi sao?"

Phòng công tác của Phương Linh đang sứt đầu

bế trán, cho dù rất muốn đề chuyện này xuống, nhưng mà cũng thật sự đạt được mục đích. Không nói Chu Diển vẫn ở sau lưng muốn đập Phương Linh một phát, dù là không ai cố ý đập cô ta, toàn bộ những lịch sử đen tối trước kia của Phương Linh góp lại cùng với tin tức không tốt lúc này ~~lên~~ ^{lên} càng đi khiến cô ta uống một bình rồi.

Tính cách của Phương Linh không thận trọng, tình cảm cũng không tinh là cao, nói dễ nghe là ngay thẳng, nói khó nghe chính là không có đầu óc. Mặc dù phòng công tác liên tục dặn dò cô ta là trong lúc này không cần phát biểu ý kiến, nhưng mà Phương Linh vẫn không có nhìn được

lên Weibo của mình, đăng một nội dung đúng kiểu tị sát.

Phượng Linh: Mọi người đã đi chưa? Cái thái độ lấy cuộc sống riêng tư của người khác ra để giải trí vẫn còn dương dương tự đắc thật là khiến người ta ghê tởm! Tôi thế nào liên quan đến mấy người sao?

Dân mạng đang ăn dưa được một cũng vì vậy mà thiếu chút nữa rơi xuống đất.

"Nhân vật ngưu bức (cổ chấp, kiêu ngạo) hàng năm của Làng Giải Trí bước ra sân, tôi mắng chửi người ta trên đài ngôi sao lớn tôi không phối hợp quay phim, nhưng mà lời nói của tôi có ý thức, tôi giả bệnh gạt người cợt nhả nhiệt độ thu được đồng tình, nhưng tôi còn lợi hại hơn so với mấy người, mọi người ai cũng không được phép nói!"

"Ha ha ha, mẹ nó, xã hội của tôi là Linh Linh, cái giọng điệu này quả thật làm mặt tôi rung động, thất lễ thất lễ, nhường đường cho chị gái già này, đưa chị gái già này rời núi."

"Lạnh, lần này là hoàn toàn lạnh, đợi chút, tại sao nói xong nửa câu đầu tôi lại không nhìn đực mà cười ra tiếng? Mắng chửi người rất có sức nha, giả bệnh gì đây?"

Hành động này của Phượng Linh, chẳng khác gì là đang cắt luôn cái đồng tình còn sót lại của những người qua đường cuối cùng còn đứng bên cạnh cô. Cho dù rất nhanh mấy phút sau Weibo này đã bị phòng công tác ở bên kia của Phượng Linh xóa bỏ, nhưng marketing số đã sớm ở phía trước chụp màn hình Weibo này, quần chúng đang ăn dưa lần nữa lại nhìn thấy biểu hiện của Phượng Linh

một phen.

"Hai năm qua ở bên ngoài giới Phương Linh chỉ tiếp xúc với âm nhạc, tôi có thể hiểu, dù sao làm nhạc trong nước quả thật là một chuyện rất khó khăn. Nhưng mà chuyện cho tới bây giờ cũng không nên bảo vệ lời của cô, nhưng mà cũng có chút đáng tiếc đi, bản thân là một người rất có năng lực ca hát tại sao lại có thể làm cho bằng hiệu đang tốt thành như vậy."

Mà mấy chuyện đã xảy ra trên internet không hề ở trong mắt Quý Nguyên, vào lúc ồn ào không thể tách ra được trên internet, anh ở bên này đã thi xong bay trở về Thành phố J chuẩn bị đón năm mới với người nhà, ít nhất trong vài năm Phương Linh muốn lật chuyện chuyện này cũng không tạo ra lộn xộn gì, anh thì càng không biết.

Chu Diễm muốn cùng trở về mừng năm mới với Quý Nguyên, nhưng mà bên cạnh có chuyện không thể lập tức đi, vì vậy trước đêm giao thừa đêm 30 mới mua vé máy bay trở về.

Quý Nguyên kéo rương hành lý đi ra từ đại sảnh, trừ việc đeo khẩu trang, ngược lại những cái khác anh lại không có cố ý trang điểm gì. Máy bay còn cố ý mua vé buổi tối đến, hơn mười giờ ở cái sân bay nhỏ của Thành phố J này bên trong sẽ không có quá nhiều người.

Cha Quý Nguyên nói là sẽ đến trước nửa tiếng chờ anh anh ở ngay tại sảnh chờ người, vốn anh nghĩ đứng ở lan can đầu tiên, nhưng ai biết từ đâu tới một nhóm cô bé đứng ở đằng kia, trong ba tầng ngoài ba tầng mạnh mẽ chen lấn đẩy những người khác ra ngoài.

Hai tay cha Quý Nguyên để trong túi, tốt tính đứng ở xa xa, ông liếc mắt nhìn thấy một cô bé trong đó còn cầm một cái bảng nhỏ, trên đó viết năm chữ "Viên Viên em yêu anh".

Ha ha, nhũ danh giống hệt như con trai mình, ông Quý Nhạc ha ha mà nghĩ.

Bước chân Quý Nguyên nhẹ nhàng, vượt qua một cái cửa kiếng, vốn nghĩ ngẩng đầu là có thể nhìn thấy cha mình đang đứng ở đâu, nhưng đến tiên ngẩng đầu nhìn qua lập tức đã nhận ra có cái gì không đúng.

Nằm, mẹ nó!

Mắt Quý Nguyên hơi mở to hạ xuống, gần như là trong nháy mắt ở đây, vốn là mấy cô bé đứng ở đây chẳng có mục đích gì lại lập tức oa một tiếng xông tới: "Quý Nguyên!!"

Thiếu chút nữa họ đẩy ngã Quý Nguyên cao một mét tám, anh đỡ rương hành lý mới miễn cưỡng đứng lại, cũng may là mấy nữ sinh ở hàng trước còi như còn kiềm chế lùi về phía sau hai bước, hơn nữa chỉ huy những người khác không nên xông về phía trước nữa.

Quý Nguyên nhìn qua một vòng, đếm qua chắc cũng có khoảng hai mươi, ba mươi người rồi, một nhóm cô bé nhìn mười mấy tuổi không tới hai mươi tuổi, buổi tối như vậy chạy đến sân bay chặn anh.

Trong lòng anh chỉ có thể đành chịu mà thôi.

Quý Nguyên cao, ra bên ngoài một cái đã nhìn thấy cha anh đứng bên cạnh, vì vậy anh lấy khẩu trang xuống nói với những nữ sinh đứng đối diện mặt đỏ bừng bừng thần tình kích động đang đứng ở cửa: "Các em chờ một chút, anh nói với cha anh một tiếng đã."

Tập thể nữ sinh sững sờ, sau đó quay đầu nhìn về phía ông Quý bên kia, ánh mắt kia giống như nhìn thấy bố chồng của mình vậy, trong nháy mắt lóe sáng ánh mắt soi.

Cha Quý bị làm cho sợ hết hồn, đã có nữ sinh ở bên kia đi qua kéo ông đến bên cạnh Quý Nguyên, "Cháu chào bác ạ, bác cũng đẹp trai giống như Viên Viên vậy."

Mới vừa rồi ông Quý bị đẩy sang một bên ngay cả một cái nhìn thẳng cũng không cho lúc này có chút thụ sủng nhược kinh (được cưng chiều mà lo sợ), ông cũng không có kinh nghiệm chung sống với mấy cô bé này, chỉ biết gật đầu.

Quý Nguyên biết một chốc một lát là không đi được: "Cha, con cùng họ nói mấy câu rồi trở về sau, cha chờ con một lát, " anh nói xong rồi nói về phía mấy cô gái, "Chúng ta đi ra bên ngoài mấy bước, ở chỗ này chặn đường của người khác rồi."

Mấy cô bé thấy anh là sáng mắt lên, dĩ nhiên là Quý Nguyên nói cái gì thì làm cái đó.

Quý Nguyên đi vào trong góc, hỏi họ: "Các em mấy tuổi?"

"17!"

Nhiều loại đáp án lập tức báo ra, nhỏ nhất ở đây mới mười bốn tuổi, lớn nhất cũng chẳng qua hai mươi tuổi, Quý Nguyên xem ra đều là trẻ con mà thôi. Khoảng cách từ sân bay đến chợ trung tâm ít nhất cũng đi mất bốn mươi phút, buổi tối như vậy một nhóm mấy cô bé ai cũng không yên tâm được.

"Chúng em ở sân bay đợi anh mấy ngày rồi rồi," cô bé dẫn đầu nhỏ giọng nói, "Từ khi anh đăng Weibo kia đã chờ rồi, vốn là sẽ có nhiều người hơn, nhưng mà họ chờ không nổi nữa, cuối cùng chỉ còn sót mấy người chúng em thôi."

Quý Nguyên nhớ tới cái Weibo mà cô nói rồi, là hai ngày trước lúc anh bắt đầu dọn dẹp hành lý đăng một cái Weibo, không chú ý sắp xếp lại thật là phiền, nghĩ tay không trở về Vân Đồn. Không ngờ cũng bởi vì một cái Weibo như vậy, mấy cô bé này lại ngồi ở sân bay chờ anh ba ngày, lại càng không nói là đứng đây từ sáng đến tối.

"Các em đã nói với ba mẹ chưa?" Khuôn mặt cậu Quý Nguyên nghiêm túc lại, "Đã trễ thế này không trở về nhà sẽ không an toàn."

Có lẽ cộng với việc người có giá trị nhan sắc cao quá mức, cho dù là vẻ mặt hay giọng nói của Quý Nguyên như vậy, vẻ mặt của cô bé đều là kiểu phờ phờ, ánh sáng trong đôi mắt toát ra với tốc độ hổ nhào ra phía trước, nhưng mà cũng may trên miệng vẫn là hết sức ngoan ngoãn mà trả lời câu hỏi của Quý Nguyên: "Đã nói với

cha mẹ, họ cũng đồng ý."

Cho dù như thế nào, đợi được Quý Viên Viên cũng rất đáng giá nha, mặc dù mấy cô bé chưa nói, nhưng trong lòng cũng không ngoại lệ mà nghĩ như vậy.

Cứ như vậy mà bỏ lại để mấy cô bé này mình trở về, Quý Nguyên nhất định là không yên tâm. Anh dẫn người tới chỗ taxi đỗ, trước tiên hỏi họ có đi hay không, hơn nữa theo địa chỉ nhà xa hay gần mà xếp thành 2-3 người một xe, hơn nữa còn bảo mấy cô bé gọi điện cho người nhà, nói cho họ biết lúc nào thì về đến nhà, tốt nhất là có thể xuống lầu hoặc là ra cửa đón người.

Mấy cô bé bị dạy dỗ phải ngoan ngoan ngoan ngoan.

Quý Nguyên còn nói: "Cuộc thi vừa xong chứ? Có khó không."

Mấy cô bé một đi theo gật đầu một cái: "Đặc biệt khó ạ, quá mệt mỏi."

"Anh cũng mới vừa thi xong, " Quý Nguyên theo đó nói, dùng giọng nói tự nhiên nói chuyện trời đất hỏi các cô, "Đều đều trông không rồi, các em đều là người Thành phố J chứ?"

Mấy cô bé giống như gà con mổ thóc gật đầu.

"Có mục tiêu học tập nào chưa?"

"Em là Nhất Trung." Có một cô bé nhỏ giọng nói.

Nhất Trung là trường cấp 3 chuyên của Thành phố J, cũng là trường của trung Quý Nguyên học lúc trước.

Quý Nguyên cười cười với cô: "Vậy hi vọng chúng ta có thể trở thành bạn học đại học, các em cũng thế, " ánh mắt của anh chuyển sang những người còn lại, " Tuổi của các em vẫn còn nhỏ nên tập trung đi học, theo đuổi cũng phải hạn chế, nếu như bởi vì anh mà làm chậm trễ chuyện học tập, anh sẽ cảm thấy thật có lỗi với mọi người."

Nhất thời trong đám người bị Quý Nguyên nói cho á khẩu không trả lời được, rồi sau đó mới có giọng nói nói theo.

Quý Nguyên đưa mọi người lên xe taxi cũng chụp lại từng biển số xe chụp, đây đã là chuyện của hơn một giờ sau. Rốt cuộc vào lúc này ông Quý cũng có thể chen qua từ bên cạnh.

Mặc dù biết con trai mình cũng có chút nổi tiếng, nhưng cho tới nay cũng không có nghĩ rằng Quý Nguyên nổi tiếng như vậy, cho đến bây giờ có chút mơ hồ không phản ứng kịp. Vốn là tính thừa dịp là xã ở nhà không có ở đây hỏi Quý Nguyên một chút về chuyện Quý Nguyên và Chu Diễn thế nào, lúc này cũng quên hỏi, trực tiếp mang theo con trai về nhà.

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3450824#p3450824>

Bạn đang đọc truyện *Chó Sói Nhỏ Từng Bị Chọc Đã Sống Lại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).